

ÚTERÝ, 7. ZÁŘÍ 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: Jerzy BUZEK

předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 09:05)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

4. Stav Unie (rozprava)

Předseda. – Zahajuji zasedání.

Dalším bodem je prohlášení předsedy Evropské komise o stavu Unie. Jak si vzpomínáte, včera jsme hovořili o problému účasti poslanců na nejdůležitějších plenárních zasedáních Parlamentu. Předsednictvo se tímto problémem včera zabývalo a stejně jako konference předsedů je toho názoru, že je třeba, aby účast na nejdůležitějších rozpravách byla vyšší. Dospěli jsme rovněž k závěru, že potřebujeme více času a že musíme přemýšlet o tom, jaká opatření by mohla zvýšit účast poslanců na nejdůležitějších rozpravách. Na základě včerejší večerní porady s předsedy politických skupin bych vám chtěl sdělit, že tentokrát nebude využito ověřování účasti. Rád bych vás také přivítal na této mimořádné rozpravě, která má, jak jsme hluboce přesvědčeni, pro budoucnost Evropské unie nesmírný význam. Těší mne, že účast je docela vysoká, protože tím tato rozprava získává náležitý rámeček. Vůbec poprvé se koná rozprava o stavu Unie. Tímto krokem se vydáváme směrem k parlamentnímu uspořádání Evropy. Lisabonská smlouva nám udělila zvláštní pravomoci, avšak větší pravomoci znamenají také větší míru odpovědnosti. Zodpovídáme se 500 milionům občanů, kteří nás zvolili. Jednou za rok budeme projednávat otázky týkající se například současné situace a stavu Unie, politických, hospodářských a sociálních priorit, toho, jak by měla Unie fungovat a jakým způsobem máme činit rozhodnutí, abychom splnili očekávání občanů. Toto je součástí demokratického dohledu nad výkonným orgánem Evropské unie, Evropskou komisí.

Tyto zprávy nám představí předseda Komise. Chtěl bych přivítat pana Barrosa. Rád bych rovněž přivítal všechny komisařky a komisaře, kteří přišli s panem Barrosem a jsou zde ve sněmovně s námi. Chtěl bych znovu vyzdvihnout skutečnost, že Evropský parlament již udělal mnoho pro to, aby byl blíže občanům a vytvořil možnosti demokratického dohledu a kontroly nad výkonným orgánem. V červenci pan Barroso představil své prohlášení a loni v září, než jsme se usnesli, že jej zvolíme předsedou Komise, hovořil se všemi politickými skupinami. Výbory Evropského parlamentu uskutečnily slyšení všech komisařů a komisařek. Evropský parlament uzavřel novou rámcovou dohodu s Komisí, která rovněž zajišťuje, že se bude používat metoda Společenství, jež se zde v Evropském parlamentu těší naší hluboké důvěře. A poslední věc, v průběhu několika následujících týdnů předloží Komise svůj legislativní program na rok 2011. Děláme tedy práci, kterou nás pověřili evropští občané.

Pane Barroso, žijeme v nelehké době plné výzev. Jsme pevně přesvědčeni, že Evropská komise se zhostí svých úkolů a dostojí úloze strážce Smluv a pramene legislativních podnětů a záměrů Unie. Jsme velmi zvědaví na vaše stanovisko i stanovisko Komise ke stavu Unie, k tomu, co lze dělat, a k mnoha záležitostem, které Evropská unie ještě musí vyřešit.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, přednést před touto sněmovnou první zprávu o stavu Unie je pro mne velkou ctí. Od nynějška bude zpráva o stavu Unie příležitostí, při níž budeme nastiňovat program své činnosti na příštích dvanáct měsíců.

Mnohá rozhodnutí, která příští rok učiníme, budou mít dlouhodobé důsledky. Budou určovat, jakou Evropu si přejeme. Budou vytvářet Evropu příležitostí, v níž ti, kdo vyvíjejí snahu, budou stoupat, a ti, kdo jsou potřební, nebudou opomíjeni. Evropu otevřenou světu i svým občanům. Evropu, která se stává hospodářsky, sociálně i územně soudržnou.

Během posledního roku čelila Unie v důsledku hospodářské a finanční krize jedné z vůbec nejnáročnějších výzev. Ukázalo se, jak na sobě vzájemně závisíme, a naše solidarita byla podrobena dosud nebývalé zkoušce.

Zhodnotím-li zpětně, jak jsme reagovali, domnívám se, že jsme v této zkoušce obstáli. Předložili jsme mnohé z potřebných odpovědí – ve věci finanční pomoci členským státům nacházejícím se ve výjimečné situaci, ve věci správy ekonomických záležitostí, ve věci finanční regulace a ve věci růstu a pracovních míst. Podařilo se nám vybudovat základnu, z níž budeme moci provádět modernizaci našich ekonomik. Evropa dala najevo, že nehodlá kapitulovat. Předpovědi zániku Evropské unie se ukázaly jako mylné. Evropské orgány a členské státy dokázaly svoji schopnost vést. Všem Evropanům vzkazuji: Můžete se pevně spolehnout, že Evropská unie pro zajištění vaší budoucnosti udělá, co je třeba.

Hospodářské vyhlídky Evropské unie jsou v současné době lepší než před rokem, v nemalé míře také zásluhou našich rozhodných kroků. Oživení postupně nabírá tempo, i když nikoli rovnoměrně po celé Unii. Růst bude letos vyšší, než se zprvu odhadovalo. Míra nezaměstnanosti je sice stále příliš vysoká, ale již neroste. Nejistoty a rizika pochopitelně přetrvávají nemalou měrou také za hranicemi Evropské unie.

Neměli bychom se poddávat klamným představám. Naše práce ještě zdaleka neskončila. Spokojenost se sebou samými není na místě. Problém nezaměstnanosti je velmi vážný. V úsilí zvrátit pokles hospodářské činnosti sehrálo svoji roli navyšování rozpočtů. Je však načase s ním skončit. Bez strukturálních reforem nevytvoříme udržitelný růst. Následujících dvanáct měsíců musíme využít k urychlení reformní agendy. Nyní je správný čas provést modernizaci našeho sociálně tržního hospodářství, aby bylo globálně konkurenceschopné a reagovalo na demografický vývoj. Nyní je načase správně investovat do naší budoucnosti.

Pro Evropu nastává okamžik pravdy. Musí ukázat, že představuje něco víc než jen sedmadvacet řešení jednotlivých členských států. Buď budeme plavat společně, nebo se každý zvláště utopíme. Uspějeme jen tehdy, bude-li se naše jednání, ať na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni, opírat o evropské myšlení.

Dnes nastíním, co považuji za priority naší společné práce pro příští rok. Nemohu se zde dotknout úplně všech aspektů evropských politik nebo iniciativ, které podnikneme. Prostřednictvím pana předsedy Buzka vám zašlu úplnější programový dokument.

V zásadě má dle mého názoru Unie v příštím roce před sebou pět hlavních naléhavých úkolů: řešit hospodářskou krizi a správu ekonomických záležitostí; obnovit růst a pracovní

místa urychlením reformního programu strategie Evropa 2020; vybudovat prostor svobody, bezpečnosti a práva; zahájit jednání o moderním rozpočtu EU a posílit náš význam na celosvětové úrovni.

Dovolte mi se nejprve věnovat hospodářské krizi a správě ekonomických záležitostí. Začátkem tohoto roku, když členové eurozóny a samotné euro potřebovali naši pomoc, jsme jednali rozhodně.

Získali jsme draze zaplacené zkušenosti. Nyní činíme významný pokrok v oblasti správy ekonomických záležitostí. Své záměry představila Komise v květnu a červnu. Parlament i pracovní skupina, kterou řídí předseda Evropské rady, je přijaly kladně. Představují základ pro vyjednání shody. Nejdůležitější legislativní návrhy předložíme dne 29. září, abychom celou věc nebrzdili.

Neudržitelné rozpočty nás činí zranitelnými. Dluhy a schodky vedou k růstu, který je jen dočasný, a narušují síť sociálního zabezpečení. Peníze, které se použijí na obsluhu dluhu, již nelze investovat do veřejného blaha ani použít na to, abychom se připravili na náklady spojené se stárnutím obyvatelstva. Zadlužování je pro stát neudržitelné. Naše návrhy prostřednictvím přísnější kontroly a lepší vymahatelnosti posílí Pakt o stabilitě a růstu.

Musíme odstranit závažné makroekonomické nerovnováhy, zejména v eurozóně. Proto jsme již dříve předložili návrhy napomáhající odhalování bublin v oblasti aktiv, nedostatečné konkurenceschopnosti a dalších zdrojů nerovnováh.

Na straně vlád již vidím ochotu souhlasit s přísnějším dohledem doprovázeným pobídkami k dodržování předpisů a včasnějšími sankcemi. Komise posílí svoji roli nezávislého rozhodčího a orgánu, který vymáhá dodržování těchto nových předpisů. Měnovou unii doplníme skutečnou hospodářskou unií.

Budou-li tyto reformy realizovány tak, jak navrhujeme, zaručí rovněž dlouhodobou stabilitu eura. To má rozhodující význam pro náš hospodářský úspěch.

Má-li hospodářství růst, potřebujeme také zdravý a silný finanční sektor – sektor, jenž slouží reálné ekonomice a může se chlubit náležitou regulací a řádným dohledem.

Učinili jsme opatření ke zvýšení transparentnosti bank. Dnes je situace lepší, než byla před rokem. Po zveřejnění výsledků zátěžových testů by si banky již měly být schopny vzájemně půjčovat a evropští občané a firmy by měli dostávat úvěry.

Navrhli jsme, aby byly chráněny úspory střadatelů až do výše 100 000 eur. Navrhujeme zákaz podezřelých nekrytých spekulací na pokles cen. Budeme řešit problém swapů úvěrového selhání. Doba sázek na krach někoho jiného skončila. Budeme nadále trvat na tom, že banky, a nikoliv daňoví poplatníci, musí předem krýt náklady spojené s riziky vlastního selhání. Připravujeme právní předpisy, které zakážou prémie za rychlé zisky, jež se druhého dne promění ve velké ztráty. V rámci tohoto přístupu jsem rovněž zastáncem daně z finančních transakcí. V průběhu podzimu předložíme příslušné návrhy.

Právě uzavřená politická dohoda o balíčku týkajícím se finančního dohledu je velmi dobrou zprávou. Návrhy Komise, opírající se o de Larosièrovu zprávu, nám přinesou účinný evropský systém dohledu. Chtěl bych Parlamentu poděkovat za konstruktivní přístup, který zaujal, a doufám, že tento měsíc vysloví svůj konečný souhlas.

Pokročíme dále také v oblasti regulace. Podněty týkající se derivátů, další opatření zaměřená na ratingové agentury a rámec pro řešení problémů bank a řízení krizí budete mít brzy k dispozici. Naším cílem je, aby finanční sektor byl do konce roku 2011 zreformován.

Zdravé státní finance a zodpovědné finanční trhy nám dodají sebedůvěru a ekonomickou sílu k udržitelnému růstu. Musíme už vyjít z dilematu, zda dát přednost fiskální konsolidaci, nebo růstu. Můžeme mít obojí.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, zdravé veřejné finance jsou prostředkem k dosažení cíle: růstu vytvářejícího pracovní místa. Naším cílem je růst – udržitelný růst podporující začlenění. To je naše jednotící priorita. Sem musíme investovat.

Evropa 2020 začíná již nyní. Musíme se rychle pustit do těch reforem v rámci naší agendy, které nejvíce podporují růst, a urychlit je. Tím by se mohla úroveň růstu zvýšit do roku 2020 o více než třetinu.

Znamená to soustředit se na tři priority: poskytnout pracovní místa více lidem, zvýšit konkurenceschopnost našich podniků a prohloubit jednotný trh.

Dovolte mi zaměřit se nejprve na lidi a pracovní místa. Od roku 2008 přišlo o pracovní místa více než 6,3 milionu osob. Každá z nich by měla mít možnost vrátit se do zaměstnání. Evropská průměrná míra zaměstnanosti osob ve věku 20 až 64 let dosahuje 69 %. Shodli jsme se na tom, že by se tato hodnota měla do roku 2020 zvýšit na 75 % a že by se řady zaměstnanců měly rozrůst zejména o ženy a starší pracovníky.

Většina pravomocí v oblasti politiky zaměstnanosti zůstává členskými státy. Jsme si toho vědomi. Nebudeme však stát stranou. Přeji si Evropskou unii, která pomáhá svým občanům chopit se nových příležitostí, je sociální a začleňující. Takovou Evropu budeme vytvářet, pokud členské státy, evropské orgány a sociální partneři učiní v oblasti naší společné reformní agendy kroky kupředu.

Jejím těžištěm by měly být dovednosti, pracovní místa a celoživotní vzdělávání. Měla by se zaměřit na uvolnění růstového potenciálu jednotného trhu, vytvořit silnější jednotný trh s pracovními místy.

Příležitosti tu jsou. Máme sice velmi vysokou míru nezaměstnanosti, ale Evropa má v současné době čtyři miliony volných pracovních míst. Komise později v tomto roce navrhne „Evropský vyhledávač volných míst“, jenž bude občany informovat o tom, kde jsou v Evropě volná pracovní místa a jaká kvalifikace je zapotřebí.

Musíme se rovněž vypořádat s problémy chudoby a vyloučení. Musíme zajistit, aby nebyly opomíjeny osoby, které jsou těmito problémy nejvíce ohroženy. To je těžištěm naší „Platformy pro boj proti chudobě“. Platforma spojí evropská opatření určená pro nejohroženější skupiny, jako jsou například děti a senioři.

Jelikož čím dál více lidí cestuje do zahraničí, studuje tam nebo pracuje, posílíme rovněž občanská práva osob pobývajících v zahraničí. Komise se zaměří na problém přetrvávajících překážek již na podzim.

Základem růstu musí být konkurenceschopnost našich podniků. Naším malým a středním podnikům bychom měli i nadále usnadňovat život. Poskytují dvě ze tří pracovních míst v soukromém sektoru. Nejvíce se těchto podniků dotýká problematika inovací a byrokracie. Zaměřujeme se na obojí.

Těsně před začátkem léta oznámila Komise svůj zatím největší balíček ze sedmého rámcového programu pro výzkum v hodnotě 6,4 miliard eur. Tyto prostředky budou určeny malým a středním podnikům i vědeckým pracovníkům.

Investovat do inovací znamená také podporovat špičkovou světovou úroveň evropských univerzit. Přeji si, aby tyto univerzity přitahovaly nejchytřejší a nejlepší zájemce z Evropy i zbytku světa. Předložíme podnět týkající se modernizace evropských univerzit. Přeji si, aby Evropa byla silná na poli vědy, vzdělávání i kultury.

Evropské výsledky v oblasti inovací musíme zlepšit nejen na univerzitách, nýbrž v rámci celého řetězce od výzkumu až po prodej, a to zejména prostřednictvím partnerství v oblasti inovací. Potřebujeme Unii inovací. Komise příští měsíc nastíní, jak tohoto cíle dosáhnout.

Další klíčovou zkouškou bude, zda jsou členské státy ochotny přijmout zásadní rozhodnutí o platnosti patentů v rámci celé Evropské unie. Naši inovátoři mnohdy ve srovnání se svými konkurenty ve Spojených státech nebo Japonsku platí desetinásobek. Náš návrh je na stole. Náklady by se podstatně snížily a zdvojnásobila by se působnost patentu. Po desetiletích diskusí je nejvyšší čas přijmout rozhodnutí.

Pokročíme rovněž v otázce byrokracie. Malé a střední podniky škrtí různé regulace. 71 % generálních ředitelů si stěžuje, že jejich úspěchu se do cesty nejvíce staví byrokracie. Komise předložila návrhy, které evropským podnikům ročně ušetří 38 miliard eur.

Podněcováním inovací, omezováním byrokracie a rozvojem vysoce kvalifikované pracovní síly: tímto způsobem zajistíme, aby si evropská výroba i nadále udržela světovou úroveň. Chceme mít v Evropě silnou, ale moderní průmyslovou základnu. Prosperující evropský průmysl má pro naši budoucnost prvořadý význam. Komise příští měsíc představí novou průmyslovou politiku pro éru globalizace.

V Evropě žijí občané a působí zde podniky. Jak jedni, tak druzí potřebují otevřený a moderní jednotný trh.

Vnitřní trh je největší evropskou výhodou, my ji však dostatečně nevyužíváme. Musíme ho urychleně prohloubit. Pouze 8 % z 20 milionů evropských malých a středních podniků se podílí na přeshraničním obchodu, a pokud jde o investice, je toto číslo ještě nižší. I přes existenci internetu více než jedna třetina spotřebitelů nemá důvěru k nákupům v zahraničí. Mario Monti na moji žádost předložil vynikající zprávu, v níž identifikoval na vnitřním trhu 150 chybějících článků a překážek. Příští měsíc v komplexním a ambiciózním aktu o jednotném trhu nastíníme, jakým způsobem lze jednotný trh prohloubit.

Hlavní hnací silou růstu je energie a opatření v této oblasti jsou nejvyšší prioritou. Musíme dokončit vnitřní trh s energiemi, vybudovat a propojit energetické sítě a zajistit energetickou bezpečnost a solidaritu. V oblasti energie musíme učinit totéž, co jsme vykonali v oblasti mobilních telefonů: poskytnout spotřebitelům na evropském trhu skutečnou možnost výběru. Evropa se tím stane v oblasti energií opravdovým společenstvím.

Je zapotřebí, aby hranice přestaly mít pro potrubí a elektrické vedení jakýkoli význam, musíme mít infrastrukturu pro solární a větrnou energii a zajistit, aby v rámci celé Evropy platil společný standard, aby nabití baterií elektromobilu bylo stejně bezproblémovou záležitostí jako naplnění nádrže.

Abychom umožnili realizaci této vize, předložíme v příštím roce akční plán pro energetiku, balíček o infrastruktuře a akční plán o energetické účinnosti. Do konce tohoto roku osobně

navštívím oblast Kaspického moře, abych jako prostředek k zajištění bezpečnosti našich dodávek podpořil budování jižního koridoru.

Máme-li vytvořit Evropu, která účinně využívá zdroje, je zapotřebí nezůstat jen u energií. Ve 20. století ve světě došlo k nevídanému růstu spojenému s intenzivním využíváním zdrojů. Ve 20. století jsme celosvětově zaznamenali čtyřnásobný růst počtu obyvatel, který byl doprovázen čtyřicetinásobným růstem hospodářské produkce. Ve stejném období však šestnáctinásobně vzrostla spotřeba fosilních paliv, pětaticetinásobně se zvýšilo množství ulovených ryb a zdevateronásobila se spotřeba vody. Emise sloučenin uhlíku vzrostly sedmnáctinásobně.

Znamená to, že musíme předložit balíček o klimatu a energii, jenž bude hlavní hybnou silou změny. To vyžaduje, aby jednotlivá vlákna politik v oblasti změny klimatu, energetiky, dopravy a životního prostředí slučoval soudržný přístup k účinnému využívání zdrojů a k nízkouhlíkové budoucnosti.

Prozíravý přístup v oblasti zemědělství bude mít zásadní úlohu v rámci evropských opatření, která se budou týkat některých z nejzávažnějších výzev, jež máme před sebou, jako například celosvětového zajišťování potravin, úbytku biologické rozmanitosti a udržitelného hospodaření s přírodními zdroji. To samé platí v oblasti námořní politiky.

Toto vše nepřinese pouze budoucí posílení našeho hospodářství, nýbrž již v současnosti nová pracovní místa. Počet pracovních míst v ekoprůmyslu se od roku 2000 každoročně zvyšuje o 7 %. Chtěl bych, aby do roku 2020 vznikly tři miliony „zelených pracovních míst“ – aby přibýly tři miliony pracovníků na zelených pracovních místech doplňujících manuální a administrativní pracovníky.

Potřebujeme udržitelný růst a zároveň také potřebujeme inteligentní růst. Polovinu růstu produktivity práce v Evropě za posledních patnáct let je nutné přičíst informačním a komunikačním technologiím. Tento vývoj se ještě zrychlí. Evropská digitální agenda vytvoří do roku 2020 jednotný digitální trh v hodnotě 4 % HDP celé EU.

Pane předsedo, všechno, co děláme, je určeno pro evropské občany. Základní rozměr evropského projektu představuje budování prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Usilovně se věnujeme provádění stockholmského akčního plánu. V oblasti azylu a migrace dosáhneme skutečného pokroku.

Legální přistěhovalci poznají, že Evropa je místem, kde se ctí a chrání lidské hodnoty. Zároveň rázně zakročíme proti vykořisťování nezákonných přistěhovalců v Evropě a na našich hranicích. Komise připraví nové návrhy týkající se kontroly našich vnějších hranic. Předložíme strategii vnitřní bezpečnosti, která nám umožní se vypořádat s hrozbami organizované trestné činnosti a terorismu.

Evropané zjistí, že jejich základní práva a povinnosti platí kdekoliv. V Evropě musí všichni dodržovat zákony a vlády musí dodržovat lidská práva včetně práv menšin. Rasismus a xenofobie do Evropy nepatří.

(Potlesk)

Vyskytne-li se v souvislosti s těmito citlivými otázkami problém, musíme všichni jednat odpovědně. Důrazně vyzývám, abychom nevyvolávali duchy z evropské minulosti. Prostor svobody, volnosti a bezpečnosti bude místem, kde mohou všichni Evropané prosperovat.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, další výzvou pro příští rok je přijetí budoucího rozpočtu Evropské unie. Příští měsíc předstoupíme s prvními představami Komise týkajícími se přezkumu rozpočtu. Zahájíme tím otevřenou diskusi, v níž žádné téma nebude tabu, s cílem připravit legislativní návrhy, které předložíme v druhém čtvrtletí příštího roku.

Peníze musíme utrácet tam, kde za ně dostaneme největší hodnotu. Měli bychom je investovat tak, aby podněcovaly růst a přispívaly ke splnění cílů naší evropské agendy. Kvalita výdajů by měla být směrodatná pro nás pro všechny. Je důležité, abychom nejednali jen o objemu prostředků, ale také o tom, zda jsou kvalitně utráceny a investovány. Jsem přesvědčen, že Evropa nabízí skutečnou přidanou hodnotu. Proto budu pro období po roce 2013 prosazovat ambiciózní evropský rozpočet.

Jsem přesvědčen, že naše politické priority bychom měli podpořit tím, že spojíme své prostředky. Nejde o to, zda budeme utrácet více, nebo méně, nýbrž o to, abychom utráceli rozumněji tím, že o evropském rozpočtu budeme uvažovat ve spojitosti s vnitrostátními rozpočty. Rozpočet EU není určen pro Brusel. Je určen pro lidi, které zastupujete: pro nezaměstnané, kteří se rekválifikují z prostředků Sociálního fondu, pro studenty, kteří se účastní programu Erasmus, pro regiony, které využívají Fondu soudržnosti.

Propojení energetických sítí, výzkum a rozvojová pomoc jsou jasnými příklady oblastí, v nichž za euro utracené na evropské úrovni získáte více než za euro utracené na úrovni členského státu. Jak víte, některé členské státy mají pochopení pro tuto logiku dokonce v oblastech, které zůstávají v jejich výlučné pravomoci, jako je například obrana. Uznávají, že spojením některých prostředků a činností by mohlo být dosaženo značných úspor. Spojení finančních prostředků na evropské úrovni umožňuje členským státům snížit náklady, vyhnout se překrývání investic a zvýšit jejich návratnost.

Z toho důvodu bychom rovněž měli hledat nové zdroje financování velkých evropských projektů v oblasti infrastruktury. Navrhnu například spolu s Evropskou investiční bankou zavedení dluhopisů na projekty Evropské unie.

(Potlesk)

Budeme také dále rozvíjet partnerství veřejného a soukromého sektoru.

Musíme se zabývat rovněž otázkou vlastních zdrojů, jak již bylo tímto Parlamentem jasně řečeno. Současný systém je na hranici svých možností – vyztužován množstvím nepřehledných oprav. Občané si zaslouží spravedlivější, účinnější a transparentnější systém. S nápady, které předložíme, nebudou úplně všichni souhlasit. Připadá mi však vskutku zvláštní, že někteří je již nyní odmítají, aniž by byli obeznámeni s jejich obsahem.

(Potlesk)

Vím, že jednou z otázek, jež jsou pro tento Parlament důležité, je doba trvání příštího rozpočtu. Existuje více variant. Chtěl bych se zmínit o desetiletém rámci s přezkumem finanční stránky v polovině období, tedy po pěti letech. Nazvěme tuto variantu „pět plus pět“. Získáme tím možnost dlouhodobějšího plánování a zřetelnější vazbu na mandáty obou našich orgánů.

Součástí důvěryhodného evropského rozpočtu je samozřejmě důsledné úsilí o úspory. Zabývám se administrativními náklady v rámci Komise a dalších institucí Společenství, jako jsou agentury. Musíme odstranit veškeré neefektivní náklady. Navážeme na doporučení Účetního dvora, abychom zlepšili naše finanční hospodaření.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, poslední naléhavý úkol, kterému bych se dnes chtěl věnovat, je otázka posilování našeho významu na celosvětové úrovni. Když jsme ponořeni do svých každodenních problémů, ztrácíme někdy nadhled a zapomínáme na to, v čem je Evropa úspěšná: zvládla klidný a úspěšný přechod k Evropské unii, jejíž velikost se zdvojnásobila, a vyjednává o dalším rozšíření. Máme zdravou měnu – euro –, jež je jednou z hlavních světových měn. Navázali jsme pevné partnerství s našimi sousedy, které nás všechny posiluje. Budeme-li jednat rozhodně, nemáme se ve 21. století čeho bát.

V době, jež přináší vznik strategických partnerství 21. století, by se měla Evropa chopit příležitosti definovat svou budoucnost. Netrpělivě čekám, kdy bude Unie v globálních záležitostech hrát úlohu odpovídající jejímu ekonomickému významu. Naši partneři nás sledují a očekávají od nás, že budeme vystupovat jako Evropa, a nikoli jako 27 individuálních zemí. Nebudeme-li jednat společně, Evropa nebude světovou silou a svět půjde dál bez nás – bez Evropské unie, ale také bez jejích členských států. Proto jsem ve svých politických směrech požadoval, aby Evropa byla globálním hráčem a globálním vůdcem – to je klíčový úkol naší generace a také její důležitá zkouška.

Společně s vysokou představitelkou Unie a místopředsedkyní Komise baronkou Ashtonovou představíme svoji vizi, jak co nejvíce posílit roli Evropy ve světě. Evropská služba pro vnější činnost je nástrojem, který nám pomůže našich cílů dosáhnout.

V globalizovaném světě rozhodují o naší prosperitě vztahy, které budujeme se strategickými partnery. Máme-li být na mezinárodní scéně úspěšní, potřebujeme k tomu váhu Evropské unie. Na velikost nyní záleží více, než tomu bylo dosud.

Dobrym příkladem je boj proti změně klimatu. Kodaň ukázala, že v situaci, kdy se ostatní neztotožnili s našimi cíli, nám absence společného hlasu prokázala medvědí službu. Jednání se možná dostala do mrtvého bodu, ale změna klimatu se nezastavila. Chci zesílit náš tlak na mezinárodní partnery, aby od tiskových prohlášení přešli k důvěryhodným závazkům v oblasti snižování emisí a aby si pospíšili s finančními prostředky pro rychlé zahájení činnosti.

V následujících dvou měsících proběhnou klíčové vrcholné schůzky se strategickými partnery. Čím více se dokážeme shodnout na společné agendě s jasně stanovenými evropskými zájmy, tím více toho dosáhneme. Obrovský potenciál například spatřuji v rozvoji transatlantické agendy pro růst a pracovní místa.

Svoji váhu již využíváme ve skupině G20 – fóru, v němž se nejdůležitější globální ekonomičtí hráči zabývají společnými problémy. Až pojedeme s panem předsedou Van Rompuyem v listopadu do Soulu jako zástupci Evropské unie, chceme vidět konkrétní výsledky – další pokrok v celosvětové ekonomické koordinaci, stabilnější a odpovědnější finanční trhy, dohodu o reformě mezinárodních finančních institucí, účinnější globální finanční záchranné síť a větší pokrok v rozvojové agendě skupiny G20. Budeme na tomto fóru nadále zastávat vedoucí roli a v příštím roce úzce spolupracovat s francouzským předsednictvím ve skupině G8/G20.

Chceme také dosáhnout podpory pro jednání v Dohá. Obchod přispívá k růstu a prosperitě. Budeme rovněž usilovat o dvoustranné a regionální dohody o volném obchodu. V říjnu Komise předloží obnovenou obchodní politiku, jež má Evropě přinést nový užitek.

Otevřenost světu rovněž znamená být partnery rozvojovým zemím, především Africe. Až za dva týdny přijedu do New Yorku na schůzku na vysoké úrovni týkající se rozvojových

cílů tisíciletí, mám v úmyslu závazně přislíbit – jménem Evropské unie a s vaší podporou – miliardu eur navíc na rozvojové cíle tisíciletí.

Být globálním hráčem také znamená chránit naše hodnoty. Lidská práva jsou nezcizitelná. Jsem zděšen tím, jak se v mnoha zemích porušují práva žen. Otřáslu mnou, když jsem se dozvěděl, že Sakíneh Mohammadí Aštiáníová byla odsouzena k trestu smrti ukamenováním. To je nevýslovné barbarství.

(Potlesk)

V Evropě odsuzujeme takovéto jednání, které je z hlediska veškerých etických nebo náboženských zásad neospravedlnitelné.

V souladu s našimi hodnotami musíme také pomoci všem, kteří kdekoliv na světě čelí krizovým situacím. Naše humanitární pomoc Pákistánu je nejčerstvější ukázkou evropské činné solidarity. Je markantním příkladem toho, že jednotlivé příspěvky Komise a členských států je zapotřebí poskytovat jako skutečně evropský balík pomoci. Členské státy mají vrtulníky a mají týmy civilní ochrany. Musíme je spojit a vytvořit skutečný evropský nástroj reakce na krizové situace. Přesně to Komise navrhne v říjnu. Apeluji na členské státy, aby ukázaly, že to s posílením významu Unie v této oblasti myslí opravdu vážně.

Pokroku dosahujeme také v oblasti společné zahraniční politiky, nedělejme si však žádné iluze. Ve světě nedosáhneme patřičné váhy bez společné obranné politiky. Domnívám se, že nyní nastala vhodná doba se této otázce věnovat.

(Potlesk)

Vážené poslankyně, vážení poslanci, jsme v situaci, kdy se nové institucionální poměry vytvořené Lisabonskou smlouvou dosud ustalují. Na čem skutečně záleží, je to, co tyto instituce přinášejí lidem. Důležité je, co Evropa vnáší do jejich každodenního života.

Tajemstvím evropského úspěchu je jedinečný model Společenství. Vize a návrhy Komise musí více než dosud ovlivňovat směřování politického programu. Navrhoval jsem, aby Komise a Parlament, jež jsou povýtce orgány Společenství, měly mezi sebou zvláštní vztah. Snažím se, aby naše spolupráce byla intenzivnější.

Evropa, to není jen Brusel nebo Štrasburk. Jsou to také regiony. Jsou to velkoměsta, města a vesnice, ze kterých pocházíte. Když se pohybujete mezi svými voliči, můžete je upozorňovat na evropské projekty, které jsou tak důležité pro jejich blahobyt.

Nakonec jsme přece všichni na jedné lodi – evropské instituce, členské státy i regiony. Unie svých cílů v Evropě nedosáhne bez členských států a členské státy nedosáhnou ve světě svých cílů bez Evropské unie.

Evropští občané od nás očekávají, že podnikneme potřebné kroky, abychom se dostali z krize. Musíme jim dokázat, že naše současné společné úsilí povede ke vzniku nových pracovních míst, k novým investicím a že Evropu náležitě připraví na budoucnost.

Jsem přesvědčen, že Evropa má vše, čeho je zapotřebí. Dosáhneme výsledků, o které usilujeme. Jedno je jisté – v tomto zápase nevyhraje pesimismem a stálým poraženectvím. Zvítězíme v něm důvěrou a pevnou společnou vůlí.

Dnes jsem v hrubých obrysech hovořil o tom, jak si představuji, že toho Evropská unie dosáhne. Přednesl jsem návrhy týkající se vytvoření hospodářské unie. Uvedl jsem důvody, proč by měla být naše reformní agenda urychlena. Nastínil jsem, jak prostřednictvím

stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020 modernizovat sociálně tržní hospodářství, aby bylo dosaženo růstu a vznikla pracovní místa v inteligentní, udržitelné a začleňující ekonomice. Uvedl jsem, jak dosáhnout společné evropské energetické politiky. Obhajoval jsem potřebu prostoru svobody, bezpečnosti a práva, v jehož rámci Evropané zjistí, že základní práva a povinnosti jsou platné všude. Dal jsem jasně najevo, že Komise bude usilovat o ambiciózní rozpočet. Navrhl jsem vytvořit dluhopisy na projekty EU, kterými se budou financovat nejdůležitější evropské projekty. Zmínil jsem náš posílený závazek vůči rozvojovým cílům tisíciletí. Objasnil jsem, proč potřebujeme společný nástroj reakce na krizové situace a také společnou zahraniční a obrannou politiku. Apeloval jsem na evropské vedoucí představitele, aby postupovali společně, chtějí-li, aby Evropa byla globálním hráčem, a hájili evropské zájmy.

Jedná se o skutečně transformační, ambiciózní a náročný program. K tomu, aby Evropa byla úspěšná, Komise potřebuje, abyste k užítku našich občanů podporovali silnější a spravedlivější Evropu.

(Potlesk)

Předseda. – Pane předsedo Barroso, děkuji vám za proslov o stavu Unie.

Joseph Daul, *jménem skupiny PPE.* – (FR) Pane předsedo, pane Barroso, páni předsedové Rady, dámy a pánové, předsedové výborů a předsedové jsou dnes ráno spokojeni. Dokázali jste, že jste schopni se zúčastnit zasedání i bez hrozby sankcemi. Takto vypadá skutečná demokracie. Všem vám děkuji.

(Potlesk)

Jaký je stav Evropské unie? Co se nám za posledních několik let podařilo udělat a v čem jsme byli neúspěšní? Jaké máme plány? Jaké politické, ale zejména finanční prostředky dáme k dispozici na jejich realizaci?

Pane předsedo, tato rozprava je vítaná a jsem rád, že Parlament a Komise, dva orgány Společenství, které zastupují a hájí obecný evropský zájem, se dnes účastní tohoto podniku. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) by chtěla, aby byl výhledem do budoucna.

Evropští občané si někdy – ve skutečnosti často – kladou otázku, reaguje-li vlastně Evropa nějak na jejich problémy a očekávání. Všechny průzkumy veřejného mínění však již řadu let ukazují, že si zároveň přejí více Evropy, a nikoliv méně.

Chtějí, aby otázka přistěhovalectví byla ve větší míře evropskou záležitostí: romská otázka, jež vyžaduje dlouhodobou evropskou strategii, je dobrým příkladem, co se zachování úcty k osobám týče.

Chtějí, aby je Evropa více zastupovala ve světě. Čím například obhájíme skutečnost, že se neúčastníme jednání mezi Izraelem a Palestinou, když jsme v tomto regionu hlavními poskytovateli pomoci?

(Potlesk)

Evropští občané to nechápou, a oprávněně. Naši spoluobčané si také uvědomují, že k zajištění naší bezpečnosti, ať se jedná o osobní bezpečnost, energetickou bezpečnost nebo zajištění potravin, je zapotřebí více, a nikoliv méně Evropy. Vědí, že Evropu je nutné lépe koordinovat, jak jste dobře vyložil, abychom dosáhli růstu a vznikala pracovní místa, byly regulovány trhy a předešlo se novým spekulativním útokům. Jsou si vědomi toho, že

více Evropy je zapotřebí také k tomu, aby se snížily nerovnosti a posílil náš evropský sociální model, naše sociálně tržní hospodářství.

Potřebujeme tedy více Evropy, ale ne pro to, aby se vměšovala do našich každodenních záležitostí, nýbrž pro to, abychom naše společné problémy společně řešili účinněji a – k této věci se ještě vrátím později – hospodárněji a levněji.

Jak jsem řekl, naši spoluobčané se diví, proč Evropa nepostupuje účinněji a organizovaněji a proč se jí ve světě více nenaslouchá. Zcela oprávněně očekávají, že úsilí na poli hospodářském a finančním, jež je po nich žádáno, ponese plody a že společně pomůžeme každému dostat se z obtíží.

Potřebujeme více evropské správy věcí veřejných. Je úkolem nás, Parlamentu a Komise, abychom usilovali o dosažení tohoto cíle, abychom přesvědčili členské státy, aby spolupracovaly a společně investovaly. Nejedná se o útok na svrchovanost nebo vážnost členských států. Naopak, je to jediný způsob, jak opravdově a účinně vytvářet budoucnost pro 500 milionů evropských občanů a pro budoucí generace.

Žádám proto Komisi – žádám vás, pane Barroso, ale také všechny ostatní členy Komise –, aby iniciativněji navrhovala opatření a reformy, které Evropa potřebuje, aby věci lépe fungovaly, a aby tyto projekty objasňovala našim spoluobčanům.

Společně se svou skupinou bych chtěl, aby Parlament podporoval tyto snahy uplatněním svých nových výsad jakožto spoluzákonodárce s Radou. Není to jen otázka pravomoci. Je to otázka porozumění, otázka, kterou musíme projednat, aby Evropa učinila pokrok.

Pane předsedo Komise, dámy a pánové, musíme být ambiciózní, ale zároveň se také musíme ohlížet na cestu, kterou již máme za sebou. Jsem přesvědčen, že v několika důležitých záležitostech nemá Evropa žádný důvod stydět se za kroky, které během několika posledních měsíců podnikla. Byla to ona, jež se po krizi na Wall Street na podzim 2009 chopila iniciativy provést reformu finančních trhů. Byla to ona, kdo po nebývalých spekulativních útocích, jimiž byla zasažena minulé jaro, učinil rovněž dosud nevídaná opatření k posílení a stabilizaci hospodářství. Prvotní účinky této politiky se již projeví, ale musíme jít ještě dále.

Evropa hrála průkopnickou roli také v boji proti globálnímu oteplování. Je opravdu zapotřebí přiznat: Kodaňská konference za sebou zanechala hořkou pachutí v ústech. Naše ambice se nezměnily a opět jsme nabrali správný směr. Na to můžeme být hrdí.

Co musíme v následujících měsících a letech udělat pro posílení našich opatření, aby vzrostla důvěra spoluobčanů k našim společným krokům? Navrhuji tři věci.

Za prvé navrhuji posílit naše hospodářství, snížit nerovnosti prostřednictvím řady opatření, jež zvýší návratnost investic, povzbudí důvěru podnikatelů a podpoří možnost vzniku nových tvůrčích zdrojů bohatství a pracovních míst. Komisaři a komisařky, pane předsedo, musíme dosáhnout toho, aby pravidla, jak jste prohlásil, „překračovala“ hranice. Je nepřijatelné, abychom v 21. století dosud měli drakonické předpisy, které již nemají nic společného s evropskou realitou.

Za druhé navrhuji zaujmout v naší společné zahraniční politice pevnější postoj a stát se, jak jste opakovaně řekl, ve světě respektovanějším hráčem. Nemůžeme se nadále spokojovat s tím, že řekneme, že Evropa je složitá, že to chce čas a že musíme být trpěliví. Jako hlavní světový dárce rovněž nemůžeme být i nadále spokojeni s tím, že nejsme schopni zaručit, zda pomoc, kterou posíláme, dorazí na místo společně s vrtulníky pana premiéra Putina

a pana prezidenta Obamy. Domnívám se, že i k této otázce musíme zaujmout rozhodný postoj.

Evropa je jednou z hlavních světových mocností a její hlavní prioritou musí podle mého názoru být budovat jako rovný s rovným vztahy se svými hlavními partnery, a to zejména se Spojenými státy. Řekl jsem to zde již, když jsme hovořili o transatlantických vztazích.

Dnes ráno však chci rovněž vyzdvihnout, že pro Evropu je důležité budovat strategické a cílené vztahy nejen s Ruskem, ale také s Čínou, Indií a Brazílií. Přál bych si, aby Evropská služba pro vnější činnost byla z tohoto hlediska účinným nástrojem. Pokud tento nástroj realizujeme, můžeme tím zajistit úspory v jednotlivých členských státech.

Třetí možnost, jak zajistit, aby evropské poměry nezaostávaly za naléhavými úkoly, souvisí s faktorem, jenž je ve všem dosud řečeném rozhodující: s finančními prostředky. Jsem si vědom, že toto téma musíme ještě podrobně prodiskutovat. Budeme všichni i nadále investovat do inovací a výzkumu jednotlivě? Do školství a odborného vzdělávání? Do bezpečnosti a obrany? Do energetické politiky?

Budeme i nadále prohlašovat, že my, Evropané, velmi váháme spojit své zdroje, abychom změnou měřítka dosáhli úspor a zlepšili svoji efektivitu, když Spojené státy, Čína a Indie pomáhají rozvíjet základní nebo aplikovaný výzkum a zajišťují si tím v budoucnosti místo na trzích? V současné době naše vědecké pracovníky z Evropy vyháníme. Musíme bezpodmínečně zajistit, aby se chtěli do Evropy vrátit a zůstat zde.

Pane Barroso, to jsou skutečné problémy, kterými se my, Parlament a Komise, musíme zabývat v rámci rozhovorů o jednáních týkajících se financování evropských projektů v letech 2014–2020. Přesně takové otázky si kladou naši spoluobčané a očekávají na ně opravdové odpovědi.

Nastal již skutečně čas, aby Evropa používala vlastní zdroje. Neobávejme se těchto slov. Navíc otázka evropské daně nesmí být zakázanou otázkou. Nejedná se tu o zavedení další daně vedle daní v členských státech. Naopak, jde o to, abychom změnou měřítka dosáhli úspor a zajistili, že veřejné prostředky budou jako celek lépe vynakládány, a v posledku tím snížili zátěž, kterou nesou domácnosti a podniky.

Pane Barroso, dámy a pánové, mladým generacím, které od nás neočekávají dlouhé proslovy, ale spíše řešení svých problémů a dobré vyhlídky do budoucnosti, je zcela zřejmý evropský a mezinárodní rozměr. Naším hlavním cílem musí být zajistit 15–25letým vzdělání a odbornou přípravu. Stabilizovat veřejné finance, investovat do inovací, otevřít nové dveře, které jim umožní uplatnit své talenty v Evropě, a nikoliv v jiných zemích – to jsou priority, kterými musí být vedena naše opatření, podle nich nás budou naši spoluobčané hodnotit.

Pane předsedo, komisařky a komisaři, jste to vy, kdo za námi musí přijít s návrhy, a zde zopakují slova muže, kterého všichni znáte, totiž Jana Pavla II.: „Nebojte se.“ Jestliže předložíte dobré návrhy, aby mohla Evropa učinit pokrok, za naše spoluobčany, za skupinu PPE budeme s vámi.

Protože mi zbývá ještě pár sekund, chtěl bych vám říci ještě jednu věc: buďte především odvážní, nedržte se se svými návrhy zpátky. Společně dokážeme vytvořit návrhy, jež budou dobré pro naše evropské spoluobčany.

(Potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, tento bod pořadu jednání nese název „Prohlášení předsedy Komise o stavu Unie“. Dnes jsme vyslechli pracovní program, jenž je ambiciózní a angažovaný. O inventuře, o aktuálním stavu Unie toho zaznělo málo. Jaký je tedy současný stav Unie? Její stav není dobrý. Bylo by bývalo dobré, kdybyste se ve své inventuře mohl věnovat tomu, proč není dobrý.

Není dobrý částečně i proto, že vy, pane Barroso, a vaše Komise, neplníte řádně základní úlohy, které vám ukládají Smlouvy. V průběhu krize jsem se často ptal sám sebe: „Kde zůstala Komise?“ Když pak s vámi hovořím, říkáte: „Ano, o tom jsem učinil prohlášení, k této věci jsem vydal tiskové prohlášení a k této záležitosti řekl něco pan Šefčovič, k oné se vyslovila paní Redingová.“ Když si to pak přečtu, je to tak, Komise skutečně učinila prohlášení. Musím se však ptát: „Proč její sdělení zaniká? Proč jej veřejnost neslyší?“ Taková je inventura stavu Unie. Během vašeho funkčního období jste činili až příliš mnoho ústupků, zejména po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Ústupků vznikajícímu velitelskému řízení Evropy, v Radě pod německo-francouzským vedením.

(Potlesk)

Vaším úkolem je hájit metodu Společenství. Mnoho věcí, které zazněly ve vašem projevu, jsou správné a můžete si být jist podporou tří čtvrtin této sněmovny. Tak tomu je. Budete-li však hovořit o evropských vlastních zdrojích, budete mít proti sobě tři čtvrtiny Rady. Jsem velmi zvědavý, jestli budou po vašem dnešním projevu následovat činy a jestli budete bojovat proti nástupu mezivládního přístupu v Evropské unii.

(Potlesk)

Uvedu příklad: Souhlasím s vámi, že Evropa bude úspěšná jen tehdy, pokud budeme hájit své základní hodnoty. Mezi základní hodnoty v Evropě patří odmítnutí rasismu a xenofobie. Na tom se všichni shodneme. Patří k nim však také to, že vláda, která je vystavena vnitropolitickému tlaku, se nesmí pokusit tento problém řešit tím, že uspořádá proti menšinám hon na čarodějnice. Můžeme jmenovat konkrétně. Jde o vládu Nicolase Sarkozy, o Françoise Fillona a Brice Hortefeuxe. Byl bych rád, kdybyste býval zmínil tato jména, pane Barroso, protože potom by bylo vidět, že se pouštíte do boje.

(Potlesk a protesty)

Mezi základní hodnoty Evropské unie především patří – velká část toho, co jste k tomu řekl, byla správná – sociální spravedlnost. Co konkrétně je však v této Unii sociální spravedlnost? Zmínil jste, že v Evropě dramaticky roste nezaměstnanost. Tento růst nezaměstnanosti povede k rozsáhlému nárůstu chudoby a lidé budou vystaveni rizikovému scénáři. Čím dál tím více lidí – včetně těch, kdo dosud pracují – má obavy: obávají se o svá pracovní místa, obávají se o svou sociální stabilitu a obávají se budoucnosti. To je třeba názorně doložit čísly. Na jedné straně roste počet milionářů – každým rokem jich přibývají tisíce – a na druhé straně se miliony lidí ocitají v chudobě. Tato sociální propast představuje pro demokracii v Evropě největší hrozbu.

(Potlesk)

V srpnu zveřejnil deník Guardian statistický přehled, z něhož vyplynulo, že banky HSBC, Barclays Bank a Royal Bank of Scotland měly za minulý rok zisk více než 20 miliard eur, z něhož 9 miliard eur odkládají jako prémie pro své manažery. To se děje v době, v níž vlády z Evropské unie v Evropě snižují důchody. Očekávám, že předložíte návrhy, jakým způsobem můžeme tuto sociální propast odstranit.

(Potlesk)

Proto vám říkám, že daň z finančních transakcí musí být zavedena. Musíme banky, zejména spekulativní sektor, nechat nést nepříznivé důsledky hospodářské krize. Uzavřeli jsme, pane Barroso, interinstitucionální dohodu, která zní takto: Požádá-li tento Parlament legislativní většinou Komisi, aby předložila příslušný návrh směrnice, souhlasil jste, že tak učiníte. Můžete si být jist, že Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu takovou žádost vysloví. Rovněž očekáváme, že pak předložíte příslušný podnět.

Pan komisař Šemeta prohlásil, že daň z finančních transakcí nepotřebujeme a neprosadíme ji. Vy říkáte: „Chci daň z finančních transakcí.“ Prohlašujeme, že budeme podporovat pana Barrosa proti panu komisaři Šemetovi; obdrží tuto žádost. Pokud s touto daní nepřijdete, využijeme nástroje občanské iniciativy. Prosím, věřte tomu! Pak budeme ty lidi, o nichž hovořím, zvat tak dlouho do ulic, dokud spekulanti neodvedou svůj příspěvek k ozdravení evropských financí.

(Potlesk)

Evropa se také neobejde bez vzdělání, odborné kvalifikace a možností vzestupu. Člověk, jenž se v této Unii narodí chudý, nesmí zůstat v ghettu, v němž žije. Potřebujeme možnosti vzestupu. Mají-li existovat, je důležité, aby Evropa plnila svoji úlohu v oblasti vzdělávání, odborné kvalifikace a rovných příležitostí, zvláště pro mladé lidi. Myslím si proto, že máte pravdu. Tito omezení evropských ministrů financí, kteří tvrdí, že když snižují rozpočty ve svých zemích, protože potřebují omezit příliš vysoký schodek, musí se také snížit rozpočet EU, se mýlí. EU nemusí srovnávat nadměrný schodek. Svými investicemi musí napomoci tomu, aby se prostřednictvím regionální a sociální politiky, prostřednictvím výzkumu a odborné kvalifikace a prostřednictvím investic do opatření, která povzbudí růst, napravila sociální nerovnováha a aby se Evropská unie dostala do stavu, v němž bude schopna to činit. Proto potřebujeme silný rozpočet EU. Totéž jste dnes řekl. V této věci máte naši podporu. Postavte se tedy otevřeně paní ministryni Lagardové, panu ministrovi Schäublemu a ministrům financí ostatních zemí! Potřebujete-li v této věci pomoc, obraťte se na nás, pane Barroso. Přijdeme vám na pomoc.

(Potlesk)

Sociální spravedlnost také vyžaduje, abychom dalším generacím nezanechali kontinent, ve kterém nestojí za to žít. Máte proto pravdu: sociální spravedlnost vyžaduje také novou udržitelnou průmyslovou politiku, která zohledňuje ekologické i ekonomické zájmy. Tento přístup je správný.

Jsem velmi zvědavý, jestli dokáže zajistit, aby se neopakovala stejná katastrofa jako kodaňské fiasko – situace, v níž bylo zřejmé, že Evropská unie není schopna vyjednávat. Znovu však opakují, že tím není vinna Komise. Je tím vinno 27 vlád, jež se jednoduše nedokázaly na mezinárodní úrovni dohodnout.

(Potlesk)

Z toho je vidět, že v naší současné situaci proti sobě stojí dvě školy: jedna prosazující mezivládní přístup a druhá metodu Společenství. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost jde o to, zda je lisabonská Evropa Evropou hlav států a předsedů vlád, kteří za zavřenými dveřmi jednají o tom, co pro tento kontinent považují za správné. Byli jsme toho svědky během řecké krize. Na výsledném dokumentu se spolu dohodli pouze dva lidé, paní

kancléřka Merkelová a pan prezident Sarkozy. Jejich přístup byl následující: Pane Van Rompuyi, počkejte za dveřmi, nechte to na nás! Nevím, zda je to, co se o tom říká, pravda, ale lze si docela dobře představit, že je. Tato Evropa je buď Evropou spočívající na mezivládním přístupu, nebo je Evropou zakládající se na metodě Společenství. Evropa opírající se o metodu Společenství je Evropou Komise a Evropského parlamentu, jež vzájemně spolupracují.

Vaši inventuru jsem shledal neúplnou. Většina vašich výhledů a oznámení mi připadala dobrá a správná. Za rok u příležitosti příští zprávy o stavu Unie vás budeme hodnotit podle toho, co jste dnes oznámil a za co jste pak dokázal bojovat. Projev, jež jste dnes pronesl, byl konzervativně liberální, zelený a radikálně socialistický. Bylo v něm pro každého něco.

(Protesty)

Proto můžete získat podporu ode všech. Budete-li bojovat proti plíživému pronikání mezivládního přístupu a budete-li aktivně hájit přístup opírající se o metodu Společenství, pak s námi můžete počítat. Pokud ne, pak vám u příležitosti příští zprávy o stavu Unie vystavíme účet.

(Potlesk)

Předseda. – Děkuji vám, pane poslanče Schulzi, za váš projev.

Nyní promluví pan poslanec Verhofstadt za Skupinu Aliance liberálů a demokratů pro Evropu.

Pane poslanče Verhofstadte, rozumím tomu tak, že nechcete svůj projev rozdělit do dvou částí, ale chcete hovořit jen jednou a o něco déle. Chápu to správně?

Guy Verhofstadt, *jménem skupiny ALDE.* – Pane předsedo, zabývat se stavem Unie znamená nejprve se ohlédnout zpět a vzít si ponaučení z minulosti a potom hledět do budoucnosti. Buďme k sobě upřímní a přiznejme si, že uplynulý rok byl pro Unii velmi náročný.

Byl pro Unii náročný, protože čelila závažným problémům, ale nebyla dostatečně jednotná, aby je mohla řešit. Řecko bylo na pokraji zhroutení, euro samo bylo celé měsíce vystaveno útokům a evropským vládám trvalo několik měsíců, než se nakonec dohodly, že zachrání jeden členský stát a naši společnou měnu. Proto pro mě není žádným překvapením, a myslím, že ani pro ostatní zde v Parlamentu, že důvěra v Evropu dramaticky poklesla.

Zjistíte to v nejnovějších výsledcích průzkumu agentury Eurobarometer, které ukazují, že méně než polovina našich občanů si myslí, že členství jejich země v EU je dobré. Důvěra k našim institucím loni klesla na 42 %. Takový je současný stav Unie. Je to alarmující, ale zároveň musíme připustit, že to není žádné překvapení. Parlament mnohokrát apeloval na vedoucí evropské představitele, aby Evropu vyvedli z mrtvého bodu, aby postoupili kupředu, aby přestali s protekcionismem a nacionalismem a usilovali o evropská řešení.

Přesně to žádají také evropští občané, protože podíváte-li se na ty stejné výsledky průzkumu agentury Eurobarometer, zjistíte, že minimálně 86 % občanů chce evropskou správu ekonomických záležitostí. Věří, že pouze Unie může pomoci řešit finanční a hospodářskou krizi. Dnes však nevidí žádné takové řešení, a proto jsou z Unie zklamáni.

Vím, že také pro Komisi to byl náročný rok, protože se vlastně jednalo pouze o půl roku. Tak dlouho trvalo našim hlavním městům, než si uvědomila, že platí nová smlouva a

existuje nový způsob práce a také nová rovnováha sil v Unii. Můžeme tedy prohlásit, že až dnes skutečně začíná druhé funkční období předsedy Komise.

Toto druhé funkční období vyžaduje novou vizi a také nové odpovědi. V každém případě nastal čas zařadit vyšší rychlost a uskutečnit nyní důležité reformy. Z pohledu naší skupiny existuje v zásadě sedm velkých a důležitých reforem.

Tou první je dovést do konce naši odpověď na finanční krizi. Vytvořili jsme již právní předpisy týkající se kapitálových požadavků a odměn. Zavedli jsme zátěžový test a minulý týden bylo dosaženo rovněž dohody o finančním dohledu. Tato dohoda je dobrá v nemalé míře také proto, že vedení ze strany předsedy Evropské centrální banky je zárukou evropského přístupu k dohledu.

To však neznamená, že jsme již dosáhli cíle. Řekl bych, že k němu máme ještě daleko. Nejsme zatím ani v polovině cesty. Stále je zapotřebí, aby Komise urychleně předložila návrhy o derivátech, o spekulativních prodejkách, o ratingových agenturách, o řešení krizí v bankovníctví, o zneužívání trhu, o obchodování a o finančních nástrojích.

Druhý velký úkol se týká toho, že potřebujeme skutečně evropskou správu ekonomických záležitostí. Loňský rok ukázal, že společná měna bez společné hospodářské politiky jednoduše nemá smysl. Je to absurdní situace – ba co hůře, je to nebezpečná situace. Nemůžeme si dovolit být jednou Unií a zároveň mít 27 různých hospodářských strategií, jako je tomu dnes.

(Potlesk)

Je naprosto jasné, že chceme-li, aby Pakt o stabilitě a růstu a nová hospodářská strategie byly úspěšné, je zapotřebí politika cukru a biče s přiměřenými sankcemi.

Podle mého názoru – a myslím si, že jde v této sněmovně o názor většinový – je dobré, že Rada zvažuje tuto otázku v rámci pracovní skupiny, ale tím nelze nahradit právo Komise předkládat podnět a povinnost Komise co nejdříve předložit komplexní legislativní návrh o správě ekonomických záležitostí.

(Potlesk)

Potěšilo mne vaše oznámení, že jej předložíte dne 29. září. Co dělá také Rada, není důležité. Je vaším úkolem a vaší povinností tento slib dne 29. září splnit.

Tím se dostávám ke své třetí prioritě: jednotnému trhu. Mario Monti k tomu vypracoval vynikající zprávu a náš vzkaz zní velmi prostě: zařídme se podle této zprávy. Je totiž nepochopitelné, že například ještě dnes trvá cesta vlakem ze střeoevropských a východoevropských zemí do Bruselu, Paříže nebo Amsterdamu čtyřicet hodin. Jak se mají tito lidé cítit propojení s Evropskou unií? Jak mohou být tyto trhy plně začleněny? Investujme do transevropských sítí!

Čtvrtá důležitá priorita, a pro dnešek možná nejdůležitější sdělení, se týká rozpočtu a nového finančního rámce. Zjednejme si v tom jasno. Cíl některých vlád členských států snížit rozpočet o 20 nebo 30 % je v době, jež vyžaduje více evropských řešení, absurdní.

(Potlesk)

Dokážu zcela pochopit, že vzhledem k velkému fiskálnímu schodku chtějí snížit svůj přímý příspěvek Unii. To je normální, spontánní reakce. Proto navrhuje nahradit tyto příspěvky členských států vlastními evropskými zdroji.

Tím se dostávám k páté prioritě: naší důvěryhodnosti ve světě. Máme službu pro vnější činnost, ale tím, co nyní potřebujeme a oč jsme žádali baronku Ashtonovou, místopředsedkyni Komise (bylo by lépe, kdyby tu byla přítomna), je také vypracování nové strategie pro Evropskou unii. Strategie naší vnější politiky se dosud opírá o dokument vypracovaný Javierem Solanou v roce 2003. Svět se od roku 2003 změnil a náš strategický rámec je rovněž zapotřebí tomu přizpůsobit a modernizovat ho.

Tím se dostávám ke změně klimatu. V Kodani jsme přišli o naši vedoucí roli a jediný způsob, jak v Cancúnu něco změnit, je získat zpět naše vedoucí postavení. K tomu, abychom je získali zpět, potřebujeme jedinou věc: vystupovat jednotně a prosazovat jednu vizi, nikoliv 27, jako tomu bylo v Kodani.

jménem skupiny ALDE. – (FR) Jako poslední věc, pane předsedo, dámy a pánové, musím říci, že pokud jde o to, co je základním – dovolíte-li mi použít toto slovo – důvodem existence naší Unie, totiž ochrana občanských svobod a lidských práv za hranicemi Unie, ale také, což je dosud důležitější, v rámci Evropské unie, jsem poněkud na rozpacích.

Musím proto se vši vážností prohlásit, že to, co se děje ve Francii, je podle mého názoru nepřijatelné.

(Potlesk)

Nejedná se však bohužel o ojedinělý případ. Jako mnoho z vás jsem si všimnul, že některé vlády tváří v tvář hospodářské krizi čím dál tím více podléhají pokušení, dalo by se říci, populismu, xenofobie a někdy dokonce rasismu.

(Potlesk)

Zneužívají obavy lidí a strach z těch, kteří jsou odlišní. Stigmatizují menšiny. Dokonce bych řekl, že pokud jde o přistěhovalectví, uchylují se k pochybným metodám směřování problémů. Chtěl bych velmi důrazně prohlásit, že tento postoj považuji za neslučitelný se zásadami a hodnotami, které činí naší Unii jednou z nejnádhernějších a nejvýznamnějších politických myšlenek, jež lidský duch a lidské srdce přivedly na svět.

(Potlesk)

Pane předsedo, hodlám to říci důrazně: Romové jsou evropskými občany, plnoprávními občany.

(Potlesk)

Nemůžeme nikdy připustit, aby byla ve světě drásaném všemi možnými nejistotami jejich práva potlačována. Nikdy. Jsem přesvědčen, že tato Evropa musí zůstat světadílem svobody, tolerance a spravedlnosti. Pane předsedo, Komise, strážce smluv, musí odpovědět zcela nekompromisně. Není to jen jejím právem, je to její základní povinností.

(Potlesk)

Daniel Cohn-Bendit, *jménem skupiny Verts/ALE.* – (FR) Pane předsedo, udělám totéž co pan poslanec Verhofstadt: využiji svůj čas najednou.

Pane předsedo, dámy a pánové, domnívám se, že pan poslanec Schulz a pan poslanec Verhofstadt upozornili na základní nesnáž naší situace. Lituji, že jste nebyl natolik bystrý nebo poctivý, abyste na ni poukázal.

Od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost nastal střet týkající se interpretace smlouvy. Myslím si, že většina vlád ji předtím nečetla, a jakmile došlo k jejímu zavedení, zjistily, že Lisabonská smlouva je ve skutečnosti prostředkem a nástrojem komunitarizace evropských politik. Střet, ke kterému dochází při všech jednáních – byli jsme toho svědky, když se jednalo o zahraničních službách, zažili jsme ho, když se jednalo o finanční regulaci –, se vždy týká téže věci. Otázka, o kterou jde – již to zde bylo řečeno –, je, zda směřujeme k Evropě opírající se o mezivládní přístup nebo k posílení Evropy jako Společenství. Právě v takovém stavu se Unie v současnosti nachází.

Mým snem je, aby Komise učinila veřejné prohlášení. Mezi evropskými orgány nyní probíhá politický boj a tento politický boj se týká interpretace Lisabonské smlouvy, což má důsledky pro evropské politiky. Evropští občané musí vědět to, co víme my a co vnímáme v interinstitucionálních rozhovorech. O tom jste, pane Barroso, pomlčel.

Tím se dostávám ke svému druhému bodu. Tato Komise je ve svých obecných prohlášeních evropským přeborníkem. Jedná se o velmi pěkná prohlášení. Pokud je však zapotřebí ukázat prstem, popsat situaci, která vrhá nepříznivé světlo na určitý členský stát, jmenovat konkrétně určitou osobu nebo vládu, pak podezřele mlčíte. Neexistujete. Mohu uvést celou řadu příkladů.

Dovolte mi vrátit se k Řecku. Všichni vědí, že se situace v Řecku vymykala vaší kontrole. Ve skutečnosti jste to věděl již dva až tři roky před propuknutím krize – měl jste o tom zprávy v kartotéce. Neučinil jste žádné oficiální prohlášení. Zašel jste do kostela se pomodlit a věřil jste, že modlitbou se všechno v Řecku samo vyřeší. Nevyřešilo se to. Potom jste podpořil – a my jsme to také parlamentní většinou podpořili –, aby byl na Řecko a řecké občany, kteří udělali stejné množství chyb jako řecké elity, vyvinut neuvěřitelně velký tlak.

Neslyšel jsem vás však, pane Barroso, hovořit o tom, že právě nyní, v době, kdy vyvíjíme na Řecko tlak, aby řešili daný problém, řecká vláda od srpna jedná s velkými francouzským a německými zbrojovkami o tom, že Evropské podniky budou Řecku nadále prodávat zbraně.

(Potlesk)

Všechny nás to naprosto rozzuřilo, jak už jsem asi třikrát nebo čtyřikrát říkal, ale uděláme s tím něco? Víte, kolik peněz utratilo Řecko během posledních deseti let za zbraně? Jakou částku? Je to 50 miliard eur za deset let. Pane Barroso, vy jste to věděl. Jeden z problémů těchto zemí je právě toto uspořádání, které souvisí s evropským problémem nacionalismu a se střetem nebo sporem mezi Řeckem a Tureckem.

Kde jsou Komise a Evropa se svými zprostředkujícími iniciativami? Prostřednictvím integrace Turecka bychom ukončili tento absurdní spor, jenž stojí Řecko zbytečně vyhozené miliardy, protože Řecko kupuje zbraně, které jsou pro francouzskou a německou armádu již nepotřebné. Je to velmi chytře vymyšlené. To je můj příklad, pane Barroso, toho, jak Komise nezasahuje.

Mohu uvést druhý příklad, který zmínil pan poslanec Verhofstadt. To, co se dnes děje Romům, je zkouškou důvěryhodnosti Listiny základních práv, která je součástí Lisabonské smlouvy. Shrnu to z etického a filozofického hlediska prostřednictvím slov Alberta Camuse: „Demokracie spočívá v ochraně menšin, nikoli ve slepém uplatňování vůle většiny.“

(Potlesk)

Vyčkává Komise? Má uloženu zprávu v kartotéce? Řekněme to nepokrytě: Postup Francie je v rozporu s evropskými smlouvami. Říci to a uvést to ve známost je opravdu jednoduché.

(Potlesk)

Uvedu další příklad věcí, o nichž nehovoříte. Mluvil jste o ekonomice, nezaměstnanosti a růstu. Ani slovem jste se nezmínil o změně, kterou je třeba učinit, pokud jde o charakter růstu. Neřekl jste, že ekologická katastrofa a změna klimatu nám ukládají za povinnost naše pojetí růstu nově promyslet. Nic o tom ve vaší řeči nebylo.

Nehovořil jste o Cancúnu. Do konání konference v Cancúnu nám zbývají tři měsíce. Nezmínil jste ani slovem skutečnost, že chceme-li, aby naše úsilí v oblasti změny klimatu bylo hodnověrné, musíme se vrátit k cíli snížení emisí CO₂ o 30 % a musíme stát v rámci jednání o změně klimatu v přední linii. O tom však, pane předsedo, podezřele mlčíte.

Proto bych chtěl říci, že vy jste tím chybějícím prezidentem Evropy, jež potřebuje prezidenta. Toto je naším problémem a taková je situace Unie.

Na závěr bych vám chtěl říci jednu věc. Hovořil jste například o evropských investicích. Zkontrolujte si čas; ještě mi zbývají tři minuty. Vím, je to mrzuté, ale to je život. Chtěl jsem vám říci jednu věc: berte věci vážně. Čtyřicet procent emisí CO₂ v Evropě vzniká kvůli budovám. Použijte evropské zdroje k vytvoření evropského energetického fondu. Vytvořte evropský keynesův fond a umožněte evropským městům v celé Evropě provést renovaci budov, protože členské státy toho nejsou schopny.

(Potlesk)

Takto v zásadě zní mé sdělení. V Evropě probíhá velká diskuse o tom, zda potřebujeme veřejné investice. Chtěl bych vám říci, pane Barroso, toto: řiďte se v Bruselu Keynesem. Současné veřejné investice musí být evropskými investicemi do ekologické transformace našeho hospodářství. Je vám to jasné, pane Barroso? Pokud ano, pak doufám, že při příští diskusi o Evropě dokážete, že jste pochopil, že již nežijeme v sedmdesátých letech, ale v současnosti, v níž čelíme finanční krizi a ekologické krizi.

Na závěr uvedu čísla, o nichž musíme všichni přemýšlet. Ztráty v důsledku krize dosahují 50 000 miliard eur. Tato částka se rovná výši veřejných investic do rozvojové pomoci za pět století. Postavilo by se za ni 10 miliard škol v afrických zemích. V takové situaci se svět nachází, pane Barroso.

(Potlesk)

Michał Tomasz Kamiński, jménem skupiny ECR. – (PL) Nejprve mám dobrou zprávu pro pana Barrosa, zprávu, ke které by mu bylo dokonce možno blahopřát. Jeho dnešní vystoupení vyjde člověka dráž než lístky na Stingův koncert v Praze, které nebudou stát ani 150 eur. Začnu však anekdotou. V Polsku se, pane Barroso, vypráví populární anekdota o muži, jenž vyleze na strom a začne pod sebou podřezávat větev, na níž sedí. Kolem jde jiný muž a ten mu řekne: „Podřízneš-li pod sebou tu větev, spadneš dolů.“ Druhý muž odchází a větev se ulomí. První muž spadne ze stromu. Když se postaví, podívá se za tím druhým mužem a zvolá: „Je to snad prorok?“

Dámy a pánové, evropští konzervativci se dokonce ještě předtím, než jsme vytvořili vlastní skupinu, podobali tomuto druhému muži, jenž říkal člověku sedícímu na větvi tvořené evropskou byrokracií: „Podřezáváš si pod sebou větev, na níž sedíš.“ Z vaší řeči na mne dýchá naděje, že toto podřezávání větve skončí. Nastínil jste mnoho myšlenek, které si

samozřejmě většinou zaslouží podporu. Domnívám se, že jste je takto zkombinoval, abyste se zavděčil všem skupinám v tomto Parlamentu. Musíme však dát za pravdu panu poslanci Schulzovi, že se jednalo o plán zaměřený na budoucnost a nedošlo na analýzu současného stavu Unie, s čímž, na rozdíl od vás, nejsem spokojen. Proč si Unie vede tak, jak si vede? Proč je s ní tak velké množství občanů nespokojeno a proč nesplňuje jejich očekávání? Tím se dostáváme k důležitému bodu. Je velmi dobré, že jste se soustředil na ekonomický vývoj, na potřebu hospodářského rozvoje Evropy a na potřebu nových pracovních míst. Samozřejmě zastávám také ten názor, že jedním z největších ekonomických problémů v Evropě je v současné době nezaměstnanost. Nic si však nezastírejme. Nelze být na jedné straně skutečně znepokojen osudem nezaměstnaných a zánikem pracovních míst v Evropě a zároveň na druhé straně navrhopvat ekonomická řešení, která zcela přirozeně povedou k vývozu pracovních míst z Evropy na jiné kontinenty. Tyto dvě věci nelze oddělovat. Nemůžeme na jedné straně říkat, že chceme zvýšit míru zaměstnanosti v Evropě, a na druhé straně na evropské podniky a evropské hospodářství nakládat nová břemena a odsuzovat je touto byrokracií ke smrti. To musí skončit. Z vašeho projevu, pane Barroso, vidím, že se vaše myšlenky ubírají správným směrem. Hovořil jste o tom, jak Evropa musí ve světě mluvit jedním hlasem. Říkáme to zde velmi často, ale koneckonců se lze snadno přesvědčit o tom, že jednotlivé vlády v Evropě mají naprosto odlišné přístupy k různým základním oblastem zahraniční politiky. Tuto skutečnost bychom neměli přehlížet. Jak tedy může Evropa hovořit na mezinárodní scéně jedním hlasem, když se jednotlivé vlády neshodnou? Dámy a pánové, neklamme se – takto tomu bude. Můžete během pobytu v této sněmovně zavřít oči a tvářit se, že těchto 27 vlád neexistuje, ale ony existují. Zvolili je občané Evropské unie, aby je zastupovaly na unijním kolbišti. Přejeme si rovnováhu mezi unijními záležitostmi a záležitostmi členských států, a proto budeme, samozřejmě v kontextu Evropské unie, bránit ideu národního státu. Říkám-li toto, chtěl bych současně dodat, že souhlasím se vším, co zde ve sněmovně zaznělo. To říkám z celého srdce. Nemůžeme tolerovat situace, kdy se ta či ona evropská vláda snaží kvůli domácím cílům v Evropě vznítit sud střelného prachu někdejšího nacionalismu a šovinismu. K tomu nelze zaujímat souhlasné stanovisko, ale právě toto se v mnoha evropských zemích děje. Letos se již vyskytly příklady zemí sousedících s Polskem, v nichž se vlády pokusily získat politický kapitál z problémů souvisejících s menšinami. Jedním z největších úspěchů Evropské unie je skutečnost, že Evropa je prostorem demokracie a tolerance, v němž již šedesát let nedošlo k válce. Ochotně to uznávám i přesto, že nejsem velkým obdivovatelem Unie. Toto však oceňuji. To je něco, co si musíme uchovat. Chtěl bych také říci, že musíme být otevřenější a důvěryhodnější v tom, co občanům Evropské unie přinášíme. Největším problémem našeho Společenství je, že ve svých prohlášeních něco tvrdíme, ale skutečnost a to, co občané vidí, že děláme, tomu pak naprosto neodpovídá. Věřím v Evropu a my, evropští konzervativci, věříme v Unii. Věříme však v Unii rozmanitosti. Nevěříme v nový jednotný stát, jenž povede, jak se doufá, ke vzniku jednotného lidu. Tento plán je nepřijatelný. Evropští občané velmi dobře chápou, že člověk může být dobrým Polákem, dobrým Evropanem nebo dobrým Němcem a že můžeme společně žít, chovat se k sobě s úctou a spolupracovat na vytváření společné budoucnosti. Pane předsedo, doufám, že uspějete. Napravit situaci však není možné opakováním starých chyb. Chci říci velmi jasně, že podle mého názoru se Evropa nesmí pokoušet řešit problémy, které nyní máme, opakováním minulých chyb. Ve vaší dnešní řeči vidím naději pro Evropu, jejíž hospodářství bude svobodnější, naději pro úžeji integrovanou Evropu, čímž myslím společný trh. Jsem velmi potěšen tím, že z tohoto Parlamentu, z Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, vzešla myšlenka aktu o jednotném trhu. Vznikla z Montiho zprávy, jež byla vypracována

ve výboru, jehož předsedou je můj kolega poslanec Herber. Jsme na to hrdí. Právě takové posílení trhu si přejeme. Chceme společný trh a větší svobodu v oblasti hospodářství.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, pane Barroso, poskytl jste nám impozantní pohled na úkoly v oblastech různých politik. Musíte nicméně připustit, a musí to připustit všichni z nás, že důvěra evropských občanů klesá. Pan poslanec Verhofstadt na to zde již poukázal, takže tuto věc nebudu více rozebírat. Jedná se o spolehlivé výzkumy.

Občané také byli svědky toho, jak do tzv. systémově důležitých bank putují záchranné balíčky a balíčky na obnovu hospodářství dosahující výše miliard eur. Byli svědky toho, jak se všude rozmáhají nebezpečně vysoké státní dluhy. Nyní si kladou otázku, kdo za to nese odpovědnost, zvláště když navzdory lepším ekonomickým vyhlídkám na ně dopadají úsporná opatření členských států. Důsledkem těchto úsporných opatření bude růst cen za veřejné služby, snižování sociálních dávek, škrty v oblasti školství, snižování platů, prodloužení lhůty pro odchod do důchodu za situace, kdy jeho výše je nejistá a možnosti uplatnit se na trhu práce omezené.

Protesty se zdaleka neomezují na státy zasažené krizí. Dnes stávkují odbory ve Francii a dne 29. září proběhnou v mnoha městech a metropolích Evropy stávky proti úsporným politikám členských států. Občanům se slibovalo, že Lisabonská smlouva dodá Evropské unii sociálněji a demokratičtější charakter. EU, včetně Komise a Parlamentu, by se jednoduše stala nedůvěryhodnou, kdyby teď prohlásila, že úsporná opatření jsou záležitostí členských států. Účinné reformy finančních trhů, například zákaz investičních fondů nebo zákaz spekulací s deriváty surovin a potravin či dokonce zavedení daně z finančních transakcí, ale také vzdání se ideologie flexikurity, jsou nyní zcela nepochybně záležitostmi Evropské unie. Je zapotřebí, abychom se všichni v příštích několika měsících v těchto věcech angažovali.

Situace v Unii je pro různé vrstvy obyvatelstva značně odlišná a vyznačuje se velkým množstvím rozporů. V každém případě se ve společnostech zemí EU opět nebezpečně prohloubily sociální rozdíly. V Evropském roce boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení se vydaly na záchranu bank nebo složily jako záruka miliardy eur. Nedostaly se ke skutečně sociálně potřebným lidem ani nebyly investovány do školství.

Nikdo nechce zpochybňovat nebo umenšovat úspěchy EU. Avšak zastírání velmi hmatatelných rozporů v Evropské unii nikomu nepomůže. Chtěl bych také na závěr říci něco o záležitosti Romů ve Francii. Domnívám se, že Evropská unie má dobrou tradici. Avšak každý, kdo se chce vypořádat se sociální nespokojeností na úkor sociální menšiny a používá k tomu opravdu protiprávní prostředky, zneužívá svou politickou moc. Chci velmi důrazně říci: zneužívání sociální nespokojenosti je jednoduše nepřijatelné pro Společenství, které stále zdůrazňuje, jak se zastává obecně platných lidských práv a morálních hodnot. Tyto morální hodnoty a lidská práva v Evropské unii platí jak pro Francouze, Poláky, Angličany, Španěly nebo Němce, tak pro všechny Sinty a Romy, kteří žijí v Evropě.

(Potlesk)

Nigel Farage, jménem skupiny EFD. – Pane předsedo, tato slavnostní příležitost, proslov pana Barrosa o stavu Unie, pana Barrosa zdaleka nečiní druhým prezidentem Obamou. Je tu, pane Barroso, jeden zásadní rozdíl: prezident Obama byl zvolen, kdežto vy ne. Jeho řeč

sledovalo čtyřicet osm milionů lidí, zatímco zde v Evropském parlamentu se dokonce musíme poslanců doprošovat, aby si vás přišli vyslechnout.

Stavu Unie jste vůbec nevěnoval pozornost. Hovořil jste o tom, jak osobně hodnotíte vývoj, naznačil jste, co hodláte dále dělat. Eurobarometr, vlastní organizace Komise pro výzkum veřejného mínění, nám však ukazuje pravdu. Sděluje nám, že za posledních šest měsíců byl zaznamenán výrazný pokles důvěry občanů, a to dokonce i pokud jde o otázku členství v Unii: v Německu poklesla důvěra o 10 %, v Řecku o 17 % a v Portugalsku o 9 %. Méně než polovina občanů EU si myslí, že patřit do tohoto klubu stojí za to.

Ještě výmluvnější je skutečnost, že ve vaší vlasti, Portugalsku, za posledních šest měsíců další člověk ze čtyř ztratil celkovou důvěru k orgánům EU. To, pane Barroso, sotva svědčí o úspěchu nebo víře, přesto se zdá, že většina lidí je dnes sama se sebou velmi spokojena.

Nuže, neoddávejte se přílišné spokojenosti, protože lidé už to sami vyřešili: skutečný stav Unie je takový, že je čím dál tím více neoblíbená a pohrdá se jí. Přesto se najdou tací, kteří tvrdí, že je to proto, že lidé chtějí více Evropy. Pan poslanec Verhofstadt prohlásil, že občané si přejí více společných politik. Kdepak! Fakta hovoří jasnou řečí.

(Poznámky ze zasedací místnosti)

To je zajímavé, pane předsedo. Když pokřikují na řečníky já, hrozí mi pokuta. Ale budiž.

(Potlesk od skupiny EFD)

Fakta svědčí o tom, že čím více společných politik existuje, tím méně lidí je s tím spokojeno. Lidé si uvědomují ničivý dopad společné rybářské politiky, uvědomují si nerovnosti společné zemědělské politiky, ztrátu podnikatelských možností způsobenou společnou obchodní politikou. A nyní samozřejmě tu největší škodu způsobenou společnou měnou, tímto nedomyšleným politickým pokusem vnutit lidem měnovou unii, aniž by se jich kdokoli ptal, zda si takovou unii přejí. Je naprosto evidentní, že tato měna nevyhovuje Německu a nevyhovuje Řecku. Jsme chyceni do ekonomické pastí. Můžete se tvářit, že krize skončila, ale není to pravda, protože ziskové rozpětí u pětiletých a desetiletých dluhopisů je nyní 8 %.

Klidně se usmívejte, pane poslanče Schulzi, ale o finančních trzích nebo o tom, jak tyto věci fungují, nic nevíte. A pokud jde o vaši zemi, proč by měli němečtí daňoví poplatníci čím dál tím více hradit náklady?

Tato forma vlády nefunguje. Přesto tu dnes slyšíme, že budeme mít společnou obrannou politiku a společnou zahraniční politiku.

Dalším důvodem, proč průzkumy veřejného mínění dopadají tak, jak dopadají, je to, že jste ve snaze prosadit Lisabonskou smlouvu podváděli. Tvrdili jste nám, že se všechno zjednoduší, že budeme vědět, na čem jsme. Jenže tomu tak není. Kdo odpovídá za EU? Vy, pane Barroso? Nebo můj starý známý Herman Van Rompuy? Nebo belgické předsednictví? To jsou opravdu pěkné nesmysly. Zatím se vám nedaří vytvořit vládu ve vlastní zemi a k tomu ještě na vás připadlo předsednictví Evropské unie. Ať se na to podíváme z jakékoliv stránky, prostě to trochu připomíná guláš.

EU dosud nikdy neměla takovou moc, přesto ještě nikdy nebyla tak nepopulární. Už vám však nestačí 2,4 miliardy eur ročně, které v současné době stojí propaganda EU, chcete zvýšit celkový rozpočet EU o 6 %. Je pochopitelné, že vy osobně musíte mít stále za zády

profesionální televizní štáb, nové tiskové mluvčí, nové správce webových stránek. Neprovádíte rozbor, proč to jde z kopce; vám to prostě nedochází.

(Potlesk od skupiny EFD)

Andreas Mölzer (NI). – *(DE)* Pane předsedo, dovoluji prosím také mně spojit obě řečnické doby, abych mohl hovořit tři minuty.

Evropský projekt – když už mluvíme o stavu Unie – se zdá mnoha lidem napříč celou Evropou ve čtyřech ohledech ve vážném nebezpečí. Prosperita a sociální jistota v Evropě se jeví lidem ohroženy. Dokázala jim to finanční krize a – možná marná – pomoc Řecku a dokazuje jim to vzrůstající masová nezaměstnanost a také masové přistěhovalectví do našich sociálních systémů. V tomto ohledu Unie lidem připadá jako bezzubý tygr, který není schopen kontrolovat finanční trhy nebo vytvořit odpovídající kritéria.

Za druhé, lidé cítí, že je ohrožena občanská svoboda. V Unii jen stěží existuje přímá demokracie. Tou se pohrdá jako například v případě prvního irského referenda nebo v případě referend ve Francii a Nizozemí. Uchovávání údajů, ztělesňované například dohodou SWIFT se Spojenými státy, v lidech vyvolává pocit, že jsou neustále sledováni. V Unii se stále více rozmáhá autoritářský systém nařízení, a lidé mají dojem, že je oklešťována jejich osobní svoboda. Svobodu myšlení a projevu v rostoucí míře ochromuje politická korektnost. V této souvislosti narážím na diskusi vyvolanou v Německu knihou pana Sarrazina.

Za třetí, lidé cítí, že kulturní rozmanitost a národní identita evropských národů je ohrožena. Povede k tomu stírání kulturních rozdílů a duchovní globalizace, ale samozřejmě také masové přistěhovalectví, islamizace a zneužívání azylového systému. Národní identita evropských národů je pravděpodobně ve velkém nebezpečí.

Za čtvrté, vážnost Evropy ve světě je velmi ohrožena. Pokud jde o zahraniční politiku, Evropa se stala terčem posměchu. Byl tu zmíněn příklad blízkovýchodních jednání, jichž se dokonce neúčastnil žádný zástupce Evropy, přestože celosvětově patříme k největším plátcům. Evropa má ve světě sotva nějaké slovo a z hlediska zahraniční nebo světové politiky ve skutečnosti není významným hráčem.

Dosáhli jsme toho, že vývoj Evropské unie dospěl v současnosti do stavu, v němž vnitřně vytváříme systém, jež občané v rostoucí míře považují za despotický a svazující, jež opomíjí regionalistický model, kulturní rozmanitost a podobné faktory a jež se vnějšmu světu jeví jako slabý. Navenek slabá Evropa, jež je vnitropoliticky tvrdá a sešňorává občany centralismem a byrokracií, nemá ve světě žádné místo a není schopna v globálním měřítku zajistit evropské zájmy.

Takový je stav Unie, jež již není skutečně připravena zajišťovat zájmy evropských národů a evropských občanů.

José Manuel Barroso, *předseda Komise.* – *(FR)* Pane předsedo, poslouchal jsem vás všechny pozorně a s velkým zájmem. Snažil jsem se rozpoznat, co byly v podstatě stěžejní otázky.

V zásadě se domnívám, že přinejmenším většina tohoto Parlamentu si nepochybně přeje více Evropy, metodu Společenství a žádá větší ambice. Proti návrhům Komise nebyly namířeny žádné zvláštní kritické výhrady.

Někteří poslanci uvedli, že by raději uvítali projev, který by analyzoval situaci Unie. Spíše než komentáře zaměřené na minulost a přítomnost upřednostňuji vytváření budoucnosti.

Domnívám se, že nejdůležitější věcí není pronášet komentáře – to přenechávám komentátorům, kterých si mimochodem velmi cením –, nýbrž jsem přesvědčen, že naší úlohou, úlohou Komise, je předkládat návrhy. Pro mne se projev o stavu Unie týká rovněž stavu, do něhož chceme Unii společným úsilím dovést. Toto jsem vám dnes nastínil prostřednictvím konkrétních a ambiciózních návrhů.

Nechci se však vyhýbat žádným otázkám. Je pravda, že Unie se v současnosti nachází v přelomovém období. Je pravda, že máme novou smlouvu. Je rovněž pravda, že někteří lidé se na úrovni členských států snaží o interpretaci těchto institucí založenou výhradně na mezivládním přístupu.

Svou vizi jsme již jasně definovali a osobně – jak jsem mimochodem řekl ve svém projevu – jsem zastáncem metody a ducha Společenství. Nejlepším způsobem, jak se této metody a ducha držet, ovšem nejsou nekonečné diskuse o institucích, tím méně vedení partyzánské války mezi institucemi, kterou si nepřejí a které se nebudou účastnit. Pro Komisi spočívá nejlepší způsob v tom, že bude plnit svoji úlohu iniciátora a předkládat důležité, odvážné a velmi kvalitní návrhy, pro vás v tom, že budete schopni s námi v tomto duchu spolupracovat, jak už jste to ostatně činili. Toto jsme navrhovali a domnívám se, že právě zde budeme moci skutečně osvědčit svoji oddanost silnější Evropě.

Někteří řečníci se odvolávali na výsledky průzkumů veřejného mínění, které zjišťovaly, jaké podpoře nebo důvěře se těší evropské instituce. Je pravdou, že zde existují potíže – vážné potíže –, na něž bychom měli reagovat. Kdybyste si však udělali komplexnější rozbor, zjistili byste, že důvěra v evropské instituce je sice někdy problematická, ale občas se objevuje větší problém, a tím je důvěra k vnitrostátním politikům a vládám. Toto však nikdo nezmínil.

Z hospodářského a sociálního hlediska v současnosti prožíváme velmi obtížné období. Je to doba, v níž každý musí projeviti svoji zodpovědnost. Dobře víme, že v ekonomicky těžkých časech veřejné mínění nebývá příliš nakloněno důvěřovat politickým institucím, ať domácím nebo evropským. Domnívám se, že nejlepší odpovědí na tyto obavy jsou výsledky a návrhy.

Domnívám se, že v podstatě je mezi námi shoda – alespoň s proevropskou většinou Evropského parlamentu. Jsme pro posílení finanční regulace. Jasně jsme dali najevo, že se nezřekneme práva Komise předložit podnět. Chceme rovněž, aby se banky a finanční instituce podílely na řešení problému, jehož vzniku napomohly. Z toho důvodu jsme pro to, aby se danily finanční transakce. Chceme návrhy, které Evropě přinesou růst. To bude cílem našeho snažení.

Někteří z vás zmínili problém, o kterém se shodou okolností bude diskutovat dnes odpoledne na zasedání Parlamentu: romskou otázku. Nebudu se nyní tímto tématem podrobně zabývat, protože se o něm bude hovořit dnes odpoledne. Dovolte mi však říci, že Komise se o tento problém zajímá již dlouhou dobu.

Na začátku tohoto roku jsme dokonce byli spoluorganizátoři schůze ministrů o romské problematice. Myslím, že za celou Evropu se této schůze ministrů zúčastnili pouze dva nebo tři ministři. Paní komisařka Redingová zastupovala Komisi. Máme důležité podpůrné programy, které Romům poskytují pomoc a pomáhají jejich začleňování. Vedeme konstruktivní a závažný dialog se všemi vládami v Evropě, a to jak s vládami zemí, z nichž Romové pocházejí, tak i těch zemí, v nichž v současné době v hojném počtu pobývají.

Mám za to, že vás mohu zcela upřímně požádat, abyste s touto otázkou nehráli politické hry. Jedná se o velmi citlivý a mimořádně vážný problém. My, Evropané, ničemu nepomůžeme, budeme-li polarizovat debatu o takto citlivém tématu.

Prohlásili jsme – řekl jsem to zde nyní velmi jasně –, že principiálním stanoviskem Komise a Evropské unie je stavět se proti všem formám diskriminace. Diskriminace je naprosto nepřijatelná. Pokud však jde o odpověď na otázky, které zaznívají v některých našich zemích, je zapotřebí rovněž říci, že všichni občané mají práva a povinnosti. Kromě toho je nutné vždy klást důraz na rovnováhu mezi svobodou, zejména svobodou pohybu, a bezpečností.

Nebudeme-li dbát o tuto rovnováhu, vystavujeme se vážnému nebezpečí, že se tohoto problému účelově chopí radikálové, kteří dokážou populisticky těžit z pocitu nejistoty přítomného v mnoha našich společnostech. Naše odpověď nechtě je tedy seriózní a zodpovědná a vždy se vyhýbejme zneužívání velmi vážných a mimořádně citlivých témat pro politické účely. Komise zaujme tento zodpovědný postoj.

Proto se domnívám, že máme před sebou obrovské množství práce. Týká-li se kritika, kterou mi někteří řečníci adresovali, toho, že se snažím hledat konsensus mezi hlavními evropskými politickými silami, pak takovou kritiku rád přijímám. Komise totiž musí zastupovat obecný evropský zájem a tento obecný zájem se musíme snažit zastupovat tím, že usilujeme o to, aby se na něm podílely jednotlivé proevropské politické síly. Toto děláme.

Na přetřes přišel také rozpočet. Vyslechl jsem vaše projevy. Zdá se mi, že většina z vás chce, aby Evropa měla ambiciózní rozpočet. Dámy a pánové, nicméně rovněž zde si udělejme zcela jasno: Komise předloží ambiciózní rozpočet, ale tato diskuse nesmí probíhat jednoduše jen zde, v Evropském parlamentu; musíme přesvědčit také evropské veřejné mínění. Proto vás žádám o pomoc a podporu, abychom vysvětlili politickým silám v našich zemích, jež tvoří vlády v hlavních městech, proč eura, která utratíme na evropské úrovni, velmi často představují, jak mimochodem správně podotknul pan poslanec Daul, úsporu ve srovnání s tím, kolik eur bychom utratili na vnitrostátní úrovni.

Zápas o veřejné mínění je bojem, který musíme vyhrát demokratickou diskusí v našich zemích. Proto vás žádám o podporu, aby se této diskuse zúčastnily politické síly, které zastupujete, nejen ve Štrasburku nebo Bruselu, ale také v hlavních městech, protože musíme dosáhnout konsensu mezi Parlamentem a Radou. Různé orgány musí dospět k dohodě. Komise bude zapojena. Komise předloží ambiciózní návrhy, ale vždy v duchu opravdového partnerství pro silnější Evropu, pro Evropu spolupráce, nikoliv roztržek.

Joseph Daul, *jménem skupiny PPE*. – (FR) Pane předsedo, svých dvou minut využiji k tomu, abych se vrátil k otázkám a zodpověděl je. Nebudu se uchýlovat k osobním útokům. Znáte mne: Nedopustím se jich a nikdy jsem se jich nedopouštěl.

Za prvé, pokud jde o rozpočet a o to, na čem jsme se dohodli, velká většina Parlamentu souhlasí s tím, že potřebujeme vlastní rozpočet, abychom mohli snížit zdroje používané na vnitrostátní úrovni. To je první resumé, ke kterému dospívám; nezapomínejme však na to, že máme co do činění s jednomyslným rozhodnutím. Nejde zde o kritiku našich hlav států nebo předsedů vlád nebo o kritiku paní ministryně Lagardové nebo pana ministra Schäubleho, jde o to, abychom přesvědčili vlastní strany, jak řekl pan Barroso. Jde o to, abychom o tomto tématu řádně diskutovali a řádně se mu věnovali na příslušných úrovních, v našich vlastních stranách a našich vlastních zemích, protože se jedná o jednomyslná

rozhodnutí. Bude to mnohem složitější než pronášet zde velkolepé projevy, ale budeme o to bojovat a budeme bojovat za to, abychom měli na evropské úrovni své vlastní zdroje.

(Potlesk)

Za druhé, pokud jde o Romy, nazývejme věci pravými jmény. Dámy a pánové, předsedové, jsme zodpovědní lidé a musíme nalézt řešení. Zde mluví starosta města. Setkáváme se s obrovskými problémy a hrozí, že naši spoluobčané, kteří jsou skutečnými demokraty, se přidají k táboru populistů. Máme tu povinnost. Závažnou trestnou činnost je však třeba odsoudit. Netvrdím, že se to týká Romů. Nepřipisujte mi, co jsem neřekl. To, proti čemu musíme bojovat, jsou organizované loupeže, trestná činnost a prostituce.

Od 1. ledna bylo v mém kantonu ukradeno jedenáct traktorů. Myslíte si, že jsou lidé spokojeni? Podívejte se rovněž na to, co se děje v různých jiných městech. Dámy a pánové, zde se jedná o velmi citlivou otázku, ke které se musíme postavit s ohledem na všechny občany, a – neotvírám zde vnitrostátní, nýbrž evropskou diskusi – v této věci souhlasím s panem Barrosem. Musíme se věnovat této otázce, abychom s ohledem na Romy, které máme zde v Parlamentu, a také spolu s Rumunskem a dalšími zeměmi, kterých se to týká, navrhli řešení.

Domnívám se, že tato otázka je velmi důležitá. Podaří-li se nám umožnit dětem těchto přistěhovalců, aby se těšily výhodám vzdělání a odborné přípravy, během deseti let v tomto zápase uspějeme. Navrhuji, aby se o tomto diskutovalo.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, chtěl bych se stručně vyjádřit ke dvěma bodům, kterých se dotknul pan poslanec Daul. Za prvé, shodli jsme se, že potřebujeme své vlastní zdroje. Bojujeme společně za to, abychom tyto naše vlastní zdroje prosadili, ale protože v této věci je nutná jednomyslnost a protože pravděpodobně nedojde k jednomyslnému rozhodnutí, nebudeme mít vlastní zdroje. V důsledku toho je ale zapotřebí jasně říci, že pokud nastane tato varianta, nebude rovněž vůbec snížen rozpočet EU. Toto je závěr, na kterém, jak doufám, se pak také shodneme.

Nyní promluví jako bývalý starosta. Jedenáct let jsem byl starostou města, které mělo mnoho co do činění s Romy. Mé město leží na hranici mezi Německem, Belgií a Nizozemskem. Jsme oblastí, kterou prochází mnozí Romové. Řešil jsem tento problém jedenáct let, a proto bych vám, pane poslanče Daule, a kolegům poslancům chtěl říci jednu věc. Ano, Romové jsou těžko zvladatelnou menšinou. To je pravda, ale rovněž těžko zvladatelné menšiny mají právo na ochranu svých základních práv. To je podstatné sdělení. V tomto ohledu má Bernard Kouchner pravdu v tom, co řekl.

Druhým bodem je, že právní státy mají povinnost stíhat trestné činy. Dojde-li ke krádeži, prostituci nebo podvodu, právní stát musí vymoci dodržování zákona bez ohledu na to, kdo je podezřelý ze spáchání daného činu. To je právem každého státu. Je však rovněž povinností každého státu, aby prošetřil jednotlivě každý případ a nevytvářel dojem, že celé skupiny obyvatel jsou již od samého začátku podezřelé. To považujeme za nepřijatelné.

(Potlesk)

Moje poslední poznámka se týká toho, že nesmíte podnikat záškodnické akce. Řekl jste, že vedu institucionální partyzánskou válku. Tak tomu vůbec není. Vy byste měl vést čelní útok na instituce, o to tu jde, pane Barroso. Naše kritika vůči vám se netýká vaší velmi vyvinuté schopnosti nacházet konsensus. Toho jste bezpochyby schopen. Dnes jste viděl, že každý je s vámi spokojen.

V osobním rozhovoru, pane Barroso, dokážete útočit, to členové Komise i já velmi dobře víme. Vyzývám vás však, abyste konečně jednou dokázal, že jste schopen veřejného útoku, zejména vůči hlavám států nebo předsedům vlád. Právě to v Evropě potřebujeme, prvek, který bude ochoten postavit se těm, kdo chtějí Evropu znovu nacionalizovat.

Vám, pane poslanče Faragi, bych chtěl říci toto: Je možné, že nevím, jak to ti lidé, kteří si bezostyšně plní peněženky, dělají, ale vím velice dobře, jak učinit praktikám těchto lidí konec.

Michał Tomasz Kamiński, *jménem skupiny ECR.* – (PL) Pane Barroso, pokud jste si myslel, že vás kritizují kvůli tomu, že se snažíte zohlednit požadavky všech skupin, dovoluji mi, abych vás ujistil, že své vyjádření jsem nemínil jako kritiku. Cením si vašich diplomatických schopností v této oblasti a myslím si, že udržování rovnováhy mezi jednotlivými členskými státy je dokonce ještě obtížnější. Jsem si jist, že to od vás vyžaduje více úsilí než snaha o to, aby byla spokojená každá politická skupina. Jelikož jste hovořil o proevropské většině a protievropské menšině, chtěl bych všechny v zájmu demokratické a čestné diskuse požádat, aby neházeli do jednoho pytle ty, kterým se nelíbí plány, jež se pro Evropu chystají, nebo ty, kdo nechtějí Evropskou unii – protože s těmito lidmi nesouhlasím –, s těmi, kdo prohlašují, že chtějí v Evropě něco změnit a zajímají se o tyto plány. Nesouhlasíme v mnoha věcech, kterým se dostává podpory většiny této sněmovny, ale v tomto Parlamentě zasedáme proto, aby byla Evropa lepší, nikoliv horší, a jsme stále připraveni o tom hovořit. Opravdu si vážím toho, pane Barroso, že jste vůči této diskusi s námi otevřený.

Pokud jde o záležitost Romů, která se zde projednávala, s panem poslancem Schulzem se často neshodnu, ale v tomto s ním souhlasím. Domnívám se, že má-li určitá země problém s trestnou činností, měla by pro její odstranění udělat vše, co může, protože občané platí daně proto, aby stát bojoval proti pachatelům trestné činnosti. To je naprosto jasné. Musíme se však vyhnout situaci, kdy je určité etnické skupině jakýmkoliv způsobem připisován sklon k páčání trestné činnosti, protože to je podle mého názoru velmi nebezpečné a hraničí to s rasovou diskriminací. K těmto otázkám se musí přistupovat šetrně a žádná strana je v tomto sporu nesmí politizovat. Je zapotřebí konstruktivní přístup a tento problém je nutno řešit.

Lothar Bisky, *jménem skupiny GUE/NGL.* – (DE) Pane předsedo, chtěl bych se vrátit ke správným slovům pana Barrosa proneseným na adresu rasismu a xenofobie.

V této souvislosti však chci říci, že s diskusí o Romech, v níž budeme dnes odpoledně ještě pokračovat, zatím nejsem spokojen. Vedou se velmi nebezpečné debaty o vedlejších otázkách. V Německu například v současné době probíhá debata vyvolaná knihou pana Sarrazina a tato debata je velmi problematická. V této souvislosti se přehlíží skutečnost, že v Německu existují nedostatečně vzdělané skupiny obyvatelstva – Němců, přistěhovalců, Romů a státních příslušníků jiných zemí –, o které je ve školách poměrně špatně postaráno. Nemáme dostatek prostředků ani inteligentních metod, abychom těmto dětem skutečně mohli pomoci. To je podhoubí rasismu. Na závěr bych chtěl říci, že rasismus někdy může vznikat neúmyslně.

Nechtěl bych opomenout ani diskusí o Řecku. V této souvislosti jsem se ve své zemi, která není nijak mimořádně xenofobní, setkal s věcmi, které bych nepovažoval za možné. V Evropské unii si musíme zachovat citlivost vůči nacionalistickým, xenofobním a rasistickým výrokům.

(Potlesk)

Nigel Farage, *jménem skupiny EFD*. – Pane předsedo, povyk kolem Romů ve Francii je samozřejmě přímým důsledkem chybných politik Evropské unie.

Bylo velkou chybou umožnit Bulharsku a Rumunsku, aby se připojily k Evropské unii, když v těchto zemích byly velmi diskriminovány miliony Romů. Není divu, že nyní, když jsou součástí Unie, se snaží odejít někam jinam.

A tak je to se vším, že. Úplně všechny politiky selhávají a vytvářejí problém – ať už v tomto případě, nebo v případě eura – a stále znovu jsme svědky blouznivé politické ctižádosti vytvořit Spojené státy evropské bez ohledu na to, jaké budou důsledky. Voliči z toho nikdy nic neschválili. To je, pane Barroso, skutečný stav Unie.

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Pane předsedo, pane Barroso, dámy a pánové, jménem předsednictví Rady bych také rád přivítal projev předsedy Komise o stavu Unie.

Tento důležitý proslov přišel v pravý čas. Po dlouhém institucionálním přechodu a po hospodářské a finanční krizi, jež se rozšířila po celé Unii, nám umožňuje opět začít jednat o všech evropských tématech.

Pane předsedo, dobře jsem si všiml, že Komise zvolila do budoucnosti orientovaný a ambiciózní přístup, jímž se snaží dát odpověď na současné naléhavé problémy a rovněž – jak jsme řekli dnes ráno – bránit hodnoty Unie.

Pět témat, která vyzdvihl předseda Komise – ukončení krize a zlepšení správy ekonomických záležitostí, znovunalezení cesty k růstu prostřednictvím strukturálních reforem strategie Evropa 2020, realizace Stockholmského programu mající upevnit prostor svobody, práva a vnitřní bezpečnosti, modernizace evropského rozpočtu a konečně zajištění náležitého postavení Evropy na mezinárodní scéně –, je zcela v souladu s prioritami Komise, ale rovněž s prioritami belgického předsednictví, jež belgický premiér předložil této sněmovně letos v červenci.

Realizace těchto cílů však bude vyžadovat čas, a proto na ně bude muset vynaložit nezbytné úsilí několik předsednictví. Předsednictví a Rada se, pane předsedo, vaším projevem a rovněž průvodním pracovním dokumentem budou podrobně zabývat. Dovolte mi však v této chvíli učinit dvě poznámky.

Za prvé, naši spoluobčané od našich orgánů očekávají, že naše projekty budou mít hmatatelné výsledky, které jim umožní hledět do budoucnosti s větším klidem. Mezi neodkladné projekty, podle nichž budou naše tři orgány posuzovány, patří účinný finanční dohled a regulace, cenově dostupný a konkurenceschopný patent Společenství a fungující evropská diplomatická služba.

Za druhé, dovolte mi zdůraznit, že jedině kolektivní, na zásadách Společenství založená spolupráce našich orgánů – Evropského parlamentu, Komise a Rady, předsedy Evropské rady a vysoké představitelky pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku – umožní realizaci tohoto druhu projektů a pomůže nám bojovat proti euroskepticismu, který v členských státech získává na síle.

Proto belgické předsednictví navrholo, pane předsedo, aby byla při realizaci současných priorit posílena spolupráce s Evropským parlamentem. Naplánovali jsme pravidelná setkání na administrativní i politické úrovni s cílem prohloubit naši spolupráci. Právě v tomto duchu hodlá předsednictví v následujících několika měsících konat svoji práci.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Pane předsedo, tón ranních projevů jednotlivých předsedů skupin byl velmi rozdílný, ale přesto je jedna věc zřejmá, a to ta, že mnoho politických kroků, které Evropská komise oznámila, může počítat v této sněmovně se širokou podporou, protože všichni jsme zastánci metody Společenství. Ještě hodně se bude muset diskutovat o obsahu. Dnes ráno bych ráda upozornila zvláště na mládež, na naše děti. Vždyť musí být dobře připraveny na to, aby v budoucnu mohly pro nás vytvářet blahobyt, aby zůstaly zachovány dobré veřejné služby a rostoucí skupina seniorů mohla nadále dostávat důchod. Proto musíme v současnosti vyřešit problém vysokého veřejného dluhu a za tím účelem přijmout bolestná opatření. Proto se nemůžeme smířit s 20% mírou nezaměstnanosti mladých lidí. Toto procento je nyní stanoveno v cílech strategie Evropa 2020, ale to bude znamenat, že na znevýhodněné děti a děti z menšin nebude pamatováno. Proto před Radou stojí naléhavý úkol zvýšit zaměstnanost mladých, aby bylo dosaženo cíle Parlamentu, že 90 % mladých lidí bude pracovat nebo se vzdělávat a nezaměstnanost mladých bude dosahovat jen 10 %. Pro Evropskou unii je velmi důležitým úkolem dosáhnout tohoto cíle do roku 2020.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pane předsedo, od té doby, co nastala mezinárodní finanční krize a hospodářský pokles, se v Evropské unii vynořily nové dělicí čáry. Už není důvod rozlišovat mezi starými a novými členskými státy. Předseda Barroso neuvedl, proč se začíná prohlubovat propast mezi východními a jižními částmi EU. Před přistoupením jsme v nových členských státech považovali úspěch Irska, Španělska a Portugalska, s nímž doháněli zbytek Evropy, za příklad hodný následování. Udrží se v těchto zemích i nadále tento trend? Nevznikne vícerychlostní Evropa? Budou mít nové středoevropské a pobaltské země možnost dohnat zbytek EU? Bude po roce 2014 k dispozici dostatek zdrojů? Pane předsedo, nové členské státy by chtěly silnou, solidární a dynamickou Evropu.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, pane Barroso, pověděl jste nám mnoho pěkných věcí. Poslouchám vaše slova, ale kladu si otázku: Kde jsou činy? Například pokud jde o Romy. Pro mě není důležité, že zvláště ostře kritizujete pana Sarkozyho. Co bych se chtěl dovědět, je, co budete dělat, co hodlá Komise dělat, aby vynutila dodržování zásady, se kterou se zde všichni ztotožňujeme, totiž že občanská práva jsou nedotknutelná a musí platit pro všechny? Na tuto otázku, která zazněla ze všech stran Parlamentu, odpovídáte: „Budeme jednat zodpovědně.“ Tato odpověď se však, bohužel, řídí heslem, že nejsilnější zbraní evropských politik jsou fráze. Tak to přece nemůže být.

Druhá věc: Hovořilo se tu o poklesu důvěry Evropských občanů. Na občany se ve vašem projevu příliš nedostalo. Je však také zapotřebí, aby se evropské instituce vůči občanům chovaly skromně. Proto je tvrzení, že „každé evropské euro se v Evropě použije lépe“, nepravdivé. Bez přiměřené skromnosti vůči občanům se i ty nejvznešenější cíle zhroutí.

Timothy Kirkhope (ECR). – Pane předsedo, jak uznává předseda Komise, přesvědčení, že EU je dobrým projektem, podstatně kleslo. Mnoho lidí si myslí, že pro členské státy, jejichž jsou občany, členství není prospěšné. Mělo by nás to zneklidňovat, ale obávám se, že Komise podléhá tlaku těch, kdo jsou přesvědčeni, že řešením každé krize je více Evropy. A opravdu, někteří poslanci tvrdí, že průzkumy veřejného mínění dokládají, že existuje podpora pro větší míru evropské správy ekonomických záležitostí. Občané však nechtějí více Evropy; přejí si lepší Evropu, Evropu, která nenásilně poskytuje přidanou hodnotu.

Členské státy svěřily Evropské unii velmi důležité úkoly, které je zapotřebí úspěšně uskutečnit: dokončení vnitřního trhu a rozšíření mezinárodního volného obchodu. Toto by měly být priority, a proto podporujeme hlavní iniciativu pana předsedy Barrosa, strategii

Evropa 2020, a oživení jednotného trhu, se kterým měli členové mojí skupiny tolik co do činění.

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Pane předsedo, pane předsedo Komise, dámy a pánové, nelze nevidět, že mnohé vlády po nocích anulují výsledky denního snažení Komise. Je proto důležité, aby Komise zavčas přispěla svým dílem ke správnému výkladu zásady subsidiarity, aby se tato zásada nestala záminkou k maření a omezování pokroku, jež přinesla Lisabonská smlouva.

Svým kolegům liberálům a socialistům bych chtěl říci toto: Jde-li vám tolik o to obvinít demokratické vlády z provozování rasistických politik a skutečně věříte tomu, co říkáte, a myslíte si, že Komise je tím spoluvinná nebo má vůči takovým politikám slabost, proč nepožádáte členy Komise, kteří pocházejí z řad liberálů nebo socialistů, aby odstoupili ze svých funkcí?

Na závěr mám návrh pro pana předsedu Buzka: Měli bychom nepřítomné poslance potrestat stejným způsobem, jakým Komise nepochybně potrestá paní místopředsedkyni Ashtonovou za její neúčast.

Catherine Trautmann (S&D). – *(FR)* Pane předsedo, současný stav Unie je u nás ve Francii takový, že občané, veřejnost a také ulice hučí nespokojeností. Naši evropští spoluobčané prožívají nebývalou krizi důvěry a rozhodli se svůj nesouhlas, požadavky, ale také naději vyjádřit demonstracemi. Důvodem k tomu byl neúspěšný návrh důchodové reformy, ale nejen ten. Ve hře je důstojné stárnutí. Ve hře je zajištění mezigenerační solidarity, která umožní současným nejmladším občanům věnovat se pracovnímu životu, profesionální dráze s vyhlídkou na to, že si budou moci užít důchodu.

Právě na toto téma, pane Barroso, Komise zveřejnila zelenou knihu o reformě důchodových systémů, která před příchodem léta vyvolala mezi odbory vlnu obav. Návrh na zvýšení věku odchodu do důchodu, který jste předložili, se mi zdá nerealistický. Bylo by užitečnější, kdyby nám Komise řekla, jak zajistíme, aby si pracující udrželi svá pracovní místa až do dosažení zákonného věku odchodu do důchodu. Chtěla bych slyšet vaše návrhy a spíše než o hospodářské koordinaci členských států bych se chtěla něco dozvědět také o vaší takzvané fiskální konsolidaci, která podle mého názoru musí být zaměřena na sociální solidaritu.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – *(FI)* Pane předsedo, projev pana Barrosa jsem si vyslechla, ale zabýval se pracovním programem. Napadlo mne, že problémem EU možná je to, že v rámci EU není možné provést analýzu stavu EU.

V projevu zaznělo mnoho velkolepých cílů, ale nic zcela konkrétního. Mám na mysli například slib učiněný panem Barrosem, že EU bude stát za malými a středními podniky. Zdál se mi nějak povědomý, ale když se ohlédnu za řadou uplynulých let, o žádných návrzích nevím. Doufám, že teď se nějakých dočkáme.

Další věc, kterou bych ráda viděla v hmatatelnější podobě, je zahraniční politika. Nepochybně je problémem to, že členské státy nenechají představitelům EU žádný prostor. Blíží se další summit skupiny G20 a dozvěděla jsem se, že mu má předsedat Francie. Oč tu jde? Měl by tam být představitel EU, EU samotná by tam měla být zastoupena. Domnívám se, že tuto otázku je zapotřebí otevřít. Chce-li EU najít nový hlas, musí tuto řeč pronést představitel EU. O tomto je zapotřebí diskutovat.

Eleni Theoharous (PPE). – (EL) Pane předsedo, někdy nás vidíte až tady, na vrcholcích Himalájí. Pane Barroso, vaše vize Evropy práva, svobody, demokracie, blahobytu a vysoké úrovně moderních politických zásad je velmi důležitá. Kéž bych měla prostor rozebrat, co o tomto tématu řekl pan Kaminski, ale mám k dispozici příliš málo času. Zmíněná vize je také naší vizí, a proto moje malá země, Kypr, udělala tolik pro svobodu a demokracii v Evropě a ve světě. Tvrdě bojovala, aby se mohla připojit k Evropské unii.

Proč tedy, pane Barroso, podkopáváte a maříte tuto vizi, která je rovněž vaší vizí? Proč umožňujete činit pokus o demontáž základních zásad a hodnot, o něž se Unie opírá? Mám na mysli případ Kypru, kde tím, že trváte na uplatňování článku 207 Lisabonské smlouvy na nařízení o přímém obchodu, porušujete smlouvu o přistoupení, zejména protokol č. 10 o přistoupení celého Kypru k Evropské unii, a zasazujete vážnou ránu suverenitě Kypru a současně také solidaritě s členskými státy a hodnověrnosti Unie.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedo, chtěl bych panu Barrosovi říci toto: Mýlíte se. Bez analýzy a retrospektivy nelze připravit solidní návrhy. Mýlíte se také v tom, že nelze mít současně jak fiskální konsolidaci, kterou nyní zavádíme, tak i růst s pracovními místy.

Nebereme si ponaučení z dějin. Sociální záchranné sítě, které byly vytvořeny po krizi z roku 1929, jsou v současné době prakticky ve všech členských státech rušeny.

Ve svém projevu jste kladl důraz na sociálně tržní hospodářství a sociální soudržnost, ale váš program zdůrazňuje konkurenceschopnost na trhu a fiskální konsolidaci, které vylučují sociálně tržní agendu.

Přeji si, abyste k vytvoření nového sociálního paktu pro Evropu v právním a politickém ohledu v maximální míře využil články 3, 9 a 14 a protokol č. 23. Jinak neobnovíme důvěru občanů v Evropu a jejich jednotu, jež jsou základem pro rozvoj Evropy jako unie.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pane předsedo, byl bych rád, kdyby v této rozpravě býval hovořil také pan Van Rompuy, předseda Evropské rady.

Podle mého názoru by se na stavu Unie mělo odrážet rovněž institucionální uspořádání Unie. A vskutku, od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost jsme byli svědky určitého „zpředsedničení“ ztělesněného v několika klíčových oblastech evropské politiky předsedou Evropské rady.

Tématem rozpravy o stavu Unie mohla podle mého názoru být pracovní skupina, kterou při řešení krize eura zřídila Evropská rada a vede ji pan Van Rompuy. I když předsedu Evropské rady nikdo nenutí k tomu, aby přišel promluvit do Evropského parlamentu, nikdo mu v tom ani nebrání.

Byl bych rád, kdybyste, pane Barroso, pohovořil o této záležitosti a jmenoval lidi, jimž by přítomnost pana Van Rompuye mohla být na obtíž.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Pane Barroso, nemá smysl pronášet projevy o stavu Unie, pokud v době, v níž se útočí na jednu ze základních zásad Unie, předseda Komise reaguje vlažně, nesměle a nedostatečně. Pane Barroso, vaše první vyjádření o situaci Romů ve Francii bylo víceméně přiměřené, ale to druhé, upřímně řečeno, bylo pro Komisi ostudou. Je to dáno tím, že to, co se začalo dít kolem Romů, již postihuje chudé: prezident Sarkozy včera prohlásil, že Evropané, kteří nemají ve Francii vlastní prostředky k obživě, v ní nemohou pobývat déle než tři měsíce. Znamená to nejen, že se tím nebezpečně blížíme opuštění zásady svobody pohybu, jež je pro EU základní zásadou, ale také to, že nyní

budeme vůči krizi zranitelnější, protože jak velmi dobře víme, mobilita pracovní síly je jedním ze způsobů, jimiž země reagují na krizi.

Jestliže ve Spojených státech automobilový průmysl v Detroitu zkrachuje, lidé odejdou do Chicaga, ale v Evropě něco takového nebudou moci udělat. Pokud Komise nyní o tomto jasně promluví, prokáže Evropě velkou službu, protože se postaví proti opouštění základních zásad Unie, k němuž v současnosti dochází. Nepromluví-li Komise nyní, prokáže tím Evropě medvědí službu.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Pane předsedo, pane předsedo Barroso, dámy a pánové, kdybychom byli v Itálii, řekli bychom o vašem projevu, že byl „křesťanskodemokratický“, totiž takový, aby se zalíbil všem.

Jsou v Evropě k dispozici čtyři miliony volných pracovních míst? Je-li tomu tak, vytvořme evropský trh práce a dejme je našim nezaměstnaným, kterých jsou, jak víte, desítky milionů. Vzpamatováváme se z krize? Výborně, pomozte tedy podnikům a pracujícím dotacemi na nový hospodářský růst a přiměřenými platy a důchody; vytvořme evropský energetický trh. Stárne Evropa? To je velmi špatné, pomozte tradičním rodinám tvořeným muži a ženami příspěvky a službami k tomu, aby měli děti.

Je třeba pokročit v boji proti změně klimatu? Ano, ale každá mince má dvě strany; veškeré finanční oběti nemohou nést na svých bedrech pouze podniky, aby z toho nakonec měla prospěch neevropská konkurence. Je třeba chránit práva menšin? To je správné, ale pokud příslušníci těchto menšin nedodržují naše zákony, je na místě poslat je zpět do jejich zemí. Nemůžeme se stát shromaždištěm zoufalých lidí z celého světa; musíme jim pomoci v jejich vlastních zemích.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedo, pan Barroso hovořil o udržitelném růstu. Ve skutečnosti jsme zaznamenali záporný růst. Mluvil o růstu podílu zaměstnaných lidí, ale tento podíl klesl. Hovoří o zvyšování konkurenceschopnosti evropského zboží a služeb. EU se však, tak jako všechny členské státy, staví vstřícně ke globalizaci a dobrovolně přijímá záplavu levného zboží přicházejícího ze zemí třetího světa, v nichž jsou nízké mzdy.

Jediným způsobem, jak lze těmto zemím konkurovat, je snížit výši našich mezd na jejich úroveň. Pro případ, že naši zaměstnavatelé a zaměstnanci nepochopí toto doporučení, zalidňujeme své země pracovníky z třetího světa, kteří mění rozsáhlé oblasti našich zemí v součásti třetího světa s nízkými platy a nevyhovujícími pracovními podmínkami. Pracovníci v sektoru obchodních služeb se stávají nadbytečnými a jejich pracovní místa vyvážíme do třetího světa.

Jednotlivé evropské státy a Evropská unie za tento kontinent jako celek páchají sebevraždu vlastní identity a hospodářství.

PŘEDSEDAJÍCÍ: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

místopředsedkyně

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Většina členských států čelí problémům se schodky a dluhy.

Na evropské úrovni byly vypracovány legislativní návrhy. Tyto návrhy je zapotřebí dokončit a provést. Pouze společná finanční politika a evropská správa ekonomických záležitostí

může vyřešit současný stav. Doufám, že díky novým právním předpisům se bude bankovní systém podílet nejen na ziscích, ale také na rozvoji a na nesení ekonomického rizika.

Je zapotřebí, aby budoucí rozpočet zohledňoval současnou situaci, ale nikoliv tím, že bude nižší. Musíme nalézt schůdný způsob, jak zajistit, aby se peníze na vnitrostátní i evropské úrovni utrácely efektivně. Výše a podoba rozpočtu se musí zakládat na požadavcích společné zemědělské politiky, politiky soudržnosti, energetické politiky a politiky v oblasti změny klimatu.

Zmínil jste, že v Evropě chybí miliony pracovních míst. Současný rozpočet obsahuje některé nevynaložené zdroje. Tyto zdroje je nutné přidělit oblastem, které vytvářejí pracovní místa.

Na druhé straně členské státy musí mít možnost převést finanční prostředky z oblastí, v nichž je nedostatečná poptávka, do oblastí, v nichž žádosti překročily možnosti přidělených zdrojů.

Před nějakým časem se mi přímo zde v Parlamentu stalo, že se mi někdo v kanceláři vloupal do skříně. Nepovažoval jsem to za problém, který má co dočinění s určitým krajem nebo skupinou lidí, ale pomyslel jsem si, že za to může někdo, koho je zapotřebí vypátrat a potrestat.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Vaše zpráva nastínila velmi ambiciózní a angažovaný program na nejbližší období a Evropský parlament bude určitě velmi netrpělivě očekávat opatření, která jste ve zprávě zmínil.

Minuta je velmi krátká doba, a tak bych chtěla pouze říci, že Evropský parlament, poslanci a poslankyně Evropského parlamentu, jsou sice vašimi oponenty, ale konstruktivními oponenty, a chceme vám pomoci uskutečnit to, co jste zde představil. Mohli bychom spojit síly proti těm, kteří jsou skutečnou brzdou integrace Evropské unie, jinými slovy proti Evropské radě.

Rádi bychom vám nabídli naši přátelskou ruku i naši pomoc v boji proti vládám, které prosazují národní egoismus a které tímto národním egoismem brzdí rozvoj a hlubší integraci Evropské unie. Doufám proto, že se tu brzy sejdeme a budeme již rokovat o konkrétních opatřeních a společně porazíme Radu.

Glenis Willmott (S&D). – Paní předsedající, předseda Komise hovořil o udržitelném rozvoji a o cíli, aby v celé EU byla zaměstnanost ve výši 75 %, což je cíl, na němž se všichni shodneme.

Drastické škrtky ve veřejných službách však v celé EU zvyšují počet nezaměstnaných, odčerpávají peníze z ekonomiky a omezují nezbytné služby. Jak toto pomůže hospodářství a jak se tím předejde krizi v nabídce pracovních míst? Opravdu to postrádá logiku. Oživení se tím vystavuje ohrožení. Toto riziko mimochodem v mé vlasti, Spojeném království, podstupuje Cameronova vláda.

Podpora investic do oblastí, v nichž má EU potenciál stát v čele, například do obnovitelných energií a vysokorychlostních železnic, pomůže vytvořit takovou Evropu, jakou si přejeme, pomůže vytvořit takovou Evropu, jakou potřebujeme, a pomůže posílit hospodářství.

Poslední věc: Musíme zaručit rozpočty pro zahraniční pomoc, což někteří v současnosti považují za snadný cíl. Země, které neplní, výrazně neplní stanovené závazky, musíme důrazně vyzvat, aby přehodnotily svoji zhoubnou politiku.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, pane předsedo Komise, velmi jste zdůraznil, jak je důležité být v romské otázce opatrný a neříkat nahlas a otevřeně, co se ve Francii děje. Pane Barroso, očekávám, že se o této věci vy i vaše Komise vyjádříte jasněji.

Samozřejmě, že opatrnost je na místě, ale mělo by se jí vyznačovat naše jednání s lidmi, s Romy, kteří byli vypovězeni z Francie a posláni zpátky. Podle toho, co vím, jste nejednal dostatečně rychle a francouzské vládě jste neadresoval dostatečně jasná slova. O tom ještě budeme diskutovat dnes odpoledne.

Potřebujeme společnou evropskou politiku, která umožní těmto skupinám obyvatel – nejen ve Francii, ale také v ostatních státech – žít v těch zemích, v nichž žít chtějí. Jak zde již zaznělo z úst některých řečníků, Romové žijící v Evropě jsou Evropané. Domnívám se, že ve Francii jich má 90 % francouzské občanství. Současná politika Francie je v rozporu se všemi evropskými základními právy, a proto od vás očekávám jasná slova.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Mám vzkaz pro pana předsedu Barrosa. Indiáni kmene Dakotů mají přísloví: „Sedíš-li na mrtvém koni, sesedni.“ A takovým mrtvým koněm je vámi doporučovaná politika 20-20-20 (cíle 20-20-20). Jestliže u nás v Evropské unii přemýšlíme o tomto přísloví, chováme se opačně než ti indiáni. My sestavujeme týmy na zlepšení výkonnosti mrtvého koně, na lepší výživu mrtvého koně nebo případně na lepší image mrtvého koně. Přemýšlejte, pane předsedo, o tom, jestli není čas sesednout z mrtvého koně.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pane Barroso, ve své zprávě o stavu Unie jste hlavní důraz položil na budoucí hospodářské řízení Evropy asi i proto, že Evropa dosud nedokáže držet krok s dynamicky se rozvíjejícími ekonomikami v Asii a Americe.

Východisko z této složité situace spatřujete v opatřeních popsanych ve strategii Evropa 2020. Nechci zpochybňovat vaše ambice jak vyvést Evropu z těchto problémů, ale největší překážku hospodářského růstu v Evropě vidím v problému, o němž jste se vůbec nezmiňoval. Je jím komplikované podnikatelské prostředí se značně přebujelou byrokracií, jež účinně dusí kreativitu a podnikavost, vlastnosti, které jsou u nás v Evropě lidem vlastní stejně tak jako v USA, Japonsku, Číně a Indii. Jednoduché a transparentní právní prostředí s nízkou byrokratickou zátěží by určitě přineslo i Evropě nový silný impulz pro další posílení hospodářského růstu. Chtěl bych vás požádat, pane Barroso, abyste se nad tímto tématem zamyslel.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, je to zajímavá rozprava. Chtěla bych nicméně upozornit právě na to, že došlo ke krizi důvěry a že pan předseda Komise by to asi měl vzít důrazně na vědomí. Nastala krize důvěry v demokracii, protože veřejnost je přesvědčena, že zvolení zástupci selhali v otázce regulace finančních i všech ostatních trhů. Domnívám se, že v tomto ohledu musíme uznat svoji nedostatečnost.

Někteří lidé jsou přesvědčeni, že Evropská unie si může vést lépe než jednotlivé členské státy, a toto přesvědčení je určitě silné v zemi, již zastupuji, totiž v Irsku, které se nachází v hluboké hospodářské a bankovní krizi, jež vyžaduje důkladný rozbor a zhodnocení. Nezaměstnanost je největším problémem, s nímž se tu potýkáme. Budeme-li nyní přísně vymáhat dodržování Paktu o stabilitě a růstu, pak se obávám, jaký to bude mít dopad na zaměstnanost, když roste počet zklamaných mladých lidí nacházejících se v krizi, jež je důsledkem této situace.

Vítám vaše slova o zajištění potravin, o biologické rozmanitosti a udržitelném růstu, ale dejte pozor, aby Dohá a dvojstranné dohody o obchodu tyto vznešené cíle nezničily.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Paní předsedající, nejprve musím zdůraznit, že mnohé aspekty, které se tu nyní probírají, jsou v rámci této diskuse důležité. Potřebujeme novou dynamiku. Musíme se postavit za Evropskou unii, za naše cíle a naše hodnoty. Budoucnost začíná již dnes, ne až pozítří. Proto je zapotřebí důkladná analýza doplněná správnými závěry pro budoucnost.

V současnosti se potýkáme s problémy. Probíhá souboj mezi budoucností a společnou Evropou na jedné straně a silícím nacionalismem na druhé straně. Musíme se rozhodnout stejně jako v minulosti, že tuto krizi chceme opět využít k dalšímu kroku v procesu integrace. Udržovat současný stav není možné. Nepohneme-li se kupředu, budeme zaostávat.

Musíme proto podpořit projekt, jenž usiluje o to, aby měnová unie byla doplněna hospodářskou a sociální unií. Zde nevystačíme s pouhými prohlášeními, nýbrž potřebujeme podněty, časové plány a konkrétní mechanismy sankcí. Musíme podporovat zákaz diskriminace, zásadu, že smlouvy se mají dodržovat, a solidaritu. Potřebujeme více projevů solidarity a potřebujeme, aby tyto projevy solidarity nebyly považovány za náklady, ale za investice.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Paní předsedající, Evropa musí své dobré záměry proměnit v činy, pane Barroso. Je nutné uznat vedoucí úlohu stálého předsedy Unie, protože při vytváření dohody o finančním dohledu sehrál rozhodující roli. Takto lze dosáhnout, aby se členské státy dohodly na strategiích v oblasti hospodářské a zahraniční politiky, které jsou účinné jen tehdy, existuje-li společný postoj. Jinak budeme i nadále ztrácet pozici a mezinárodní relevanci v mírových a bezpečnostních otázkách i v hospodářských a sociálních záležitostech.

Integrace proto probíhá odshora dolů, ale potřebujeme se integrovat také zdola nahoru a vytvořit opravdovou Evropu regionů. Toto je zapotřebí uskutečňovat tím, že se bude uplatňovat protokol o subsidiaritě stanovený v Lisabonské smlouvě, jenž podle vlastních údajů Komise po uplynulých devět měsíců nefungoval, a tím, že se budou využívat zkušenosti a znalosti regionů v oblasti inovací a konkurenceschopnosti, protože to Evropě přinese zlepšení.

Jak máme navíc být plodnější v oblasti inovací, sníží-li, podle vašich údajů, většina členských států svůj rozpočet určený na inovace? O občanech moc nehovoříte: Chceme-li projekt Unie učinit bližší evropské veřejnosti, musíme jí být užiteční a musíme s ní skutečně počítat.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, pane Barroso, dámy a pánové, situace, do níž jsou Romové uvrženi – jejich vyhoštění a to, že jim upřeno právo na svobodu pohybu v Evropě – je nepřijatelná a je v rozporu s evropskými hodnotami. Tato situace je však známkou závažnějšího a obecnějšího problému. Pouze se v ní odráží choroba našich tzv. moderních společností, v nichž ztrácíme ze zřetele to, co nás jako lidi spojuje dohromady. Ne, lidé nejsou zbožím, jehož stav lze zvyšovat a snižovat.

Politika, jíž se jako Evropská unie řídíme v otázkách vztahujících se k pohybu osob uvnitř Unie a ke vstupu a odchodu osob pocházejících ze třetích zemí, je nepřijatelná. V této politice obležené a ustrašené Evropy nemůžeme pokračovat.

Volný pohyb osob je základní zásadou. Vždy jí byl a je základem, na němž jsou naše moderní společnosti vybudovány. Pokud jde o pohyb evropských občanů a občanů třetích zemí, dnes již není zaručena rovnost.

Zatímco evropští turisté a důchodci cestují na jih, zvláště do zemí Maghrebu, volně a ve velkém počtu, občané těchto zemí se nemohou volně pohybovat. Schengenská víza a jejich uplatňování členskými státy EU je nelidské. Nemalé překážky kladené pohybu brání občanům z Jihu přicházet na Sever jako turisté, přátelé nebo rodinní příslušníci.

Pane předsedo Barroso, jaké kroky – odvážné a konkrétní kroky – podniknete, abychom se v této věci opět mohli držet svých hodnot?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Paní předsedající, nejprve bych chtěl přivítat belgické předsednictví Rady a pochválit je za projev.

Domnívám se, že cílem Parlamentu u této rozpravy o stavu Unie bylo rovněž zahájit práci na programu. Proto se musíme soustředit také na legislativní stránku. Jak víte, v Evropě má právo podnětu Komise, ale potom samozřejmě potřebujeme, aby se zapojil Parlament a Rada, abychom legislativní proces mohli dokončit.

Chtěl bych rovněž zdůraznit aspekt zmíněný belgickým předsednictvím, totiž že je důležité dosáhnout konkrétních výsledků. Ve svém projevu a v dokumentu, který jsem vám předal prostřednictvím pana předsedy Buzka, jsem vám za Komisi představil velmi ambiciózní návrh programu, jenž zahrnuje například patent Společenství, veřejné služby – o nichž někteří z vás hovořili – a mnohá další opatření, která jsou opravdovou zkouškou nejen metody Společenství, ale také toho, jaké máme vůči Evropě skutečné ambice.

Pokud jde o otázku ambicí, chtěl bych zmínit určitý pokrok. Právě jsem se dozvěděl, že Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci schválila náš návrh na evropský semestr. To je jeden dobrý příklad. Jak si určitě vzpomínáte, když Komise před několika měsíci představovala záměr zavést evropský semestr neboli období na začátku roku, v němž se budeme společně věnovat přípravě rozpočtů, abychom si ujasnili, jak můžeme účinně zkoordinovat hospodářské politiky, tak někteří všeobecně známí jedinci hned reagovali prohlášeními, že se tím omezuje státní svrchovanost a dokonce svrchovanost parlamentů členských států. Tak tomu ale vůbec nebylo.

Nakonec je tomu tak, že za vytrvalé podpory této sněmovny jsme dosáhli úspěchu, a to také díky práci, kterou udělala pracovní skupina vedená panem předsedou Van Rompuyem, a díky návrhům, jež Komise a Rada velmi podpořily. Nyní vytváříme evropskou správu ekonomických záležitostí. Již jsem to řekl a ještě to zopakuji: Nestací mít peněžní hospodářství, potřebujeme skutečnou evropskou hospodářskou politiku.

Tímto směrem se vydáváme. Oznámil jsem to ve svém projevu a Komise bude za tyto návrhy bojovat.

Jeden poslanec tohoto Parlamentu řekl: „Představil jste zajímavé návrhy, ale kde je záruka toho, že uspějíte?“ To je případná otázka. Musíme spolupracovat. S touto ambicí dosáhneme pokroku. Hlavně potřebujeme jasnou podporu tohoto Parlamentu a také podporu členských států, někdy jednomyslnou. Komise přijímá svoji zodpovědnost a nyní vyzývám ostatní orgány, aby následovaly náš příklad.

Pokud jde o romskou otázku, té bude dnes odpoledne věnována speciální rozprava. Místopředsedkyně Komise a komisařka pro spravedlnost a základní práva Viviane Redingová a komisař pro sociální věci László Andor se jí zúčastní. Domnívám se, že tato rozprava poskytne nejlepší možnost podrobně projednat důležité otázky, které jste vznesli.

Co se týče otázky subsidiarity, chci zdůraznit, že jsme zastánci subsidiarity a solidarity v Evropě. Neřekl jsem, že každé euro se lépe utratí na evropské úrovni než na vnitrostátní

úrovni. To jsem netvrdil. Co jsem řekl – a co zopakuji – je, že existuje opravdu mnoho oblastí, ve kterých se projeví účinky součinnosti a většího měřítka. Utrácení na evropské úrovni je jediným způsobem, jak zajistit, aby Evropa byla akceschopná a mohla přinášet našim spoluobčanům maximální užitek.

O tomto musíme diskutovat, a to vážně diskutovat, protože jsem viděl, že většina poslanců přichází s ambiciózními návrhy budoucího rozpočtu. Musíme v této věci získat na svou stranu veřejnost v členských státech. Bude se nepochybně jednat o náročnou diskusi ve velmi složité ekonomické situaci. Nebudou-li moci členské státy zvýšit své příspěvky, budeme muset najít zdroje, aby Evropská unie mohla mít výsledky.

Nelze však požadovat na Evropské unii výsledky, pokud jí k tomu neposkytneme zdroje. Něco takového by bylo nemožné, a proto musíme velmi vážně prodiskutovat tuto otázku subsidiarity a solidarity.

Některé politiky, které jste zde zmínili, jsou politikami, jež je zapotřebí rozvíjet na vnitrostátní úrovni. Otázka důchodů, otázka sociálního zabezpečení jsou především vnitrostátními záležitostmi. Existují různé modely. Komise pouze říká – a řekli jsme to v různých dokumentech –, že v této oblasti je evidentně nutné provést reformy. Chceme-li vzhledem k demografickým změnám v Evropě a vzhledem ke stárnutí zaručit udržitelnost našich důchodů – nejen našich důchodů, ale rovněž důchodů našich dětí –, pak je evidentně nutné provést reformy. Je však již věcí každé vlády stanovit tempo, najít konsensus a určit rozsah této naprosto zásadní reformy.

V celosvětovém boji o konkurenceschopnost chceme sice vyhrát, ale to není možné, budeme-li neustále snižovat počet pracovních hodin a bude-li klesat počet výdělečně činných lidí. Takto nemůžeme postupovat a musíme mít odvahu říci, že chce-li Evropa tento boj o konkurenceschopnost vyhrát, zvláště, jsou-li jejími soupeři některé rychle se rozvíjející země, musíme pracovat usilovněji a déle. Tvrdí-li někdo něco jiného, neříká pravdu. Musíme pracovat více a lépe, taková je pravda.

Stejně tak je nutno jasně říci, že bez rozpočtové konsolidace se nebudeme těšit důvěře. Bez důvěry není možný růst a bez růstu nevzniknou pracovní místa. Proto je rozpočtová konsolidace zásadním požadavkem.

Zároveň je samozřejmě zapotřebí investovat do oblastí, které jsou zaměřeny na budoucnost, a to stejnou měrou na evropské úrovni i na úrovni členských států. Toto je obrovskou výzvou jak pro nás v evropských orgánech, tak pro ty, kdo jsou pověřeni rozhodováním na vnitrostátní úrovni. Jak v takto náročném období zajistíme, aby naše investice byly zaměřeny do budoucnosti? Nyní na evropské úrovni definujeme oblasti, kterých se to týká. Zmínil jsem oblasti, v nichž předložíme návrhy zaměřené na ambicióznější Evropu.

Co se týče malých a středních podniků, uvedli jsme samozřejmě některé konkrétní záměry. Apeluji na vás, abyste vzali na vědomí rovněž dokument, který doplňuje můj projev, zejména věci týkající se aktu o jednotném trhu, právních předpisů, které navrheme pro oblast elektronických podpisů, početných opatření, která přinesou zjednodušení a odstraní některé překážky, které v současnosti velmi komplikují život našim podnikům, zejména těm malým a středním. Pravdou je, že pro naprostou většinu malých a středních podniků dosud neexistuje žádný jednotný trh. Působí především na vnitrostátních trzích, ale zatím pro ně neexistují žádné reálné přeshraniční možnosti, které mohou využít.

Na závěr musím říci, že jsme tak jako ti z vás, kteří toto téma otevřeli, přesvědčeni o tom, že existuje krize důvěry. Krize důvěry není problémem jen na evropské úrovni, ale týká se

politických institucí obecně. Představuje velkou výzvu pro všechny politiky a ode všech žádá velkou míru odpovědnosti. Myslím si, že právě dá-li se najevo silné přesvědčení, bude možné prosadit odpovědi, jež budou mít váhu i sílu. Nikoli zaujímáním slabé středové pozice, nikoli hledáním falešného konsensu, ale odvahou hájit kvůli Evropě tuto politiku rovnováhy, politiku, jež respektuje evropskou různorodost.

Evropa je různorodá. Členské státy se neshodují, jejich národní zájmy jsou někdy protichůdné. Takto tomu je a je jen správně, aby vlády hájily své národní zájmy. Otázka zní: Jak jim dokázat, že mohou na vnitrostátní úrovni dosáhnout více, bude-li také Evropa silnější? Občas existují ideologické rozdíly. Ty jsou oprávněné. Nezůstaneme-li však na rovině těchto ideologických rozdílů, můžeme dosáhnout výrazného konsensu ve prospěch Evropy. Nebo to není možné?

Myslím si, že to možné je. Komise dosahuje konsensu dennodenně. Moji kolegové z 27 různých zemí pocházejí z odlišných kulturních a národních kontextů a zastávají odlišné ideologie. Každý den tvrdě pracujeme pro evropské zájmy. Domnívám se, že s vámi, zástupci přímo zvolenými občany, toho můžeme udělat více pro Evropu, která ztělesňuje tohoto ducha, pro solidární Evropu, přesvědčivou Evropu, pro Evropu, jež je zároveň Evropou jednotného trhu a Evropou soudržnou.

Předsedající. – Tím je rozprava o tomto bodu ukončena.

Písenná prohlášení (článek 149)

Jean-Pierre Audy (PPE), *písenně.* – (FR) Proslov pana předsedy Barrosa o stavu Unie, jenž představil výhled na to, co se má dít, se mi skutečně líbil. Je však škoda, že se nedotkl otázky vztahů s členskými státy s cílem ujistit občany, že se zmíněné strategie budou skutečně realizovat. Naši občané nakonec budou z různých globálních, vnitrostátních, unijních a mezivládních prvků dezorientováni. Mám radost z navrhovaného fondu pro investice, jenž nám umožní postupně vytvářet investiční strategii EU na příštích 10 let. Tento fond pro Evropskou unii, jež nedostatečně investuje, znamená příslib plánovaných 1 000 miliard EUR na více než deset let. Je na čase abychom o budoucnosti našeho kontinentu, Evropy, uvažovali společně: Máme 27 armád, ale žádné nepřátele, máme jednu celní unii, ale 27 celních správ – tento výčet pokračuje dále. Je politováníhodné, že předseda Evropské rady, pan Van Rompuy, se nemohl zúčastnit této rozpravy. Navrhoval bych, aby vznikl orgán, mohl by se jmenovat kongres EU, jež by tvořily společně Evropský parlament a delegace vnitrostátních parlamentů a vlád. Budoucí projevy o stavu Unie by mohly být pronášeny k němu, aby byly členské státy příměji zaangažovány do budoucnosti našeho kontinentu.

João Ferreira (GUE/NGL), *písenně.* – (PT) Prohlášení jako to, které tu dnes opět učinil předseda Evropské komise, jenž tvrdí, že nejhorší krizi již máme za sebou, jsou stejně častým jevem jako vytrvalé popírání skutečnosti, která na nás doléhá. Pravda je taková, že Evropská unie se dosud topí v krizi, jejíž konec je v nedohledu, jak o tom svědčí rostoucí míra nezaměstnanosti a chudoby v mnoha zemích. Předseda Komise dnes mezi nás přišel promluvit o budoucnosti EU. Této příležitosti však využil k tomu, aby oznámil, že budou obnoveny metody a politiky svázané s minulostí – právě ty, které nás přivedly do současného žalostného stavu: Pakt o stabilitě a růstu, „strukturální reformy“, což přeloženo znamená útok na sociální práva a práva pracujících; „konsolidace vnitřního trhu“, což znamená další liberalizaci a privatizaci; liberalizace a deregulace mezinárodního obchodu a zesílení vnějšího vměšování EU včetně vojenských zásahů. Tato cesta povede pouze ke zhoršení hospodářské a sociální krize v EU i v globálním měřítku. Je to cesta, kterou pracující

a veřejnost odmítají, jak jasně vyplývá z protestů, jež proběhly v mnoha zemích, v nichž miliony lidí demonstrovaly proti opatřením, která tu pan Barroso navrhuje.

András Gyürk (PPE), *písemně*. – (HU) Ve svém projevu pan Barroso právě zmínil také hlavní priority činnosti v oblasti energetické politiky. Dovolte mi k tomu učinit tři poznámky. Za prvé, souhlasíme, že infrastrukturní projekty jsou nezbytné. Dosud však nevíme, jaké procento prostředků Společenství Evropská unie na tento účel vyhradí. Propojení sítí a vybudování jižního koridoru zemního plynu jsou impozantní cíle, ale zůstanou jen mrtvými slovy, nebudou-li úsilí soukromého sektoru doprovázet finanční závazky ze strany Unie. Význam jednání o příštím sedmiletém rozpočtu by proto neměl být podceňován.

Za druhé, v dokumentech EU o energetické strategii nikde nenacházíme, že by byl vzat zřetel na vytváření pracovních míst. Je však naprosto nezbytné dát přednost těm projektům, které nejen splní jiná kritéria, ale také vytvoří nová pracovní místa. Pobídkový plán ve výši téměř čtyř miliard eur tato naše očekávání nesplňuje. Ačkoliv se technologie CCS s velmi omezeným potenciálem vytvářet nová pracovní místa dočkaly štědré podpory, většina projektů v oblasti energetické účinnosti, které opravdu vytvářejí pracovní místa, se objevila poprvé pouze v doplňujících předpisech.

Poslední, ale neméně důležitá poznámka se týká vašich krásných slov, že nabít baterie elektromobilů se v EU stane něčím tak přirozeným jako natankovat dnes benzin. Dosažení tohoto cíle však bude vyžadovat velké úsilí ze strany zákonodárců. Obrovské překážky, které kladou obnovitelným technologiím právní předpisy a standardizace, je zapotřebí odstranit a je nutné zvýšit počet programů v oblasti výzkumu a vývoje.

Edit Herczog (S&D), *písemně*. – (HU) Je dobrou zprávou, že současná ekonomická situace ve východní části střeoevropského regionu nyní také dostává příznivější hodnocení. Bylo by však předčasné domnívat se, že krize je již úplně za námi. Vyhlídky maďarského hospodářství se rovněž zlepšily, ale zároveň se poněkud zhoršilo hodnocení současné ekonomické situace v Maďarsku. Očekává se, že v příštích šesti měsících poroste inflace. S tím souvisí to, že Maďarsko je jedinou zemí, v níž se po nějakou dobu neočekává pokles krátkodobých úrokových sazeb. Tuto nepříznivou tendenci ještě posiluje růst hodnoty švýcarského franku, protože většina hypoték je vedena v této měně. Všechny státy v tomto regionu nyní zavádějí úsporná opatření, která znamenají pro sociální situaci velkou zátěž.

Podle očekávání má Česká republika největší naději na úspěch. Předpovědi týkající se Maďarska jsou však opatrné: hodnocení ukazují, že naděje maďarského úsporného balíčku na úspěch jsou nízké. Důkladné posouzení návrhů, které devět členských států předložilo předsedovi EU, jsou pro země v této oblasti důležitou otázkou. Předložený návrh poukazuje na to, že propočty státního dluhu by měly přesně odrážet náklady reformou důchodového systému, jež již byly přijaty. Zelená kniha Komise o důchodech, jež přijímá za své východiště nepříznivé demografické trendy v Evropě, vyzývá k provedení reformy důchodového systému, ale střeoevropské země, které již takové reformy zavádějí, jsou současnou metodologií znevýhodněny. Žádám Evropský parlament, aby pozorně sledoval vývoj v této věci.

Stavros Lambrinidis (S&D), *písemně*. – (EL) Pane Barroso, náklady na ukončení krize by měly být rozděleny spravedlivě a o konec krize nelze usilovat jednostranně prostřednictvím škrtů, které nutně zvýší nezaměstnanost v některých členských státech (z čehož budou mít zase prospěch ekonomiky některých jiných členských států). Naopak potřebujeme vyrovnaný rozvoj, což v období úsporných škrtů ve veřejných rozpočtech

znamená nalézt nové investiční zdroje. Abychom plně dosáhli zmíněných cílů, Evropská unie by měla prosazovat dvě velmi konkrétní politiky, a to jak mezi členskými státy, tak i mezinárodně na příštím summitu skupiny G20, a měla by to konečně činit přesvědčivě a důrazně. Za prvé musí podniknout rozhodné kroky proti daňovým rájům. V době, v níž pracující a důchodci v našich zemích pocítují bolestné škrty, je nepřijatelné, aby několik jednotlivců a soukromých firem z našich ekonomik odvedlo pryč prostřednictvím tohoto „legálního“ daňového úniku minimálně jeden bilion eur. Za druhé, potřebujeme daň z finančních transakcí, aby ti, kdo nás přivedli do této krize, také nakonec zaplatili svůj díl. Celosvětová daň ve výši 0,05 % by ročně přinesla důležitý příjem ve výši 400 miliard EUR, jež jsou v členských státech zapotřebí pro udržitelný rozvoj a zaměstnanost.

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) Hlavní věc, která občany nyní znepokojuje, je otázka, jak překonat hospodářskou krizi a její negativní důsledky. Proto velmi podporuji vytvoření evropské správy ekonomických záležitostí, která nám může pomoci dostat se z krize. Instrukce EU musí mít k uskutečňování svých kroků k dispozici účinné prostředky. Proto podporuji vytvoření stálých struktur potřebných pro řešení krizí, například těch, které navrhuje Evropská komise. Instrukce EU musí rovněž sledovat dodržování Paktu o stabilitě a růstu včetně fiskální kázně. Rozpočtová a ekonomická rozhodnutí jednoho státu mají přímý dopad na ekonomickou situaci ve všech členských státech EU (tuto skutečnost v praxi také potvrdila řecká krize a uznává ji Lisabonská smlouva). V budoucnu by ekonomické analýzy vypracované zavčasu odborníky Evropské komise mohly být velmi prospěšné pro odvrácení a překonání krizí. Zavedení „evropského semestru“ umožní členským státům včas využít odborná hodnocení a analýzy svých rozpočtů a makroekonomické výkonnosti, díky čemuž bude dialog mezi Evropskou komisí a vládami členských států vysoce prospěšný. Chci zdůraznit, že zavedení řízení ekonomických záležitostí na evropské úrovni by mělo pomoci státům, které se nacházejí v obtížné situaci. Každá krize podrobí zkoušce uplatňování zásad solidarity a odpovědnosti a také soudržnost a účinnost Evropské unie.

Kristiina Ojula (ALDE), písemně. – (ET) Pane předsedo Komise, váš dnešní proslov mě ohromil. Připomíná mi „staré dobré sovětské časy“, kdy se při zhoršení hospodářské situace vždy zvyšovala četnost projevů. To „zvyšme, posilme, zlepšme“ slyšíme dodnes. Jenom místo „komunistické strany“ používáte výraz „Evropská komise“. Váš dnešní projev byl naprosto zavádějící a populistický. Chcete zapůsobit na všechny politické skupiny od levice až po extrémní pravici. Mluvíte o sociální spravedlnosti, sociálně tržním hospodářství a o tom, jak Evropská komise zajistí tvorbu pracovních míst. Nemyslím si, že byste sám věřil tomu, co říkáte. Od kdy Evropská komise vytváří pracovní místa, od kdy vlády členských států vytvářejí pracovní místa? Pokud vím, pracovní místa doposud vytvářejí podnikatelé, které jste mimochodem ve svém projevu vůbec nezmínil! Proč v situaci, kdy naše hospodářství visí na vlásku, obelháváte evropské občany tím, že jim slibujete sociální spravedlnost? Místo mazání medu kolem úst a slibování lepšího života byste lidem raději měl říci pravdu, že musí spoléhat především sami na sebe, usilovněji pracovat a snažit se udržet si na trhu práce konkurenceschopnost. Očekávala jsem, že se také zmíníte o tom, jak v rostoucí globální konkurenci podpoříte podnikatele snížením daňové zátěže a zjednodušením právních předpisů. Musím konstatovat, že váš projev byl pro mne zklamáním.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Máme za sebou úplně první rozpravu o stavu Unie. Není sporu o tom, že byla velmi potřebná, a očekává se, že tato iniciativa bude pokračovat i v příštích letech. Mám však výhrady vůči samotnému průběhu a obsahu

této rozpravy. Za prvé se domnívám, že pan Barroso se současného stavu Unie dotknul jen velmi zřídka. Místo toho hodně hovořil o budoucích výzvách a to, co řekl, bylo podle mého názoru příliš obecné a málo konkrétní. Ve svém projevu se mimo jiné vyhnul Lisabonské smlouvě a jejímu vlivu na fungování Unie a jejích institucí. V proslovu pana Barrosa rovněž chyběla důkladná analýza současné obtížné ekonomické situace v Evropě, která je mimo jiné důsledkem toho, že země eurozóny nedodržovaly Pakt o stabilitě a růstu. Je třeba také zdůraznit, že Evropská komise nesledovala účinně jeho dodržování. To je zarážející vzhledem k tomu, že pan Barroso zastával tento úřad i v minulém funkčním období a pan Almunia, jenž je nyní komisařem pro hospodářskou soutěž, byl tehdy komisařem pro hospodářské a měnové záležitosti. Bylo možné, aby si Komise, která má stovky zaměstnanců, nevšimla podvádění, například v Řecku? To se vzhledem k tomu, že nezasáhla ani vůči největším členským státům, které často nedodržovaly doporučení Paktu ani konvergenční kritéria, nezdá pravděpodobné.

Catherine Stihler (S&D), *písemně*. – Skutečnost, že předseda Komise vystoupil s projevem v Parlamentu, vítám, ale musím kritizovat jeho postoj vůči nepříjemné situaci Romů ve Francii. Přejít rozhodnutí francouzského kabinetu mlčením bylo chybou.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Evropští občané žijí v dramatických časech velmi vysoké nezaměstnanosti, nepatrného hospodářského růstu a nestabilních veřejných financí. Kromě toho necítí, že by jim evropský projekt nebo práce evropských orgánů byly blízké. Tato situace se změní pouze tehdy, uvidí-li evropští občané, že patří mezi priority Evropské unie stanovené zmíněnými orgány a budou-li věřit, že jsou tyto priority dosažitelné.

První projev předsedy Evropské komise o stavu Unie svědčí o odhodlání pana předsedy reagovat na tyto obavy prostřednictvím zformulování směrů krátkodobé a střednědobé politiky. Jsem přesvědčen, že budeme-li všichni pevně odhodláni, můžeme z tohoto náročného období mít užitek a můžeme lidem poskytnout novou naději. Strategie Evropa 2020 je k tomu jedinečnou příležitostí, ale strategie a její ambiciózní cíle je rozumná jen tehdy, disponuje-li prostředky k jejich dosažení.

Pro uskutečnění plánů stability a růstu bude mít rozhodující význam vysoký hospodářský růst. Růst lze podnítit reformami a investicemi, které tvoří základ nové strategie, a tím, že tyto reformy sníží nerovnosti mezi členskými státy a jejich regiony, zejména těmi nejcitlivějšími, jakými jsou například nejvzdálenější regiony, a tím podpoří územní soudržnost.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) EU funguje jako sociálně tržní hospodářství. Hospodářský a sociální rozvoj EU rovnou měrou závisí na existenci otevřeného konkurenčního trhu i na dostatečném počtu kvalitních pracovních míst, která lidem poskytnou slušné živobytí. Hospodářská a finanční krize měla v EU na pracovní místa obrovský dopad. Nezaměstnanost vzrostla za poslední dva roky znepokojivým tempem z 6,8 % (v květnu 2008) na 10 % (v červenci 2010). Právě to je důvodem, proč hlavní obavou evropských občanů je, zda si udrží svá pracovní místa. Vytváření pracovních míst vyžaduje velké investice do oblastí, které jsou schopny zvýšit konkurenceschopnost EU. Myslím si, že v oblasti investic by prioritami EU měla být modernizace a rozvoj energetické a dopravní infrastruktury, zemědělství, vzdělávání, zdravotnictví, hospodářská a sociální soudržnost a ekologicky účinná konkurenceschopná průmyslová politika, která zajistí udržitelný rozvoj. Tyto priority by se však měly odrážet jak v rozpočtu EU, tak i v rozpočtech členských států. EU by si kromě toho měla za účelem posílení

konkurenceschopnosti EU a vytváření pracovních míst stanovit jako cíl zvýšit energetickou účinnost a snížit energetickou závislost na tradičních dodavatelích energií.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:55 a pokračovalo v 12:05)

PŘESEDÁJÍCÍ: Jerzy BUZEK

předseda

5. Slavnostní zasedání - Mali

Předseda. – Pane prezidente, paní Touréová, Vaše Excellence, pane komisaři, pane ministře, dámy a pánové, s velkým potěšením vám dnes představuji Jeho Excelenci pana Amadou Toumianiho Tourého, prezidenta Republiky Mali a jeho ženu. Nejedná se o první návštěvu pana Tourého v Evropském parlamentu, ale dnes zde poprvé pronese projev. Jeho předchozí návštěva proběhla před rokem a půl v dubnu 2009.

Dnešní projev je zvláště důležitý, protože za dva týdny po něm se bude v New Yorku konat summit OSN. Cílem tohoto summitu je zhodnotit rozvojové cíle tisíciletí. Pamatujeme si také události posledních let a měsíců spojené s terorismem. Jsme si dobře vědomi toho, že Malijská republika hraje v boji proti terorismu zvláště důležitou roli. Pamatujeme si rovněž, že Malijská republika je zemí, v níž proběhla demokratizace opravdu úspěšně. Jedná se o příklad výjimečného úspěchu na cestě k demokracii. Chtěl bych ještě jednou zdůraznit, že události ze začátku devadesátých let proběhly zásluhou vedení pana Tourého. Po 23 letech vojenské diktatury byl zaveden demokratický režim s tržním hospodářstvím. Jsme si velmi dobře vědomi, že na této cestě toho zbývá ještě mnoho udělat. Všichni se učíme a všichni žijeme v období změn. Z vlastní zkušenosti Evropské unie také chápeme, že reforma je neustálý proces. Ani v Malijské republice tomu nebude jinak. Proto jsme přesvědčeni, že to, co nám dnes řeknete, nebude důležité jen z hlediska toho, co se děje v Africe a jakým způsobem může vaše země zastupovat celý kontinent na cestě k demokracii a rozvoji tržního hospodářství, ale bude to mít význam rovněž pro nás v Evropě. Chtěli bychom zaujímat čelní místo v politice pro země, které potřebují pomoc. Chtěli bychom rovněž být v čele zemí, které se zasazují za demokratický systém, ochranu lidských práv a základních hodnot, protože v tyto skutečnosti v Evropě hluboce věříme. Jsem přesvědčen, že naši občané mají podobné touhy jako občané Malijské republiky. Pane prezidente, ujměte se prosím slova.

Amadou Toumani Touré, *prezident Malijské republiky.* – (FR) Pane předsedo, pane Barroso, paní vysoká představitelka pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, pane komisaři pro rozvoj, vážení poslanci Evropského parlamentu, vážení poslanci Malijské republiky, nejprve bych chtěl blahopřát panu Buzkovi k jeho jmenování předsedou Evropského parlamentu, ale především bych chtěl upřímně poděkovat předsedům politických skupin a všem poslancům Evropského parlamentu za to, že mne poctili tím, že mne sem dnes pozvali, abych se s vámi nejprve podělil o své myšlenky o některých důležitých výzvách, kterým má země a celá Afrika čelí, a potom především abych upozornil na každodenní úsilí mé země najít vhodná řešení.

Dámy a pánové, Mali se rozprostírá na území o rozloze 1 240 000 km² a nachází se v srdci západní Afriky. Má společné hranice se sedmi dalšími zeměmi v délce 7 000 km. Je zemí starobylé civilizace s bohatým a rozmanitým kulturním dědictvím. Úctyhodné dějiny Mali lze přiblížit prostřednictvím mnoha událostí, milníků a symbolů.

Chtěl bych se zmínit o jednom z nich, o listině Kurukan Fuga. Tato listina byla přijata před 776 lety, když Sundiata Keita v roce 1236 založil říši Mali, a splňovala všechny vlastnosti ústavy. Stanovila uspořádání moci, zákazy a povinnosti, chránila lidská práva a občanské svobody, výkon povolání, osoby a jejich majetek.

Jeden z jejích článků zněl, cituji: „Lidská osoba je posvátná a nedotknutelná.“ Listina tak vyhlášovala s předstihem několika století zásadu, jež se později stane jednou z klíčových zásad moderních demokratických ústav. Považoval jsem za důležité připomenout tuto věc v Evropském parlamentu, významném místě demokratického projevu.

Do dějin Mali patří rovněž Timbuktu: tajuplné město, město 333 světců, které již v 16. století poskytovalo přístřeší 25 tisícům studentů, kteří sem přišli z mnoha zemí naslouchat učencům ve stínu mešity Sankoré a jejího univerzitního komplexu.

Mahmúd Káti, autor knihy „Tarík al-fatah“, líčí tuto dobu takto, cituji: „Timbuktu bylo věhlasné pevností svých institucí, politickými svobodami, bezpečností osob a majetku, milosrdenstvím a soucitem prokazovaným chudým a cizincům a šlechetností vůči studentům a učencům a podporou, kterou těmto lidem poskytovalo.“

V roce 2006 bylo Timbuktu vyhlášeno hlavním městem islámské kultury.

Mali je známé také pro zemi Dogonů, jež je ve světě proslulá výjimečnou přírodou a kulturním bohatstvím, což z ní činí přední cíl turistického ruchu naší země.

Dějiny Mali jsou rovněž historií jeho dávných vztahů s Evropou. Připomeňme jen, že vladař Mansa Músa, známější pod jménem Kanku Músa, navázal diplomatické styky s Portugalskem již ve 14. století.

Pane předsedo, dámy a pánové, chtěl bych zde před vámi, zvolenými zástupci Evropy, vyjádřit hlubokou vděčnost obyvatel Mali za kvalitu a rozsah spolupráce mezi Evropskou unií a Mali.

Evropská unie je hlavním rozvojovým partnerem Mali. V subsaharské Africe dostáváme druhý největší objem pomoci z Evropského rozvojového fondu (ERF).

Chtěl bych vyjádřit svoji spokojenost především s tím, jak hladce naše spolupráce funguje v praxi.

Například devátý ERF byl přidělen v plné míře a plnění desátého ERF, jež začalo téměř před dvěma lety, pokračuje velmi dobře.

Pane předsedo, dámy a pánové, výsledky naší spolupráce mají přímý dopad na kvalitu života lidí. Upevňují rovněž základy našeho demokratického systému.

Demokratický proces v Mali, který započal po událostech, jež vedly ke státnímu převratu dne 26. března 1991, byl tvořen určitými klíčovými momenty, k nimž patřilo období přechodu k demokracii mezi 26. březnem 1991 a 8. červnem 1992. Tento přechod byl dokončen ve stanovený čas a v souladu s přijatými závazky.

Po čtrnáctiměsíčním období přechodu se v roce 1992 konaly svobodné a demokratické volby. Deset let poté, v roce 2002, jsem po skončení prezidentských voleb převzal úřad. Jednalo se vůbec o první pokojnou a demokratickou výměnu politické moci v Mali.

Dámy a pánové, po svém zvolení jsem politickým silám v Mali navrhl konsensuální formu vedení, jejíž filozofie se v podstatě opírala o následující maximu: vládněme společně, ale zároveň respektujeme vzájemné rozdíly.

Jedinečnost vývoje v Mali spočívá v tom, že tento stav nevzešel z povolební krize. Politické, sociální a občanské skupiny učinily tento krok vědomě a dobrovolně, protože další rozvoj Mali vyžaduje společné úsilí.

Podle mého názoru musí moc být silou, která spojuje, nikoliv rozděluje, a musí se vyznačovat respektem ke všem základním svobodám.

Musím upozornit, že politický konsensus, jehož jsme dosáhli – jenž jsem navrhl –, není totéž co jednomyslnost. Konsensus znamená víc než kompromis.

Politický konsensus v Mali je perspektivním pokusem vybudovat v Africe tento nový a neustále se vyvíjející politický systém, přičemž zde mám na mysli široké vládní koalice.

Zkušenost Mali je založena na tom, že všechny politické síly se sjednotily na vizi nezávisle zvoleného prezidenta.

Politický konsensus upevnil smír mezi klíčovými politickými hráči a institucemi republiky na jedné straně a mezi politiky samotnými na straně druhé.

Pane předsedo, dámy a pánové, právě v tomto duchu konsensu jsme se po zkušenostech dvaceti let začali snažit o upevnění demokracie v Mali.

Výbor odborníků zodpovědných za provedení tohoto úkolu se scházel s politiky, občanskou společností, náboženskými skupinami, odbory a představiteli tradičních institucí.

Hlavním cílem reforem, jež byly navrženy v závěru těchto konzultací, je napravit nedostatky a chyby odhalené v činnosti institucí, dosáhnout vysoké účasti občanů ve volbách, snížit náklady na volby, zlepšit fungování politických stran a definovat postavení opozice a vedoucího představitele opozice. Tyto reformy budou podléhat ústavnímu referendu, jež se bude samozřejmě konat po jejich přijetí Národním shromážděním Mali.

Toto je vhodná chvíle, abych zde před vámi vyslovil poklonu poslancům parlamentu Mali, s nimiž mám ty nejlepší vztahy, ať již jsou na straně prezidentské většiny, nebo opozice. Dovolte mi vyjádřit upřímný vděk těmto poslancům za to, že se uvolili mne doprovázet sem, do Štrasburku.

(Potlesk)

Pane předsedo, dámy a pánové, decentralizace bude mít i nadále rozhodující roli v politickém a institucionálním rozvoji Mali. Chtěl bych upozornit na to, že naše velké říše – od 10. století jsme jich měli mnoho – byly všechny decentralizované. V naší zemi je tedy decentralizace skutečností.

Svébytné přístupy k decentralizaci vytvořené a realizované v Mali se opíraly o následující faktory: Základem byla předně politická vůle spojená s přesvědčením, že decentralizace nemůže být úspěšná bez dekoncentrace, kterou je třeba provést postupně. Nemůže být úspěšná bez vypracování a provedení důležitých reforem, jejichž cílem je zlepšit hospodářskou a sociální správu, především na místní úrovni. Nemůže být úspěšná bez nepřetržité finanční a zejména technické podpory Evropské unie.

Evropa poskytla podporu Projektu podpory správních reforem (PARAD) i programu institucionálního rozvoje (PDI). Pomáhají zlepšit organizaci státu a modernizovat státní správu posílením její kapacity.

Mali se skládá ze 703 městských a venkovských obvodů, 49 okresů neboli územních celků složených z více obvodů, osmi krajů a jednoho distriktu. Jsou řízeny obvodními radami,

okresními radami a krajskými shromážděními. Nejvyšší rada územních správních celků zajišťuje, že naše decentralizované orgány jsou zastoupeny na celostátní úrovni. Součástí navrhovaných politických reforem má být vytvoření senátu s cílem posílit decentralizaci.

Náš původní finanční nástroj, Státní investiční agentura pro územní správní celky (ANICT), nám v rámci úsilí podporovat místní rozvoj umožnil realizovat řadu veřejných zařízení a především poskytnout našemu obyvatelstvu základní sociální služby.

Pane předsedo, dámy a pánové, když už mluvím před tímto vznešeným shromážděním, chtěl bych se rovněž věnovat otázce přistěhovalectví. Migrace se týká nás všech, protože pro nás pro všechny, pro všechny naše země představuje mnohostranný problém: prolínají se v něm otázky demografické a hospodářské, aspekty sociální a humanitární, hledisko identity a bezpečnostní zájem.

Naším současným úkolem je nalézt oblasti společného zájmu a pobídky, které pomohou zajistit, aby migrace přispěla k celkovému růstu a obecnému blahu obou našich kontinentů. To je výzva, před kterou stojíme.

Vzhledem k omezenému počtu kvalifikovaného personálu v mnoha oblastech, například ve vzdělávání, ale zvláště ve zdravotnictví, je pro africké země odliv mozků tou nejvyšší daní za migraci. Podle Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) se ve 40 % afrických zemí 35 % a více absolventů univerzit odstěhuje do ciziny.

Nečinně však mylný závěr: Afričané migrují především po Africe. Z odhadované jedné miliardy Afričanů žijí v Evropě jen dva miliony Afričanů ze subsaharské Afriky.

Máme v čerstvé paměti tragédii těchto mladých lidí, těchto žen a dívek, které se snaží překročit pouště, moře a oceány, aby se dostaly do evropského ráje, a jsou vydány na pospas všemožným nebezpečím, bezohledným, promiňte mi ten výraz, pašerákům. Kolik jich zahynulo žízni? Kolik jich utonulo na dně moří a zmizelo?

Žádná statistika nikdy nezachytí skutečný stav.

(Potlesk)

Uvedme jako příklad moji zemi, Mali, v níž jsou přistěhovalectví a emigrace častým jevem. Ze čtyř milionů Malijců žijících v zahraničí se jich 3,5 milionu nachází v Africe a zhruba 200 000 na území Evropy a ve zbytku světa.

Viděno ekonomicky, studie vypracovaná Africkou rozvojovou bankou v roce 2005 odhaduje, že příjmy pocházející od Malijců žijících v zahraničí ročně dosahují výše 456 milionů EUR neboli 11 % HDP. Podle téhož zdroje se tyto příjmy rovnají 85 % oficiální rozvojové pomoci, kterou Mali každý rok dostává.

Pane předsedo, dámy a pánové, využívám této příležitosti, abych pochválil kvalitu politického dialogu mezi Evropskou unií a Mali o otázkách migrace.

Společný rozvoj je výhodný. Řadě našich partnerů umožňuje financovat programy odborné přípravy pro mladé v různých odvětvích zaměstnanosti, podporovat místní podnikatelské iniciativy a nezapomínat ani na programy opětovného začlenění navrátilivších se migrantů.

Politický dialog mezi Evropskou unií a západní Afrikou o migraci nám umožnil spustit pilotní projekt, jehož součástí bylo vytvoření Informačního a řídicího střediska pro oblast migrace (CIGEM) v Bamaku. Posláním tohoto střediska je zpřesňovat znalosti o migračních trendech, ubytovávat, vést a podporovat potenciální a navrátilivší se migranty a poskytovat

jim poradenství, poskytovat informace o podmínkách legální migrace a zhodnocovat lidské, finanční a technické zdroje Malijců ze zahraničí.

Pane předsedo, dámy a pánové, bezpečnostní otázka tvoří důležitou stránku našich vztahů s Evropskou unií. Proto je vhodné, abych pohovořil o sahelko-saharském pásu, který nyní představuje obecnou hrozbu, a to i pro Evropu.

Zabírá území o rozloze 8 milionů km² neboli jednu čtvrtinu afrického kontinentu, rozprostírá se od Mauritánie až po Súdán, přičemž vede přes Mali, Burkinu Faso, Niger, Alžírsko, Libyi a Čad. V sahelkém pásu, ve zvláště náročném terénu horských hřbetů táhnoucích se stovky kilometrů a písečných dun pokrývajících stovky tisíc čtverečních kilometrů je hustota obyvatelstva na km² téměř nulová. Jedná se o velmi nepřátelské prostředí se zvláště drsným klimatem.

Teplota může v prosinci dosahovat jednoho stupně a od února vyskočit již na padesát stupňů ve stínu.

Jedinou činností provozovanou v tomto prostředí, jež patří k vůbec nejvíce nehostinným na světě, zůstává intenzivní chov. Letošní sucho například pro nás v sahelko-saharském pásu znamenalo 50% ztrátu dobytka.

Místní obyvatelstvo žije v nejistotě a mladým lidem nezbyvá nic jiného než dát se naverbovat do nejrůznějších zločineckých skupin. Mládež stále zůstává důležitým problémem.

Mali se nachází ve středozápadní části sahelko-saharského pásu, jenž zabírá 650 000 km², tedy 70 % celkové rozlohy naší země.

Mali je tranzitní oblastí a dnes důrazně prohlašuji, že moje země je rukojmím a obětí přeshraničních hrozeb, jež přicházejí odjinud a směřují primárně do jiných regionů a na další kontinenty. Těmito hrozbami jsou pašování cigaret, obchodníci s nelegálními přistěhovalci do Evropy, drogy z Jižní Ameriky a salafistické skupiny z Maghrebu.

Projevují se únosy a atentáty, ale jejich hlavní vlastností je velmi vysoká mobilita: šíří se za hranice jednotlivých zemí.

Žádná z hrozeb, které jsem uvedl, nemá původ v naší zemi. Žádná z nich nám není přímo určena. Mali je sekulární zemí, ve které samozřejmě žije velká muslimská většina. Islám se zde praktikuje od devátého století. Vždy jsme ho praktikovali mírumilovně a především jsme zachovávali respekt vůči lidské osobě.

Nechápeme proto ideologii islámských fundamentalistů hlásanou v sahelko-saharském pásu.

(Potlesk)

Její náboženský vliv je zatím zanedbatelný, ale jak dlouho tomu tak bude? To je otázka, na niž je zapotřebí odpovědět.

Pane předsedo, dámy a pánové, země sahelko-saharského regionu, mezi něž patří Mali, se dlouho snaží na lidské, materiální i finanční rovině zmírnit projevy nestability, jejíž nadnárodní charakter, což je potřeba říci a uznat, nabývá stále hrozivějších rozměrů. Rozsah tohoto jevu je takový, že vyžaduje, aby Mali vypracovalo a přijalo státní politiku boje proti nestabilitě a terorismu v sahelko-saharském pásu.

Základní body této politiky budou v zásadě takovéto: na prvním místě příprava obyvatelstva, aby mohlo nést spoluodpovědnost za bezpečnostní politiku; pomoc nejohroženějším skupinám spočívající v tom, že budou zajištěny jejich základní potřeby, a především v tom, že budou mít dlouhodobý přístup k základním sociálním službám; přijetí nových opatření pro realizaci bezpečnostní politiky; posílení programů navracení ručních palných zbraní a lehkých zbraní jako součást boje proti jejich nekontrolovatelnému šíření; navázání subregionální spolupráce, jež nám umožní podnikat kroky na místní úrovni.

Abychom ukázali, jak jsou tyto bezpečnostní otázky důležité, zřídili jsme v Mali ústředí pro provádění analýz a předkládání návrhů, jak postupovat v boji proti terorismu a dalším hrozbám, které podléhá prezidentu republiky. Tuto iniciativu podpořila Evropská unie, které blahopřejeme a děkujeme, a některé členské státy, jež zde mají své zástupce.

Kromě toho jsme vytvořili také státní úřad pro zamezení obchodu s drogami a posílili jsme naše právní prostředky.

Dámy a pánové, v souladu s vytyčenými prioritami programu předcházení nestabilitě a terorismu spustilo Mali pohotovostní program – nazvali jsme ho PIRIN –, který má na severu Mali v letech 2010 až 2012 snížit nestabilitu a bojovat proti terorismu.

Celkovým cílem programu je prostřednictvím realizace účinných opatření v oblasti bezpečnosti a zejména, to chci zdůraznit, v oblasti místního rozvoje snížit, ne-li zcela odstranit, příčiny nestability na severu Mali.

Strategie, která bude vytvořena s cílem omezit působení náboženských sekt a zločineckých skupin, bude založena na prvním místě na zodpovědném a především rozumném záboru provedeném státní správou; na zvýšené mobilitě jednotek zapojených do preventivních nebo zásahových opatření; na vytvoření náležité sítě v cílové oblasti s infrastrukturou pro ozbrojené a bezpečnostní síly a na mobilizaci společnosti.

Co se týče financování pohotovostního programu, vláda Malijské republiky a místní orgány budou hradit personální, provozní a administrativní náklady a náklady na sociální a místní vybavenost.

Projekt bude řídit k tomu účelu zřízený orgán, jímž bude pracovní skupina, která bude moci dostávat rozpočtovou podporu a koordinovat několik zúčastněných stran a ministerských resortů.

Dámy a pánové, pro zvládnutí situace v sahelko-saharském pásu má prvořadý význam jasná a objektivní analýza orámovaná především společnou vizí. Proto jsem v roce 2006 osobně navrhl uspořádat konferenci o rozvoji a míru v sahelko-saharském pásu.

Dnes je zapotřebí nést odpovědnost společně. V sahelko-saharském pásu není žádná země ušetřena problémů, a ani se žádná nemůže postavit sama proti různým hrozbám.

Je však důležité upozornit na to, že tváří v tvář přeshraničním hrozbám výrazně zaostává subregionální spolupráce.

Je rovněž důležité zdůraznit, že boj proti terorismu není jen bezpečnostní otázkou. Meze tohoto přístupu jsme sami poznali.

Boj proti terorismu závisí především na tom, zda jej zvolení zástupci, místní orgány a obyvatelstvo přijmou jako závazek a zapojí se do něj. Páteří tohoto boje však bude místní

rozvoj, abychom obyvatelstvu severu Mali a zvláště tamějším mladým lidem mohli nabídnout alternativu.

Tím, že lidem poskytneme odbornou přípravu, sice nepochybně můžeme posílit naše operační a logistické kapacity a schopnost shromažďovat informace, nicméně za boj proti zločineckým sítím primárně nesou odpovědnost země nacházející se v sahelko-saharském pásu.

Pane předsedo, dámy a pánové, již dříve jsem zdůraznil, že je zapotřebí nabídnout obyvatelům vyprahlých oblastí sahelko-saharského pásu lepší budoucnost. Dodal bych však, že touhu po sociálním pokroku a blahobytu sdílí všichni naši krajané.

Proto je zapotřebí se na nejvyšší úrovni zabývat rozvojovou problematikou a zejména splněním rozvojových cílů tisíciletí (RCT).

Mali přijalo řadu iniciativ, které mají urychlit jeho program. Patří mezi ně iniciativa 166 venkovských obvodů, které jsou vystaveny největším bezpečnostním problémům, iniciativa „Vesnice tisíciletí“ a iniciativa v oblasti zdravotní péče, kterou jsme nazvali COMPACT.

Jsme si plně vědomi toho, že nebudou splněny všechny cíle, ale v Mali i v celé Africe jsme dosáhli výrazného pokroku v oblasti poskytování vzdělání, snižování míry výskytu AIDS a především v oblasti zajištění přístupu k pitné vodě.

Do summitu, který se má za několik dní konat v New Yorku a jehož cílem je urychlit realizaci cílů RCT, vkládáme velké naděje. Z našeho pohledu je podstatné zaměřit úsilí na země a regiony, které zaostávají, jak zdůrazňuje Evropská unie v jarním balíčku.

Pane předsedo, pane Barroso, paní vysoká představitelka pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, pane komisaři pro rozvoj, vážení poslanci Evropského parlamentu, vážení poslanci Malijské republiky, má země Mali, jež za dva týdny oslaví padesáté výročí nezávislosti – chtěl bych pro zajímavost upozornit, že Spolková republika Německo byla první zemí, která uznala Mali již dva dny po vyhlášení nezávislosti, tedy 24. září 1960, abych byl přesný –, je vděčná Evropské unii za významnou roli, kterou má pro náš rozvoj.

Čest, kterou nám dnes prokazujete tím, že jste nás přivítali na plenárním zasedání, mě naplňuje velkou nadějí, že vzhledem k důvěře a především přátelství budeme mít vůli a schopnost pokračovat dále.

Dámy a pánové, chtěl bych vám poděkovat za laskavou pozornost.

Předseda. – Pane prezidento, děkuji vám. Řekl jste, že vítáte politický dialog mezi Evropskou unií a Mali. Říkáme totéž: Vítáme politický dialog. Hovořil jste o reformách ve vaší zemi. Ty jsou zapotřebí všude, i v Evropské unii. Zmínil jste, že v zájmu lepší budoucnosti pro Afriku hledáte politický kompromis. Vítáme to, protože stejně postupujeme i v Evropské unii. Dělalí jsme to uplynulých 60 let. Vítáme vás jako skutečného představitele demokratické Afriky. Děkujeme vám, že jste přišel pronést na našem plenárním zasedání projev.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: Gianni PITTELLA*Místopředseda***6. Hlasování**

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Pokud jde o výsledky a jiné podrobnosti týkající se hlasování: viz zápis)

6.1. Volný pohyb pracovníků uvnitř Unie – kodifikované znění (A7-0222/2010, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

6.2. Ověřování pravosti euromincí a manipulace s euromincemi nezpůsobilými k oběhu (A7-0212/2010, Slavi Binev) (hlasování)

6.3. Poskytnutí makrofinanční pomoci Moldavské republice (A7-0242/2010, Iuliu Winkler) (hlasování)

6.4. Dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků na Madeiru a na Azory (A7-0232/2010, Danuta Maria Hübner) (hlasování)

6.5. Návrh opravného rozpočtu č. 2/2010 BEREC (úřad Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací) (A7-0240/2010, László Surján) (hlasování)

6.6. Žádost, aby byl Viktor Uspaskich zbaven poslanecké imunity (A7-0244/2010, Bernhard Rapkay) (hlasování)

- Před hlasováním:

Viktor Uspaskich (ALDE). – *(LT)* Dámy a pánové, stal jsem se terčem politického útoku. Tvrzení zpravodaje o tom, že, že jsem neposkytl důkazy, je lživé. Výbor pro právní záležitosti mi zabránil v tom, abych se mohl k této zprávě vyjádřit na schůzi výboru. Jsem oficiálně uznán jako oběť politického pronásledování, oficiálně, a to podle Evropské úmluvy.

Tuto kauzu neiniciovala policie, ale zkorumpovaný a zpolitizovaný Státní odbor bezpečnosti. Tento odbor se mě pokusil ilegálně unést v noci a během voleb, soud mi zabránil v setkání s voliči, ale během voleb mi bylo umožněno cestovat do Thajska a Indonésie. Zpravodaj vás žádá, abyste porušili šest dřívějších rozhodnutí Evropského parlamentu. V takových případech Evropský parlament v minulosti nikdy nezbavil vedoucí politické představitele imunity.

To jsem ve výboru neřekl. Vůbec mi nebylo umožněno, abych se ve výboru k tomuto rozhodnutí vyjádřil. Jsem slepý. Rozhodnutí bylo přijato beze mě jako za Stalinovy éry.

6.7. Dohoda mezi EU a Japonskem o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (A7-0209/2010, Salvatore Iacolino) (hlasování)

- Před hlasováním:

Salvatore Iacolino, *zpravodaj*. – (IT) Pane předsedající, všechny ujišťuji, že můj projev bude stručný.

Vzhledem k tomu, že se jedná o první dohodu mezi Evropskou unií a Japonskem, její symbolická hodnota není zanedbatelná. Je to významný počin, který zajisté představuje zásadní okamžik v našem boji proti organizovanému zločinu. Bylo dosaženo rovnováhy mezi nejrůznějšími potřebami, a proto lze konstatovat, že výsledek, kterého bylo dosaženo, je zcela v souladu s očekáváními.

Z tohoto důvodu musí být nepochybně schválen, protože rozhodně představuje konkrétní krok k tomu, co chtějí obě země: zmodernizovat právní systém, zejména prostřednictvím uplatňování dvoustranných dohod.

6.8. Propojení obchodních rejstříků (A7-0218/2010, Kurt Lechner) (hlasování)

6.9. Rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství (A7-0234/2010, Elisabeth Schroedter) (hlasování)

– Před hlasováním:

Elisabeth Schroedter, *zpravodajka*. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych vás upozornila na historickou povahu tohoto hlasování. My, jako Parlament, jsme vyvinuli iniciativu za zelená pracovní místa a nyní se snažíme otevřít těmto pracovním místům cestu a vytvářet nové příležitosti pro udržitelná pracovní místa a dobrou práci.

V této otázce následujeme příklad Modrozelené koalice (Blue Green Alliance) ze Spojených států. Změna životního prostředí vytvoří nová pracovní místa a zachovají ta stávající. Na této zprávě pracovalo šest výborů Parlamentu. Ráda bych poděkovala všem zpravodajům a stínovým zpravodajům, kteří se na této zprávě aktivně podíleli, a těší mě, že belgické předsednictví již naznačilo, že se chopí iniciativy Parlamentu, a že se Rada bude touto záležitostí zabývat v souvislosti s přijetím iniciativy na summitu v prosinci a jejím začleněním do závěrů. Je to iniciativa Evropského parlamentu pro budoucnost.

6.10. EHP–Švýcarsko: překážky ve vztahu k plnému zavedení vnitřního trhu (A7-0216/2010, Rafał Trzaskowski) (hlasování)

– Před hlasováním:

Rafał Trzaskowski, *zpravodaj*. – Pane předsedající, pouze bych rád poděkoval předsedovi Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, Malcolmůvi Harbourovi, za to, že se ujal vedení této otázky, a rád bych poděkoval všem stínovým zpravodajům, s nimiž byla příkladná spolupráce.

6.11. Dvoustranná ochranná doložka Dohody o volném obchodu mezi EU a Koreou (A7-0210/2010, Pablo Zalba Bidegain) (hlasování)

– Před hlasováním o legislativním usnesení:

Pablo Zalba Bidegain, *zpravodaj*. – (ES) Pane předsedající, dohoda o volném obchodu s Jižní Koreou otevře příležitosti jak evropským, tak korejským výrobním odvětvím, ale aby se zabránilo jakýmkoli negativním účinkům na evropská výrobní odvětví, je zásadní disponovat účinnou ochrannou doložkou.

Všechny politické skupiny minulý týden jednomyslně rozhodly, že nastal čas, aby Parlament na plenárním zasedání zaujal postoj k pozměňovacím návrhům, které byly přijaty 27 kladnými hlasy a pouze s jedním případem zdržení se hlasování ve Výboru pro mezinárodní obchod v červnu a které jsou zásadní pro to, aby byla ochranná doložka použitelná a účinná.

Jak víte, budeme hlasovat pouze o pozměňovacích návrzích a v souladu s článkem 57 odložíme hlasování o legislativní zprávě na druhé dílčí zasedání, jež se koná v říjnu.

Současně jsme jednomyslně rozhodli, že nezavrhneme možnost dosáhnout dohody v prvním čtení, a pevně věříme, že to bude možné. Proto je však nutné, abychom ze všech politických skupin vyslali jasný signál jednoty a síly.

Proto je pro Parlament jako celek důležité, aby silně podpořil celý balíček pozměňovacích návrhů.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedající, jak včera připomněl komisař De Gucht, Komise vítá plodnou spolupráci s Parlamentem na této věci. Dnešní hlasování se týká pouze pozměňovacích návrhů, a nikoli celého legislativního návrhu, aby bylo možné sblížit jednotlivá hlediska a popřípadě dosáhnout dohody v prvním čtení. První trialog se konal dne 30. srpna a příští se plánuje přibližně na 22. září.

V této fázi se Komise k této otázce nechce veřejně vyjadřovat, aby mohly trialogy plně sehrát svůj úkol. Komise zaujme a vyjádří své stanovisko a případně učiní závazky v době hlasování v prvním čtení.

(Návrh byl přijat)

6.12. Spravedlivé příjmy zemědělců: lepší fungování potravinového řetězce v Evropě (A7-0225/2010, José Bové) (hlasování)

- Před hlasováním o bodu 21:

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Pane předsedající, ráda bych požádala, aby do bodu 21 bylo dodáno několik slov. Anglické znění by tedy bylo následující:

– „domnívá se, že na úrovni Společenství je nutné zakázat prodej za nižší cenu, než je nákupní cena zemědělských produktů.“

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

6.13. Financování a fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (A7-0236/2010, Miguel Portas) (hlasování)

6.14. Provádění a přezkum nařízení Rady (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Brusel I) (A7-0219/2010, Tadeusz Zwiefka) (hlasování)

6.15. Zařazení žen patřících k etnickým menšinám do společnosti (A7-0221/2010, Antonia Parvanova) (hlasování)

6.16. Úloha žen ve stárnoucí společnosti (A7-0237/2010, Sirpa Pietikäinen) (hlasování)

6.17. Žurnalistika a nová média – vytváření evropské veřejné sféry (A7-0223/2010, Morten Løkkegaard) (hlasování)

Předsedající. – Tím je hlasování ukončeno.

7. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

Zpráva: Kurt Lechner (A7-0218/2010)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Velice vám děkuji, pane předsedající, požádala jsem o vysvětlení hlasování ohledně zprávy z vlastního podnětu poslance Lechnera, protože ji považuji za mimořádně důležitou a předpokládám, že nyní následuje vysvětlení hlasování ke zprávě poslance Lechnera, protože jste mě oslovil. Opravdu velice děkuji.

Dámy a pánové, ve stručnosti: zpráva z vlastního podnětu poslance Lechnera, o níž jsme diskutovali včera večer, je podle mého názoru mimořádně důležitá. Tato zpráva navrhuje propojení obchodních rejstříků nebo obdobných rejstříků právnických a fyzických osob v jednotlivých členských státech s cílem zabezpečit důvěryhodný a spolehlivý zdroj informací o subjektu pro jeho případné obchodní partnery, spotřebitele nebo věřitele, a tak dosáhnout transparentnosti a právní jistoty v rámci právních a obchodních vztahů.

Předpokladem fungování jednotného trhu je stanovení základního souboru údajů o každém registrovaném subjektu, a tedy i propojení obchodních rejstříků. Tuto zprávu jsem podpořila také proto, že navrhuje integrovat systém evropských obchodních rejstříků do tzv. projektu e-justice, který zajistí lepší provádění tohoto opatření.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, jsem si jistý, že si vzpomenete na úžasnou scénu z filmu Doktor Živago, kde si buržoazie a aristokraté vychutnávají šampaňské v hřejivém zlatém světle restaurace, zatímco venku v husté tmě se lidé bouří. Když jsem dnes ráno poslouchal naši rozpravu, nebylo to poprvé, kdy mi to připomínalo tuto filmovou scénu.

Právě provedený průzkum Eurobarometr ukázal, že důvěra v EU je na historicky nejnižší úrovni. Tomu, že je Evropská unie přínosná, nyní věří menšina občanů EU. Ale od pana Verhofstadta, pana Daula a dalších jsme slyšeli, že je to způsobeno tím, že nevyvíjíme dostatečné úsilí, protože občané si přejí, aby toho Evropa dělala více. Od předsedy Komise jsme slyšeli, že to všechno je chyba národních států. Předpokládám, že součástí lidské povahy je nedávat si vinu za vlastní neoblíbenost, bylo by ale hezké slyšet určité náznaky, že tato krize mohla souviset s eurem, s prováděním záchranných operací, s naprostou nespravedlností v rozhozování veřejných prostředků s arogancí, s jakou pomíjíme výsledky voleb.

Dovolte, abych skončil slovy Edmunda Burkeho, která se jeví jako neobvykle výstižná pro naši současnou nespokojenost: „Když půltuctu kobylek poschovávaných někde v trávě rozezná kus země svým dotěrným cvrkotem, zatímco tisíce kusů dobytka potichu odpočívají ve stínu stromů, jen si, prosím, nemyslete, že ti, kteří jsou tak slyšet, jsou zde jedinými obyvateli.“

Zpráva: Pablo Zalba Bidegain (A7-0210/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Achillovou patou dohody s Koreou je obtížně kontrolovatelná a přitom očekávaná újma pro evropský průmysl díky navracení cla či osvobození od cla pro výrobky dovážené do Koreje především z Číny. Jde o bezprecedentní uvolnění trhu, které navíc nemá žádnou reciproční výhodu pro EU. Proto nepodporuji uzavření takové dohody s Koreou. Zpráva Výboru pro mezinárodní obchod se pokouší na problémy upozornit a zajistit snazší zavedení případných ochranných opatření. Dohoda by měla být v tomto článku upravena, než ji budeme ratifikovat. Jinak si podřezáváme vlastní větev, na které se drží evropský, nejen automobilový, průmysl. Odložení hlasování vítám, je to dobrá cesta.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Pane předsedající, rád bych se ujistil, že ti, kteří si přejí hovořit během vysvětlení hlasování ke dvěma zprávám, tak budou moci učinit.

Poukazuji na zprávu poslance Bineva a zprávu poslance Winklera. Vzhledem k tomu, že jsme začali s následujícími zprávami, chtěl jsem se ujistit, že mi bude umožněno promluvit, jinak...

(Předsedající sdělil mluvčímu, že v souladu s čl. 170 odst. 3 jednacího řádu není možné podat vysvětlení hlasování ke dvěma uvedeným zprávám.)

Takže k těmto dvěma zprávám nebudou podána žádná vysvětlení hlasování.

Zpráva: José Bové (A7-0225/2010)

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Děkuji, pane předsedající, a promiňte. Ve svém projevu bych chtěl zdůraznit, jak postupná eroze příjmů evropských zemědělců navzdory rostoucím ziskovým maržím zemědělsko-průmyslového odvětví způsobuje znepokojující hospodářské vyloučení pracovníků v zemědělství a následné opuštění zemědělských činností.

Vyžaduje to tedy změnu směru, což uznává samotná Evropská komise a což zkoumaná zpráva předložená dnes dopoledne k hlasování v Parlamentu – jíž bych rád vyjádřil svoji podporu – zdůrazňuje prostřednictvím hojných vysvětlení a návrhů na legislativní a také resortní úrovni.

Skutečně musíme bojovat proti celosvětové spekulaci s komoditami a zabezpečit dodávky. Navíc musí být zajištěna větší transparentnost cen, nejen proto, aby byla zemědělcům zaručena spravedlnost a důstojnost, ale aby se vyrovnaly rovněž závažné nerovnováhy, které vznikly vzhledem k jejich vyjednávacím silám, a zabránilo se nekalým postupům mezi jednotlivými operátory.

Zemědělství musí být uznáno za hospodářsky a sociálně stabilní odvětví a v evropském a celosvětovém obchodním kontextu musí znovu nabýt sílu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, domnívám se, že jsme dnes učinili správné rozhodnutí, které je dobré pro zemědělce, dobré pro spotřebitele, ale také dobré pro evropské hospodářství jako celek. Nejvýznamnějším hlediskem této zprávy z vlastního podnětu je politický signál, který vydává. Je to signál pro hodnotový řetězec, že i zemědělci, a vlastně zejména zemědělci, mají právo na přiměřenou odměnu za svou práci. Stávající situace nemůže pokračovat.

Nemám absolutně nic proti nabízení a nákupu levných, cenově výhodných potravin, ale důraz se zde klade na cenovou výhodnost. Avšak každý, kdo prodává potraviny pod jejich

energetickou hodnotou, jinými slovy, jestliže tepelné využití potravin přinese více peněz než jejich prodej, pak v systému něco nefunguje správně. V tomto případě nebude hospodářská soutěž spravedlivá. Není-li hospodářská soutěž spravedlivá, musí zasáhnout politika. Právě to je obsahem návrhu, který jsme dnes přijali.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, také jsem podpořila zprávu poslance Bového a mohu zopakovat to, co řekl můj kolega pan Jahr.

Zpráva vysílá velmi silný signál každému, jak v politice, tak napříč celým hospodářským řetězcem, že Parlament bude jednat. Včera večer jsme vedli intenzivní rozpravu. Ne každý souhlasí s celým obsahem této zprávy, ale všichni souhlasíme, že zemědělci nemohou být nadále utiskováni. V současnosti je z nich doslova sdírána kůže. Získávají stále méně a méně z konečné ceny, kterou všichni platíme za potraviny v supermarketech, a tuto situaci je třeba zastavit.

Musíme se zabývat úlohou dominantních aktérů. Potřebujeme ombudsmana pro potravinářské odvětví a musíme zjistit, jak globální trh působí na naše producenty potravin. Musíme přešetřit právo hospodářské soutěže. Těší mě, že tato zpráva byla zde v Parlamentu náležitým způsobem prodiskutována a podpořena. Je to významný krok, jak podpořit rétoriku poslední doby.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Podpořila jsem zprávu o spravedlivých příjmech zemědělců a jsem ráda, že se Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova Evropského parlamentu zabýval špatným fungováním potravinového řetězce, resp. rozporu mezi nízkými výkupními cenami pro farmáře a vysokými cenami pro spotřebitele. Dovolte mi však také zde znovu zdůraznit, že existuje nepřipustná diskriminace a nerovná soutěž pro farmáře z EU 12 kvůli vyšším dotacím pro EU 15. K českým zákazníkům se těžko dostávají např. mléko, zelenina, vejce a další komodity od českých zemědělců, protože nadnárodní řetězce upřednostňují lépe dotované, a tudíž levnější zboží ze zemí EU 15. To se musí co nejdříve změnit.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Děkuji, pane předsedající. Domnívám se, že tato zpráva, která pojednává o spravedlivých příjmech zemědělců, je naprosto zásadní, zejména protože ceny zemědělské produkce rostly mnohem prudčeji, náklady rostly mnohem prudčeji než částka, kterou zemědělci dostanou za svoji produkci. V této situaci jsou to velké maloobchodní řetězce, kdo v celém tomto procesu vlastně o nic nepřichází. Ráda bych řekla, že cílem Evropské unie vždy bylo zvyšovat příjmy zemědělců, ale vidíme, že je nemožné splnit tato kritéria v oblasti rozvoje venkova. Zdroje vyčleněné na zemědělství neustále rostou, ale výsledky jsou nulové. Zemědělci z několika nových členských států EU, včetně Lotyšska, značně zaostávají ve srovnání s průmyslovými producenty a ve srovnání s jejich kolegy v hospodářsky silnějších evropských zemích, které si mohou dovolit poskytovat jim dodatečnou podporu. Tímto způsobem je rovněž značně bráněno v uplatňování zásady soudržnosti Evropské unie. Rovněž zvláště vítám prohlášení uvedené ve zprávě, že je třeba jednoznačným způsobem zveřejňovat zisky, které v případě dodavatelských řetězců a velkoobchodníků vzrůstají na úkor zemědělců. Děkuji.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, těší mě, že mohu podpořit tuto zprávu. Název „spravedlivé příjmy zemědělců“ vše vyjadřuje, naznačuje, že příjmy jsou v současnosti a již po dlouho dobu nespravedlivé.

Naštěstí činíme krok správným směrem. Zisky musí být spravedlivě rozděleny mezi producenty, zaměstnavatele a maloobchodníky, čemuž tak v současnosti není. Tato zpráva přinejmenším vyše správný signál a na základě toho můžeme pokročit vpřed.

Až toho dosáhneme, doufám, že získáme silnou a dobře financovanou společnou zemědělskou politiku, aby byla do budoucna zajištěna životaschopnost rodinných farem a zabezpečeny dodávky potravin. Dnes se nám podařilo udělat dobrý první krok. Doufejme, že tento úkol řádně splníme.

Zpráva: Miguel Portas (A7-0236/2010)

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Hlasovala jsem ve prospěch zprávy o financování a fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Pro mnohé je evropská solidarita abstraktním pojmem, je to však mechanismus, který by měl jednotlivým evropským občanům přinášet prospěch, a to zejména nyní, kdy jsou v úzkých a v těžké situaci.

Ukázalo se však, že fond nefunguje správně, a proto očekávám, že Komise vezme vážně požadavek na přezkum v polovině období týkající se fungování fondu a požadavek na revizi nařízení.

Mám výhradu ohledně nezávislosti fondu; týká se jeho neomezeného trvání. Domnívám se, že tento fond je politickou reakcí na stávající a budoucí situaci, Evropská unie by měla podporovat zaměstnanost prostřednictvím jiných nástrojů. Musí zajistit konkurenceschopnost evropského hospodářství. Musíme být opatrní, abychom nezřídili mechanismus, který by nahraoval těm, jež se neovládají přizpůsobit měnícím se globálním okolnostem. Právě v tomto smyslu jsem hlasovala.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Pane předsedající, jako stínová zpravodajka za skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) pro tuto zprávu z vlastního podnětu bych nejprve ráda poděkovala zpravodaji za významnou práci, kterou odvedl na začátku, zejména společně se všemi politickými skupinami.

Domnívám se, že tato zpráva obsahuje několik významných bodů pro zdokonalení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) s ohledem na přezkum v polovině období. Tyto návrhy v oblasti provádění jsou v souladu s mými vlastními zjištěními, k nimž jsem dospěla v případech, které jsem zkoumala během roku 2010 v rámci Rozpočtového výboru, a shodují se s potřebou zjednodušit a urychlit postupy související s fondem.

S ohledem na zvláště složitou hospodářskou situaci evropských podniků a rostoucí počet žádostí o podporu ze strany členských států jsem se domnívala, že je podstatné zdůraznit ve zprávě to, že působnost fondu musí být prodloužena do roku 2013 pro pracovníky, kteří v důsledku hospodářské krize přišli o práci.

Od evropských orgánů se tedy vyžaduje, aby vyslaly silný signál s cílem povzbudit hospodářské oživení, a EFG představuje pro naše občany významnou zprávu.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Děkuji vám, pane předsedající. Vezmeme-li v úvahu skutečnost, že Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci byl zřízen s cílem snížit hrozbu nezaměstnanosti a rozšířit nové pracovní příležitosti dostupné pro občany, kteří jsou zasaženi globalizací, stále zde existuje znepokojení nad tím, že 500 milionů EUR vyčleněných každý rok pro potřeby fondu pro přizpůsobení se globalizaci, je tak málo využíváno, a že nejméně devět zemí ještě nepředložilo ani jedinou žádost. Je jasné, že na

pozitivní začátek, kdy Komise poté, co vypukla krize, rozhodla o zjednodušení a usnadnění mechanismu pro vydávání plateb z fondu a rovněž o jeho zlepšení, je třeba navázat. V této činnosti je však nutné pokračovat. Domnívám se, že se to týká zejména případu nových členských států, v nichž se nachází mnoho malých a středních podniků, kde nepřichází o práci mnoho lidí v rámci jednoho podniku, ale kde ve velkém počtu podniků dohromady přichází o práci mnoho lidí. Právě v tomto hledisku je třeba dále pokročit, aby mohl být Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci skutečně uplatňován na země, jejichž hrubý domácí produkt je nižší než průměr Evropské unie. Děkuji.

Zpráva: José Bové (A7-0225/2010)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dnes jsme přijali důležitou zprávu o spravedlivých příjmech zemědělců a lepším fungování potravinového řetězce v Evropě. Účinné fungování potravinového řetězce vychází nejen ze vzdálenosti, již musí urazit zemědělské produkty z pole do místa zpracování, do velkoobchodu, maloobchodu a na stůl spotřebitele, ale také z jeho zvláštní povahy a složitosti. Zemědělská produkce do značné míry závisí na přírodních a klimatických podmínkách, které mohou zemědělci ovlivnit jen velmi omezeně. Potravinářský průmysl diktuje ceny zemědělcům, ale distributoři se chovají stejným způsobem vůči zpracovatelům a spotřebitelům. Proto je důležité analyzovat ceny a sledovat jejich transparentnost. Nepředstavuje to porušování práva volného trhu, ale monopolní vliv prostředníků je omezen. Na finanční trhy jsou nyní uváděny instituce pro dohled a monitorování. Někteří si přejí, aby byly dohled a monitorování z oblasti zemědělského trhu odstraněny. Tito lidé si neuvědomují skutečnost, že producenti jsou malí a nezávislí a že při porovnání se silnými obchodními zájmy zaostávají a mají velké ztráty.

Zpráva: Tadeusz Zwiefka (A7-0219/2010)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, zpráva pana poslance Zwiefky svědčí o velké dovednosti a značném množství odvedené práce, pokud jde o zkoumání stávající legislativy, mezinárodních úmluv – zejména Haagské úmluvy – a judikatury, jejíž některé aspekty, což je skutečně třeba uvést, jsou místy protichůdné.

Ve skutečnosti však tato zpráva řeší pouze část problému. Existuje-li jedna oblast, v níž je evropská legislativa naprosto legitimní, není to harmonizace hmotného práva, což by vedlo ke standardizaci práva napříč všemi členskými státy, ale harmonizace pravidel řídicích příslušnost – aby se nejprve vědělo, který soud je příslušný – a dále harmonizace pravidel pro kolizní normy; jinými slovy, pravidel, která stanoví rozhodné právo.

Které právo bude rozhodné v případě smluv, včetně situace, kdy se osoby nacházejí na různých místech? V případě majetku, nezávisle na tom, zda je nemovitý, movitý či nehmotný, jakým je například průmyslové vlastnictví? V případě smluv, i když se smluvní strany nacházejí na různých místech?

Všechno toto je třeba upravit, pane předsedající, prostřednictvím evropských právních předpisů. Dokud nebudeme disponovat takovýmto zákoníkem v oblasti mezinárodního práva soukromého, budeme čelit značným obtížím. Tato zpráva se zasloužila o jejich částečné řešení, pokud jde o doložku vykonatelnosti.

Zpráva: Antonia Parvanova (A7-0221/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Souhlasím s autorkou zprávy, že ženy z etnických menšin uvnitř Unie trpí různými formami diskriminace a že je naší povinností usilovat o zlepšení

jejich podmínek, zejména pokud jde o přístup ke vzdělání, na pracovní trh, k sociálnímu zabezpečení a také ke zdravotní péči. Zpráva však také požaduje, aby Komise shromažďovala statistické údaje členěné podle etnické příslušnosti. Ale Listina základních práv a svobod výslovně nedovoluje shromažďovat údaje členěné podle rasy.

Dovolte mi tedy dvě otázky: Je Komise schopna takové analýzy zajistit, aniž by porušila mezinárodní právo, či je zde snaha změnit příslušný článek listiny, aby se mohly takové analýzy dělat? Je si autorka a vůbec celá tato sněmovna vědoma této konfliktní situace? Přesto jsem zprávu podpořila.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě poslankyně Parvanovové o zařazení žen patřících k etnickým menšinám do společnosti, protože tato zpráva – společně s téměř všemi politicky korektními iniciativami tohoto druhu – je kontraproduktivní. Například to, kam až zachází zpravodajka, aby se vyhnula používání termínu „islám“, hraničí se směřností. Dalším příkladem je uznání toho, že ženy patřící k etnickým menšinám jsou diskriminovány muži z těch samých menšin. Zpráva uvádí, že neexistuje žádné ospravedlnění pro násilí na základě zvyků, tradic či náboženských hodnot, ale vyhýbá se tomu, aby jasně identifikovala a přímo uvedla, že mnoho zásad, které islám dodržuje, nelze začlenit do naší evropské společnosti. Dokud se my, Evropský parlament, nevynoříme z této fáze zapírání, všechna opatření, jejichž cílem je začlenění žen z islámských zemí, budou od začátku odsouzena k neúspěchu.

Zpráva: Sirpa Pietikäinen (A7-0237/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Na starší lidi se v současnosti často mylně pohlíží jako na lidi neefektivní a nezpůsobilé práce, ačkoli právo EU zakazuje diskriminaci na základě věku. Zapomíná se na velkou přidanou hodnotu, kterou přispívají národnímu hospodářství, a to díky jejich mnohaletým zkušenostem. V této souvislosti se ženy vzhledem k přetrvávající diskriminaci na základě pohlaví nachází na trhu práce v obzvláště obtížné situaci. Podle statistik navíc ženy žijí déle než muži, to znamená, že jsou ve větším rozsahu dotčeny problémem chudoby a nižších důchodů, což je způsobeno tím, že na stejných pozicích pobíraly menší plat než muži. Všechny tyto problémy jsou zvláště patrné ve venkovských oblastech. V této souvislosti mě těší, že budou vydána usnesení, která nás upozorňují na tento problém a mobilizují nás k nepřetržitému úsilí o zlepšení stávající situace.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, podporuji tuto zprávu a chci upozornit zejména na tři body, o nichž se domnívám, že jsou skutečně důležité vzhledem k horečnému úsilí poskytovat starším lidem péči spíše než starat se o ně v rámci komunity nebo v jejich domovech. Body 17, 19 a 25 jsou v tomto ohledu obzvláště povzbudivé. Musíme zajistit, aby v péči o starší lidi panoval přístup založený na právech. Musíme zajistit, aby starší lidé mohli žít nezávisle ve svých vlastních domovech a aby v tom byli podporováni. Neměli bychom dovolit, aby se na starších lidech, kteří jsou přesouváni do oblasti péče v soukromém sektoru, vydělávalo.

Chci rovněž upozornit na bod 13, týkající se sladění práce a péče. Ráda bych připomněla tomuto Parlamentu a mnoha parlamentům v celé Evropě – i mimo ni –, že se musíme zaměřit na sladění politické práce a péče. Velmi ráda bych provedla průzkum toho, kolik lidí v tomto Parlamentu pečuje o rodinného příslušníka a zároveň zaujímá politickou úlohu. Je to jistě ojedinělé.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Pane předsedající, hlasovala jsem ve prospěch této zprávy, protože obsahuje několik velmi důležitých zásadních prohlášení.

Prvním je to, že ačkoli je stárnutí běžně chápáno v negativním smyslu, starší osoby představují hospodářský a sociální zdroj, který využíváme, ale neuznáváme; že hospodářská krize má vážnější důsledky pro ženy, zejména pro starší ženy; že v souvislosti se začleněním by neměla existovat diskriminace na základě věku a že ženy jsou více vystaveny riziku chudoby a především dostávají nižší důchod, přestože jsou pilířem blahobytu.

Tato zpráva navrhuje významný způsob, jak napomoci vdechnout život Evropě národů, a tedy Evropě lidí, všech lidí. Daná metoda znamená vyvinutí přístupu, který vymezí posouzení, statistiky a údaje založené na povědomí o nerovnosti mezi muži a ženami v pokročilejším věku, která je způsobena zejména nahromaděním znevýhodnění na základě pohlaví během celého života. Zpráva rovněž chápe přijetí koncepce celého života, ve které se uvažuje o spojení otázky stárnutí a pohlaví, jako správnou cestu pro další vývoj politik zaměřených na stárnutí.

V tomto usnesení jsou vyžadovány tři zásadní a významné aspekty: mechanismus k zajištění akumulace důchodových práv i v době, kdy osoba pečuje o rodinného příslušníka; zohlednění problematiky rovnosti pohlaví při reformě důchodových systémů a úpravě věku odchodu do důchodu a poskytování odměny za péči o rodinného příslušníka.

Je to velmi významná informace, protože jednotlivé členské státy, a zejména Itálie, přizpůsobují své národní důchodové systémy, aby splnily evropské pokyny. Toto jsou skutečné evropské pokyny.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Já jsem hlasovala proti této zprávě, protože prošel návrh, že by státy měly zohlednit specifickou situaci starších lesbických, bisexuálních a transexuálních žen. Znamená to, že by měly mít výsostnější postavení než ostatní starší ženy? Včera jsem v diskuzi zdůraznila, že příčinou vyššího rizika chudoby u žen v důchodovém věku je to, že se staraly o rodinu, vychovaly děti, a proto jsou jejich výdělků celoživotně v průměru nižší než výdělků mužů, a že se to musí změnit. Ale s jejich sexuální orientací to přeci nemá nic společného.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, tuto zprávu jsem s potěšením podpořil. Byl jsem jedinou osobou, která se včera večer zúčastnila rozpravy a vlastně nehovořila. Důvod, proč jsem se nevyjádřil, byl takový, že jsem měl pocit, že název je určitým způsobem chybný. Spíše než abychom hovořili o úloze žen ve stárnoucí společnosti, jsme ve skutečnosti diskutovali o přístupu k starším ženám ve společnosti, která stárne.

Některé z věcí, na něž bylo poukázáno, byly samozřejmě naprosto oprávněné, zejména se jedná o nerovnost mezi důchody mužů a žen, což není v demokratické společnosti přípustné. Je zde ale velká a naléhavá potřeba vést další diskuse o úloze jak mužů, tak žen ve stárnoucí společnosti. Musí to být zohledněno zejména tehdy, kdy jde o přípravu rozpočtu. Nemyslím si, že se tak v minulosti dělo. Ekonomické důsledky stárnoucí společnosti nebyly řádně zohledňovány. Je naléhavé, tak učinit, jestliže mají tyto plány vyjít.

Zpráva: Morten Løkkegaard (A7-0223/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Pane předsedající, zůstal jste vy, já a několik dalších. Hlasoval jsem ve prospěch této zprávy, protože se domnívám, že je důležitá pro vztahy mezi politiky, pokud jde o jejich odpovědnou pozici, a voliči a to celé může představovat

ústřední prvek naší zastupitelské demokracie. Myslím si, že to všechno je důležitým požadavkem pro zajištění úplné, vědomé a demokratické účasti občanů na integračním procesu EU.

Bohužel je třeba poznamenat, že také poslední evropské volby zaznamenaly nízkou volební účast, což je celkem běžné ve všech evropských zemích – a nikoli pouze v Evropě. Jasně to ukazuje, jak málo informací občané získávají o evropských politikách a otázkách a bohužel jak izolování se cítí být od našeho orgánu.

Vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva zavádí novou formu účasti občanů na rozhodovacím procesu Evropské unie, je důležité, abychom usilovali o zacelení této mezery. Tento orgán se vlastně musí snažit o zajištění neomezeného bezplatného přístupu ke všem veřejným informacím, které vydává Evropská komise.

Na závěr musím zdůraznit, jak zásadní je zajistit, aby evropské orgány spolupracovaly s občany a příslušnými vnitrostátními orgány za účelem zlepšení komunikace. Toho všeho je navíc třeba dosáhnout podporou členských států v tom, aby aktivněji informovaly občany o záležitostech, které se týkají naší Evropy.

Morten Løkkegaard (ALDE) . – (DA) Pane předsedající, v první řadě mě těší, že jsme dnes přijali zprávu o lepší komunikaci v EU. Hlasoval jsem také ve prospěch společného návrhu usnesení se skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), skupinou Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu a skupinou Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, protože tato zpráva nám dává pevný základ. Zpráva zahrnuje prakticky všechny návrhy, které byly přijaty v březnu ve Výboru pro kulturní otázky. Rád bych však řekl, že mezitím bylo předloženo mnoho kompromisů, v jejichž případě jsem přirozeně doufal, že budou zachovány až do konečného hlasování. Nebylo to možné, protože mocné lobbistické síly na poslední chvíli oslabily odhodlání některých zúčastněných stran. Budu to ale brát na vědomí a vidím, že tyto návrhy vyústily v tak dobrou rozpravu, že nyní můžeme přistoupit ke 46 návrhům, jež povedou k lepší komunikaci v EU, což mě těší.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, jako bývalá novinářka, jsem tuto zprávu podpořila obzvláště ráda. Vzhledem k tomu, že znám obě strany této diskuse – dříve jako novinářka a nyní jako politička – si myslím, že je nebezpečné přirovnávat informace k žurnalistice. V tom musíme být velmi opatrní.

V této chvíli jsem znepokojena tím, že hospodářská krize připravuje velký počet novinářů o práci. V Irsku se tomu děje. Místním novinám a rozhlasovým stanicím ubývají zaměstnanci a je zde tlak na to, aby se lidí zbavovaly. Znamená to, že kvalita žurnalistiky utrpí, protože nikdo nebude mít čas a zdroje na vyhledávání událostí a na kvalitní reportáže k aktuálním otázkám.

Obávám se, že Evropa bude zaostávat, protože místní události jsou pokryty, a evropské nikoli, jestliže se netýkají občanů z našich členských států. To je výzva pro zvolené poslance tohoto Parlamentu – dělat práci, kterou děláme tak, aby byla důležitá pro naše mateřské země, protože na tom velmi záleží.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Pozitivem této zprávy určitě je, že opakovaně uznává rostoucí úlohu vnitrostátních parlamentů a zdůrazňuje princip subsidiarity. Obsahuje také různé návrhy, jako je zvýšení transparentnosti, zveřejňování informací, usnadnění akreditace novinářů apod., které jsou určitě hodny podpory. Na druhou stranu jsou její součástí teze, které jsou více než sporné. Zpráva navrhuje vytvořit skupinu korespondentů, jejichž

úkolem by mělo být pokrýt problematiku Evropské unie výchovnějším způsobem. Požaduje také, aby každý členský stát měl specializovaný úřad pro záležitosti EU, jehož úkolem bude vysvětlovat dopady politik Evropské unie. Současně navrhuje navýšit rozpočtové položky pro informační kanceláře Parlamentu. Myslím si, že lepšího účinku lze dosáhnout větší efektivitou a novými metodami, a nikoli navyšováním rozpočtu. Proto jsem tuto zprávu odmítl.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Děkuji, pane předsedající. Velice vítám skutečnost, že tato zpráva nám připomíná povinnost hromadných sdělovacích prostředků informovat občany o tom, co se děje v Evropské unii, a že otázky, jimž Evropská unie čelí, by měly být součástí školních osnov. V situaci, kdy o Evropské unii celkově existuje obrovské množství informací, se úloha informačních kanceláří Parlamentu ve členských státech stává ještě významnější. Ráda bych také zdůraznila nutnost kontrolovat, co se děje v těchto kancelářích a jak účinně jsou vynakládány finanční prostředky, které těmto kancelářím poskytuje Evropská unie. Důraz, který zpráva klade na televizní stanici Euronews, je rovněž obzvláště vítán. Ráda bych zdůraznila, že tato stanice by měla vysílat přesně tak, jak uvádí zpráva: vysílat ve všech úředních jazycích Evropské unie. Například v Lotyšsku se informace na této stanici vysílají v ruštině, ale žádné informace nejsou dostupné v úředním jazyce – v lotyštině. Nezávislá žurnalistika má zvláštní úkol. Ráda bych také navrhla, abychom zavedli společné právní předpisy Evropské unie, které by nám umožnily identifikovat skutečné hromadné sdělovací prostředky také v těch státech, kde politická schopnost zavést takové národní právní předpisy prostě chybí. Děkuji.

Emma McClarkin (ECR). – Pane předsedající, tato zpráva a usnesení, o nichž jsme dnes hlasovali, o nových médiích a žurnalistice se měly zabývat způsoby, jak nová média mění žurnalistiku. Namísto toho se vlastně staly seznamem požadavků poslanců Evropského parlamentu, kteří si přejí zlepšit své novinové sloupky a kteří chtějí manipulovat s tím, jak moc se píší zprávy o EU. Návrhy zahrnují evropské vzdělávací programy pro novináře, více finančních prostředků pro informační kanceláře Parlamentu a ještě více prostředků pro komunikační politiku EU.

Věřím ve svobodu projevu. Věřím také v nezávislou věrohodnou žurnalistiku. Nutit novináře a nezávislé provozovatele veřejnoprávního vysílání k tomu, aby se zabývali otázkami EU s cílem podpořit evropskou ideu a poskytovat jim na to finanční prostředky, představuje nestoudnou propagandu, a proto jsem hlasovala proti této zprávě a tomuto usnesení. Kvůli účtce k tomu, co bylo jen přehlídkou marnosti, jsme zmeškali příležitost zabývat se způsoby, jak podpořit demokratické zapojení prostřednictvím sociálních médií.

Písemná vysvětlení hlasování

Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0222/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu polské kolegyně, paní poslankyně Geringer de Oedenbergové, o návrhu kodifikace nařízení Evropského parlamentu a Rady z října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Evropské unie, jež bylo pozměněno v letech 1968, 1976, 1992 a dvakrát v roce 2004. Komise svým útvarům v dubnu 1987 nařídila, aby nejpozději po desáté změně vždy provedly kodifikaci příslušných legislativních aktů, ale zároveň zdůraznila, že se jedná o minimální požadavek a že v zájmu jasnosti a správného pochopení ustanovení se mají útvary Komise snažit kodifikovat dokumenty, za které zodpovídají, v ještě kratších lhůtách. Přestože v interinstitucionální dohodě ze dne 20. prosince 1994 byla zavedena zrychlená pracovní metoda, kodifikace evropských právních předpisů se bohužel opožděje. Toto zpoždění

má dopad na naše občany i členské státy, zvláště na veřejnou správu, právnické profese, studenty a vyučující práva atd. Příliš mnoho ustanovení bylo opakovaně pozměněno a jejich text je v současnosti rozptýlen v původních dokumentech a následných pozměňujících aktech.

Mara Bizzotto (EFD), *písemně. – (IT)* Ve snaze prosazovat svůj mezivládní a oblastní pohled na politiku EU vždy do posledního dechu hájím zásadu subsidiarity a stavím se proti byrokratické a administrativní zátěži, kterou EU často nakládá na členské státy, občany a podniky.

Nemohu tudíž jinak než hlasovat pro zprávu poslankyně Geringer de Oedenbergové, jež nám připomíná, jak důležité je „zlepšování tvorby právních předpisů“. Toho lze dosáhnout částečně tím, že dříve, než bude návrh příslušného právního aktu Komise předložen jako oficiální legislativní návrh, bude provedeno důkladnější posouzení dopadu právních postupů.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně. – (LT)* Tento nový návrh zahrnuje kodifikaci nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství. Tento návrh zachovává obsah kodifikovaných aktů a usiluje o jasnost při uplatňování právních norem v oblasti volného pohybu pracovníků. Evropská unie musí dosáhnout dlouhodobého cíle a zajistit volný pohyb pracovníků ve všech členských státech. Všichni pracovníci musí disponovat právem na volný pohyb a na získání zaměstnání v členských státech.

Evropská unie musí zajistit, aby mobilita pracovní síly byla transparentnější, a musí pracovníkům pomáhat ke zlepšování jejich životních podmínek a získání skutečné opory ve společnosti, a proto diskriminace na základě státní příslušnosti a podmínek zaměstnávání musí být bez výjimky odstraněna. Mezi členskými státy musí docházet k lepší spolupráci v oblasti uplatňování pružnějších podmínek zaměstnávání.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně. – (PT)* Svoboda pohybu představuje základní právo a je prostředkem pro rozšíření možností, jak zlepšit pracovní a životní podmínky. Toto právo musí být ve všech členských státech přiznáno stálým, sezónním a příhraničním pracovníkům nebo těm, kteří vykonávají svoji činnost za účelem poskytování služeb. Hlasuji pro toto usnesení, neboť si uvědomuji, že přispívá k tomu, aby služby zaměstnanosti poskytovaly pomoc státním příslušníkům jiných členských států, k rovnosti zacházení a k právu na všeobecné, učňovské a odborné vzdělávání dětí státních příslušníků členského státu, kteří jsou nebo byli zaměstnání v jiném členském státu.

Carlos Coelho (PPE), *písemně. – (PT)* Cílem tohoto nařízení je nahradit nařízení z roku 1968 o volném pohybu pracovníků a různé akty, které do něj byly začleněny. Jedná se tedy o proces kodifikace, v němž podle stanoviska poradní skupiny složené z právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise nebyly učiněny žádné podstatné změny. Otevřeně podporuji tuto iniciativu, jejímž cílem je zjednodušení a vyjasnění právních předpisů Unie, které byly předmětem častých změn a jsou rozptýleny do několika aktů. Pouze takto budeme schopni zajistit větší transparentnost právních předpisů Unie, učiníme je pro běžné Evropany dostupnější a srozumitelnější, což našim občanům přinese nové příležitosti a možnost mít prospěch z konkrétních práv, která mají, a umožníme tudíž vytváření Evropy občanů.

Edite Estrela (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsme ve prospěch této zprávy, aby bylo zajištěno, že k občanům z jednoho členského státu, kteří pracují na území jiného členského státu, se přistupuje stejně jako k pracovníkům, kteří z této země pocházejí, pokud jde o

podmínky zaměstnávání a pracovní podmínky, v neposlední řadě s ohledem na odměnu za práci, propouštění a návrat na trh práce.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně.* – (PT) Toto usnesení se bez podstatných změn prostě a jednoduše omezuje na kodifikaci stávajících textů o volném pohybu pracovníků v Unii, a proto jsem hlasoval pro jeho přijetí. Chtěl bych však dodat, že tento volný pohyb předpokládá větší politickou integraci. Pouze nová sociální koncepce v Evropské unii, která může všem Evropanům zaručit minimální sociální práva, umožní volný pohyb pracovníků bez vzniku sociálních problémů, v neposlední řadě bez sociálního dumpingu.

Domnívám se, že tento volný pohyb vyžaduje, aby v oblastech zdravotní péče, vzdělávání a sociálních podpor byly zavedeny nezbytné minimální normy, které by měly být zaručeny na úrovni EU. Co se týče sociálních práv, zavedení těchto minimálních norem zvýší jednotnost pracovních podmínek a přispěje k usměrnění chodu podnikání s manuální prací.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *písemně.* – Vítám tuto zprávu, která si správně všímá důležitosti Švýcarska a Evropského hospodářského prostoru (EHP) pro obchodní záležitosti EU. Zpráva výslovně uvádí, že tento Parlament plně respektuje příčiny zvláštní povahy vztahů mezi Švýcarskem a EU. Zašel bych dále a vybídl bych k úplnému respektování občanů všech čtyř zemí Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) při rozhodování jejich zemí o vztazích s EU.

Oblastí společného zájmu EU a zemí EHP, která nespadá do působnosti dohod o vnitřním trhu, je rybolov. V posledních měsících Island jednostranně stanovil kvótu na populace makrel, což může ohrozit samotnou udržitelnost tohoto rybolovu. I když silně podporuji koncepci národní kontroly rybolovu, tato kontrola musí fungovat na základě regionální spolupráce a mezinárodního práva. Naléhavě žádám islandskou vládu, aby se setkala se svými sousedy s cílem dosáhnout oboustranně uspokojivého a odpovědného vyřešení této situace.

Alan Kelly (S&D), *písemně.* – Tento postup zachovává volný pohyb pracovníků ve Společenství, což je jeden z největších výdobytků EU.

Nuno Melo (PPE), *písemně.* – (PT) Volný pohyb pracovníků v Unii je jedním z hlavních cílů všech členských států a vede k rozvoji hospodářství všech zemí EU. V této oblasti tudíž nemůže existovat jakákoliv diskriminace. Proto je velmi důležité, aby veškerá nařízení umožňující dosažení tohoto cíle byla dokonale stanovena a kodifikována. Přijetí tohoto nařízení umožní směřovat všechny členské státy k tomu, aby koordinovaly své politiky zaměstnanosti. To jsou důvody mého hlasování.

Alajos Mészáros (PPE), *písemně.* – (HU) Evropská komise přikládá velký význam zjednodušování a posilování transparentnosti práva EU, aby bylo snadněji a jednodušeji dostupné pro občany členských států. Tohoto cíle ale nelze dosáhnout, dokud ve velké míře existují podstatně pozměněná a rozptýlená nařízení. V této situaci je v některých případech potřeba provést značný výzkum, aby bylo možné určit, který právní předpis je v platnosti. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí Rady o zaměstnanosti v Evropské unii bylo rovněž několikrát změněno, tento text je rovněž nutné kodifikovat. Domnívám se, že je důležité, abychom tento předpis a obdobné předpisy EU kodifikovali co nejdříve. Proto jsem hlasoval ve prospěch tohoto nařízení.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Bulharsko a Rumunsko se připojily k Evropské unii příliš brzy. Značné sociální a ekonomické rozdíly mezi starými a novými členskými zeměmi, zvláště v případě Bulharska a Rumunska, vedou uvnitř EU k obrovské migraci pracovních sil z východu na západ. Obhajovat to volným pohybem pracovníků není v tomto případě korektní argument, protože rozdíly jsou tak obrovské, že na trzích práce ve starých členských státech dochází ke vzniku problémů s levnou pracovní silou a integrací. Proto jsem hlasoval proti této zprávě.

Paulo Rangel (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy, protože se jedná o velmi významné téma, a to zejména v době, kdy se v EU diskutuje o mobilitě romských občanů.

Zuzana Roithová (PPE), *písemně*. – (CS) Podpořila jsem nařízení EP a Rady o volném pohybu pracovníků uvnitř EU, a to ve znění, které zohlednilo právní námitky EP. Přijetí již v prvním čtení urychlí platnost tohoto nařízení, což je důležité. Nicméně musím konstatovat, že některé členské státy stále kladou různé překážky pro volný pohyb lidí v EU, a to na různých úrovních a pod různými záminkami a porušují tak Smlouvu o fungování EU. Chci zde upozornit na aktuální neodůvodněné šikanování českých řidičů ze strany německé policie v příhraničí. Včerejší pracovní setkání policejních špiček obou zemí moc nevyřešilo a navíc skončilo slovní roztržkou, které si všimají i média. Žádám Komisi, aby se tomu již zcela vážně začala věnovat.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Byla to čistě technická, ale nikoli kontroverzní zpráva. Proto jsme ji my, skupina Zelených, podpořili.

Catherine Stihler (S&D), *písemně*. – Hlasovala jsem ve prospěch této zprávy, která bude chránit volný pohyb pracovníků v EU. Vnitřní trh je závislý na kvalifikovaných pracovnících, kteří se mohou pohybovat mezi členskými státy bez překážek, a proto jsem tuto zprávu podpořila.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Zjednodušení a objasnění evropské legislativy je nanejvýše důležité pro to, aby byly právní předpisy pro veřejnost srozumitelnější a dostupnější. Snadné porozumění právním předpisům lidem umožní lepší znalost práv, jimiž disponují a která jim tedy přináší nové příležitosti.

Kodifikace ustanovení, která jsou rozptýlená a podléhala častým změnám, je nezbytná, aby bylo možné zajistit srozumitelnost a transparentnost evropské legislativy a její přiblížení veřejnosti.

Je to ještě důležitější v otázce volného pohybu pracovníků: jde o problematiku, která se stala jednou z nejvýznamnějších oblastí budování evropské integrace a poskytla občanům členských států nové příležitosti, protože mají právo svobodně pracovat v jiném členském státě, je jim zaručeno stejné zacházení a veškerá diskriminace je zakázána.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem ve prospěch návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie, protože se domnívám, že svoboda pohybu je základním principem EU a vnitřního trhu. Vyzývám Evropskou komisi a Radu, aby využily této příležitosti, kdy bylo přijato toto nařízení, a žádám členské státy, aby odstranily stávající překážky, jimž čelí rumunští a bulharští pracovníci. Stávající překážky, které brání volnému pohybu pracovníků z členských států, které se k EU připojily po 1. květnu 2004, stanoví omezení práv občanů z těchto zemí. Mohou vést rovněž k nelegální práci a sociálnímu dumpingu. Odstranění těchto překážek

bude chránit migranty a stejně tak místní pracovníky. Dosažením tohoto cíle se zajistí také ochrana základních principů EU a jejich dodržování. Doufám, že jak Komise, tak členské státy projeví nezbytnou politickou vůli.

Viktor Uspaskich (ALDE), *písemně*. – (LT) Dámy a pánové, volný pohyb je základním právem pracovníků a jejich rodin. Tato zpráva vhodně poznamenává, že pohyb pracovní síly v Evropské unii by měl být jedním z prostředků, pomocí něhož mohou občané EU zlepšovat své životy a pracovní podmínky. Je to otázka jak svobody, tak důstojnosti. V tomto ohledu mělo přistoupení k EU na moji zemi, Litvu, obrovský dopad. S výjimkou několika zemí můžeme teoreticky svobodně pracovat v jakémkoli členském státě EU.

Nyní zažíváme nejlepší léta nízkonákladové letecké společnosti Ryanair, která usnadňuje cestování. Občané mohou létat ze tří největších litevských letišť do více než 40 evropských měst. Je to jak požehnání, tak i prokletí. Panuje zde velké znepokojení, že kvůli neustálé migraci Litva zažívá odliv mozků. Téměř 60 000 Litevců žije ve Spojeném království, zatímco v roce 2001 jich tam žilo méně než 5 000.

Přibližně 90 000 Litevců žije v Irsku. Jsme malý národ a poté, co jsme těmto občanům poskytli vzdělání a investovali do jejich studií, ztrácíme nyní své nejaktivnější dvacetileté a třicetileté občany. My, Litva a některé další členské státy EU, musíme vyvinout větší úsilí, chceme-li zastavit tento nebezpečný trend.

Zpráva: Slavi Binev (A7-0212/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), *písemně*. – (IT) Jak dotčená zpráva jasně uvádí, padělání eura je skutečnou a významnou hrozbou.

Právě z tohoto důvodu by přijetí zvláštního nařízení mohlo značně pomoci ke snížení oběhu padělaných mincí, a to prostřednictvím zavedení společných postupů ověřování pravosti mincí v oběhu a uplatňování kontrolních mechanismů těchto postupů ze strany úřadů. Hlasoval jsem tedy ve prospěch zprávy poslance Bineva a rád bych mu poděkoval za odvedenou práci.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Tento návrh nařízení stanovuje opatření nutná k ochraně eura proti padělání. Mimo jiné vyžaduje, aby úvěrové instituce a některé další hospodářské subjekty, například přepravci hotovosti, ověřovaly pravost eurobankovek a euromincí, které přijaly a hodlají vrátit zpět do oběhu. Vyžaduje rovněž, aby rozpoznaly padělky. Absence povinného společného standardu pro ověřování pravosti mincí má však za následek různé zvyklosti v jednotlivých členských státech, což znamená, že nedokážeme zajistit měně jednotnou ochranu v celé Unii. Jakožto zpravodajka své skupiny jsem s panem poslancem Binevem na tomto návrhu nařízení velmi úzce spolupracovala. Stejně jako pan poslanec Binev návrh Evropské komise podporuji a hlasovala jsem v souladu s tím.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Existence mechanismů a legislativního rámce, které zajišťují, aby byla jakákoli měna v oběhu ověřována ze strany příslušných úřadů, je zásadním prvkem ochrany finančních institucí a trhů před podvody. Zaručení platnosti měny a jejího oběhu vyžaduje rovněž vhodný přístup, který je třeba zajistit na vnitrostátní úrovni. S ohledem na to je důležité zavést závazná pravidla, která uvedou do souladu proces ověřování pravosti eura a kontrolu těchto postupů. Aby byla zajištěna účinnost postupů, měli by se těmito záležitostmi zabývat příslušně kvalifikovaní odborníci, kteří jsou v této oblasti odborně vyškoleni. Mimoto se domnívám, že zmíněná harmonizace je zásadní, má-li na straně spotřebitelů a na straně trhu jako celku panovat větší důvěra v eurozónu.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Padělání euromincí je vážnou hrozbou, zvláště u mincí nejvyšší hodnoty. Absence povinného společného rámce pro ověřování pravosti mincí může být překážkou pro ochranu kovových mincí. Nařízení, jež bylo právě přijato, představuje právně závazný nástroj umožňující vytvoření společného postupu ověřování pravosti euromincí.

Jedním z hlavních cílů tohoto nařízení je zajistit, aby subjekty ručily za to, že euromince, které se vrací do oběhu, projdou procesy ověřování pravosti. Ověřování pravosti by se mělo provádět prostřednictvím strojů pro třídění mincí zařazených do seznamu uvedeného v čl. 5 odst. 3 nebo prostřednictvím personálu náležitě vyškoleného v souladu s postupy stanovenými členskými státy. Dále vzhledem k tomu, že ověřování pravosti euromincí nevyhnutelně způsobí náklady subjektům zapojeným do tohoto procesu, například úvěrovým institucím a řadě dalších subjektů jako např. přepravním společnostem, navrhuji, aby jim bylo umožněno uložit manipulační poplatek.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Toto nařízení se přijímá kvůli boji proti padělání eurobankovek a euromincí a kvůli postupům ověřování pravosti euromincí, aby mohl být zaveden povinný společný rámec pro ověřování pravosti mincí. To jsou důvody mého hlasování.

Claudio Morganti (EFD), *písemně. – (IT)* Zpráva se zabývá problémem oběhu padělaných mincí.

Do nynějška členské státy používaly pro stahování padělaných mincí z oběhu různé postupy. V této souvislosti je cílem návrhu zajistit v celé eurozóně účinné provádění společných postupů ověřování pravosti euromincí v oběhu a zajistit kontrolu těchto postupů ze strany úřadů. Hlasoval jsem ve prospěch zprávy, protože se domnívám, že jednotné postupy v celé Evropě jsou nezbytné.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně. – (IT)* Jako člen Hospodářského a měnového výboru jsem sledoval legislativní proces k této zprávě, kterou jsem podpořil, a aktivně jsem se na něm podílel.

Všeobecná jednota systémů používaných v Evropě k boji proti padělání mincí je něčím, o co velice usilujeme především poté, co jsme dosáhli vynikající úrovně ochranných opatření v boji proti padělání bankovek. Na základě návrhu, který máme nyní přijmout, bude možné kontrolovat a sledovat oběh a množství padělaných mincí v jednotlivých členských státech, které v současnosti pro tyto účely nedisponují standardizovanými, dostatečně bezpečnými systémy. Proti problému padělání skutečně musíme důrazně bojovat prostřednictvím účinných, nejmodernějších nástrojů, abychom zabránili vzniku velké zátěže, jež by postihla naše občany, obchodní subjekty a nakonec naše vlastní vnitrostátní rozpočty.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně. – (IT)* Padělání euromincí je závažnou hrozbou zejména pro mince nejvyšší nominální hodnoty.

Neexistence závazného společného rámce pro ověřování pravosti mincí může v některých členských státech představovat překážku v tom, aby mohly dotčené instituce aktivně vyhledávat padělky; v celé EU tak vznikají rozdíly, pokud jde o úroveň ochrany poskytované dané měně.

Navrhované nařízení představuje právně závazný nástroj, který je nyní nezbytný pro zavedení společné metody ověřování pravosti euromincí, jež bude uplatňována dotčenými institucemi, a dále pro zavedení nezbytných kontrol členskými státy. V tomto ohledu

usiluje stávající návrh o to, aby byly v celé eurozóně účinně prováděny společné postupy pro zlepšení kontroly a vymýcení padělaných mincí.

Oreste Rossi (EFD), *písemně. – (IT)* Všechny padělané mince a mince nezpůsobilé k oběhu musí být z oběhu staženy a zaslány příslušným vnitrostátním orgánům, aby mohly být zničeny.

Hlasovali jsme ve prospěch tohoto znění zprávy navzdory skutečnosti, že neobsahuje opatření na ochranu občanů, kteří drží padělané peníze v dobré víře a kteří musí přihlížet tomu, jak jejich banka tyto peníze po vložení zabaví. Jsou to často starší lidé, kteří byli podvedeni těmi, kdo uvedli falešnou měnu do oběhu, a proto musíme zavést systém, který umožní jim alespoň část zabavených peněz vrátit. Je také třeba zavést přísnější opatření vůči padělatelům a těm, kteří uvádějí padělané mince do oběhu.

Catherine Stihler (S&D), *písemně. –* Hlasovala jsem ve prospěch této zprávy, která navrhuje zavedení společných opatření pro zajištění účinného zakročení proti padělání v zemích eurozóny. V současnosti neexistují žádná pravidla, která by harmonizovala stahování mincí nezpůsobilých k oběhu a ověřování jejich pravosti. Taková pravidla by pomáhala chránit spotřebitele před paděláním mincí, a proto jsem tuto zprávu podpořila.

Iva Zanicchi (PPE), *písemně. – (IT)* Pane předsedající, hlasovala jsem ve prospěch zprávy poslance Bineva, jejímž cílem je zavést společné postupy jak pro ověřování padělaných mincí, tak pro manipulaci s mincemi nezpůsobilými k oběhu.

Banky a příslušné finanční instituce mají v současnosti povinnost provádět ověřování pravosti přijatých bankovek a mincí před tím, než je vrátí do oběhu. Zjistí-li, že jsou mince padělané, musí být tyto mince staženy z oběhu. Postupy pro vysledování padělaných mincí se nicméně v jednotlivých zemích Evropské unie liší, a proto se domnívám, že je správné podpořit tuto iniciativu, jejímž cílem je zajistit jednotnou ochranu měny v celé eurozóně.

Zpráva: Iuliu Winkler (A7-0242/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), *písemně. – (IT)* Souhlasím s poskytnutím makrofinanční pomoci Moldavské republice, protože je jednou ze zemí, která byla důsledky globální hospodářské krize zasažena nejtěživěji. Jak zpráva uvádí, toto opatření by vlastně mělo napomoci k pokrytí potřeb země v oblasti vnějšího financování v letech 2010 a 2011. Především by však mělo posílit reformní úsilí Moldavska prostřednictvím poskytnutí podpory hospodářskému programu vlády a její snaze o začlenění do EU. Děkuji.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně. – (LT)* Podporuji tento návrh o poskytnutí makrofinanční pomoci Moldavské republice. Moldavsko je jednou ze zemí Východního partnerství, která byla nejsilněji postižena globální krizí, přičemž došlo k výraznému snížení produkce, zhoršení fiskální pozice země a zvýšení jejích potřeb v oblasti vnějšího financování. Domnívám se tedy, že bude-li pomoc poskytnuta včas, napomůže zemi k rychlejšímu a účinnějšímu zvládnutí důsledků finanční krize a uleví její platební bilanci a rozpočtu.

Prostřednictvím podpory hospodářského stabilizačního programu vlády a podpory úsilí o začlenění do EU budou rovněž vytvořeny podmínky pro posílení reform, které jsou v zemi prováděny. Pro zajištění účinnosti a transparentnosti poskytnuté pomoci je však potřeba posílit v této oblasti dohled a kontrolu ze strany Evropské komise.

Elena Băsescu (PPE), *písemně. – (RO)* Globální hospodářská krize měla na hospodářství Moldavské republiky závažný dopad. Tato země má mezi zeměmi Východního partnerství Evropské unie jeden z nejnižších příjmů na osobu. Vzhledem k tomu, že EU se zavázala země Východního partnerství podporovat a že nová vláda Moldavské republiky prokázala vůči Evropské unii jasnou otevřenost, se domnívám, že poskytnutí makrofinanční pomoci Moldavské republice ve formě grantu až do výše 90 milionů EUR je iniciativou, která je více než potřebná.

Musím zmínit, že navrhovaná pomoc je obzvláště přínosná, protože tísnivou hospodářskou situaci Moldavské republiky letos v létě ještě zhoršily těžké povodně. Je důležité uvést, že v dubnu byla podepsána mezivládní dohoda, na jejímž základě nabídlo Rumunsko Moldavsku nevratnou finanční pomoc ve výši 100 milionů EUR určenou na podporu infrastruktury Moldavské republiky. Na závěr bych ráda řekla, že finanční pomoc ze strany EU bude použita na podporu politického a hospodářského začlenění Moldavské republiky do EU.

Mara Bizzotto (EFD), *písemně. – (IT)* Hlasovala jsem proti této zprávě zejména z věcných a praktických důvodů. Myšlenka nabídnout Moldavské republice pomoc se může obecně jevit jako dobrý nápad v tom smyslu, že podpora zemím, které jsou Evropě blízké, nám rovněž může pomoci vyhnout se problémům způsobeným chudobou a následnou imigrací, která se dotýká našeho kontinentu. Hlasovala jsem nicméně proti návrhu, a to ze dvou důvodů. Zprvce značně pochybuji o skutečném a vážném využití finančních prostředků, které by EU měla poskytnout. I přes prohlášení a ujišťování, která jsme získali od moldavských orgánů, víme, že tato země je zasažena velice rozšířenou korupcí a její hospodářský a finanční systém je stále velmi zastaralý. Neexistuje tedy dostatečná záruka, že evropské prostředky budou využívány rozumně a svědomitě. I kdybychom navíc měli dostatečné záruky účinného využití daných prostředků, navrhovaná částka by byla stále nedostatečná. Nechápu, jakým způsobem může 90 milionů EUR, o nichž se pojednává ve zprávě, nějaké zemi skutečně pomoci vydat se na cestu k vnitřní modernizaci a hospodářskému a politickému oživení.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně. – (RO)* Moldavská republika je jedním z evropských států, který byl hospodářskou krizí zasažen nejsilněji. Kišiněvské orgány navíc již více než rok čelí politické nejistotě, která jen zhoršuje účinky hospodářské krize dopadající nejen na obyvatelstvo, ale také na veřejné finance. Bude-li Moldavsku poskytnut grant ve výši přibližně 90 milionů EUR, jejichž užití, které bude sledováno, je učeno výhradně na pokrytí potřeb platební bilance a financování státního rozpočtu, napomůže to Moldavsku k dosažení makroekonomických cílů stanovených Mezinárodním měnovým fondem, přičemž bude ve střednědobém a dlouhodobém horizontu podpořena důvěryhodnost této země na světových finančních trzích.

Vítám skutečnost, že Parlament a Komise hodlají zavést kontrolní mechanismy, aby zajistily, že grant EU dosáhne svého zamýšleného určení. Moldavsko se nachází v obtížné politické situaci a s vyhlídkou na blížící se předčasné volby zde může vzniknout pokušení učinit určitá populistická politická gesta. Vítám rovněž záruky předsedy vlády Filata, a jeho odhodlání splnit závazky, které mohou mít na moldavské hospodářství jediné pozitivní dopad. Mezinárodní společenství musí Moldavsku prokázat dobrou vůli, protože prochází obtížným obdobím. V zájmu Evropské unie je nabídnout Moldavsku pomocnou ruku, aby se tak na její východní hranici nacházel hospodářsky a politicky stabilní stát.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *písemně. – (EL)* Zdržel jsem se hlasování o této zprávě o finanční pomoci Moldavsku, přestože se domnívám, že EU by měla finanční pomoc poskytnout, aby mohlo Moldavsko splnit své hospodářské povinnosti. Financování je ale bohužel závislé na dodržení podmínek, které pro tuto zemi stanoví MMF. Skutečnost, že EU spojila poskytnutí finanční pomoci s nutností, aby se tato země podrobila politikám předepsaným MMF, je morálně a politicky nepřijatelná. Neblahé důsledky činnosti MMF jsou patrné v Řecku a v jiných zemích, v nichž MMF působil nebo stále působí, a my jsme proti tomu.

George Sabin Cutaş (S&D), *písemně. – (RO)* Hlasoval jsem ve prospěch návrhu legislativního usnesení Evropského parlamentu o poskytnutí makrofinanční pomoci Moldavské republice. Jako stínový zpravodaj za svou skupinu jsem žádal, aby byla finanční pomoc ve výši až 90 milionů EUR udělena co nejrychleji. Moldavská republika, země zahrnutá do Východního partnerství, byla silně zasažena finanční a hospodářskou krizí. Zároveň provádí významné politické reformy, které je třeba upevnit a doplnit je o praktické uplatňování evropských norem. Proto považuji poskytnutí finanční pomoci za prostředek pro zrychlení reformního procesu.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Vzhledem k dopadu, jaký má současná hospodářská a finanční krize na Moldavsko a jeho cestu sbližování s EU, po níž se tato země snaží jít, si myslím, že by bylo pro EU rozumné, aby se rozhodla makrofinanční pomoc poskytnout. Solidarita se zeměmi zahrnutými do evropské politiky sousedství by neměla být využívána jako příležitost, jak odlehčit nutnosti EU vykonávat řádnou kontrolu nad způsobem, jakým je její pomoc využívána, a vyžadovat odpovědnost ze strany místních orgánů, které pomoc obdrží.

Pokud nebude daná pomoc přísně sledována, nebude k ničemu, a na země, které jako Moldavsko usilují o stabilizaci svých institucí a posílení demokracie a právního státu, dokonce může mít škodlivé účinky.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Makrofinanční pomoc Moldavsku, která je nyní navrhována, nepředstavuje formu ryze nezištné pomoci, právě naopak: tato pomoc je podmíněna dohledem ze strany Mezinárodního měnového fondu a jeho požadavky a klíčovými zásadami a cíli hospodářské reformy stanovenými v memorandu o ekonomické a finanční politice. Jedná se zejména o: propouštění a zmrazení pracovních míst ve veřejném sektoru; zavedení opatření vedoucích k dalšímu oslabení pracovních vztahů, omezení práv pracovníků, zvýšení věku pro odchod do důchodu, vyšší ceny energií, privatizaci, zmrazení platů ve veřejném sektoru, nižší pomoc pro zemědělce, vyšší přímé a nepřímé zdanění, uzavírání škol a podřízení univerzit soukromému financování a o deregulaci a další liberalizaci vnitřních a vnějších investic.

Tyto důvody jsou více než dostatečné pro to, abychom poskytnutí makrofinanční pomoci Moldavsku nepodpořili. Tento balíček opatření ještě více zdůrazní vyčerpanost země, která je již dnes jednou z nejchudších zemí daného regionu. Jestliže budou EU a MMF podporovat tento drastický útok na práva moldavských občanů, bude třeba říci: kdo by potřeboval nepřátele, když má „přátele“, jako jsou tito?

Filip Kaczmarek (PPE), *písemně. – (PL)* Podpořil jsem zprávu o poskytnutí makrofinanční pomoci Moldavské republice. Pomoc pro Moldavskou republiku je významnou otázkou, protože může mít značný vliv na budoucnost této země jako součásti Evropy. Polský prezident Bronisław Komorowski minulý týden během návštěvy v Evropském parlamentu uvedl, že spolupráce s Moldavskem by se měla stát prioritou naší zahraniční politiky.

Mnoho poslanců toto prohlášení poněkud překvapilo, ale Moldavsko je konec konců evropským státem a jednou se může stát členským státem Evropské unie. Právě proto bychom měli s Moldavskem spolupracovat a nad představami o jeho budoucnosti bychom měli vážně uvažovat. Doufám, že současná ústavní krize v Moldavsku bude brzy překonána a že nové volby představí parlament, jenž bude schopný učinit historické změny.

Elisabeth Köstinger (PPE), *písemně*. – (DE) Evropská unie se těší dobrým politickým a hospodářským vztahům s Moldavskou republikou a je důležité, aby tyto vztahy byly zachovány a rozšiřovány. Z tohoto důvodu je třeba poskytnutí makrofinanční pomoci Moldavské republice, která byla tvrdě zasažena hospodářskou krizí, schválit. Finanční prostředky přislíbené Evropskou unií jsou spojeny s jasnými podmínkami a dostanou se do správných oblastí. Tato finanční pomoc společně s finančními prostředky MMF napomůže ke stabilizaci státního rozpočtu Moldavské republiky a bude mít pozitivní účinek na jednání o dohodě o přidružení s touto zemí. Podporuji balíček makrofinanční pomoci, který pomůže posílit politické a hospodářské vazby a nakonec nebude prospěšný pouze pro Moldavsko, ale také pro celou EU.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písemně*. – (RO) Hospodářství Moldavské republiky bylo vážně zasaženo globální finanční krizí, na což upozorňuje zhoršení stavu jejího rozpočtu a rostoucí potřeba vnějšího financování. V důsledku oslabení hospodářské situace požádala Moldavská republika Evropskou unii o makrofinanční pomoc. Hlasoval jsem ve prospěch udělení této pomoci, protože se domnívám, že Evropská unie se musí společně s Mezinárodním měnovým fondem, Světovou bankou a dalšími mezinárodními institucemi podílet na zmírnění obtížné situace, v níž se Moldavská republika nachází. Tato pomoc řádně podpoří kišiněvskou vládu, pokud jde o financování schodku platební bilance a dalších rozpočtových potřeb. Toto opatření zároveň posílí dvoustranné vztahy mezi tímto státem a Evropskou unií a umožní EU, aby projevila svoji solidaritu státu, který je signatářem Východního partnerství.

Iosif Matula (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy, kterou předložil náš kolega Iuliu Winkler, protože souhlasím s udělením makrofinanční pomoci Moldavské republice, abychom jí pomohli v boji s hospodářskou krizí. Evropská komise navrhuje poskytnout 90 milionů EUR alespoň ve třech tranších. Financování EU doplní finanční podporu MMF a Světové banky, na něž se tato země obrátila. Záměrem evropské makrofinanční pomoci je urychlit reformní proces v Moldavské republice, a to prostřednictvím podpory hospodářského programu vlády a jejího úsilí o přistoupení k EU.

Sdružení pro evropskou integraci v čele s úřadujícím prezidentem Mihaiem Ghimpuem a předsedou vlády Vladem Filatem znovu potvrdilo svůj závazek prosazovat demokratické reformy a uplatňovat evropské normy. Jako člen Parlamentního shromáždění Euronest a jako Rumun pevně věřím, že v zájmu celé Evropské unie je mít za východní sousedy stabilní, prosperující a přátelské státy.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Stabilizace moldavské ekonomiky a její oživení jsou podporovány finanční pomocí Mezinárodního měnového fondu. Vzhledem ke zhoršujícím se hospodářským vyhlídkám požádalo Moldavsko Unii o makrofinanční pomoc. Program makrofinanční pomoci je rovněž nezbytný pro zlepšení stability evropských států, které se potýkaly s nedávnou globální krizí a dolehly na ně její dopady na jejich hlavní obchodní partnery. Finanční nerovnováha se týká rozpočtů a platební bilance. Tato pomoc je důležitá, aby Moldavsko zvládlo tuto krizi vyřešit co nejuceleněji. EU proto musí být solidárním prostorem. To jsou důvody mého hlasování.

Andreas Mølzer (NI), *písemně.* – (DE) Hospodářství Moldavské republiky bylo vážně zasaženo mezinárodní finanční krizí, v jejímž důsledku došlo k výraznému snížení produkce, zhoršení fiskální pozice země a zvýšení jejích potřeb v oblasti vnějšího financování. Vzhledem k tomu, že tato země bezprostředně sousedí s EU a má silné vazby s Rumunskem, které patří mezi členské státy EU, je stabilizace situace v regionu a rychlé ukončení rozsáhlé migrace podložené ekonomickými důvody rovněž do velké míry zájmem EU.

Stabilizace ekonomiky Moldavské republiky a její oživení jsou podporovány také prostřednictvím finanční pomoci Mezinárodního měnového fondu (MMF). Evropská komise musí zajistit, aby byla makrofinanční pomoc Unie po právní a obsahové stránce v souladu s opatřeními, která byla přijata v různých oblastech vnější činnosti, a s ostatními příslušnými politikami Evropské unie. Makrofinanční pomoc Unie by měla řídit Komise. Aby se zajistilo, že Evropský parlament a Hospodářský a finanční výbor budou moci sledovat provádění tohoto rozhodnutí, Komise by je měla pravidelně informovat o vývoji týkajícím se pomoci a poskytovat jim příslušné dokumenty. Mělo by to zajistit správné uplatňování rozhodnutí a opatrné zacházení s penězi daňových poplatníků. Z tohoto důvodu jsem hlasoval ve prospěch rozhodnutí.

Sławomir Witold Nitras (PPE), *písemně.* – (PL) Jsem velmi spokojen s dnešním přijetím zprávy poslance Winklera o makrofinanční pomoci Moldavské republice. Jednou z našich základních rolí, již máme jako členské státy Evropské unie, je s využitím všech možných prostředků podporovat ty země, které od nás pomoc potřebují. Tato záležitost je důležitá v tom, že je nezbytné se pečlivěji věnovat našim partnerům z východu, včetně Moldavska.

Silná Evropa je Evropou, která je jednotná a solidarita chápaná v obecném smyslu, včetně hospodářské solidarity, v ní představuje základní zásadu. Podle mého názoru bude stabilní hospodářství v Moldavsku zajisté významným faktorem, který zde napomůže ke zlepšení politických vztahů.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně.* – Pokud jde o makrofinanční pomoc, Zelení doposud zastávali politiku, podle níž je třeba ověřit, zda existují skutečné politické důvody, proč by makrofinanční pomoc neměla být udělena. Vzhledem k tomu, že co se týče Moldavské republiky, nevyskytují se zde žádné zvláštní problémy, není žádný důvod pro zamítnutí makrofinanční pomoci. Skupina Zelených tedy hlasovala ve výboru ve prospěch zprávy a totéž učinila dnes na plenárním zasedání. Zelení však nadále zdůrazňují, že od Komise očekáváme, že pro svou politiku makrofinanční pomoci konečně stanoví rámec.

Oreste Rossi (EFD), *písemně.* – (IT) Stavíme se velice skepticky vůči tomu, aby na sebe Evropa brala břemeno finančních příspěvků určených zemím mimo EU.

Jedna věc je jednat v souladu s velmi oblíbeným heslem politické strany *Lega Nord* „Pomáhejme doma“. Jedná se o projekty, které mají pomáhat obyvatelstvu prostřednictvím humanitárních opatření, o boj proti chudobě a finanční plány na ochranu dětí. Něco naprosto jiného však je poskytovat makrofinanční pomoc národnímu státu. Je jasné, že akce tohoto druhu neposkytnou přímou pomoc chudým, ale státnímu systému, který není schopný spravovat vlastní finance. Hlasovali jsme tedy proti.

Bogusław Sonik (PPE), *písemně.* – (PL) Podpora politiky sbližování mezi členskými státy EU a Moldavskem vyžaduje úsilí celé Unie. Unie by měla vyvíjet tlak na Rusko, aby Moldavsku umožnilo učinit nezávislé rozhodnutí ohledně Podněstří, které je nedílnou

součástí Moldavské republiky. Měly by být vytvořeny takové podmínky, aby mohla být pomoc Evropské unie v regionu účinně využita.

Traian Ungureanu (PPE), *písemně*. – Jako stínový zpravodaj za Evropskou lidovou stranu ke zprávě o dohodě o přidružení s Moldavskou republikou vítám, že balíček o poskytnutí makrofinanční pomoci EU Moldavské republice byl přijat naprostou většinou hlasů. Proevropská vláda Moldavské republiky tuto pomoc naléhavě potřebuje a hlasování Evropského parlamentu o této pomoci je silným signálem podpory EU vyjadřované současným moldavským orgánům a jejich úsilí o zmírnění negativních důsledků četných krizí.

Doufám, že podpora EU určená evropským silám a evropské cestě Moldavské republiky se tak stane pro její obyvatele viditelnější a že bude znovu zdůrazněno poselství, že Moldavská republika se bude nadále těšit konkrétní podpoře ze strany EU ve veškerém jejím úsilí o přiblížení se normám a hodnotám EU, jako je řádná správa věcí veřejných a posilování demokratických institucí.

Na závěr znovu opakuji své politování nad nepřípustně zdlouhavým procesem rozhodování o udělení makrofinanční pomoci EU Moldavsku a naléhavě vyzývám orgány EU, aby se poučily ze zkušeností získaných v tomto roce a takovým zpožděním se v budoucnosti vyhnuly.

Iuliu Winkler (PPE), *písemně*. – Jako zpravodaj k návrhu makrofinanční pomoci Moldavské republice vítám hladké přijetí zprávy na plenárním zasedání velkou většinou hlasů, což odráží jednomyslnou podporu politické skupiny v EP. Moldavská republika je jednou ze zemí Východního partnerství, které globální krize postihla nejvíce. Tato pomoc přispívá k úsilí o překonání krize a napomáhá pokrýt potřeby vnějšího financování země. Navíc jsem přesvědčen, že přispívá k posilování moldavských reforem a k úsilí této sousední země o začlenění do EU. V souladu s klíčovými zásadami a cíli skupiny PPE jsem předložil pozměňovací návrhy, jež mají zvýšit účinnost a transparentnost pomoci a odpovědnost za ni a týkají se zejména systémů řízení veřejných financí v Moldavské republice.

Zpráva stanoví Evropské komisi povinnost pravidelně informovat EP o vývoji týkajícím se řízení pomoci a poskytovat mu příslušné dokumenty. Hlasování na plenárním zasedání EP se vyznačuje hlubokým evropským smýšlením; rád bych zdůraznil jednomyslné hlasování o této zprávě ve Výboru pro mezinárodní obchod. Rovněž Výboru pro zahraniční věci chci poděkovat za jeho podporu, která přispěla k rychlému přijetí této zprávy.

Zpráva: Danuta Maria Hübner (A7-0232/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem ve prospěch této zprávy, jejímž cílem je posílení konkurenceschopnosti hospodářských subjektů na Azorech, aby bylo možné zajistit stabilnější zaměstnanost, a překonat tak hospodářské nevýhody, které vyplývají z jejich zeměpisné polohy.

Toto dočasné pozastavení cel umožní místním hospodářským subjektům na Azorech a Madeiře bezcelně dovážet určité množství surovin, částí a součástí a hotových produktů a bude se vztahovat na oblasti, jako je rybolov, zemědělství, průmysl a služby. V nepříznivém hospodářském prostředí to umožní posílení konkurenceschopnosti a v dlouhodobém horizontu také vytvoření příhodného rámce pro investory.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost má Evropský parlament v evropském legislativním procesu skutečnou roli. Po přijetí této

zprávy bude Evropský parlament informován o každém návrhu změn v oblasti aktů v přenesené pravomoci (článek 290 Smlouvy o fungování Evropské unie). To je důležitý bod, protože Parlament musí mít možnost zapojit se do diskuse o občasných nezbytných technických úpravách seznamu výrobků, na které se vztahuje dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků do autonomních oblastí Madeiry a Azor.

Mário David (PPE), *písemně. – (PT)* S nadšením hlasuji ve prospěch obsahu této zprávy. Zareagovat na specifické problémy nejvzdálenějších regionů Unie přijetím nezbytných opatření je v době hospodářské krize zvláště důležité. Zeměpisná izolovanost autonomních oblastí Madeiry a Azor uvaluje na hospodářské subjekty, které zde působí, značné obchodní nevýhody. Tyto nevýhody mají negativní dopad na demografický vývoj, zaměstnanost a sociální a hospodářský rozvoj.

Regionální hospodářství Madeiry a Azor výrazně závisí na cestovním ruchu, což je poměrně nestálý hospodářský zdroj podmíněný mnoha faktory, jež příslušné místní orgány ani portugalská vláda nejsou schopny kontrolovat ani posílit. Hospodářský rozvoj Madeiry a Azor proto trpí omezeními, které z této skutečnosti vyplývají.

Za těchto okolností je nepochybně důležité podporovat hospodářská odvětví, která na průmyslu cestovního ruchu závisí méně, a tím vyrovnat výkyvy tohoto odvětví, a stabilizovat tak zaměstnanost v tomto regionu. Podporu potřebují zejména malé a střední podniky a zemědělci, kterým to umožní investovat a vytvářet v daném regionu stabilní zaměstnanost.

Edite Estrela (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsem ve prospěch zprávy o „dočasném pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků do autonomních oblastí Madeiry a Azor“, protože v souvislosti s mezinárodní krizí je stále naléhavější posilovat konkurenceschopnost místních hospodářských subjektů a zajistit v těchto nejvzdálenějších regionech stabilní zaměstnanost.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Jak jsem k témuž tématu uvedl v lednu, domnívám se, že dočasné pozastavení všeobecných cel je zásadní pro posílení konkurenceschopnosti hospodářských subjektů v portugalských autonomních oblastech Madeira a Azory, čímž bude na těchto ostrovech zajištěna stabilnější zaměstnanost.

Přijetí této výjimky je pro vývoj těchto portugalských autonomních oblastí rozhodující, protože obě jsou do velké míry závislé na cestovním ruchu, a jsou tedy kvůli nestálosti tohoto odvětví velice zranitelné. Znamená to, že jejich plný hospodářský rozvoj omezují vlastnosti jejich místního hospodářství a jejich zeměpisná poloha. S ohledem na to jakákoli pobídka pro místní odvětví rozhodně představuje nezbytnou podporu vedoucí ke zlepšení životních podmínek místních obyvatel a otvírá na těchto ostrovech cestu k vytváření pracovních míst, což je zásadní pro udržení obyvatel na ostrovech a pro vytváření podmínek pro rozvoj.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Na žádost regionálních orgánů Madeiry a Azor ze srpna a prosince 2007 o dočasné pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro dovoz některých průmyslových výrobků od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2019 Parlament přijímá nařízení Rady a zároveň zavádí požadavek uvědomit a informovat Parlament, pokud je přijat akt v přenesené pravomoci nebo pokud Rada hodlá vznést námitku.

Souhlasíme s pozastavením, o které tyto dva regiony požádaly, protože to představuje významné opatření pro jejich rozvoj a také jejich malé a střední podniky, místní zemědělce a producenty; je to uznáním nevýhod, jež vyplývají z toho, že jsou jedním z nejvzdálenějších regionů. Proto jsme hlasovali ve prospěch zprávy.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *pisemně. – (PT)* Vítám přijetí této zprávy, která se zaměřuje na realitu nejvzdálenějších regionů. Hospodářství těchto regionů jsou křehká kvůli samotné povaze těchto regionů a jejich velmi specifickým vlastnostem. To vyžaduje konkrétní reakce, které musí být těmto zvláštním vlastnostem uzpůsobené. Opatření, která nyní byla schválena, mají za cíl posílit konkurenceschopnost místních hospodářských subjektů, což by mělo napomoci malým a středním podnikům a místním zemědělcům při investicích a vytváření pracovních míst. V autonomních oblastech Madeiry a Azor to podpoří stabilnější zaměstnanost. V souvislosti s všeobecně rozšířenou hospodářskou krizí se jedná o zvláštní opatření, jehož cílem je povzbudit hospodářskou činnost a zaměstnanost ve střednědobém horizontu, a o významné přispění k soudržnosti a sbližování v Evropě. Pozastavení cel bude trvat deset let a bude se vztahovat na širokou škálu produktů, jako jsou hotové produkty pro průmyslové využití, suroviny, části a součásti pro využití v zemědělství, při zpracování nebo průmyslové údržbě. Ačkoli není možné přesně posoudit dopad těchto opatření, protože jsou součástí souboru dalších opatření uzpůsobených s ohledem na specifické problémy těchto autonomních oblastí, Evropská komise odhaduje, že tato dohodnutá opatření budou mít dopad na její vlastní zdroje a příjmy, a to ve výši přibližně 0,12 % ročně během období 2010–2019.

Paulo Rangel (PPE), *pisemně. – (PT)* Hlasoval jsem ve prospěch zprávy, protože v sázce jsou zásadní zájmy dvou portugalských regionů.

Zuzana Roithová (PPE), *pisemně. – (CS)* Milí kolegové, dovoluji mi využít tento prostor, abych se pozastavila nad tím, že Komise ve svém návrhu nařízení zapomněla, že po Lisabonské smlouvě nemůže obcházet Evropský parlament, pokud jde o součinnost při přenášení pravomocí při přijímání aktů tohoto charakteru. Jakoby zapomněla, že již platí Lisabonská smlouva. Děkuji zpravodajům, kteří doplnili nezbytné články tak, že před přijetím aktů v přenesené pravomoci v oblasti cel musí Komise předem EP informovat a zohlednit naše názory. Věřím, že to Komisi poučí i v jiných případech.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *pisemně. –* Regionální orgány Madeiry a Azor požádaly o dočasné pozastavení cel společného celního sazebníku, aby v těchto nejvzdálenějších regionech Unie došlo k posílení konkurenceschopnosti místních hospodářských subjektů a zajištění stabilnější zaměstnanosti. Vliv navrhovaného pozastavení bude omezen na dotčené regiony a podpoří místní malé a střední podniky a zemědělce při investicích a vytváření pracovních míst v těchto nejvzdálenějších regionech. V případě původní zprávy Výbor pro regionální rozvoj návrh podpořil. Byly předloženy (zjednodušený postup – čl. 46 odst. 2 jednacího řádu) a přijaty pozměňovací návrhy, jež se týkaly: začlenění dodatečných produktů do původního návrhu (přidán nový kód KN) a stanovení nového data vstupu nařízení v platnost (1. únor 2010 namísto 1. ledna 2010) a stanovení jeho účinnosti do 31. prosince 2019. Při dnešním hlasování skupina Zelených hlasovala pro, protože podporujeme opětovnou konzultaci a začlenění povinnosti informovat Evropský parlament.

Nuno Teixeira (PPE), *pisemně. – (PT)* Dočasné pozastavení všeobecných cel na některé průmyslové výrobky dovážené na Madeiru a Azory představuje opatření, jehož cílem je posílit konkurenceschopnost místních hospodářství, a zajistit tak v těchto dvou

nejvzdálenějších regionech Evropské unie zaměstnanost. Pozastavení je vázána na konečné užití výrobků a přináší přínos pouze pro hospodářské subjekty těchto regionů. Jeho cílem je přilákání investic nabídnutím dlouhodobé perspektivy do budoucna, což v těchto regionech umožní dosáhnout stabilního hospodářského a sociálního prostředí.

Návrh umožňuje pozastavení cel nejen pro odvětví, která se nachází v zónách volného obchodu, těžit z něj budou moci všechny typy hospodářských subjektů, které se v těchto regionech nachází. Soubor produktů byl rovněž rozšířen tak, aby zahrnoval hotové produkty pro průmyslové využití, suroviny a další materiály a také části a součásti pro využití v zemědělství, při zpracování nebo průmyslové údržbě.

Hospodářství odlehklých regionů jsou křehká a vyznačují s velmi specifickými vlastnostmi, což vyžaduje zvláštní reakce, které jsou uzpůsobeny zvláštnostem těchto regionů. Ačkoli je politováníhodné, že se dokument nezaměřuje na větší počet výrobků, představuje pro hospodářství odlehklých regionů pozitivní pobídku, a proto jsem hlasoval v jeho prospěch.

Zpráva: László Surján (A7-0240/2010)

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Vzhledem k tomu, že tento návrh nepožaduje žádné dodatečné výdaje, ale pouze objasňuje využití prostředků na správní a operační výdaje, což oddíl III rozpočtu zkonkrétňuje a zpřesňuje, jsem stejně jako zpravodaj s tímto rozhodnutím Rady vyjádřil svůj souhlas.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Lisabonská smlouva dala Parlamentu nové povinnosti. Tato situace přináší dodatečnou administrativní práci, v důsledku čehož poslanci potřebují kvalifikované síly, které budou působit jako poradci. Z této nové situace plynou dva problémy: nutnost zaměstnat více asistentů je spojena se zvýšením nákladů a s potřebou dodatečného prostoru, aby mohli své povinnosti vykonávat v dobrých pracovních podmínkách. To vede k růstu nákladů. Ty se v této době krize špatně obhajují, ale má-li být práce Parlamentu vynikající, Parlament k tomu potřebuje nezbytné finanční a lidské zdroje.

Zpráva: Bernhard Rapkay (A7-0244/2010)

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Povinností Parlamentu je chránit nezávislost mandátu poslanců této sněmovny a tato nezávislost nemůže být vydána vřanc. V tomto případě, v němž poslanec čelí obviněním z trestných činů v souvislosti s nepravdivými údaji v účetních zápisech, jež se týkají financování politické strany v období před jeho zvolením do Evropského parlamentu, obvinění nijak nesouvisí s jeho činností ve funkci poslance tohoto Parlamentu. V tomto případě jej tedy budeme muset zbavit imunity. To jsou důvody mého hlasování.

Alexander Mirsky (S&D), *písemně*. – (LV) Zdržel jsem se hlasování týkajícího se imunity našeho kolegy Viktora Uspaskiche, protože imunitu nepovažuji za něco nepodstatného. Buď imunitu máte, nebo ne. Imunita dává poslancům možnost vykovávat svou práci a chrání je před případným nátlakem. Domnívám se, že imunita nemůže být odebrána bez rozsudku Evropského soudního dvora.

Nejsem přesvědčen o tom, že se litevský soud zachoval spravedlivě, protože vláda a prezident Litvy se často zmiňují o vysoké míře korupce v Litvě. Jakou máme záruku, že rozsudku bylo dosaženo objektivně? Pokud se dnes rozhodneme zbavit Viktora Uspaskiche imunity, pak musíme vyjmout koncepci imunity z jednacího řádu Parlamentu.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Hlasoval jsem proti tomu, aby byl pan Uspaskich zbaven imunity, protože po bližším přezkoumání dokumentů je jasné, že tento čin je proti panu Uspaskichovi namířen ze stranicko-politických důvodů. Jako člen ruské menšiny byl on i jeho strana v Litvě vystaven opakovaným veřejným útokům ze strany vlády. Nyní je obviněn, že po dobu tří let chybně účtoval stranické finance. Je zajímavé, že žádné soudní řízení nebylo zahájeno proti pokladníkovi. Pan Uspaskich byl navíc předsedou strany pouze v prvním roce, a pouze během tohoto roku tedy nesl odpovědnost. Nesprávný způsob, jakým se k dané věci postavil Evropský parlament, kdy byla panu Uspaskichovi dokonce odepřena možnost představit svůj názor nebo podat stanovisko ve Výboru pro právní záležitosti, tento obraz doplňuje. Zdá se tedy, že socialistický zpravodaj je do tohoto politického procesu jasně zapojen. Je třeba to zamítnout, protože ke každému případu se musí přistupovat na základě kritérií právního státu, čemuž tak alespoň v tomto případě nebylo.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Toto téma bylo přidáno na program prvního zářijového dílčího zasedání na poslední chvíli. Minulý týden Výbor pro právní záležitosti rozhodl, že pan Uspaskich bude zbaven imunity. Naše skupina souhlasila s rozhodnutím Výboru pro právní záležitosti, protože se jedná o případ související s falšováním účetních dokladů, pokud jde o financování politické skupiny, a nikoli o případ související s vyjádřenými názory nebo s hlasováním při výkonu jeho povinností poslance Evropského parlamentu. Tento názor jsme dnes na plenárním zasedání vyjádřili tím, že jsme hlasovali ve prospěch zprávy.

Viktor Uspaskich (ALDE), *písemně*. – (LT) Zpráva poslance Rapkaye je protizákonná. Evropský parlament porušil moje právo na obhajobu. Poskytl jsem zpravodaji podstatné důkazy o politickém pronásledování, on však svévolně odmítl předat moje důkazy ostatním členům Výboru pro právní záležitosti.

Nebyl mi umožněn přístup k návrhu rozhodnutí ani jsem se k němu nemohl vyjádřit během zasedání výboru. Nebylo mi umožněno zmínit se o skutečnosti, že jsem oficiálně uznán jako oběť politického pronásledování v Rusku, ani se vyjádřit k precedentům Evropského parlamentu. V návrhu rozhodnutí zpravodaj předložil chybné znění a výklad Ústavy Litevské republiky – na poslance Sejmu (litevského parlamentu) se vztahuje imunita, rovněž pokud jde o činnosti prováděné před volbami. Během zasedání mi nebylo umožněno, abych se k této záležitosti vyjádřil.

Evropský parlament navíc porušil své závazné precedenční právo. EU nikdy v minulosti nezbavila poslance imunity v situaci, v jaké se nacházím já: za prvé, jsem oficiálně uznán jako oběť politického pronásledování; za druhé, jak uznal samotný Sejm, Státní odbor bezpečnosti, který útok zahájil, je zpolitizovaný – jak dosvědčil jeden z vedoucích představitelů odboru, příkaz k zahájení útoku vydal mluvčí Sejmu; za třetí, státní zástupci mi zakazují setkat se s voliči – cestovat do jiného města v Litvě, ale během samotných voleb mi dovolili odjet na dovolenou, účastnit se sportovních událostí a navštěvovat místa náboženského významu; za čtvrté, podle precedentů, které stanoví případy Herkotz, Blumenfeld, Venelzi, Amadei, Gaibisso, Marchiani nemůže být politický vedoucí představitel činěn odpovědným za účetnictví.

S ohledem na toto protizákonné rozhodnutí podám stížnost u Evropského soudního dvora a toto rozhodnutí bude zrušeno.

Doporučení: Salvatore Iacolino (A7-0209/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *písemně. – (IT)* Pane předsedající, v současné historické situaci je globalizace očividná ve všech oblastech každodenního života a to se bohužel týká i trestné činnosti. Jak zpráva dovedně vysvětluje, statistické údaje o soudní spolupráci v trestních věcech mezi jednotlivými členskými státy a Japonskem ukazují, že navzdory tomu, že neexistuje právní rámec, pocítují evropské a japonské orgány nutnost vzájemné spolupráce.

Proto jsem považoval za svou povinnost hlasovat ve prospěch této zprávy a při této příležitosti bych rád poděkoval panu Iacolinovi za vynikající práci, kterou odvedl.

Mara Bizzotto (EFD), *písemně. – (IT)* Mezinárodní spolupráce v trestních věcech je v současnosti cílem, který by měla EU sledovat s co největším úsilím. Stávající nárůst organizované trestné činnosti, která je provozována v mezinárodním měřítku, nutí státní, vnitrostátní a mezinárodní organizace k tomu, aby zaváděly dohody, které usnadňují byrokratické a správní formality a zjednodušují postupy vyšetřování a stíhání trestných činů. Dohoda mezi Evropou a Japonskem, o níž máme hlasovat, nabízí dostatečné záruky dodržování právních předpisů a práv jednotlivce. Je to především historická příležitost, protože poprvé právně potvrzuje vůli obou subjektů dosáhnout spolupráce v trestních věcech a otázkách boje proti trestné činnosti. Proto jsem hlasovala ve prospěch zprávy poslance Iacolina.

Carlos Coelho (PPE), *písemně. – (PT)* Cílem této dohody je zavést účinnější spolupráci na úrovni vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi členskými státy EU a Japonskem. Domnívám se, že podepsání této dohody je důležité nejen proto, že umožňuje vytvoření jasného a promyšleného právního rámce, který bude upravovat tuto spolupráci, ale také proto, že zatím v této oblasti neexistují mezi členskými státy a Japonskem ani dvoustranné dohody. Výzvy, které současně vyplývají z globalizace, stále více vedou k potřebě reagovat na ně na nadnárodní úrovni: boj proti trestné činnosti je toho jasným příkladem, v němž hraje spolupráce a pomoc mezi různými státy mezinárodního společenství zásadní roli.

Podle této dohody lze předložit formální žádost nebo se může jednoduše jednat o dobrovolnou výměnu informací, například svědeckých výpovědí a prohlášení, evidenčních záznamů, bankovních výpisů, nebo může jít například o lokalizaci a identifikaci osob. Oslovený stát má vždy možnost zamítnout tuto žádost na základě jednoho z „tradičních“ důvodů pro zamítnutí, ale před zamítnutím žádosti o právní pomoc musí mezi dotýčnými státy proběhnout fáze konzultací.

Proto podporuji tuto dohodu, která umožňuje účinnější právní pomoc a zároveň poskytuje dostatečnou míru jistoty.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Organizovaná trestná činnost se již po dlouhou dobu šíří za hranice jednotlivých zemí a nyní zasahuje do mnoha oblastí světa. Tato situace, jež je realitou současnosti, vyžaduje koordinovanou, jednotou odpověď ze strany mezinárodních organizací, zemí a lidí, kteří jsou oběťmi trestných činů. Dohoda mezi Evropskou unií a Japonskem o vzájemné právní pomoci v trestních věcech je dalším krokem v tomto směru. Státy, které se řídí zásadami právního státu, mají povinnost zajistit, aby hranice, které je oddělují ve smyslu mezinárodního práva, nebyly zločinci využívány jako způsob, jak utéci před spravedlností, vyhnout se trestu a odepřít jejich obětem spravedlivé vyrovnání.

Čím účinnější bude policie a soudní orgány jednotlivých zemí, tím přínosnější bude výměna informací a přijetí osvědčených postupů pro všechny strany a tím prospěšnější bude vzájemná právní pomoc pro nás všechny. Doufám, že se tak stane.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Rada v únoru 2009 schválila zahájení jednání směřujících k uzavření dohody o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi Evropskou unií a Japonskem. Uzavření této dohody schválila Rada svým rozhodnutím ze dne 30. listopadu 2009 na základě článků 24 a 38 Smlouvy o Evropské unii. V návaznosti na vstup Lisabonské smlouvy v platnost byl Parlament, jak je stanoveno v článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie, požádán, aby schválil rozhodnutí Rady.

Dohody jsou vytvořeny podle vzoru jiných, již uzavřených dohod o právní spolupráci a týkají se zejména spolupráce v oblasti vedení vyšetřování a získávání důkazního materiálu a také dalších činností, jako je předávání zpráv zemi, která o to požádá. Mezi nejdůležitější ustanovení dohody se řadí zaznamenávání svědeckých výpovědí či prohlášení, možnost využít při výsleších videokonferencí, získávání evidenčních záznamů, dokumentů a bankovních výpisů a dále lokalizace a identifikace osob a získávání důkazního materiálu, který byl zadržen zákonodárny, správními či soudními orgány osloveného členského státu nebo jeho místními orgány.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *písemně*. – (FR) Úprava právní spolupráce v trestních věcech s cílem zjednodušit vyšetřování, a účinně tak bojovat proti přeshraniční trestné činnosti: to je cíl a účel mezinárodních dohod o vzájemné právní pomoci a v tomto případě i dohody mezi Evropskou unií a Japonskem o vzájemné právní pomoci v trestních věcech. Není těžké si představit obtíže, s jakými se může potýkat evropský vyšetřovatel (soudní, policejní nebo celní orgán) při shromažďování důkazů ve třetí zemi, a globalizace a přeshraniční trestná činnost v současnosti znamenají, že spolupráce mezi státy, právní rámec a operační rozhraní mezi evropskou unií a třetími zeměmi jsou v oblasti trestních věcí zásadní. Přidaná hodnota této dohody je nesporná: vedení vyšetřování, získávání důkazního materiálu, zaznamenávání svědeckých výpovědí, získávání bankovních dokumentů a identifikace nebo lokalizace osob jsou oblastmi, v nichž se od nynějška kvůli větší účinnosti a rychlosti plánuje formální zavedení spolupráce mezi Evropskou unií a Japonskem. Parlament tedy ochotně schválil uzavření této mezinárodní dohody a já to velice vítám.

Clemente Mastella (PPE), *písemně*. – (IT) Nejprve bych rád poblahopřál panu Iacolinovi k odvedení vynikající práce.

Hlasoval jsem ve prospěch zprávy, protože se domnívám, že velký počet postupů právní spolupráce v trestních věcech mezi jednotlivými členskými státy a Japonskem v posledních letech odráží potřebu jednotného právního a legislativního rámce, a to především kvůli tomu, že z nepochopitelných důvodů mezi členskými státy EU a Japonskem neexistují dvoustranné dohody.

Dohoda je vytvořena podle vzoru jiných, již uzavřených dohod o právní spolupráci a týká se zejména spolupráce v oblasti vedení vyšetřování a získávání důkazního materiálu a také další činnosti, jako je předávání zpráv zemi, která o to požádá. Cílem ustanovení této dohody je poskytovat co nejúčinnější právní pomoc, která by umožňovala řešit současné problémy a zároveň by poskytovala dostatečnou míru jistoty.

Pokud jde o důvody zamítnutí žádosti, rád bych poukázal na význam ustanovení, které chrání členské státy proti možnému zneužití dohody v rámci řízení zabývajících se zločiny, za něž lze uložit nejvyšší trest. Je to zcela v souladu s postojem, který Evropská unie

několikrát potvrdila a který vyzývá ke zrušení trestu smrti či alespoň k tomu, aby na něj bylo vyhlášeno moratorium.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Globalizace, která charakterizuje naši dobu, se projevuje nejen v oblasti hospodářství, ale zasahuje nyní také další oblasti, v neposlední řadě zločinnost. Proto je stále na pořadu dne soudní spolupráce členských států v trestních věcech. Pokud jde o Japonsko, evropské a japonské právní orgány vzájemně spolupracovaly navzdory tomu, že k tomu neexistuje právní rámec. Je tedy velmi důležité zahájit jednání o uzavření dohody o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi Evropskou unií a Japonskem. To jsou důvody mého hlasování.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně. – (IT)* Chtěl bych poděkovat panu poslanci Iacolinovi za výbornou práci, kterou odvedl na této zprávě. Zpráva má vynikající soudní a procesní základ, představuje přesvědčivý pokrok v oblasti právní spolupráce – nejen s Japonskem – a doufám, že bude sloužit jako vzor pro budoucí zprávy o právní pomoci s dalšími třetími zeměmi.

Evropským občanům se v cizině často stává, že spáchají trestný čin, někdy aniž by věděli, že porušují zákony hostitelské země. V každém případě je zapotřebí, aby měly zaručenu právní a soudní pomoc počínaje překladem, možností hovořit vlastním jazykem a možností dosáhnout pomoci a součinnosti ve vlastním jazyku. Musíme samozřejmě počítat s určitými potížemi danými rozdílností právních systémů, ale domnívám se, že určité záruky je zapotřebí poskytnout a dodržet ve všech případech.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně. – (IT)* Globalizace, která charakterizuje dobu, v níž žijeme, se projevuje ve všech oblastech každodenního života, včetně trestné činnosti.

Statistické údaje o postupech právní spolupráce v trestních věcech mezi jednotlivými členskými státy a Japonskem ukazují, že navzdory tomu, že pro to neexistuje právní rámec, jsou evropské a japonské právní orgány nuceny vzájemně spolupracovat.

S přihlédnutím k tomu, že neexistují dvoustranné dohody mezi členskými státy Evropské unie a Japonskem, a s vědomím výhod spojených s harmonickým a promyšleným právním rámcem Rada v únoru 2009 schválila zahájení jednání směřujících k uzavření dohody o právní pomoci v trestních věcech mezi Evropskou unií a Japonskem.

Závěrem lze říci, že tato dohoda poskytuje podle všeho vyšší úroveň ochrany než jiné podobné dohody, včetně dohod, které byly uzavřeny teprve nedávno. S ohledem na výše uvedené neexistují žádné zvláštní důvody, které by bránily přijetí dohody.

Paulo Rangel (PPE), *písemně. – (PT)* Je to další zásadní krok směrem k vytvoření všeobecné právní spolupráce se třetími zeměmi.

Oreste Rossi (EFD), *písemně. – (IT)* Je správné usilovat v oblasti boje proti trestné činnosti o spolupráci mezi Evropskou unií a zeměmi mimo EU, protože globalizace vede k rozšiřování vnitrostátních zločinných sítí, stačí jen pomyslet na mafii nebo triády.

Posilování těchto dohod a rozšiřování jejich platnosti na země s vysokou mírou trestné činnosti by také mohlo vést k omezení šíření trestné činnosti v Evropské unii. Hlasovali jsme tedy pro.

Rui Tavares (GUE/NGL), *písemně. – (FR)* Podle zprávy Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH) z roku 2008 „Japonsko nadále odsuzuje zločince k trestu smrti a vězňi je po celá desetiletí ve věznicích, kde panují tajnosti a izolace“. Počet poprav se za poslední roky

zvýšil, zejména pak v roce 2008. Od roku 1986 zde nedošlo k jediné obnově řízení v případě, v němž byl uložen trest smrti. Dohoda, kterou hodlá EU uzavřít, se netýká postupů pro vydávání stíhaných osob.

Umožňuje však získávání různého důkazního materiálu užitečného pro vynesení případných rozsudků. Zahrnuje to dočasný převoz zadržené osoby pro podání svědectví. Článek 11 umožňuje členským státům EU žádost o pomoc za určitých podmínek zamítnout, ale nezakazuje vyhovění žádosti, jestliže by výsledkem řízení mohl být trest smrti.

Souhlasím s právní spoluprací v trestních věcech, pokud jsou respektována práva na obhajobu, procesní záruky a lidská práva. V případě Japonska je situace přinejmenším rozpačitá. Proto nemohu podpořit tuto novou dohodu.

Iva Zanicchi (PPE), *písemně.* – (IT) Hlasovala jsem ve prospěch znění, který předložil pan Iacolino, protože představuje velmi významnou dohodu o právní spolupráci a skutečný krok k modernizaci mezinárodního právního systému, jehož cílem je boj proti organizované trestné činnosti.

Evropské a japonské orgány pocítují nutnost spolupracovat v oblasti boje proti organizované trestné činnosti a tato mezinárodní dohoda bezpochyby zajišťuje, že vytvoření harmonického a promyšleného právního rámce pro vzájemnou právní spolupráci v trestních věcech mezi Evropskou unií a Japonskem bude výhodné.

Ráda bych zdůraznila, že dohoda mezi Evropskou unií a Japonskem zaručuje vyšší úroveň ochrany než jiné podobné dohody, které byly uzavřeny v oblasti soudní spolupráce.

Zpráva: Kurt Lechner (A7-0218/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně.* – (LT) Tuto zprávu jsem podpořil. Propojení obchodních rejstříků je vhodným opatřením na podporu další integrace hospodářského prostoru v celé EU a na posílení právní jistoty podniků a spotřebitelů. Obchodní rejstříky jsou obvykle spravovány na vnitrostátní a regionální úrovni. Avšak v zájmu větší právní jistoty a transparentnosti i úspor nákladů a času je při stále intenzivnější přeshraniční hospodářské činnosti nutné zajistit lepší propojení obchodních rejstříků.

Vypuknutí současné finanční krize znovu odhalilo, jak je důležité, aby byly všechny finanční trhy transparentní. Vzhledem k opatřením na oživení finančního odvětví by zvýšení příležitostí využívat nejnovější informace o společnostech umožnilo pomoci obnovit důvěru ve všechny evropské trhy.

V tomto ohledu jsou obchodní rejstříky velmi důležité; evidují, prověřují a uchovávají informace o společnostech týkající se záležitostí, jako je právní forma společnosti, sídlo, kapitál a totožnost osob oprávněných společnost zastupovat, a zpřístupňují je veřejnosti. Budou tedy vytvořeny podmínky pro to, aby věřitelé, obchodní partneři a spotřebitelé získávali oficiální a spolehlivé informace o společnostech v přeshraničním měřítku, a byla tak zajištěna transparentnost a právní jistota na všech trzích EU.

António Fernando Correia De Campos (S&D), *písemně.* – (PT) Propojení obchodních rejstříků je zásadní, a to vzhledem k tomu, že současná roztržitost nepoškozuje pouze podnikatelskou sféru, ale také vede k nedostatečné důvěře spotřebitelů. Zvláště významné jsou problémy, které tato roztržitost vytváří pro malé a střední podniky, jež jsou součástí páteře evropského hospodářství, přispívají k vytváření pracovních míst, hospodářskému

růstu a sociální soudržnosti v EU a v přeshraničních vztazích; tyto příčiny způsobují jednotnému trhu EU zjevné problémy.

Zcela souhlasím s vytvořením jediného místa přístupu k informacím, které musí být dostupné ve všech jazycích EU a řádně zveřejňovány, aby byl prostřednictvím obchodního rejstříku EU zajištěn přístup k vysoce kvalitním, spolehlivým a aktuálním informacím.

V současném kontextu, kdy jsou přijímána rozsáhlá opatření na překonání krize, může být tento nástroj přidanou hodnotou při posilování důvěry 500 milionů Evropanů v jednotný trh a při zlepšování přeshraničních obchodních vztahů. Proto vítám zprávu, o níž se dnes zde v Parlamentu hlasuje.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Mluvíme-li o vnitřním trhu, musíme pochopit, že jedním z jeho důsledků je intenzivnější přeshraniční obchod. To je žádoucí a hodno podpory, ale také to s sebou přináší potřebu poskytovat veřejnosti oficiální a spolehlivé informace o společnostech, které působí v EU. Nedostatečná jednotnost údajů uložených v různých obchodních rejstřících znamená rovněž právní nejistotu. To neprospívá ani podnikům, ani spotřebitelům v EU. Je tedy nezbytné vytvořit centralizovaný evropský portál se standardizovaně uloženými datovými záznamy všech členských států.

Dosáhne se tak zvýšení transparentnosti, účinnosti a právní jistoty a posílení důvěry 500 milionů evropských spotřebitelů, což je zásadní, má-li Evropa překonat krizi. Na závěr bych stejně jako Hospodářský a měnový výbor rád znovu upozornil, že je nutné se vyhnout tomu, aby se z nového systému či portálu pro evropské podniky stala dodatečná administrativní zátěž. Tento systém by měl usnadňovat životy všech účastníků trhu, a nikoli představovat další byrokratickou překážku, již je třeba překonávat.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* V zájmu větší právní jistoty a transparentnosti je při stále intenzivnější přeshraniční hospodářské činnosti nutné zajistit lepší propojení obchodních rejstříků. Vedlo by to rovněž k úsporám nákladů a zvýšení účinnosti. Propojení obchodních rejstříků je vhodným opatřením na podporu další integrace hospodářského prostoru v celé EU a na posílení právní jistoty podniků a spotřebitelů.

Obchodní rejstříky jsou spravovány na vnitrostátní a regionální úrovni a uchovávají informace pouze o společnostech, které jsou evidovány v dané oblasti – zemi nebo regionu –, jež k tomuto rejstříku přísluší. V současnosti již existují různé mechanismy, jak obchodní rejstříky propojit: projekt evropského obchodního rejstříku (EBR) a projekt Interoperabilita obchodních rejstříků v Evropě (BRITE). EBR a BRITE jsou dobrovolné projekty a BRITE je pouze výzkumným projektem. Jediné místo přístupu k obchodním informacím o všech evropských společnostech by šetřilo čas i náklady. Proto by měla být zvážena povinná účast všech členských států.

Edvard Kožušník (ECR), *písemně. – (CS)* Podporuji iniciativu Evropské komise na propojení obchodních rejstříků. Věřím, že možnost přeshraničního sdílení informací je cestou jak nejen oživit vnitřní trh, ale hlavně jak zvýšit jeho důvěryhodnost a posílit právní jistotu všech aktérů působících na vnitřním trhu. Nelze také opomenout výrazný dopad na snížení administrativní zátěže podnikatelů. Podle skupiny proti administrativní zátěži vedené Edmundem Stoibrem by umožnění přeshraničního elektronického přístupu k obchodním informacím každoročně uspořilo administrativní náklady na straně podnikatelů ve výši až 1 60 milionů eur.

Přesto si v jedné věci dovolím apelovat na Komisi, aby při implementaci tohoto záměru důsledně dbala na interoperabilitu a technickou neutralitu celého řešení. Nerad bych,

abychom na jedné straně uspořili 160 miliónu EUR na administrativní zátěži a na straně druhé pak srovnatelnou částku utratili za implementaci a technické řešení propojení obchodních rejstříků.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Není pochyb o tom, že v důsledku hospodářské globalizace je zapotřebí propojení obchodních rejstříků. Vzhledem k tomu, že v současnosti jsou veškeré informace o podnicích spravovány výhradně na vnitrostátní a regionální úrovni, rostoucí potřeba přístupu k informacím o podnicích v přeshraničním kontextu vyžaduje, aby byl přístup k informacím rozšířen na všechny členské státy. Propojení obchodních rejstříků je velmi důležité proto, aby nedocházelo k hospodářským ztrátám a problémům, které postihují všechny zúčastněné strany, ať již samotné společnosti, nebo jejich zaměstnance, spotřebitele i veřejnost.

Andreas Mölzer (NI), *písemně. – (DE)* Zejména v podnikatelské sféře je zásadní, aby byly některé údaje veřejně dostupné. V tomto ohledu je smysluplné spravovat obchodní rejstříky na vnitrostátní a regionální úrovni – jednak aby byla zajištěna právní jistota, a jednak aby byla dodržena zásada subsidiarity – přeshraniční přístup k údajům by ale měl být umožněn. Musí být zajištěna interoperabilita, a to zejména pro společnosti, které působí přeshraničně například v důsledku přesunu sídla společnosti nebo fúze. Administrativní spolupráce nesmí za žádných okolností vést k byrokratickým překážkám a rovněž musí být uváženy problémy týkající se jazyka a kvality. V tomto ohledu by to mělo připravit cestu pro směrnici o službách. Co se však týká především odborných předpokladů, přeshraniční spolupráce není zcela uspokojivá.

V Rakousku jsou například vyžadována intenzivní školení a zkoušky, aby bylo možné podnikat jako turistický průvodce, ale v jiných zemích tomu tak není. Stanovení ekvivalencí a kontroly slibované pro vyřešení takových problémů jsou značně nepřiměřené. Se zřetelem na vysokou kvalitu odborného vzdělávání v Rakousku jsem se zdržel hlasování.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně. – (IT)* Hlasoval jsem ve prospěch projednávané zprávy.

Propojení obchodních rejstříků je vhodným opatřením na podporu další integrace hospodářského prostoru v celé EU a na posílení právní jistoty pro podniky a spotřebitele. Informace obsažené v obchodním rejstříku nelze srovnávat s informacemi obvykle dostupnými v hospodářském prostředí. V jednotlivých členských státech mají rozdílnou výpovědní hodnotu a právní význam, na což musí být uživatelé při vyhledávání údajů bezpodmínečně upozorněni.

Vzhledem ke specifické povaze věci by mělo propojování rejstříků a přístup k údajům probíhat v jednotném prostředí, ke kterému by měl být snadný přístup a mělo by umožňovat jednoduché používání. Na závěr lze říci, že předpokladem skutečné úspěšnosti projektu je zapojení všech členských států, což by mělo být stanoveno jako povinnost, jakmile budou dostatečně vyvinuty technické normy.

Evelyn Regner (S&D), *písemně. – (DE)* Hlasovala jsem ve prospěch zprávy o propojení obchodních rejstříků, protože jako stínová zpravodajka za skupinu Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, jsem se zpravodajem, panem Lechnerem, dospěla k uspokojivému kompromisu. Moje hlavní obavy jsou následující –

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně. –* Zpráva poslance Lechnera je zprávou z vlastního podnětu, která nevyvolává sporné otázky a kterou jsme bez problémů podpořili.

Oreste Rossi (EFD), *písemně. – (IT)* Myšlenka propojení obchodních rejstříků tak, aby k nim měly přístup zainteresované strany, je v souladu s požadavky transparentnosti, jež předkládají obchodní sdružení.

Globalizace vede k tomu, že se podniky neustále pohybují v rámci EU a mimo ni, a skutečnost, že jakákoli zainteresovaná strana může volně nahlížet do těchto rejstříků, je správná věc. Příliš často se stává, že falešné společnosti páchají podvody právě tak, že využívají možnosti, že je nelze s jistotou jako společnost identifikovat, a proto je možné tuto iniciativu považovat jedině za příhodnou.

Catherine Soullie (PPE), *písemně. – (FR)* Ráda bych poblahopřála zpravodaji k tomuto výbornému textu, který byl v tomto Parlamentu přijat velkou většinou hlasů. Jako navrhovatelka stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů k propojení obchodních rejstříků bych ráda zdůraznila význam této zprávy. Údaje o obchodu v Evropské unii jsou zásadní pro pozitivní vývoj a růst našeho jednotného trhu a já se těším na legislativní návrhy Komise k této otázce.

Povinná účast všech členských států ve společném obchodním rejstříku by byla přínosem pro celou Unii. To však bude možné pouze tehdy, jestliže bude věnována pozornost tomu, aby našim podnikům nevznikla dodatečná administrativní zátěž, a jestliže soukromé údaje budou náležitě chráněny, aby se zachovalo prostředí důvěry.

Angelika Werthmann (NI), *písemně. – (DE)* Hlasovala jsem ve prospěch této zprávy, protože jsem přesvědčena, že propojení obchodních rejstříků může přispět ke zlepšení transparentnosti právních a obchodních transakcí. Obecným cílem tohoto projektu bylo zjednodušit přístup tržních subjektů k informacím. Každému by mělo být umožněno zjistit, kdo skutečně stojí za určitou společností nezávisle na tom, jaká je její právní forma. Na základě toho by bylo toto propojení také v zájmu ochrany spotřebitelů a věřitelů.

Iva Zanicchi (PPE), *písemně. – (IT)* Pane předsedající, hlasovala jsem ve prospěch zprávy pana Portase o propojení obchodních rejstříků, protože uvažovat o povinném sloučení evropských obchodních rejstříků všech evropských států s cílem odstranit stávající překážky v mobilitě podniků v EU je dobrou myšlenkou.

Zavedení jediného evropského portálu, účinného portálu přístupného ve 27 členských státech EU, který umožní všem občanům přístup k informacím o evropských podnicích, jakožto brány k obchodním rejstříkům je rozhodně správným způsobem, jak zefektivnit rozvoj společností v Unii.

Zpráva: Elisabeth Schroedter (A7-0234/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasoval jsem ve prospěch zprávy, protože se domnívám, že nové udržitelné hospodářství musí být založeno na dostupnosti kvalifikovaných pracovních příležitostí, které podporují inovace v odvětvích, jež jsou pro budoucnost Evropy strategicky prospěšná, zejména pak v energetice a výzkumu. Přidaná hodnota těchto oblastí vědění, možnosti přesunutí, které nabízejí, a způsob, jakým mohou být umístěny jak v okrajových, tak ústředních regionech Evropy, nabízejí obrovský potenciál s ohledem na nové technologie a jejich schopnost přizpůsobit se novému prostředí a lidstvu.

Bude zásadní investovat do odvětví, která podporují předcházení účinkům změny klimatu a jejich zmírňování. Přímořské regiony zde budou hrát důležitou roli stejně jako alternativní

prostředky pro výrobu energie, přičemž bude využito přírodních zdrojů každého regionu v Evropě.

Poznatky spojené s ekologickými inovacemi jsou budoucností nového hospodářství, protože je třeba výrazně se zaměřit na uplatňování poznatků na nové hospodářské potřeby. To znamená, že poznatky mohou poskytnout přidanou hodnotu, ale k vytváření pracovních příležitostí mohou přispívat pouze prostřednictvím součinnosti mezi výzkumnými, produkčními a distribučními centry, která zajišťují pracovní příležitosti v nejrůznějších oblastech od výzkumu po služby a obchod.

Liam Aylward (ALDE), *písemně*. – (GA) Nejistota zaměstnání na pracovním trhu má v současnosti značný dopad na pracovní situaci mladých lidí v Unii. Vítám důraz, jaký zpráva za tímto účelem klade na přístup na pracovní trh, na zlepšení pracovních příležitostí pro mladé lidi a na zdokonalení vzdělávacích programů.

Mladí lidé musí mít možnost využívat pracovního trhu a já obzvláště vítám zlepšení v oblasti vztahů mezi vzdělávacími centry, vysokými školami a podnikatelským sektorem. Tyto vztahy mladým lidem pomohou při vstupu na trh práce a budou vytvářet pracovní příležitosti pro absolventy a kvalifikované mladé lidi.

Za druhé podporuji to, co zpráva uvádí o zavedení víceúrovňové koordinace mezi evropskými, vnitrostátními a regionálními programy financování.

Nesouhlasím ale se ustanovením o přechodu od mechanismů přímé podpory k rozvoji venkova a ekologicky udržitelnému zemědělství, protože přímé mechanismy představují nejlepší způsob, jak podpořit příjmy zemědělců.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – (LT) Tuto zprávu jsem podpořil. Abychom v EU dosáhli udržitelného hospodářství, musíme zajistit vyvážený hospodářský a sociální rozvoj. Zásadní je dosáhnout menší závislosti hospodářského růstu na spotřebě zdrojů a energie, snížit emise, které poškozují klima, a bojovat tedy proti globálnímu oteplování. Musíme rovněž usilovat o využití potenciálu k tvorbě zelených pracovních míst v odvětví služeb a v odvětví sociální ekonomiky. Aby toho bylo dosaženo, Komise by měla vypracovat strategii pro vytváření zelených pracovních míst, kterou by měly respektovat regionální orgány při přijímání strategií regionálního rozvoje. Provádění této strategie by mělo být financováno z prostředků EU a vnitrostátních a regionálních prostředků, jejichž rozdělení by se mělo pečlivě koordinovat. Pomoc by byla využívána na provádění výzkumu a vývoje, na přizpůsobení inovací a infrastruktury a na vytváření nových technologií například v oblastech obnovitelné energie a energetické účinnosti.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *písemně*. – (FR) Finanční krize nadále uvádí Evropu a mnoho světových regionů do stavu stagnace, aniž by se politici tázali sami sebe, jak krizi vyřešit. Mnoho z nich si navíc myslí, že jednoduše stačí přečkat bouři a situace se pak vrátí do stavu, který panoval před zářím 2008.

Tento názor nesdílím. Jestliže z našich diskusí vyloučíme otázku životního prostředí, tytéž příčiny povedou ke stejným důsledkům. Životní prostředí představuje příležitost k vytvoření nového modelu rozvoje. Je zde značný potenciál pro nové pracovní příležitosti, pokud se vybavíme prostředky, jež nám umožní zaujímat v otázce udržitelného hospodářství vedoucí postavení.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Souhlasím s touto zprávou, protože povzbuzuje k vytváření udržitelných pracovních míst, jinými slovy pracovních míst, která

zohledňují potřeby současné generace takovým způsobem, který neohrožuje příležitosti budoucích generací. Zpráva rovněž zdůrazňuje, že tato pracovní místa musí vést k sociálnímu blahobytu, takže by měla sloužit lidem a přírodě. Cílem nového udržitelného hospodářství by měla být všeobecná ekologická a sociální udržitelnost a vytváření dlouhodobých vyhlídek pro posilování konkurenceschopnosti, sociálního blahobytu a lepší ochranu životního prostředí. V souvislosti s přibýváním nejistých pracovních smluv v oblasti zaměstnávání lidí s nižší kvalifikací, vyvstává zejména otázka kvality pracovních míst, tato zpráva tedy podporuje také vytváření kvalitních pracovních míst.

Tato pracovní místa musí zajišťovat stabilní a sociálně orientovanou práci a věnovat zvláštní pozornost zdraví a bezpečnosti zaměstnanců, důstojnosti práce a požadavkům na kvalifikaci. Proto vyzývám členské státy, aby vytvářely pracovní místa nejen pro pracovníky s vyšší kvalifikací, ale aby také vytvářením dobrých pracovních podmínek posílily prestiž pracovních míst pro pracovníky se střední a nižší kvalifikací. Souhlasím také s iniciativou přizpůsobit strategie celoživotního vzdělávání požadavkům starších zaměstnanců, aby bylo možné zajistit vyšší míru účasti rovněž pro pracovníky nad 55 let.

Alain Cadec (PPE), *písemně*. – (FR) Pro rozvíjení potenciálu k tvorbě nových pracovních příležitostí má v novém udržitelném hospodářství rozhodující úlohu politika soudržnosti EU, protože napomáhá odstraňovat regionální rozdíly a podporovat hospodářství. S ohledem na to by měly být na regionální a místní úrovni ve větší míře využívány evropské strukturální fondy pro iniciativy na vytváření nových, udržitelných a trvalých pracovních míst. Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) napomáhá k vytváření regionálních uskupení prostřednictvím propojení výzkumu, inovací a infrastruktury na místní úrovni v rámci nových technologií.

Regionální a místní orgány mají nejlepší postavení a nejvíce možností pro vytváření podmínek nezbytných pro rozvoj uskupení, která mohou být rozhodujícím podnětem pro místní hospodářský rozvoj a mohou vytvořit nová pracovní místa v regionech. Malé a střední podniky rovněž hrají klíčovou úlohu při podpoře inovací v Evropě. Měly by být podporovány ve využívání Evropského sociálního fondu k podpoře podnikatelského ducha a schopností.

V dosažení těchto cílů však tvoří překážku nedostatek koordinace mezi programy financování EU a vnitrostátními a regionálními programy financování. Pro dosažení větší součinnosti různých společných politik je tedy potřeba zavést lepší koordinaci na více úrovních.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože si uvědomuji, jaký význam má pro hospodářství usilující o udržitelnost vytváření „zelených pracovních míst“. „Zeleným pracovním místem“ by také mělo být takové pracovní místo, které přispívá k úsporám energie a šetření přírodních zdrojů, k využívání obnovitelných energií, k zachování ekosystémů a ke snížení dopadu, jenž má vytváření odpadu a znečišťování ovzduší. Pozitivní vedlejší vliv podpory těchto odvětví je ve skutečnosti značný a měl by se rozvíjet. Zároveň je zapotřebí zajistit přiměřené pracovní podmínky a odborné vzdělávání a přípravu lidí.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy, protože kritizuje strategii EU 2020, která se zcela opomíná otázky nezaměstnanosti a sociální soudržnosti, a protože vyzývá ke změnám v Evropském fondu pro regionální rozvoj a Evropském sociálním fondu tak, aby skutečně podporovaly zaměstnanost a spravedlivé sociální začlenění. Cílem zprávy je rovněž zahájení diskuse o zvláštních

opatření, která se týkají vytváření kvalitních pracovních míst s plnou mzdou a sociálním pojištěním prostřednictvím podpory ekologicky a sociálně udržitelného růstu, a jejich následné přijetí.

V této souvislosti se zpráva zasazuje o posílení úlohy veřejného sektoru prostřednictvím podpory jeho udržitelného rozvoje a veřejných služeb a infrastruktur, které budou splňovat ekologické a sociální normy. Zpráva dále obhajuje nové průmyslové a vzdělávací politiky a politiky rozvoje dovedností, které budou podporovat rovnost pohlaví a silnou úlohu zástupců pracovníků, a tím vytvoří životaschopné hospodářství.

Proinsias De Rossa (S&D), *písemně.* – Podporuji tuto zprávu, která uvádí, že při optimalizaci potenciálu tvorby pracovních míst je současně zapotřebí věnovat zvláštní pozornost důstojné práci a ochraně zdraví a bezpečnosti zaměstnanců. V zájmu předjímání změny a prevence nezaměstnanosti je nezbytná podpora sociálního dialogu a kolektivních dohod (které často v nových odvětvích neexistují) společně s posilováním sociálních jistot, systémů sociálních dávek a aktivních odvětvových iniciativ odborné přípravy, rovnosti žen a mužů a trhu práce podporujícího sociální začlenění. Zpráva se opírá o definici zelených pracovních míst Mezinárodní organizace práce, podle níž jsou zelená všechna pracovní místa, která podporují udržitelný rozvoj. Aby byl přechod sociálně spravedlivý, měli by se zaměstnanci na tomto procesu podílet jako partneři. Zpráva požaduje, aby byli zástupci zaměstnanců zapojeni do ekologizace pracovišť, jak ji definuje Mezinárodní organizace práce, s cílem dosáhnout toho, aby se pracoviště, společnosti a odvětví staly udržitelnějšími. Vyšší míra udržitelnosti jakožto jeden z prosazovaných cílů by měla být zařazena do finančního výhledu jednotlivých fondů, včetně strukturálních fondů a Fondu soudržnosti. Vytváření udržitelných pracovních míst společně s postupným přechodem ke kvalitním pracovním místům šetrným k životnímu prostředí a s investicemi do takových míst musíme zařadit mezi priority programu činnosti EU.

Edite Estrela (S&D), *písemně.* – (PT) Hlasovala jsem ve prospěch zprávy o „rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství“, protože tvrdí, že o vytváření zelených pracovních míst se nesmí uvažovat pouze v souvislosti s vyčíslením jejich přínosů. Je také důležité vědět, jak zajistit dobré pracovní podmínky a jak lze přechod k udržitelnému hospodářství provést sociálně spravedlivým způsobem.

Diogo Feio (PPE), *písemně.* – (PT) Počet parlamentních výborů, které se podílely na sestavení zprávy, tedy šest, poukazuje na velký význam, jaký má v současnosti zaměstnanost, a na to, že pojmu udržitelnosti se nyní v politických diskusích nelze vyhnout. Udržitelnost hospodářství a jeho potenciál k tvorbě pracovních příležitostí představují problémy, jež jsou společné pracovníkům, podnikatelům a politikům, technickým pracovníkům a laikům, ochráncům životního prostředí a průmyslníkům a mnoha dalších. Jedním z hlavních problémů jsou zde právě náklady na udržitelnost a to, jak jsou rozděleny.

Zajímalo by nás, do jaké míry tato potřeba, která není vždy patrná nebo dostatečně dosažitelná, má nepříznivý dopad na organizační schopnost trhů a jejich schopnost vyvíjet iniciativu nebo nezavádí další potíže do hospodářství, které již těžce zasáhla krize a nejistota. V současnosti je stále více potřeba, aby udržitelnost byla více než všeobecným pojmem, a tedy něčím, čeho lze těžko dosáhnout. Měla by být spíše proveditelným předpokladem pro dosažení změny lidského chování ve světě, a to také z hospodářského hlediska, aby mohla prospívat všem, nikoli pouze několika radikálům.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně.* – (PT) Rozvoj je udržitelný, jestliže uspokojování potřeb dnešní generace neohrožuje možnost uspokojování potřeb generací budoucích.

Potřebujeme přístup, jenž slučuje posuzování hospodářských, sociálních a ekologických záležitostí, zintenzivnění sociálního dialogu, zvýšení sociální odpovědnosti podniků a přijetí zásady předběžné opatrnosti a zásady „znečišťovatel platí“. Je zapotřebí myslet v dlouhodobém horizontu a klást si přitom za cíl konkurenceschopnost a sociální, hospodářskou, územní soudržnost a soudržnost životního prostředí. Prosazujeme proto investice do lidského a sociálního kapitálu a kapitálu životního prostředí a do technologických inovací a nových ekologických služeb.

S tímto závazkem přijímáme naši roli v boji proti změně klimatu. EU se zavázala, že do roku 2020 sníží emise skleníkových plynů alespoň o 20 %, pokryje svou energetickou spotřebu z 20 % z obnovitelných zdrojů a zvýší energetickou účinnost o 20 %. Podle šetření Mezivládního panelu pro změnu klimatu lze omezit celosvětové oteplování na 2°C jedině za předpokladu, že průmyslové země sníží emise skleníkových plynů do roku 2050 o 80–90 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990. Proto prosazujeme vytváření „zelených pracovních míst“, která přispívají k udržitelnému růstu založenému na sociální spravedlnosti a ekologické účinnosti, a podporu zaměstnanosti ve venkovských oblastech s cílem zabránit desertifikaci.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tato zpráva z vlastního podnětu obsahuje v různých oblastech pozitivní prvky a převzala část stanoviska, za něž jsem byla odpovědná ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, ačkoli dostatečně nezdurazňuje potřebu věnovat větší pozornost specifickým každého členského státu. Vyzdvihnu několik jejích pozitivních hledisek:

- domnívá se, že nové udržitelné hospodářství v EU musí zajistit vyvážený hospodářský a sociální rozvoj, a zdůrazňuje význam veřejného sektoru.
- požaduje ambiciózní, udržitelnou průmyslovou politiku s důrazem na účinné využívání zdrojů a poukazuje na to, že ekologické hospodářství musí nabízet perspektivy důstojných a dobře placených pracovních míst, která jsou zaměřena na energetickou účinnost nebo která přímo přispívají k průmyslové diverzifikaci.
- upozorňuje, že přechod k novému udržitelnému hospodářství je velmi komplexním jevem, a vyžaduje proto, aby byla zvláštní pozornost věnována osobám postiženým deindustrializací, a to zavedením odpovídající mechanismů finanční podpory a integrovaných zásahů, jež budou zaměřeny na udržitelný rozvoj a hospodářství více založené na inovacích, které bude schopné vytvářet slušná a dobře placená pracovní místa zaručující práva zaměstnanců a snižovat sociální nerovnosti i asymetrie mezi jednotlivými regiony na základě konzultací se sociálními partnery, přičemž je důležitá zvláště podpora pro malé a střední podniky.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Je vhodné, že o této zprávě hlasujeme dnes, v den, kdy skotská vláda oznámila, že Skotsko je v polovině cesty ke splnění cílů na rok 2020 pro emise skleníkových plynů. V nedávné zprávě se zdůrazňuje, že samotné větrné elektrárny na moři mohou ve Skotku nabídnout kolem 48 000 pracovních míst, a skotská vláda je oddána zaujímat v EU přední postavení mezi zeměmi, jež vyvíjejí úsilí o vytváření nových pracovních příležitostí v udržitelném hospodářství. Je nešťastné, že vláda ve Westminsterském paláci nadále diskriminuje skotské dodavatele energie tím, že na ně uvaluje sankce v podobě poplatků za přístup do rozvodné sítě, čímž brzdí rozvoj, který má význam pro celou EU. Hlasoval jsem ve prospěch výzev obsažených v této zprávě a naléhavě vyzývám vládu Spojeného království, aby tomu věnovala pozornost.

Jarosław Kalinowski (PPE), *písemně.* – (PL) Nárůst počtu krátkodobých smluv s horšími pracovními podmínkami je v současnosti zřejmý zejména mezi mladými lidmi. Představuje to závažnou překážku, která stojí v cestě stabilnímu životu občanů, a v důsledku toho také v cestě udržitelnému hospodářství. Ekologické trendy ve vývoji a inovace průmyslu mají napomoci k růstu zaměstnanosti a zároveň přispět k ochraně životního prostředí.

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin tvrdí, že pokud se v zemědělství stanoví jako nezbytný požadavek zavedení technologií šetrných k životnímu prostředí, přispěje to k nárůstu zaměstnanosti a příjmů zemědělců. Je to zajímavé tvrzení, které je bezpochyby hodno diskuse a hlubší analýzy. Podporu si rovněž zaslouží návrh vést informační kampaně za účelem zvýšení povědomí občanů o důležitosti ekologie.

Alan Kelly (S&D), *písemně.* – Energetická udržitelnost je jedním z hlavních problémů, kterým společnosti v Evropě v současnosti čelí, a má rovněž potenciál stát se v příštích letech hlavním zdrojem zaměstnanosti. Podporuji tuto iniciativu, protože podporuje vytváření pracovních míst a chrání práva zaměstnanců.

Elisabeth Köstinger (PPE), *písemně.* – (DE) Pomalu ustupující hospodářská krize by měla Evropskou unii povzbudit k tomu, aby své zdroje spravovala s větší opatrností a konkurenceschopností. To je možné pouze tehdy, je-li k hospodářství přistupováno udržitelným způsobem, který přináší širokou řadu vedlejších pozitivních přínosů pro životní prostředí a pro naše občany. Musíme vytvořit stabilní všeobecné podmínky, za nichž bude moci potenciál pro zaměstnanost v ekologickém hospodářství EU vzkvétat, a zajišťovat tak trvalý hospodářský rozvoj. Hlasuji ve prospěch této zprávy, protože hospodářský růst, ochrana životního prostředí a sociální soudržnost jsou na sobě závislé a vzájemně se doplňují. Cílem by neměla být pouze tvorba nových, udržitelných zelených pracovních míst, ale také podpora ekonomiky a společnosti jako celku, aby hrály v tomto novém hospodářství svoji roli. Musíme plně využít potenciál ekologického hospodářství a zároveň přispívat k celosvětovému postavení Evropy, která bude vzorem pokrokové, udržitelné a ekologické hospodářské unie.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písemně.* – (RO) V důsledku krize se hospodářský růst a zaměstnanost staly bezprostřední prioritou Evropské unie. Hlasoval jsem ve prospěch této zprávy, protože se domnívám, že je zásadní vyvinout dobře zacílené úsilí na zvýšení úrovně zaměstnanosti prostřednictvím politik na podporu aktivního stárnutí a začleňování mladých lidí, lidí se zdravotním postižením, legálních migrantů a dalších zranitelných skupin na trh práce. Tyto politiky musí být společně s kvalitním vzděláváním a odbornou přípravou doplněny účinnými pobídkami, jež podporují celoživotní vzdělávání a nabízejí možnosti pro zlepšování kvalifikací.

Dalším segmentem, který nesmíme přehlížet, jsou mladí absolventi. Musíme podněcovat silná partnerství mezi členskými státy a sociálními partnery, jež pomohou těmto mladým lidem při hledání jejich prvního zaměstnání nebo jim nabídnou možnosti dalšího vzdělávání, včetně učňovského vzdělávání. V tomto ohledu členské státy musí uvolnit a plně využít dostupné finanční prostředky EU, zejména pak prostředky z Evropského sociálního fondu.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *písemně.* – (RO) Opatření navržená na tvorbu nových pracovních míst potřebujeme zejména nyní, když členské státy čelí vážné hospodářské a sociální krizi. V této souvislosti hraje politika soudržnosti EU zásadní roli v oblasti rozvíjení potenciálu pro vytváření nových pracovních příležitostí v udržitelném hospodářství tím, že se sníží rozdíly mezi regiony a bude vytvořena společnost s plnou zaměstnaností.

Regiony musíme povzbuzovat k tomu, aby využívaly strukturální fondy k financování vnitrostátních, místních a regionálních projektů a aby stejně tak využívaly Evropský sociální fond za účelem vytváření lepších vzdělávacích a pracovních příležitostí.

Evropský sociální fond představuje řešení vhodné pro členské státy, které chtějí investovat do zlepšování dovedností, a tak zajišťovat zaměstnanost a vzdělávací aktivity, odborné přeškolení a kariérní poradenství pro nezaměstnané s cílem vytvářet více lepších pracovních míst. Požádala jsem Evropskou komisi, aby na podporu obcí a regionů v členských státech poskytla finanční prostředky pro pilotní projekt zaměřený na zajišťování školení a usnadňování výměny modelů osvědčených postupů pro ty, kteří se přímo podílejí na řízení a uplatňování evropských fondů na místní a regionální úrovni.

Thomas Mann (PPE), *písemně. – (DE)* Dnes jsem hlasoval ve prospěch zprávy z vlastního podnětu poslankyně Schroedterové o rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství. Ústředním zájmem zprávy jsou tzv. zelená pracovní místa. Jedná se o pracovní místa, která se nacházejí téměř ve všech příslušných průmyslových odvětvích a odvětvích služeb a která přispívají k udržitelnému hospodářství. Ochrana životního prostředí se může stát hnací silou hospodářství, pokud dostatečně zavčas vytvoříme předvídatelné rámcové podmínky podporující investice. Zavedení četných dodatečných kritérií pro zadávání veřejných zakázek je v rozporu s deklarovaným cílem EU, který se týká bezodkladného snižování byrokracie. Těší mě, že jsme se dokázali shodnout na omezení nárůstu na minimální sociální normy. Většina evropských společností v celosvětovém měřítku bezpochyby představuje průkopníky úspěšné politiky ochrany životního prostředí. Abychom jim zaručili spravedlivou hospodářskou soutěž, musíme zabránit tomu, aby byla výroba přesouvána z EU do třetích zemí, které mají nižší normy v oblasti ochrany životního prostředí. Evropská komise a členské státy musí pro boj proti tomuto trendu přijmout pohotová a důrazná opatření. Můj související pozměňovací návrh dnes získal většinovou podporu.

Na pracovišti je třeba prosazovat nediskriminační a rovné zacházení. Sankční mechanismy a kvóty v tomto ohledu nepředstavují správnou cestu. Povinný 40% podíl žen ve správních radách společností je nereálným požadavkem, a proto tento návrh nikdo nepodpořil. Ženy nepotřebují kvóty. Potřebují lepší příležitosti, aby se mohly věnovat své kariéře. Proto je nutné odstranit překážky, které ženám brání v profesním rozvoji.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Koncepte zaměstnanosti v novém udržitelném hospodářství vytvořila nové paradigma pro hospodářské rozpočty, které byly doposud považovány za důležité pro rozvoj a vytváření pracovních míst. Udržitelné hospodářství předpokládá velké změny v potenciálu zaměstnanosti, protože podniky z odvětví energetické účinnosti budou hrát celosvětově zásadní roli při vytváření nových pracovních míst. Německý příklad je v tomto ohledu velmi názorným dokladem úspěšnosti tohoto odvětví při vytváření nových pracovních míst. Je proto důležité, aby se ostatní země EU řídily německým příkladem s cílem dosáhnout v celé Evropě multiplikačního efektu na zaměstnanost v udržitelném hospodářství.

Andreas Mölzer (NI), *písemně. – (DE)* Ve zprávě EU opět vidíme hezká slova. Hovoří například o optimálním potenciálu k tvorbě pracovních míst pro muže a ženy v novém udržitelném hospodářství, o důstojné práci, sociálně spravedlivé transformaci a pokrytí požadavků na kvalifikaci. EU si však musí být zároveň vědoma, že právě kvůli rozšiřování směrem na východ tlak na trh práce v určitých odvětvích podstatně vzrostl, aniž by došlo k jakémukoli zlepšení. Navíc především v posledních několika letech došlo ke značnému

nárůstu nejistých pracovních podmínek, například jde o dočasnou práci zprostředkovanou přes agentury, práci na částečný úvazek, málo placená nejistá zaměstnání a předstíranou samostatně výdělečnou činnost. Zárukou získání pracovního místa již v současnosti není ani velice kvalitní vzdělání.

Dokud se bude mluvit o zelených kartách pro pracovníky ze třetích zemí, aby se do oblasti obchodu a průmyslu dodala levná pracovní síla, namísto aby se usilovalo o poskytnutí odpovídajících kvalifikací místním obyvatelům, toto všechno pravděpodobně zůstane prázdnými slovy. Požadavky se jeví jako správné, ale na papíře můžete tvrdit, co chcete. Vzhledem k tomu, že nelze předpokládat, že po této zprávě budou následovat odpovídající opatření, která tyto požadavky skutečně zrealizují, jsem se zdržel hlasování.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy paní poslankyně Schroedterové, protože souhlasím s poselstvím a přístupem této zprávy.

Udržitelný rozvoj zohledňuje potřeby dnešní generace tak, aby nebyla ohrožena možnost uspokojování potřeb generací budoucích. Kromě uvážení hospodářských a ekologických zájmů závěry Rady stanoví investice do lidského a sociálního kapitálu a také inovací s cílem vytvořit podmínky pro konkurenceschopnost, blahobyt a sociální soudržnost.

Další velmi důležitý bod dokumentu se navíc týká definice zelených pracovních míst. Tato pracovní místa se neomezují pouze na oblasti zaměstnanosti, jež jsou přímo spojeny s ochranou životního prostředí. Zahrnují všechny oblasti, které přispívají k přechodu k udržitelnému způsobu hospodaření prostřednictvím úspor energie, využívání obnovitelných energií a zabraňování vytváření odpadu.

Rovana Plumb (S&D), *písemně*. – (RO) Udržitelný růst musí být založený na sociální spravedlnosti a ekologické účinnosti. Transformace evropských hospodářství na hospodářství ekologicky účinná na každé úrovni, tedy na úrovni místní, vnitrostátní, regionální i evropské, povede k významným změnám ve výrobě, distribuci a spotřebě. Podporuji uspořádání informačních a osvětových kampaní, aby se zdůraznilo, že naše strategie pro přechod k ekologickému, udržitelnému hospodářství je sociálně spravedlivá a že napomůže ke zvýšení úrovně zaměstnanosti.

Ráda bych zdůraznila, že v rámci vytváření zelených pracovních míst v celé Evropě je nutné podporovat biologickou rozmanitost, především při vytváření sítí Natura 2000. Vyzývám Komisi, aby do roku 2011 navrhla strategii zahrnující jak legislativní, tak nelegislativní opatření na podporu vytváření zelených pracovních míst, která jsou zdrojem růstu a prosperity pro všechny.

Žádám Komisi a členské státy, aby začlenily politiky zaměřené na přeškolení pracovníků pro zelená pracovní místa do všech ostatních politik EU.

Robert Rochefort (ALDE), *písemně*. – (FR) Rozvoj zelených pracovních míst v Evropě je zásadní. Tato pracovní místa jednak umožňují podporu udržitelného růstu, a jednak se podílí na plnění ambiciózních kvantifikovaných cílů, které si EU stanovila s ohledem na boj proti změně klimatu. Hlasoval jsem ve prospěch zprávy mojí kolegyně paní Schroedterové, protože tato zpráva obhájuje uplatňování opatření na podporu těchto míst. Pro navýšení počtu zelených pracovních míst by měly být podniky povzbuzovány zejména k investicím do čistých technologií; mám na mysli především uplatňování daňových úlev pro malé a střední podniky. Je třeba povzbuzovat regiony, aby využívaly evropské strukturální fondy a Fond soudržnosti pro vytváření nových, udržitelných a trvalých pracovních míst. Musíme se však postarat o to, aby byly vnitrostátní systémy

odborné přípravy a vnitrostátní vzdělávací systémy uzpůsobeny k naplnění poptávky po kvalifikovaných pracovnících a k zajištění toho, že pracovníci, jejichž pracovní místa jsou těmito strukturálními změnami v hospodářství ohrožena, budou přeškoleni.

Zuzana Roithová (PPE), *písemně* – (CS) Zdržela jsem se hlasování o zprávě o rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství, protože nesdílím názor zpravodajky, že snížení emisí o 90 % za 40 let vyřeší nezaměstnanost. Jistě to podporuje zavádění nových technologií, ale to neznamená jednoznačně pracovní místa pro evropské občany. Jsme součástí liberalizovaného globálního trhu a ten nabízí podnikům, obcím i spotřebitelům nové technologie také z Asie, které těm evropským konkurují zejména nízkými cenami. To neznamená, že bychom neměli zvedat normy pro zlepšení životního prostředí, jenom nežijme v bludu, že to je lék na nezaměstnanost.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Oslavuji skutečnost, že Evropský parlament dnes přijal zprávu o potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v udržitelném hospodářství, kterou vypracovala moje německá kolegyně ze skupiny Zelených Elisabeth Schroedterová. Jak uvedla po hlasování, Zelení dlouho obhajují, aby se Evropa zavázala ke skutečnému tzv. zelenému Novému údělu a urychlila přechod k ekologickému hospodářství, což je jedinou životaschopnou reakcí na stávající hospodářskou krizi. Je tedy dobré, že velká většina poslanců Evropského parlamentu z různých politických skupin podpořila tuto zprávu, jež zdůrazňuje obrovský potenciál k tvorbě nových zelených pracovních míst a přeměně stávajících pracovních míst na zelená pracovní místa v celé Evropě a jež za tímto účelem činí doporučení.

Oreste Rossi (EFD), *písemně*. – (IT) Ačkoli podporujeme některé zásady obsažené v této zprávě, hlasovali jsme proti.

Rozvoj nových pracovních míst v ekologických odvětvích, využívání obnovitelných zdrojů, obnova ekosystémů a energetické úspory jsou žádoucí a je třeba je podporovat. Nesmíme ale dovolit, aby byly náklady na přechod k udržitelným pracovním příležitostem přenášeny na naše podniky, zejména ne nyní v době krize.

Společnostem, které se zajímají o úplný nebo částečný přechod do ekologicky udržitelného odvětví, by měly být zpřístupněny zdroje financování. Postupy pro náhradu systémů, které produkují vysokou míru znečištění, za systémy s malým dopadem na životní prostředí musí být také zjednodušeny, protože jak se v Itálii často stává, lidé jsou proti.

Edward Scicluna (S&D), *písemně*. – S potěšením jsem podpořil tuto zprávu. Je důležité, aby hospodářská a sociální krize neodradila členské státy od přechodu k udržitelnějšímu nízkouhlíkovému hospodářství, které bude efektivní z hlediska využívání zdrojů. Naše hospodářství tak budou odolnější, konkurenceschopnější a méně závislá na dovozu, který je stále dražší. Komise by na zelená pracovní místa měla klást zvláštní důraz, a to zejména protože Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj prokázala, že v odvětví služeb a výroby zboží zaměřené na životní prostředí mohou najít pracovní uplatnění lidé s rozmanitými dovednostmi a schopnostmi, včetně pracovníků s nízkou kvalifikací. Rovněž bych uvítal, kdyby členské státy zavedly systémy financování a daňové pobídky, a nasměrovaly tak malé a střední podniky k zeleným politikám zaměstnanosti. Přestože Evropská strategie zaměstnanosti vymezí pojem „zelená pracovní místa“ v širokém rozsahu, mělo by se rozlišovat mezi věcmi, jako je omezování znečištění, recyklace, hospodaření s vodními zdroji, ochrana přírody, tvorba environmentálních technologií a technologií pro výrobu obnovitelné energie a environmentální výzkum a vývoj. Ekologické hospodářství může zajistit hospodářský růst a vypořádat se s narůstající nejistotou zaměstnání, která se

v EU vyvinula v průběhu posledních desetiletí, a to zejména mezi mladými lidmi. Aby bylo možné toho dosáhnout, potřebujeme vhodné programy odborné přípravy a vzdělávání. Pouze poté budeme moci rozvíjet potenciál k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *písemně.* – (PL) Evropská rada definovala rozvoj jako udržitelný, jestliže plní potřeby dnešní generace, aniž by byla ohrožena možnost uspokojování potřeb budoucích generací. Ve zprávě se hojně hovoří o vytváření zelených pracovních míst. Mimořádně důležitou skutečností je, že zde existuje velký potenciál k tvorbě nových pracovních příležitostí v oblasti obnovitelných zdrojů energie. Německo je v Evropě dobrým příkladem odpovědného plnění takové politiky. Při přechodu k udržitelnému hospodářství musíme věnovat pozornost rovněž sociální spravedlnosti, protože to zajistí, že občané tuto změnu přijmou. Vhodná odborná příprava a systematické zlepšování kvalifikací pracovníků jsou v tomto ohledu rovněž důležité. Udržitelný rozvoj vyžaduje nejen dodržování norem z oblasti životního prostředí, ale také pracovních norem.

Bart Staes (Verts/ALE), *písemně.* – (NL) Zpráva o rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství má moji plnou podporu. Paní Schroedterová odkazuje na definici Mezinárodní organizace práce, která uvádí, že pracovní místo je zelené, jestliže přispívá k udržitelnému způsobu hospodaření a k sociální Evropě, tato definice se tedy nevztahuje jen na pracovní místa z oboru vyspělých technologií v odvětví energetiky a managementu životního prostředí, na něž odkazuje Komise. Jedním cílem je například ambiciózní, udržitelná průmyslová politika s důrazem na efektivní využívání zdrojů a na slušná a dobře placená pracovní místa. Doporučuje se, aby se zvýšila účast průmyslového odvětví, aby byly regionální orgány povzbuzovány k zohlednění tohoto cíle v právních rámcových podmínkách, v kontrolních nástrojích v rámci tržního hospodářství, v dotacích a při zadávání veřejných zakázek, a aby reakce lépe odpovídaly nejen na potřebu nových dovedností, ale také na potřebu zavedení sociálního dialogu či kolektivních smluv v nových odvětvích.

V nových odvětvích se vyvíjí velký tlak na produktivitu a je zde malý sklon k zaručení dobrých pracovních podmínek. V důsledku toho není jednoduché přesvědčit pracovníky v tradičních odvětvích s tradicí dobré sociální ochrany ke změně daného odvětví. Unie je povinna bojovat proti globálnímu oteplování, a je tedy nutné disponovat dobrou strategií pro sociálně spravedlivý přechod k ekologičtějším hospodářství.

Catherine Stihler (S&D), *písemně.* – Hlasovala jsem ve prospěch této zprávy, která vyzývá k vytvoření evropské strategie zaměstnanosti pro udržitelné hospodářství. Zpráva rovněž podporuje výzvy Rady k přezkumu dotací, které mají nepříznivý dopad na životní prostředí, a zdůrazňuje potřebu důstojné práce.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně.* – (RO) Hlasovala jsem ve prospěch zprávy o rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství, protože se domnívám, že členské státy musí přejít ke konkurenceschopnému, účinnému nízkouhlíkovému hospodářství. Proto vyzývám EU, aby vytvořila udržitelnou průmyslovou politiku a zapojila průmyslová odvětví do ekologických inovací, aby se snížila závislost hospodářského růstu na spotřebě zdrojů a energie a omezily se škodlivé emise. Myslím, že pro tvorbu pracovních příležitostí v ekologicky účinném hospodářství musíme investovat do energetické účinnosti a do využívání obnovitelných zdrojů energie a environmentálních technologií v budovách, v odvětví dopravy a v zemědělství. Naléhavě vyzývám k tomu, aby byla jako součást strategie EU 2020 vytvořena evropská strategie zaměstnanosti pro

dosažení udržitelného hospodářství, přičemž je zde třeba zdůraznit roli regionálních orgánů.

Navíc vyzývám k vyvinutí účinných systémů financování a daňových pobídek, které by pomáhaly malým a středním podnikům zajišťovat ekologické inovace a výrobní procesy. Závěrem se domnívám, že politika zaměstnanosti může hrát zásadní roli v boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení, a naléhavě vyzývám členské státy, aby využívaly Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci na podporu nových dovedností, jež jsou nezbytné pro ekologicky účinný hospodářský rozvoj.

Viktor Uspaskich (ALDE), *písemně.* – (LT) Vážené dámy a pánové, snaha o udržitelné hospodářství není pouze ekologickou nutností, je to také jeden z hlavních pilířů naší strategie o sociální Evropě. Takové změny ale budou přínosné pouze tehdy, pokud budou sociálně spravedlivé a ve svém důsledku povedou ke zvýšení zaměstnanosti, zlepšení pracovních podmínek a posílení sociálního zabezpečení.

Udržitelné hospodářství tedy musí zahrnovat nejen sociální a ekologickou, ale také technologickou a ekonomickou udržitelnost. To by si nemělo vzájemně protirečít. Potřebujeme více tvůrčích opatření.

Vezměme si např. energetickou účinnost. V Litvě bylo stavební odvětví jedním z odvětví, která hospodářská krize zasáhla nejsilněji. Většina starých budov v Litvě je velmi neekonomická – dovážena energie je využívána neefektivně, na což ukazují vysoké účty obyvatel za vytápění.

Je pravděpodobné, že vnitrostátní projekty na provedení izolace budov a zvýšení jejich energetické účinnosti povedou k tomu, že peníze se vrátí zpět na trh prostřednictvím platů a investic ve stavebním odvětví. Zároveň to Litvě zajistí menší závislost na dovážené energii.

To je samozřejmě jeden z příkladů a nemusí být nutně uplatnitelný ve všech členských státech. Ukazuje ale, že zejména v průběhu krize musíme myslet kreativněji a musíme spojit naše síly tam, kde je třeba položit základy pro udržitelnou budoucnost.

Zpráva: Rafal Trzaskowski (A7-0216/2010)

Zuzana Brzobohatá (S&D), *písemně.* – (CS) Zprávu o EHP-Švýcarsko: překážky ve vztahu k plnému zavedení vnitřního trhu jsem podpořila především proto, že upozorňuje a vybízí Evropskou komisi k celé řadě kroků směřujících k usnadňování a prohlubování ekonomické spolupráce mezi Evropskou unií a Švýcarskem. Zpráva především zcela správně poukazuje na zbytečně složitý systém 120 bilaterálních dohod v jednotlivých ekonomických sektorech mezi Švýcarskem a EU. Snaha maximálně se snažit o zjednodušení a přiblížení právních předpisů je správná, zejména pokud jde o odstraňování překážek přístupu na švýcarský trh podnikům z EU a naopak. Zpráva např. poukazuje na celkem zbytečný právní požadavek pro podniky vstupující na švýcarský trh týkající se složení finanční kauce. Dle mého názoru jde o zbytečnou překážku, kterou je vhodné odstranit a na kterou zpráva oprávněně poukazuje.

Mário David (PPE), *písemně.* – (PT) Hlasuji pro tuto zprávu, protože důsledné vybudování vnitřního trhu a jeho účinné fungování jsou stejně důležité pro EU i její obchodní partnery, zejména členské státy Evropského sdružení volného obchodu. Švýcarsko, čtvrtý nejdůležitější obchodní partner EU co do objemu, má svůj model hospodářské integrace bez přistoupení založený na dvoustranných odvětvových dohodách. Tato skutečnost pro ně vytváří dodatečné problémy, protože na rozdíl od Dohody o Evropském hospodářském

prostoru neexistuje v těchto dvoustranných dohodách ustanovení o automatickém mechanismu pro přizpůsobení jejich obsahu změnám příslušného *acquis communautaire* EU.

I přes pozitivní vývoj z hlediska Dohody o volném pohybu osob mezi členskými státy EU a Švýcarskem existují v uplatňování Dohody o volném pohybu osob otázky, které vyžadují další pozornost. Proto se domnívám, že je třeba vzít v úvahu všechny možnosti, které směřují ke zlepšení uplatňování Dohody o volném pohybu osob a v neposlední řadě i k větší harmonizaci při jejím uplatňování a většímu sblížení právních předpisů Unie a Švýcarska týkajících se vnitřního trhu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Švýcarsko má svou historii a zvláštní charakteristiky, které se odrážejí nejen ve způsobu, jak se vnitřně spravuje, ale i ve zvoleném způsobu udržování vztahů s ostatními státy a v námitkách a výhradách, které v těchto vztazích uplatňuje. Švýcarská neochota k začlenění do větších mezinárodních organizací nebo k uzavírání často trvale závazných smluv, které se dotýkají jeho domácího právního systému, je dlouhodobá a žádnou novinkou není ani jeho upřednostňování vlastních občanů a společností sídlících v zemi na úkor zahraniční konkurence, která tak často bezdůvodně trpí právními a administrativními překážkami.

Švýcarsko je však přesto důležitým partnerem Evropské unie a podepsalo již více než sto dvoustranných dohod týkajících se jejich vzájemných vztahů. Švýcarské rozhodnutí zůstat mimo Evropský hospodářský prostor sice nepomohlo urychlit a zjednodušit hospodářské vztahy EU s touto zemí, ale ani nijak nezabránilo jejich celkově pozitivnímu vybudování. Doufám, že tyto vztahy budou sílit a růst.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Všechny čtyři členské státy Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) (Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko) představují významné obchodní partnery Evropské unie, přičemž Švýcarsko a Norsko jsou podle objemu čtvrtým a pátým nejvýznamnějším obchodním partnerem EU, a náleží do společné kulturní oblasti, co se týče sdílení klíčových hodnot a kulturního a historického dědictví.

Vzhledem k tomu, že nová nařízení Lisabonské smlouvy by mohla vést k pomalejšímu provádění právních předpisů týkajících se vnitřního trhu ve státech Evropského hospodářského prostoru (EHP) a ESVO, souhlasím, že je nutné, aby Komise formalizovala postup oznamování nových pravidel a právních předpisů EU, které spadají do oblasti působnosti Dohody o EHP, aby se zmenšila prodleva mezi přijímáním nových právních předpisů a jejich možným přejímáním státy EHP/ESVO.

Souhlasím rovněž, že parlamenty států EHP/ESVP by měly být více propojeny s legislativním procesem EU, pokud jde o návrhy s významem pro EHP. Navrhuji tudíž, aby Komise poskytovala vnitrostátním parlamentům států EHP/ESVO legislativní návrhy, které jsou zasílány vnitrostátním parlamentům v členských státech EU ke konzultaci.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), písemně. – (GA) Jako předseda delegace Evropského parlamentu pro vztahy se Švýcarskem a EHP rozumím tématům, o nichž tato zpráva hovoří. Evropské sdružení volného obchodu má čtyři členské státy: Švýcarsko, Island, Norsko a Lichtenštejnsko. V roce 1994 se podpisem Dohody o EHP staly tři z těchto čtyř zemí součástí vnitřního trhu. Švýcarsko v referendu 50,3 % hlasů proti a 49,7 % hlasů pro rozhodlo, že součástí EHP nebude. Švýcarsko se tedy rozhodlo, že bude mít samostatné vztahy se zbytkem Evropy, a uzavřelo přibližně 120 dvoustranných dohod s EU.

Tyto dohody se vztahují na volný pohyb osob, silniční dopravu, civilní letectví, vědecký výzkum, technické překážky obchodu, trhy veřejných zakázek a zemědělské otázky. Švýcarsko je druhým nejdůležitějším hospodářským partnerem EU a švýcarské společnosti zaměstnávají více než jeden milion lidí po celé EU.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písemně. – (RO)* Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože vítám dosažený pokrok v liberalizaci poskytování přeshraničních služeb mezi EU a Švýcarskem, a zejména pozitivní vliv Dohody o volném pohybu osob. Trvalý nárůst počtu vyslaných pracovníků a samostatně výdělečně činných poskytovatelů služeb z EU, kteří pracují ve Švýcarsku, mezi lety 2005 a 2009 (podle statistiky dojíždí do Švýcarska ze zemí EU a ESVO každý den za prací přibližně 200 000 přeshraničních pracovníků) se ukázal jako vzájemně výhodný. Domnívám se, že v příštím období budou muset švýcarská vláda a kantonální orgány čerpat ze zkušeností EU a EHP s deregulací odvětví služeb na základě směrnice o službách.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Švýcarsko s Islandem, Norskem a Lichtenštejnskem jsou členy Evropského sdružení volného obchodu a jsou důležitými obchodními partnery EU. Island, Norsko a Lichtenštejnsko však ještě dále upevnily své obchodní vztahy s EU tím, že přijaly Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (EHP). Protože Švýcarsko je co do objemu čtvrtým nejdůležitějším obchodním partnerem EU, je nesmírně důležité, aby přijalo dohodu EHP. To jsou důvody mého hlasování.

Franz Obermayr (NI), *písemně. – (DE)* Tato zpráva nevěnuje dostatečnou pozornost svrchovanosti Švýcarska. Z toho důvodu jsem hlasoval proti ní.

Paulo Rangel (PPE), *písemně. – (PT)* Je naprosto zásadní, abychom vytvořili skutečný Evropský hospodářský prostor, jak stanoví Smlouva z Porta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně. –* My Zelení jsme podpořili tuto zprávu, která obsahuje řadu údajů o překážkách uplatňování pravidel vnitřního trhu ze strany Švýcarska a států EHP. Zejména formuluje tyto myšlenky: po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost by měla Evropská komise poskytnout vnitrostátním parlamentům všech států EHP ESVO legislativní návrhy, které jsou zasílány ke konzultaci vnitrostátním parlamentům EU. Státy EHP ESVO by měly vyčlenit příslušné zdroje pro provádění směrnice o službách, zejména pro zřízení jednotlivých kontaktních míst, a státy EHP ESVO by mimo jiné měly zintenzivnit svou účast v diskusích o směrnici o právech spotřebitelů.

Oreste Rossi (EFD), *písemně. – (IT)* Hlasovali jsme pro tuto zprávu, protože odstraňuje překážky volného obchodu mezi zeměmi EU a důležitými evropskými obchodními partnery.

Domníváme se, že zejména pokud jde o Itálii, větší uplatňování pravidel vnitřního trhu ze strany Švýcarska může mít pozitivní dopad na naše společnosti a naše pracovníky. Musíme přivítat rozhodnutí, že Švýcarsko se již rozhodlo významně omezit bankovní tajemství, aby vyhovělo potřebě transparentnosti požadované Evropskou unií.

Catherine Stihler (S&D), *písemně. –* Hlasovala jsem pro tuto zprávu, která doporučuje větší spolupráci a sdílení osvědčených postupů a pokyny ohledně změn, které musí být provedeny v období po Lisabonu. Zpráva je optimistickým příslibem, protože uvádí průměrnou míru nedostatků v provádění předpisů ve výši 0,7 %, což zhruba odpovídá členským státům EU.

Rafał Trzaskowski (PPE), *písemně.* – (PL) Velice mě těší, že Parlament přijal tuto zprávu tak velkou většinou. Doufám, že vaše hlasy pro její přijetí rovněž znamenají, že stejně jako já podporujete dva hlavní cíle zprávy. Zaprvé jsme já i Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů chtěli zařadit nečlenské státy EU z Evropského hospodářského prostoru a Švýcarsko na pořad jednání výboru, který se zabývá srdcem EU, tedy vnitřním trhem. Doufám, že tito partneři, kteří jsou konec konců největšími hospodářskými partnery Unie, zde zůstanou natrvalo. Druhým cílem bylo konečně řešení konkrétní překážky dosažení této spolupráce, zejména těch, které existují mezi Bruslem a Bernem. Doufám, že hlasování Parlamentu v této věci přesvědčí obě strany, jak Evropskou komisi, tak orgány Švýcarské konfederace, aby přehodnotily mechanismy, které v současnosti regulují jejich spolupráci.

Zpráva: Pablo Zalba Bidegain (A7-0210/2010)

Sophie Auconie (PPE), *písemně.* – (FR) Dohody o volném obchodu umožňují signatářským zemím využívat výhod obchodování se širokým sortimentem výrobků a stavět na svých relativně silných stránkách. Proto jsem ráda, že Evropská unie brzy uzavře dohodu o volném obchodu s Jižní Koreou. Musíme však být vždy velmi ostražití, pokud jde o podmínky navrhované obchodní dohody. V tomto případě se musíme vyvarovat náhlých změn, které by potenciálně mohly destabilizovat obchodní toky. Proto potřebujeme ochranné doložky, které by v neposlední řadě chránily náš automobilový průmysl. Jsem, co se praktické stránky týče, ráda, že zpráva byla přijata, protože obsahuje požadavek poslanců Evropského parlamentu, aby na žádost členského státu, Evropského parlamentu, tuzemské poradní skupiny, právnické osoby, sdružení jednajícího jménem výrobního odvětví Unie a zastupujícího alespoň jeho jednu čtvrtinu nebo z podnětu Komise bylo možné zahájit šetření nárůstu dovozu. Pokud se ukáže, že evropští výrobci jsou vážně postiženi prudkým nárůstem dovozu určitého produktu, bude možné zavést ochranná opatření formou ochranného cla.

George Sabin Cutaş (S&D), *písemně.* – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu o provádění dvoustranné ochranné doložky Dohody o volném obchodu mezi EU a Koreou. Ochranná doložka zabezpečí evropský průmysl a pracovní místa před jakýmkoli možným poškozením způsobeným dovozem z Koreje. Zvláště důležitými hledisky jsou důsledné sledování vývozních toků a okamžitá náprava jakýchkoli nesrovnalostí při dodržování zásad spravedlivé hospodářské soutěže. Proto se domnívám, že Parlament musí dát Radě a Komisi najevo, že si přeje přijmout toto nařízení co nejdříve.

Marielle De Sarnez (ALDE), *písemně.* – (FR) Parlament schválil změny v ochranné doložce, která má být součástí dohody o volném obchodu s Jižní Koreou. Jednalo se však pouze o první hlasování. Závěrečné hlasování bylo odloženo na dílčí zasedání, které se bude konat ve dnech 18.–21. října, abychom si ponechali prostor pro dosažení dohody s Radou při prvním čtení. Všechny studie posouzení dopadu vypracované Evropskou komisí prokázaly, že větší obchodní užitek než EU z toho bude mít Jižní Korea. Tím nejmenším, co mohla Komise udělat, bylo připravit pro nás hodnověrnou ochrannou doložku. Jsme přesvědčeni, že náš požadavek na zavedení oblastních ochranných opatření je oprávněný, protože dopad otevření trhu EU pro jihokorejské výrobky se bude pravděpodobně v jednotlivých členských státech významně lišit. Je daleko snadnější předpovědět dopad evropského vývozu na zemi s 50 miliony obyvatel (ve srovnání s 500 miliony). Je rovněž nezbytné, aby Parlament a příslušná výrobní odvětví měla právo z ochranných důvodů dát podnět k zahájení šetření a aby měl Parlament větší slovo při schvalování nebo zamítání ochranných opatření.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Doufám, že Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a Jižní Koreou bude vzájemně prospěšná a že omezení volného obchodu budou pro obě strany minimální. Ochranná opatření mají zabránit vážnému poškození průmyslu EU. Dvoustranné ochranné doložce, která vychází z dohody podepsané s Jižní Koreou v říjnu, by měla být věnována větší pozornost, aby různé aspekty jejího provádění byly řádně vyjasněny a aby odpovídala požadavku transparentnosti a zahrnovala i protistranu.

Tyto doložky by měly být jakožto překážky volného obchodu omezeny na nutnou míru, aby nedocházelo k větším škodám, a měly by být přiměřené a úměrné situacím, pro které byly vytvořeny. Doufám, že evropský průmysl dokáže, že je stále odolnější a kreativnější, takže se k této možnosti nebudeme muset uchýlit.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Tento návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady zřizuje právní nástroj pro provádění ochranné doložky Dohody o volném obchodu mezi EU a Koreou. Dohoda o volném obchodu mezi EU a Korejskou republikou byla uzavřena dne 15. října 2009. Dohoda zahrnuje dvoustrannou ochrannou doložku, která zajišťuje možnost znovu uplatnit doložku nejvyšších výhod, pokud se v důsledku liberalizace obchodu dovoz zvýší natolik a bude se uskutečňovat za takových podmínek, že tím výrobnímu odvětví v Unii vyrábějícímu obdobný nebo přímo konkurenční produkt vznikne nebo začne hrozit vážná újma. Má-li být toto opatření funkční, musí být tato ochranná doložka začleněna do právních předpisů EU, a to nejen proto, že je zapotřebí upřesnit procedurální aspekty uplatňování ochranných opatření, ale také proto, že je třeba stanovit práva zúčastněných stran.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Přijetí této ochranné doložky, která je přiznáním tragických následků liberalizace a deregulace světového obchodu, neodstraňuje hrozby a obavy, které s sebou volný obchod mezi EU a Jižní Koreou přináší, pokud jde o budoucnost různých odvětví hospodářské činnosti. Obzvláště pravdivé je to v některých členských státech, například v Portugalsku, a v regionech, které na těchto odvětvích závisejí nejvíce.

Vzpomeňme na textilní a oděvní průmysl, který je touto dohodou obzvláště postižen; vzpomeňme na studii Generálního ředitelství pro zaměstnanost a nadace Eurofound, která uvádí scénáře, jež počítají se snížením počtu pracovních míst v Unii v tomto odvětví o 20 až 25 % do roku 2020, a dokonce přichází se scénářem, podle něhož zanikne 50 % pracovních míst, které v současnosti v Evropské unii existují. Vzpomeňme také na odvětví jako elektronika a průmysl vyrábějící součásti motorových vozidel.

Neoliberální fundamentalismus EU nadále obětuje pracovní místa a výrobní kapacity na oltář volného obchodu v zájmu zisků svých nadnárodních společností; nadále zhoršuje schodky a podporuje vnější závislost na cizích trzích a chronickou a rostoucí nerovnováhu v obchodu. Tato ideologie nadále ospravedlňuje útoky na práva pracovníků, sociální dumping a zbídačení milionů malých výrobců a mnoha malých a středních podniků.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *písemně. – (FR)* Tato dohoda je první obchodní dohodou uzavřenou po Lisabonské smlouvě, první dohodou, kterou Evropský parlament schválí, proto je důležité, aby bylo hlas Parlamentu slyšet. Abychom potvrdili nové pravomoci Parlamentu při definování obchodní politiky EU, hlasovali jsme pro pozměňovací návrhy předložené parlamentním Výborem pro mezinárodní obchod (INTA), ale rozhodli jsme se nehlasovat pro znění usnesení jako celku, abychom se pokusili dosáhnout lepší dohody s Radou, lepší dohody, ve které by mělo být přezkoumáno několik hlavních bodů: chceme skutečnou ochrannou doložku, účinnou doložku, která umožní předcházet situacím, kdy

může dojít k „vážné újmě“ výrobců Evropské unie. Pak je tu otázka práva Parlamentu na iniciativu zahájit šetření podle ochranné doložky.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Dohoda o volném obchodu mezi EU a Jižní Koreou má obrovský význam pro hospodářský rozvoj členských států EU. Je však zapotřebí dvoustranných ochranných doložek, aby nedocházelo k narušování hospodářské soutěže a byla zachována rovnováha mezi dovozy a vývozy obou smluvních stran. Tyto doložky umožňují zabránit vážné újmě, která by potenciálně mohla vzniknout některým výrobním odvětvím v EU, pokud by se prudce zvýšil dovoz určitých produktů. Mají-li tato opatření být funkční, musí být zmíněná doložka začleněna do právních předpisů EU.

Andreas Mölzer (NI), *písemně. – (DE)* Ve srovnání s jinými zeměmi, s nimiž Evropská unie vyjednávala nebo již uzavřela dohody o volném obchodu, má bývalá japonská kolonie Jižní Korea vyšší standardy sociální a pracovní legislativy. Je důležité a rovněž přiměřené, aby bylo možné přijímat ochranné doložky na omezenou dobu na regionální úrovni v jednotlivých členských státech EU. Minulá zkušenost ukázala, že je důležité, zejména v souvislosti s dovozem a vývozem zboží, abychom mohli zasahovat a přijímat všechny potřebné strukturální úpravy či podobná opatření.

Rovněž je zásadní, aby vývozy a dovozy v oblastech s největším potenciálním dopadem byly sledovány, abychom zabránili vážnému poškození průmyslových odvětví v Unii. Uzavírání obchodních dohod v zásadě podporuje hospodářský růst v rámci EU, a proto jsem hlasoval pro zprávu.

Cristiana Muscardini (PPE), *písemně. – (IT)* Plně podporuji text usnesení navrhuující nařízení, které umožňuje uplatnit ochrannou doložku v případech, kdy jihokorejské dovozy mohou způsobit vážnou újmu evropským výrobcům a zpracovatelskému průmyslu při použití dohody o volném obchodu.

Regionální použití této doložky je důležité, protože umožňuje, aby nejen členské státy, ale i průmyslová odvětví a Parlament požádaly o zahájení šetření, která v krátkém časovém rámci ochrání evropské vývozy. Hlasovat pro Zalbovo usnesení nám umožňuje přijmout vůči Radě jasné a rozhodné stanovisko, které potvrzuje roli Parlamentu, jenž se na evropské obchodní politice podílí, a není jen jejím pouhým vykonavatelem.

Velmi nás překvapuje, že belgické předsednictví uvedlo návrh rozhodnutí o podpisu a dočasném použití smlouvy na pořad jednání na příštím zasedání Rady pro zahraniční věci, a to dříve, než Parlament zahájil diskusi o smlouvě a než se seznámilo s výsledkem hlasování Parlamentu o ochranné doložce, bez oficiálního třístranného rozhovoru, ačkoli ví o nejasnostech kolem konečného obsahu. Proto je třeba vyzvat všechny orgány, aby projevovaly větší vzájemnou úctu, jak stanoví Lisabonská smlouva.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *písemně. – (PT)* Evropská unie je nejnáročnější výrobní oblastí na světě a nejprostupnějším trhem na světě. Tato situace vytváří mimořádně vážné problémy, především pro naše výrobce, kteří musí dodržovat široké spektrum právních předpisů, jež na ně těžce doléhají, a proto mají někdy vyšší výrobní náklady než jejich konkurence v jiných částech světa. Pokud tato konkurence získá volný přístup na naše trhy, vytvoří se systém nespravedlivé hospodářské soutěže, který nezvládnou ani výrobci, ani zpracovatelé, průmysl ani obchod; ze střednědobého hlediska to bude mít velmi škodlivý dopad na evropskou společnost.

V této souvislosti jsem s nadšením přivítala tuto zprávu o obchodu mezi Evropskou unií a Jižní Koreou. Zpráva obsahuje ustanovení o dvoustranné ochranné doložce, která

zabraňuje vážnému poškození evropského průmyslu v případě vysokého objemu dovozů, a proto si je vědoma tohoto chronického problému a směřuje k přijetí přiměřených opatření pro jeho minimalizaci.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně. – (IT)* Pane předsedající, dne 23. dubna 2007 Rada pověřila Komisi, aby zahájila vyjednávání s Korejskou republikou s cílem uzavření dohody o volném obchodu mezi EU a Koreou.

Dohoda byla podepsána dne 15. října 2009. Obsahuje dvoustrannou ochrannou doložku, která umožňuje znovuzavedení sazby podle doložky nejvyšších výhod (MFN), pokud v důsledku liberalizace obchodu vzrostou dovozy na takovou míru – v absolutních číslech nebo ve vztahu k domácí produkci – a budou probíhat za takových podmínek, že způsobí nebo budou hrozit, že způsobí vážnou újmu průmyslu EU, který vyrábí podobný nebo přímo konkurenční produkt.

Aby byla tato opatření funkční, musí být ochranná doložka začleněna do právních předpisů EU, v neposlední řadě protože je třeba vyjasnit procedurální aspekty uplatňování ochranných opatření a práva zainteresovaných stran. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, který je před námi, představuje právní nástroj potřebný pro uplatňování ochranné doložky v dohodě o volném obchodu mezi EU a Koreou.

Marit Paulsen, Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), *písemně. – (SV)* Dohoda o volném obchodu mezi EU a Jižní Koreou je pro EU velmi důležitou dohodou. Jako liberálové máme velmi pozitivní vztah k dohodám o volném obchodu a věříme v jejich pozitivní vliv na evropskou ekonomiku a obchod. Jsme proto velmi skeptičtí, pokud jde o regionální ochranné doložky, které chce Evropský parlament začlenit do dohody jako způsob omezení volného obchodu. Chceme naopak zdůraznit důležitost volného obchodu pro rozvoj EU. Má-li se EU stát konkurenceschopným hráčem v oblasti volného obchodu, Evropský parlament by měl usilovat o zjednodušení a vytváření příležitostí v obchodu se zbytkem světa prostřednictvím dohod o volném obchodu bez omezení.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně. –* Zelení nepředložili pozměňovací návrhy k návrhu zprávy, protože vycházíme z návrhu, že v nadcházejícím postupu souhlasu budeme hlasovat proti dohodě o volném obchodu s Koreou jako takové z toho důvodu, že nesouhlasíme se situací, v níž je průmyslová krajina EU určována nahodile jedinou dohodou o volném obchodu. Kromě toho nesouhlasíme s vyjednanou výjimkou EU v dohodě o volném obchodu, která umožňuje vyvážet do Korey vozidla s vysokou spotřebou paliva, jež nevyhovují přísnějším korejským emisním limitům CO₂ a harmonogramům. A konečně strategii EU 2020 vnímáme jako pokus o podporu takové průmyslové politiky v rámci celé EU, která by měla být provázena dočasným moratoriem na stávající dohody o volném obchodu, jež potenciálně odporují cílům této politiky.

V této situaci nicméně podporujeme formulaci přísných ochranných opatření a toto konkrétní opatření bude precedentem pro ostatní dohody o volném obchodu. Také jsme podpořili zpravodaje, který nesouhlasí se situací, v níž je korejské ochranné opatření navrženo výhradně v zájmu automobilového průmyslu, a který chce zajistit, aby bylo posouzeno celé spektrum obchodních vztahů a možných potřeb obchodních obranných mechanismů.

Zpráva: José Bové (A7-0225/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasoval jsem pro tuto zprávu jménem skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, protože se domnívám, že je potřebná pro nalezení nové rovnováhy vztahů v celém potravinovém řetězci a pro jejich transparentnost, aby byl vytvořen spravedlivý a konkurenční rámec osvědčených postupů a systém dohledu pro zajištění jeho hladkého fungování. Doufám, že Komise zohlední hlavní směry, které zde dnes Parlament přijal, a že budou součástí legislativního návrhu, který nám předloží do konce roku.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *písemně. – (EL)* Zpráva se omezuje na výpovědi o tragické situaci v potravinovém řetězci, která se stále zhoršuje, a kritizuje Komisi za nedostatky v její komunikaci. Souhlasí však s obchodním využitím potravin a navrhuje řešení v rámci zlepšené konkurenceschopnosti, transparentnosti a informovanosti na trhu s potravinami, aniž se zmiňuje o základní příčině problému, která spočívá v kapitalistickém způsobu výroby, který okrádá malé a střední farmy o plody jejich práce a pracující spotřebitele o jejich příjmy. Politika EU i řeckých vládních stran PASOK a Nové demokracie namířená proti venkovským oblastem podporovala nadvládu monopolů nad trhem s potravinami a vytvoření kartelů v potravinových produktech, jako například v mléčných výrobcích a mouce. V důsledku toho maloobchodní ceny explodovaly a dále zvyšovaly masivní zisky potravinářského průmyslu, přičemž pracující a venkovské rodiny si je prostě nemohou dovolit.

Potravinové potřeby lidu budou uspokojeny pouze tehdy, když pracující třídy, majitelé malých a středních farem a venkovské třídy budou společně bojovat proti monopolům tím, že se budou snažit porazit a odstranit politiku namířenou proti venkovu a její zástupce, dát moc do rukou lidu, převést výrobní prostředky do společenského vlastnictví a organizovat plánovanou zemědělskou výrobu podle potřeb pracujících a venkovských rodin v rámci lidového hospodářství.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *písemně. – (IT)* Pane předsedající, hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože, jak vhodně sděluje bod 3 zprávy, všech cílů souvisejících se zemědělstvím, jež jsou stanoveny v Římské smlouvě (vyšší produktivita, dostatečné zásobování potravinami, přiměřené spotřebitelské ceny, stabilizace trhu), bylo dosaženo, s výjimkou cíle spravedlivých příjmů pro zemědělce. Komise by proto měla náležitě zohlednit tuto skutečnost ve všech rozpočtových návrzích.

Sophie Auconie (PPE), *písemně. – (FR)* Naši zemědělci by měli mít možnost za svoji práci získat důstojný příjem a zároveň vyrábět potraviny, které splňují přísné jakostní normy a jsou pro spotřebitele cenově dostupné. Díky práci Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova je zpráva poslance Bového vyvážená a navrhuje celou řadu řešení těchto výzev. Posílit organizace producentů, nabídnout v některých odvětvích standardní smlouvy a podpořit samoregulaci: to jsou podle mého názoru přístupy, které je dobré vyzkoušet. Proto jsem hlasovala pro tuto zprávu.

Liam Aylward (ALDE), *písemně. – (GA)* V roce 2009 poklesly příjmy zemědělců v průměru o 12 % a provozní náklady vzrostly o 3,6 %. Za současného stavu věci nebudou již zemědělci dlouho schopni fungovat v potravinovém řetězci – kde od roku 1996 ceny pro spotřebitele ročně rostly o 3,3 %.

Potravinový řetězec je složitá struktura, která v současnosti nefunguje efektivně. Zemědělci nedostávají přiměřenou odměnu za čas a investice, které vkládají do výroby kvalitních

potravin. Máme-li se spoléhat na zemědělce, kteří by měli zajišťovat dodávky potravin v Evropě, musíme reagovat na nestálosti trhu a porušování v potravinovém řetězci. Musíme zajistit spravedlivé příjmy pro zemědělce.

Musíme zaručit spravedlivé ceny pro zemědělce, náležitou transparentnost trhu a spravedlivé maloobchodní ceny pro spotřebitele. Komise musí prošetřit potravinový řetězec a především podpořit ty, kteří chtějí prověřit rozdělování ziskových marží, aby bylo možné přesně určit místo v potravinovém řetězci, kde porušování nepříznivě ovlivňuje konkurenci.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně* . – (LT) Podpořil jsem tuto zprávu i obavy ze situace zemědělců EU, které vyslovuje. Celosvětová hospodářská a finanční krize a kolísání cen potravin a komodit způsobily zemědělským producentům značné těžkosti a vedou k tomu, že se spotřebitelům nedostává spravedlivého zacházení. Ačkoliv ceny potravin od roku 1996 každoročně vzrůstají o 3,3 %, ceny, které obdrží zemědělci, se zvyšují pouze o 2,1 %, zatímco jejich provozní náklady jsou o 3,6 % vyšší, což dokazuje, že potravinový řetězec nefunguje dobře. Průměrný příjem zemědělce se navíc v EU-27 v roce 2009 snížil o více než 12 %, což znamená, že zemědělci nejsou schopni dosáhnout nezbytného příjmu za svou práci. Zemědělci a zemědělsko-potravinářský průmysl nicméně musí navzdory tomu i nadále dodávat potravinářské produkty, které splňují velmi vysoké jakostní normy, a to za ceny, jež jsou pro spotřebitele dostupné. Souhlasím s tím, že v zemědělství je zapotřebí větší transparentnosti a že Evropská komise musí hrát hlavní roli a navrhnout předkládání povinných výročních zpráv největšími evropskými obchodníky, zpracovateli, velkoobchodníky a maloobchodníky o jejich podílech na trhu.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *písemně*. – (FR) Při každé zemědělské krizi zemědělci a spotřebitelé neodbytně požadují, aby byly jednou pro vždy důsledně zprůhledněny ceny a příjmy zemědělců v zemědělských výrobních řetězcích. Tato zpráva tyto tendence zohledňuje, a máme proto všechny důvody, abychom ji uvítali. Musím však vyjádřit lítost nad tím, že byl pouze o několik hlasů zamítnut návrh poskytovat družstvům, malým a středním farmám a organizacím producentů při zadávání veřejných zakázek preferenční zacházení.

Mara Bizzotto (EFD), *písemně*. – (IT) Transparentnost, konkurenceschopnost a zásobování, to jsou některé z aspektů, jimiž se zabývá pan poslanec Bové, který požaduje, aby Komise a Rada učinily opatření ke zlepšení fungování potravinového řetězce v Evropě.

Rozhodla jsem se hlasovat pro zprávu poslance Bového, protože jsem pevně přesvědčena, že mezi kroky ke zlepšení účinnosti potravinového řetězce musí patřit odstranění nekalých obchodních praktik, sledování cen, větší zapojení producentů a spotřebitelů do vypracovávání kritérií kvality a místní hospodářský rozvoj.

Jan Březina (PPE), *písemně*. – (CS) Hlasoval jsem pro zprávu o spravedlivých příjmech zemědělců: lepší fungování potravinového dodavatelského řetězce v Evropě, protože se domnívám, že této problematice je třeba v rámci EU věnovat zvýšenou pozornost. Mám však zároveň ke zprávě jednu výhradu. Považuji za chybu, že nevěnuje zvýšenou pozornost nerovné vyjednávací síle zemědělců v porovnání se zpracovateli. Zatímco potravinářský průmysl je integrovaný a ekonomicky silný, zemědělci jsou často rozdrobení a při obchodních jednáních nutně tahají za kratší konec. Přesto chce Evropská komise v rámci opatření na posílení hospodářské soutěže v rámci evropského potravinového řetězce podporovat hlubší integraci potravinářského průmyslu v rámci vnitřního trhu.

O způsobu, jak zemědělcům učinit rovnocennými partnery zpracovatelskému průmyslu a obchodním řetězcům, zpráva prakticky mlčí. Dále mě zaujal požadavek na zastavení rozvíjení celostátních a regionálních režimů označování původu, které by měly být v politice jakosti nahrazeny novým rámcem pro zeměpisná označení. Osobně regionální režimy označování vnímám jako možný vhodný doplněk evropského systému označování, a to za předpokladu, že neomezují volný pohyb zboží na vnitřním trhu.

Alain Cadec (PPE), *písemně. – (FR)* Tato zpráva o cenách potravin a příjmech zemědělců v Evropě byla přijata Evropským parlamentem dnes, v úterý 7. září. Tato zpráva je výsledkem rozsáhlé spolupráce všech politických skupin s významným přínosem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů).

Vítám návrhy směřované Evropské komisi pro posílení pozice výrobců při vyjednáváních s distributory. Připojuji se ke zpravodajovu volání po přijetí evropských právních předpisů o hospodářské soutěži, které by zabránily zneužívání dominantního postavení.

Návrh na vytvoření standardních smluv obsahujících objemové a cenové doložky, které zemědělcům pomohou zajistit spravedlivé příjmy, je podle mého názoru opodstatněný. Potřebujeme novou tržní regulaci, která společné zemědělské politice poskytne nástroje pro lepší zvládání krizí.

Stejně jako v případě produktů rybolovu a akvakultury přikládám velký význam podpoře kvalitních výrobků a udržitelné výroby. Proto je důležité, aby výrobky dovážené ze třetích zemí splňovaly stejné požadavky jako evropské výrobky, abychom zabránili nespravedlivé hospodářské soutěži.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně. – (PT)* Protože na evropské i celosvětové úrovni se objevily problémy s potravinovým řetězcem, je třeba rychle nalézt jejich řešení. Tato zpráva předkládá některá řešení, z nichž bych zvláště vyzdvihla, že je třeba podporovat vyšší přidanou hodnotu evropské zemědělské a potravinářské produkce, že je důležité zvážit opatření, jejichž cílem je odradit od zneužívajících postupů, například zavedení sankcí a vypracování a zveřejnění seznamu podniků, které nedodržují správné postupy, a že bude vytvořeno Evropské středisko pro monitorování cen zemědělských produktů a marží. Považuji rovněž za nezbytné racionalizovat potravinový řetězec s cílem snížit dopad přepravy potravin na životní prostředí, propagovat odbyt místních potravin a dosáhnout udržitelného rozvoje venkovského hospodářství.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *písemně. – (EL)* Hlasoval jsem pro zprávu kolegy Bového, nejen protože se ubírá správnou cestou a obsahuje velmi důležité informace, ale také protože přináší mnoho důležitých změn velmi chabého původního textu Komise. Zpráva podporuje různorodost produktů, kulturní dědictví v zemědělství, maloobchodní prodejny a zařízení pro přímý prodej produktů zemědělcům i pracovní místa a financování malých a středních farem a družstev způsoby, které zaručí potravinovou soběstačnost a ochranu životního prostředí. Zdůrazňuje potřebu zajistit spravedlivé příjmy pro zemědělcům, a proto požaduje, aby Komise vzala v úvahu všechny rozpočtové návrhy. Zpráva žádá vylepšení právního rámce zahrnujícího soukromé štítky s označením kvality, která by zabránila jejich množení a poskytnout spotřebitelům transparentnější informace a producentům snazší přístup na trh.

Zpráva také považuje za důležité, aby byl na úrovni Společenství zakázán prodej za nižší cenu, než je nákupní cena, a vyzývá Komisi, aby přehodnotila kritéria, která se aktuálně používají k hodnocení protisoutěžního jednání, protože ačkoli může být Herfindahlův

index vhodný k hodnocení rizika vzniku monopolu, nelze zjistit skutečnou úroveň protisoutěžního jednání smluvené nebo oligopolní povahy, ke kterým zjevně dochází v případech velkých obchodních řetězců.

Lara Comi (PPE), *písemně. – (IT)* Přednostním cílem společné zemědělské politiky (SZP) vždy bylo zajištění spravedlivých příjmů pro zemědělce. Při přezkoumání z podnětu Komise vyšlo najevo mnoho odchylek od původní zásady, které my všichni nemůžeme přehlédnout. Naši zemědělci jsou přesvědčeni, že jejich práce je z ekonomického hlediska podhodnocena.

Jejich přesun z první fáze potravinového řetězce do druhé fáze, v níž se dnes stávají důležitými hráči, již není považován za určující faktor stabilizace konečné ceny, kterou zaplatí spotřebitelé. Je nutné kontrolovat kolísání cen komodit, které akorát působí újmu spotřebitelům. Domnívám se, že je užitečné prověřit, jak se položky pohybují v dodavatelském řetězci, aby bylo možné zabránit zvyšování cen zboží, které je neslučitelné se spravedlivým rozdělením nákladů podle odvedené práce.

Je třeba ověřit, zda se asymetrie výrobních nákladů mezi první a druhou fází dodavatelského řetězce zvyšuje, a tím poškozuje spotřebitele. Bylo by nebezpečné uvést na trh výrobky za vyšší ceny, které by neodrážely zvýšení kvality. Spotřebitelé musí hrát vedoucí roli, aby byly zaručeny spravedlivé příjmy pro všechny subjekty v dodavatelském řetězci.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *písemně. – (RO)* Vzhledem k tomu, že zemědělství je jedním z odvětví, která byla nejvíce postižena hospodářskou krizí, se domnívám, že Evropská komise musí přijmout a zaručit opatření, která povzbudí zemědělce k tomu, aby usilovali o udržitelnou a etickou výrobu, a která jim nahradí vynaložené investice. Tím by byla vytvořena rovnováha, která by pomohla zlepšit fungování evropského potravinového řetězce.

Mário David (PPE), *písemně. – (PT)* Potravinová krize a výsledná nestabilita cen potravin a základních produktů odhalily současné obavy o způsob, jak fungují potravinové řetězce na evropské a světové úrovni. Rovněž upozornily na rozdíl mezi ročním zvýšením cen potravin o 3,3 % a zvýšením cen, které zemědělci dostávají, o 2,1 % ve srovnání se zvýšením jejich nákladů o 3,6 %; tato skutečnost je odrazem nedostatku transparentnosti v cenách v celém dodavatelském řetězci. Protože se domnívám, že vyvážené obchodní vztahy by nejen zlepšily fungování potravinového řetězce, ale také by z nich měli prospěch samotní zemědělci, hlasoval jsem pro obsah této zprávy.

Proto znovu říkám, že základním cílem společné zemědělské politiky by mělo být zachování konkurenceschopnosti evropského zemědělství a podpora zemědělské výroby v EU, aby byla zajištěna výroba potravin na místní úrovni a vyvážený územní rozvoj. To je však třeba uskutečnit, aniž by byla zanedbávána schopnost zaručit spravedlivé příjmy v zemědělském odvětví. Proto je možné podporovat výrobní systémy, které jsou udržitelné a etické, pouze pokud jsou zemědělci náležitě odměněni za investice a úsilí, které věnují v těchto oblastech.

Marielle De Sarnez (ALDE), *písemně. – (FR)* Evropský parlament požaduje v rámci lepšího fungování potravinového řetězce spravedlivější příjmy zemědělců. Je nepřijatelné, aby se příjmy zemědělců soustavně snižovaly, zatímco zisky potravinářského průmyslu, nadnárodních velkoobchodníků a maloobchodníků rostou. Žádáme proto Evropskou komisi, aby zavedla některá praktická opatření (bojující proti dominantnímu postavení, nekalým obchodním a smluvním praktikám, odkládaným platbám atd.) s cílem vytvořit transparentní a účinné hospodářství, v němž se zboží prodává za spravedlivé ceny a zemědělci si mohou vydělat na živobytí.

Anne Delvaux (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože se zabývá problémem nespravedlivého rozdělování zisků v potravinovém řetězci, zejména pokud jde o spravedlivé příjmy pro zemědělce.

Průměrný příjem zemědělců poklesl v EU-27 v roce 2009 o více než 12 %, zatímco spotřebitelé platí stejné nebo stále vyšší ceny za konečné produkty, které nakupují, což dokládá nedostatek cenové transparentnosti v potravinovém řetězci a rostoucí nestálost cen komodit. V potravinovém řetězci je proto třeba usilovat o větší transparentnost, která ukončí nekalé postupy velkých supermarketů a zpracovatelského průmyslu.

Diane Dodds (NI), *písemně*. – Tuto zprávu v zásadě podporuji, protože se domnívám, že se zabývá nejdůležitějšími problémy v potravinovém řetězci. Musíme se nějak vypořádat se skutečností, že v systému v současnosti fungují deformované síly. Maloobchodníci mají příliš mnoho moci, což má za následek, že primární producenti fungují jako příjemci cen, nikoli jako tvůrci cen. Souhlasím se zásadami této zprávy, ale mám několik výhrad k řešení, která zpravodaj navrhuje. Nevěřím v nadměrnou regulaci. Ještě více byrokracie bude mít za následek pouze zvýšení tlaku a další výdaje ve stávajícím systému. Také nesouhlasím s orgánem, který by v celé EU sledoval všechny tržní transakce. Náklady spojené s takovým orgánem by byly neúnosné.

Tento úkol může zastávat veřejný ochránce práv pro supermarketů na úrovni členských států. Souhlasím s některými pozměňovacími návrhy skupiny ECR, ale obávám se, že rychlý přechod k volnějším trhu by poškodil výrobce v mém volebním obvodu. Jejich neochota postavit se moci maloobchodníků v dodavatelském řetězci určitě nezaručí trvalé dodávky potravin od primárních producentů.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o „spravedlivých příjmech zemědělců: lepší fungování potravinového řetězce v Evropě“, protože je třeba přijmout opatření, která zaručí spravedlivější příjmy pro zemědělce, větší cenovou transparentnost pro spotřebitele a lepší fungování potravinového řetězce, zejména prostřednictvím legislativních návrhů, které napravují nespravedlivé rozdělování zisků v potravinovém řetězci, reagují na nestálost cen a snižují zranitelnost zemědělců.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Všichni souhlasíme s tím, že zemědělci jsou obzvlášť vystaveni nestálosti cen kvůli zvláštní povaze své práce. Zpráva přichází s některými dobrými myšlenkami na jejich ochranu, ale jiné pouze vyvolávají pochybnosti. Především, povinné předkládání zpráv o podílech na trhu představuje nebezpečí, že se bude jednat pouze o byrokratické opatření. Mám také určité pochyby o zdůrazňování zneužívání dominantního postavení a nekalých postupů v potravinovém dodavatelském řetězci, protože pokud skutečně dochází ke zneužívání a nekalým postupům, měly by být použity současné právní předpisy o hospodářské soutěži, aby byli hříšníci potrestáni.

Z téhož důvodu nevidím žádnou skutečnou potřebu nové úpravy vztahů mezi předpisy o hospodářské soutěži a společnou zemědělskou politikou. Pokud jde o soukromé obchodní značky, víme již, že spotřebitelům umožňují větší svobodu výběru, a studie ukazují, že spotřebitelé dávají těmto výrobkům přednost. Právě takto trh funguje. V této zprávě je tedy mnoho témat, která zasluhují další posouzení.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Příjmy zemědělců by měly být spravedlivé. Je nepřijatelné, že od roku 1996 se ceny, které obdrží zemědělci, zvyšují pouze o 2,1 %, zatímco jejich provozní náklady jsou o 3,6 % vyšší. Ceny potravin však každoročně vzrůstají

o 3,3 %, což znamená, že zemědělci jsou znevýhodněni. Je alarmující, že průměrný příjem zemědělce se v EU-27 v roce 2009 snížil o více než 12 %.

S výjimkou cíle spravedlivých příjmů v zemědělství bylo dosaženo všech cílů, které souvisejí se zemědělstvím a jsou stanoveny v Římské smlouvě, tj. vyšší produktivity, dostatečného zásobování potravinami, přiměřených spotřebitelských cen, stabilizace trhu. Proto žádáme Komisi, aby vylepšila evropský nástroj pro sledování cen potravin s cílem vyhovět požadavkům spotřebitelů a zemědělců na větší transparentnost při utváření cen potravin. Žádám Komisi rovněž, aby rychle uskutečnila pilotní projekt vytvoření Evropského střediska pro monitorování cen zemědělských produktů a marží, na který Parlament a Rada vyhradily z rozpočtu na rok 2010 1,5 milionů EUR, a dodala mu údaje o cenách, maržích a objemech.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně.* – (PT) Zpráva nenaplnuje ambice, které její název naznačuje. V celém textu je navrženo málo – téměř nic – z konkrétních opatření, jak bychom měli dosáhnout spravedlivých příjmů pro zemědělce, text maximálně uvádí nejasná a dokonce dvojznačná vyjádření; předložení návrhů, s nimiž by měl přicházet Evropský parlament, přenechává Komisi.

Především, máme-li zajistit spravedlivé příjmy pro zemědělce, musíme se jasně rozejít s politikou liberalizace zemědělských trhů, o níž bylo rozhodnuto v rámci reformy společné zemědělské politiky, a vyjmout zemědělství ze Světové obchodní organizace a „dohod o volném obchodu“, jejichž postupy jsou pozitivní pro některé velké společnosti působící v řetězci a zhoubné pro malé a střední zemědělce. Cenová politika musí brát v úvahu citlivou povahu této činnosti a kromě jiných opatření stanovit spravedlivé minimální ceny vyplácené zemědělcům.

Potřebujeme kvantitativní sledování dovozu; musíme upřednostňovat vlastní produkci každé země a její potravinovou nezávislost, a tím upřednostňovat produkty EU. Supermarkety musí povinně prodávat významný podíl vnitrostátní produkce každé země a zvláštní pozornost je třeba věnovat úrovni jejich zemědělsko-potravinářské závislosti a jejich obchodní bilanci a zemědělsko-potravinářské rovnováze.

Lorenzo Fontana (EFD), *písemně.* – (IT) Zpráva pana Bového o lepším fungování potravinového řetězce v Evropě je prvním důležitým krokem ke spravedlivějšímu přerozdělování příjmů a uznání skutečného významu výrobců, kteří byli v posledních letech nejvíce postiženi nekalými obchodními praktikami. Domnívám se, že je v tomto odvětví zapotřebí intervence a zavést opatření, která zvýší vyjednávací sílu výrobců. Jako většina evropských výrobců byli i výrobci v mém regionu tvrdě postiženi nerovnováhou příjmů v potravinovém řetězci a poklesem cen zemědělských produktů, který postihl mnoho plodina a stád. Celkový počet více než 91 000 podniků registrovaných v regionu Veneto v roce 2005 se snížil o 14 % a tento pokles prakticky představoval především malé výrobce; ty, kteří mají malý vliv na trhu. Proto budu hlasovat pro zprávu z vlastní iniciativy a doufám, že bude následovat návrh Rady, který bude stejně reflektovat nouzovou situaci postihující mnoho výrobců.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *písemně.* – (GA) Vítám tuto zprávu – která byla dnes přijata – o zlepšení fungování potravinového řetězce.

Není pochyb, že v potravinovém dodavatelském řetězci jsou problémy a právě zemědělci v jejich důsledku trpí nejvíce. Ceny, které zemědělci dostávají, musí být stanoveny jasně a otevřeně. Žádám Evropskou komisi, aby zařadila doporučení této zprávy do sdělení o společné zemědělské politice po roce 2013, sdělení, které bude uveřejněno na konci roku.

Elisabetta Gardini (PPE), *písemně.* – (IT) Pane předsedající, problém je prastarý a situace se zhoršuje se vzrůstající mocí a koncentrací dodavatelského řetězce.

Malí a střední zemědělské výrobci bojují o získání důstojného příjmu a spotřebitelé se musí vyrovnávat s neustálým zvyšováním cen. Není pochyb o tom, že pravidla v dodavatelském řetězci diktují velké obchodní řetězce, partner s veškerou vyjednávací silou. Je tedy třeba uplatnit přímá opatření proti nekalým obchodním praktikám a zavést mechanismy pro cenovou transparentnost stanovené touto směrnicí, pro kterou jsem z celého srdce hlasovala. Stále to však nepostačuje k tomu, aby zemědělci dostávali spravedlivé ziskové marže, o což SZP usiluje.

Musíme ještě lépe vyladit mechanismus kontroly cen; vytvořit pobídky pro zřízení organizací producentů, které zvýší vyjednávací sílu jednotlivých farem a zlepší organizaci potravinového dodavatelského řetězce, protože zohlední různou velikost farem a konkrétní vlastnosti různých trhů.

Abych to shrnula, chceme-li zaručit spravedlivé příjmy pro každou součást dodavatelského řetězce, zejména chceme-li zaručit kvalitu a chránit spotřebitele, musíme tento problém řešit účinněji a na globální úrovni.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně.* – (FR) Cílem zemědělské politiky nemůže být pouze zaručení dostupných nebo nízkých cen pro spotřebitele. Musí jím být i zaručení spravedlivého příjmu zemědělců za jejich práci, podpora krátkých dodavatelských řetězců, povzbuzení spotřebitelů, výrobců, zpracovatelů a distributorů k tomu, aby mysleli „místně a sezónně“ – kvalitní výrobky atd. – a ukončení některých praktik odvětví velkoobchodní distribuce nebo zprostředkovatelů.

Jak jsme v tomto plénu již několikrát řekli, zemědělství, protože živí lidi, protože zachovává krajinu, protože je základem civilizace, je jiné než všechny ostatní hospodářské činnosti.

Jako takové by nemělo být předmětem pravidel hospodářské soutěže a již vůbec ne mezinárodních pravidel hospodářské soutěže. Je skandální sledovat, jak jsou zemědělské komodity, na kterých závisí životy lidí, považovány za finanční produkty na vysoce spekulativních trzích. Zpráva pana Bového jde správným směrem. Je škoda, že kvůli proevropské většině v tomto plénu stále spadá do chybného koncepčního rámce Evropské unie a jejích dogmat.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *písemně.* – (FR) Hlasovala jsem rozhodně pro tento text, který vyzývá Evropskou komisi, aby přijala konkrétní opatření pro to, aby zemědělci získali spravedlivé příjmy a aby potravinový dodavatelský řetězec v Evropě fungoval lépe. Jde o důležité hlasování, protože zemědělci nedostávají spravedlivou odměnu za to, co vyprodukují, a jsou často prvními oběťmi nezřídka zneužívajících obchodních praktik. Tento text je pokrokem, protože uvádí, že vyjednávací pozice všech stran musí být vyrovnány a že spravedlivá hospodářská soutěž musí být zavedena na všech potravinových trzích, aby byly zaručeny spravedlivé příjmy pro zemědělce a zajištěna cenová transparentnost pro spotřebitele. Vítám proto přijetí tohoto textu, který je velkým krokem kupředu pro zemědělce i spotřebitele. Chceme-li zachovat dynamické zemědělství a chceme-li mít kvalitní potravinový dodavatelský řetězec v Evropě, ze kterého mají spotřebitelé prospěch, musí zemědělci dostávat více za to, co vyrábějí.

Françoise Grossetête (PPE), *písemně.* – (FR) Hlasovala jsem pro tento text, protože účinky „smluvního“ zemědělství zavedeného kupujícími by mohly oslabit vyjednávací pozici zemědělců.

Potřebujeme proto nový právní předpis, který těsněji propojí primární producenty s ostatními články řetězce a zaručí cenovou transparentnost pro spotřebitele.

Návrh na vytvoření standardních smluv, které obsahují objemové a cenové doložky, by umožnil posílit vyjednávací pozici producentů vůči navazujícím odvětvím. Tyto standardní smlouvy by mohly být nástrojem, který pomáhá předcházet praktikám, jako jsou změna smluvních podmínek, odkládání plateb a další prodej se ztrátou. V některých odvětvích by měly být tyto smlouvy dokonce povinné.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu pana poslance Bového o cenách potravin, protože musíme zajistit zemědělcům stabilní příjem a zároveň také chránit spotřebitelské ceny. Nedávné velké kolísání cen potravinových komodit, jako například v případě mléka, přitáhlo pozornost k zoufalé situaci, v níž se v současné době velké množství zemědělců nachází. Prodejní ceny klesají a zemědělci si již nemohou vydělat na důstojné živobytí. Pokud dojde k poklesu cen, pak z něj nikdy nemají prospěch spotřebitelé na druhém konci řetězce. Zároveň však, když ceny rostou, v neposlední řadě v důsledku činnosti spekulantů, tak se tyto pohyby vzhůru okamžitě projeví na koncové ceně. Je naléhavě zapotřebí, aby role zprostředkovatelů, především velkých distributorů, byla transparentnější.

Alan Kelly (S&D), *písemně*. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože je hrozné být svědkem toho, jak větší obchodní řetězce ve velkém měřítku odírají zemědělce. Bohatství by se mělo v rámci potravinového řetězce spravedlivě rozdělovat. Doufám, že Komise bude pohotová a navrhne mechanismus pro řešení problémů, o kterých se zmiňuje. Kdyby se tento podnět prosadil, velmi by existenčně pomohl irským zemědělcům, a proto jej podporuji.

Elisabeth Köstinger (PPE), *písemně*. – (DE) Podporuji zprávu poslance Bového o lepším fungování potravinového řetězce. Zpráva se zabývá otázkami, které jsou klíčové pro budoucí rozvoj zemědělského odvětví, tedy pro zajištění kontrolovaných dodávek zdravých a čerstvých potravin pro evropské obyvatelstvo. Mezi hlavní zájmy zemědělců patří cenová transparentnost, spravedlivá soutěž, omezení zneužívání kupní síly, zlepšení smluv, posílení postavení skupin producentů a omezení spekulací se zemědělskými surovinami. Touto zprávou vysílá Parlament v době globální hospodářské krize jasný signál malým rodinným zemědělským podnikům. Zpráva je rovněž namířena proti všem subjektům v potravinovém řetězci, které přispívají k problémům s cenami. Musíme vyřešit problém, že vysoce ziskových marží dosahují v potravinovém řetězci pouze navazující články. Nesmíme dovolit, aby výrobní ceny zemědělců, které dostanou zaplacený, nedosahovaly ani jejich výrobních nákladů.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) EU bude mít silné zemědělství, které jí umožní být soběstačnou, pouze tehdy, pokud příjmy zemědělců budou spravedlivé a jejich produkty se budou prodávat za spravedlivou cenu. Velký tlak ze strany hlavních potravinových řetězců však vedl k poklesu nákupních cen od zemědělců a k růstu spotřebitelských cen produktů. Růst spotřebitelských cen se musí promítnout do nákupních cen od zemědělců, protože pouze tímto způsobem bude dosaženo vyvážených obchodních vztahů. To jsou důvody mého hlasování.

Marine Le Pen (NI), *písemně*. – (FR) Na jedné straně sice vítám závěr, k němuž tato zpráva dochází, o katastrofální situaci v evropském zemědělství, na druhé straně však lituji, že jediným návrhem, který nám je předložen, je více a více Evropy, více evropských právních předpisů a více proevropských, byrokratických intervencí.

Vzhledem k našim různým místním, regionálním a národním identitám a tradicím a vzhledem k hlubokým rozdílům v postupech a potřebách různých hospodářských a sociologických světů zemědělců EU to, co vykonali proevropští občané, musí být naléhavě zpochybněno. Máme politiku, která selhala a která zapříčinila desertifikaci venkova, kvazimonopoly a nekalé praktiky velkoobchodních distributorů a kupujících společně s různými formami spekulace, které likvidují naše zemědělce.

Nepochybně je třeba podpořit zemědělce, aby mohli dostávat spravedlivé příjmy v rámci bezpečného, lépe fungujícího a kvalitního potravinového řetězce, ale zdravý rozum také říká, že je to třeba provést na úrovni jednotlivých členských států. Musíme znovu převést společnou zemědělskou politiku (SZP) na vnitrostátní úroveň a nepřidávat váhu liberálním, internacionalistickým argumentům Evropské komise.

Astrid Lulling (PPE), *písemně. – (DE)* Protože jsem nemohla promluvit během rozpravy o zprávě kolegy Bového a vyjádřit důvody, proč nehlasuji pro tuto zprávu, chtěla bych zde ještě jednou jasně prohlásit, že prozatím ještě žijeme v Evropské unii, a ne v Sovětském svazu.

Odmítám proto všechna řešení pana Bového, která nejsou slučitelná s naším sociálně tržním systémem hospodářství.

Souhlasím s identifikací vážných příčin problémů, jako je zneužívání rozhodující kupní síly, pozdní platby, omezený přístup na trh a mnohé další, které vznikají mimo oblast špatného fungování potravinového řetězce.

Musíme proto jednat a skutečně jsme připraveni jednat. Musíme zajistit spravedlivé příjmy pro zemědělce bez znevažování zpracovatelského průmyslu nebo celosvětového obchodu. Na rozdíl od vnitrostátních orgánů má zpracovatelský průmysl a obchod co dělat se skutečnou ekonomikou. Je-li však podpora, na kterou mají zemědělci nárok a na kterou rozhodně spoléhají, vyplácena o více než 12 měsíců později, má tato trestuhodná praktika stejně negativní vliv na příjmy zemědělců jako některé praktiky používané zpracovatelským průmyslem a obchodem, které mají být přezkoumány.

Proto nebudu hlasovat pro tuto zprávu, pokud nejsou nesrovnalosti, které působí proti systému, úspěšně odstraněny.

Marisa Matias a Miguel Portas (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Hlasovali jsme pro toto usnesení, protože obsahuje mnoho návrhů na vyrovnání mocenských vztahů mezi různými subjekty ve potravinovém dodavatelském řetězci. Malí a střední zemědělci jsou dnes slabým článkem tohoto řetězce a bez spravedlivých příjmů bude nemožné úspěšně bojovat s odchodem lidí z venkovských oblastí a zároveň reorganizovat drobné zemědělství a příslušný zpracovatelský průmysl z ekologického hlediska.

Alexander Mirsky (S&D), *písemně. – (LV)* Souhlasím se všemi body zprávy pana Bového. Neproduktivní postoj Evropské komise vůči zemědělcům a její trvalé přání zvyšovat daně z výroby a dodávek, prodeje a skladování může vést k situaci, kdy podíl zemědělské výroby v Evropě klesne ve srovnání se současnou úrovní o 30 až 50 %.

Evropané by potom byli zcela závislí na dodávkách z Číny, Indie, Jižní Ameriky a Ruska, kde jsou náklady v tomto odvětví podstatně nižší. Zpráva pana Bového dává Evropské komisi jasně na srozuměnou, že poslanci Evropského parlamentu nedovolí panu Barrosovi a jeho komisařům vyvíjet tlak na zemědělce a připravovat je o příjem ve prospěch veřejných

financí EU. Všechny, kteří chtějí ztěžovat a komplikovat život zemědělcům, musíme klepnout přes prsty.

Andreas Mölzer (NI), *písemně. – (DE)* V potravinovém dodavatelském řetězci je něco špatně. Za prvé, prodejní cena nemá žádný vztah k tomu, co drobní zemědělci dostanou za svou tvrdou práci. Znovu a znovu jsme svědky zneužívání rozhodující kupní síly a nekalé praktiky. Distributoři musí sáhnout do vlastních kapes, například když mají řetězce supermarketů výroční oslavy nebo provádějí restrukturalizační plány. Malé podniky jsou nemilosrdně drceny a společnosti potom používají praktiky hanebného podvodného označování pro zastaralé produkty, jejichž vrcholem byl případ *Gammelfleisch & Co.*

Nechceme-li, aby naše zemědělské regiony trvale upadaly a počty zemědělců trvale klesaly, je nejvyšší čas, abychom přestali vyplácet zemědělské dotace velkým nadnárodním zemědělským společnostem a milionářům a místo toho je dali těm, kteří je potřebují k přežití. Není-li to možné kvůli centralismu EU a bruselskému mechanismu pro svalování viny, je převedení zemědělských dotací zpět na vnitrostátní úroveň jediným životaschopným řešením. Tato zpráva není schopna jakéhokoli skutečného zlepšení dané situace, ačkoli některé z přístupů, které obsahuje, jsou správné. Proto jsem se zdržel hlasování.

Claudio Morganti (EFD), *písemně. – (IT)* Hlasoval jsem pro zprávu, protože ji považuji za pozitivní pro italský potravinářský průmysl.

Především se domnívám, že je třeba přijmout nástroje na podporu rozvoje krátkých dodavatelských řetězců a trhů přímo řízených zemědělci, čímž se omezí počet zprostředkovatelů. Z toho budou mít užitek spotřebitelé, protože budou moci kupovat produkty za spravedlivější cenu. Vyzývám rovněž Komisi, aby přijala účinná opatření proti nespravedlivé hospodářské soutěži, která má negativní dopad na malé výrobce.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *písemně. – (LT)* Vzhledem k hospodářské recesi a vrtochům klimatu čelí evropští zemědělci nevyhnutelným potížím. V souvislosti s kolísavými cenami základních produktů zemědělského a potravinářského odvětví vyvstávají vážné problémy. Sdělení Evropské komise se zmiňuje o cenové transparentnosti, hospodářské soutěži a lepší kvalitě produktů, ale některé důležité prvky chybějí, proto má velkou důležitost dnes přijaté usnesení, v němž Evropský parlament vyjádřením svého stanoviska upozorňuje na značně nerovnou vyjednávací sílu zemědělců, které vedla různé účastníky zemědělského trhu ke zneužívání stávající situace, deformaci příjmu zemědělců a uzavírání nespravedlivých smluv a kartelových dohod. Hlasovala jsem pro toto usnesení, protože se domnívám, že musíme zajistit lepší fungování potravinového řetězce a usilovat o spravedlivé příjmy pro zemědělce, podporu cenové transparentnosti v celém potravinovém řetězci, hospodářskou soutěž, zamezit kolísavosti cen a zajistit lepší výměnu informací mezi partnery na trhu vzhledem k novým výzvám jako je změna klimatu a ztráta biologické rozmanitosti.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písemně. – (RO)* Hlasoval jsem pro zprávu kolegy Bového, která se zabývá závažným současným problémem a navrhuje prospěšná opatření pro jeho zmírnění. Hlasoval jsem však proti článkům navrhuujícím opatření, která se naprosto míjejí s podporou ekonomické svobody a hospodářské soutěže. Nesmíme nikdy zapomínat, že spravedlivá hospodářská politika nemá žádnou alternativu. Tuto zásadu je třeba dodržovat i v zemědělství, navzdory zvláštní povaze tohoto odvětví. Znovu bych chtěl vyjádřit obavy z toho, že tato zpráva nijak nezmiňuje politiky rozvoje venkova. Doufám však, že

spravedlivá, prospěšná opatření najdou oprávněné místo v budoucích legislativních návrzích Komise.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Zpráva obsahuje některé velmi pozitivní a důležité prvky, například se snaží bojovat proti zemědělským monopolům, aby zajistila jistý příjem malým zemědělským podnikům. Jsem však proti přístupu zvolenému ve zprávě, jenž řeší problémy v zemědělství zaváděním dalších předpisů EU. Toto je chybná cesta. Co je třeba udělat, je vrátit rozsáhlé pravomoci zpět na vnitrostátní a oblastní úroveň, jež těmto problémům čelí nejbezprostředněji. Proto jsem se zdržel hlasování.

Rolandas Paksas (EFD), *písemně*. – (LT) Hlasoval jsem pro zprávu EU o spravedlivých příjmech pro zemědělce, protože jednoho z hlavních cílů společné zemědělské politiky EU – zaručení přiměřených příjmů pro zemědělce – nebylo ještě dosaženo. Ačkoli ceny potravin v EU rostly od roku 1996 o 3,3 % ročně, ceny poskytované zemědělcům rostly pouze o 2,1 %, zatímco provozní náklady se zvyšovaly o 3,6 %, což dokazuje nerovnováhu v potravinovém řetězci kvůli dominantní pozici obchodníků v zemědělském odvětví, dodavatelů vstupů do zemědělství, zpracovatelů a maloobchodníků. Proto se domnívám, že je třeba podporovat rozvoj hospodářských organizací zemědělců a vytváření družstev, protože zvyšují vliv a vyjednávací sílu zemědělců. Souhlasím s návrhy předloženými v této zprávě, jejichž cílem je zajistit větší cenovou transparentnost v potravinářském odvětví, zejména s těmi, které se zaměřují na potlačení globálních spekulací s potravinovými komoditami, ovládnutí jejich kolísavých cen a zajištění lepšího toku informací o cenách a uzavírání smluv mezi partnery na trhu. Obzvlášť důležité je zabránit zneužívání kupní síly v potravinovém řetězci. Naprosto souhlasím s návrhem přijatým Výborem pro zemědělství na zavedení programů podporujících prodej produktů na místních trzích a poskytování preferenčního zacházení organizacím producentům, zemědělským družstvům a malým a středním podnikům při zadávání veřejných zakázek v potravinovém dodavatelském řetězci. Parlament bohužel tento návrh zamítl.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro tuto zprávu z důvodů, které jsou vyjádřeny v jejím názvu: zajištění spravedlivých příjmů pro zemědělce. Ačkoli je to jeden z cílů společné zemědělské politiky, vždy přitahoval méně pozornosti než jiné cíle jako větší produktivita a celosvětová konkurenceschopnost evropského potravinářského průmyslu. Uvědomuji si faktory, které ovlivňují řádné fungování potravinového řetězce v Evropě. Začaly být zřejmé kvůli vysokému kolísání cen komodit v zemědělsko-potravinářském odvětví.

Zdá se, že tyto problémy jsou úzce spjaty se zvýšeným zaměřením na odvětví zpracovatelského průmyslu, velkoobchod, maloobchod a řetězce supermarketů, jejich rostoucí tržní sílu a různé praktiky zneužívání rozhodující kupní síly v potravinovém řetězci. Souhlasím se zpravodajem, když tvrdí, že nejlepším způsobem, jak reagovat na tyto problémy, je zajistit větší transparentnost cen v celém potravinovém řetězci, která by zvýšila konkurenceschopnost a zamezila kolísání cen, a také zlepšila tok informací mezi partnery na trhu o nabídce a poptávce.

Rovana Plumb (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože obsahuje konkrétní návrhy na zlepšení fungování potravinového řetězce a zajištění spravedlivých příjmů pro zemědělce.

Zlepšení fungování potravinových řetězců by mělo zahrnovat tyto prvky: diferenciaci a přezkum hygienických nařízení; decentralizaci a zjednodušení certifikace a kontrolních systémů; propagaci přímých vztahů producent-spotřebitel a krátké potravinové řetězce;

zapojení producentů a spotřebitelů do vypracovávání kritérií pro kvalitní a spravedlivý obchod i kritérií environmentální udržitelnosti pro zadávání veřejných potravinových zakázek (stravovací služby) jako prostředků pro zlepšení kvality potravin a posílení místního hospodářského rozvoje, který současně redukuje „potravinové míle“ a závislosti na agrochemii; velké potravinové ztráty v potravinovém řetězci, které ve většině členských států představují až 30 % vyrobených a potravin uvedených na trh; důležitost vlivu Evropského programu potravinové pomoci na potravinový řetězec, který živí 43 milionů chudých lidí v Evropě a měl by být revidován, aby vzniklo užší propojení mezi místními producenty a spotřebiteli.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Privítal jsem přijetí zprávy kolegy Bového, která sice vítá návrhy Komise podporující vytváření organizací zemědělských producentů, ale zároveň říká, že výbor přesto zdůrazňuje, že překum právních předpisů o hospodářské soutěži by měl vzít v úvahu různé úrovně konkurenceschopnosti ve vztahu k trhům a dodavatelským řetězcům. Je tedy třeba vzít v potaz velikost nezávislých místních maloobchodníků, trhů, místních potravinových řetězců a potravinových systémů částečně zaměřených na samozásobování. Evropské právní předpisy o hospodářské soutěži by měly zvýšit vyjednávací sílu organizací producentů, což by jim umožnilo dosáhnout spravedlivých cen za svou produkci.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu kolegy Bového, protože je třeba, aby evropský trh s potravinami byl transparentnější. Dodavatelský řetězec skutečně nefunguje řádně a z tohoto nedostatku nejvíce těží spekulanti. Evropští zemědělci potřebují spravedlivé a bezpečné příjmy. Proto musíme zajistit, aby v potravinovém řetězci stále neprodělávali. Abychom v tom byli úspěšní, musíme jim zaručit spravedlivou hospodářskou soutěž.

Christel Schaldemose (S&D), *písemně*. – (DA) Jménem dánských sociálních demokratů v Evropském parlamentu (Dan Jørgensen, Christel Schaldemose, Britta Thomsen a Ole Christensen). Dánští sociální demokraté se domnívají, že ceny potravin v EU by měly být srozumitelné a transparentní. Domníváme se však, že tato zpráva má jiný cíl, který by mohl vést ke zvýšení stávající zemědělské podpory a k další centralizované kontrole cen potravin. Proto jsme hlasovali proti konečnému znění usnesení, ačkoli podporujeme potřebu transparentních cen potravin a rozdělování příjmu v potravinářském odvětví.

Olga Sehnalová (S&D), *písemně*. – (CS) Vítám tuto zprávu jako iniciativu, která konečně otevírá otázku reálné situace v oblasti fungování potravinového řetězce v Evropě. Zemědělci musí čelit neustálému snižování farmářských cen ve většině produkčních sektorů, zatímco spotřebitelé naopak platí buď stejnou nebo dokonce vyšší konečnou cenu za finální výrobky v obchodní síti. Posílení vyjednávací pozice výrobců a spotřebitelů je nepochybně žádoucí, stejně jako obecně odstranění asymetrie vyjednávací síly mezi jednotlivými články potravinového řetězce. Toto téma by mělo být rovněž součástí diskuzí o nové SZP. Hlasovala jsem pro přijetí této zprávy.

Bart Staes (Verts/ALE), *písemně*. – (NL) S nadšením jsem podpořil zprávu pana Bového o spravedlivých příjmech pro zemědělce a lepším fungování potravinového řetězce. Existuje velký rozdíl mezi cenou, kterou zemědělci dostanou za své produkty, a cenou, kterou za ně spotřebitelé nakonec zaplatí. Co se děje s oním rozdílem se může každý dohadovat. Proto je dobré prosazovat transparentnější informace pro zemědělce i spotřebitele o tom, jak jsou určovány ceny potravin. Zpráva vyzývá Komisi, aby zjistila skutečné výrobní náklady zemědělců a cenu, kterou dostanou za své produkty, v zájmu transparentnosti

ziskových marží všech článků potravinového řetězce. Zemědělci nesmějí být obětmi netransparentního určování cen mezi řetězci supermarketů.

Přehled o výši zisků prostředníků a řetězců supermarketů z určitých produktů zajistí zemědělcům silnější vyjednávací pozici. Transparentnější informace v systému navíc umožní držet na uzdě řetězce supermarketů, které zneužívají své síly při určování cen. Transparentnost a spravedlivá hospodářská soutěž rovněž podpoří udržitelnější potravinový řetězec. V současnosti sledujeme, jak Flandry dovážejí rajčata ze Španělska a Španělsko dováží rajčata z Flander. Transparentnější ceny a ziskové marže umožní zabránit těmto neefektivním, ekologicky škodlivým praktikám.

Marc Tarabella (S&D), *písemně*. – (FR) Vítám přijetí skvělé zprávy pana Bového, ve které vyzýváme ke spravedlivějším příjmům pro naše zemědělce a k transparentnějšímu a lepšímu fungování potravinového řetězce v Evropě. S lítostí však vnímám většinovou pozici, kterou zaujala skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, která tím, že ignorovala kompromisní pozměňovací návrhy vyjednané před několika měsíci, zamítla některé zásadní body této zprávy. Zamítnutí, mimo jiné, bodu 52, ve kterém se žádá o preferenční zacházení udělované organizacím producentů, zemědělským družstvům a malým a středním podnikům při zadávání veřejných zakázek, skutečně nenechává nikoho na pochybách; nyní je jasné, že byly upřednostněny zájmy distribučního a zpracovatelského odvětví na úkor našich producentů.

Artur Zasada (PPE), *písemně*. – (PL) S potěšením jsem přijal výsledky dnešního hlasování. Z ekonomického hlediska jsou dobrovolná sdružení výrobců nejúčinnějším způsobem, jak mohou zemědělci spolupracovat. Tyto organizace zvyšují vyjednávací sílu zemědělců na trhu, srovnávají jejich šance při vyjednáváních s potravinářským zpracovatelským průmyslem a umožňují optimalizaci výroby bez potřeby nadměrné vnější podpory. Mají-li zemědělci překonat konkurenci, musí ve větší míře spolupracovat. Spolupráce a koordinace v organizaci producentů umožňuje přijímat řadu iniciativ, jako je podpora regionálních produktů a organizování informačních kampaní pro spotřebitele i zajištění rozmanitosti výroby na trhu EU.

Skupiny také mohou nejlépe určovat potřeby v oblastech strategického plánování, racionalizace nákladů, zlepšení účinnosti zemědělské činnosti a organizace prodeje zemědělských produktů. Peníze vynaložené na skupiny výrobců budou mít příznivý vliv na využívání lidského a investičního potenciálu, a tím také na příjmy a tržní pozici farem na trhu.

Zpráva: Miguel Portas (A7-0236/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro zprávu o financování a fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG), protože plně podporuji stanovisko, že je třeba uvolňovat prostředky rychleji. Obzvlášť to platí v době, kdy je třeba reagovat na rostoucí nezaměstnanost, jež je důsledkem hospodářské a finanční krize, a proto by se EGF měl stát pružným a trvalým nástrojem k podpoře.

Alfredo Antonozzi (PPE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, EFG se osvědčil jako účinný nástroj pro řešení důsledků finanční krize na úrovni EU, zejména pokud jde o zaměstnanost. Zvýšení počtu žádostí o podporu a potíže při používání jeho aktivačního a prováděcího postupu vyžadují rychlé změny jeho procedurálních a rozpočtových ustanovení. Hlasoval jsem pro tuto zprávu v naději, že změny budou rychlé a pohotové.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Cílem Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) je poskytnout pomoc pracovníkům, a to především z těch oblastí a odvětví, které byly nejvíce znevýhodněny novým globalizovaným hospodářstvím. K dispozici má prostředky ve výši až 500 milionů EUR ročně, které jsou určeny na opětovné zapojení lidí do pracovního procesu. Financování a fungování EFG je nutné zlepšit: musí být jednodušší, aby mohly být prostředky z EFG rychleji a snáze uvolněny. To je podstatou pozměňovacích návrhů, které jsem předložila k této zprávě na zasedání Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. EFG musí být účinným nástrojem evropské sociální politiky, která má své občasné mouchy. Proto jsem přesvědčena, že by měl být, i když ve zjednodušené podobě, zachován, a proto jsem podpořila zprávu poslance Portase.

Liam Aylward (ALDE), *písemně*. – (GA) Plně podporuji to, co tato zpráva říká o zkrácení doby poskytnutí finanční pomoci z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci pracovníkům, kteří přišli o pracovní místa v důsledku globalizace nebo hospodářské krize. Pomoc z tohoto fondu je třeba poskytovat pohotově a účinně ve prospěch těchto pracovníků.

Je zřejmé, že zpoždění při využívání tohoto fondu by se mělo podstatně zkrátit. Zpráva jasně popisuje, jak lze zkrátit zpoždění mezi podáním žádosti a výplatou peněz, čímž by se zvýšila výkonnost fondu.

Vítám také to, co zpráva říká o vytvoření komunikační a administrativní struktury fondu na vnitrostátní úrovni, což by vedlo k větší informovanosti žadatelů o stavu a výsledku žádostí a o následujícím postupu po přidělení peněz.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – (LT) Podpořil jsem tuto zprávu. Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci měl zpočátku pouze zmírňovat negativní dopady globalizace u nejzranitelnějších a nejméně kvalifikovaných kategorií pracovníků v některých odvětvích, kteří ztrácejí zaměstnání v důsledku velkých změn v oblasti světového obchodu, jež vedou k závažnému hospodářskému otřesu. Ode dne 1. června 2009 se jeho oblast působnosti rozšířila na pracovníky, kteří ztrácejí zaměstnání přímo v důsledku hospodářské a finanční krize, a to u žádostí, jež byly předloženy v období mezi 1. květnem 2009 a 31. prosincem 2011. Ačkoliv se v poslední době zvyšuje počet žádostí, využívání prostředků z EFG zůstává omezeno pouze na nejhudší oblasti EU, v nichž je třeba nejvíce pomoci propuštěným pracovníkům. Toto nerovnoměrné využívání prostředků z EFG souvisí s rozdílnými strategiemi jednotlivých členských států. Podporuji ustanovení uvedená v této zprávě, že finanční podpora z prostředků EFG by měla být poskytována co nejrychleji a nejúčinněji, aby mohla pomoci co největšímu počtu pracovníků. Je třeba připravit a schválit nová opatření, aby členské státy mohly předkládat žádosti o uvolnění prostředků z EFG ihned, jakmile bude ohlášeno hromadné propouštění, a ne až poté, co bude vykonáno, a je třeba zkrátit dobu potřebnou k rozhodnutí o jejich udělení.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože negativní dopad hospodářské a finanční krize na zaměstnanost a pracovní trh v Evropě je stále značný a nadále dochází k hromadnému propouštění v různých odvětvích hospodářství, takže počet členských států EU, které podávají žádosti o finanční pomoc z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, se rovněž dramaticky zvyšuje. Současné postupy pro přidělování finanční pomoci jsou však příliš složité a získání finančních prostředků trvá příliš dlouho. V současné době trvá poskytnutí finanční pomoci členskému státu z EFG 12 až 17 měsíců a to znamená, že většina propuštěných pracovníků nedostane finanční pomoc včas a stává se rukojmím důsledků globalizace a krize. Proto

nutně potřebujeme zjednodušit postupy tohoto fondu, protože pouze v tom případě bude možné zkrátit dobu získání finanční pomoci na polovinu. Dále je velmi důležité, aby orgány EU zajistily hladké a urychlené přijetí rozhodnutí v otázkách, které se týkají poskytování finanční pomoci, protože zpoždění těchto rozhodnutí může jen zhoršit současnou obtížnou situaci, v níž se pracovníci nacházejí.

Rovněž vyzývám členské státy, aby si vyměňovaly příklady osvědčených postupů, a zejména aby se učily od těch členských států, které již vytvořily vnitrostátní informační síť EFG zahrnující sociální partnery a zainteresované strany na místní úrovni, takže mají k dispozici vhodný systém podpory pro případy hromadných ztrát pracovních míst.

Alain Cadec (PPE), *písemně. – (FR)* Cílem Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) je řešit nepříznivý dopad globalizace na nejzranitelnější a nejméně kvalifikované pracovníky, kteří ztratili pracovní místa z ekonomických důvodů. Tím více je jeho činnosti zapotřebí v podmínkách současné hospodářské krize. Přidaná hodnota EFG spočívá ve skutečnosti, že poskytuje viditelnou, přesně stanovenou a dočasnou finanční podporu na jednotlivé programy pro znovuzачlenění pracovníků do pracovního trhu.

Je důležité, aby odchylka přijatá v červnu 2009 s cílem poskytnout pomoc pracovníkům, kteří ztratí pracovní místa v důsledku hospodářské a finanční krize, byla prodloužena do konce současného víceletého finančního rámce. Pro urychlení a zjednodušení postupů je třeba účinnější koordinace činností Komise a Evropského parlamentu, aby se zkrátila lhůta rozhodovacího postupu.

Komise by proto měla vzít v úvahu parlamentní kalendář a informovat Parlament včas o obtížích při vyhodnocování žádostí členských států. Konečně, doufejme, že Komiselepší podávání zpráv o čerpání prostředků z EFG pravidelným poskytováním informací Parlamentu o tom, jak členské státy tuto finanční pomoc využívají.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsem pro toto usnesení, protože souhlasím s výzvou adresovanou Evropské komisi, aby zefektivnila fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) včetně toho, aby mimo jiné provedla analýzu přidělené pomoci, která zohlední dopad EFG na síť příjemců pomoci a na malé a střední podniky potenciálně ohrožené plány na propouštění, jejichž zaměstnanci by mohli mít užitek z fondu. Souhlasím rovněž s návrhy Komise, jejichž cílem je zkrátit o polovinu dobu potřebnou pro uvolnění prostředků z EFG, konkrétně s tím, že Komise by měla mít k dispozici nezbytné lidské a technické kapacity za současného dodržování zásad rozpočtové neutrality, aby mohla účinně a rychle zpracovat žádosti předložené členskými státy.

Françoise Castex (S&D), *písemně. – (FR)* V souvislosti s přezkumem finančních nástrojů Unie v polovině období jsem hlasovala pro toto usnesení, protože Rozpočtový výbor předložil návrh zprávy o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG), tedy o opatření, které má podporovat rekvalifikaci a znovuzачlenění pracovníků, u nichž je jasně prokázána souvislost mezi propuštěním a globalizací či hospodářskou krizí, na pracovním trhu.

Nám, socialistům, studium zprávy odhalilo skutečnost, že pravice a levice vidí věci velmi různě. Podle socialistů je nutné ve využívání tohoto fondu pokračovat, protože bez ohledu na krizi má globalizace nepříznivý dopad na naši průmyslovou strukturu jako celek. Pravice se naopak domnívá, že tento fond by měl být časově omezený rokem 2013, protože věří,

že globalizace může být dobrou věcí pouze v hospodářských podmínkách, které se znovu stabilizují.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *písemně.* – (EL) Hlasoval jsem pro zprávu Miguela Portase, poslance Evropského parlamentu ze skupiny konfederace Evropské sjednocené levice – Severské zelené levice, který správně zhodnotil význam a úlohu Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a současně doporučil a navrhl způsoby jeho plného využití, aby mohl poskytovat podporu propuštěným „obětem“ neoliberální globalizace a hospodářské krize, které mají obzvláště tvrdý dopad na pracovníky v Evropě.

Edite Estrela (S&D), *písemně.* – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o financování a fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Zvýšení počtu žádostí o poskytnutí pomoci z tohoto fondu a potíže spojené s uplatňováním postupu uvolňování prostředků a jejich čerpáním vyžadují rychlé změny jeho procedurálních a rozpočtových ustanovení. Vzhledem k rozdílnosti jednotlivých případů by Evropská komise měla vypracovat návrh, který zajistí větší flexibilitu při používání intervenčních kritérií platných pro jednotlivé členské státy a který zbaraní tomu, aby nedocházelo k nerovnostem mezi členskými státy, pokud jde o přístup k tomuto nástroji.

Göran Färm (S&D), *písemně.* – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme se dnes rozhodli hlasovat pro zprávu o financování a fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Fond pro přizpůsobení se globalizaci podporuje jednotlivé pracovníky, kteří byli propuštěni v důsledku působení globalizace, a poskytuje finanční pomoc pro rekvalifikaci a další vzdělávání, aby mohli být pracovníci snadněji znova začleněni do pracovního trhu.

Zpráva obsahuje konkrétní návrhy na zkrácení času potřebného k uvolnění prostředků z Fondu pro přizpůsobení se globalizaci na polovinu, a to jak na vnitrostátní, tak na evropské úrovni. Také navrhuje, aby byli do tohoto procesu začleněni sociální partneři, jak během podávání žádosti, tak při provádění financovaných opatření. Kromě toho zpráva navrhuje prodloužit odchylku s cílem pomoci pracovníkům, kteří přišli o práci v důsledku finanční krize. Považujeme to za velmi důležitý nástroj pro zmírnění dopadů finanční krize a zamezení tomu, aby byli pracovníci trvale vyřazeni z pracovního trhu.

Bod 16 zprávy také navrhuje, aby Komise prověřila možnost vytvoření stálého fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Rádi bychom však zdůraznili, že text nenaznačuje žádné určité stanovisko v této věci. Vyjadřuje se pouze v tom smyslu, že Komise by měla prošetřit a vyhodnotit prospěšnost stálého fondu. Rovněž bychom chtěli zdůraznit, že politika pracovního trhu je odpovědností členských států. Fond pro přizpůsobení se globalizaci tedy nikdy nesmí nahradit opatření na vnitrostátní úrovni, ale měl by být považován za doplněk opatření, která přijímají členské státy.

Diogo Feio (PPE), *písemně.* – (PT) Nejistota kolem Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) odhaluje jak různorodost, tak poměrně malý počet žádostí o pomoc z EFG a také nedostatky tohoto nástroje na podporu znova začlenění pracovníků, kteří byli propuštěni, do pracovního trhu. Je třeba důkladně prověřit, co způsobilo nedostatečné fungování fondu, a určit způsoby, jak usměrnit jeho využívání členskými státy, zejména těmi, které jsou nejvíce postiženy nezaměstnaností.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně.* – (PT) S cílem zmírnit negativní dopady globalizace na pracovníky, kteří se stali oběťmi hromadného propouštění, a zaujmout k těmto pracovníkům solidární postoj Evropská unie vytvořila Evropský fond pro

přízpusobení se globalizaci (EFG), aby mohla poskytovat finanční podporu na jednotlivé programy opětovného profesního začlenění pracovníků do pracovního trhu. EFG má k dispozici prostředky, jejichž výše nesmí překročit 500 milionů EUR ročně.

Vzhledem k hospodářské a sociální krizi je s podivem, jak málo byly prostředky z EFG využívány. Od roku 2007 až do poloviny roku 2009 totiž bylo čerpáno pouze 80 milionů EUR z 1,5 miliardy EUR, jež byly k dispozici pro 18 žádostí předložených za 24 431 pracovníků z osmi členských států. Po změnách provedených s EFG v květnu 2009 se počet předložených žádostí zvýšil z 18 na 46, výše požadovaných příspěvků z 80 na 197 milionů EUR a počet členských států z osmi na 18. Nicméně devět členských států dosud prostředky z EFG nevyužilo.

Navíc prostředky z EFG nejvíce čerpaly ty regiony EU, jež mají nejvyšší hrubý domácí produkt. Je zapotřebí provést přezkum příčin tohoto stavu, aby mohly být prostředky z EFG uvolňovány rychleji a častěji a aby se EFG mohlo transformovat do nezávislého fondu s vlastními zdroji jak v prostředcích na závazky, tak i v prostředcích na platby.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Využívání tohoto fondu prokázalo, že jsme měli pravdu, když jsme v jeho první fázi okamžitě kritizovali několik aspektů daného nařízení, které jsme poté znovu částečně připomněli při následném přezkumu, který Komise musela navrhnout, a tím uznala některé kritické připomínky, které jsme vznesli k původní verzi.

Proto souhlasíme s tím, že je třeba požádat Komisi, aby předložila svůj přezkum v polovině období k 30. červnu 2011 a současně i návrh revize nařízení o Evropském fondu pro přízpusobení se globalizaci, aby zmírnila „nejzřejmější nedostatky“ fondu.

Jak jsem však řekla ve svém projevu v jednacím sále, nesmíme zapomínat na preventivní opatření, která je nutné přijmout, abychom zabránili mezinárodním monopolům v přemísťování, zmírnili nezaměstnanost a zvýšili úroveň zaměstnanosti respektující práva pracovníků. Musíme zajistit, aby se tento fond nepoužíval jako jakási zástěrka pro propouštění či jeho umožnění motivované restrukturalizací společností nebo přemísťováním nadnárodních společností.

Konečně, trváme na tom, že je třeba zvýšit spolufinancování EU z 65 % na nejméně 80 %, aby mohly fond využívat členské státy s největšími finančními problémy a aby byli rychle a účinně podporováni nezaměstnaní, kteří to nejvíce potřebují.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), písemně. – (GA) Evropský fond pro přízpusobení se globalizaci (EFG) je úspěšný ve svém úsilí řešit dopady nezaměstnanosti velkého rozsahu v Irsku i Evropě. EFG byl vytvořen v roce 2007 v reakci na problémy a výzvy globalizace.

Tato iniciativa odpovídá 500 milionům eur ročně. Poskytuje podporu a pomoc regionům, kde došlo ke ztrátě více než 1000 pracovních míst v důsledku přemísťování společností vzhledem ke změnám globálních podmínek. A opět Evropská unie řeší problém nezaměstnanosti v Irsku. EFG i Evropský sociální fond jsou v této souvislosti nezastupitelné.

Estelle Grelier (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu kolegy Portase. Podporuji její hlavní cíl, kterým je pokračování činnosti EFG, protože nehledě na krizi, kterou procházíme, má globalizace dlouhodobý nepříznivý dopad na pracovní místa v našem průmyslu, což evropská pravice odmítá připustit. Kromě toho jsem se podílela na změnách v tomto textu, aby byly při přidělování zdrojů z EFG zohledněny malé a střední podniky a subdodavatelé. Jejich zaměstnanci jsou zvláště zranitelní, protože jsou závislí na

nadnárodních společnostech, a proto je důležité, aby jim EFG poskytl reálné vyhlídky na profesní rekvalifikaci v případě propuštění. Těší mě rovněž, že bylo uznáno, že je třeba provést studie ve státních orgánech, které jsou odpovědné za vypracování dokumentace, aby se optimalizovalo využívání EFG, který je často málo známý a nevyužívaný, zejména ve Francii. Vzhledem k tomu, že evropská pravice odmítla podpořit činnost EFG po roce 2013, budu v rozpravě o další finanční perspektivě EU bojovat za jeho trvalé zachování.

Nathalie Griesbeck (ALDE), písemně. – (FR) Protože finanční prostředky pro pracovníky, kteří ztratili pracovní místa kvůli globalizaci nebo finanční krizi, by měly být uvolňovány rychleji, hlasovala jsem pro soubor doporučení zaměřených na zlepšení procedurálních a rozpočtových ustanovení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG). Tento fond byl vytvořen v roce 2006, ale bylo předloženo málo žádostí, zejména kvůli složitosti intervencí a kritériím spolufinancování. Proto jsme moji kolegové a já chtěli tento mechanismus upravit. Tento text tedy představuje značný pokrok, protože vyzývá Komisi, aby dále zjednodušila postup, a tím napravila nejnapadnější slabá místa, a vyzývá ke zkrácení lhůt. Tento fond byl navíc dosud financován z různých rozpočtových linií. Text navrhuje zvláštní linii pro tento fond v rozpočtu na rok 2011, což je významný vývoj. Proto vítám přijetí těchto doporučení, která mají zásadní význam v době, kdy jsou naši spoluobčané postiženi hospodářskou krizí.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Po nedávných otřesech finančního světa, v jejichž důsledku mnoho lidí přišlo o pracovní místa, se vedle oblasti vytváření pracovních míst staly zásadně důležitými oblasti rekvalifikace a opětovného zapojování do pracovního procesu. Vítám, že Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci byl přehodnocen na nástroj sociální politiky EU. Co bych však požadoval, je, aby proces po předložení žádosti byl pružnější a aby se plány EFG vytvářely více na základě konzultací se samotnými pracovníky. To, co se stalo zaměstnancům společností Dell a Waterford Crystal v Irsku, by se nemělo víckrát opakovat.

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) Fond pro přizpůsobení se globalizaci je důležitým nástrojem pomoci těm, kteří nejsou schopni přizpůsobit se otevření trhů. Je to rovněž způsob, jak posílit důvěru v Evropskou unii, což je podle mého názoru bod, který je velmi důležité zdůraznit. Umožňuje nám ukázat, že tváří v tvář hospodářským změnám jsme neztratili ze zřetele ty, kteří nemohou dostatečně rychle reagovat na novou situaci. Považuji však rovněž za důležité, aby důvěra byla založena na zásadě vzájemnosti. Finanční prostředky vyhrazené pro lidi, kteří se i přes maximální úsilí stanou obětí změn na trhu, se musí skutečně dostat ke svým předpokládaným příjemcům. Důležité je, aby přidělování prostředků bylo transparentní a srozumitelné a aby se prostě nerozdělovaly podle zásady nahodilosti. Situace těchto lidí vyžaduje přeshraniční, regionální přístup, proto musí přidělování probíhat rychle. Je to jediný způsob, jak může Fond pro přizpůsobení se globalizaci dostat svému účelu a posílit důvěru v EU poskytnutím rychlé pomoci. Proto jsem podpořila tuto zprávu.

Giovanni La Via (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, podpořil jsem zprávu o financování a fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG), protože se domnívám, že je tento nástroj účinným zdrojem podpory pracovníků, kteří jsou v nouzi v důsledku finanční krize.

Fond byl vytvořen, aby poskytoval skutečnou podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni z příčin souvisejících s přemístěním jejich společností nebo v důsledku krize, s cílem pomoci jim k návratu na pracovní trh. zpráva z podnětu, o které jsme dnes hlasovali,

odhaluje jisté kritické oblasti ve fungování fondu a předkládá některé návrhy, jak Komisi, tak členským státům, jejichž cílem přezkoumání fungování fondu, které by usměrnilo a urychlilo postupy pro přístup k němu.

Jeden základní bod, na který bych vás rád upozornil, se týká návrhu prodloužení odchylky zavedené v roce 2009 – která umožnila rozšíření oblasti činnosti fondu o zařazení hospodářské krize mezi požadavky – až do konce roku 2013.

Iosif Matula (PPE), *písemně.* – (RO) Úkolem Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci je poskytovat podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku transformací probíhajících na úrovni světového hospodářství. Tento fond kromě toho od roku 2009 přispívá k podpoře těch, kteří jsou postiženi hospodářskou krizí, aby snížil míru nezaměstnanosti. Osobně se domnívám, že by bylo vhodné, aby byl tento fond změněn na stálý nástroj, který podporuje lidi hledající práci a doplňuje sociální politiku členských států.

Toto opatření by se mělo zaměřit na využití potenciálu každého pracovníka jako protiváha opatření prováděných na podporu společností. Nesmíme také zapomínat, že stále přetrvávají problémy s postupy uvolňování prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a v prováděcích lhůtách.

Vzhledem k tomu, že hlavními záležitostmi propuštěných pracovníků je odborná rekvalifikace a dočasná podpora, je přijetí opatření pro zjednodušení postupů fondu naprostou nutností, aby byla pomoc uvolňována co nejrychleji a nejúčinněji.

Nuno Melo (PPE), *písemně.* – (PT) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci je velmi důležitým nástrojem pomoci milionům nezaměstnaných v EU, kteří se nacházejí v této situaci kvůli přesunu podniků na jiné kontinenty. V souvislosti s krizí, kterou procházíme, a v důsledku vyšší míry hromadného propouštění je nezbytné tento nástroj zlepšit a najít nové zdroje financování. To jsou důvody mého hlasování.

Claudio Morganti (EFD), *písemně.* – (IT) Jsme svědky strukturálního nárůstu nezaměstnanosti v Evropě v důsledku hospodářského ochabnutí a politiky přemísťování.

Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) je užitečným nástrojem, který může EU používat k poskytování podpory a solidarity pracovníkům, kteří ztratili pracovní místo. Do roku 2009 byl tento fond z byrokratických důvodů málo využíván a domnívám se, že žádost Komise o přijetí opatření pro zkrácení délky postupu uvolňování prostředků z fondu, má zásadní význam. Zvýší-li se flexibilita a dostupnost EFG, bude důležitým nástrojem sociální politiky členských států.

Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně.* – (IT) Rád bych vyjádřil podporu zprávě pana Portase. Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) je zásadním nástrojem pro poskytování dodatečné podpory pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku přemístění jejich společností. Ukázal se jako ještě důležitější nástroj pro pracovníky, neboť jim během nedávné krize pomáhal vrátit se na pracovní trh.

Zpráva pana Portase je zásadním počinem, který chce zlepšit a zjednodušit důležitý zdroj pro evropské občany. Je rovněž hmatatelným důkazem toho, jak se EU snaží pomoci zvládnout neutěšenou finanční situaci, zmírnit nezaměstnanost a podporovat své občany.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsem pro usnesení, protože souhlasím se žádostmi adresovanými Evropské komisi, aby zjednodušila Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG). Tyto žádosti zahrnují vyhodnocení poskytnutých příspěvků, přičemž se bere v úvahu míra úspěšnosti znovuzачlenění a zvýšení odborné kvalifikace mezi příjemci, srovnávací analýzu financovaných opatření na základě jednotlivých žádostí podaných EFG a výsledky na základě znovuzачlenění i vliv EFG na jeho síť příjemců a malé a střední podniky, které jsou potenciálně ovlivněny plány propouštění a jejichž zaměstnanci mohou tohoto fondu využít.

Rovněž souhlasím se žádostí Komise, aby se vypracoval soubor hlavních směrů pro sestavení a zpracování žádostí o financování z EFG pro členské státy. Byly by zaměřeny na postup rychlého zpracování žádostí a širokou shodu zúčastněných stran týkající se jednotlivých kroků žádosti a opatření pro účinné znovuzачlenění pracovníků do pracovního trhu.

A konečně, souhlasím s žádostí směřovanou členskými státy, aby vytvořily komunikační a administrativní strukturu pro EFG na vnitrostátní úrovni v součinnosti se všemi zúčastněnými stranami, včetně sociálních partnerů, a aby si vyměňovaly osvědčené postupy na evropské úrovni.

Rovana Plumb (S&D), *písemně. – (RO)* Pomoc poskytovaná EFG musí být dynamická a přizpůsobitelná stále se měnícím, často nečekaným situacím, které se na trhu objevují. Účelem tohoto fondu je poskytnout konkrétní, pohotovou pomoc usnadňující odbornou rekvalifikaci pracovníků, kteří ztratili pracovní místo v důsledku vážného hospodářského otřesu na pracovním trhu.

Vyzývám členské státy, aby zainteresovaly sociální partnery a podporovaly dialog se sociálními partnery a podnikateli hned od počátku při sestavování žádostí o příspěvek z EFG. Současně vyzývám členské státy, aby využívaly tohoto fondu pro podporu nových dovedností, díky nimž budou stávající pracovní místa ekologičtější a budou vytvořena nová ekologická pracovní místa, a aby podporovaly celoživotní vzdělávání, které umožní pracovníkům budovat osobní kariérní cestu a pomůže zvyšovat konkurenceschopnost EU v globalizovaném prostředí.

Rovněž podporuji fungování tohoto fondu po roce 2013 jako nezávislého fondu s vlastním rozpočtem. Komise a členské státy musí úzce spolupracovat při účinném sledování podpory poskytované nadnárodním společenstvem a usilovném vytváření pracovních míst, která podporují práva pracovníků, aby nedocházelo k sociálnímu dumpingu.

Paulo Rangel (PPE), *písemně. – (PT)* Hlasoval jsem pro usnesení, protože souhlasím s tím, že vyzývá Komisi, aby zefektivnila fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) včetně toho, aby provedla analýzu přidělené pomoci, která vezme v úvahu míru úspěšnosti opětovné integrace a posouzení zvyšování kvalifikace příjemců pomoci. Souhlasím rovněž s návrhy Komise, jejichž cílem je zkrátit o polovinu dobu potřebnou pro uvolnění prostředků z EFG, konkrétně s tím, že by měly být dostupné všechny prostředky, aby byla zajištěna rychlejší a lepší komunikace s členskými státy, které jsou do tohoto procesu zapojeny.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně. –* Rozprava o této otázce nebyla vůbec snadná. Za posledních několik měsíců byly vzneseny otázky na tato témata: „reakce“ fondu (současně bez většího zřetele na řešení příčin zlepšením obecných strategií pro inovace a vzdělávání v globalizovaném světě, lepší zaměření a využívání Evropského sociálního

fondy v členských státech a členskými státy); omezený počet podporovaných odvětví (zejména v dané době), především automobilové a textilní odvětví (15 a 13 žádostí v daném pořadí), kde mohou vyvstávat otázky jako například, zda je propouštění výsledkem „globalizace“ nebo nedostatku inovací v odvětví; zda / do jaké míry byla přijata opatření vnitrostátní podpory; paradox, že na jedné straně se fondu každý rok poskytuje (pouze) 500 milionů eur (z ušetřených závazků v rozpočtu EU), zatímco lze v zásadě podávat neomezený počet žádostí, jsou-li splněna kritéria žádosti (vyřizování podle pořadí); skutečnost, že pro malé a střední podniky je obtížnější získat prostředky z fondu; souvislost se státní podporou/daněmi. Nakonec však bylo přijato shodné stanovisko a zpráva byla schválena, včetně námi Zelenými.

Joanna Senyszyn (S&D), *písemně.* – (PL) Podpořila jsem usnesení o financování a fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG). Je třeba zlepšit pravidla upravující fungování EFG, aby mohl být účinněji využíván. Doufám, že Komise využije návrhy Parlamentu, které umožní zkrácení postupu poskytování pomoci na polovinu. Růst nezaměstnanosti vyvolaný krizí způsobil, že finanční zdroje z EFG obzvláště získaly na významu, protože zajišťují individuální podporu pro lidi, kteří byli propuštěni, a pro jejich návrat do pracovního trhu. Přísná kritéria udělování pomoci a příslušné zdlouhavé postupy znamenají, že členské státy plně nevyužívají možností, které mají k dispozici pro získání pomoci z EFG. Například v mé zemi, Polsku, byly podány pouze tři žádosti o finanční pomoc z EFG. Hlavním důvodem tohoto nízkého zájmu je právě zdlouhavost příslušných postupů.

Stejně jako zlepšení pravidel fungování fondu je nutné prodloužení – minimálně do konce současného finančního rámce – účinnosti kritéria podpory pro pracovníky, kteří ztratili pracovní místo v důsledku současné krize, a udržení míry spolufinancování na úrovni 65 %. Účinky krize budeme na pracovním trhu pociťovat ještě mnoho let, proto tato pomoc je a bude nezbytná. Ráda bych také upozornila Komisi a členské státy na koordinaci výměny osvědčených postupů na evropské úrovni, která umožní rychlý a účinný zásah EFG v případech hromadného propouštění.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně.* – (PT) Strukturální fondy se ukázaly jako nástroje neocenitelné hodnoty při omezování nerovnováhy v Evropě, v neposlední řadě podporou nejzranitelnějších nejbližších regionů. Vytvoření Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci je známkou toho, že Evropská unie si uvědomuje, že globalizace přináší velké a ne vždy pozitivní změny a že má v Evropě nerovnoměrný dopad, protože některé regiony měly z tohoto procesu prospěch a jiné při něm výrazně ztratily.

Tento fond však nebyl tak využíván, jak by si zasloužil, což je podle mého názoru důsledkem ohromného času, který uplyne od okamžiku, kdy členský stát podá žádost o podporu, do okamžiku, kdy prostředky z fondu skutečně obdrží. Toto zpoždění má vážné důsledky pro postižené rodiny a souvisí s vnitřní složitostí procesu podání žádosti o finanční prostředky, jejich uvolňování a poskytnutí; zjednodušení tohoto procesu je proto naléhavé a má naprostou přednost. Pouze tak bude možné dosáhnout cílů tohoto fondu účinným znovuzačleněním všech pracovníků, kteří jsou propuštěni v důsledku zásadních změn ve struktuře mezinárodního obchodu. Zpráva, o níž jsme dnes hlasovali, představuje úsilí o dosažení kompromisu mezi různými politickými skupinami, a proto jsem ji podpořil.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně.* – (RO) Podle posledních statistik EU vzrostl za poslední rok počet nezaměstnaných v EU-27 o 1,1 milionu kvůli hospodářské a finanční krizi. To vysvětluje, proč počet žádostí o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro

přizpůsobení se globalizaci vzrostl v období od května 2009 do dubna 2010 z 18 na 46. Navíc ačkoli počet členských států žádajících o pomoc vzrostl z 8 na 18, zbývá ještě devět členských států, které se dosud na Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci neobrátily.

Z těchto důvodů jsem hlasovala pro návrh usnesení Evropského parlamentu o financování a fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, protože hospodářská krize může mít nadále dopad na pracovní místa. Právě proto je důležité, abychom žádali Komisi, aby předložila finanční hodnocení využívání Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci v polovině období a přezkum příslušného nařízení, aby se výrazně snížila doba trvání postupu uvolňování prostředků z fondu.

Ráda bych také upozornila Komisi na propouštění ve veřejném sektoru, pro které není k dispozici podobný nástroj, ačkoli je ztráta těchto pracovních míst přímým důsledkem škrtů ve veřejných rozpočtech vyplývajících ze současné hospodářské a finanční krize.

Derek Vaughan (S&D), *písemně*. – Plně podporuji zprávu pana Portase o financování a fungování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Zabývá se mnoha otázkami, které zahrnují zlepšení účinnosti postupu podávání žádostí a rychlejší uvolňování prostředků z fondu, aby se poskytla podpora těm, kteří ztratili pracovní místo. Ačkoli Spojené království v současnosti nežádá o peníze z fondu (kvůli jeho srážkám), můžeme vidět, jak užitečný byl tento fond pro ostatní členské státy v obtížných hospodářských dobách.

Jsem pro vytvoření stálého fondu po roce 2013, aby byla zaručena pomoc těm, kteří byli postiženi změnami vyvolanými globalizací nebo finanční a hospodářskou krizí, a domnívám se, že je důležité, aby Komise prověřila možnost přetvoření EFG na nezávislý fond s vlastními prostředky na platby a závazky v novém víceletém finančním rámci (2013–2020).

Zpráva: Tadeusz Zwiefka (A7-0219/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – (LT) Tuto zprávu jsem podpořil. Základem nařízení, o němž jsme dnes hlasovali, je Bruselská úmluva, která patří k nejúspěšnějším právním předpisům EU a položila základy evropského soudního prostoru. Uplatňování jednotných evropských pravidel opírající se o precedenční právo podporuje větší právní jistotu a předvídatelnost rozhodnutí a brání souběžným řízením. Jedním ze základních předpokladů fungování evropského soudního prostoru je volný pohyb soudních rozhodnutí. Proto souhlasím s postojem, který vyjadřuje dokument, totiž že je třeba provést přezkum tohoto nařízení s cílem zajistit účinný pohyb soudních rozhodnutí.

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. – (PT) Bruselské nařízení I slouží jako základ pro evropskou soudní spolupráci v občanských a obchodních věcech. Je to jeden z nejúspěšnějších legislativních aktů EU, který položil základy evropského soudního prostoru. Ukázal se jako velmi účinný pro usnadnění rozhodování přeshraničních soudních sporů pomocí systému soudní spolupráce založeného na globálních pravidlech soudní příslušnosti a také pro koordinaci souběžných soudních řízení a pohyb soudních rozhodnutí. Souhlasím, že je zapotřebí zavést zlepšení, jako je zrušení doložky vykonatelnosti ve všech oblastech, na které se nařízení vztahuje, a tím umožnit urychlení volného pohybu soudních rozhodnutí za předpokladu, že jsou poskytnuty všechny potřebné záruky.

Také se domnívám, že je důležité vytvořit evropskou soudní kulturu prostřednictvím odborné přípravy a různých sítí, jako jsou Evropská síť pro justiční vzdělávání a Evropská soudní síť pro občanské a obchodní věci, které by měly zlepšovat komunikaci mezi soudci. Je třeba vytvořit právní rámec, jenž má soudržnou strukturu a je snadno přístupný a jehož

vzájemné vztahy mezi jednotlivými nařízeními zabývajícími se soudní příslušností, výkonem soudních rozhodnutí a platnými právními předpisy musí Komise přezkoumat.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic a Alf Svensson (PPE), *písemně*. – (SV) Hlasovali jsme pro usnadnění soudních řízení pro stále mobilnější občany Evropy. To neznamená, že souhlasíme se všemi podrobnostmi a že bez výhrady podporujeme reformy, které mohou vyplynout ze zprávy kolegy Zwiefky v dlouhodobém horizontu. Například stále máme výhrady ke snaze zavést kolektivní odškodnění a také bychom rádi zdůraznili, že nelze zavést žádné změny ve spolupráci v občanských věcech, jež se projednává, které by postihly svobodu tisku ve Švédsku.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Protože si uvědomuji velký vliv nařízení Rady (ES) č. 44/2001 o mezinárodním právu soukromém a potřebu přiměřeného právního rámce, který umožňuje uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, jsem si podobně jako zpravodaj vědom toho, že přezkum tohoto nařízení vyvolává mimořádně důležité technické a právní otázky. Kloním se k názoru, že by měla být zrušena doložka vykonatelnosti, jak navrhuje zpráva, a mnoho návrhů, které jsou v ní obsaženy, považuji za zajímavé a pragmatické. Bude zajímavé sledovat diskusi o této zprávě.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Usnesení se týká provádění nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (bruselské nařízení I) s ohledem na zelenou knihu Komise. Toto nařízení a jeho předchůdce Bruselská úmluva patří k nejúspěšnějším právním předpisům EU, protože položilo základy evropského soudního prostoru a slouží dobře občanům i podnikům. Podporuje právní jistotu a předvídatelnost rozhodnutí prostřednictvím uplatňování jednotných evropských pravidel.

Je však zapotřebí jej zmodernizovat. Souhlasím se zrušením doložky vykonatelnosti, protože to by urychlilo volný pohyb soudních rozhodnutí a stalo by se hlavním milníkem v budování evropského soudního prostoru. Toto zrušení však musí být vyváжено vhodnými ochrannými opatřeními, jejichž cílem je ochrana práv strany, proti níž je výkon rozhodnutí požadován. Jsem toho názoru, že Komise by měla podrobit přezkumu vzájemný vztah mezi jednotlivými nařízeními zabývajícími se soudní příslušností, výkonem soudních rozhodnutí a platnými právními předpisy a že obecným cílem by měl být právní rámec, jenž má soudržnou strukturu a je snadno přístupný.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *písemně*. – (PL) Zpráva kolegy Zwiefky, o které jsme dnes hlasovali, souvisí se zelenou knihou Komise o posouzení bruselského nařízení I o příslušnosti a uznávání soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Diskuse o zelené knize nám do určité míry umožňuje připravit se na skutečný přezkum nařízení, který očekáváme v krátké době. Pro Parlament to bude obrovská výzva kvůli mimořádně složité, technické povaze tohoto nařízení. Parlament bude navíc k tomuto složitému a citlivému dokumentu přijímat rozhodnutí společně s Radou, poprvé řádným legislativním postupem. V současném stádiu mají politické skupiny najrůznější stanoviska k navrhovaným pozměňovacím návrhům, například v otázce doložky vykonatelnosti, a zejména příslušnosti ve věcech spojených s pracovními smlouvami.

Z tohoto důvodu se skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu rozhodla nepodpořit zprávu v její současné podobě. Domnívám se však, že v budoucnosti se v této věci všechny politické skupiny zúčastní konstruktivní spolupráce, protože bruselské nařízení I je nařízením, které má zásadní význam pro společný trh.

Účinný přezkum bruselského nařízení I ukáže, jak Parlament využívá svých nových pravomocí, o které konec konců tak dlouho usiloval.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *písemně*. – (FR) Zpráva, kterou jsme přijali na včerejším zasedání Evropské parlamentu, je sice poněkud odbornější, ale je velmi důležitá pro stále větší integraci evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva, evropského soudního prostoru, a tedy pro posílení evropského vnitřního trhu. Bruselské nařízení I přineslo v oblasti soudnictví značný pokrok: stanovuje příslušné soudní orgány v občanských a obchodních věcech v případě přeshraničních právních sporů a řídí uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech z ostatních členských států. Nyní jde o přezkum tohoto nařízení s cílem modernizovat jeho ustanovení a „zlepšit“ některé postupy: komunikaci mezi soudci, otázku úředních listin, otázku rozhodčího řízení a především otázku doložky vykonatelnosti. Nebudu zde v těchto složitých právních otázkách zabíhat do podrobností, ale napjatě očekávám změnu tohoto nařízení, a to takovou, která evropským občanům poskytne lepší právní ochranu: zlepšení „volného pohybu“ soudních a právních rozhodnutí, větší „vzájemnou důvěru“ mezi jednotlivými členskými státy co se týče příslušnosti a právních systémů a zejména posílení právní jistoty v Evropě a práv evropských občanů.

Alan Kelly (S&D), *písemně*. – Tento podnět pomohl vytvořit soudní spolupráci v občanských a obchodních věcech.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně*. – (IT) Zprávu jsem podpořil, protože v ní spatřuji pokrok v oblasti mezinárodního práva soukromého. Tato oblast práva potřebuje v důsledku větší míry propojení právních systémů modernizaci.

Pokud jde o podrobnosti, podporuji záměr zrušit doložku vykonatelnosti, ale jsem přesvědčen, že tento krok bude třeba zahájit mimořádným postupem spojeným s náležitými opatřeními na ochranu soudem uznaných dlužníků. Jsem rovněž proti tomu, aby bylo zrušeno vyloučení rozhodčího řízení z pole působnosti tohoto nařízení, domnívám se však, že vztah mezi rozhodčím a soudním řízením by měl být mnohem více prozkoumán a že dokud nebude proveden plný přezkum a důkladné konzultace, neměla by být myšlenka na ustavení výlučné příslušnosti pro soudní řízení podporující rozhodčí řízení u občanskoprávních soudů v členských státech uskutečňována.

Souhlasím rovněž s důrazem zpravodaje na to, aby předtím, než budou v této věci přijata jakákoli opatření, která by přesahovala návrhy obsažené v tomto návrhu zprávy, proběhly rozsáhlé konzultace a politická diskuse.

Evelyn Regner (S&D), *písemně*. – (DE) Hlasovala jsem proti zprávě o bruselském nařízení I, protože se domnívám, že v usnesení chybí několik důležitých bodů. Domnívám se, že ke zlepšení nařízení je třeba zaujmout komplexní přístup. Ten zahrnuje ochranu slabší strany prostřednictvím nařízení o pravomoci v soudním řízení, která jsou pro ni příznivější. Platí to jak pro pracovníky, tak pro spotřebitele, což je výslovný záměr nařízení. Žádný z mých pozměňovacích návrhů zaměřených na posílení pozice slabší strany se ve zprávě neobjevil. Domnívám se, že je třeba zřídit samostatné místo pro pracovní spory, abychom dosáhli ucelenosti v bruselském nařízení I a římském nařízení II. Římské nařízení II již stanoví, jaké právní předpisy je třeba používat pro náhradu škody s přeshraničním dopadem v případě stávek. Nechápu, proč nemůže právní spor pokračovat v členském státě, kde ke stávce došlo. Tím by byly stále ponechány otevřené dveře pro tzv. forum shopping. Mým cílem je zablokovat tuto cestu v širším legislativním procesu.

Jsem rovněž proti zavedení zásady „forum non conveniens“ (nepříslušného soudu) a „anti-suit injunctions“ (soudní zákaz vést řízení v téže věci u jiného soudu), protože se jedná o právní nástroje obecného práva, které již byly shledány jako neslučitelné s evropským rozdělením moci v několika rozsudcích Evropského soudního dvora.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Ke zprávě pany Zwiefky o provádění a přezkumu nařízení „Brusel I“ předložila skupina PSE alternativní usnesení, které jsme se my, Zelení, rozhodli nepodpořit, protože zpráva je zprávou o provádění, která byla široce diskutována všemi stínovými zpravodaji ve výboru JURI. Alternativní návrh usnesení zdůrazňuje oprávněné body, které však přímo nesouvisejí s touto zprávou. Proto jsme dnes prostě hlasovali pro usnesení přijaté ve výboru JURI.

Oreste Rossi (EFD), *písemně*. – (IT) Nařízení, které jsme schválili, je vyvážené a navržené tak, aby poskytovalo jistotu, například při určování, který soudce v rámci evropského soudnictví má pravomoc v občanských a obchodních sporech u přeshraničních konfliktů.

Evropský parlament bude jednat jako spolutvůrce právních předpisů při všech budoucích úpravách tohoto nařízení. Změny se vlastně budou přijímat řádným legislativním postupem.

Catherine Stihler (S&D), *písemně*. – Hlasovala jsem pro tuto zprávu, která doporučuje, aby platnost Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) byla prodloužena do roku 2013, a důrazně navrhuje, aby se tento fond poté stal stálým fondem. EFG poskytuje finanční podporu pro rekvalifikaci pracovníků, kteří byli propuštěni. To je zvláště důležité v současné době, kdy Evropa čelí hluboké hospodářské krizi, a proto jsem tuto zprávu podpořila – na rozdíl od svých konzervativních a liberálních kolegů, kteří chtějí tento fond zrušit.

Zpráva: Antonia Parvanova (A7-0221/2010)

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *písemně*. – (FR) Dnešním hlasováním, tedy v úterý 7. září 2010, pro zprávu z vlastního podnětu o zařazení žen patřících k etnickým menšinám do společnosti se Evropský parlament přiblížil jádru současné politické diskuse. Zařazení menšin do členských států je ve skutečnosti klíčovou otázkou a zasluhuje podporu evropských orgánů, tím spíše, že do konce Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení zbývá ještě několik měsíců. Proto vítám přijetí této zprávy, která slouží k oživení diskuse na úrovni EU a která má tu přednost, že spojuje otázky zařazení menšin a boje za rovnost mezi ženami a muži.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Řada komunit menšin žijících v EU, zejména jejich ženy a dívky, čelí nejrůznější diskriminaci, a jsou proto zranitelnější, pokud jde o sociální vyloučení a chudobu, než místní ženy. Být ženou určité etnické skupiny není v demokratické společnosti nevýhodou. Evropská unie se proto snaží zajistit ženám stále více práv a inovačními způsoby zvyšovat povědomí o právech žen. Komise i členské státy musí zajistit, aby byly současné právní předpisy o rovnosti pohlaví a zákazu diskriminace řádně uplatňovány, aby měly etnické menšiny přístup k podpůrným službám a mohly se účastnit různých vzdělávacích programů. Otázky týkající se zařazení žen patřících k etnickým menšinám v Evropské unii do společnosti však zůstávají nevyřešeny.

Důsledná politika EU v oblasti integrace přistěhovalců ještě nebyla vytvořena, a proto vyzývám Komisi, aby urychleně předložila návrh pokynů EU, pomocí nichž by členské státy mohly ženám z etnických menšin zajistit lepší a rychlejší přístup k systému vzdělávání, zaměstnání, zdravotnickému systému, sociálním dávkám a finanční pomoci. Souhlasím

se stanoviskem Parlamentu, že právní předpisy o rovnosti pohlaví musí být také plně uplatňovány v etnických menšinách.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně. – (PT)* Tato zpráva provádí analýzu sociální integrace žen v oblasti politiky Evropské unie. Zkoumá rovněž úlohu příslušnic etnických menšin. Tyto poznatky jsou důležité pro pochopení potíží, které mají tyto ženy s integrací, a to včetně žen z usazených či tradičních menšin i z nově usazených menšin, jako jsou přistěhovalci.

Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože si myslím, že je velmi důležité uspokojit legitimní potřeby příslušnic etnických menšin. Na úrovni EU je třeba přijmout konkrétní opatření, v neposlední řadě při přijímání politik zaměřených na sociální začlenění. Navíc, jak dokazuje zpravodajka, je nezbytné podpořit politickou a společenskou účast těchto žen v oblastech, jako je politické vedení, vzdělávání a kultura. To bude přispěvkem k boji proti nedostatečnému zastoupení žen v těchto oblastech.

Anne Delvaux (PPE), *písemně. – (FR)* Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože zdůrazňuje důležitost prověření politiky EU pro zařazení žen patřících k etnickým menšinám do společnosti a stanovení oblastí, kde funguje, i oblastí, kde je snaha o nalezení řešení problematická.

Žijeme v multikulturní společnosti tvořené různými kulturními, etnickými a náboženskými komunitami. Proto je třeba, aby politika pro začlenění státních příslušníků třetích zemí zahrnovala širší přístup s ohledem na pohlaví, aby zajistila, že budou zohledněny zvláštní potřeby žen patřících k etnickým menšinám.

Je zapotřebí uplatňovat cílený přístup k zařazení příslušnic etnických menšin do společnosti, nemá-li docházet k mnohočetné diskriminacivytváření stereotypů, stigmatizaci a etnické segregaci.

Edite Estrela (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože se domnívám, že ženy patřící k etnickým menšinám čelí nejrůznějším druhům diskriminace. Proto je třeba zvyšovat povědomí o právech žen, poskytnout jim možnost získat lepší postavení a inspirovat je k tomu, aby se v rámci svých komunit ujaly vedoucí úlohy; zároveň je to způsob, jak propagovat lidská práva. Zařazení do společnosti je sice výhradní odpovědností členských států, ale Komise musí otázku pohlaví zohledňovat při přijímání politik a opatření směřujících k začlenění do společnosti.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Ve stále více multikulturní společnosti je politika pro zařazení menšin zvláště platným způsobem boje proti diskriminaci, rasismu, násilí a vyloučení a marginalizaci menšin, které je vytlačují na okraj společnosti. Víme, že stigmatizace a vyloučení menšin plodí pouze nespokojenost a odpor, které v posledku vedou k porušování zákona a násilí.

Je na naší společnosti, aby našla možnosti začlenění bez diskriminace, přijetí bez vyloučení. To však neznamená, že bychom měli bez váhání souhlasit se všemi aspekty kultury, tradice nebo víry etnických menšin. Platí to zejména pro zvyky týkající se žen. Měli bychom proto důsledně bojovat se všemi kulturními praktikami založenými na diskriminaci pohlaví a všemi formami násilí, k nimž stále dochází vůči ženám patřícím k určitým etnickým skupinám. Začlenění rovněž znamená ochranu, a v tomto případě ochranu žen, zejména dívek, které jsou tak často tichými oběťmi praktik a tradic, které jednoduše nemůžeme přijmout.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Toto usnesení se zabývá politikami Evropské unie v oblasti sociální integrace příslušnic etnických menšin. V této oblasti bych chtěl vyzdvihnout, že je zapotřebí podporovat školní docházku, vzdělávání a odbornou přípravu těchto žen a jejich přístup na trh práce, abychom zabránili jejich sociálnímu vyloučení a diskriminaci.

Pouze začleňováním můžeme překonat stigmata a předsudky zapříčiněné národnostní segregací. Je pozoruhodné, že na úrovni EU neexistuje právně závazná politika EU týkající se sociální integrace, zejména proto, že za problematiku integrace odpovídají členské státy. Politika integrace se však na úrovni EU stává stále důležitější a s rostoucím významem hospodářských a sociálních aspektů demografického stárnutí roste i význam otázky integrace. Pravidla a zásady EU se však ve většině případů uplatňují pouze na občany EU, kteří jsou zároveň občany členských států. Příslušníci menšin, jež se usadili a získali právní status občana, jsou chráněni na základě pravidel a zásad Evropské unie. Tato ochrana by však měla být rozšířena také na přistěhovalce, kteří doposud nejsou občany členského státu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Zařazení žen patřících k etnickým menšinám do společnosti je důležitou otázkou, protože tyto ženy jsou zranitelnější vůči sociálnímu vyloučení; dobrým příkladem tohoto jevu je ve skutečnosti současná situace, kdy dochází k nepřijatelnému kolektivnímu odsunu romských lidí z Francie.

Je třeba, aby boj proti všem druhům diskriminace byl ve středu pozornosti a aby byl obsažen v politice Unie, ať už je diskriminace založena na pohlaví, etnickém původu nebo barvě pleti.

Je tedy čas, abychom skoncovali s makroekonomickou politikou, která zhoršuje nezaměstnanost, sociální nerovnost a diskriminaci. Je třeba, jak říká zpráva, bojovat za skutečné začlenění do společnosti, zajistit kvalitní veřejné služby, které jsou univerzální a přístupné všem lidem obou pohlaví, včetně rodin přistěhovalců a dětí, konkrétně: ke vzdělání, zdraví, bydlení a sociální ochraně.

Už bylo dost bezobsažných prohlášení a prázdných slov: nutně potřebujeme opatření, která podporují důstojnost a rovnost, která dávají jasné odpovědi na sociální problémy a která nepřerůstají v xenofobní a diskriminační jednání; ty jsou ještě trestuhodnější, pocházejí-li od samotné vlády.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně. – (FR)* Nelze obhajovat „přijímání různých kultur“ a komunikaci menšin, žen atd. v jejich mateřském jazyce a jedním dechem chtít podporovat zařazení těchto menšin do společnosti.

V této otázce spočívá základní rozpor, protože minimálním požadavkem pro toto „zařazení“ je sdílení minimálních společných základů s hostitelskou společností, jimiž jsou společný jazyk a základní pravidla „soužití“, která začínají respektováním společenských zákonů a postupů hostitelské země.

Jedinou výjimkou z hluboce proevropské logiky této zprávy je polovičaté, nepřímé přiznání, že nelze ospravedlňovat násilí a diskriminaci z důvodů zvyků, tradic nebo náboženských stanovisek.

Otevřete oči: Evropané nejsou odpovědní za nejnásilnější a nejvíce diskriminační praktiky. Polygamie, obřízka, infibulace, zacházení s ženami jako podřadnými bytostmi atd. jsou praktiky komunit, které odmítají respektovat naše zákony a naše zvyky a které se dokonce

snaží vnucovat nám své vlastní zákony a zvyky. To je výsledek politiky masového přistěhovalectví, kterou jste po desetiletí vnucovali našim spoluobčanům. Je čas učinit tomu všemu přítrž!

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu poslankyně Parvanové o sociální integraci žen patřících k etnickým menšinám. Diskriminace je bohužel procesem s rostoucí tendencí a příslušnice etnických menšin jsou jí tím více zasaženy. Zpráva požaduje, aby se unijní politiky úžeji zaměřily na diskriminaci těchto žen na základě pohlaví. Měly by mít možnost aktivního zapojení do života společnosti, a proto musí mít přístup ke vzdělání a na trh práce, protože ty mají klíčový význam pro jejich zrovnoprávnění.

Livia Járóka (PPE), *písemně*. – Jako jeden ze stínových zpravodajů zprávy bych chtěla blahopřát doktorce Parvanové k přijetí její zprávy, která chce nabídnout řešení pro omezení znevýhodňování žen menšin, které je důsledkem příslušnosti k etnické skupině a je posilováno strukturami na základě pohlaví. Ačkoli ve většinové společnosti není zdaleka dosaženo rovnosti pohlaví, romské ženy mají ve srovnání se svými neromskými protějšky nižší průměrnou délku života, nižší úroveň vzdělání, výrazně nižší míru zaměstnanosti a vyšší míru chudoby. Pro dosažení plného začlenění do společnosti jsou základními nástroji statistiky pohlaví, ukazatele a referenční úrovně a rovněž statistické údaje rozdělené mimo jiné podle pohlaví a etnické skupiny; tyto nástroje jsou nepostradatelné pro přesné měření pokroku.

Shromažďování členěných údajů je předpokladem pro ochranu a podporu práv etnických menšin a musí dodržovat předpisy členských států o ochraně osobních údajů. Mezi úrovní vzdělání, rozsahem ekonomické činnosti a pravděpodobností vyhnout se chudobě celé rodiny existuje velmi silná souvislost. Proto je především zapotřebí cílených politických opatření, která zlepší přístup romských žen ke vzdělání a registrovanému zaměstnání.

Marisa Matias a Miguel Portas (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Hlasovali jsme pro toto usnesení, protože se mimo jiné domníváme, že potřebujeme strukturovanější koordinaci evropských politik v této oblasti, abychom zlepšovali začlenění žen z etnických menšin do společnosti a prosazovali význam vzdělávání hostitelské společnosti, aby přijímala různé kultury a byla varována před vlivem rasismu a předsudků. Pro tuto zprávu jsme hlasovali i proto, že vyzývá ženy patřící k etnickým menšinám, aby hrály aktivní politickou a sociální roli ve všech sférách společnosti, včetně politického vedení, oblasti vzdělání a kultury, a zvýšily tak své zastoupení v těchto oblastech.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Evropa je prostorem integrace a v takovém prostoru nesmí docházet k žádné formě diskriminace, zvláště ne takové, která je uplatňována vůči etnickým menšinám a nejsilněji vůči ženám patřícím k těmto menšinám. Cílem politiky EU v oblasti rovnosti žen a mužů je prosazovat rovnost mezi muži a ženami a tohoto cíle je ve většinové společnosti rostoucí měrou dosahováno. Nicméně příslušnice některých etnických menšin jsou oběťmi všech druhů diskriminace. Je proto třeba zvýšit veřejnou informovanost o těchto skutečnostech, aby bylo možné ženy patřící k etnickým menšinám plně začlenit. To jsou důvody mého hlasování.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písemně*. – (SK) Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, začlenění žen patřících k etnickým menšinám do společnosti považuji za nesmírně důležitou a citlivou oblast, ve které by členské státy Evropské unie měly prokázat svou vyspělost a skutečnou odhodlanost šířit hodnoty tolerance a rovnosti v každodenním životě.

Považuji za nepřijatelné, aby příslušnice etnických menšin byly vystavené diskriminaci, sociálnímu vyloučení, stigmatizaci a dokonce segregaci. Proto se připojuji k výzvě, aby Komise a především členské státy, které nesou plnou odpovědnost za politiku začleňování do společnosti, zajistily plné uplatňování stávajících právních předpisů v oblasti rovnosti pohlaví a nediskriminace.

Právní nástroje by měly být doplněny administrativními opatřeními, ale i osvětovými kampaněmi zaměřenými na odstranění stereotypů a na poskytnutí alternativy k sociálnímu vyloučení a chudobě.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Zásadní význam pro sociální smír ve všech zemích má začlenění etnických menšin do veřejného života. Na rozdíl od této zprávy se však domnívám, že mič je na straně těch, kteří usilují o začlenění. Vzhledem k obtížné rozpočtové situaci v celé Evropě nemohu podpořit zprávu, která navrhuje nákladná a neúčinná opatření. Z těchto důvodů jsem hlasoval proti této zprávě.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *písemně*. – (PT) Tato zpráva vyzdvihuje téma, které si evropská veřejnost stále více uvědomuje, nejen kvůli tragickým situacím, k nimž dochází mimo Evropskou unii a které oslovují naše morální svědomí, ale i kvůli poznání, že problémy na této úrovni se objevují i mezi námi a vyžadují náš politický a občanský zásah.

Ženy patřící k etnickým menšinám často trpí tlakem ze strany rodinných příslušníků s větší autoritou, kteří lpí na zachování tradic, které ženy zotročují. Zpravidla mají nízkou úroveň vzdělání a málo informací o možných prostředcích, jak se prosadit proti rodinné autoritě a ve společnostech, do nichž se začleňují, a/nebo v hostitelské společnosti. Na této úrovni se také mohou setkat s xenofobními postoji.

Rozvíjení a prosazování evropské politiky rovnosti pohlaví by mělo pomoci jednou provždy minimalizovat případy závažné nespravedlnosti, které se dějí těmto ženám po celém světě a v Evropské unii.

Rovana Plumb (S&D), *písemně*. – (RO) Je dobře známo, že protiromské postoje jsou v Evropě stále rozšířeny a Romové jsou pravidelným terčem rasistických útoků, nenávistných projevů, nezákonných vystěhování a vypovězení místními i ústředními orgány. Musím se zejména zmínit o nedávných akcích francouzských orgánů při vyhánění romské populace.

Vzhledem k tomu, že EU má mnoho mechanismů a nástrojů, které lze použít pro zajištění dodržování základních práv evropských občanů romského původu, pro zlepšení jejich přístupu k dobrému kvalitnímu vzdělání v rámci běžného systému vzdělávání a k pracovním místům, bydlení, zdravotnickým službám i sociálním a veřejným službám, a tedy pro jejich lepší začlenění do společnosti, vyzývám členské státy, aby:

- odstranily stereotypní postoje a diskriminaci romských žen a dívek, které jsou obětí mnoha forem diskriminace na základě etnického původu a pohlaví, zejména pokud jde o jejich právo na vzdělání, zaměstnání a zdravotní péči;

- plně uplatňovaly směrnice EU o boji s diskriminací a svobodě pohybu a podporovaly opatření a proaktivní programy na podporu začlenění romského obyvatelstva do sociální, politické, hospodářské a vzdělávací oblasti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Velmi mě těší přijetí této zprávy, která konkrétně vyzývá k tomu, aby členské státy dodržovaly základní práva etnických menšin

a přistěhovalkyň, ať je jejich statut zákonný, či nikoli (B. 11); členské státy zajistily přístup k podpůrným službám zaměřeným na prevenci a ochranu žen před násilím, bez ohledu na jejich právní status (b. 17); Agentura pro základní práva zařadila celkové hledisko rovnosti pohlaví a práv žen do všech aspektů, včetně aspektů diskriminace z důvodu etnické příslušnosti a základních práv Romů (b. 22); Evropský institut pro rovnost žen a mužů shromažďoval údaje členěné podle pohlaví a etnické příslušnosti; vnitrostátní orgány zabývající se otázkou rovnosti pohlaví vytvořily nástroje a vzdělávací mechanismy v souvislosti s mnohočetnou diskriminací; a konečně byl přijat cílený postup proti mnohočetné diskriminaci, vytváření stereotypů, stigmatizaci a etnické segregaci.

Oreste Rossi (EFD), *písemně.* – (IT) Touto zprávou jsme velmi zmateni, a proto hlasujeme proti ní, protože ačkoli je správné upozorňovat ženy ze zemí mimo EU na jejich práva v jejich rodinách, kde často žijí segregovaným způsobem, nedokážeme si na druhé straně představit, že se budeme starat o ty, kteří jako hosté v naší zemi žijí lépe než naši vlastní občané, kteří vždy žili a platili daně v členských státech.

Právě dnes, kdy zvažujeme procentní podíl rezidentů ze zemí mimo EU a evropských občanů, kteří využívají zdarma sociálních služeb jako zdravotnictví, vzdělávání a bydlení, je tento poměr jasně ve prospěch prvních. To znamená, že lidé, kteří žijí, pracují a platí daně ve svých vlastních zemích, jsou na seznamu níže než ti, kteří do Evropy dorazili nedávno.

Catherine Stihler (S&D), *písemně.* – Hlasovala jsem pro tuto zprávu, která chce posoudit politiku začleňování žen patřících k etnickým menšinám do společnosti v EU. To by umožnilo přijetí konkrétních opatření zaměřených na rovnost pohlaví v rámci etnických menšin a zajišťujících řádné uplatňování stávajících právních předpisů o boji proti diskriminaci v členských státech.

Angelika Werthmann (NI), *písemně.* – (DE) Tato zpráva klade otázku, zda jsou ženy, které jsou příslušnicemi etnických menšin, skutečně vyloučeny z opatření EU zaměřených na rovnost pohlaví kvůli nedostatku svého začlenění do společnosti. Ženy z etnických menšin byly mnoho let většinou neviditelné, ačkoli většina z nich je znevýhodněna ve dvou směrech, sociálně a ekonomicky.

Marina Yannakoudakis (ECR), *písemně.* – Skupina ECR upřímně podporuje zásadu rovného zacházení se všemi a tato zásada samozřejmě zahrnuje ženy, které patří k etnické menšině. Jsme však proti této zprávě z několika velmi konkrétních důvodů.

Zprvce jsme proti jakémukoli dalšímu rozšiřování financování EU v oblasti sociálních věcí. V celé Evropě provádějí vnitrostátní vlády škrty ve veřejném sektoru a skupina ECR se domnívá, že EU by měla dělat totéž. Z druhého jsme zásadně proti jakémukoli posunu směrem ke společné imigrační a azylové politice a domníváme se, že části této zprávy se zabývají imigrační a azylovou politikou, kterou lze nejlépe provádět a řídit na vnitrostátní úrovni. Zatřetí, otázky jako péče o děti, vzdělávání a zdravotní péče, včetně sexuální a reprodukční zdravotní péče, zůstávají v pravomoci členských států, a nikoli EU.

Zpráva: Sirpa Pietikäinen (A7-0237/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně.* – (PT) Hlasoval jsem pro schválení zprávy o úloze žen ve stárnoucí společnosti, protože se domnívám, že je načase zvýšit všeobecné povědomí o nerovnosti mezi muži a ženami v pokročilejším věku, která je způsobena zejména nahromaděním znevýhodnění na základě pohlaví během celého života. Dnes je každému

zřejmé, že starší ženy jsou více vystaveny riziku chudoby, a to kvůli nižším důchodům, které pobírají v důsledku rozdílů v odměňování žen a mužů, nebo často z toho důvodu, že přestaly pracovat nebo přerušily svou kariéru, aby se mohly věnovat svým rodinám, a přišly tak mzdu nebo nárok na sociální zabezpečení. Během hospodářské recese je hrozba chudoby pro tyto ženy ještě vyšší.

Již bylo na čase, aby naše orgány zaujaly ke stárnutí pozitivnější postoj. S radostí tedy vítám podnět Komise, podle které by se rok 2012 měl stát rokem aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity. Přijetí přístupu založeného na spojení otázky stárnutí a pohlaví by se mělo stát nepostradatelným nástrojem pro vytváření politik ve všech příslušných oblastech: hospodářské a sociální, v otázkách veřejného zdraví, v právech spotřebitelů, digitální agendě, rozvoji venkova a měst atd.

Sophie Auconie (PPE), *písemně.* – (FR) Paní poslankyně Pietikäinenová nám v této zprávě připomíná, že ženy jsou tradičně více vystaveny riziku chudoby a dostávají nižší důchod, a to z různých důvodů, jako jsou například rozdíly v odměňování žen a mužů, dále skutečnost, že musely přerušit zaměstnání nebo přestat pracovat, aby mohly plnit rodinné povinnosti, nebo skutečnost, že pracovaly v podniku manžela, většinou v obchodě nebo zemědělství, bez mzdy a sociálního zabezpečení. S těmito poznatky mohu pouze souhlasit. Jakožto předsedkyně sdružení *Femmes au Centre* (Ženy v centru pozornosti) pravidelně bojuji za to, aby se dostalo pozornosti sociálním nerovnostem, jež bývají někdy přehlíženy, a toto je podle mého názoru jedna z nich. V době, v níž vedeme diskusi o reformě našich důchodových systémů, je nezbytné vzít v úvahu rozdílné zacházení s muži a ženami.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně.* – (LT) Se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se zákaz diskriminace na jakémkoliv základě stal součástí legislativní pravomoci Evropské unie. Je proto důležité šířit pozitivní vnímání stáří a vytvářet příležitosti, s jejichž pomocí budou starší osoby žít plnohodnotný život.

Jsem potěšena, že Parlament představil zprávu, jejímž cílem je jednat ve prospěch stárnoucí společnosti. Především je důležité věnovat dostatek pozornosti starším ženám žijícím v chudobě, protože jejich důchody jsou obvykle menší v důsledku nižších mezd v sektorech, ve kterých jsou ženy zaměstnávány. Starší osoby navíc představují velkou skupinu spotřebitelů. Poptávka po jim určených službách proto stoupá závratnou rychlostí a bude stoupat i v budoucnosti. Na cestě k jednoduše přístupným, vysoce kvalitním a cenově dostupným veřejným i soukromým službám ale existují překážky.

Pro Komisi je proto důležité aktivně regulovat dostupnost mnoha základních služeb, a zajistit tak kvalitu života, která pomůže zamezit fyzickému, psychologickému a ekonomickému zneužívání starších osob. Na stárnutí ve společnosti je často nahlíženo negativně kvůli problémům spojeným s věkovou strukturou pracovní síly a udržitelností sociální ochrany a zdravotnictví. Starší osoby jsou našim skutečným bohatstvím a poskytují důležitou podporu společnosti a rodině. Musíme jim tedy zaručit právo na důstojný a nezávislý život.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně.* – (PT) Ženy ve srovnání s muži čelí v pracovní oblasti větším problémům. Bezodkladně musíme odstranit diskriminaci, které jsou vystaveny při získávání pracovního místa, při budování své kariéry a v právu na spravedlivou mzdu. Rovněž zdravotnictví a sociální služby se musí zaměřit na specifické potřeby žen. Všechny tyto potíže rostou s věkem, což dokazuje, jak je tato zpráva důležitá. Zejména bych se přimlouvala za to, aby se využívaly poznatky a zkušenosti starších žen. Na závěr

dodávám, že kontrolní mechanismy, které jsou stanoveny v této zprávě, mne opravňují, abych pro ni hlasovala.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic a Alf Svensson (PPE), *písemně*. – (SV) Včera, dne 7. září 2010, jsme hlasovali proti zprávě (A7-0237/2010) o úloze žen ve stárnoucí společnosti (2009/2205(INI)). Naším hlavním důvodem byl fakt, že nesouhlasíme s návrhem systému, ve kterém je všem občanům EU dáno právo na základní příjem, nebo s tím, že zpráva žádá opatření pozitivní diskriminace ve prospěch žen. Ve zprávě je také obsažen návrh, aby Evropský parlament vyzval členské státy k zavedení nových druhů dovolené, které by umožnily vzít si placené volno z důvodu péče o rodinného příslušníka, jiné než rodičovskou dovolenou. V tomto ohledu si přejeme zachovat zásadu subsidiarity. Zároveň bychom ale chtěli zdůraznit, že ve zprávě jsou části, se kterými souhlasíme.

Anne Delvaux (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože stárnutí naší společnosti je příliš často vnímáno negativně, ačkoliv starší lidé rovněž představují hospodářský zdroj i zdroj zásadních zkušeností. Starší lidé také častěji čelí riziku chudoby ve srovnání s obecnou populací: v roce 2008 byl podíl osob starších 65 let ohrožených chudobou v EU-27 zhruba 19 %, zatímco v roce 2000 to bylo 17 %.

Souhlasím, že je třeba zaujmout celkový a víceoborový přístup týkající se stárnutí a také vytváření příležitostí, zejména v oblasti trhů se zbožím a službami zaměřenými na potřeby starších osob a na potřeby neformálních pečovateliů o závislé osoby. Proto je třeba požádat Komisi, aby do konce roku 2011 připravila návrh akčního plánu, do kterého budou tato opatření zahrnuta.

Robert Dušek (S&D), *písemně*. – (CS) O nerovném postavení žen ve společnosti bylo již řečeno mnoho. Ženy jsou stále diskriminovány v pracovním životě nižší finanční odměnou za stejnou práci a okolnostmi nuceny často přerušovat kariéru či volit hůře placené zaměstnání v blízkosti bydliště rodiny. Nejprve z důvodu porodu / péče o dítě, následně o stárnoucí rodiče či nemocného člena rodiny. Ve většině případů jsou to ženy, které se „obětují“ péči o rodinu / děti na úkor své práce a kariéry. Je nutno říci, že společnost to od nich již stereotypně očekává. Následkem je finanční závislost na partnerovi, nižší či dokonce žádné sociální / důchodové zabezpečení pro stáří. Z těchto důvodů jsou ženy ve stáří ohroženy mnohem více než muži a z hlediska chudoby jsou nejohroženější skupinou ve společnosti.

K tomu přispívá také skutečnost, že ženy ve stáří pečují často ještě o své rodiče a zároveň vnoučata, tato péče je finančně nehrazená a ženy na ni vydávají veškeré své příjmy či úspory. Potenciál starších osob je nevyužíván. K tomuto přispívá i způsob života společnosti, kde mladí i staří žijí odděleně. V minulosti „velkých rodin“ měl každý svoji funkci a roli, ani nejstarší osoby nebyly vyčleňovány a odsouzeny žít v chudobě. Zprávu kolegyně Pietikäinen podporuji a budu pro její přijetí hlasovat.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro schválení zprávy o úloze žen ve stárnoucí společnosti. Mezi mzdami mužů a žen je v Evropské unii rozdíl více než 17 %. Z části z tohoto důvodu a zčásti proto, že ženy často zůstávají během svého aktivního života v domácnosti, aby se věnovaly péči o děti nebo o jiné závislé členy rodiny, anebo proto, že se rozhodnou pracovat na částečný úvazek, se v důchodu rozdíl v příjmech žen a mužů ještě zvyšuje. Je tedy třeba, aby členské státy urychleně přijaly opatření, která při reformě důchodových systémů a úpravě věku odchodu do důchodu zohlední problematiku

rovnosti pohlaví vzhledem k rozdílům mezi ženami a muži v pracovní oblasti a vyššímu riziku diskriminace starších žen na pracovním trhu.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Vzhledem k tomu, že jak zpráva uvádí, „pohlaví je významným faktorem stárnutí, jelikož střední délka života je o šest let delší u žen než u mužů“, a že evropská populace stárne, se nacházíme v situaci, kdy počet starších žen ve společnosti poroste. Budeme muset zajistit, aby tyto ženy žily v odpovídajících životních podmínkách a v mnoha případech vedly i aktivní život.

Nesmíme zapomenout na to, že jak nám správně připomíná tato zpráva, starší ženy jsou nejvíce ohroženy chudobou, a musíme se jim tedy zvláště věnovat. Spíše než nabízet řešení založená na sociální pomoci nebo na sociálním státě bychom měli ženám dát aktivní úlohu ve společnosti. Velká část z nich jsou odborně vzdělané ženy s rozsáhlými zkušenostmi, které mohou použít ve prospěch mladších. Další jsou babičky nebo prababičky a mohou ve svých rodinách převzít klíčovou úlohu v péči o děti, a pomoci tak mladým matkám lépe sladit rodinný a profesní život. Tyto role jsou nedocenitelné a pomohou nám povzbuzovat a chránit tyto ženy a vytvořit společnost založenou na skutečné mezigenerační solidaritě.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* V souvislosti s fenoménem stárnoucí populace EU, která je považována za budoucí břemeno pro ekonomiky jednotlivých států, kdy potenciál starších lidí je často ignorován, jelikož se na ně stále častěji nahlíží jako na pasivní objekty spíše než na aktivní činitele, se toto usnesení zabývá řešením problému zranitelnosti starších žen. Chtěl bych zvláště poukázat na riziko chudoby, jemuž jsou starší ženy vystaveny, a proto souhlasím s pobídkami pro zaměstnávání starších lidí například formou vyplácení příspěvků zaměstnavatelům. Nesouhlasím však se zvláštními opatřeními pro starší lesbické, bisexuální a transsexuální ženy.

Po vstupu Listiny základních práv Evropské unie v platnost náleží zákaz diskriminace z jakéhokoliv důvodu do legislativních pravomocí Evropské unie. V souladu s článkem 21 Listiny se „zakazuje jakákoli diskriminace založená zejména na pohlaví, rase, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyku, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoli jiných názorech, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci“, zatímco článek 25 uvádí, že „Unie uznává a respektuje práva starších osob na to, aby vedly důstojný a nezávislý život a podílely se na společenském a kulturním životě“. Jsem přesvědčen, že provádění těchto směrnic pomůže bojovat proti veškerým formám diskriminace.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Přestože tuto zprávu vnímám vesměs pozitivně, v mnoha ohledech mohla zajít ještě dále, zvláště tam, kde se zabývá analýzou příčin dvojí diskriminace, kterou trpí miliony žen v Evropské unii a která se s postupujícím stářím ještě zhoršuje, především u žen z řad přistěhovalců, u žen se zdravotním postižením, u žen pocházejících z menšin a u žen málo kvalifikovaných.

Pracující ženy, které jsou oběťmi diskriminace v podobě nízkých mezd, nedostatečného ocenění práce, k čemuž se v mnoha případech přidává diskriminace v podobě mateřství, dostávají menší důchody a žijí pod hranicí chudoby. Je na čase tuto situaci ukončit a změnit evropskou politiku, odvrátit se od neoliberálních politik a zaměřit se na zvýšení hodnoty práce, dodržování lidských práv a na zajištění přístupu ke kvalitním veřejným službám, především ke zdravotnictví a sociální ochraně, a k dostatečně vysokým důchodům, které zajistí ženám důstojný život.

Proto budeme i nadále bojovat za politiky, které ocení roli žen ve společnosti a plně respektují jejich práva.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně. – (FR)* Hlasovala jsem pro zprávu poslankyně Pietikäinenové o úloze žen ve stárnoucí společnosti, protože střední délka života je u žen vyšší než u mužů, ale zároveň jsou ženy s rostoucím věkem ohroženy větší mírou nejistoty. Lze to vidět na současné diskusi o důchodech ve Francii, rozdílech v odměňování žen a mužů a skutečnosti, že ženy musí přerušit zaměstnání nebo přestat pracovat, aby mohly plnit rodinné povinnosti, což vede k tomu, že dostávají nižší důchod. Zpráva nám připomíná, že komplexní směrnice proti diskriminaci je zapotřebí mnohem více než dříve.

Elisabeth Köstinger (PPE), *písemně. – (DE)* Když vstoupily v platnost Listina základních práv Evropské unie v prosinci 2009 a Lisabonská smlouva na jaře 2010, Evropská unie se zavázala zamezit jakékoliv diskriminaci v EU, ať již se jedná o diskriminaci na základě sociálního postavení, rasy, barvy kůže nebo pohlaví. Evropští občané, hlavně starší ženy, jsou ale i nadále oběťmi diskriminace. Podporuji tuto zprávu, protože se domnívám, že je neobyčejně důležité postavit ženy ze všech věkových skupin na roveň mladším osobám. Starší ženy jsou znevýhodňované v mnoha oblastech veřejného života. Jedním ze zásadních příkladů je jejich závislost na veřejných službách, protože pokud jsou tyto služby špatně strukturované, přímo se to dotýká žen. Dalším znevýhodněním jsou nízké hladiny důchodů vypočítané na základě předchozích mezd, neboť muži mají většinou vyšší příjmy. Starší ženy by neměly být vnímány jako zátěž, ale spíše by měly být považovány za aktivní účastníky života v naší společnosti a takové postavení by měly mít i v Evropské unii.

Marisa Matias a Miguel Portas (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Hlasovali jsme ve prospěch tohoto usnesení, protože souhlasíme s jeho přístupem ke stárnutí, který je založen na právech, a především s tím, že hledí na starší osoby jako na zmocněné subjekty. Ženám je i nadále bráněno v kariéře, což vede k většímu počtu mužů na lepších a lépe placených pracovních pozicích. To je obzvláště patrné mezi staršími muži a ženami. Starší ženy navíc narážejí na nepřekonatelné překážky při hledání nového zaměstnání, protože v očích svých zaměstnavatelů nemají žádnou hodnotu.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Stárnutí populace a nižší demografický růst, které se projevují v EU, vyvolávají obavy o udržitelnost systémů sociálního zabezpečení a zdravotní péče. Tyto obavy jsou však mnohem opodstatněnější u žen, protože starší ženy pocítují daleko intenzivněji nerovnost žen a mužů. Tato situace je zvláště znepokojivá, neboť ženy mají ve společnosti velmi důležitou úlohu, zejména co se týče jejich zásadní pomoci, jež společnosti a rodině poskytují jakožto pečovatelky o závislé osoby. Je tedy velmi důležité bojovat proti diskriminaci na základě věku, které jsou ženy nejvíce vystaveny. To jsou důvody mého hlasování.

Alexander Mirsky (S&D), *písemně. – (LV)* Hlasoval jsem pro toto usnesení především proto, abych přitáhl pozornost společnosti ke starším ženám. Jejich důchody jsou často značně nižší než důchody mužů. Ženy se obvykle dožívají vyššího věku, a ve stáří tak zůstávají samy. Jen málo politiků se zamýšlí nad tím, že mimo samotnou práci, ve které si vydělala na důchod, téměř každá žena pracovala i pro svou rodinu, vychovávala děti a vnuky. Jejich práce v této oblasti života je mnohem podstatnější než ta, kterou přispívají muži.

Vzhledem k tomu, že jsou ženy fyzicky slabší než muži, musíme starším, osamělým ženám věnovat náležitou péči. Je naší povinností zahájit diskusi na toto téma, a upřít tak pozornost společnosti na nespravedlivé a někdy i lhostejné zacházení se „slabším pohlavím“. Hlasoval

jsem pro zaměření naší pozornosti na naše matky a babičky, na ženy, které věnovaly celý život svým dětem a vnukům. Nesmíme je opustit, nesmíme na ně zapomínat.

Andreas Mølzer (NI), *písemně*. – (DE) Zpráva o úloze žen ve stárnoucí společnosti řeší mnoho důležitých problémů, které by, myslím, neměly být posuzovány na základě odlišnosti pohlaví. Musíme načrtnout rámcové podmínky pro celou společnost, takové podmínky, které dovolí zaměstnancům pracovat tak dlouho, jak si budou přát, a žít nezávislý život co nejdéle. Jsem ale poměrně značně skeptický k otázce využití pozitivní diskriminace. Z tohoto důvodu jsem se zdržel hlasování.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *písemně*. – Z humanitárního hlediska bychom měli zlepšit služby a zdravotní péči pro starší ženy, které představují rychle se rozvíjející skupinu naší populace, a stále více posilovat jejich postavení, protože, stejně jako všichni ostatní Evropané, i ony mají právo vést zdravý, důstojný a nezávislý život. Z hospodářského hlediska bychom měli usilovat o vyšší úroveň zaměstnanosti a pružnější pracovní nabídku včetně většího počtu zaměstnání na částečný úvazek pro stárnoucí ženy. Zaměříme-li se na tento často opomíjený zdroj potenciálu a zkušeností, podníme hospodářský růst, snížíme chudobu starších osob, zlepšíme celkovou životní úroveň důchodců a zvýšíme společenskou soudržnost. Hlasoval jsem pro toto usnesení v naději, že řešení zmíněných otázek pomocí dvousečného přístupu by otevřelo cestu k řešení základnějších, ale neméně významných problémů. Těmi jsou nerovnost na pracovišti způsobená rozdílným pohlavím a věkem, špatně ohodnocená práce pečovatelská a nakonec i to, že v naší společnosti je při řešení otázek souvisejících s pohlavím a věkem již hluboce zakořeněna přednost stylu před podstatou. Věk, pohlaví a stárnutí blízkých by mělo vždy být považováno za dar, ne za trest.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně*. – (IT) Zprávu paní poslankyně Pietikäinenové podporuji z řady důvodů. Obyvatelstvo Evropské unie stárne. Podle statistik žijí ženy déle než muži. Diskriminaci na základě věku v souvislosti s pracovním životem právní předpisy EU zakazují. Stávající legislativa však diskriminaci na základě věku na pracovišti přímo zcela neodstraní.

V obecné rovině ženy stále mívají potíže při budování své kariéry, což vede k velmi nerovné situaci, kdy jsou muži mnohem více zastoupeni na úrovni vysokého managementu, a to zejména mezi staršími muži a ženami. Mimo to je pro ženy častěji obtížnější najít nové zaměstnání a platí, že čím je žena starší, tím menší přidanou hodnotu pro zaměstnavatele obvykle představuje. Mimo ochrany na pracovišti musí být tedy starší ženy chráněny rovněž ve všech oblastech života, jelikož diskriminace na základě věku a pohlaví je v rozporu se základními právy.

V boji proti dvojí diskriminaci, které starší ženy často čelí, je zapotřebí vzít v úvahu hlediska nastíněná ve zprávě a učinit příslušné kroky.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *písemně*. – (PT) Tato zpráva upozorňuje na problém, který je na Západě stále palčivější, vezmeme-li v úvahu všechnu práci navíc, kterou ženy tradičně vykonávají pro společnost, a fakt, že by se vše mohlo ještě zhoršit v kontextu obrácené demografické pyramidy. Vedle těchto témat je také zapotřebí vzít v úvahu, že ženy se průměrně dožívají delšího věku než muži a jejich průměrná délka života se stále zvyšuje. Ačkoliv tento fakt je sám o sobě pozitivní, často s sebou přináší pro stále větší počet žen nutnost starat se o sebe ve stáří.

V současnosti je pro dospělou ženu obvyklé starat se o své děti, rodiče a rodiče manžela. Později se stará o svá vnoučata, o svou matku a matku svého manžela, a přesto je na konci života osamělá, vdova, přičemž děti žijí příliš daleko v důsledku výjimečné mobility, která charakterizuje dnešní společnost. Nezbyvá tedy nikdo, kdo by se postaral o ženu, která se starala o všechny ostatní.

Hlasovala jsem ve prospěch této zprávy, protože upozorňuje na tento problém, poukazuje na způsoby sledování situace a vysvětluje potřebu zásahu v této oblasti.

Rovana Plumb (S&D), *písemně.* – (RO) Stárnoucí populace je považována za budoucí přítěž národních ekonomik. Potenciál, který starší osoby nabízejí, je vskutku často opomíjen. S postupujícím stárnutím společnosti jsou ženy, které se dožívají vyššího věku než muži i v Rumunsku (v roce 2008 se ženy průměrně dožívaly 76 let, zatímco muži 69 let), stále více zranitelné, a to zvláště kvůli propadu příjmů velkých rodin. Pokud by starším ženám bylo dáno více příležitostí pracovat na částečný úvazek, zvýšilo by to jejich příjmy.

Starší ženy jsou více závislé na veřejných a soukromých službách a na zdravotnickém systému. Vyzývám členské státy, aby vytvořily služby, které by umožnily dlouhodobou domácí péči, což by ovlivnilo nejen ženy, které tuto péči poskytují, ale i osoby, o které se starají.

Kvalitu takovéto péče lze zajistit z přiměřených zdrojů a pomocí odborné přípravy ve zdravotnickém sektoru. Naléhavě vybízím členské státy k podpoře veřejných politik, které se především zaměří na řešení těchto problémů, a k vyčlenění odpovídajících zdrojů na zmenšení dlouhodobého dopadu těchto problémů. Za politickými iniciativami by měly následovat nové účinné programy a jejich uvedení do praxe.

Robert Rochefort (ALDE), *písemně.* – (FR) Vzhledem ke stárnutí evropské populace pro EU vyvážení vnitrostátních důchodových systémů a převzetí odpovědnosti za závislost představuje značnou výzvu. Evropa musí jednat rychle a rozhodně, aby se vyhnula rychlému oslabení svého sociálního modelu a vzrůstající chudobě svých starších obyvatel, především žen, které, jak ukazují statistiky, žijí v chudobě častěji než muži.

Podporuji zprávu kolegyně Pietikäinenové, která především volá po opatřeních na účinnější boj proti věkové diskriminaci v zaměstnání, zvláště proti diskriminaci zaměřené na ženy. Navíc bych uvítal podporu mezigenerační solidarity, například podporu žen starajících se o vnoučata v době, kdy jejich rodiče jsou v zaměstnání. Dále bych rád podpořil myšlenku posílení soudržnosti v oblasti sociálního zabezpečení, včetně systémů důchodového zabezpečení, dovolené za účelem péče a práce na částečný úvazek.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně.* – Vítám přijetí této zprávy, do které byly začleněny i specifické návrhy Zelených, mezi kterými jsou opatření na zohlednění problematiky rovnosti pohlaví při reformě důchodových systémů, opatření na podporu spravedlivějšího rozdělení neplacené péče mezi ženy a muže, upření větší pozornosti na nemoci postihující především starší ženy, jakými jsou například revmatoidní artritida, a zaměření na problematiku starších přistěhovalců, lesbiček, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů.

Licia Ronzulli (PPE), *písemně.* – (IT) Přijatá zpráva se týká tématu, které je i přes svou důležitost často přehlíženo.

Evropští občané se dožívají stále vyššího věku a období třetího věku je tak o celá léta delší, než tomu kdy bylo v minulosti. Na tuto část lidského života ale velmi často nahlížíme

negativně, a necháme se tak ovlivnit předsudky společnosti ignorující zásobárnu zkušeností, kterou pro nás představují starší osoby, a chápající stárnutí jako skutečnou zátěž, která mění aktivního jedince v pasivní objekt.

Tento nebezpečný fenomén se především týká žen, které se průměrně dožívají vyššího věku než muži a které byly obzvláště tvrdě zasaženy současnou ekonomickou krizí, která drasticky omezila nabídku služeb pro ženy. Mnoho z nich je stále ohroženo chudobou a odsouzeno k vyžití z nedostatečného důchodu. V zájmu všech Evropanek, mladých i starých, doufám, že dnešní volba nás posune blíže ke zdůraznění jejich základní úlohy v dnešní společnosti.

Oreste Rossi (EFD), *písemně. – (IT)* Přestože plně podporuji potřebu rovných příležitostí v zaměstnání a stejných platových podmínek pro muže a ženy, domnívám se, že jsme měli více zdůraznit služby péče o rodinu, protože ve velké většině případů jsou to právě ženy, na nichž leží větší zodpovědnost za péči o děti a starší závislé osoby v rodině.

Pokud se podaří zlepšit služby, jak hospodářské tak strukturální, na pomoc rodinám, například školky pro děti, funkční a efektivní veřejnou dopravu, domácí péči o starší a nemocné osoby, uleví to ženám, zvláště těm zaměstnaným, od dalších povinností, se kterými se jinak musí potýkat. Jsme proti přijetí této zprávy, protože vyzývá k vytvoření akčního plánu, jehož zvláštní součástí by byla integrace lesbiček, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů.

Joanna Senyszyn (S&D), *písemně. – (PL)* Podporuji zprávu poslankyně Pietikäinenové, protože ukazuje stárnutí společnosti v novém světle. Tento proces je obvykle prezentován výlučně v negativním světle. Diskuze kolem něj se zaměřují na náklady a zátěž. Následkem je diskriminace starších osob a především žen, které žijí déle a jsou více ohrožené chudobou, dostávají menší důchody a je pro ně složitější mít přístup k veřejným a soukromým službám. Statistiky ukazují, že poměr obyvatel Evropské unie starších 65 let se zvýší ze 17,1 % v roce 2008 na 30 % v roce 2060 a že poměr obyvatel nad 80 let vzroste ze 4,4 % na 12,1 %. Polský Ústřední statistický úřad tvrdí, že počet starších obyvatel v roce 2030 v Polsku bude tvořit 26 % celkové populace, což představuje 10 milionů osob.

Je nejvyšší čas, abychom změnili své chování ke starším osobám. Představují obrovský potenciál, který je třeba využít. Tento potenciál zahrnuje mimo jiné dlouholeté zkušenosti, intelektuální kapitál, znalosti a sociální dovednosti. Čím dříve si tyto kvality uvědomíme a začneme je využívat, tím přínosnější to bude pro nás, naše hospodářství a strategie EU. Proto také vítám podnět Komise vyhlásit rok 2012 rokem aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity. Podporujeme „stříbrnou ekonomiku“, investujeme do starších občanů, bojujme proti stereotypům. Mělo by nás zajímat, že starší lidé mají vůli pracovat. Úroveň společnosti, její kultura a vyspělost je dána jejím vztahem ke starší generaci.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *písemně. – (PL)* V časech ekonomické krize jsou právě ženy nejvíce postižené jejími následky. Právě na nich leží zodpovědnost za to, aby rodina v obtížné situaci ze svého rozpočtu finančně vyžila. Počet pracujících se snižuje a poměr pracujících k důchodcům se postupně snižuje. Politika zaměřená na rodinu by měla být prioritou pro všechny členské státy. Pro ženy je složité sladit výchovu dětí a rodinný život s kariérou. Často slyšíme o diskriminaci žen kvůli jejich povinnosti postarat se o výchovu dětí. Tuto diskriminaci ženy zažívají jak během procesu přijetí do zaměstnání, tak pokud se v zaměstnání naskytne příležitost k povýšení. Většina vyšších pozic ve firmách je zastávána muži. Tento rozdíl se ukáže i později při výpočtu výše důchodu, který zase ovlivňuje kvalitu života. Dalším důležitým bodem je také věk odchodu do důchodu.

Vzhledem k tomu, že ženy pracují celkově kratší dobu, se jim samozřejmě podaří nashromáždit méně sociálních výhod, což se také projeví na jejich životní úrovni a může vést k chudobě.

Rozdíl ve věku odchodu do důchodu dále znevýhodňuje ženy v jejich uplatnění na pracovním trhu. Ženy stejně staré jako muži jsou zaměstnavateli vnímány odlišně, protože zaměstnavatelé nechtějí zaměstnat ženu, která v blízké budoucnosti odejde do důchodu. Rozdílné výše důchodů jsou také způsobeny rozdílnou úrovní mezd. To je další rozdíl, který bychom měli odstranit.

Catherine Stihler (S&D), *písemně*. – Hlasovala jsem pro přijetí této zprávy, protože si klade za cíl chránit základní práva starších žen v EU. Starším ženám daleko více hrozí, že skončí v chudobě, a to kvůli menší akumulaci důchodů a vzhledem k tomu, že si častěji braly volno z důvodu péče o rodinného příslušníka. Z těchto důvodů jsem se rozhodla zprávu podpořit.

Angelika Werthmann (NI), *písemně*. – (DE) Termín „stárnoucí společnost“ je často ztotožňován s nepředvídatelnou budoucí zátěží pro národní ekonomiky. Celá debata se jen zřídka zaměří na důchodový systém a péči o seniory. Jak tato zpráva ukazuje, kvůli svým rodinným závazkům mají ženy nárok na nižší důchod, a jsou tak ve stáří více ohroženy chudobou. Jedná se o spirálu, kterou musíme porušit tím, že budeme bojovat proti této neustálé změně pomocí komplexního přístupu, který se především zaměří na politiky v oblasti vzdělávání a pracovního trhu.

Marina Yannakoudakis (ECR), *písemně*. – Přestože zpráva Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví upozorňuje na praktické obtíže, se kterými se setkávají ženy zajímající se o evropskou stárnoucí populaci, skupina ECR nemůže zprávu podpořit, protože se domníváme, že bojuje s problémy, které nepřísluší EU, ale parlamentům našich členských států. Především stojíme proti zásahu EU v otázkách týkajících se zdravotní péče, vzdělávání a odborné přípravy, důchodového systému, věku odchodu do důchodu a pečovatelských domů.

Zpráva: Morten Løkkegaard (A7-0223/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) V době zhoršující se kapitalistické krize se Evropský parlament snaží zmanipulovat svědomí pracujících a zorganizovat propagandu EU v soukromých i státních médiích, která umlčí hlas opozice, přizpůsobí jej zájmům kapitálu a uměle vytvoří dojem všeobecného souhlasu s imperialistickými plány. Tato zpráva propaguje cíl plného podřízení veřejnoprávních médií uniformní euro-propagandě a jejich propojení se soukromými mediálními monopoly. K dosažení tohoto cíle návrh obsahuje navýšení financování veřejnoprávních a soukromých médií ze strany Společenství, vytvoření a posílení centrálních kontrolních struktur a „filtrací“ zpravodajství. Podporuje vzdělávání novinářů, kteří budou sloužit zájmům kapitálu, zasahování do mediálních aktivit v jednotlivých členských státech pomocí Evropské audiovizuální observatoře, vyjadřuje podporu plánům EU posílením informačních – a propagandistických – kanceláří a posílením ideologicko-politických zásahů ve prospěch EU a prohnílého vykořisťovatelského systému, čímž znovu dokazuje, že nezávislost médií, jejich pluralismus a rozmanitost, jsou nestydatými pokusy o zmatení pracujících, které ale nemohou odstranit jediný nástroj, jakým lze naplňovat zájmy řadových voličů, kterými jsou rozvrácení a zničení tohoto nástroje, aby bylo zaručeno, že bude vyhověno současným potřebám řadových voličů.

Sophie Auconie (PPE), *písemně.* – (FR) Podle mého názoru je vytvoření evropské veřejné sféry zcela zásadní. V žádném případě tu nejde o čistě akademickou rozpravu, nýbrž o otázku demokracie a ve hře je legitimita Evropské unie. Média a také nové sociální sítě jsou klíčovými nástroji pro rozvoj evropské veřejné sféry: my, poslanci Evropského parlamentu musíme informovat evropskou veřejnost o své práci prostřednictvím novinářů, ale také prostřednictvím svých internetových stránek a účtu na Facebooku, Twitteru atd. Lépe komunikovat o Evropě je dnes prioritou a tato zpráva, která se zaměřuje na odpovědnost médií v této oblasti, ale také na odpovědnost evropských orgánů, které musí udělat maximum pro to, aby usnadnily přístup k informacím o své práci a šířily je prostřednictvím médií, se těší mé plné podpoře.

Liam Aylward (ALDE), *písemně.* – (GA) Vlivem Lisabonské smlouvy Parlament nyní ovlivňuje každodenní život občanů EU silněji než kdykoliv v minulosti. Je proto zásadní, abychom vylepšili vztahy mezi Parlamentem, jeho poslanci, evropskými orgány a občany Evropské unie. Několik šetření Eurobarometru v řadě ukázalo, že občané Evropské unie se chtějí dozvědět více o evropských záležitostech a že chtějí být lépe informováni o tom, co se v Evropě děje.

Ve zprávě se také uvádí, že pokud se mají evropští občané aktivněji zapojit do evropských záležitostí, musí jim k tomu být médií a komunikačními centry předkládány jasné, relevantní informace. Především vítám vyjádření zprávy týkající se omezení „unijního žargonu“ a používání příliš technického jazyka.

Informace, které poskytují orgány evropským občanům musí být jasné, pochopitelné a relevantní. Z tohoto důvodu podporuji požadavek zprávy, že by Komise i nadále podporovala v současnosti uplatňovaný program pro informování na místní úrovni. Jedná se o přístup, jehož cílem je zlepšit viditelnost EU na místní úrovni.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *písemně.* – (FR) Vysvětlení fungování EU vyžaduje rozrušení zjednodušeného a systematického procesu, kterým je oblíbená zábava skládající se z opakování věčné věty: „Za to může Brusel“. Jakékoliv pokusy o vysvětlení fungování EU budou v tomto případě vítány. Vlády, politické strany, vzdělávací instituce a provozovatelé veřejnoprávního vysílání se musí zapojit, a větší měrou tak přispět k vysvětlování evropských záležitostí veřejnosti. Nová komunikační média mají potenciál dát evropské demokracii zcela novou náplň. Dejme se do práce!

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně.* – (RO) Evropské záležitosti jen zřídka proniknou do vnitrostátního tisku. Více prostoru jim je poskytnuto v mezinárodních médiích, která ale sleduje jen velmi malá část obecné populace. Nezájem o dění v Bruselu a ve Štrasburku se také odrazil v nízké volební účasti v evropských volbách.

Tento stav panuje v době, kdy v Evropě neexistuje žádná opozice vůči Evropské unii. Vztah Evropanů k Evropské unii by se dal pravděpodobně nejlépe popsat jako nezájem. Nacházíme se v paradoxní situaci, kdy se všechna rozhodnutí Bruselu a Štrasburku přímo odrazí v životě každého evropského občana.

Lisabonská smlouva postavila obyvatele Evropské unie do středu unijního zájmu a rozhodla se zahrnout je do rozhodovacího procesu na unijní úrovni, třebaže tomu tak je pomocí rozšíření pravomocí Parlamentu, jediného přímo voleného orgánu EU. K návrhu obsaženém ve zprávě projednávané na legislativním dílčím zasedání se přidává ještě možnost, kterou má každý poslanec EP, a koneckonců i každý politik ve členských státech, a kterou je právo

vyjádřit jasně a srozumitelně podporu a vysvětlit dopad unijních rozhodnutí na domovský stát.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *písemně. – (EL)* Hlasoval jsem pro alternativní návrh usnesení, protože zaprvé přiznává nedostatek průhlednosti a demokracie v evropských orgánech a z něj plynoucí potřebu vytvoření nových forem on-line médií a žurnalistiky. Jejich pomocí budou evropští občané lépe informováni o EU. Zadruhé tento návrh potvrzuje význam zajištění nezávislosti médií a svobody projevu.

Lara Comi (PPE), *písemně. – (IT)* Pravomoci Evropské unie, především ty legislativní, se s přijetím Lisabonské smlouvy rozšířily.

Osmdesát procent vnitrostátních právních předpisů je založeno na rozhodnutích učiněných Evropským parlamentem. Občané EU si ale tento vliv na jejich každodenní životy neuvědomují. Místní média změnu situace nijak neusnadňují, protože se příliš koncentrují na dění v daném státě. Je nutné, abychom zlepšili výměnu informací týkajících se Evropy mezi novináři, rozšířit nabídku jazyků stanice Euronews a zlepšit komunikaci mezi evropskými poslanci a jejich voliči.

Pokud se nové technologie používají správně a moudře, mohou významně pomoci při šíření zpráv. Internet pomáhá při šíření novinek, především mezi mladými lidmi, kteří se následně cítí pevnější součástí společenského života. Mnoho jich píše blogy a vytváří diskusní fóra a webové stránky o Evropské unii, a podněcují tak konstruktivní debatu. Kritika je právo a povinnost občanů, pokud je tedy založená na faktech, ne na domněnkách.

Mário David (PPE), *písemně. – (PT)* Přístup občanů k informacím a komunikace mezi voliči a politiky jsou v každé demokratické společnosti důležitými faktory a jsou základním předpokladem pro to, aby občané mohli uplatňovat své právo na účast na veřejném životě. Jsem si vědom, že je důležité vytvořit základy pro evropskou veřejnou sféru formou „posílené [přítomnosti] evropských otázek [v sociálních médiích členských států] ve vnitrostátních sférách“, a proto celkově hlasuji pro tuto zprávu (případně s pozměňovacími návrhy předloženými v Parlamentu mou skupinou a ostatními skupinami). Transparentní a nezávislou „veřejnou sféru“, která by neměla být zaměňována s „manipulací sociálními médii“ nebo s „maskovanou“ kontrolou, k níž například, jak jsem přesvědčen, opakovaně dochází v mé zemi: připomněl bych „případ TVI“, na nějž jsem upozornil v této sněmovně.

Z této zprávy bych rád vyzdvihl požadavek, aby Evropská audiovizuální observatoř sledovala obsah veřejnoprávního a soukromého vysílání v členských státech a následně o něm informovala Parlament, a návrh účinněji integrovat EuroParlTV do strategie internetové komunikace Evropského parlamentu. První požadavek podporuji, protože se jedná o výborný příspěvek k politické činnosti, a druhý jako důležitý prvek komunikace.

Edite Estrela (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o žurnalistice a nových médiích – vytváření evropské veřejné sféry, protože věřím, že je nezbytné vytyčit strategii, pomocí kteréž přiblížíme evropskou veřejnost osobám v rozhodovacích pozicích v Evropské unii. V rámci podpory lepší průhlednosti a většího zapojení veřejnosti do politické debaty je třeba zlepšit komunikaci evropských orgánů, protože rozhodnutí činěná na evropské úrovni mají přímý dopad na život každého Evropana.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Ačkoliv vytvoření evropské veřejné sféry je ve své podstatě pozitivní a nutné, sklouzlo směrem k nezájmu a lhostejnosti ze strany veřejného mínění ve členských státech. To se nezdá být v souladu s masivními investicemi do poskytování informací a jejich šíření jednotlivými orgány. Projekt evropské veřejné sféry

se stále více vzdaluje myšlence původního projektu. Jak říká zpravodaj, podobná veřejná informační sféra bude muset vycházet zdola a být založena na upřímném odhodlání jednotlivců i veřejnosti vybudovat realitu, jejíž jsme součástí. Navzdory tomuto přesvědčení by se mělo usnesení více zabývat posilováním prostředků, kterými toho lze dosáhnout, spíše než se zaměřit na účinné pochopení toho, co stojí za odcizením a nezájmem ze strany veřejnosti.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Tato zpráva předkládá řadu návrhů s cílem zvýšit zapojení evropských občanů v záležitostech týkajících se Evropské unie. Je důležité podporovat účast občanů v procesu evropské integrace a snažit se s nimi komunikovat místo toho, abychom jim jednoduše pouze poskytovali informace. Takové informování, které pouze zpřístupní obsah, není zárukou toho, že u občanů členských států vyvolá zájem. Je proto velice důležité, aby subjekt „vysílající“ informace navázal dialog s občany pomocí zásad komunikace.

Občané EU mají k dispozici programy, prostředky a pomoc, avšak většina z nich o jejich existenci nemá tušení. Chtěl bych proto zdůraznit, že je zapotřebí zajistit přítomnost zpravodajů z členských států, kteří by byli mostem mezi děním v Bruselu a jeho dopadem na jejich země a regiony. EU sama o sobě je složitý komplex, který nelze jednoduše vysvětlit. Neexistuje žádné jednoduché řešení, jak vytvořit evropskou veřejnou sféru. Institucionální a technologický rámec však nikdy nebyl lepší. Lisabonská smlouva je důležitým krokem k demokratizaci EU a nová sociální média přináší občánům nové možnosti účasti v procesu evropské integrace.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně. – (FR)* Trend klesající účasti voličů v posledních evropských volbách opět ukázal, jak je naléhavě potřebné zdvojnásobit úsilí o překonání odstupů mezi EU a jejími občany. Hospodářská krize, již v současnosti procházejí země Unie, také vyžaduje, aby evropští občané skutečně podporovali evropské orgány a chovali k nim stálou důvěrou. V tomto kontextu, především zaváděním občanské iniciativy, Lisabonská smlouva podporuje vytváření demokratičtější Unie, ale tomu nestačí pasivně přihlížet, nýbrž je zapotřebí zavést komplexní komunikační politiku. Proto jsem hlasovala pro toto usnesení, které podporuje vytvoření evropské veřejné sféry. Za to neseme jednoznačně odpovědnost my všichni: poslanci Evropského parlamentu, poslanci vnitrostátních parlamentů, politické strany, vzdělávací instituce a veřejnoprávní vysílací společnosti. Zde je však třeba dát pozor na to, že komunikovat více ještě neznamená komunikovat lépe. Vytváření evropské veřejné sféry se musí opírat o spolehlivé, věcné a nezávislé informace. Kromě hlediska kvality je zapotřebí ke sdělování informací zaujmout také pedagogický přístup s cílem učinit fungování evropských orgánů pochopitelnější, a tak i zajímavější.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písemně. – (RO)* Přestože zpráva poslance Mortena Løkkegaard je pouze zprávou z vlastního podnětu, otevírá nový pohled na úlohu žurnalistiky a masových médií ve společnosti, která se stále mění.

Naše skupina s podporou skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, předložila alternativní usnesení, které odstranilo několik ustanovení obsažených v původní zprávě, například aby Evropská audiovizuální observatoř sledovala zprávy o EU vysílané veřejnoprávními a soukromými kanály v členských státech, nebo aby byla v Bruselu vytvořena skupina „nezávislých“ novinářů. Výsledná verze zprávy, i když není tak ambiciózní jako původní návrh, je realistická a vyvážená, a proto jsem ji spolu s ostatními kolegy poslanci podpořil.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *písemně. – (RO)* Dovolte mi, abych poblahopřála panu Løkkegaardovi k sepsání této přesvědčivé zprávy. Komunikace v rámci Evropské unie je v tuto chvíli klíčem k integrované evropské politice. Pro evropské orgány však i nadále představuje problém. Evropané si musí být přímo vědomi skutečného dopadu rozhodnutí učiněných evropskými orgány. K tomu ovšem potřebují mít přístup k dostatečnému množství informací týkajících se důsledků evropských rozhodnutí na vnitrostátní, regionální a místní úrovni. V tom hrají neobyčejně důležitou roli provozovatelé veřejnoprávního vysílání.

Místní informační kanceláře evropských orgánů navíc při podpoře komunikace musí vystupovat mnohem aktivněji a koordinovaněji. Proto se domnívám, že je nezbytné, aby Evropská komise na institucionální úrovni podporovala a podněcovala formy komunikace, které již existují na vnitrostátní úrovni. Dále se musí Evropská komise pevněji spojit s provozovateli veřejnoprávního vysílání, a zajistit tak efektivnější využití zdrojů vyčleněných v rámci evropské komunikační strategie. Všichni jsme si vědomi toho, že členské státy zodpovídají za komunikaci. Evropské orgány se ale v tomto případě musí lépe a koordinovaněji zapojit.

Iosif Matula (PPE), *písemně. – (RO)* Současný pokrok v technologiích nutí odborníky v mnoha oborech přizpůsobovat se nové situaci, pokud jde o jejich znalosti a schopnosti, ale i práci, kterou vykonávají. Masová komunikace je jednou z oblastí, kterou technické inovace významně ovlivnily. Projevilo se to odstraněním jasné hranice mezi novinářem a čtenářem, jejich role se nyní začínají prolínat. Z tohoto důvodu vítám návrh zprávy o žurnalistice a nových médiích.

Tato zpráva také zdůrazňuje touhu Evropského parlamentu přispívat k vytváření veřejné sféry na evropské úrovni a podporovat myšlenku zapojení se. Já sám pevně věřím, že musíme podporovat novináře v jejich snaze dodávat pravidelné informace z evropských orgánů a zároveň musíme pravidelně hodnotit, jak se nová média podílejí na vytváření evropské veřejné sféry. S nástupem nových komunikačních nástrojů a technologií je třeba vypracovat i evropský etický kodex pro žurnalistiku.

Zároveň je třeba dávat větší důraz na vzdělávací programy kurzů, které mohou připravit studenty na tento nový druh žurnalistiky. Jako projev uznání nových médií ze strany Evropského parlamentu podporuji skutečnost, že součástí ceny Evropského parlamentu za žurnalistiku, kterou udílíme každý rok, je kategorie nových médií.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Pro orgány EU je náročné komunikovat s evropskými občany, protože většina z nich nechápe, k čemu jsou užitečné jednotlivé orgány, z nichž se EU skládá. Je proto načase představit metody, které zvýší zapojení evropských občanů do záležitostí souvisejících s EU. Musíme nalézt způsoby komunikace, které dokážou vyvolat, podpořit a posílit evropskou diskusi a tok informací, ať již toho dosáhnou zintenzívněním diskuse o evropské problematice ve vnitrostátních sdělovacích prostředcích, anebo prostřednictvím evropské veřejné sféry. Vytvoření evropské veřejné sféry je tudíž zásadním krokem k tomu, aby všichni občané členských států lépe pochopili evropské dění.

Marek Henryk Migalski (ECR), *písemně. – (PL)* Podle mého názoru zpráva poslance Løkkegaardova o žurnalistice a nových médiích – vytváření evropské veřejné sféry obsahuje mnoho znepokojujících ustanovení, která omezují svobodu médií. Za nepřijatelné považuji hlavně odstavce 8, 14, 20, 23, 31 a 39 a body odůvodnění N a O. Podle mého názoru zpráva poslance Løkkegaardova zasahuje do novinářských svobod. Zpráva zdůrazňuje mezi

jinými body i to, že provozovatelé veřejnoprávního vysílání mají povinnost informovat o Evropské unii. Rád bych také obrátil vaši pozornost k faktu, že tato zpráva žádá po Evropské unii další finanční závazky, protože navrhuje, aby se zvýšily výdaje z rozpočtu na parlamentní informační kanceláře.

Zpráva o žurnalistice a nových médiích také navrhuje, aby se EU stala součástí vzdělávacích programů. Domnívám se, že by se orgány EU neměly podílet na vytváření vzdělávacích programů, protože to by mělo být na odpovědnosti členských států. Se zpravodajem se neshodnu na roli médií v Evropské unii ani na uvalení dodatečné finanční zátěže na Unii a členské státy. Proto jsem se rozhodl hlasovat proti přijetí této zprávy.

Alexander Mirsky (S&D), *písemně.* – (LV) Hlasoval jsem pro přijetí parlamentního usnesení o efektivnějším šíření informací o Evropské unii mezi veřejností. Lidé v Lotyšsku neznají rozdíl mezi Radou Evropské unie, Evropskou komisí a Evropským parlamentem. Devadesát devět procent Lotyšů nechápe funkci a význam orgánů Evropské unie. Musíme vysvětlit smysl činnosti EU každému občanovi EU. Pokud tak velmi brzy neučiníme, volební účast v evropských volbách bude mizivá a lidé nebudou důvěřovat rozhodnutím a právním předpisům, které orgány EU přijmou.

Hlasoval jsem pro upření větší pozornosti na komunikační strategii EU. Jsem tudíž pro to, abychom informovali občany v co největší míře o tom, jak a za jakým účelem se vynakládají prostředky z rozpočtu EU. Pokud uspějeme a podaří se nám v tomto ohledu udělat co největší pokrok, je možné, že vzbudíme v lidech větší důvěru a evropští občané budou i odpovědněji přistupovat k evropským volbám. Pokud bude tato zpráva přijata, bude členství v Evropském parlamentu mnohem profesionálnější.

Rolandas Paksas (EFD), *písemně.* – (LT) Dne 7. září jsem hlasoval pro přijetí návrhu usnesení Evropského parlamentu o žurnalistice a nových médiích – vytváření evropské veřejné sféry (A7-0223/2010). Podle výsledků několika průzkumů Eurobarometru jsou občané EU nedostatečně informováni o politikách a záležitostech EU. Stejně průzkumy ale ukázaly, že tyto informace jsou pro společnost zásadní. Účastníci průzkumů se také tvrdí, že právě tento nedostatek informací je jedním z hlavních důvodů, proč se lidé neúčastní voleb a nedůvěřují evropským orgánům. Aby byla komunikace účinná, musí jasně vysvětlit, že politická rozhodnutí přijatá na úrovni EU přímo ovlivňují každodenní životy evropských občanů, kteří stále vnímají EU jako příliš vzdálenou instituci, která má jen velmi malý vliv na řešení jejich skutečných problémů. Dále souhlasím, že, abychom vylepšili obecné znalosti o EU, je třeba do vzdělávacích programů začlenit evropská studia.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *písemně.* – (LT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy, protože nabízí způsoby, jakými se můžou evropští občané a společnost aktivněji podílet na vnitrostátním a veřejném životě prostřednictvím EU. Zatím se nám nepodařilo evropským občanům objasnit, že politická rozhodnutí přijatá na evropské úrovni jsou přímo spjatá s jejich každodenními životy. Ve sdělovacích prostředcích členských států není o EU poskytováno dostatečné množství závažných a kvalitních informací. Se zpravodajem se shodnu v tom, že by se měl zvýšit počet akreditovaných novinářů ze členských států v evropských orgánech. Například Litva v současné době nemá v evropských orgánech ani jednoho akreditovaného novináře. Měli bychom i nadále vzdělávat novináře a rozvíjet jejich znalosti složitého rozhodovacího procesu v EU. Televizní stanice Euronews by mohla začít vysílat ve většině jazyků EU a evropské orgány by mohly připravovat zprávy v sociálních médiích, jejichž popularita mezi mladými lidmi narůstá. Především podporuji zpravodajův názor, že je třeba respektovat svobodu a vydavatelskou nezávislost sdělovacích

prostředků, hlavně právo provozovatelů veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání na sestavení programového schématu tak, jak to vyhovuje samotným stanicím. Vlády některých členských států ale omezují financování provozovatelů veřejnoprávního vysílání, a tím ovlivňují výběr zaměstnanců a obsahu vysílání.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně.* – (IT) Komunikace je v politice naprosto nezbytná. Podceňujeme-li tedy vysvětlování politiky, máme problém. Právě v této souvislosti má Evropská unie palčivý a obtížný úkol. Je načase najít nové systémy, pomocí nichž lze lépe zapojit evropské občany do záležitostí EU.

Tato zpráva se zamýšlí nad způsoby, které mohou aktivovat a podněcovat evropskou debatu a tok informací. Těmito způsoby můžou být rozsáhlá diskuze o evropských záležitostech šířená pomocí vnitrostátních sdělovacích prostředků nebo pomocí evropské veřejné sféry. Přestože podporuji ducha této zprávy, některé z bodů a požadavků mi připadají poněkud přehnané.

Georgios Papanikolaou (PPE), *písemně.* – (EL) Od zavedení eura byl zaveden celý soubor opatření, jejichž účelem je ochrana měny proti padělání. Těmito opatřeními jsou legislativní podněty, technické nástroje a institucionální změny zaměřené na úzkou spolupráci mezi všemi orgány zapojenými do boje na vnitrostátní i evropské úrovni. Ve své nedávné odpovědi (E-0107/10) na mou otázku Komise konstatuje, že počet padělaných mincí je stále extrémně nízký a představuje maximálně 0,2 tisíce celkového počtu mincí v oběhu. Navíc v čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1338/2001 se uvádí, že technické a statistické údaje o padělaných bankovkách a padělaných mincích zjištěných v členských státech sbírají a registrují příslušné vnitrostátní orgány. Navzdory tomu současný návrh nařízení ještě více posiluje nástroje na boj s paděláním tím, že objasňuje postupy vedoucí k stanovení pravosti mincí a uvádí, jak nakládat s těmi, které nejsou vhodné k oběhu.

Zároveň umožňuje zavedení společných postupů pro ověřování a kontrolních mechanismů těchto postupů ze strany vnitrostátních orgánů. Tyto návrhy posilují opatření proti padělání, a to je důvod, proč jsem hlasoval pro příslušná ustanovení a zprávu jako celek.

Robert Rochefort (ALDE), *písemně.* – (FR) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy poslance Løkkegaard o roli žurnalistiky a nových médií při vytváření skutečné „evropské veřejné sféry“. Jak stále dokola opakujeme, propast mezi evropskými orgány a veřejností se musí co nejrychleji odstranit. Připomeňme si při této příležitosti zoufale nízkou volební účast při evropských volbách. Všimněme si také, že všechny ukazatele toho, jak Evropané věří evropské integraci, nyní varovně blikají. Nejnovější průzkum Eurobarometru je v tomto ohledu zvláště výmluvný. Ukázalo se, že více než polovina dotazovaných zaujímá negativní postoj k členství jejich země v Evropské unii. Zajímavé je, že jsou zde zároveň obrovská očekávání, protože více než 80 % dotazovaných uvedla, že EU je jediným, zdůrazňují jediným, řešením současných problémů.

Ve snaze lépe vysvětlit, co a jak Evropa dělá a jaké k tomu používá prostředky, což by vedlo k menšímu pocitu zklamání, se musíme především zaměřit na zlepšení komunikace a lepšího šíření evropských zpráv. Trvám ale na tom, že, jak je i zdůrazněno v přijatém znění, tento úkol musíme vykonávat v ovzduší důvěry, aniž bychom narušovali vydavatelskou nezávislost a novinářskou svobodu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně.* – Většina pozměňovacích návrhů navrhovaných skupinou Verts/ALE byla přijata Výborem pro kulturu a vzdělávání v poměru 24 hlasů pro, 3 proti, 1 se zdržel.

Většina pozměňovacích návrhů skupiny Verts/ALE byla zařazena do kompromisních pozměňovacích návrhů. Tak tomu bylo i v případě odstavce 33, který říká, že orgány EU by měly decentralizovat evropskou politiku komunikace a přesunout ji na místní a regionální úroveň, a u odstavce 36, který zdůrazňuje, že by se měla hledat taková řešení, která vytvoří meziparlamentní vztahy mezi národními nebo regionálními parlamenty a Evropským parlamentem.

Dnes jsme hlasovali o alternativním usnesení navrhovaném skupinou S&D a podporovaném skupinami PPE a ALDE. Skupina Verts/ALE byla pro změny, kterými návrh prošel, a proto jsme nakonec pro zprávu hlasovali.

Oreste Rossi (EFD), *písemně*. – (IT) Je správné snažit se vysvětlit občanům EU, co je Evropská unie, co dělají všechny její instituce a k čemu slouží.

Především bychom se měli snažit zajistit, aby naši občané byli tím hlavním, což mimo jiné znamená ponechat jim možnost volby svých zástupců. I dnes jsou představitelé nejdůležitějších funkcí, například vysoké představitelky pro zahraniční věci, předsedy Komise a předsedy Rady, jmenováni bez zásahu občanů. Vnitrostátní sdělovací prostředky by měly být podpořeny ve snaze vydávat zprávy o aktivitách jednotlivých poslanců Evropského parlamentu, kteří jsou voleni evropskými občany, a proto je přímo zastupují.

Catherine Stihler (S&D), *písemně*. – Hlasovala jsem pro přijetí zprávy, která navrhuje způsoby zvýšení občanského povědomí o evropských politikách a způsobech přijímání rozhodnutí pomocí různých dostupných mediálních nástrojů. Jakožto zvolená zástupkyně se domnívám, že pro každého občana je důležité vědět, jakým způsobem evropská politika ovlivňuje jeho každodenní život. Z toho důvodu jsem podpořila tuto zprávu.

Zpráva: Slavi Binev (A7-0212/2010), László Surján (A7-0240/2010), Salvatore Iacolino (A7-0209/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Jedná se o technickou nekontroverzní zprávu a my, Zelení, jsme ji podpořili.

8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 13:50 a pokračovalo v 15:05)

PŘEDSEDAJÍCÍ: Jerzy BUZEK

předseda

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání za znovu zahájené.

Zápis ze včerejšího zasedání je již k dispozici. Rád bych se zeptal, jsou-li k zápisu nějaké připomínky. Vidím, že nejsou. Zápis je schválen.

10. Lidská práva v Íránu, zejména případy Sakíne Muhammadí Aštíáníové a Zahry Bahrámióvé (předložené návrhy usnesení): viz zápis

11. Situace Romů v Evropě (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je prohlášení Rady a Komise o situaci Romů v Evropě. Rád bych na našem zasedání přivítal úřadujícího předsedu Rady pana Chastela, místopředsedkyni Komise paní Redingovou a komisaře pro zaměstnanost, sociální věci a začlenění pana Andora. První, kdo se ujme slova, bude pan Chastel jménem Rady.

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedo, pane komisaři, dámy a pánové, hodnoty a zásady Evropské unie jsou jasně stanovené ve Smlouvách a v Listině základních práv Evropské unie, která se stala závaznou se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost.

Respektování zásad právního státu a respektování lidských práv včetně práva osob náležejících k menšinám je v těchto textech přikládán zásadní význam. Rada tudíž potvrzuje svou oddanost těmto hodnotám.

Rada při mnoha příležitostech vyjádřila svou podporu opatřením k napomáhání začlenění Romů. Hlavy států a vlád zasedající v rámci Evropské rady rovněž uznaly specifickou povahu situace Romů v Unii a vyzvaly členské státy a EU k tomu, aby pro podporu jejich začlenění udělaly vše, co je v jejich silách.

Je to již 10 let, co Rada přijala komplexní směrnici zakazující diskriminaci na základě rasového nebo etnického původu v mnoha oblastech, mezi něž patří podmínky pro přístup k zaměstnání, odborné vzdělávání, sociální ochrana včetně sociálního zabezpečení a zdravotní péče, vzdělávání a dodávání zboží a služeb včetně bydlení. Všechny etnické skupiny, tudíž samozřejmě i Romové, jsou touto směrnicí chráněny. Tato směrnice obsahuje ustanovení o pozitivních opatřeních, která členským státům umožňuje zachovat či přijmout specifická opatření k zabránění či kompenzaci nevýhod spojených s rasovým či etnickým původem.

Někteří z vás se zúčastnili druhého evropského summitu o romské otázce, který se v dubnu konal v Córdobě. Rada tuto velmi důležitou událost, která svedla dohromady všechny hlavní partnery, velmi uvítala. Následně po summitu Rada v červnu jednomyslně přijala několik závěrů nazvaných „Rozvíjení začleňování Romů“.

Ministři jednomyslně uznali, že významná část Romů čelí extrémní chudobě, diskriminaci a sociálnímu vyloučení, což má za následek rovněž nízkou úroveň vzdělanosti a nepřiměřené podmínky bydlení, nedostatek přístupu k zaměstnání a vratké zdraví. Romské ženy a dívky čelí obzvláštním potížím, včetně rizika násobné diskriminace. V mnoha případech se výše zmíněné podmínky v posledních letech výrazně zhoršily a protiromské nálady a násilné útoky proti Romům se stupňují.

Musíme mít na paměti skutečnost, že ačkoli přímou odpovědnost za podporování sociální a ekonomické integrace Romů mají členské státy, spolupráce na úrovni EU s sebou nese významnou přidanou hodnotu. Rada tudíž vyzvala Komisi a členské státy, aby v rámci rozhodnutí a doporučení učiněných orgány EU podporovaly sociální a ekonomickou integraci Romů zajištěním efektivnějšího využití stávajících politik a nástrojů.

Odpovědnost je v této oblasti sdílená: leží na všech, kteří jsou v souladu se svými příslušnými pravomocemi zapojeni do podpory začleňování Romů, a Rada v této oblasti hraje svou roli. Rada rovněž zdůraznila důležitost zajištění aktivního zapojení občanské společnosti, místních orgánů a Romů samotných.

Chtěl bych rovněž poukázat na konkrétní opatření, která byla v poslední době Evropským parlamentem a Radou přijata za účelem usnadnění sociálního začlenění znevýhodněných občanů. Nedávno jsme se v prvním čtení shodli na změně ustanovení o Evropský fond pro regionální rozvoj. Dle těchto ustanovení nyní bude možné poskytnout podporu při zlepšování podmínek bydlení nejopomíjenějších komunit v Evropě, které zahrnují i mnoho Romů.

Tyto dva orgány rozhodně souhlasily s tím, že tato opatření by měla být uplatňována vždy jako součást integrovaného přístupu. Tento přístup zahrnuje zejména opatření v oblastech vzdělávání, zdraví, sociálních věcí, zaměstnání, zabezpečení a opatření na odstranění segregace.

Na závěr bych rád zdůraznil, že z Evropského sociálního fondu je rovněž možné financovat akce proti diskriminaci obecně.

EU musí zajistit bezpečné prostředí, ve kterém budou rozdíly respektovány a ti nejzranitelnější chráněni. To je stanoveno ve Stockholmském programu, který Evropská rada přijala v prosinci 2009. Opatření proti diskriminaci a xenofobii je třeba provádět soustavně a rázně. Romská komunita je ve Stockholmském programu, podle kterého musí členské státy vyvíjet koordinované úsilí vedoucí k úplné integraci ohrožených skupin, výslovně zmíněna.

Tak jako všichni občané EU musí i Romové požívat svobody pohybu a práva na ochranu a nesmí trpět diskriminací jakéhokoliv druhu.

V čase, kdy naši společnost svírá hospodářská krize, si dejme pozor na to, abychom neudělali obětní beránky z našich spoluobčanů, kteří jsou vyloučením postiženi nejvíce. Za tímto účelem je důležité jasně a opravdově pochopit příčiny, dopady a náklady sociálního vyloučení. Co mohou dělat lidé, kterým je odepřeno vzdělání, bydlení, zdravotní péče, a co je ještě horší, zaměstnání? Za účelem usnadnění integrace Romů musíme vyvinout integrovaný přístup, který je ve shodě s evropskými právními předpisy a hodnotami a do kterého se zainteresované strany aktivně zapojí.

Řešení situace Romů se objevuje v pracovním programu trojky předsednických zemí přijatém Radou v prosinci 2009 a zaměřit se na problém integrace Romů si při několika příležitostech předsevzalo i belgické předsednictví.

Poprvé se tak stalo na konferenci o dětské chudobě, která se konala 2. září; dále to bude na vrcholné schůzce o rovnosti naplánované na 14.–16. listopadu, zejména pak při projednávání otázek rovnosti a různosti v zaměstnání; na konferenci o bezdomovectví naplánované na 9.–10. prosince; a konečně na setkání Integrované platformy pro romské začleňování, které se bude konat zakrátko, 7.–17. září. Na závěr bych chtěl uvést, že jak dne 26. července oznámila Rada pro obecné záležitosti Rada Evropské unie bude otázku začleňování Romů sledovat i nadále.

Viviane Reding, *místopředsedkyně Komise*. – Pane předsedo, dovoluji mi začít poděkováním kolegovi komisaři László Andorovi a kolegyni komisařce Cecilii Malmströmové, protože v uplynulých týdnech mezi našimi týmy probíhala ohledně situace Romů velmi úzká spolupráce. To umožnilo Komisi přes léto dosáhnout jasného a objektivního postoje, jemuž se dnes od sboru komisařů dostalo plné podpory.

Ráda bych rovněž poděkovala panu předsedovi Barrosovi, s nímž jsem v této záležitosti v průběhu léta úzce spolupracovala souběžně s tím, jak se situace vyvíjela ve Francii. S

plným souhlasem předsedy jsem také dne 25. srpna zaujala veřejný postoj k situaci Romů ve Francii a k potřebě potvrdit platnost evropského práva a práv a zásad stanovených v Listině základních práv.

Postoj zaujímaný Komisí – která si, což jako politici jistě dokonale znáte, musí být vždy vědoma rizika toho, že se stane prostředníkem politických debat národních stran – byl po celé uplynulé týdny důsledný.

Zaprvé, členské státy jsou odpovědné za veřejný pořádek a bezpečnost svých občanů na svém státním území. To znamená, že nehledě na důležité právo na volný pohyb musí členské státy přijmout opatření proti občanům EU, kteří porušují zákon. Nelze se spoléhat na beztrestnost pod rouškou evropských zásad volného pohybu. Za určitých podmínek mohou členské státy dokonce občany EU, kteří porušili zákon, poslat domů. Mohou tak učinit za předpokladu, že dodrží zásadu proporcionality a procesní záruky, které jsou stanoveny směrnicí EU o volném pohybu osob z roku 2004.

Zadruhé, v Evropské unii se žádný občan nesmí stát cílem represivních opatření jen proto, že patří k určité etnické menšině nebo že je určité národnosti. Toto je jasně uvedeno v Listině základních práv Evropské unie, která zakazuje diskriminaci na základě národnosti nebo etnického původu a která výslovně zakazuje hromadná vyhoštění. V Evropě tedy nesmí docházet k jakýmkoli kolektivním trestům nebo stigmatizaci jakékoli etnické skupiny. Každý člověk má svá práva a také své vlastní povinnosti.

Zatřetí, sociální a ekonomická integrace Romů – a všichni víte, že s 10 až 12 miliony příslušníků je to největší etnická menšina v Evropě – je výzvou pro všech 27 členských států, jak pro země, odkud Romové pocházejí, tak pro země hostitelské. Podle pravidla subsidiarity jsou za zajištění přístupu k bydlení, vzdělání, zdravotnickým službám a zaměstnání odpovědné členské státy, orgány EU však – již více jak deset let – zároveň rozvíjejí strategie a postupy pro finanční podporu vnitrostátních snah, a to zejména prostřednictvím Evropského sociálního fondu, předvstupního nástroje a Evropského fondu pro regionální rozvoj, jehož fungování bylo nedávno upraveno tak, aby z něho mohlo být financováno bydlení pro Romy.

Je velmi důležité zdůraznit, že pro Komisi není sociální a ekonomická integrace Romů pouze záležitostí měsíce srpna. Je to záležitost každodenní a každoroční. Komisař Andor a já jsme dříve tohoto roku, 7. dubna, předložili strategické sdělení o Romech, zcela první svého druhu v Evropské unii. Na jeho základě se konalo ministerské setkání s romskými sdruženími v Córdobě. Jak dnes ráno řekl předseda Barroso, na tomto setkání byli přítomni pouze tři ministři.

Hlavní právní a politické otázky související s opatřeními, která v létě přijala Francie, byly dobře shrnuty v podrobné zprávě, kterou jsme komisař Andor, komisařka Malmströmová a já minulý týden předložili sboru komisařů a která byla dnes schválena.

Dovolte mi vás informovat o tom, kde se nacházíme dnes. V první řadě bych chtěla říci, že díky velmi intenzivnímu dialogu mezi Komisí a francouzskými orgány v uplynulých týdnech spatřuji významný pokrok. Považovala jsem za zásadní, aby se ujasnilo, že úmyslem Francie není zaměřit akce proti romské komunitě, protože takto zacílená akce by byla neslučitelná se základními hodnotami a právy, na nichž je Evropská unie postavena.

Proto bylo tak důležité, že ministr Éric Besson minulý týden přijel na setkání se mnou a Cecilií Malmströmovou. Veřejně nás ujistil, že francouzské orgány jednají se všemi občany stejně, že se nejedná o žádnou cílenou akci proti Romům či proti jiné skupině a že

francouzské úřady učiní vše, co bude v jejich silách, aby jednaly přísně v souladu s právem EU. Toto ujištění ze strany francouzského ministra vnímám jako velmi pozitivní vývoj.

Služby Komise, tedy generální ředitelství pro spravedlnost a Právní služba, mezitím od minulého pátku s francouzskými orgány pokračovaly v kontrole, aby se zjistilo, zda to, co bylo řečeno, z technického hlediska odráží skutečnou tamní právní realitu.

Služby Komise určily množství záležitostí, u nichž bude zapotřebí, aby francouzské orgány poskytly doplňující informace, a u nichž bude k zajištění toho, že jejich nynější a budoucí kroky jsou a budou zcela v souladu s právem EU, potřebná aktivní asistence služeb Komise.

Od roku 2008 Komise naléhá na Francii, aby plně provedla směrnici EU o volném pohybu osob včetně procesních a hmotných záruk této směrnice, které do francouzského právního řádu nebyly plně provedeny.

Ačkoli jsou ve Francii tyto záruky díky judikatuře používané soudy částečně realitou – a nedávno jsme byli svědky toho, že soudy rozhodly na základě směrnice EU, ačkoli tato směrnice EU nebyla provedena do francouzského právního řádu – jasně jsme francouzským orgánům sdělili, že provedení tohoto právního předpisu posílí právní jistotu v situacích týkajících se volného pohybu podobných těm z léta tohoto roku.

To je důvod, proč jsem po dnešním setkání se sborem komisařů francouzským orgánům zaslala dopis, v němž se klade důraz na tyto aspekty. Je samozřejmostí, že i ostatním členským státům, které se nacházejí v podobné situaci, se dostane podobné podpory.

Důležitým ponaučením, jenž je třeba si z událostí tohoto léta odnést, je, že integrace Romů je úkolem, jenž musí zůstat na politickém programu všech členských států. To je důvodem, proč jsme se Cecilia Malmströmová, László Andor a já dohodli na pěti opatřeních, které sbor komisařů právě schválil.

Zaprvé, za účelem zajištění souladu opatření týkajících se Romů přijatých všemi členskými státy s právem EU v oblasti volného pohybu a zákazu diskriminace a s Listinou základních práv budeme sledovat a vyhodnocovat pokrok, k němuž v těchto otázkách došlo.

Zadruhé, pro otázky Romů zřídíme pracovní skupinu na vysoké úrovni, která bude analyzovat činnost členských států navazující na sdělení o Romech ze dne 7. dubna. Bude především usměrňovat, vyhodnocovat a srovnávat využívání a efektivitu finančních prostředků EU na integraci Romů ve všech členských státech a určovat základní nedostatky ve využívání tohoto financování. Toto činíme jednoduše proto, že chceme vědět a mít doklad o případech, kdy tyto prostředky a) nejsou využívány a b) jsou využívány, ale nejsou náležitě realizovány.

První zjištění této pracovní skupiny budou sboru komisařů předložena do konce roku a já budu Parlament a Radu o těchto zjištěních informovat.

Zatřetí, vyzývám předsednictví, aby co nejdříve uspořádalo velké zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci, bezpečnost a sociální věci za účelem určení lépe cíleného využití vnitrostátního a doplňkového evropského financování podpory sociální a ekonomické integrace Romů. Zasedání Rady by měla následovat každoroční zasedání na ministerské úrovni, protože s tím, že členské státy samy nepřijaly odpovědnost za změnu věcí na svém území, máme nepříjemné zkušenosti. Musíme je oficiálně a veřejně svést dohromady a postrčit je správným směrem.

Začtvrté, vyzývám budoucí předsednictví Rady, aby se zaměřila na priority stanovené v červnu v plánu dohodnutém Evropskou platformou romské začleňování. Dialog se zástupci romské komunity by měl být v souvislosti s tím zesílen. Příští zasedání platformy se bude konat za maďarského předsednictví.

Zapáté rovněž vyzveme členské státy, aby za pomoci Komise a v případě potřeby za pomoci Europolu a Eurojustu prošetřily otázku obchodu s lidmi, jímž jsou Romové zvláště ohroženi.

Nyní předám slovo László Andorovi, který promluví o důležitém tématu využívání Evropského sociálního fondu na podporu integrace Romů.

László Andor, člen Komise. – Pane předsedo, jak místopředsedkyně Redingová právě zdůraznila, Evropská unie je založena na základních právech a hodnotách a Komise je plně zcela zavázána chránit základní práva Romů a jejich úplnou sociální a ekonomickou integraci do naší společnosti.

Druhým bodem, který chci zdůraznit je, že začlenění Romů je společnou odpovědností Evropské unie a členských států. Úspěšná sociální a ekonomická integrace Romů vyžaduje trvalé odhodlání založené na spolupráci všech dotyčných: Komise, členských států, místních vlád, nevládních a mezinárodních organizací.

Komise nečekala na to, až jí nedávné nešťastné události donutí k akci. Dne 7. dubna tohoto roku Komise ve svém zcela prvním politickém prohlášení k sociální a ekonomické integraci Romů v Evropě navrhla strategický a komplexní přístup. Tento přístup v mnoha oblastech souvisejících s integrací Romů stanovuje priority pro činnost Komise i členských států.

Komise je zavázána zdokonalovat účinnost nástrojů a politik jak ve smyslu obsahu, tak ve smyslu procesu, a zdůrazňuje důležitost užší spolupráce mezi EU, vnitrostátními a mezinárodními subjekty a romskými komunitami.

Komise v prohlášení rovněž znovu zdůrazňuje svůj závazek podporovat členské státy a napomáhat jim plně využívat potenciál strukturálních fondů k sociální a ekonomické integraci Romů.

Strukturální fondy EU nabízejí velmi užitečný finanční nástroj na podporu vnitrostátních snah o zlepšení situace Romů. Z 27 členských států má 12 zemí, mezi nimiž jsou jak staré, tak relativně nové členské státy, programy podpory zacílené na Romy a jiné ohrožené skupiny v celkové hodnotě 17,5 miliardy EUR, z nichž 13,3 miliardy EUR pochází z Evropského sociálního fondu.

Příklady projektů zahrnují zásahy na spodních úrovních podporující zaměstnávání Romů a rozvoj nových učebních plánů romských studií ve školách.

Jak paní místopředsedkyně rovněž zmínila, fungování Evropského fondu pro regionální rozvoj bylo v květnu tohoto roku pozměněno a tento fond lze nyní využít i pro renovaci bydlení ve venkovských oblastech, kde žije mnoho Romů.

Začleňování Romů je rovněž významným politickým kritériem pro členství v Evropské unii a EU kandidátské země a případné kandidáty v tomto ohledu podporuje skrze předvstupní nástroje.

Komise v současné době realizuje či plánuje projekty v hodnotě 50 milionů EUR, které jsou zcela výhradně nebo zčásti zacíleny na Romy.

Komise v členských státech s početnými romskými menšinami svolala události na vysoké úrovni za účelem podpory lepšího využívání finančních prostředků EU při integraci Romů. V Maďarsku byl tímto krokem pod záštitou Komise zahájen dialog mezi vnitrostátními orgány a Romy.

Druhá řada událostí na vysoké úrovni, kterých se budu účastnit já a komisař Cioloș, se uskuteční v říjnu v Rumunsku.

Na závěr bych chtěl zmínit, že Komise na žádost Parlamentu realizuje pilotní projekt nazvaný „Koordinace metod integrace Romů na celoevropské úrovni – začleňování Romů“. Tento projekt se skládá ze tří součástí souvisejících s výchovou dětí v raném věku a péčí o ně, se samostatnou výdělečnou činností a mikroúvěry a se zvyšováním informovanosti a povědomí. Související akce započaly v květnu roku 2010.

Pro pomoc s řešením ožehavých právních, lidských a praktických problémů spojených s integrací Romů jsou zde k dispozici nástroje a finanční prostředky EU. Komise je k jejich vyřešení připravena vynaložit nejvyšší úsilí. Pevně věřím v to, že strategie Evropa 2020 je správným rámcem pro boj s chudobou, a tudíž pro zlepšení podmínek Romů v Evropě.

Dostůjme našim zásadám, odolejme snadným, ale nesprávným řešením a vyřešme tento problém společně v duchu solidarity.

Livia Járóka, *jménem skupiny PPE*. – Pane předsedo, jsem potěšena, že orgány EU se dnes tak vnímavě staví k nepříjemné situaci Romů. Z toho důvodu je politováníhodné, že političtí činitelé napříč politickým spektrem zjevně problém Romů využívají jako zbraň proti svým protějškům.

Všichni se shodneme na tom, že svoboda pohybu je jedním ze základních zásad práva Společenství a akceptujeme, že to právo není bezpodmínečné. Jak Komise potvrdila, všechny země EU mají právo přijmout bezpečnostní opatření týkající se cizinců pobývajících na jejich území. Hlavní hodnoty Evropské unie jako nediskriminace, tolerance a solidarita musí být plně respektovány a vyhoštění jakýchkoliv občanů EU musí být realizováno případ od případu na základě řádných soudních rozhodnutí nebo s úplným a informovaným souhlasem všech dotyčných jednotlivců. Zde znovu cituji Komisi prohlášením, že „nikdo nesmí čelit vyhoštění jen proto, že je Rom“.

Politická stanoviska a zákonná rozhodnutí jsou odlišné záležitosti. Můžeme tato vyhoštění shledávat odpornými či za vlasy přitaženými a musíme věnovat pozornost zárukám a zásadám, podle nichž se má jednat, ale posouzení oprávněnosti opatření, která Francie učinila, je výlučnou odpovědností Komise. Repatriace ve velkém se mohou zdát ohavné, nicméně jsou ještě ohavnější v případě, kdy je podpora lidských práv v posledních desetiletích vyjadřována jen neupřímnými a prázdnými slovy, kdy se pro zmírnění strašlivé chudoby Romů technicky vzato neudělalo vůbec nic, kromě monotónního pronesení několika chladných slov o nediskriminaci a toleranci v okamžiku, kdy to bylo politicky užitečné.

My, evropští Romové, odmítáme politické využívání a nesprávný výklad našich problémů. Romové musí zahájit rozpravu o sobě samých, aby odhalili problémy a jasně formulovali, jaké akce a opatření je zapotřebí učinit. Jak v tomto Parlamentu několikrát zaznělo zejména z Evropské lidové strany, chudoba a sociální vyloučení Romů je evropskou záležitostí a vyžaduje svou vlastní strategii; pro řešení společného evropského problému je zapotřebí společné evropské řešení.

Tato strategie musí vyřešit ekonomické prvky sociálního vyloučení Romů i obyvatel neromského původu, jako jsou strukturální nezaměstnanost, nízká úroveň kvalifikace, bydlení ve vážně znevýhodněných mikroregionech a překážky v samostatně výdělečné činnosti, všechny problémy, před nimiž naši lidé při migraci prchají.

(Předseda řečníci přerušil)

Hannes Swoboda, *jménem skupiny S&D.* – (DE) Pane předsedo, jsem zklamán tím, co dnes Komise řekla, a se mnou je zklamána i má skupina.

Zaprvé, pan Barroso: pan Barroso byl vůči učiněným opatřením méně kritický než mnoho ministrů francouzské vlády. To je skandální. Paní Redingová, to, co jste řekla, mi nedává jasnou odpověď. Já a mnoho evropských občanů chceme vědět, zda francouzská vláda porušila zákon, nebo ne. Několik týdnů po tom, co byla opatření přijata, nemůžete říct „prověříme to“. Řekněte „ano“ nebo „ne“, ale dejte nám prosím jasnou odpověď.

Věříte všemu, co vám francouzští ministři řekli až poté, co dané kroky uskutečnili. Předem za námi ale nepřišli. Nejdříve lidi vyhostili a pak vám říkají: „Jsme spravedliví a nebudeme nikoho diskriminovat“. Myslím, že pro komisařku je ostuda zde dnes vystoupit a říct takové věci. Není to ani v souladu s vaším vlastním přesvědčením nebo s dosavadním výkonem vašich povinností. Jsem tudíž hluboce zklamán, že co se týče této záležitosti, chcete se z toho tak lehce vyvléct.

(Potlesk)

Vůbec si nejste vědoma odpovědnosti, kterou na sebe berete, protože za několik týdnů další země, snad Itálie, možná Maďarsko nebo další země řekne: „Zbavíme tyto lidi občanství. Když pak budou bez státní příslušnosti, umístíme je do nějakých táborů“. Půda pro to byla připravena a Komise na to neřekne ani slovo. Myslím, že to je skandální, a pro mou skupinu je to nepřijatelné.

(Potlesk)

Renate Weber, *jménem skupiny ALDE.* – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, po druhé světové válce mezinárodní právní předpisy zakázaly masová vyhoštění a masové deportace. Lidská rasa již kvůli takovým barbarským praktikám trpěla dost.

V roce 2010 Francie, země, jež dala vzniknout lidským právům, využívá lsti. Využívá nevědomosti Romů, nejohroženější skupiny obyvatel Evropy, a platí jim 300 EUR za dospělého a 100 EUR za dítě, pokud opustí zemi. Francouzská vláda hlásá, že to je dobrovolný návrat do vlasti, a cynicky toto hanebné kupování svědomí Romů vykresluje jako humanitární pomoc.

Skutečnost, že orgány odebíraly dospělým a dokonce i dětem otisky prstů nebo že mnoho z nich, jak uvedl i Výbor Organizace spojených národů pro odstranění rasové diskriminace, nevyjádřilo svůj svobodný souhlas s úplným vědomím následků, což zakládá jasné porušení evropského a mezinárodního práva, pozornost nevzbudila.

Itálie se nicméně před dvěma lety řídila stejným vzorcem, a jelikož Evropská komise raději upřednostnila tuto záležitost v tichosti přejít, nese Komise za tuto novou vlnu deportací Romů v Evropě určitou odpovědnost.

Komise nyní musí prokázat, že je skutečně strážkyní zásad a základních práv Evropské unie a oporou jejím zákonům.

(Potlesk)

Hélène Flautre, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedo, paní Redingová, musím říci, že zcela sdílím zděšení pana Swobody a paní Weberové. Je velmi ohromující, že potom, co jste se zúčastnila různých schůzek a přijala různé dokumenty, jste stále ve fázi potvrzování, nebo spíše ve fázi neschopnosti potvrdit jasná porušení, kterých se francouzská vláda vyhnáním Romů dopustila. A není to vůbec nové téma: před rokem vám skupina dobrovolnických organizací podala petici ohledně záležitostí, které jsou dnes opět na pořadu dne, jako například nedodržování měsíční lhůty před posláním evropských občanů zpět, která je uložena směrnicí o volném pohybu.

Co se týče práva na individuální přezkoumání situace, nemyslím si, že potřebujete další odborná stanoviska k tomu, abyste došla k závěru, že když jsou v táborech *hromadně* rozdávány příkazy k vyhoštění za hranice, všechny s identickou adresou, zcela to odporuje přihlídnutí k osobním poměrům a podmínkám. Jsou šestileté děti hrozbou pro veřejný pořádek? Skutečně potřebujete další důkazy, když justice a francouzské soudy rozhodly o tomto případě a francouzská vláda používá extrémně široký a nelegitimní výklad ohrožení veřejného pořádku?

Potřebujete-li soudce, znalce nebo nevládní organizace, poskytneme vám je. Zastavte však prosím toto odmítání reality a tuto neschopnost plnit vaše povinnosti!

Rozprava, která se uskutečnila dnešního rána, byla ostudná. Vedoucího představitele největší politické skupiny Evropského parlamentu jsme o Romech slyšeli mluvit ve spojitosti s krádežemi traktorů v jeho oblasti. Slyšeli jsme Josého Manuela Barrosa, předsedu Evropské komise, jak během rozpravy o Romech hovoří o potřebách bezpečnosti evropských občanů. Jinými slovy, evropští politici představitelé na nejvyšší úrovni posilují a přizívají tendenci Romy automaticky spojovat se zločinem, prostitucí a nelegálními obchody.

Základní práva a celou Evropu samotnou tím dávají v sázku. Jak dnes ráno řekl pan Cohn-Bendit; toto je zkouška pro vás, paní Redingová; toto je zkouška Lisabonské smlouvy, zkouška vaší užitečnosti. Budete schopna v této situaci prokázat, že Listina základních práv je něco jiného než klam? Je to na vás, je to vaše povinnost a nyní je čas to dosvědčit.

(Potlesk zleva)

Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, jako bývalý britský ministr pro přistěhovalectví já i má skupina z celého srdce podporujeme poskytování rovných práv a rovných příležitostí všem lidem. Souhlasím s předsedou mé skupiny Michałem Kamińskim, který dnes ráno řekl, že Evropa nikdy nesmí oživit duchy dřívějšího nacionalismu a že skutečnost, že EU je zónou svobody a tolerance, je jejím největším úspěchem. Měli bychom na to být hrdí, ale nikdy si nesmíme sami sobě namluvit a uvěřit, že zde nejsou žádné velké problémy.

Tato otázka bezpochyby vyžaduje debatu, úvahy a jednání o tom, jak zacházíme se skupinami menšin, jak můžeme lépe integrovat Romy, a o proporcionalitě práv a pravomocí vnitrostátních vlád a EU. Přesto se však domnívám, že Unie je postavena na zásadách právního státu.

I když má Parlament právo v této rozpravě přednést oprávněné obavy, rád bych požádal o posečkání, dokud Komise jako strážkyně Smluv neučiní v této otázce formální rozhodnutí. Posléze můžeme na základě všech skutečností věc informovaně posoudit a rozhodnout,

jak se zaměřit na lepší integraci Romů v Evropě, spíše než abychom preventivně odsuzovali partnerský členský stát.

Cornelia Ernst, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, takzvaný dobrovolný hromadný odchod Romů z Francie je jasným případem vyhoštění, a to vpravdě největší a nejstarší skupiny obyvatel, jež v Evropě představuje menšinu. To jistě dodá sebedůvěry politické pravici, extrémní pravici. To musíme zamítnout, a to i zde, v Evropském parlamentu. Je to absolutně nezbytné.

Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice tudíž požaduje zastavení těchto deportací. Paní Redingová, byla bych si přála, abyste nás rovněž požádala o zastavení těchto deportací a všeho následujícího, co z tohoto pramení. Vláda prezidenta Sarkozyho porušuje právo EU, protože bez uvážení jednotlivých případů provádí hromadnou deportaci Romů, kteří pocházejí z členských států EU, protože tento krok zrušuje platnost zásady volného pohybu, protože porušuje Listinu základních práv a protože porušuje Listinu s ohledem na rovné zacházení.

Zcela upřímně vám říkám, že je nejvyšší čas jednat. Tento problém jsme již prodiskutovali mnohokrát. Nyní musíme provést skutečná opatření, kterými dosáhneme změny.

Romové jsou v Evropě doma. Jsou součástí Evropského společenství a měli by jí zůstat i nadále. To musíme zajistit. Jsme tudíž velmi kritičtí také k deportaci Romů z Německa, Rakouska, Švédska, Itálie, Belgie a z dalších zemí západního Balkánu. Potřebujeme integrovanou a jedinou evropskou strategii pro všechny Romy, ne jen pro některé z nich. Za to musíme bojovat.

Mou poslední poznámkou je, že evropská myšlenka solidarity a seburčení musí být v našem jednání s romskou menšinou patrná, jinak neexistuje.

Mario Borghezio, jménem skupiny EFD. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, vyslechl jsem si útoky proti francouzské vládě podobné předchozím úrokům proti vládě italské a rovněž některé velmi silné úroky proti Komisi. Tato obvinění jsou skutečně zcela neoprávněná.

Neslyšel jsem žádnou zmínku o statistikách poskytnutých francouzskými policejními orgány, které prokazují, že v 18 měsících po hromadném odchodu Romů z Bulharska a Rumunska počet krádeží vzrostl o více jak 250 %. V této souvislosti bychom asi měli Rumunsko a Bulharsko donutit zodpovědět několik otázek, když jim bylo nezodpovědně umožněno vstoupit do Evropské unie, aniž by byl tento problém předtím vyřešen.

Upřímně musíme hovořit také k lidem, kteří z jiných států přišli jako hosté. Musíme jim říci, aby respektovali občany jejich hostitelských států a aby nevstupovali do jejich domovů nelegálně a neprováděli činy, které jsou pro hosty nepatřičné. Musí být respektováni a musí být chráněni, použijeme-li slova těch, kteří hovoří o vyšších principech, ale musíme vzít v potaz i oběti jejich zločinů: ostatní čestné občany Evropské unie, kteří možná z dobrého důvodu nejsou vždy rádi, že mají Romy za své sousedy.

To jsou nepříjemné skutečnosti, které si myslí většina občanů a které si někteří lidumilové nemají odvalu připustit, protože pravdou je, že někdy musíte mít i politickou odvalu říct...

(Předseda řečníka přerušil)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedo, nebráním francouzskou vládu. Pan Sarkozy i pan Hortefeux byli oba členy Evropského parlamentu. Měli vědět, že Smlouvy, které podpořili, tedy Maastrichtská smlouva, Amsterodamská smlouva, ratifikační smlouva a Lisabonská smlouva, u níž se Nicolas Sarkozy vychloubá, že hrál hlavní roli při jejím formování, skutečně otevřou naše hranice komukoliv, kdo si přeje přijít a usadit se v naší zemi.

Navzdory tomu jsem však překvapen a ohromen zejména chybným výkladem právní situace mými kolegy poslanci, jelikož zapoměli na skutečnost, že občané Evropské unie ze střední a východní Evropy dosud nemají definitivní právo usadit se v naší zemi, a to až do roku 2013.

Zadruhé, lidé mluví o utlačované menšině, ale dámy a pánové, vážně se domníváte, že se Romové po šest století neintegrovávali v zemích střední a východní Evropy, ve kterých žijí, jednoduše proto, že Rumuni a Bulhaři jsou zlí, nebo že byli Slováci, Čechy, Slovinci či Srby perzekvováni?

Váš posvátný postoj je v podstatě jistou formou rasismu proti domorodým obyvatelům, kteří, mrzí mne, že to říkám, jako obyvatelé v mé zemi nechtějí, aby do jejich země přišlo 12 milionů Romů, aby tam žili. Jediným řešením, jak jste sami navrhli, je opustit Evropu.

(Potlesk)

Manfred Weber (PPE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, není žádnou náhodou, že my jako skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) jsme naší kolegyni paní Járókové, která je jedinou zástupkyní romské menšiny v našem Parlamentu, umožnili, aby dnes promluvila jako první. Udělali jsme to proto, že skupina PPE by dnes velmi ráda hovořila o problémech lidí. Nechceme dělat politickou show, nestaráme se o pana Sarkozyho, chceme diskutovat o problémech, kterým s romskou menšinou čelíme, a o tom, jak jí můžeme pomoci.

To je i základem našeho usnesení. Pane Swobodo, řekl jste, že je skandální, že se Komise vyvodila tento závěr. Vše, co k tomu mohu říci je, že vám to přijde zjevně skandální proto, že se Komise nezapojuje do politické show, kterou z toho chcete udělat, a k této události učinila seriózní komentář.

Zadruhé, co se týká svobody pohybu, bylo již vše řečeno. V Evropské unii máme jasná základní pravidla. Svoboda pohybu není bez limitů; na individuálním základě může být omezena, a to je rovněž to, co se událo ve Francii.

Můj třetí bod je opravdu důležitý. V politické debatě o této záležitosti jde o to, jak můžeme menšiny v Evropě integrovat do naší společnosti. Pokud přijmeme skutečnost, že jsme nezaujatí a tolerantní, pak máme společné východisko. Pokud v druhém kroku rovněž přijmeme, že přibližně 90 % se přiklání k většinové společnosti, že jsme skutečně spojení a bereme integraci vážně, pak jsme stále stejného názoru. Rozděluje nás otázka, jak bychom měli zacházet s přistěhovalci, - kteří nepřijímají to, co jim většinová společnost nabízí, kteří odmítají spolupracovat a kteří nepřijmou základní pravidla, nehledě na to, o jaký druh přistěhovalců se jedná.

Levice v tomto Parlamentu opakovaně předkládá argument, že těmto lidem musíme něco nabídnout. My ve skupině PPE tvrdíme, že přistěhovalci tyto nabídky musí rovněž přijmout. Pokud tento požadavek nepřidáte a tvrdě jej nestanovíte, pokud není stát, který to požaduje,

pak zničíte ochotu občanů lidi integrovat, a pokud státu nedovolíte využít této přísnosti, pro pravici v tomto Parlamentu děláte užitečnou práci. I takto to je přípustné říci.

(Potlesk)

(Řečník souhlasil s položením otázky zvednutím modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Rui Tavares (GUE/NGL). – Pane předsedo, děkuji svému kolegovi Manfredu Weberovi za přijetí této otázky.

Řekl jste, že svoboda pohybu v Evropě není bez limitů – a z právního hlediska máte pravdu – a že může být v jednotlivých případech omezena.

Jaký důkaz máte pro to, že se tento druh deportace provádí na základě individuálního přístupu a jak můžete vyvrátit informace, které máme k dispozici jak z tisku, tak od nevládních organizací, které tyto události sledují, tedy že hlavním a vlastně jediným kritériem pro deportaci je kritérium etnické?

Manfred Weber (PPE). – (DE) Pane předsedo, děkuji za tuto otázku. Odpověď je poměrně jednoduchá. Na otázku, zda bylo právo převedeno do právního řádu, v Evropě neodpovídají politici nebo novináři. V Evropské unii o tom rozhodují soudy. V Evropské unii, a to i ve Francii, máme situaci, ve které se lidé náležející do dotyčných skupin Romů mohou obrátit na soudy a podat jednotlivé stížnosti, jak se již také stalo.

Komisařka zdůraznila, že francouzští soudci jako základ svých rozhodnutí používají i evropské právo. V Evropské unii to tedy nejsou žurnalisté, kteří rozhodují o tom, zda byly právní předpisy provedeny, či nikoliv, ale soudy, a podle prohlášení Komise je jasné, že to tak ve Francii funguje stejně jako v ostatních členských státech Evropské unie.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Dne 24. června tohoto roku jste v odpovědi na parlamentní otázku potvrdili, že zpráva Agentury pro základní práva líčí situaci pro 12 milionů Romů v Evropské unii v pochmurných barvách.

Pokud Komise ostře nevystoupí proti krizi spuštěné vyhošťováním etnik, které provádí francouzské orgány, zůstane rámcové rozhodnutí o boji proti určitým formám rasismu a xenofobie pouhým hezkým úmyslem. To samé platí i pro akční plán Stockholmského programu, který jste ve své řeči zmínil.

Po tvrzení o tom, že určité etnikum údajně oživilo zločinnost, což je nemožné ověřit, a že stovky tisíc Romů údajně ohrožují mír v západoevropských městech, francouzské orgány nepředložily žádný jiný argument než ten, že pár stovek občanů, které přesvědčily, aby se za úplaty dobrovolně vrátili do zemí svého původu, odešlo z mizerných podmínek v provizorních táborech.

Musíme připustit, že kromě Romů ve Francii je v Rumunsku dalších několik stovek tisíc Romů, které jejich vlastní vláda ignoruje, ale které ve strategii zaměřené na jejich integraci a zlepšení jejich situace ve sjednocené Evropě ignorovat nelze.

Obě situace musí být vyřešeny specifickým, vzájemným přístupem. Otázkou není, zda Romové patří jen do Rumunska, nebo do celé Evropy, ale jak lze integrační opatření na evropské úrovni sladit s opatřeními, kterými se zamýšlí zlepšit jejich situaci na úrovni vnitrostátní. Komise se musí posunout od slov, strategií a faktů...

(Předseda řečníka přerušil)

Sophia in 't Veld (ALDE). – Pane předsedo, v Evropě máme vnitřní trh, který je velmi úspěšný. Jedním z hlavních důvodů toho je, že Komise je v prosazování pravidel trhu velmi přísná a důsledná. Přeji si, aby byla Komise stejně přísná a důsledná, když v Evropě dojde na prosazování základních práv a svobod.

(Potlesk)

To je, paní komisařko, důvod, proč má skupina tolik trvala na tom mít zvláštního evropského komisaře pro základní práva. Tím jste vy. A my od vás očekáváme, že vystoupíte, ne kvůli evropským vládám, ale kvůli evropským občanům, a jestliže se vám nelíbí, co vidíte, pak byste před tím, co se v Evropě děje, neměla zavírat oči, ale jednat.

V této sněmovně od pana Barrosa ani od vás nechceme slova. Bez této rozpravy bychom se mohli obejít, kdybychom si byli jisti, že je Evropské komise schopna prosadit pravidla – nejen pravidla v oblasti přistěhovalectví a volného pohybu, ale rovněž základní práva – protože to je jediný způsob, jakým můžeme z Evropské unie učinit společenství hodnot, které je úspěšné stejně jako vnitřní trh.

(Potlesk)

Franziska Keller (Verts/ALE). – Pane předsedo, je velmi dobré a velmi důležité hovořit o integraci Romů a já se divím, že si Komise povšimla až teď, že některé finanční prostředky nebyly správně vynaloženy. Je důležité hovořit rovněž o tom, jak může být reálná situace v členských státech upravena tak, aby vyhovovala potřebám Romů, ale myslím, že to není dnešním hlavním tématem. Dnes hovoříme o masových deportacích Romů prováděných Francií a pro masovou deportaci není ospravedlněním ani nedostatečná integrace.

Je zcela jasné, že Romové ve Francii nejsou vyhošťováni na základě individuálního přístupu, a divím se, že to můžete nevidět. Je velmi děsivé, že Komise, strážkyně Smluv, se to neopováží říci nahlas, že se neodvažuje chránit Smlouvy a Listinu základních práv. Kolektivní trest nemůže připustit. Žádám vás, abyste zaujali pevný postoj a neotáčeli se k diskriminaci Romů ve Francii i v jiných členských státech zády, protože je to ostuda pro Evropskou unii.

(Potlesk)

Derk Jan Eppink (ECR). – *(NL)* Pane předsedo, když jsem pracoval jako korespondent ve východní Evropě, byl jsem problému Romů svědkem. Byl to obrovský společenský problém a socialistické režimy nebyly v té době schopny nalézt řešení. Nyní je to problém, kterému čelí Evropa. Je velmi jednoduché pohlížet na situaci Romů výhradně optikou rasismu a xenofobie, tak, jak to v současnosti činí levice. Skupiny lidí, které ve svých karavanech cestují napříč Evropou bez pravidelného příjmu způsobují nesnáze z dlouhodobého hlediska. To je nevyhnutelné, protože z čeho tito lidé žijí? Evropa umožňuje volný pohyb osob, což je velikou výhodou. Avšak kdo se spoléhá na toto právo, má také povinnosti, o čemž se v Parlamentu hovoří příliš málo. První z těchto povinností je zdržet se působení obtíží. Muži posílají romské ženy do ulic žebrať. Jaká je situace ohledně práv žen v romské komunitě? Viděl jsem děti, jak žebrají v době, kdy by měly být ve škole; jaká je situace ohledně povinné školní docházky? Pokud jsou páčány zločiny, oběťmi jsou obyčejní občané. Obvykle jimi nejsou levicoví političtí vůdci žijící ve svých vzdušných zámcích. Abychom se dostali až na dřeň problémů, vyzývám je, aby byli pohostinní a přijali romskou rodinu do své domácnosti.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedo, Romy obklopuje hodně a předsudků. Velká část již byla řečena. Sdílím rozhořčení některých mých kolegů poslanců, ale ráda bych vám uvedla několik souvislostí, abych vše uvedla na pravou míru.

Na prvním místě bych ráda uvedla, že do událostí, které v létě ve Francii spustily xenofobní, strach podněcující polemiku, nebyl zapojen jediný Rom. To bylo jednoduše jen odvrácení pozornosti. S posíláním lidí, kteří spáchali trestný čin nebo byli podezřeni ze spáchání trestného činu, zpět do jejich země to nemá co do činění. Všechny osoby, které byly poslány zpět, měly čisté trestní rejstříky. Jedná se čistě o zaměření se na etnickou skupinu, z níž se dělá obětní beránek.

Jak se při těchto vyhoštěních postupuje? Jsou prováděna systematicky prostřednictvím evakuačních zásahů v provizorních táborech. Policie přijde, obvykle v brzkých ranních hodinách, a legitimuje jednotlivé osoby. Posléze jsou za použití vzorové šablony sepisovány *hromadné* příkazy k opuštění země. Žádné přešetření případ od případu. Tábory jsou pak zničeny a evakuovaným osobám ani není umožněno vzít si své osobní věci. Existují pro to očitá svědectví.

(Předseda řečníci přerušil)

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedo, Francie se rozhodla, že nechce, aby se na jejím prahu objevil obrovský počet nezvaných Romů, ale oni byli pozváni. Celý problém je přímým výsledkem směrnice 2004/38/ES o právu občanů EU na volný pohyb.

Kterýkoliv občan EU má právo žít v jiném státě EU. Jako mnoho evropských právních předpisů, i toto se v praxi ukázalo absurdní. Z jiných členských států nepřicházejí jen vysoce vzdělaní a kvalifikovaní lidé s vysokou pracovní morálkou. Znamená to, že nemáme žádnou ochranu před vstupem pro společnost nežádoucích a kriminálních živlů.

Francouzské vlády byly myšlenkou Evropské unie vždy nadšené. Nyní tvrdě zjišťují, že nemohou mít EU bez Romů. Francouzi se chtějí připojit k Italům a zvolat „sbohem, Romové“. Ale to nemohou. Je lepší připojit se ke Straně nezávislosti Spojeného království a zvolat „sbohem, Evropská unie“.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Pokud mají státy Evropy společného jmenovatele, není jím měna, hospodářství ani civilizace; jejím společným jmenovatelem jsou cikáni.

Jako historik a sociolog budu používat slovo „cikán“, které nemá žádný hanlivý nebo zahanbující podtext, jelikož výraz „Rom“ je umělý a vymyšlený. Konec konců, přesně před 125 lety Johann Strauss zkomponoval operetu „Cikánský baron“, nikoliv „Romský baron“.

Je nešťastné, že stále přetrvává nedostatečná míra rozlišování mezi Romy a Rumuny. Shledal jsem, že kdekoli jde o cikány, hemží se to po celém světě rasovými předsudky, nepravdivými stereotypy a lživými zprávami. Jsou lidé, kteří je nazývají Romy a nesnášejí je, zatímco já je nazývám cikány a miluji je.

Ani cikánům ani mé zemi, Rumunsku, nelze dávat za vinu to, co se v současnosti děje. Největší vlna migrace cikánů do Evropy proběhla v roce 1241, během velké mongolské invaze. Do Evropy byli přivedeni jako zruční řemeslníci, kteří sloužili pomocným vojskům.

Skutečnost, že po tak dlouhé době je v Rumunsku více cikánů než ve zbytku Evropy, je důsledkem následných vln vyhánění a stíhání, které se ve většině zemí „starého kontinentu“ dělo po více jak 500 let. Rumunsko je nyní pranýřováno, protože bylo příliš tolerantní a pohostinné.

Hromadné vyhoštění cikánů není řešením. Když je váš pohodlný život narušen, není to samozřejmě žádná příjemná zkušenost, ale když jsou páčány zločiny, je nutné právo prosazovat případ od případu spíše než zvolit kolektivní sankce.

Proč je pařížská vláda nevyhostí přímo do Indie, země jejich původu?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Hrozivá situace, v níž se velká část romské komunity nachází, je pro Evropu bezpochyby trapná. Mnoho z těchto lidí žije v zajetí chudoby, z něhož je třeba je neprodleně vysvobodit. Je-li zde však ještě něco trapnějšího, je to politická manipulace a oportunistus, které používají ti, kdo tento problém proměňují na nestoudnou politickou hru. Domnívám se, že je to trapné a skandální i pro Evropu, jelikož tento typ politické manipulace celý problém zkresluje. Skutečný problém se týká situace romské komunity a toho, jak jim z této situace pomoci. To je důvod, proč Evropská lidová strana z plných sil pracuje na zajištění vytvoření účinné strategie pro pomoc těmto lidem; takové strategie, která svede dohromady orgány a členské státy a přímo zapojí Romy. Rovněž je nutné se zabývat právním předpisem o volném pohybu. Tento právní předpis uděluje jak práva, tak povinnosti a obojí je nutné plně uplatňovat. Pokud pak některá osoba poruší právní předpisy, může být deportována. Pokud zejména my ze stran středu tento právní předpis nedokážeme uplatnit v souladu s lidskými právy, pak budou lidé, naši voliči, volit extremistické a populistické strany a budou po nich požadovat, aby tento právní předpis uplatnily ony.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Dámy a pánové, vyjádřím své naprosté odsouzení jednání francouzské vlády, která využila situace Romů k tomu, aby z nich učinila obětní beránky způsobem, kterým tak učinily další vlády států Evropské unie a které v tom i nadále pokračují.

Donucování lidí k tomu, aby opustili zemi, razie v táborech v brzkých ranních hodinách, rozdělování rodin, výhrůžky, ničení nemnohého majetku lidí a vyhošťování: tak francouzská vláda využila Romy tím, že jim dávala za vinu atmosféru nejistoty, zatímco tím zakrývala vlastní nesnáze při řešení hospodářských a sociálních problémů země.

Tato tvrzení a toto jednání je opovrženímhodné a trestuhodné. Přesto však musí poskytnout podnět pro rozhodnou reakci všech, kteří se domnívají, že povinnost podporovat práva jednoduše není jen záležitostí prohlášení, ale nehmátné reality, která nás zavazuje jednat.

Pokud se tedy Evropská komise skutečně domnívá, že má za povinnost vydat rozhodnutí, musí nás bezodkladně a bez vyhýbání informovat, zda francouzská vláda porušila právo EU a Listinu základních práv, či nikoliv. Myslím, že mám tušení, jaká by mohla být odpověď.

Evropská komise musí uskutečnit všechny aspekty akčního plánu na integraci Romů jako součást soudržného přístupu, který bude zaměřen zejména na vzdělání, zaměstnání, sociální péči a zdraví. Za tímto účelem musí být Komise zavázána ke koordinaci politik. Boj proti diskriminaci je jedním ze společných cílů a Komise v této věci musí prokázat silnou politickou vůli. Domnívám se, že to je vhodná výzva pro rok 2010, který je, jak bych chtěla všem připomenout, Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

Sarah Ludford (ALDE). – Pane předsedo, místopředsedkyně Redingová mne rozhodně přesvědčila, že tuto záležitost bude brát vážně a že na ní se svými kolegy tvrdě pracuje.

Přesto jsem však jako ostatní nedočkává, až uslyším rozhodnutí Komise o tom, zda Francie porušila právo EU, či nikoliv. Doufám, že to uslyšíme velmi brzy a že také uslyšíme, zda má Komise v úmyslu zahájit proti Francii – a dalším členským státům, které si to zaslouží – řízení pro nesplnění povinnosti kvůli porušení směrnice o volném pohybu.

Jak řekli ostatní, akceptuji, že dle směrnice o volném pohybu a dle – politováníhodných – přechodných vstupních opatření existují omezení práv trvalého pobytu, ale od Komise chceme přesně slyšet, zda byla porušena.

Jedním aspektem, který nebyl nikde zmíněn, a je to velmi citlivá otázka, která francouzské vládě umožňuje vykroutit se z otázky etnické diskriminace, je, že Francie neshromažďuje údaje o etnické příslušnosti. Když tedy ministr Lalouche na zasedání, kterého jsem se účastnila, prohlásil, že jedna čtvrtina mladých lidí zatčených ve Francii byla rumunské národnosti, vyhnul se tak prohlášení, že to byli Romové.

(Předseda řečníci přerušil)

Catherine Grèze (Verts/ALE). – (FR) Ano, nyní je řada na Francii, aby zažila dobu vyhošťování. Tato hromadná vyhoštění založená na příslušnosti k etnické skupině jsou zcela v rozporu s právem EU. V této éře „socio-sarkozyismu“ mají mí francouzští spoluobčané na jazyku jedinou otázku: „Dnes Romové, kdo zítra?“ Pokud máme „myslet evropsky“, jak nám dnes ráno připomněl pan Barroso, pak přišel čas ukázat, že evropské myšlení není omezeno jen na hospodářskou sféru.

Evropa se brzy musí postavit čelem ke své minulosti a uznat genocidu cikánů. Když slyším některé poslance z extrémní pravice, běhá mi mráz po zádech. Pokud v tuto chvíli chceme zajistit, aby s našimi menšinami bylo zacházeno s respektem, pokud chceme podporovat naše hodnoty a dodržovat Listinu základních práv, která je zahrnuta v Lisabonské smlouvě, máme jen jednu možnost, a tou je odsoudit Francii.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) V Bulharsku je problém Romů obrovský. Stovky tisíc Romů, kteří v Bulharsku žijí, jsou cikánskými barony vědomě udržováni v chudobě. Tito baroni mají příležitost stát se hlavami velkých gangů páchajících organizovanou trestnou činností na úkor bídy ostatních Romů. Každý bulharský občan, který se stane obětí romského zločinu, tímto trpí.

Před vstupem Bulharska do EU bylo mnoho kritiky zaměřeno na naše velmi slabé možnosti integrace způsobené slabou ekonomikou. Co však vidíme dnes? Mocná Francie, zakladatelská země a vedoucí ekonomika v EU, se není schopna vypořádat s integrováním několika stovek Romů, natož pak strádající ekonomika bulharská, kde jich žijí stovky tisíc. Z kroků francouzské vlády netěží nikdo, zvláště ne Evropská unie. Vyhošťování vyzdvihuje do popředí používání dvojího metru nejen vůči Romům, ale vůči všem bulharským občanům, což způsobuje hluboké zklamání. Bulhaři a Útok jakožto konzervativní strana očekávají při řešení těchto problémů projev solidarity. Celoevropský akční plán ohlášený panem Barrosem je zcela zásadní, protože tento problém již celoevropský je.

Děkuji vám.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Diskriminace a kolektivní vyhošťování jsou zakázány. To je zákon, který podporujeme nehledě na politickou skupinu, do níž patříme. Komise musí okamžitě, jasně a veřejně předložit přehled každého případu, označit, kdo nese odpovědnost a určit opatření, která je třeba učinit.

Jakékoli obecné spojování romské etnické skupiny se zločinem vede k rasismu a diskriminaci. Trestní odpovědnost je individuální a je potvrzena důkazy a řízeními.

Přesto bych vám zde ráda upřímně zdůraznila odpovědnost každého člověka, včetně odpovědnosti rumunských orgánů a politiků z každé politické strany za to, co během posledních 20 let udělali či neudělali pro tuto etnickou menšinu. Mimochodem, pro ty z vás, kteří si toho nejste vědomi, jsem rumunská občanka.

Jako členské státy a evropské instituce nyní musíme spojit síly a provést strategii pro Romy nehledě na to, kde se tito lidé nacházejí.

Claude Moraes (S&D). – Pane předsedo, kritickými problémy pro tento Parlament jsou základní problémy chudoby a sociálního vyloučení Romů a my svou odpovědnost budeme brát vážně. Nikdo ale nepochybuje o tom, že důvod, proč jsme dnes zde a proč jsou tu s námi komisaři s Radou, je zjistit, co si Komise, strážkyně Smluv, myslí o francouzské kolektivní akci – jak řekla paní Redingová – proti Romům.

Pokud je to skutečně tak, že si komisařka přeje věc odložit a informovat nás později, je to v pořádku. Ale jsme tu zde, paní komisařko, abychom porozuměli a pochopili, nejen zda prosadíte vašeho rozhodnutí, ale jaké to rozhodnutí je. Je-li zde jen slabá a zmatená odpověď na otázku, zda se jednalo o kolektivní trest – to jsou slova, která jste použila – nebo zda se jednalo o opatření řešená případ od případu, což je vyžadováno směrnicí EU o volném pohybu, pak ji potřebujeme znát. Tuto odpověď od vás očekáváme.

Když ji budeme znát, budeme v pozici, kdy budeme chápat, že ostatní země nemohou jako precedens použít kolektivní trest pro jednu z největších etnických menšin v Evropě. To je dnes pro nás kritický faktor a já vás žádám, abyste byla přesnější, abyste byla strážkyní Smluv. Pouze pak můžeme postoupit k strategii pro Romy, která odstraní základní problémy vedoucí k šíření otázek chudoby a sociálního vyloučení napříč Evropou a kterou si zde v Parlamentu evidentně všichni přejí.

Dnes ale hovoříme o vyhoštěních. Domníváme se, že jsou nezákonná, a domníváme se, že jste podala nedostatečnou a zmatenou odpověď. Buďte přesnější. Buďte strážkyní Smluv.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Myslím, že tato rozprava může být užitečná za dvou předpokladů: jedním je, že povede ke zlepšení životních podmínek obyvatel, jinými slovy 10 milionů Romů, kteří jsou nyní v extrémně zranitelném a ohroženém postavení, a druhým předpokladem je, že nás dovede k tomu, abychom se postavili čelem k naší odpovědnosti. Domnívám se, že si všichni potřebujeme udělat ve věcech pořádek, a nejdříve by s tím měly začít země původu. Potřebují zavést účinnější integrační politiky, jelikož Romové jsou v těchto zemích až příliš často odmítáni a opomíjeni. To se musí změnit. Rovněž hostitelské země, a tím myslím v minulosti Itálii nebo mou zemi, Francii, nyní, ve kterých mají političtí vůdci příliš často budí dojem, že obviňují a označují celou komunitu a využívají Romy jako snadné obětní beránky odpovědné za veškerý strach a nedůvěru. To je nepřijatelné. Evropská unie nemůže tolerovat jakoukoli diskriminační politiku. Ta Evropská unie, která neodhadla rozsah tohoto problému v okamžiku rozšíření. Utracené miliardy nijak každodenní situaci Romů nezlepšily. Potřebujeme dohnat ztracený čas a zavést obsáhlý integrační plán, do něhož by byla zapojena Komise, členské státy a místní orgány, které v přijímání Romů až příliš často nahrazují činnost státu. Děkuji vám.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Ze všeho nejdříve bych chtěl vyzvat kolegy poslance, aby odolali pokušení využít rozpravy na téma „Situace Romů v Evropě“ k dosažení krátkodobých politických cílů a k cílení útoků proti jakékoli jednotlivé vládě v Evropě.

Není vhodné stavět se proti tomuto tématu na základě stranické příslušnosti. Od levice jsem neslyšel žádné konkrétní návrhy, pouze útoky. To, co potřebujeme pro integraci této menšiny, je dlouhodobá strategie. Samozřejmě očekávám, že členské státy budou dodržovat evropské právní předpisy a že zaručí úplné zavedení volného pohybu občanů Evropské unie tím, že dodrží zákonné předpisy a administrativními požadavky platné v každém členském státě. To zahrnuje rovněž stejná práva a povinnosti pro každého jednotlivého občana EU, dovoďte mi silně zdůraznit slovo „povinnosti“.

Je třeba individuálního přístupu. Ten nemůže být všeobecný a nesmí umožnit, aby byly celé národy nebo skupiny odsuzovány nebo označovány kvůli svému etnickému původu nebo jinému menšinovému rysu. Integrace Romů není záležitostí, která by se týkala jen jednoho členského státu, na jehož území se tato menšina v průběhu let usídlila. Je to celoevropská záležitost, pro níž potřebujeme celoevropské řešení.

Potřebujeme strategii sestavenou evropskými orgány, členskými státy Evropské unie, zástupci romské komunity a občanské společnosti. Abychom však zajistili, že tato strategie nebude jen slovy na kusu papíru, musí být úspěšně uvedena do praxe, což vyžaduje odhodlání na obou stranách: jak ze strany menšiny, tak ze strany většiny. Chceme-li nalézt vyváženou odpověď na tuto obrovskou výzvu, jíž náš kontinent čelí, musíme se sjednotit na základě našich společných hodnot tolerance, svobody, bezpečnosti a solidarity.

Závěrem bych řekl, že nechci, aby spojení se Schengenem přímo nebo nepřímo...

(Předseda řečníka přerušil)

Kinga Göncz (S&D). – *(HU)* Vyhoštění Romů z Francie dává vzniknout otázkám ohledně základních práv a základních hodnot. O těch dnes bylo řečeno hodně. Co může být z politického hlediska ještě důležitější, je to, že byla označována a kriminalizována ohrožená a obzvláště chudá etnická skupina. Jedná se o porušení práva nebýt diskriminován, které může vyústit v nebezpečné tendence. Prezident Sarkozy již našel své následovníky. V Maďarsku již krajně pravicová strana Jobbik hovoří o odebrání občanství maďarským Romům a zadržování Romů v táborech. Poslankyně Evropského parlamentu ze strany Jobbik hovoří o vyřešení otázky veřejné bezpečnosti a nucené integraci.

Během léta Komise podnikla pomalé, nejisté a bezvýsledné kroky. Mám nyní několik otázek. Jak Komise zamýšlí naložit s šířením těchto nenávistných projevů, se stále častějším vyloučením na základě etnické příslušnosti, které stále víc a víc zaplavuje Evropu? Kdy budeme mít komplexní evropskou strategii pro Romy, která by mohla zabránit tomu, aby si země tento problém předávaly jedna druhé, a co plánuje Komise udělat pro sledování vynakládaných evropských prostředků, pomocí něhož by zajistila, aby byly skutečně použity na zlepšení situace Romů?

Luigi de Magistris (ALDE). – *(IT)* Pane předsedo, dámy a pánové, rozhodnutí prezidenta Sarkozyho shledávám jako velmi závažné: ve snaze zastřít vnitřní politické problémy, jak se již stalo v Itálii, se pokouší znovu získat podporu kriminalizováním outsiderů a přistěhovalců a využíváním znepokojení lidí ohledně sociálního zabezpečení.

Předtím, než se Evropa stane Evropou trhů, se musí stát Evropou práv, Evropou solidarity a Evropou začlenění. Proto bylo prohlášení prezidenta Sarkozyho okamžitě následováno velmi závažným prohlášením italského ministra vnitra, který si přeje přijmout Sarkozyho metodu a rozšířit ji na občany EU bez příjmu nebo domova.

Spíše než podporování politik pro začlenění snižujících sociální rozdíly a usilujících o sjednocení lidí je cílem opět kriminalizování lidí. To je velmi vážné, protože přistěhovalci, outsideri a lidé na okraji společnosti jsou užiteční, když jsou potřeba, například pro nelegální práce; jinými slovy když mají povinnosti, ale žádná práva. Pokud outsider, Rom nebo přistěhovalec spáchá trestný čin, je potrestán, nesmí to ale být záminkou pro ospravedlnění velmi závažných vyhoštění.

Pokud chce Komise Evropu solidarity, rovnosti a svobody, musí reagovat.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, v rozpravě z dnešního rána jsem již zmínil, že bych byl rád, kdybychom si vzájemně pomáhali brát věci, které říkáme, vážně.

Je-li pravdou, že jak tvrdí socialističtí a liberální kolegové poslanci, chování francouzské vlády je nedemokratické, a je-li pravdou, že Komise je slovy pana Swobody slabá, či dokonce skrytě souhlasí s tímto chováním, proč byl pan Swoboda podpořen členy Komise z řad socialistů a liberálů? Proč tito komisaři nerezignují a nedonutí Komisi a vlády postavit se čelem ke své odpovědnosti?

A pokud je to naopak jen propaganda, pak je to propaganda realizovaná s cílem neřešit jádro problému, protože jádro problému a primární strategie je ta, že ve středu všeho jsou lidé. Občané z romské etnické skupiny jsou lidé, i chudí jedinci jsou lidé, protože obtíže s integrací jsou zaměřeny na okrajové čtvrti a dotýkají se nejchudších vrstev obyvatel; všichni tito obyvatelé potřebují pevná pravidla.

Co bychom měli požadovat? Co požadovala francouzská vláda? Uplatnění směrnice Evropské unie, pro které jsme hlasovali v Parlamentu, stanovení pevných pravidel, aby naši lidé měli dobrou budoucnost.

Rita Borsellino (S&D). – (IT) Pane předsedo, pane Chastele, paní komisařko, dámy a pánové, rozhodnutí francouzské vlády vyhostit více jak tisícovku Romů je krajně závažnou záležitostí, především když uvážíme, že toto opatření bylo učiněno z propagandistických a populistických důvodů v okamžiku, kdy má francouzská vláda daleko k příznivému mínění veřejnosti, jedná se tedy o skutečnou politickou manipulaci.

Toto opatření podrývá především zásadu evropského občanství. Podle směrnice 2004/38/ES o volném pohybu může být tato zásada omezena pouze ve specifických případech a omezení je třeba posuzovat případ od případu. Nedomnívám se, že se tomu tak stalo.

Úkolem Komise, která působí jako strážkyně Smluv, je rychle zasáhnout a pečlivě zhodnotit chování členských států, které je xenofobní a není v souladu s právem EU. Ráda bych rovněž připomenula, že se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se Listina základních práv stala závaznou a zakazuje jakýkoli druh diskriminace založené na etnickém původu či národnosti.

Tato dnešní rozprava nám dává příležitost zjistit, co si Komise a Rada myslí o těchto opatřeních a jaké kroky v tomto ohledu podniknou, v neposlední řadě proto, že se upřímně domnívám, že odpověď Komise přišla trochu pozdě.

Svůj příspěvek zakončím dotazem Komisi a Radě. Co se stalo s akčním plánem pro rozvoj evropské strategie pro Romy a jejich integraci a jak Francie a další členské státy využívají evropské peníze vyčleněné na integraci etnických menšin?

PŘESEDÁJÍCÍ: László TÓKÉS*místopředseda*

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Paní místopředsedkyně, pane komisaři, dámy a pánové, jsem šokován pokrytectvím řady vystoupení, která jsem právě slyšel, a chci říci, že právní stát ve Francii nadále trvá. Nevedeme diskriminační politiku, navíc ani nerozeznáváme menšiny. Republika je jednotná a nedělitelná. Rozhodnutí přijímáme podle jednotlivých konkrétních případů pod dohledem soudu a rozhodnutí o tom svědčí. Děkuji vám, paní komisařko, že jste nám to připomněla. Francouzi si však vybrali bezpečnost. Francie je velkorysá k lidem, kteří tam žijí legálně. Vedeme zákroky proti lidem, kteří tam sídlí nelegálně, a Francouzi netolerují nelegální stav. Existuje samozřejmě volný pohyb. Tento volný pohyb se zajisté uplatní pod podmínkou, že jedinci neruší pořádek a že po uplynutí tří měsíců mají k dispozici dostatečné prostředky. Nelze však hovořit o svobodě, není-li zaručena bezpečnost – to je hlava II Listiny základních práv. Svoboda nemůže existovat bez pořádku, protože svoboda bez pořádku znamená anarchii. Za těchto okolností navíc všichni příslušní místní politici požadují zásah pořádkových sil. Nyní musíme vypracovat široký celoevropský integrační program – něco, po čem navíc volá prezident Băsescu – abychom mohli bojovat proti mafiánským organizacím a obchodu s lidmi, řešit problémy se vzděláním, zlepšovat přístup k sociální péči a zajistit politické zastoupení Romů. Měli bychom vřele přivítat společné řešení. Byla by škoda, kdybychom nemohli najít společné řešení jen proto, abychom odsoudili Francii. Utíká nám politická příležitost a já doufám, že do čtvrtka budeme mít prostředky, abychom toto společné řešení našli.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Pane ministře, paní komisařko, velice vám děkuji za vystoupení. Z vašich vystoupení je však naprosto jasné, že nemáte ponětí o tom, co se děje v romských osadách v Evropské unii a v členských státech EU.

To, co se stalo ve Francii, je jen špička ledovce a rozhodnutí pana Sarkozyho není prvním takovým rozhodnutím evropského státníka. Taková rozhodnutí byla již dříve přijata i v jiných zemích. Byla přijata ve Velké Británii a v Itálii a v budoucnu budou jistě přijata znovu. Je naprosto jasné, že Komise nezareagovala dostatečně, a neděláme z toho politické téma my, socialisté, ale právě vaše skupina, která není schopna uznat, že něco takového je v Evropské unii nepřijatelné.

Paní komisařko, chceme-li skutečně řešit romský problém, musíme přestat s prázdnými slovy a frázemi, které si tu vyměňujeme už několik let. Je třeba provést skutečně důkladnou analýzu a řešit tuto situaci ve spolupráci s Romy, nikoli jen s romskými intelektuály, kteří mají často odlišné představy o tom, jak Romové skutečně žijí, ale přímo se zástupci těchto osad, o nichž jsem hovořila.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Pane předsedajícím, dámy a pánové, kolik častých chybných úsudků o hodnocení jsme tu dnes slyšeli! Hodnocení, která jsou transparentnější, podíváme-li se na práva: na právo nebýt vrácen do vlasti, na němž se všichni shodneme, ale i na právo dětí žít a studovat v důstojném prostředí.

Kdybych nutil své dítě zůstat celé dny v kočárku na křižovatce, kde by bylo vystavené slunci a dešti, a dával mu jíst uprostřed výfukových plynů služebních aut, kdybych tohle udělal, soud by mi dítě vzal. Jestliže členský stát zakročil proti podobné situaci vyvolané etnickými menšinami, křičí se o rasismu.

Článek 7 směrnice 2004/38/ES uvádí, že všichni, kdo jsou zapsáni ve škole z důvodu studia, mají právo pobytu po dobu delší než tři měsíce. Dětem však nesmíme brát otisky

prstů. To znamená, že nemůžeme zjistit jejich totožnost v případě, že jeden den se ve škole objeví jedno dítě, zapíše se docházka a druhý den se objeví jiné a řekne: „Ne, to jsem já.“ Ve škole se nesmí zapisovat docházka jmény, ale hláskami, protože je nesmíte identifikovat, jinak jste rasisté.

Poněkud podivné je pro mne pravidlo, že bychom měli respektovat právo nevracet lidi do vlasti, ale nikoli právo na důstojný život, jenž bychom se měli vynasnažit zaručit i etnickým menšinám v EU, které se vyskytují v naší Evropě.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedající, v dnešní dopolední rozpravě o stavu Unie byla zdůrazněna zvětšující se vzdálenost mezi evropskými orgány a veřejností. Je to politický problém a navíc i evropský problém. Je to tedy ukázka toho, že základem Evropy není jednotný trh a jednotná měna, ale veřejnost, základní práva a prostor svobody, bezpečnosti a práva.

To znamená, že nedostatečná společenská integrace menšiny, jež je objektivně vyloučena, není problémem dotyčné země, nebo problémem těch zemí, v nichž je integrace Romů na vysoké úrovni, jako je Španělsko.

Je to evropský problém, a proto bez ohledu na právní reakci, za niž odpovídá v první řadě Komise a v poslední řadě soudy, existuje politický postup, za který odpovídá Parlament. Parlament musí především jasně říci, že cílené vyhošťování na etnickém základě odporuje potřebné evropské integraci občanů. Dále musí říci, že populistická gesta, která mají údajně překonat problémy vlád členských států spojené s průzkumy veřejného mínění tím, že nalezenou obětního beránka, směřují proti Evropské unii a proti požadované integraci občanů. A konečně musí říci, že při každém pohrdavém gestu vysílajícím signál, že existují vlády, které se nestarají o to, co říkají evropské orgány, protože věří průzkumům veřejného mínění, se budou muset střetnout s Parlamentem, s Komisí a s evropskými orgány jako celkem.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Pane předsedající, téměř všichni vystupující řekli, že právo je v Evropské unii třeba vykonávat rovným dílem, a Komise uvedla, že Francie musí ještě v souvislosti s vyhoštěním Romů zodpovědět některé otázky. Mám pro Komisi následující otázku. Byla stanovena lhůta, v níž má Francie na otázky odpovět? Kdy Komise řekne, že nadešel čas, aby Francie dala jasnou odpověď? A kdy bude na základě toho Komise schopna přijmout jasné stanovisko?

Dále je zde skutečnost, že na integraci Romů se vynakládají velké prostředky. Komisař pro zaměstnanost, sociální věci a sociální začlenění uvedl řadu příkladů, z nichž jedním byl, pokud jsem dobře rozuměl, úspěšný dialog s Romy v Maďarsku. Podle mého názoru nemusí dialog stát moc peněz. Neexistují žádné lepší příklady úspěšných integračních projektů, než je dialog, který byl zahájen v Maďarsku?

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko Redingová, v tom roce, kdy jsem se stala poslankyní EP, jsem vás poznala jako komisařku, která se v mnoha oblastech zasazuje proti diskriminaci, a až doposud jsem si myslela, že je správné, abyste byla komisařkou pro základní práva. vaše dnešní vystoupení, vaše postoje v posledních několika týdnech a to, s jakou váhavostí se zabýváte tím, co se stalo ve Francii, tedy masovou deportací Romů, mě ovšem velmi zklamalo. V tomto ohledu souhlasím s mnoha lidmi, kteří to považují za skandální.

Na jedné straně tvrdíte, že francouzská vláda vám sdělila, že nedošlo k žádné cílené akci, v níž by byla porušena základní práva, a poté na druhé straně později uvádíte, že se chcete

ujistit, že i Francie se řídí evropským právem. To tedy znamená, že Francie porušila v tomto ohledu evropské právo. Proč to neřeknete jasně a jednoduše?

Očekávám od vás stejně srozumitelný postoj, jaký obvykle používá Komise k obraně tržní svobody, jak již bylo řečeno, na obranu svobody usazování a volného pohybu všech evropských občanů, neočekávám od vás prostou kapitulaci.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Země východní Evropy, kde se nacházejí velké romské menšiny, jsou často kritizovány za to, že se o Romy nestarají odpovídajícím způsobem. Po této obecné kritice však nenásledují žádné konkrétní návrhy možných způsobů civilizované a kulturní integrace Romů do většinové společnosti.

Nynější deportace tisíců Romů z Francie do zemí jejich původu ukazuje, že způsob života přistěhovalých romských rodin, jejich hodnotový žebříček a jejich vztah k většinové společnosti jsou nepochopeny dokonce i v zemi, která má bohaté zkušenosti s integrací přistěhovalců doslova z celého světa.

Nechci hodnotit rozhodnutí francouzské vlády. Víím však, že problém Romů nevyřeší. Může se však stát startovacím mechanismem nového společného procesu Evropské unie a členských států směřujícího ke komplexnímu a intenzivnímu řešení tohoto problému. Vedoucí úlohu v tomto procesu by však měla převzít Evropská unie, neboť jednotlivé státy přistupují k tomuto problému víceméně s určitou dávkou egoismu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, vidíme pokusy obvinít prezidenta Sarkozyho z politického akcionismu, aby se odvrátila pozornost od francouzských problémů, ale tato nešťastná deportace Romů svědčí o velkých problémech. Ve stovkách osad žijí Romové uzavřeni v paralelním světě a často upadají do trestné činnosti. To samozřejmě vyvolává obavy a strach v lidech, kteří žijí v okolí.

Nesmíme zapomínat na incident, který vedl k nynější situaci. Důvodem byl, konec konců, útok padesáti maskovaných Romů na francouzské policisty. Volný pohyb, kterému se těší občané EU, nelze používat jako omluvu. Byl bych také rád, kdyby se věnovala pozornost skutečnosti, že zejména Rumunsko má velkorysou politiku udělování občanství, takže hlavně Romům, ale i členům moldavské mafie, se štědře rozdávají pasy.

Pro nás je na jedné straně pochopitelně nepřijatelné chtít neomezený volný pohyb po EU – mobilitu, po které se dnes mnohokrát volalo, zatímco na druhé straně se volně rozdávají pasy a občanství, a podporuje se tak nekontrolovaný příliv lidí do Evropy.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, není to poprvé, co vedeme rozpravu o Romech. Máme samé dobré úmysly, ale upřímně řečeno, výsledky jsou neuspokojivé. Samozřejmě jsme do velké míry zodpovědní všichni. V tomto případě můžeme říci, že pokud jde o integraci Romů, ať hodí kamenem ten, kdo je bez viny.

Chtěla bych nicméně poděkovat Komisi za nové politiky, které dnes načrtla. Byla bych ráda, kdyby byla proběhla důkladná rozprava o těchto tématech, ale to nebylo možné. Jsme svědky obvyklého představení, a co mě znepokojuje nejvíce, je skutečnost, že Romové se používají jako figurky pro politické účely tak, jak je dnes používá levice. Tatáž levice, která po léta vládla na celonárodní i na místní úrovni a která umožnila, aby Romové vedli nedůstojný život v nuzných koloniích, kde jsou děti nuceny žebrať, nechodí do školy atd.

Proto se, pane Swobodo, za vlády levice neskandalizovalo. Neslyšela jsem ani slovo pobouření, když se tyto věci děly. Chtěla bych apelovat na předsedajícího: příště nás nechte vest skutečnou rozpravu o politikách, programech a o faktech.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Viděla jsem kroky a prohlášení používaná ke stigmatizaci etnické skupiny. Slyšela jsem i prohlášení, která vytvářejí negativní obraz státu nebo národa, tedy něco, co je v rozporu s evropským duchem a zásadami a vytváří populistické a xenofobní postoje, které podkopávají zásady EU.

Nemůžeme připustit, aby byly vůči Romům používány předsudky s politickými cíli. V Evropské unii nemůžeme akceptovat existenci lidí první a druhé třídy. Cílem koordinace na úrovni EU musí být zlepšení situace Romů, nikoli omezení práv občanů.

Dvanáct milionů Romů, cikánů nebo kočovníků, jak se jim říká v jejich zemích původu, je společným problémem vyžadujícím společná řešení. Považuji za nepřijatelné jakkoli spojovat otázku Romů a záležitosti týkající se schengenských víz nebo přístupu Rumunska a Bulharska.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Bylo poněkud trapné vidět dnes dopoledne předsedu Komise, jak uhýbá před tímto problémem, ale musím říci, že dnes odpoledne to začalo být směšné. Komisařka pro základní práva nás přijde navštívit a první věc, o které mluví, je trestná činnost? Paní Lullingová, vaším portfoliem jsou základní práva a já jsem existenci vašeho portfolia a energie, kterou jste mu osobně věnovala, obhajoval, ale momentálně vás, paní komisařko, v této roli nepoznávám.

Zatímco tu ovšem mluvíme, základní práva evropských občanů – právo na volný pohyb a právo na nediskriminaci – jsou porušována. Je porušován duch Smluv a není respektována samotná historie této Unie, nejen dávná historie druhé světové války, ale i historie devadesátých let.

Připomeňme si, co jsme všichni říkali Rumunsku a Bulharsku, když chtěly vstoupit do Evropské unie. Říkali jsme, že pokud nepronásledují menšiny, pokud neprovádějí etnické čistky a pokud se chovají v souladu s lidskými právy, mohou vstoupit do Evropské unie. Vstoupily, aby pak viděly, že mocnější země uprostřed Evropské unie mohou naprosto bez problémů dělat věci, které jsme Rumunsku a Bulharsku zakazovali před vstupem do Evropské unie, aniž by si toho Komise povšimla.

Viviane Reding, *místopředsedkyně Komise.* – Pane předsedající, mnohé bylo řečeno a proběhlo mnoho polemik. Neodpovím stejným způsobem, protože se musíme uklidnit a uvědomit si, proč tu jsme. Hlavně proto, abychom řešili problémy, ne proto, abychom další problémy vytvářeli. Jedna konkrétní otázka zněla: Kdo jednal na summitu v Córdobě se zástupci Romů? Odpověď zní: László Andor a já, dva španělské ministři, francouzský státní tajemník a finský ministr. To bylo všechno, z 27 vlád.

Podíváte-li se na dostupné dokumenty o tom, kdo kolik utrácí ve prospěch romské populace, pochopíte, že naše vlády většinou nevyužívají finanční prostředky na investice do zlepšení života romské populace, ale o tom ať hovoří můj kolega László Andor.

Já navážu na vystoupení pana Swobody, protože jeho tón byl stejný jako tón vystoupení mnohých poslanců Evropského parlamentu. Jsem překvapena, protože sdílíme tytéž hodnoty a zásady, a když se podívám na usnesení Socialistické strany, je to doslovná kopie toho, co jsem jménem Komise řikala v srpnu. Budu citovat, co jsem tehdy řekla: „Lituji, že ... řečnické obraty používané v uplynulých týdnech v některých členských státech byly otevřeně diskriminační a částečně pobuřující. Situace Romů je vážná věc. Neměla by být na programu jen v srpnu, ale po celý rok a ti, kteří tvoří politiku, by se jí měli věnovat pozorně a odpovědně. Těm, kdo rozhodují na vnitrostátní úrovni, přísluší důležitá úloha zajistit jak veřejný pořádek, tak sociální integraci všech občanů Evropy, kteří se rozhodli

žit na území jejich státu. Protože Evropa, to není jen společný trh, to je zároveň i Společenství hodnot a základních práv. Evropská komise na to dohlédne.“

Takové bylo oficiální prohlášení Komise. Komise však odmítá dívat se na romskou otázku černobíle a dělat z této záležitosti stranickou a politickou otázku.

Stejně jako vy jsem i já naprosto jasně odsoudila výroky, které se ozývaly nejen ve Francii, ale i v mnoha jiných členských státech. Stejně jako vy se i já domnívám, že volný pohyb je jednou ze základních svobod naší Evropské unie. Celá Komise tuto myšlenku podporuje.

Nejsou zde však jenom práva. Jsou zde i povinnosti a Komise má povinnost vyvážit tato práva a povinnosti, které jsme nepředložili my, ale o nichž rozhodla tato sněmovna v roce 2004, a vyjádřila tak zájmy voličů. Jsme v každodenním styku s francouzskými orgány, abychom dosáhli této rovnováhy práv a povinností v praxi. To jsme řekli jasně, a proto ministři přijeli do Bruselu a vedli velmi upřímné a jasné debaty s Komisí. Řekla jsem vám, co ministři řekli Komisi.

Naše právní služby zároveň nadále analyzují, jaká je na místě situace, neboť nemůžeme členskému státu prostě vyhlásit válku. Existují pravidla pro analyzování toho, co členský stát udělal, a já jsem vám řekla naprosto jasně, že tato analýza ještě nebyla dokončena a že doposud nemáme všechny důkazy, zda šlo o diskriminaci, či nikoli, nebo zda byly použity procedurální záruky, a to na základě posuzování každého jednotlivého případu, s písemným odůvodněným rozhodnutím a s jednoměsíční lhůtou na opuštění země.

To vše se stále analyzuje. Víme, a jsou to nepříjemná fakta, že Francie neprovedla směrnici z roku 2004 o volném pohybu, pokud jde o procedurální záruky, a právě o těchto procedurálních zárukách hovoříme, takže se věci ujala Komise. Proto jsem dnes poslala jménem Komise dopis francouzským orgánům právě k této otázce. Můžete si být jisti, že pokud existuje zákonný důkaz týkající se Francie nebo kterékoli země, budu jednat, a z minulosti víte, že já mohu obvinít i „velké“ země a obvykle to u Soudního dvora vyhrávám. Ale abych u Soudního dvora vyhrála, musím mít solidní podklady, není možné přijít jen se stranickými politickými prohlášeními. Komise je solidní organizace, která se musí držet pravidel, a přesně to Komise dělá a nadále dělat bude.

Lituji jedné věci. Zapomeňme na stranické a politické vášně, neboť to je v politice normální. Lituji, že jsme vlastně jen velmi málo hovořili o osudu Romů, a přitom jsme tady právě proto.

Měli jsme sdělení a akční plán. Máme romské platformy. Všechna opatření držíme v rukou. Proč se tato opatření neuplatňují? Máme tu past chudoby a diskriminaci. Měli byste Komisi pomoci přimět členské státy, aby tato opatření uplatňovaly. Peníze jsou k dispozici, ale nepoužívají se k řešení problému.

Proč je tomu tak? Já osobně jsem přesvědčena, že by tomu tak mohlo být proto, že v našich členských státech není příliš populární vzít si peníze z EU a investovat je do romské komunity. Doufám, že se mýlím a že se na základě pěti iniciativ, které jsem navrhla, věci v budoucnu změní. Spoléhám na to, že mi Parlament pomůže pokročit tímto směrem, protože sama, s pomocí pana Andora, to nedokážu.

Potřebuji vaši pomoc, ale ne ve stranických polemikách. Potřebuji vaši pomoc při konkrétních akcích, které mají řešit a překonávat problémy.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Pane předsedající, právě diskutujeme o velmi důležitém tématu. Více než dvacet kolegů poslanců však nemělo možnost se k této záležitosti vyjádřit.

Navrhuji proto, že v budoucnu by měl předsedající mít možnost změnit pořad jednání a prodloužit rozpravu tak, aby všichni kolegové poslanci měli možnost zúčastnit se tak důležité rozpravy, jako je tato.

Hannes Swoboda (S&D). – Pane předsedající, budu velmi stručný. Zaprvé, paní komisařko, rozpravu o romských záležitostech jsme vedli před několika měsíci. Parlament o takovou rozpravu usíloval.

Zadruhé, nejsem zcela spokojen, ale to, co jste nyní uvedla ve své odpovědi, bylo přesvědčivější a jasnější než to, co jste řekla na začátku rozpravy.

László Andor, člen Komise. – Pane předsedající, stejně jako v minulosti budu i v budoucnu vždycky k dispozici k diskusi o romských záležitostech.

Svou část odpovědi zaměřím na několik klíčových bodů. Na začátku tohoto roku, krátce poté, co začalo funkční období této Komise, vedla moje první oficiální návštěva do Paříže na zahajovací konferenci Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Velký dojem na mne udělala atmosféra a velmi upřímný úmysl nevládních organizací a představitelů vlád řešit chudobu a spolupracovat na tom, co jsme později nazvali cíli Evropy 2020.

Není pochyby o tom, že události uplynulých dvou měsíců nebyly tím, co jsme si představovali a co jsme podporovali v únoru v Paříži. Pro mnohé z nás je to zklamání a já chápu tu část této sněmovny, která je k tomuto vývoji velmi kritická.

Přestože však chápeme velmi složitou povahu těchto problémů, myslím si, že bychom měli obrátit svou pozornost k mnohem skandálnější situaci, která panuje v zemích původu Romů, kteří nyní čelí obtížné situaci, neboť Francie a další země se rozhodly je vyhostit. Hovoříme o přibližně deseti milionech lidí, z nichž mnozí žijí v nemožných podmínkách.

Není pravda, jak jsem slyšel v jednom z dnešních prohlášení, že tito lidé se nikdy neintegrovali. Není pravda, že Romové nejsou kulturně, nebo z jakéhokoli jiného důvodu, schopni se integrovat do většinové společnosti. Zde musím prohlásit, že přestože je to komplikovaná záležitost, většina Romů měla před rokem 1989 zaměstnání. Velmi často byli chudí a prováděli nekvalifikované práce, ale byli do určité míry integrováni na trhu práce a měli základní životní úroveň.

Musíme jasně říci, že změna hospodářství znamenala rovněž rozvrat. Romové se zjevně stali hlavní obětí tohoto přechodného období. Jestliže to neuznáme, nepochopíme dnes podstatu problému a neuvědomíme si, jak velké úsilí je třeba vyvinout. Musí to být evropské úsilí, neboť postižené země nemají dostatek prostředků, energie a odhodlání, aby tento problém vyřešily samy.

Rád bych kategoricky odmítl domněnku, nebo obvinění, že Komise si až nyní povšimla, že některé z těchto finančních prostředků, tedy Sociální fond a strukturální fondy, nedosahují svých cílů a nic nepřinášejí výsledky.

O tom jsme jednali velmi otevřeně v Córdobě za účasti pana George Sorose. Jednali jsme o tom na parlamentní konferenci, které předsedal pan Swoboda, a je řada dalších setkání, která se tím mají zabývat. Na dvoudenní červnové konferenci Evropského sociálního fondu byla této věci rovněž věnována pozornost, stejně jako na konferenci, která se koná v těchto dnech v Budapešti. Podobné konference jsou plánovány na příští rok do Bulharska a na Slovensko. Ta hlavní, již se má zúčastnit i prezident Băsescu, se bude konat v říjnu v

Bukurešti a bude se zabývat výhradně tím, jak by bylo možno lépe využívat evropské fondy na řešení těchto problémů.

Společně s Parlamentem vyvíjíme velkou aktivitu při zavádění nového programu mikrofinancování. Jedním z hlavních argumentů pro tento program mikrofinancování je skutečnost, že marginalizovaným komunitám, zejména Romům, se většinový finanční sektor ani evropské finanční programy dostatečně nevěnují a nepomáhají jim.

Potřebujeme ale dlouhodobou strategii. Nikdo nesmí věřit tomu, že existuje zázračné řešení, nějaká rychlá náprava tohoto problému, a že jde jen o to najít rychlé řešení. Potřebujeme dlouhodobou strategii. Máme dlouhodobou strategii, konkrétně strategii Evropa 2020, s číselnými cíli a pevné odhodlání bojovat s chudobou. Členské státy pracují na svých vlastních reformních programech. Nebylo by prostě přijatelné, kdyby v zemích, kde žije velký počet Romů, chybělo pevné odhodlání zavést pro romské komunity programy na omezení chudoby spočívající v zaměstnanosti, a což je stejně důležité, ve vzdělání.

Nejdůležitější je vzdělávání v raném dětství. Komisařka Vassiliou je při všech těchto diskusích v duchu s námi a bude i členkou pracovní skupiny navrhované Viviane Redingovou, až bude skupina zřízena. Začíná to vzděláváním v raném dětství a pokračuje to vhodnou přípravou na účast na trhu práce. Je to ale namáhavý boj a bude stát spoustu energie.

Souhlasím však se všemi, kdo zdůrazňují, že bychom tuto bezprostřední situaci měli brát vážně a neměli bychom jen hovořit o dlouhodobých plánech na integraci. Existuje totiž riziko rozrůstání rasismu a xenofobie. Jak řekl předseda ve svém dnešním dopoledním projevu, rasismus a xenofobie nemají v Evropské unii naprosto žádné místo.

Předsedající. – Nakonec bych rád přidal subjektivní poznámku. Vzhledem k tomu, že předsedám této schůzi, nemohu přispět do diskuse na toto téma, ale předal jsem svůj komentář písemně, neboť toto téma považuji za velmi významné.

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, chci říci v rychlosti jen pár slov na zakončení této rozpravy, která je zajisté mimořádně zajímavá. Chtěl bych říci, že tato rozprava by byla užitečná, pokud by nám v budoucnosti pomohla pokročit ve věci integrace Romů. Myslím si, že právě to si musíme odnést z této časné odpolední rozpravy. Jak jsem již řekl, tato problematika se obvykle odráží v závěrech, k nimž dospívá Rada v různém složení, včetně Rady ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO). Cílem všech těchto závěrů je podpora integrace Romů v členských státech. Při četbě různých dokumentů Rady můžete posoudit, jak často se Rada pravidelně tímto problémem zabývá a vystupuje proti stigmatizaci etnické skupiny. Belgické předsednictví navíc nedávno zdůraznilo, že integrace je nadále jednou ze základních zásad Evropské unie a že tato věc si zaslouží projednávání na příslušných fórech. Aby byla tato rozprava solidní, musí zahrnovat všechny dotčené země a musí být vedena s chladnou hlavou, což je zásadní. Pochopitelně jsme dobře zaznamenali nedávná rozhodnutí Komise a žádost o svolání společného zasedání Rady EPSCO a Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci. Vhodnost této žádosti nebudu již dále komentovat. Chtěl bych jen říci, že Rada EPSCO tuto žádost stejně částečně předvíдалa, neboť problematika integrace Romů byla zařazena na program jejího příštího zasedání, které se bude konat 21. října.

Předsedající. – Obdržel jsem šest návrhů usnesení⁽¹⁾ předložených v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 9. září 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Jsem pevně přesvědčena, že problémy, jimž Romové čelí, nemohou být řešeny za pomoci drastických opatření. Musíme zasáhnout zodpovědně a zapojit do tohoto procesu všechny evropské státy bez ohledu na to, jak se toto úsilí může zdát těžké. Romové jsou evropskými občany a musí požívat veškerých základních práv zaručených evropskými právními předpisy: práva na usazení a pobyt a práva na volný pohyb. Porušení těchto práv ve Francii vytváří nebezpečný precedens a může mít dlouhodobý negativní dopad. Myslím si, že naší povinností je vyhnout se obviňování a zejména kriminalizaci určité skupiny přistěhovalců, a to hlavně proto, že dobrovolně repatriovaní Romové měli čistý trestní rejstřík. Také se domnívám, že řešením není vypovězení romských občanů z jednoho regionu Evropy do jiného, nebo dokonce provádění hromadného vyhošťování. Musíme podniknout společné evropské kroky směřující k integraci této menšiny a vypracovat evropskou strategii pro Romy. Mezi prioritní oblasti této strategie bude muset patřit vzdělávání, zdraví a přístup na trh práce. Pro nás je velmi důležité společně najít konkrétní řešení podporující sociální začlenění Romů a v žádném případě nedovolit, aby se zástupci této komunity cítili být odsunuti na okraj.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), písemně. – (RO) Chtěl bych zdůraznit, že vypovídání romských občanů, které provádí francouzské orgány, neporušuje nutně Smlouvu. Tuto záležitost je třeba zkoumat případ od případu, neboť evropští občané nemají bezpodmínečné právo na volný pohyb, ale toto právo je třeba vykonávat v souladu se směrnicí 2004/38, v níž se jasně stanoví podmínky pro jejich pobyt. Občané EU mohou být navíc vypovězeni z důvodů bezpečnosti, veřejného pořádku a veřejného zdraví. Problém nelegálnosti těchto opatření vyvstane jen tehdy, jestliže byli vypovězeni Romové, kteří mají legální pobyt. Na druhé straně Romové, stejně jako ostatní občané Evropy, mají jek práva, tak povinnosti. Řešením je vypracování účinné a soudržné evropské strategie na podporu sociálního začlenění Romů, aby mohli plnit své občanské povinnosti. Dalším klíčovým aspektem je vykořenění diskriminace tím, že se změní způsob, jakým lidé Romy vnímají. Ani Francie, ani ostatní členské státy by neměly ponechávat plnou odpovědnost za řešení situace Romů na bedrech Rumunska. Pokřivené informace v médiích ve Francii a snaha využít vypovězení Romů pro volební účely, jsou naprosto neúčinné. Při řešení tohoto citlivého problému musíme prokázat solidaritu a odpovědnost. Naše schopnost toho dosáhnout je zkouškou hodnot, které EU po léta hlásá.

Corina Creţu (S&D), písemně. – (RO) Naprosto odsuzuji porušování lidských práv francouzskou vládou při kolektivním vypovídání Romů. Tento model extrémistického populistického chování podporovaný Silviem Berlusconiem bohužel funguje i v zemi, která ráda prohlašuje, že je domovem lidských práv. Zároveň musím poukázat na Evropskou komisi, že její pasivní postoj vůči porušování ustanovení článků 14, 27 a 30 směrnice 2004/38 ve Francii signalizuje její spoluúčast na zachování a neustálém obnovování diskriminace největší evropské menšiny. Situace Romů se zhoršuje, a to jak v důsledku neexistence koordinované politiky evropské integrace, tak v důsledku extrémistických

⁽¹⁾ Viz zápis.

činů, které ohrožují evropské hodnoty. V důsledku toho vyzývám Komisi k rozhodnému zákroku, kterým by skoncovala s hromadným vypovídáním Romů v souladu s pravomocemi, které jsou jí svěřeny na základě článku 258 konsolidovaného znění Smlouvy o EU. Jinak se vystavujeme riziku, že se toto nedemokratické ostudné chování bude šířit, jak bylo uvedeno v prohlášeních zástupců finské vlády a ve zpětné vazbě ze včerejší neformální ministerské schůzky v Paříži.

George Sabin Cutaș (S&D), *písemně*. – (RO) Každému je jasné, že volný pohyb v rámci EU je základním právem, které je evropským občanům zaručeno. Dalším zásadním právem je nestát se cílem akcí z důvodu pohlaví nebo rasy, etnického nebo sociálního původu nebo z důvodu toho, že hovoříte konkrétním jazykem, vyznáváte určité náboženství nebo máte určité politické přesvědčení. Proto bych rád zdůraznil, že pokus spojovat sociální integraci některých občanů EU s procesem přístupu Rumunska nebo Bulharska k schengenskému prostoru je neodůvodněný a nespravedlivý. Zodpovědnost za sociální integraci Romů neleží jen na Rumunsku, Bulharsku nebo Francii, ale na Evropě. Z tohoto důvodu se domnívám, že integrace Romů musí být pro EU prioritou a že členské státy musí nalézt společné řešení ve spolupráci s Evropskou komisí.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písemně*. – (RO) Usnesení Evropského parlamentu o vyhošťování Romů z Francie je nutným krokem v boji proti nepravostem páchaným pravicovými vládami. Tímto usnesením požadujeme, aby byla respektována základní práva, která náleží občanům Evropské unie, právo na svobodu pohybu a na přístup na trh práce.

Francouzské orgány sice tvrdí, že navrácení Romů bylo dobrovolné, ale jsou k dispozici nespočetné výroky, které prokazují opak. Rozhodnutí francouzské vlády svědčí o tom, že tato vláda není schopna zvládnout takovou situaci. Politicky viděno současná francouzská vláda vytváří obětního beránka a doufá, že na jeho účet nasbírá politické body. Francie musí přehodnotit svůj postoj vůči přistěhovalcům bez ohledu na jejich národnost nebo etnický původ.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písemně*. – (RO) Situace romských občanů, kteří spáchají trestný čin ve státech EU, musí být řešena bez obecných předsudků a stereotypů založených zejména na nepřijatelných kritériích, jako je etnický původ, a bez uplatňování kolektivního přístupu. Pokud jde o situaci romských komunit, Evropská komise musí požádat členské státy, aby uplatnily konkrétní opatření a pomohly jim tak řešit problémy, které byly v každém státě zjištěny, ve spolupráci s jejich zastupitelskými strukturami. Komise navíc může tento přístup podpořit přidělením dodatečných prostředků z rozpočtových linií, které zůstaly nevyužité. Problematika sociální integrace občanů Evropské unie nemá nic společného se schengenským *acquis* a nepadá do této oblasti. Schengen je společný prostor volného pohybu a Rumunsko splňuje požadavky *acquis* Společenství v oblastech, jako je policejní spolupráce, ochrana osobních údajů, víza a ochrana námořních a pozemních hranic, což potvrdily všechny odborné posudky. Rumunsko tedy již prokázalo, že je schopno účinně řídit tok přistěhovalců na vnější hranici schengenského prostoru v souladu s normami, kterými se řídí stávající členské státy Schengenu, které se vsoučasné době stímto problémem potýkají.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *písemně*. – (RO) Všichni evropští občané musí dodržovat vnitrostátní a evropské zákony. Romové jsou evropskými občany. Všechny členské státy musí dodržovat své vlastní zákony a zákony EU. EU má 27 členských států. Skutečností je, že Romové představují určitý problém. Nemá to nic společného s okolnostmi, za nichž

čelí diskriminaci, ale sjech sociální situací. Jde o situaci vnucenou obecně hospodářskými poměry, ale zejména různými aspekty jejich vlastní tradice: kočování anizká vzdělanost mají za následek nedostatečnou odbornou kvalifikaci. Chceme-li skutečně vyřešit tento konkrétní problém, musíme vypracovat a zavést evropskou politiku, kterou by zavedly všechny členské státy. Tato politika musí být založena především na vzdělání. Vzdělání může nabídnout pracovní příležitosti, které významně přispějí k sociální integraci Romů.

Katarína Neveďalová (S&D), *písemně.* – (SK) Dámy apánové, situace romské menšiny vEvropě je skutečně kritická. Příslušníci této skupiny jsou často oběťmi útoků, adokonce ietnických čistek. Ráda bych se připojila ke kritice nedávných kroků francouzské vlády, která vypověděla několik stovek těchto občanů Unie a zastrašovala je různým porušováním právních předpisů. Pravdou však je, že nevíme ožádném jiném masovém vyhošťování lidí, kteří byli obviněni z podobného porušování právních předpisů. Události ve Francii lze proto charakterizovat jako etnickou čistku. Moje otázka zní: kdo to bude příště? Budou to občané patřící k jiným menšinám nebo přistěhovalci? V EU se pohybujeme po velmi tenkém ledě. Tolerovali jsme taková opatření v minulosti v případě jiných členských států, konkrétně Velké Británie a Itálie, a je to tu znova. Musíme se jednoznačně distancovat od takových opatření a přísně trestat země, které je uplatňují. Takovými opatřeními vytvoříme dvojí úroveň rovnosti a Romové skončí na té nižší úrovni. Musíme najít řešení této situace. Podle mého názoru bychom měli více investovat do vzdělání této komunity, neboť to je jediná možná cesta. Možná už je příliš pozdě na záchranu nynější generace, ale snad můžeme zachránit generace budoucí.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně.* – (IT) Musíme zahájit vážnou diskusi s cílem nalézt evropské řešení problému, kterým je postižena řada našich států. Tuto diskusi musíme vést ovšem konstruktivně a musíme se vyhnout okázalým pózám nebo demagogii.

Evropská levice již zase ukázala, že je slepá tvář v tvář takovému výjimečnému stavu, jako je situace Romů, který nechtěla a ani neuměla řešit. Využívá tento problém k rozdmýchávání plamenů a dělá z tohoto výjimečného stavu čistě propagandistický nástroj.

Já jsem vždycky podporoval společnost, v níž vládne začlenění a přijetí všech, a právě proto všichni, kdo chtějí být součástí takové společnosti a národa a integrovat se do nich, musí dodržovat určitá pravidla. Socialista Tony Blair řekl, že přistěhovalectví a splývání kultur vždycky představuje určité obohacení, ale lidé, kteří přicházejí do jiného státu, jsou konfrontováni s jistým hodnotovým systémem. A těmito hodnotami se musí řídit všichni. Právě proto, ponecháme-li stranou veškeré kulturní nebo náboženské rozdíly, existují některé společné zásady právního státu, které jsou součástí našeho kolektivního dědictví, a všichni je musí respektovat.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *písemně.* – (FI) Základní hodnoty Evropské unie zahrnují respektování lidské důstojnosti, toleranci a otevřenost. Dále je jedním z opěrných pilířů EU volný pohyb osob. S Lisabonskou smlouvou se stala Listina základních práv právně závaznou a dodala váhu dimenzi lidských práv v Evropské unii. Situace týkající se evropských Romů ukazuje, že v oblasti rovnosti v každodenním životě a v oblasti uplatňování základních práv máme stále co dohánět. Pokud jde o právní nástroje dostupné na evropské úrovni, problémem, mimo jiné, je, že Evropská komise nemůže kromě jiného zasahovat do věcí, které nejsou – alespoň v současné době – v její kompetenci, a to navzdory právní závaznosti Listiny základních práv. Směrnice o rovnosti, která zakazuje všechny formy diskriminace, a pokrok, který zaznamenává Rada, je podle mého názoru nejdůležitějším nástrojem v boji proti diskriminaci Romů a mnoha dalších občanů Evropy.

Existuje mnoho zranitelných skupin, včetně starších lidí a sexuálních menšin. Je třeba zajistit, aby směrnice měla horizontální dosah a bránila jak aktivní, tak pasivní diskriminaci na jakémkoli základě a aby neobsahovala žádné mezery a výjimky. Vevropské civilizované společnosti, která respektuje lidská práva a rovnost, není místo pro diskriminaci a každý znás by měl mít stejnou šanci podílet se na životě takové společnosti. Základní práva je třeba uplatňovat ihned, ne až za pět nebo za deset let.

Cristian Dan Preda (PPE), *písemně*. – (RO) Romové nejsou jen největší menšinou, ale i nejvíce marginalizovanou komunitou v Evropské unii. Jestliže se spor mezi pravíci a levíci posune z vnitrostátní na evropskou úroveň a jestliže se v důsledku toho vyvine místo větší politické odpovědnosti větší společenská nesnášenlivost, jejich osud se nezlepší. Romové potřebují politiku začlenění na vnitrostátní úrovni bez ohledu na to, v které zemi žijí, a zásah na evropské úrovni, jestliže není vnitrostátní úroveň odpovídající, jako v případě, kdy jde o přistěhovalecké komunity. Zkušenost některých nevládních organizací v Rumunsku nebo v Bulharsku, ve Francii nebo ve Španělsku by však měla vládám nebo agenturám EU poskytnout modely osvědčených postupů.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *písemně*. – (RO) Chtěla bych se připojit k těm, kdo odsoudili nepřijatelná opatření francouzské vlády proti Romům. Romská populace je největší etnickou menšinou v Evropské unii. Hovoříme o 10 nebo 12 milionech lidí, což je více než počet obyvatel Belgie. Problémy Romů nejsou problémy konkrétního státu, jsou to problémy Evropské unie. Dokud to nepochopíme a nebudeme se tím zabývat, každé přijaté opatření skončí neúspěchem. Problematika romské integrace se nevyřeší nuceným vyhoštěním nebo násilím, bonusy ve výši 300 EUR nebo sympózií o kulturní rozmanitosti. Budeme-li takto pokračovat, budeme plýtvat časem a prostředky a problém se bude zhoršovat, zatímco romská populace bude chudnout, bude stále více vyloučena a bude inklinovat k trestné činnosti. Musíme skoncovat s drsným přístupem a vážně se podívat na příčiny jejich chování, což znamená na jejich tísnivé poměry, pokud jde o vzdělávání a zdravotní péči, na znemožněný přístup na trh práce, na diskriminaci a neúčinnou kontrolu trestné činnosti. Jasná strategie integrace těchto lidí do společnosti se musí snažit dosáhnout konkrétních dlouhodobých cílů. Tato opatření musíme přijmout společně, nesmíme si donekonečna přehazovat horký brambor z jednoho státu do druhého.

Bogusław Sonik (PPE), *písemně*. – (PL) Romové, neboli cikáni, jak se jim kdysi říkalo, jsou hodni stejného respektu jako všechny ostatní etnické skupiny. Je to lid, který je v Evropě přítomen po staletí. Romové přinesli do evropské kultury také bohatství své kultury a tak by měli být vnímáni – se svou poezií, písněmi a hudbou, se svými řemeslnými dovednostmi a se svou tradicí cestovat a donekonečna kočovat. Byly pokusy je vyhladit, zatímco jiní se pokoušeli je usídlit, naučit je vzdát se svých zvyků a přimět je zřít se svých tradic a hodnot. Neuspěli – Romové jsou stále s námi. Svět se však mění. Dnes je jejich svět od základu odlišný od světa, který je obklopuje – tedy svět, jenž ovládla myšlenka kariéry za každou cenu, spotřeby, zbohatnutí a úspěchu. Tato situace je výzvou pro nás všechny, pro celou Evropu. Evropská unie musí vyvinout účinné podpůrné programy pro příslušníky této komunity tak, abychom respektovali jejich tradice a zároveň jim umožnili prolomit izolaci a vyloučení. Evropská unie nebyla založena jen pro to, aby lidé žili v klidu a bohatli. Musí se vypořádat i s nejobtížnějšími problémy. Nevěřím ani tomu, že by některý členský stát Evropské unie nebyl schopen postavit skutečné pachatele trestných činů před spravedlnost a místo toho by se prostě spokojil s obecným podezříváním některé skupiny z toho, že má sklony k páchání trestných činů.

Michèle Striffler (PPE), *písemně. – (FR)* Situace Romů v Evropě je problém, který se mne zvláště dotýká, ne jako francouzské poslankyně EP, ale jako evropské občanky. Velká většina Romů je evropskými občany. Jako takoví plně požívají volného pohybu a práva pobytu podle smluv a směrnice 2004/38/ES.

Toto právo je však, stejně jako všechna práva, spojeno s povinnostmi. Navíc právo ve všech svých dimenzích musí být dodržováno všemi. Odhaduje se, že v současné době je v Evropě 11 milionů Romů. Je zřejmé, že je to záležitost celoevropská, a moje skupina je doposud jediná, která prokázala, že se nad touto věcí zamyslela a konstruktivně přispěla k této rozpravě.

Musíme například uvážit, jak co nejlépe mobilizovat evropské fondy, abychom zlepšili podmínky pro integraci Romů v zemi jejich původu. Na evropské úrovni musíme také zavést do praxe strategii pro romskou menšinu a zapojit romskou komunitu do jejího rozvoje, provádění a sledování.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *písemně. – (HU)* V několika uplynulých týdnech události ve Francii na jednu stranu ukázaly, že přílišné zjednodušování problému nemůže vést k trvalému řešení, které by zlepšilo situaci těch, jichž se to týká. Romové jsou zvláštní menšinou v tom smyslu, že mají statut dvojí menšiny. Tvoří etnickou komunitu a většina z nich patří ke společensky znevýhodněným společenským skupinám. Dnes jsou Romové stále oběťmi diskriminace, marginalizace a segregace v mnoha oblastech veřejného a soukromého života. Romská komunita stále není ve všech členských státech uznána za národnostní nebo etnickou menšinu a netěší se proto ve všech dotyčných zemích právům spojeným s tímto statutem. Výsledkem je, že jejich schopnost plně se účastnit veřejného života je omezená, a v mnoha případech ji lze realizovat pouze na dobrovolnické bázi. Většinová společnost a Romové sdílejí společenskou odpovědnost za asymetrickou integraci romských komunit. Většinová společnost musí přijmout Romy bez asimilace a podporovat je jako znevýhodněnou společenskou skupinu. Romové musí na druhou stranu přijmout pravidla většinové společnosti jako celku a měli by vyvinout větší iniciativu při řešení svých vlastních problémů. Dalším poučením z událostí ve Francii je skutečnost, že sociální integraci romských komunit nelze provádět pouze na vnitrostátní úrovni. Kromě místní, regionální a celostátní úrovně musí členské státy spolupracovat i na úrovni EU. V rozpočtovém období po roce 2013 je třeba na tento úkol vyčlenit značné prostředky ze strukturálních fondů EU a z Fondu soudržnosti.

László Tókécs (PPE), *písemně. – (HU)* Den co den jsme svědky prudkých útoků na francouzskou politiku a na přísná opatření proti rumunským a bulharským Romům. Někteří socialisté a liberálové nazývají prezidenta Nicolase Sarkozyho populistou, xenofobem a rasistou, když pro své stranické politické cíle využívá neštěstí cikánů, kteří zamířili do západní Evropy. Problém vyhoštěných Romů byl bohužel příliš zpolitizován. Mnoho lidí jednostranně přeceňuje zásadu volného pohybu v rámci Evropské unie a zapomíná, že problém Romů ve střední a východní Evropě nelze vyřešit emigrací nebo kočováním po celém kontinentu. Jejich situace může být uspokojivě řešena pouze v jejich domovských zemích, členskými státy a ve spolupráci s EU.

Někteří lidé, vedeni čistě propagandistickými cíli, rovněž zapomínají, že volný pohyb nemůže být sám o sobě cílem. Naopak. Právo zůstat ve své domovské zemi a vést v ní důstojný život je základní univerzální a evropskou hodnotou, na niž má právo i největší evropská etnická a sociální menšina. Musíme se proto vynasnažit zajistit, aby se všichni občané Evropské unie cítili ve své vlastní zemi doma, a aby proto nebyli nuceni hledat

štěstí v zahraničí. Nejlepší odpovědí pseudodemokratickým obráncům Romů, jejichž chování hraničí s politickým cynismem, mohou být slova nositele Nobelovy ceny Elieho Wiesela: Romové nejsou ostatně posíláni do Osvětimi, ale jen do Rumunska.

Traian Ungureanu (PPE), *písemně* . – Existují dva způsoby, jak řešit romskou otázku. Jedním z nich je přidat se k našim socialistickým a liberálním kolegům a prohlašovat: Teď jsme všichni rasisté! To by ale přineslo užitek jen morálním gestům levice. Romům by to nijak nepomohlo.

Druhým způsobem je poctivě řešit skutečný problém. Měli bychom připustit, že právo na bezpečnost a právo na volný pohyb jsou stejně důležitá. A navíc, místo abychom spojovali romský problém s přistoupením Rumunska k Schengenu, měli bychom si uvědomit, že Rumunsko udělalo mnoho pro vzdělávání a integraci Romů. Na rumunských zkušenostech bychom měli stavět ve spolupráci s ostatními evropskými státy, neboť romský problém není národním problémem, ale je celoevropskou skutečností, která vyžaduje celoevropskou politiku.

12. Humanitární situace po záplavách v Pákistánu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o humanitární situaci v Pákistánu po záplavách.

Kristalina Georgieva, *členka Komise* . – Pan předsedající, chtěla bych vám poděkovat za to, že jste zařadil Pákistán na program jednání. Ještě důležitější je, že bych chtěla poděkovat Parlamentu za jeho dosavadní aktivní příspěvek k reakci EU tím, že letos v létě zorganizoval velmi užitečná zasedání na úrovni výborů a velmi rychle uplatnil svou kontrolní pravomoc, vlastně během jednoho dne. To nám umožnilo rychle přijmout finanční rozhodnutí a zajistit, aby pomoc byla na cestě.

Mým dnešním úkolem je zprostředkovat dojmy nabyté při mé nedávné misi do Pákistánu, stanovit v našem úsilí další kroky a závěrem uvést poučení, která si Evropská unie může odnést.

Začnu tedy svými dojmy z Pákistánu, kterým dominuje skutečnost, že situace je neskutečně složitá a že jde ve skutečnosti o dvě katastrofy v jedné.

Na severu jsou 3 miliony vnitřních vysídlenců a uprchlíků, kteří museli uprchnout před ozbrojenými konflikty jen proto, aby viděli své tábory a nově vystavěné domy spláchnuté a své nově vybudované životy v troskách. Po proudu řek na úrodných pláních jižního Pákistánu ztratily venkovské komunity nejen své domovy, ale i své živobytí a velkou část pákistánského hospodářství, o něž se celá země opírá.

Od doby, kdy jsem informovala Výbor pro rozvoj, čísla signalizující dopad této katastrofy skutečně vzrostla. Celkově bylo záplavami postiženo více než 20 milionů Pákistánců po celé zemi. Více než 12 milionů lidí potřebuje okamžitou pomoc.

(Předsedající požádal některé poslance o klid.)

Vím, že záležitost, kterou jste projednávali předtím, je velmi důležitá, neboť jde o evropské hodnoty. Stejně tak jako ta, s níž se na vás obracím nyní. Takže vám děkuji.

Pokud jde o počty, právě před týdnem jsme hovořili o osmi milionech lidí, kteří potřebují okamžitou pomoc. Nyní byly počty upraveny směrem nahoru až na 12 milionů. Více než 1,8 milionu domů bylo zničeno nebo poškozeno. Původní počet před úpravou byl 1,2

milionů domů. Více než 3,4 milionů hektarů zemědělské půdy je pod vodou. Objevují se zprávy o vypuknutí průjmových onemocnění a cholery. Za těchto podmínek se naše pomoc soustředí na zřejmé bezprostřední priority: potraviny, čistou vodu, hygienická opatření, zdravotnickou pomoc a přístřeší. Tváří v tvář katastrofě takových ohromných rozměrů je nezbytná obrovská mezinárodní pomoc. Takže přejdu přímo k dalšímu bodu. Co EU vykonala a co zamýšlíme dělat dále?

Naše humanitární reakce byla významná. EU, tedy členské státy a Komise, doposud přispěly celkovou částkou 231 milionů EUR na bezprostřední pomoc, přičemž 70 milionů EUR pochází od Komise a zbývajících 161 milionů EUR od členských států. Dvanáct členských států rovněž mobilizovalo naturální pomoc prostřednictvím mechanismu civilní ochrany Evropské unie. To z nás dělá největšího dárce. Náš příspěvek by měl být poměřován s výzvou OSN na získání 460 milionů USD na okamžitou pomoc, ale musím zdůraznit i to, že tato výzva bude navýšena a během týdne vydá OSN pravděpodobně novou žádost.

Naše pomoc byla také rychlá. Ke 30. červenci bylo jasné, že záplavy budou zničující, a naše první finanční rozhodnutí o částce 30 milionů EUR bylo přijato již následující den, 31. července.

Jakmile jsme obdrželi žádost pákistánských orgánů, aktivovali jsme okamžitě 6. srpna evropský mechanismus civilní ochrany, a vyčlenili jsme tým 18 odborníků, abychom koordinovali svou pomoc s OSN a pákistánskými orgány tak, aby byla co nejúčinnější.

Je to poprvé, co byla naturální pomoc od členských států dodána prostřednictvím kapacit civilní letecké dopravy ve spolupráci s vojenským štábem EU. Umožnilo nám to poskytnout velmi potřebná zařízení na čištění vody, mobilní nemocnice, léky, přístřešky a stany. Nebudu ale zakrývat skutečnost, že navzdory tomuto obrovskému úsilí je před námi ještě řada problémů.

Vyzdvihnu čtyři hlavní problémy. Zaprvé, humanitární krize ještě zdaleka nepominula. Pravděpodobně jsme ještě nedosáhli ani vrcholu této krize. Od záchranných pracovníků víme, že očekávají, že počínaje dneškem potřebuje v zari pomoci až 6 milionů lidí z 12 milionů. Krize tedy v určitém smyslu narůstá rychleji, než může být mobilizována pomoc. Situace se může nejdříve zhoršit, než přijde zlepšení, a to zejména, pokud jde o epidemie.

Zadruhé, protože se snažíme dostat se k co nejvíce lidem, je mimořádně důležité, abychom se zaměřili na ty nejzranitelnější. Mezi ně patří chudé komunity, ženy, zejména domácnosti, které vede žena, děti, staří lidé a lidé s postižením, neboť ti by mohli být ponecháni bez pomoci, pokud bychom se na ně vědomě nezaměřili. Přesně to chce Komise, která spolupracuje s našimi 26 partnery, udělat.

Zatřetí, včasné zahájení pomoci neznamená jen to, že lidé přežijí. Jde rovněž o zachování stability země, která má vážné bezpečnostní problémy. Zoufalství může snadno přerůst v nespokojenost lidí, a proto musíme být naprosto odhodláni pomoci lidem co nejrychleji a co nejvíce.

Začtvrté, stejně jako je dnes nutné zachraňovat životy, musíme přemýšlet i o zahájení obnovy. Pokud jde o včasnou obnovu, jsou zde dva velmi důležité úkoly. Abychom zajistili obnovu zemědělství, jakmile voda opadne, musíme být připraveni s nástroji a osivem a s pomocí zemědělcům tak, aby ještě v tomto období stačili osít. Zároveň bude potřeba znovu vybudovat nejdůležitější infrastrukturu, která spojuje zemědělce s trhy a umožňuje nám dostat se i k nejvzdálenějším komunitám.

V dlouhodobém horizontu zemi samozřejmě čeká velký problém s obnovou. V současné době probíhá hodnocení vedené Světovou bankou a Asijskou rozvojovou bankou spolu s Komisí a programem OSN pro rozvoj. Cílem tohoto hodnocení je zjistit dlouhodobé potřeby v oblasti obnovy. Průběžně velmi úzce spolupracujeme s vysokou představitelkou a místopředsedkyní Ashtonovou, s komisařem Piebalgsem a komisařem De Guchtem na tom, aby Evropská unie mohla přijít s komplexním a celistvým návrhem, jak můžeme podpořit rozvoj země.

Pákistán bude na pořadu jednání dalšího zasedání ministrů zahraničí EU a schůze skupiny Přátelé demokratického Pákistánu v Bruselu ve dnech 14. a 15. října.

Shrnu tedy některá poučení pro EU. Vím o třech. Zaprvé, záplavy v Pákistánu jsou jen jednou z mnoha připomínek, že dopad změny klimatu je hluboký. Podíváme-li se na výslednou cenu, je velmi důležité, abychom se zaměřili na přípravu na katastrofy a na přestavbu mimořádně zranitelné země zničené katastrofou tak, aby odolala riziku změny klimatu.

Pro svůj obezřetný přístup nemohu tvrdit, že tyto záplavy jsou způsobeny změnou klimatu. Samozřejmě ale vím, že názor odborníků jasně říká, že zvýšená frekvence a intenzita katastrof je následek změny klimatu. Zadruhé, v roce, kdy došlo k zemětřesení na Haiti, k suchu v Sahelu, ke konfliktu v Súdánu a nyní k velkým záplavám v Pákistánu, je naše rozpočtová situace opět nejistá, neboť náš vlastní rozpočet a rezerva na pomoc v mimořádných situacích jsou téměř vyčerpány. A to je teprve začátek září.

V důsledku trendu zvyšování počtu a intenzity katastrof vzniká stále větší mezera v našem rozpočtu na humanitární účely, kterou musíme brát v potaz při přípravě příštího finančního výhledu tak, abychom vytvořili zdroje odpovídající odhodlání našich občanů pomáhat lidem, kteří pomoc potřebují.

Zatřetí, EU od vypuknutí krize stojí v první linii, a přesto v prvních dnech o naší přítomnosti média široce neinformovala. Proto se musíme intenzivně zaměřit nejen na zlepšení účinnosti, ale i viditelnosti nástrojů EU na řešení katastrof, jak bylo uvedeno dnes dopoledne na vaší schůzi s předsedou Barrosem. Příští měsíc předložíme návrh.

Nakonec bych chtěla s hrdostí uvést jménem našich občanů, že Pákistán ukázal, že solidarita EU nejsou jen slova, ale činy a kroky. Na to můžeme být hrdí, protože naší prací není jen zachraňovat životy, ale i podporovat zásady a hodnoty, které jsou srdcem evropského projektu.

PŘESEDÁJÍCÍ: Rodi KRATSA- TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Filip Kaczmarek, *jménem skupiny PPE-DE. – (PL)* Paní předsedající, paní Georgievová, záplavy v Pákistánu jsou velmi vážnou humanitární katastrofou, která postihla desítky milionů lidí. Neměli bychom se snažit vzájemně se předstihnout zprávami o počtech obětí a srovnávat jejich utrpení, takže já nebudu srovnávat tuto katastrofu s jinými. Byla to obrovská tragédie. Chtěl bych poděkovat paní Georgievové za rychlou a odpovídající reakci Komise. Škoda je, že se nám během letní pauzy nepodařilo zorganizovat mimořádné zasedání našeho parlamentního Výboru pro rozvoj. Musíme mít na paměti, že miliony lidí stále potřebují pomoc, podporu a spolupráci. Vaše priority, zemědělství a doprava, jsou, paní Georgievová, společně s okamžitou pomocí skutečně zásadní. Ukáže-li se, že není možné zachránit pákistánské zemědělství, bude země v následujícím roce zasažena

další humanitární krizí – hladomorem. Paradoxně je ale možné, že záplavy budou mít některé blahodárné účinky. Mohou být například na překážku činnosti extrémistů nebo mohou pomoci vyřešit problém uprchlíků.

Vítám skutečnost, že máte v plánu předložit iniciativu na zvýšení účelnosti našich nástrojů zajišťujících reakci na humanitární katastrofy. Jsem také rád, že belgické předsednictví je připraveno učinit z této iniciativy svoji prioritu. Evropský parlament takové iniciativy jistě podpoří.

Véronique De Keyser, *jménem skupiny S&D.* – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, chtěla bych vám poblahopřát k vašemu rozhodnutí. Svého úkolu jste se jistě zhostila velmi dobře.

I tak zbývá stále ještě mnoho práce a Pákistán se poněkud rozešel s veřejným míněním. Jeho obraz je zmatený, lidé nechtějí dávat dary a to je skutečný problém. Hlediště je dnes téměř prázdné a lidé mi někdy říkají: „Víte, v Pákistánu se teď nic neděje, voda opadá.“ Ano, voda opadá, ale stále stojíme tváří v tvář jednomu z nejhorších neštěstí, stejně vážnému jako tsunami.

Jsem si vědoma dvou věcí. Tou první je zlepšení našeho mechanismu rychlé reakce. S prostředky, které jste měli k dispozici, jste udělali, co jste mohli, pokud jde o koordinaci atd. To vůbec není kritika. Myslím si nicméně, že Evropa má velký zájem na posílení svého mechanismu rychlé reakce podobného belgickému B-Fast, a vyzývám tedy belgické předsednictví, aby na této věci spolupracovalo s Komisí.

Druhou věcí je problematika žen. Jak jsem již uvedla, paní komisařko, v konfliktech a při katastrofách se na ženy často zapomíná. Víme, jaký je osud pákistánských žen. Víme, že dnes, právě v této chvíli, je tam 300 000 žen, které v následujících týdnech porodí. Víme, že 30 000 z nich bude potřebovat chirurgický zákrok, a já vás prosím, abyste v této věci podnikli cílenou akci.

Jsou tam nevládní organizace, které mají na místě přístup téměř kamkoli, například organizace spojené s Mezinárodní federací pro plánované rodičovství. Vyhleďte místní dohody a informujte nás. Paní komisařko, nežádáme od vás vyúčtování, ale zprávy o těchto ženách. Doufám, že nám budete schopna tyto informace poskytnout.

Charles Goerens, *jménem skupiny ALDE.* – (FR) Paní předsedající, v současné době je největší jezero na světě v Pákistánu, abych citoval zástupce organizace Oxfam pro tuto zemi.

Vlastně s ohledem na utrpení a strádání nevídaných rozměrů se mi zdá na místě hovořit o oceánu problémů, zármutku, utrpení a beznaděje.

Je naší společnou odpovědností, abychom jednali. Proč?

Zaprvé proto, že 20 milionů přímých obětí této tragédie se z ní nemůže vzpamatovat bez pomoci. Dále proto, že naše odpovědnost je odpovědností Evropské unie, ale je to také odpovědnost členských států, což znamená totéž. Se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost nadešel okamžik, kdy je třeba skoncovat s tímto umělým rozlišováním, k němuž již není žádný důvod.

Evropa samozřejmě přebírá svou zodpovědnost a Vy, paní komisařko, jste toho příkladem. Evropa tak dokonce činí exemplárně. Není to snad Evropská unie, která bývá, obecně řečeno, prvním poskytovatelem prostředků na humanitární akce? Ostatní by měli velkou

inspiraci k navýšení svých příspěvků na pomoc Pákistánu vzpamatovat se z neštěstí způsobeného nynějšími záplavami. Mám na mysli zejména bohaté státy a ropné mocnosti v této části světa.

Znamená to, že my, Evropané, jsme bezchybní? Ne. Myslím si, že bychom si mohli počínat dokonce lépe, aniž bychom utratili více. Zaprvé, je zde Barnierova zpráva, která vyzývá k tomu, aby prostředky a nástroje, které může při této katastrofě uplatnit 27 zemí, byly vzájemně sdíleny. Na co čekáme, abychom mohli konečně použít závěry této zprávy?

Dále je tu nedostatečné zviditelnění Evropské unie. To není samozřejmě ten nejdůležitější aspekt, ale je třeba to napravit, ovšem nikoli nějakým vychloubáním nebo přehlídkou velkodušnosti. V tomto případě by Evropská unie měla udělat vše pro to, aby vynikla v tom, co umí nejlépe, to znamená, aby se jasně prosadila jako největší světový humanitární subjekt, a aby se vyznamenala v tom, co začíná vypadat jako její skutečná odbornost, tedy aby se stala skutečně mocným mírovým subjektem.

Jean Lambert, jménem skupiny *Verts/ALE*. – Paní předsedající, jak bylo řečeno, to, co se nyní děje v Pákistánu, je skutečná tragédie a po nějakou dobu bude třeba dlouhodobého odhodlání pákistánského lidu a jeho demokraticky zvolené vlády.

Velmi vítám odpověď paní komisařky a její dlouhodobější perspektivu a v neposlední řadě i souvislost s odolností proti klimatickým jevům. Sdílím obavy, které vyslovila v souvislosti s dlouhodobým financováním potřebným při těchto katastrofách. Myslím si, že bychom měli naléhat na mezinárodní společenství, aby zintenzivnilo svou reakci. Jistě bychom rádi přivítali zvýšený příspěvek Indie do fondů OSN, neboť to by vyslalo významný politický signál.

Podle našeho názoru by mezinárodní společenství mělo jít ještě dále. Mělo by uvolnit více vlastních pákistánských prostředků tím, že by Pákistán osvobodilo od zahraničních dluhů, z nichž mnohé vznikly za vojenského režimu. V roce 2008 utratil Pákistán 3 miliardy USD na splácení dluhů. To převyšuje mezinárodní pomoc. Francie a Německo jsou významnými dvoustrannými dárci. Myslím si, že bychom se měli s určitým zaujetím podívat na podmínky splácení, které lze nabídnout u půjček, jež se v současné době navrhují.

Ráda bych také zmínila, že považuji za důležité, aby podobná reakce vzešla z Pákistánu, v neposlední řadě od bohatých vlastníků půdy, kteří by například mohli nabídnout určitý pronájem chudým zemědělcům, kteří jsou v nájmu a po nějakou dobu nebudou schopni platit pachtovné.

Sajjad Karim, jménem skupiny *ECR*. – Paní předsedající, především bych rád uvítal poznámky, které dnes uvedla paní komisařka ve výboru i zde. Naše reakce, v čele s komisařkou, je skutečně chvályhodná, a to jak na úrovni EU, tak ze strany členských států, které jednají na dvoustranném základě. Spojené království jistě udělalo, co mohlo.

Je velmi zarmucující, že zatímco pákistánský lid bojoval s katastrofou, pákistánský prezident si užíval to nejlepší, co mu Evropa musela nabídnout. Zatímco on si užíval, my jsme začali mobilizovat a postavili jsme se bok po boku pákistánskému lidu. Jsem velmi hrdý na to, že jsme to učinili.

Vzhledem k tomu, že se rozpadla civilní infrastruktura, museli zakročít vojáci. Skutečnost, že jsme pracovali na tom, abychom poskytli naléhavou pomoc v mimořádné situaci, je nesmírně chvályhodná. Zatímco se tu však dnes scházíme, mimořádná situace stále trvá.

Zatímco trvá, děláme, co můžeme, ale musíme začít plánovat svou reakci ve střednědobém a dlouhodobém výhledu.

Nebývalý rozsah záplav opodstatňuje nebyvalou mezinárodní reakci. Musíme začít s přestavbou Pákistánu, ale musíme to udělat tak, aby lidé v Pákistánu mohli vidět, že na ní pracují oni sami, jinak by to mohlo mít skutečně nepředstavitelné následky. Máme rozvojový program, ale do něj musíme zapojit i obchodní program, který umožní pákistánskému lidu, aby si svou zemi přebudoval i sám.

Vážený kolegové, skutečně bych chtěl, abychom byli ambiciózní a prosadili plán EU, něco jako Marshalův plán, který pomohl nově vybudovat některé části Evropy. Právě to je žádoucí. Takový je rozsah problému. Prosím, chopte se ho.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, humanitární situace v Pákistánu je tragická. Je to horší než tsunami, které zasáhlo Asii.

Tleskám rozhodnutí Evropské komise zvýšit celkový objem humanitární pomoci na 70 milionů EUR na pomoc obětem záplav a vítám reakci paní Georgievové, která byla opět okamžitá.

Jedním z největších problémů je dostupnost obětí, neboť infrastruktura byla zničena, oběti jsou obklopeny vodou a bezpečnostní situace je velmi nestabilní. Je naprosto zásadní dodržovat při vypravování pomoci humanitární zásady nestrannosti, neutrality, nezávislosti a lidskosti, jejichž základem musí být výhradně potřeby obyvatel.

Přestože mechanismus reakce na katastrofy Evropské unie pracoval dobře, krize v Pákistánu znovu ukázala, že je zapotřebí zvýšit účinnost, pokud jde o rychlost, koordinaci a zviditelnění. Katastrofa znovu podtrhla potřebu posílit schopnost Evropské unie rychle reagovat. Proto opakuji své přání, aby bylo zahájeno vytváření evropských sil civilní ochrany.

Paní komisařko, v listopadu budete předkládat dokument o posílení schopnosti Evropské unie reagovat na katastrofy, po němž budou následovat návrhy právních předpisů. Máte proto příležitost navrhnout ambiciózní řešení a já věřím, že tak učiníte.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Paní předsedající, EU na sebe vzala velkou část pomoci, ale její sliby – 230 milionů EUR z EU a z jejích členských států – je třeba nyní uhradit. Pákistán se nesmí stát obětí nevyslovené nedůvěry. Humanitární pomoc je povinnost, která není spojená s politikou a je prostá jakékoli diskriminace. EU je jedním z hlavních dárců, a proto je důležité, abychom zejména účinně koordinovali své úsilí. Chtěl bych komisařce Georgievové položit otázku. Které aspekty naší koordinace je možno zlepšit a co je k tomu potřeba – co požadujete vy?

Lidem musí být umožněn stálý přístup k čisté pitné vodě, zdravotní péči a potravinám. Jelikož přetrvává hrozba nových záplav, bude výstavba v postižených regionech obtížná. Jakmile to bude možné, musí mezinárodní společenství pomoci také pákistánské vládě a lidu zmírnit v dlouhodobé perspektivě dopady této katastrofy. Bude-li k tomu potřeba větší rozpočet, musíme k tomu najít prostor.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, chtěl bych vám pochopitelně poblahopřát k významné práci, kterou jste odvedla.

Díky vám země Evropské unie vyčlenily 230 milionů EUR jako pomoc v mimořádné situaci, přičemž 70 milionů EUR pochází z evropských fondů. Jak uvedli mí kolegové, je

to pozoruhodné a velkolepé. Vaše přítomnost na místě rovněž svědčí o tom, že jste se k problému postavila opravdu čelem.

Chtěl bych především podpořit to, co tady již bylo řečeno ohledně problému žen, problému zdravotní péče a i ohledně politického problému, neboť existuje i nebezpečí, že země upadne do rukou extrémistů. Rád bych zopakoval, že musíme rychle přijmout nástroje pro posílení schopnosti evropské civilní ochrany. I to již bylo řečeno, ale není jiná možnost, než to zopakovat. Měl jsem možnost zopakovat to při několika příležitostech, zejména v době zemětřesení na Haiti.

Barnierova zpráva je skvělým zdrojem inspirace pro zřízení tohoto mechanismu. Chtěl bych se vás podrobněji zeptat na vaše úmysly, pokud jde o tuto problematiku.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Paní předsedající, pro nás v Nizozemsku není boj proti vodě ničím zvláštním, takže cítím velkou sounáležitost s pákistánským lidem, který byl tak těžce zasažen katastrofálními záplavami. Chtěl bych vyzvat Evropskou unii, členské státy a mezinárodní společenství, aby stálo při pákistánském lidu a aby ho neoponechávalo na pospas vůli Tálibánu.

Jako křesťan cítím také sounáležitost s pákistánskými křesťany. Od organizací, jako Open Doors International a Compass Direct News jsem slyšel, že v některých oblastech jsou křesťané diskriminováni, dojde-li na rozdělování potravin a lékařské pomoci. Tato zpráva je pro mě šokující a chtěl bych požádat paní komisařku, aby i jí věnovala pozornost. Ještě závažnější byla zpráva, že tři zahraniční pracovníci poskytující pomoc z křesťanské organizace byli patrně zavražděni pákistánským Tálibánem. Chtěl bych požádat paní komisařku, aby i této události věnovala zvláštní pozornost a aby podpořila pákistánskou vládu, neboť vláda má chránit domácí i zahraniční pracovníky poskytující pomoc a pomoc se nikdy nesmí stát předmětem diskriminace.

Na to bych chtěl od paní komisařky slyšet odpověď.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – Paní předsedající, chtěla bych zaprvé vyjádřit pákistánskému lidu soustrast s tragickou ztrátou životů. Také bych chtěla poděkovat paní komisařce Georgievové za její obětavou práci, když z Pákistánu učinila prioritu svého programu.

Svět i EU trvalo nějakou dobu, než pochopily plný rozsah katastrofy. Nyní, jelikož již lépe chápeme potřeby zasažených lidí, by měla být naše reakce okamžitá a měla by odpovídat jejich potřebám. Musíme poskytnout větší finanční a materiální pomoc a zajistit, že se podle potřeby dostane ke každému, včetně menšin.

Nesmíme také zapomenout, že Pákistán je zemí na frontové linii v mezinárodní válce proti extremismu a terorismu. Nepomůžeme-li jim, pak mohou chudoba a zoufalství posílit bojovnost. Jednorázová humanitární pomoc nic nevyřeší. Měla by být spojená s pomocí při obnově místní infrastruktury – silnic, mostů, škol atd.

Musíme přijmout i rychlé kroky na pomoc Pákistánu při ožívování hospodářství a obchodu. Lepší přístup pákistánských vývozců a nova úprava úvěrů by mohla obrátit karty. Členské státy EU by měly vážně uvažovat o oddlužení jako o způsobu pomoci v této tragédii.

Enrique Guerrero Salom (S&D) – (ES) Paní předsedající, paní komisařko, široké veřejnosti i nám samotným se obecně zdá, že reakce mezinárodního společenství na humanitární katastrofu v Pákistánu byla pomalá a bídná. Přišli jsme příliš pozdě a s menší intenzitou, než při jiných humanitárních katastrofách podobných rozměrů.

Všichni si také povšimli, že panovala určitá neochota při plnění potřeb stanovených OSN. Někteří kolegové poukazují na odpor, který může vzniknout v naší společnosti, vzhledem k politickému režimu nebo k problémům, které mohou být v Pákistánu. Myslím si však, že se jako poslanci musíme vynasnažit vysvětlit v naší společnosti, že pomáháme lidem - lidským bytostem, kteří se ocitli v nesnázích, nikoli konkrétnímu politickému režimu. Základem humanitární akce by měla být neutralita, nestrannost a nezávislost, a to by měly být hodnoty, kterými bychom se měli ve své činnosti řídit.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hodnocení záplav v Pákistánu představuje neslýchané neštěstí.

Zasaženo bylo dvacet milionů lidí. Dva tisíce lidí ztratilo život, domovy více než jednoho milionu lidí byly zničeny a části infrastruktury a velká část zemědělské půdy jsou nepoužitelné.

Evropská unie by neměla zůstat k této tragédii lhostejná, zejména vzhledem k tomu, že některé její členské státy, včetně Rumunska, zažily prudké záplavy letos v létě.

Vítám pevné odhodlání Evropské komise a členských států, které uvolnily na pomoc finanční prostředky ve výši 230 milionů EUR. Tak se EU stala největším externím dárce pro Pákistán.

Humanitární situace je však nadále mimořádně vážná a bude mít dlouhodobé dopady.

Myslím si, že udržitelné obnovy lze dosáhnout jen v případě, že dojde k růstu národního hospodářství. V tomto ohledu může EU přispět tak, že otevře Pákistánu své trhy.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Evropská unie reagovala na tragédii v Pákistánu vskutku rychle, i když, jak jste uváděla, to nebylo vždycky jednoznačné. Vaše návštěva v oblastech postižených záplavami však podtrhla solidaritu vyjadřovanou Evropskou unií v odpověď na tuto humanitární katastrofu.

Oběti této katastrofy – hovoříme zhruba o 18 milionech lidí – jsou nyní vystaveny obrovskému riziku onemocnění. OSN bohužel dostalo jen třetinu požadovaných prostředků, a to i v důsledku výhrad členských států vůči velmi rozšířené korupci v Pákistánu.

Myslím si, že je potřeba mít mechanismus na kontrolu toho, jakým způsobem plyne humanitární pomoc přímo k obětem záplav a není zneužívána místními vlastníky půdy, a zároveň urychlit humanitární mise.

Myslím si také, že by se vzhledem k islamistickým hrozbám měla bezpečnostní opatření pro humanitární pracovníky stát jednou z našich priorit.

Jürgen Creutzmann (ALDE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, v Pákistánu jsme byli svědky ničujících záplav a musíme pomoci trpícímu a strádajícímu lidu této země. V této souvislosti mě zejména rmoutí skutečnost, že v Pákistánu jsou oblasti, do nichž ústřední vláda nedovolí přísun potřebné pomoci.

Tak například také oblast Gilgit-Baltistan na severu Džammú a Kašmíru v pákistánském pohraničí byla těžce zasažena prudkými lijáky a jejich dopady. Podle mých informací zemřelo jen v oblasti Gilgit-Baltistan 500 lidí a 50 000 lidí zůstalo bez domova. Byly strženy čtyři mosty a mnohé oblasti byly naprosto odříznuty od světa. Do oblasti Gilgit-Baltistan se však doposud dostala jen pomoc ve výši přibližně 10 000 EUR.

Proto by Evropská unie neměla předávat pomoc jen pákistánské ústřední vládě, ale měla by poskytovat přímou podporu nevládním organizacím, které se také starají o zájmy nepřístupných pákistánských oblastí.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Paní předsedající, když byl Pákistán zasažen touto obrovskou humanitární katastrofou, byla reakce Evropské unie účelnější než při jiných příležitostech. Myslím si, že my všichni tady pocítujeme velké zadostiučinění, vidíme-li pokrok, kterého bylo dosaženo ve srovnání například s pomocí věnovanou Haiti. Chtěl bych upozornit na dvě velmi důležité věci. První se týká větších skutečných možností Unie při poskytování humanitární pomoci a zdůrazňuji především slova „skutečných možností Unie“. Musíme řešit například otázky týkající se letecké dopravy. Pokud by tato doprava nebyla k dispozici, bylo by účelné poskytování pomoci obtížné. Druhá věc se týká lepší koordinace činností na úrovni EU. Unie vynakládá velké úsilí, ale jde o to, aby úsilí vynakládané Uní samotnou a členskými státy bylo lépe koordinováno.

Kristalina Georgieva, *členka Komise* . – Paní předsedající, chtěla bych poděkovat poslancům za velmi užitečné komentáře. Vynasnažím se utřídit svou odpověď do tří okruhů. Zaprvé, krátkodobé a dlouhodobé priority a jak můžeme začlenit rady, které jste nám zde poskytli. Zadruhé, politické prostředí a jak můžeme ochránit neutralitu a nezávislost humanitární činnosti a bezpečnost humanitárních pracovníků. Zatřetí, schopnost EU reagovat na katastrofy a co v současné době děláme pro to, aby byla v budoucnu lepší.

Pokud jde o první okruh problémů, souhlasím s komentáři, které v této sněmovně zazněly o tom, abychom se soustředili na ty, kteří by mohli být vyloučeni. To se týká zejména konzervativnějších oblastí Pákistánu, žen a pochopitelně dětí v domácnostech, kde je živitelem žena a které jsou velmi ohroženy, a menšin, včetně náboženských menšin, o nichž se zde hovořilo.

Ve všech zemích, včetně Pákistánu, jsou tyto komunity, jež jsou prostě špatně dosažitelné, vystaveny zvláště velkému riziku. Jsou odříznuty buď přirozeně, nebo v důsledku konfliktů. Mohu vás ujistit, že návrhy od svých partnerů prověřujeme velmi pečlivě, abychom se ujistili, že naše finanční prostředky se rozhodující měrou dostanou k těm, kdo jsou ohroženi vyloučením.

Společně se svými pracovníky se budu na základě vaší žádosti podrobněji věnovat otázce přístupu k náboženským menšinám. Víím, že menšiny zvažujeme velmi pečlivě, a jsem si jista, že o nich máme konkrétnější informace, stejně jako o situaci v Kašmíru. Mohu říci, že na tom, abychom se k těmto lidem dostali, spolupracujeme s partnerskými nevládními organizacemi.

Důrazně zde bylo řečeno, že zemědělství je základem velké části pákistánské společnosti a pákistánského hospodářství. Jak voda opadá, zanechává možná úrodnější půdu, ale to bude dobrá příležitost jen v případě, že tam budeme dostatečně rychle, abychom pomohli zemědělcům obnovit jejich schopnost osévat půdu. Jako vždycky při každé katastrofě, je-li reakce řádně připravena, zejména pokud jde o dlouhodobou obnovu, může přinést zlepšení i v oblasti bezpečnosti.

To mě přivádí k bodu, který byl zmíněn a který se týká potřeby získávání finančních prostředků od jiných subjektů. Jinými slovy, měli bychom použít svou morální autoritu a naléhat na okolní státy v Zálivu, aby Pákistánu přispěly. Ony to dělají a je pravda, že EU díky tomu, že jednala rychle a ve velkém měřítku, má nyní oprávnění vyzývat ostatní.

Budeme v tom pokračovat i při přípravě zasedání přátel demokratického Pákistánu, které se bude konat zde ve dnech 14. a 15. října. Vysoká představitelka, místopředsedkyně Catherine Ashtonová společně s ministrem zahraničních věcí Pákistánu Qureshi budou spolupředsedat tomuto zasedání a dohodli jsme se již na uspořádání mimořádného rozšířeného zasedání, kde se pokusíme upoutat větší pozornost, podpořit úsilí ostatních a naléhavě vyzvat ostatní, aby přispěli.

Pokud jde o naše členské státy a naše vlastní zdroje, mohu říci toto. Co se týče zdrojů Komise, bylo již předáno 70 milionů EUR a velká část z nich již byla rozdělena. Tento týden jsem byla v Pákistánu, vyčerpali jsme peníze na projekty okamžité pomoci, které podporujeme společně s velmi důvěryhodnými organizacemi a velmi kompetentními lidmi, kteří pracují na místě. Naši pracovníci již vysvětlili, že budeme potřebovat další prostředky.

Co se týče členských států, chtěla bych vzdát hold Spojenému království, Německu a Švédsku. To jsou největší dárci. V mnoha případech již poskytli svou pomoc. Komise a členské státy mají v této oblasti sdílenou pravomoc. Pochopitelně spolupracujeme a chtěli bychom, aby všechny naše závazky byly plně uskutečněny.

Pokud jde o priority naší dlouhodobější reakce, je naprosto zřejmé, že hospodářské předpovědi pro Pákistán bude nutno revidovat směrem dolů. Jinými slovy, růst předpovídaný na příští rok se sníží ze 4,5 % před záplavami na možné 1 % nebo dokonce klesne ještě pod nulu. Došlo k obrovské destrukci, kterou je ještě třeba zhodnotit, ale půjde řádově o miliardy. Bude proto zapotřebí mobilizovat podporu pro Pákistán v celém rozsahu. To znamená, že budeme prověřovat veškeré možnosti, jak poskytovat pomoc.

Komise samozřejmě nemůže poskytovat půjčky, takže z hlediska možností Komise nemohu zaujmout žádné stanovisko k prominutí dluhů, ale jedna z možností by byla prověřit schopnost Pákistánu splácet. Zajistíme, aby při projednávání těchto možností byl váš hlas slyšet.

Podobně se vynoří otázky týkající se obchodu a toho, co se dá dělat. Mohu vám říci, že komisař De Gucht již velmi vážně zkoumá, co můžeme poskytnout v rámci celkové reakce na problém země.

Ráda bych přidala ještě jeden postřeh. Musíme spolupracovat s Pákistánem také na podpoře vlády, pokud jde o reformy, které uskutečňuje s cílem postavit hospodářství na solidnější základy, včetně reformy organizace veřejných financí a rozpočtů, aby záplavy nakonec neodvedly vládu od provádění správné věci pro vlastní lid v dlouhodobém horizontu. I o tom jednáme.

Pomoc Pákistánu je také věcí politické stability v zemi, která je pro svůj vlastní region i pro zbytek světa tak velmi důležitá. V tomto smyslu doufáme, že naše kolektivní akce nebude znamenat jen záchranu životů, ale zabrání i vypuknutí chaosu na tomto citlivém území. Přitom je pro ty z nás, kterým záleží na humanitární stránce věci, rovněž velmi důležité neustále, aby zdůrazňovali orgánům – stejně jako jsem to dělala já, když jsem byla na místě –, že bezpečnost humanitárních pracovníků je zásadní.

Druhou stránkou této věci, je, abychom zajistili neutralitu. To, komu pomůžeme, nemůže záviset na takových faktorech, jako je náboženství, pohlaví a venkovské nebo městské prostředí. Tato otázka neutrality a bezpečnosti humanitárních pracovníků je mimořádně důležitá. Devatenáctý srpen byl dnem humanitárních pracovníků. Ten den jsme se smutkem zaznamenali, že jsme v loňském roce ztratili více humanitárních pracovníků než mírové

jednotky. Zemřelo 102 humanitárních pracovníků. Pokud jde o Pákistán, každý den se budím s velkými obavami, zda nebude v reakci na tuto katastrofu ztracen nějaký život. Chci jen potvrdit, že to bereme velmi vážně.

Nakonec uvedu něco o posilování reakce EU na katastrofy. Jsem velmi vděčná těm z vás, kdo hovořili pozitivně o tom, co děláme, s ohledem na lepší organizaci a lepší koordinaci. Jsem vděčná i těm, kdo říkají, že musíme dělat více, a souhlasím s tím.

Uvedu jen jeden příklad toho, co v případě Pákistánu znamená koordinace. Jak jsem řekla, v Pákistánu jsme rozmístili svůj tým pro koordinaci civilní ochrany. Dvanáct členských států poskytlo věcnou pomoc. Zorganizovali jsme deset letů jako letecký most EU do Pákistánu – dva za pomoci České republiky, jeden financovaný Finskem a sedm spolufinancovaných Komisí. Poskytli jsme tedy koordinovaně pomoc jménem mnoha zemí a poté jsme ji na místě koordinovaně distribuovali.

Děláme tedy pokroky, ale moje odpověď těm, kteří říkají, že je třeba udělat více, zní, že vašemu hlasu je třeba naslouchat. Naštěstí uvidíte, že Komise přistupuje velmi rozhodně a ambiciózně k tomu, co je obsahem pojmu přesvědčivá schopnost Evropské unie reagovat na katastrofy.

Vzhledem k tomu, že o tomto budeme v budoucnu jednat, shrnu to velmi stručně do čtyř bodů.

Pokud jde o plánování scénáře, musíme být mnohem lépe připraveni na předvídaní různých typů katastrof, které by se mohly přihodit.

Zadruhé, od členských států potřebujeme předem stanovené a závazně poskytované prostředky, na něž se budeme moci spolehnout, když katastrofa udeří. Kdykoli dojde ke katastrofě a já vyzývám k pomoci, v tu chvíli netuším, zda dostanu to, co je potřeba. Naštěstí pro mě doposud vždy, když jsme vyzvali členské státy, přišly nám na pomoc, ale bylo by mnohem rozumnější, kdybychom mohli předem stanovit, jaké jsou závazky členských států a jakými prostředky můžeme disponovat.

Třetí bod se týká posílení koordinace. K tomu již nebudu nic dodávat. Samozřejmě je třeba, aby našich 27 členů plus jeden jednalo jako jeden jediný.

Začtvrté, k reakci na krizi potřebujeme přistupovat v celé šíři, jež zahrnuje prevenci, připravenost, reakci a zpětnou vazbu týkající se obnovy.

Tyto čtyři body jsou základem návrhu, který vám předložím.

Paní předsedající a vážení poslanci, ještě jednou vám děkuji za rady, které jste poskytli mně a mému týmu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

13. Hlavní zásady politiky zaměstnanosti členských států (rozprava)

Předsedající. Dalším bodem programu je zpráva pana Csaby Óryho jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti členských států [KOM(2010)0193 – C7-0111/2010 – 2010/0115(NLE)] (A7-0235/2010).

Csaba Óry, *zpravodaj.* – (HU) Děkuji vám za slovo, paní předsedající. Pokusím se tedy být stručný. Bylo by skutečně dobré, kdybychom mohli rozpravu uzavřít rychle. Tato diskuse se rozbíhala poměrně obtížně, jelikož se nejednalo jen o obvyklý konzultační

postup vzhledem k tomu, že Komise, Rada – stejně jako my zde v Parlamentu – promyšlejší stávající návrh směrnic o zaměstnanosti v kontextu společného přístupu, našeho společného přístupu ke strategii Evropa 2020.

Nakonec se zdá, že čas, který jsme měli k dispozici, přispěl k obohacení této diskuse, i když je třeba říci, že již v rámci přípravy jsme v návrhu Komise našli řadu užitečných a prospěšných doporučení. V některých bodech jsme nicméně návrh Komise pozměnili.

Především bych chtěl upozornit na jednu strukturální změnu. Domníváme se, že i když školní vzdělávání a odborná příprava jsou důležité, není třeba tuto část rozdělovat do dvou různých směrnic, zejména když jsme původní počet 24 směrnic o zaměstnanosti snížili na celkem 4 směrnice. Z tohoto důvodu jsme tyto dvě oblasti spojili, i když jsme zavedli určitý nový prvek.

Chtěli bychom zdůraznit význam politiky soudržnosti jako nástroje, který slouží politice zaměstnanosti s ohledem na prostředí, v němž se tato politika provádí, protože když přijímáme rozhodnutí týkající se rozvoje a zavádíme v Evropské unii nové iniciativy s cílem snížit rozdíly mezi členskými státy, tato rozhodnutí a iniciativy sblížují země, které jsou si v mnoha ohledech vzdálené. Tyto politiky musí být vzájemně propojeny z hlediska zaměstnanosti. Podporujeme vývoj, který bude také přispívat k vytváření pracovních míst, protože se všichni shodujeme, že prvořadou prioritou je vytváření nových pracovních příležitostí.

Tento přístup je odůvodněný zejména s ohledem na hospodářskou krizi, která, jak se domnívám, nebyla dosud zcela překonána, přestože se objevují určité povzbudivé signály. Dokonce máme ještě méně jasno v tom, co to vlastně znamená pro zaměstnanost. Mezi lety 2008 a 2010 vzrostl počet nezaměstnaných z 16 milionů na 23 milionů, což je obrovské číslo, ale musím bohužel konstatovat, že situace mladých lidí je dokonce ještě horší, protože počet nezaměstnaných v této skupině se zvýšil přibližně na 20,5%. Tyto údaje jsou podle mého mínění příznakem určité choroby; ukazují problémy, které nám musí otevřít oči a pohlédnout na úkoly, jež nás čekají. Podle mého názoru můžeme podpořit celou řadu doporučení obsažených v návrzích Rady a Komise. Můžeme podpořit cíl 75% míry zaměstnanosti, to znamená zaměstnanosti 75 % obyvatel v aktivním věku, ačkoliv bychom byli rádi, aby se mezi mladými lidmi dosáhlo lepšího výsledku. Podíl mladých lidí ve věku od 15 do 24 let, kteří se vzdělávají nebo jsou zaměstnáni, by měl dosáhnout nejméně 90 %. S řešením problémů mladých lidí nesmíme otálet. Podobně, co se týče chudoby: rádi bychom, aby se zvláštní pozornost věnovala chudobě dětí jako klíčovému faktoru, a i když zde nechci opakovat kompletní výčet všech hlavních směrů nebo celý hlavní směr 10, jsem rád, že jak belgické, tak maďarské předsednictví považují tento problém za prioritní. Proto očekávám, že také Rada je pevně odhodlána klást na tento problém zvláštní důraz.

László Andor, člen Komise. – Paní předsedající, vážení poslanci a poslankyně, především bych rád poděkoval zpravodajovi, panu Őrymu, za jeho zprávu a konstruktivní přístup k návrhu Komise, který stanoví hlavní zásady politiky zaměstnanosti, a velmi s ním souhlasím, že je třeba tyto nové zásady posuzovat v souvislosti s hospodářskou krizí.

Právě před dvěma roky padla banka Lehman Brothers a rok 2008 byl *annus horribilis* – tedy rokem katastrofickým – pro finanční sektor; rok 2009 byl katastrofický rok pro hospodářství, které se vyznačovalo nebývalým poklesem; a rok 2010 je katastrofický rok pro zaměstnanost v Evropě, kdy průměrná míra nezaměstnanosti dosahuje 10 % a mezi mladými lidmi 20 %. Tyto problémy musíme brát opravdu vážně, a proto si velmi vážím

spolupráce s Parlamentem v minulých měsících – zejména v jarním období – co se týče hlavních zásad politiky zaměstnanosti i strategie Evropa 2020.

Komise sledovala práci na této zprávě velmi pozorně. Proběhla velmi rozsáhlá a plodná diskuse. Tato diskuse také ukázala, že je třeba stanovit priority a dospět k jistým kompromisům. Vítám vynikající spolupráci mezi Výborem pro zaměstnanost a sociální věci a Komisí v posledních čtyřech měsících. Jak jsem při různých příležitostech mnohokrát zdůraznil, spolupráce se všemi hlavními orgány EU, a zejména s Evropským parlamentem, je pro Komisi mimořádně důležitá, aby získala potřebný politický mandát pro prosazení nové strategie Evropa 2020 a zajistila její úspěch.

Mohu vás ujistit, že Komise bude velmi usilovat o co nejužší spolupráci s Parlamentem při provádění této strategie v nadcházejících letech. Jsem potěšen zjištěním, že velkou část návrhů a pozměňovacích návrhů předložených v návrhu zprávy předložila Rada a že tyto návrhy jsou součástí textu, který v červnu podpořila Evropská rada. Existuje řada významných bodů, které budeme muset s Radou projednat.

Komise by nepodpořila pozměňovací návrhy, jejichž cílem je měnit strukturu hlavních zásad a přidávat nové směry. Takové návrhy by podkopaly srozumitelnost a soudržnost návrhu Komise. Komise je také proti myšlence přidávat další cíle k pěti hlavním cílům, které již byly schváleny na politické úrovni. Hlavní zásadou Komise při vytváření nové strategie bylo omezit počet cílů a úkolů, abychom se na novou strategii mohli lépe soustředit.

Vzhledem k tomu Komise souhlasí s tím, že některá témata je v textu možná třeba dále rozpracovat, například v souvislosti s otázkou péče o děti, důstojné práce nebo malých a středních podniků. Komise je připravena spolupracovat s Parlamentem a Radou, abychom dospěli k vzájemně přijatelnému kompromisnímu textu.

Eva-Britt Svensson, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. – (SV)* Paní předsedající, jistě nebudu přehánět, když vyslovím názor, že Lisabonská strategie selhala. Proto je třeba, abychom se ze svých chyb poučili a neopakovali je v nové strategii. Významnou chybou strategie bylo to, že neupřednostnila otázku rovnosti žen a mužů na pracovišti, že nevytvořila příležitost a podmínky nezbytné pro plnou účast žen na trhu práce a že nedostatečně podpořila úsilí s cílem odstranit mzdové rozdíly mezi muži a ženami.

Je třeba, abychom zvýšili účast žen na trhu práce a zároveň také podpořili větší zapojení otců do péče o děti a s tím spojených úkolů. Proto vás žádám: podpořte zlepšení v rámci této strategie, která navrhuje Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví. A dále, prosím, odstraňte znění, že by se měly snížit mzdy ve veřejném sektoru. Veřejný sektor je již nyní oblastí, kde pracuje mnoho našich málo placených žen. Prosím, neprohlubujte ještě více mzdové rozdíly.

Pascale Gruny, *jménem skupiny PPE. – (FR)* Paní předsedající, pro zlepšení zaměstnanosti a snižování chudoby v Evropě potřebujeme právní předpisy s dlouhodobou perspektivou. Problém nezaměstnanosti je třeba řešit také s ohledem na udržitelný růst. Chtěla bych učinit tři poznámky.

Především, Rada navrhuje, aby se hlavní zásady politiky zaměstnanosti členských států stanovovaly každých 10 let. S tím souhlasím, protože potřebujeme dlouhodobou perspektivu, ale pak také budeme každé tři roky potřebovat skutečné milníky, abychom neztratili přehled o vývoji na trhu práce.

Zadruhé jsem předložila pozměňovací návrh, který nebyl přijat. Navrhovala jsem, aby bylo zřízeno monitorovací středisko, které by provádělo konkrétní analýzy budoucích pracovních příležitostí. Mnozí mladí lidé opouštějí školu nebo universitu, aniž by získali jakoukoli odbornou přípravu, která by odpovídala potřebám trhu práce. Budoucí zaměstnání je třeba předvídat. Naše mládež musí mít možnost plánovat a se konkrétně specializovat v rámci odborné přípravy, která zajistí, že mladí lidé budou držet krok s vývojem na trhu práce.

Konečně boj proti nezaměstnanosti neznamená jen dělat všechno pro to, aby se zlepšila situace v oblasti zaměstnanosti v Evropě, ale je třeba také bojovat s chudobou. Pro boj s chudobou je nezbytné profesní začlenění občanů, kteří jsou dlouhodobě nezaměstnaní. Nástrojem, který může pomoci těmto lidem vrátit se na trh práce, je Evropský sociální fond. Začněme tím, že těmto lidem vrátíme jejich důstojnost, tím, že jim dáme práci, a vyhneme se tomu, že jim budeme pomáhat bez vyhlídky na sociální začlenění. Tento bod bych chtěla zdůraznit.

Jutta Steinruck, jménem skupiny S&D. – (DE) Paní předsedající, dovoluji, abych začala svůj projev kritikou postupu. Práce Parlamentu byla značně narušena opožděným předložením této zprávy. Parlament mohl fakticky předložit své stanovisko jen díky tomu, že byla učiněna výjimka, a Rada se nyní projednávání této záležitosti v období před podzimním summitem nebude věnovat.

Nakonec byl nalezen schůdný kompromis. Spolupráce mezi zpravodajem a stínovými zpravodaji byla vynikající. To také dokládá skutečnost, že náš přístup získal ve výboru jasnou většinou. My, sociální demokraté, jsme mohli do značné míry uplatnit své klíčové připomínky, ale nejsme se vším spokojeni. Jsem nicméně vděčná belgickému předsednictví za jeho ujištění, že stanovisko Parlamentu bude podporovat.

Abychom usnadnili tento postup, předložili jsme čtyři pozměňovací návrhy, pro které také budeme žádat podporu při zítřejším hlasování. Pro nás bylo důležité, že hlavní zásady politiky zaměstnanosti obsahují sociální aspekty, jinými slovy, že zahrnují definici kvalitní práce, podmínku, že za kvalitní práci se musí také dobře platit, a to, že jsou také stanoveny kontrolovatelné dílčí cíle. Ovšem hlavní zásady politiky zaměstnanosti budou v členských státech brány vážně, jen pokud je bude brát vážně Komise a Rada. Proto žádáme Komisi, aby zajistila, že budou realizována příslušná opatření a že se také budou kontrolovat výsledky.

Jsem potěšena, že nás komisař ujistil, že naše přístupy budou zohledněny, protože Parlament hlavní zásady doplnil o sociálně orientované směry příznivé pro zaměstnance, které budou prospěšné pro občany Evropské unie. A to je také to, co občané od tohoto Parlamentu očekávají, a sice zlepšení sociálních podmínek.

Siiri Oviir, jménem skupiny ALDE. – (ET) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti diskutujeme v situaci, kdy jsme uprostřed hospodářské krize. Tato krize bude nepochybně ještě řadu let silně ovlivňovat na trh práce. Je důležité, abychom se na úrovni Evropské unie shodli na účinné strategii, která by skutečně pomohla problémy vyřešit. Cílů Lisabonské strategie se nepodařilo dosáhnout zejména kvůli problémům spojeným s jejich realizací, nikoli proto, že tyto cíle byly špatné.

Úspěch nové strategie do značné míry závisí na tom, zda se dokážeme poučit z předchozích chyb. Jádrem budoucí strategie musí zůstat vytváření pracovních míst a zvyšování zaměstnanosti. Prioritou je tedy vytvářet vysoce kvalitní pracovní místa, která jsou z

dlouhodobé perspektivy nezbytná a budou vytvářet vysokou přidanou hodnotu. Politika zaměstnanosti musí zaručit co nejsnazší přechod zaměstnanců jak mezi jednotlivými hospodářskými odvětvími, tak mezi různými pozicemi na trhu práce. Z tohoto důvodu je nezbytné dále rozšířit dlouhodobé cíle a více se soustředit na koordinovaná opatření v oblasti obchodu, vzdělávání a politiky zaměstnanosti.

V současné době je obzvláště důležitý boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Z tohoto důvodu bychom měli vytvářet příležitosti pro účast na trhu práce nebo pro návrat na něj pro všechny sociální skupiny, bez ohledu na věk a pohlaví, a věnovat zvláštní pozornost skupinám občanů, kteří potřebují pomoc.

Jako stínová zpravodajka skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu jsem potěšena, že jsme ve spolupráci s poslanci ve zprávě našli předzvěst toho, že budou zaručena rovná práva žen a mužů. Konečně očekáváme, že po přijetí této zprávy Komise a členské státy rychle přijmou příslušný právní rámec, a nejen to: očekáváme také úzkou spolupráci mezi Komisí a Parlamentem a také mezi členskými státy navzájem. Jinak nemá – velmi mírně řečeno – příliš smysl hovořit o jednotném trhu v Evropské unii. Ráda bych také poděkovala panu Őrymu za jeho úsilí a velmi intenzivní spolupráci.

Emilie Turunen, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DA) Paní předsedající, dámy a pánové, pane Őry, v souvislosti s hlavními zásadami politiky zaměstnanosti se toho mnoho řeklo o obsahu a postupu. Parlament nepochybně během práce na předloženém návrhu tyto zásady vylepšil. Za skupinu Zelených/Evropské svobodné aliance bych dnes chtěla poukázat na dva aspekty. Zaprvé se nám podařilo zajistit podporu pro ambiciózní iniciativu zaměřenou na zaměstnanost zvláště zranitelných skupin, včetně mladých lidí. Parlament požaduje, aby nezaměstnanost mladých lidí byla snížena na polovinu, jinými slovy, nezaměstnanost mladých lidí ve věku od 15 do 25 let by neměla přesáhnout 10 %, na rozdíl od současné míry, která překračuje 20 %. To je ambiciózní cíl, ale je to cíl nezbytný, pokud máme zaručit pracovní sílu pro budoucnost a zajistit prosperitu a sociální soudržnost.

Zadruhé, většina tohoto Parlamentu volá po větší angažovanosti pro sociální Evropu. To konkrétně znamená, že bychom neměli proti chudobě bojovat jen zvyšováním zaměstnanosti, ale že v rámci hlavního směru 10 požadujeme, aby práce byla důstojná a mzda za tuto práci by postačovala k obživě. Dalším klíčovým požadavkem je rovný přístup k prosperitě a sociálním službám. Dnes v tomto Parlamentu vysíláme jasnou zprávu, že budeme bojovat proti konceptu „chudý pracující“ a že odmítáme připustit, aby v Evropě na trhu práce zavládly takové poměry, jako v Americe. Tyto dva aspekty, zaměstnanost mladých lidí a sociální zásady, představují významná zlepšení, která podle mého mínění Rada nebo Komise nemohou ignorovat.

Milan Cabrnoch, *jménem skupiny ECR*. – (CS) Vážené dámy a pánové, situace v oblasti nezaměstnanosti je v členských státech Evropské unie kritická. Nezaměstnanost je nejvyšší od zavedení eura v roce 1999, a to 10,1 %. Bez práce je více než 23 milionů lidí, z toho 16 milionů v zemích eurozóny. Shodujeme se zde asi všichni na naléhavosti řešení tohoto problému, nicméně předložená zpráva cestu z krize neukazuje. Nevěříme, že je zavedení nároku na plnou zaměstnanost samo o sobě řešením. Stanovujeme si umělé cíle, i když nevíme, jak jich dosáhneme. K čemu je administrativní stanovení procentní účasti na trhu práce, zvýšení míry zaměstnanosti u žen nebo mladých lidí a snížení podílu studentů, kteří předčasně ukončí školní docházku, když nevíme, kdo a jak bude dosahování těchto cílů měřit a srovnávat. Domníváme se, že dosažení hlubokého a účinného jednotného trhu je

klíčovým nástrojem pro zajištění celkové makroekonomické výkonnosti Evropské unie a flexibilní pracovní trh je tím nejlepším prostředím pro novou zaměstnanost.

Thomas Händel, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, práce Parlamentu významně zlepšila návrh Komise týkající se jednotných zásad, které mají přinést více pracovních míst a zlepšit jejich kvalitu.

Přes řadu zlepšení jsme ještě velmi daleko od dosažení našich cílů. Nepopíráme, že došlo ke zlepšení, co se týče rovnosti žen a mužů, ale v tomto směru bylo by lepší začlenit do tohoto souboru zásad samostatnou zásadu. A to budeme důrazně požadovat na zítřejším plenárním zasedání.

Zadruhé je důležité, aby v oblasti kompetencí Parlamentu bylo zakotveno hodnocení výsledků a povinná hlášení a aby zpráva obsahovala náročnější cíle a dílčí cíle týkající se účasti na trhu práce a aktivní politiky zaměstnanosti. Bylo by ovšem důležité, aby Parlament zítra potvrdil, že zpráva bude brát v úvahu dodržování zásad Mezinárodní organizace práce týkající se kvalitní a důstojné práce, jakož i otázky minimálního příjmu, který dosahuje hodnoty výrazně nad hranicí chudoby.

Tato zpráva má ovšem podle mého mínění ještě řadu nedostatků. Příliš připomíná starou Lisabonskou strategii. Jako mantra se tu opakují neúspěšné principy flexikurity a mnohé formulace silně připomínají starou politiku deregulace.

Za druhé, pokud jsou zmiňovány takové zásady, jako je slučitelnost pracovního a soukromého života, sociální soudržnost, udržitelné ekonomické řízení a investice a vzdělání, ale nejsou pro ně k dispozici žádná konkrétní opatření, ukazuje to na slabinu této zprávy. Pro zvýšení počtu pracovních míst a zlepšení jejich kvality by bylo třeba zaměřit se na omezení nejistoty, kterou přináší současná situace, a více zdůraznit zásadu „stejná odměna za stejnou práci na stejném místě“, znovu vytvořit model zaměstnání na plný úvazek, omezit maximální délku týdenní pracovní doby, a především, co se týče soudržnosti, začlenit sociální pokrok jako závazný faktor a nepřipustit žádné kroky zpět.

Mara Bizzotto, jménem skupiny EFD. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, ochablost a krátkozrakost: to je moje diagnóza nemoci, kterou je v současné době postižena evropská sedmadvacítka.

Ochablost, protože i když je jeden ze čtyř mladých lidí v Itálii nezaměstnaný a v eurozóně je bez práce 16 milionů obyvatel, nebyla dosud přijata žádná skutečně účinná opatření, která by vycházela z dunivých evropských propagandistických hesel posledních měsíců.

Krátkozrakost, protože Evropa nejenže přichází se stále stejnými recepty pro překonání krize, ale úplně ztratila ponětí o autentičtějším regionálním rozměru politiky hospodářské a sociální soudržnosti. Pouze tehdy, když se na regiony soustředí politické dění a pouze tehdy, když budeme respektovat specifické kulturní cíle regionů, bude možné obnovit rozvoj Evropy a politiky zaměstnanosti, podpořené přirozenou energií, kterou vyvíjí každá zeměpisná oblast: regiony, malé a střední podniky a řemesla.

Abychom vyřešili problém zaměstnanosti, je třeba dát zelenou malým a středním podnikům, investovat do místních samospráv, podporovat subsidiaritu a chránit kulturní dědictví, které představuje jazyková a kulturní rozmanitost.

Pokud ručička evropského kompasu nepovede politiky EU směrem k regionům, evropský projekt se nutně zhroutí.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, jedny rakouské noviny 2. září napsaly, že „učni mají nedostatečné vzdělání“. Bohužel je to pravda. Počet volných míst pro absolventy učilišť v současné době přesahuje počet vhodných uchazečů a 30 % našich podniků nedokáže tato místa plně obsadit. Podniky si stále více stěžují na nedostatečné vzdělání absolventů škol. Jeden z pěti podniků se vzděláváním učňů zabývá sám.

Evropa ovšem vidí řešení této situace v dovozu vzdělaných, kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí. To je ten zázračný lék: zachránit nás má větší imigrace, protože našim mladým lidem se nedostává dostatečného vzdělání ve školách. To je zcela jistě nepřijatelné, protože by to znamenalo vyhlásit úpadek našeho vzdělávacího systému, vyhlásit úpadek celé Evropy. Proto naléhavě potřebujeme změnit kurz v odvětví vzdělávání. Bez dobré kvalifikace není možné získat přístup na trh práce – a jedná se o naše mladé lidi a nakonec také o budoucnost Evropy.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Paní předsedající, Evropa potřebuje strategii, která by nám umožnila vymanit se z hospodářské a finanční krize, vyjít z ní silnější a řešit dlouhodobé výzvy, kterým musíme čelit, například se stárnutím populace.

Ve strategii pro příští desetiletí – ve strategii Evropa 2020 – musí hrát politika zaměstnanosti velmi důležitou úlohu. Jejím cílem této politiky musí být udržitelný růst, vytváření pracovních míst a úsilí o větší sociální soudržnost; boj s chudobou je novou prioritou Evropské unie a moje skupina je jejím přesvědčeným zastáncem.

Tato strategie ukazuje potřebu zahájit strukturální reformy, aby se zlepšilo fungování trhu práce a zároveň se také zlepšila konkurenceschopnost a produktivita. Nebyli bychom důslední, kdybychom uvažovali pouze o vytváření pracovních příležitostí v budoucnosti a připustili, aby byla zničena existující pracovní místa, jak k tomu v některých odvětvích dochází – v současné době například v odvětví uhelného průmyslu, kde by v rámci celé Evropy mohlo dojít ztrátě mnoha pracovních míst. Je třeba, aby důlní činnost zůstala zachována jako strategická rezerva, která doplní obnovitelné zdroje energie.

Pokud dovolíte, budu mluvit o své zemi, o Španělsku, a o regionu, ze kterého pocházím – o Aragonsku. V jedné z provincií, v provincii Teruel – kde je hustota obyvatelstva přibližně 12 obyvatel na čtvereční kilometr – by ztráta přibližně 5 000 pracovních míst znamenala devastaci celé oblasti. Proto je na jedné straně třeba, abychom se zaměřili na konsolidaci a udržení současných pracovních míst a na druhé straně, abychom zahájili reformy uvedené v této zprávě.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Paní předsedající, tato rozprava je pro skupinu Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu velmi významná, protože je velmi důležité dát naději milionům Evropanů, kteří ztratili práci, kteří se bojí, že práci ztratí nebo těm, kteří pracovat chtějí a dosud nenašli místo na našem pracovním trhu.

Je důležité, že zaměstnanost je jádrem strategie Evropa 2020 a že říkáme, že vyrovnat ekonomickou nerovnováhu v určitém ohledu nestačí. Spíše je třeba, abychom do naší strategie zahrnuli sociální rozměr, protože ekonomie, sama o sobě a zbavená lidského rozměru, odpověď na hospodářské problémy nepřinese.

Také je důležité, abychom si stanovili cíle, protože i když je pravda, že jen tím svých cílů nedosáhneme; pokud nevíme, kam směřujeme, nikdy svých cílů nedosáhneme. Proto chci poděkovat panu Ůrymu, že se mu podařilo získat pro tyto zásady většinu. Děkuji také panu komisaři Andorovi a španělskému a belgickému předsednictví za to, že umožnili, aby podle článku 148 Smlouvy zazněl hlas Parlamentu, nejen proto, že to je dobré pro

Parlament jako orgán, ale i proto, že to evropskou veřejnost a v budoucnosti také vnitrostátní parlamenty spojí s naším společným úkolem.

Nyní je třeba, abyste nám naslouchali, a nejen naslouchali – je třeba, abyste také realizovali všechna naše doporučení. Není důležité, jakým způsobem je provedete, ale je třeba, abyste poprvé začlenili i práci Parlamentu, což bude velmi přínosné pro Komisi, Radu, Parlament, a především pro evropské občany.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – Paní předsedající, na této zprávě v tomto Parlamentu velmi usilovně pracovalo mnoho lidí. Dospěli jsme ke kompromisu a široké shodě ohledně pěti priorit, které text Komise zlepšují, což je: lepší řízení, dobrá práce a stejná mzda za stejnou práci, dílčí cíle pro zranitelné skupiny, rovnost žen a mužů a politika soudržnosti.

Všechna naše usilovná práce by byla ale marná, pokud se Rada rozhodne, že ji jednoduše bude ignorovat. A to může Rada udělat, pokud bude chtít.

Pane Chastele, ráda bych se vás zeptala, zda pro naše priority děláte, vše, co je ve vašich silách. Ráda bych také věděla, zda naše priority mají větší šanci na schválení v rámci bodů odůvodnění, jak naznačila paní Milquetová. S ohledem na naše zítřejší hlasování je zcela zásadní, abychom to věděli.

Své kolegy bych chtěla požádat, abychom všichni trvali na našich kompromisech. Nebudeme moci čelit Radě, pokud budeme rozdělení. Zelení rozhodně náš závazek dodrží, a počítáme s tím, že se všichni zachováte stejně.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Mezi největší přínosy evropské integrace patří jednotný trh a volný pohyb pracovních sil. Diskutujeme o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti členských států a přitom stále ještě pociťujeme dopady krize na evropské hospodářství a trhy práce. Proto by se boj proti nezaměstnanosti měl stát prioritou politiky EU, a je třeba, abychom pro něj získali finanční prostředky ze společného rozpočtu. Z tohoto hlediska je nezbytná úzká spolupráce na úrovni EU a vyváženost v oblasti aktuálních cílů, které vyplývají z krize, a cílů, které mají více strategický charakter, protože Evropa čelí dlouhodobým výzvám, jako jsou demografické změny a globalizace. Jak na evropské úrovni, tak na úrovni členských států musíme zajistit potenciál pro vytváření nových pracovních příležitostí a pomáhat občanům zapojit se do trhu práce. Tyto priority nemůžeme ovšem sledovat na úkor vyšší administrativní zátěže a většího množství právních předpisů. Musíme zajistit soudržnost opatření, která členské státy přijímají v oblastech, jako je ekonomika, zaměstnanost a sociální věci. Nesmí se ovšem za žádných okolností stát, aby kompetence členských států byly podkopávány hlavními zásadami a společnými cíli na evropské úrovni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Slova, jakkoli zajímavá, nestačí k tomu, aby se změnila tragická sociální situace, kterou zažívají různé země Evropské unie. Je třeba změnit současnou hospodářskou a finanční politiku: je třeba ukončit Pakt stability a růstu a jeho iracionální kritéria, která skutečně dusí země, jež mají hospodářské a finanční problémy; to se ale zde bohužel neděje.

Reformní plány v rámci Paktu stability a růstu a flexikurity jsou upřednostňovány i nadále, neunikneme tedy úsporným plánům, které se zavádějí v některých zemích, jako je Řecko, Portugalsko a Španělsko. Takové plány budou mít tragické důsledky, povedou k růstu nezaměstnanosti, chudobě a sociální nerovnosti, a také k protestům pracujících, které jsme již dobře poznali.

Z tohoto důvodu trváme na návrzích, které změni stávající makroekonomické politiky, tím, že bude pozastaven Pakt stability a růstu; ukončena privatizace a liberalizace; bude upřednostňována kvalitní zaměstnanost s právy a mzdou, která postačuje k obživě, a bez diskriminace žen; bude podporována důstojnost práce prostřednictvím paktu, který bude skutečně podporovat zaměstnanost a sociální pokrok.

Derek Roland Clark (EFD). – Paní předsedající, jedinou zásadou EU by mělo být, že přestane zasahovat. Směrnice o pracovní době představuje pravý opak podpory práce. Proč nenecháte občany pracovat přes čas, když to chtějí? Neříkejte mi prosím, že to má chránit pracující před vykořisťováním, když loutkový soud EU, Evropský soudní dvůr, rozhodl ve prospěch společností, které vykořisťují skupiny pracujících tím, že jim nejméně ve čtyřech zemích platí méně, než je minimální mzda.

Jste si vědomi toho, že více než pětina čerstvě promováných mladých lékařů ve Spojeném království je odmítnuta, protože kvůli směrnici o pracovní době mají málo praxe, a že další z nich ze stejných důvodů nedokončí odbornou přípravu?

Tato sněmovna nedávno přijala zprávu o nezávislých řidičích kamionů, jejímž důsledkem může být, že mnozí ukončí činnost. Dnes při hlasování poslanci Evropského parlamentu schválili jeden z bodů Bového zprávy – který malým a středním podnikům přinese obrovskou administrativní zátěž v podobě povinných hlášení – a to jen několik hodin poté, co si pan předseda Barroso stěžoval, že malé a střední podniky jsou zavaleny byrokracií.

EU je tím problémem, nikoliv řešením tohoto problému, a evropští občané si to začínají uvědomovat.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Děkuji mnohokrát, paní předsedající. Chtěla bych poděkovat panu zpravodaji za jeho úsilí s cílem posílit vazby mezi strategií Evropa 2020 a hlavními zásadami politiky zaměstnanosti. Domnívám se, že je to mimořádně důležité. Ráda bych se krátce dotkla dvou problémů. První se týká zvýšení míry zaměstnanosti žen na 75 %. Ačkoliv se zdá, že hodnota 75 % a hodnota 60 % se příliš neliší, prakticky by to znamenalo zvýšení zaměstnanosti žen o jednu čtvrtinu. V tomto ohledu bych ráda zmínila, že pokud nepoložíme základy této politiky v odvětví veřejných služeb, bude pravděpodobně nemožné tohoto cíle dosáhnout.

Dalším problémem, který bych zde chtěla vyzdvihnout a který zdůraznil také pan zpravodaj, je chudoba dětí. Domnívám se, že navzdory tomu, že Rada před lety označila tento problém za prioritní, ve skutečnosti se toho moc nestalo, a pokud tento problém nebudeme pečlivě sledovat, pokud se nám nepodaří přesvědčit členské státy, aby se tímto problémem vážně zabývaly a v tomto ohledu si stanovily a plnily náročné cíle, promarňujeme svoji vlastní budoucnost. Nesmíme se svými vlastními lidskými zdroji zacházet s takovou nedbalostí.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, jak víte, toto je zcela zásadní rozprava pro Evropský parlament.

Jedná se totiž o zcela konkrétní nástroj, který budeme mít k dispozici pro to, abychom stanovili, jak se má provádět strategie Evropa 2020. Vzhledem k nejasným debatám, které jsme o této strategii vedli, je absolutně nezbytné, abychom definovali hlavní zásady politiky zaměstnanosti; z tohoto důvodu jsme tak trvali na tom, že by je Rada neměla přijmout dříve, než proběhne tato rozprava a zítřejší hlasování. Toto je pro nás velmi důležitý bod.

Je ovšem jasné, že kromě otázky časového harmonogramu bychom se také rádi vyslovili k obsahu dané problematiky. Máme před sebou užitečné návrhy a stanovisko Parlamentu může přinést přidanou hodnotu. Na základě kontaktů, které máme s belgickým předsednictvím, máme důvod očekávat, že se Rada o tuto přidanou hodnotu nepřipraví a bude souhlasit s přepracováním textu a se zapracováním těchto odůvodněných návrhů.

Hovořili jsme o tom s belgickým předsednictvím a všechny politické skupiny, které se této debaty zúčastnily, se shodly, že je třeba prvky obsažené v našem hlavním textu přijmout ve formě bodů odůvodnění. V tomto ohledu mezi námi panuje široká shoda. Proto očekávám, že čtyři předložené pozměňovací návrhy budou zítra přijaty.

První návrh – o kterém se domnívám, že se na něm bezpochyby shodneme nejvíce – se týká toho, že aby tyto hlavní zásady politiky mohly být užitečné, musí se na ně vztahovat to, co je tak aktuální: správné řízení. V tomto případě správné řízení znamená, že během všech fází předkládání návrhů a provádění těchto hlavních zásad musí být konzultováni poslanci vnitrostátních parlamentů i poslanci Evropského parlamentu a sociální partneři.

Co se týče obsahu, jsou zde dva pozměňující návrhy, které mají podle mého názoru zásadní politický význam. Tyto návrhy se týkají toho, čemu říkáme důstojná práce, a tento pojem připomínají. Jak může Evropská unie hlasovat pro různé úmluvy za účelem bojovat proti chudobě, aniž bude sama tuto ideu důstojné práce uplatňovat a aniž sama bude realizovat tyto hlavní zásady, které konečně budou řešit situaci těch nejzranitelnějších, ať už to jsou mladí lidé a úroveň jejich vzdělání nebo invalidní občané?

Toto jsou návrhy, které vám předkládáme, a věřím, že tyto pozměňovací návrhy podpoříte, pokud, jak doufám, zítra projdou, a to většinou hlasů této Sněmovny.

Timo Soini (EFD). – (FI) Paní předsedající, nemůžeme připustit, aby se zvyšovaly výdaje členských států v důsledku opatření vlády nebo EU. Neexistuje nic takového jako zelené daně, modré daně nebo červené daně: existují jen daně, které občané platí.

Růst výdajů je pro zaměstnanost smrtící. Každé zvýšení výdajů ničí pracovní místa. Evropská unie a Evropská centrální banka nemají v současné době žádnou nezávislou úrokovou politiku. To členským státům ztěžuje řízení financí, protože nejsou schopny uplatňovat finanční politiku.

Navzdory těmto politováníhodným okolnostem pořád ještě potřebujeme politiku růstu a zaměstnanosti. Jednotlivé výrobky finských a evropských pracovníků a jejich kvalita mají úspěch.

Pravidla hospodářské soutěže musí být spravedlivá, otevřená a transparentní. Je pro nás zásadní, aby práci ve Finsku vykonávali finští pracující, a stejně je tomu v každém jiném členském státě. Práce vlastních lidí pro vývoz a pro vlastní zemi: to je recept na úspěch.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Paní předsedající, pane zpravodaji, dámy a pánové, nejprve bych chtěla poděkovat panu zpravodaji a také mu blahopřát k jeho zprávě, kterou teď máme před sebou. Konečně máme konkrétní cíle, které se musíme snažit v příštích několika letech splnit. Vyřešit problémy, kterým čelíme, není snadné. Musíme udělat všechno pro to, abychom dosáhli trvalého oživení naší ekonomiky. Navíc musíme brát v úvahu demografické změny. Abychom z krize vystoupili jako silnější a dosáhli zdravých evropských trhů práce, musíme přijmout nové výzvy. Z tohoto důvodu se domnívám, že nejdůležitější je zaměřit se na oblast vzdělávání, protože to je jediný způsob, jak zlepšit příležitosti pro všechny.

Paní předsedající, velmi důležitý je také důraz kladený na snižování chudoby, především chudoby dětí. Ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci jsme k této zprávě vypracovali konkrétní doporučení a dosáhli jsme ohledně nich dobré shody, a to považuji to za velmi důležité, hlavně proto, že se na základě těchto doporučení budeme muset také vzájemně hodnotit. To znamená nejen plánování práce na evropské úrovni, ale také to, že vlády členských států musí v práci na těchto cílech spolupracovat se sociálními partnery.

Již před mnoha lety jsem poukazovala na to, že bychom měli předejít situaci, kdy mladí lidé nebudou po ukončení školy moci najít práci. To je prostě nepřijatelné. Jedním z pozitiv této zprávy je, že podporuje, aby pro každého mladého člověka, který nechodí do školy, bylo do čtyř měsíců zajištěno odborné vzdělávání nebo další vzdělávání, nebo jiná možnost vzdělávání.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Paní předsedající, rád bych poukázal na několik aspektů, na které je třeba při přijímání těchto zásad klást důraz.

Zaprvé, aby se dosáhlo pozitivního vývoje v ekonomice, je třeba zvýšit úroveň zaměstnanosti. Nyní existuje určitá tendence ignorovat rozsah problémů, které přináší obrovská nezaměstnanost, jež nyní čelíme. Pouze tehdy, pokud budeme aktivně pracovat na snižování nezaměstnanosti, můžeme povzbudit růst a napravit nerovnováhu veřejných financí.

Zadruhé, investice do zaměstnanosti mají pozitivní dopad na vnitrostátní rozpočty. Nižší nezaměstnanost znamená vyšší příjem z daní a nižší výdaje v sociální oblasti. Z tohoto důvodu se vyplatí do politiky zaměstnanosti investovat.

Zatřetí, politika zaměstnanosti může fungovat, jen pokud bude mít pevnou podporu ze strany sociálních partnerů a pokud bude vytvořen rámec pro účinnou spolupráci. A navíc je třeba, abychom svá slova převedli v činy.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, nové zásady podpory zaměstnanosti znamenají rozhodující krok k oživení ekonomiky a růstu v Evropě.

Krise vyvolala významný nárůst míry nezaměstnanosti. V roce 2010 tato míra dosáhla celkově 9,6 %, a 20,3% u mladých lidí; jinými slovy jsou to miliony a miliony nezaměstnaných. Nicméně nezaměstnanost je jen jednou stranou problému. Ve skutečnosti nejde jen o to, abychom vytvářeli nová pracovní místa, ale je třeba také zkvalitnit a zachovat ta pracovní místa, která již existují.

Pro dosažení cílů stanovených v této zprávě potřebujeme také strukturální změny v ekonomice. Z tohoto hlediska je i přes velké úsilí zpravodaje pana Óryho reakce Parlamentu na statistické údaje, které jsem již zmiňoval, stále ještě příliš obecná a neurčitá, což evropské strategii škodí. Samotné ukazatele a hlavní cíle nestačí. Nestačí jen používat pojmy jako „koordinace“, „dialog“ a „spolupráce“. Úmluva mezi generacemi nestačí. Potřebujeme evropskou politiku, která bude odpovídat potřebám občanů.

Omezení zavedená rozpočtovými politikami je třeba přeměnit na konkrétnější plánování veřejných výdajů zaměřené na rozvoj. Opatření, která v současné době přijímáme, musíme zaměřit na pomoc mladým lidem a budoucím generacím; potřebujeme politiky pro odbornou přípravu a vzdělávání, které umožní investice do lidského kapitálu, aby se zlepšila jeho kvalita a mohl se zapojit do trhu práce. Potřebujeme volit opatření, která budou pomáhat výrobnímu systému. Pokud tedy budu rekapitulovat: potřebujeme méně administrativy, více investic a jasné volby v hospodářské oblasti.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, považuji za obzvlášť důležité, abychom nevytvářeli nějaká pracovní místa, ale abychom vytvářeli vysoce kvalitní, udržitelná a dobrá pracovní místa.

Mám pocit, že současné znění hlavních zásad politiky nezaměstnanosti ještě aspektu kvality práce věnuje velmi malou pozornost. Pokud si EU stanoví cíl, že do roku 2020 se průměrný podíl účasti žen a mužů ve věku od 24 do 64 let na trhu práce zvýší na 75 %, potom je zde podle mého názoru vysoké riziko, že se příliš upneme na čísla, na měřitelné kvantitativní/číselné ukazatele, což připomíná dávno minulou ideologii, která existovala v Sovětském svazu. Nesmíme se tedy pouze zaměřit na dosažení kvantitativních cílů; důležitá je také kvalita pracovních míst. Do těchto souhrnů by se neměla započítávat nejistá, špatně placená, dočasná pracovní místa. Prvořadým cílem by měly být bezpečné pracovní smlouvy a dobré zaměstnání podložené smlouvou.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Paní předsedající, stanovili jsme si vysoké cíle. Ve výborné zprávě pana Ůryho požadujeme, aby se zapojení do trhu práce u obyvatel v aktivním věku v členských státech do roku 2020 zvýšilo 75 %. Paní Bauerová právě podrobně vysvětlila, jak je to důležité. Zvláštní pozornost je věnována mladým lidem. Evropská záruka pro mladé má umožnit všem mladým lidem, aby našli zaměstnání nebo se zapojili do další odborné přípravy do čtyř měsíců od ukončení své odborné přípravy, a dále se má snížit počet mladých lidí, kteří nedokončí školní docházku, pod 10 %.

V těchto hlavních zásadách se také promítá skutečnost, že rok 2010 je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Počet občanů, kteří žijí pod hranicí chudoby, se má snížit o 25 %. To je důležitý závazek, protože se tak zlepší situace 20 milionů lidí. Současně posilujeme boj proti sociálnímu vyloučení dlouhodobě nezaměstnaných. Nejméně 25 % z nich potřebuje aktivní opatření na trhu práce ve formě pokročilého odborného vzdělávání, obecného vzdělávání a přechodu do jiného zaměstnání.

Dále je třeba se zaměřit na nové formy zaměstnávání, jako jsou pracovní smlouvy na dobu určitou a dočasná práce. Není ale možné, aby se atypické pracovní smlouvy staly obvyklé pro všechny. Tyto formy práce mají smysl, jen pokud vytvoří přechod ke stálým, chráněným a vysoce kvalitním pracovním místům.

I další z požadavků skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) může získat většinovou podporu, zejména pro plné využití prostředků z Evropského sociálního fondu za účelem zvyšování schopnosti získat zaměstnání a zvyšování kvality pracovních míst. To je důležitý signál pro členské státy Evropské unie.

PŘEDSEDNICTVÍ: Edward McMILLAN-SCOTT

místopředseda

Danuta Maria Hübner (PPE). – Pane předsedo, hrozí veliké nebezpečí, že dojde k jakési „hospodářské obnově s negativním dopadem na zaměstnanost“ či „růstu s negativním dopadem na zaměstnanost“, a to si Evropa nemůže dovolit.

V první řadě je zapotřebí, abychom naši strategii zaměstnanosti zaměřili na srovnatelné výhody Unie, jimiž jsou vzdělání, výzkum a zelené technologie. Zadruhé se musíme vyhnout kompromisu při zavádění inovací a tvorbě pracovních míst. Toho lze dosáhnout, bude-li zavádění inovací součástí tvorby pracovních míst.

Zatřetí musíme dosáhnout udržitelné rovnováhy mezi podporováním stávajících pracovních míst a vytvářením nových. Ruku v ruce se zaváděním inovací musí jít investice do vysoce kvalifikované pracovní síly. Některé pracovní pozice budou samozřejmě z hlediska trhu nedostatečně oceněny, a my musíme mít k dispozici politické nástroje k řešení tohoto problému.

Za čtvrté je zapotřebí vytvořit jednak poptávku po pracovních místech a zároveň poskytnout potřebné politické nástroje. K dispozici máme mnoho nástrojů politiky zaměstnanosti, je však zapotřebí je sjednotit do účinného a komplexního politického rámce.

Za páté musíme účinně koordinovat činnosti, rozložení odpovědnosti a politické nástroje v rámci všech úrovní správy – evropské, národní, regionální a lokální. V neposlední řadě pak musí vnitřní trh zajistit plnou mobilitu pracovní síly, zejména co se týče profesního a celoživotního vzdělávání, a to plošně na celém území.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Pane předsedo, pokud dovolíte, začnu poděkováním panu Örymu za jeho velmi náročnou práci, kterou odvedl v tomto období krize, kdy není zrovna jednoduché definovat hlavní směry politiky zaměstnanosti do roku 2020. Práce Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, jež doplňuje návrh Komise, má zcela zásadní význam.

Ráda bych zdůraznila tři věci. Zaprvé je potřeba vytvořit zásadovou politiku v souvislosti s pracovní integrací mladých lidí. K jejímu dosažení musíme kromě toho, co již dříve uvedl můj přítel pan Mann, také bojovat s předčasným ukončováním vzdělávacího procesu. Předčasné ukončení vzdělávání totiž pro mladé lidi znamená okamžité pracovní a sociální vyloučení. V boji s nezaměstnaností mladých lidí nás všechny čeká velký kus práce.

Druhou skupinou, jíž musíme věnovat pozornost, jsou ženy. Musíme vyvinout velké úsilí na dvou frontách: jednak musíme bojovat za jejich zaměstnání, rovnocenné odměňování a rovné možnosti kariérního růstu mezi muži a ženami, a za druhé musíme usilovat o účinné sladění rodinného života s profesním, neboť jedině tak lze dosáhnout skutečné rovnosti mezi muži a ženami.

A nakonec musíme prolomit začarovaný kruh předčasného odchodu do důchodu. Vyšší předpokládaná délka života se jinak projeví zkrácením produktivního věku a připraví nás tak o dovednosti, které jsou pro nás nepostradatelné.

Spoléhám na Radu.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi složit poklonu panu zpravodaji. Předložil nám opravdu důkladnou zprávu. Zejména bych chtěl vyzdvihnout skutečnost, že zásady byly přehledně rozčleněny a poslouží tak dobře do budoucna Radě i Komisi při vyvážení nové legislativy. Vítám především skutečnost, že tyto zásady a téma zaměstnanosti byly uvedeny v soulad s politikou soudržnosti. Od roku 2014 bude tedy v úsilí o snižování nezaměstnanosti možno využít právě politiku soudržnosti.

K jedné věci však mám výhrady. Nechápu, z jakého důvodu byla ze šestého bodu odůvodnění vypuštěna jedna formulace, ve které bylo uvedeno, že „euro bylo stabilizujícím faktorem při omezování dopadů hospodářské a finanční krize“. Ale to přece zcela odpovídá skutečnosti. Tuto formulaci nelze jednoduše vypustit jen pro to, aby bylo dosaženo kompromisu. V tomto ohledu činíme dle mého názoru chybu. Následující formulace jsou již zcela v pořádku, v současné podobě však text nemohu podpořit.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Pane předsedo, chci opravdu poděkovat panu Örymu za jeho skvělou zprávu. Je totiž založená na všeobecném souhlasu, a to jí dodává větší význam, a Komise i Rada k ní musí přistupovat s veškerou vážností.

My socialisté jsme potěšeni, že součástí zprávy je naše nezlomné výchozí stanovisko, jež podle nás dokáže vyřešit problém nezaměstnanosti a lidské důstojnosti. Řeč je o rovnocenném odměňování stejného množství práce na tomtéž pracovišti. Na tuto skutečnost bych ráda navázala otázkou lidské důstojnosti. Zaměstnání by mělo být udržitelné a požadované pracovní výkony rozumné.

Rada je podle všeho ochotná brát toto všechno v potaz, podle mne by však tyto záležitosti neměly být uvedeny pouze v bodech odůvodnění, ale přímo v samotném textu.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Pane předsedo, v našich debatách o politice zaměstnanosti obvykle hovoříme o boji s nezaměstnaností a o příslušné sociální ochraně před ní, mnohem méně času však bohužel věnujeme tématům spojeným s poskytováním pomoci při hledání zaměstnání a s podporou podnikatelů s potenciálem vytvářet pracovní místa. V zásadách je jako priorita uvedena podpora spoluúčasti na trhu práce. Mějme však na paměti, že jakmile jsou jednou stanoveny priority, je nesmírně důležité je v praxi naplňovat. Je znepokojující číst ve zprávách Komise, že 70 % prostředků z Evropského sociálního fondu určených na zvýšení účasti na trhu práce využili lidé s dokončeným vzděláním nebo se zaměstnáním, zatímco pouhých 30 % prostředků čerpali lidé bez zaměstnání. Doufám, že zavedení strategie Evropa 2020 tento poměr zvrátí, že dosáhneme skutečného zvýšení účinnosti prostředků z Evropského sociálního fondu, že současně přispějeme ke zvýšení zaměstnanosti a že konečně dosáhneme konkurenceschopnosti na světovém trhu práce.

Derek Vaughan (S&D). – Pane předsedo, vítám tuto zprávu a mám za to, že ji musíme v mnoha ohledech pochválit. Pevně věřím v politiku soudržnosti a ve strukturální fondy, a vítám tedy zmínky o tom, jak jsou tyto fondy důležité v oblasti poskytování pomoci při hledání zaměstnání.

V jižním Walesu jsem například byl svědkem toho, jak Evropský sociální fond poskytuje možnosti pro rekvalifikaci a spoustu dalších metod pomáhajících lidem při hledání zaměstnání. Panu Andorovi se možná nebude líbit to, co řeknu, ale jsem přesvědčen, že to je přesně ten důvod, proč by měl být Evropský sociální fond určen na regionální rozvoj, a nikoliv na zaměstnanost. Diskuse o tomto problému nás bezpochyby ještě někdy v budoucnu čeká.

Vítám rovněž, že zpráva uznává důležitost sociálních partnerů. Tím mám samozřejmě na mysli odbory, ale také i lokální úřady a regionální vlády. Ti jsou velkými poskytovateli služeb, ale také velkými zaměstnavateli a měli by proto být součástí všech sociálních dialogů o politice zaměstnanosti.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Především bych chtěl poděkovat svému kolegovi, panu Örymu, za vypracování vynikající zprávy. Zásady by měly být stručné a jasné, a snížení jejich počtu je krok správným směrem. Klíčovým úkolem je zvýšení úrovně zaměstnanosti. Pouhé snížení strukturální nezaměstnanosti nebude dostačující. Je nezbytné předvídat problémy a předcházet jim, a kultivovat a rozvíjet podnikání a pružnost. Nestačí pouze zvyšovat počet těch, kteří se začnou vzdělávat. Vyšší vzdělání musí být poskytováno na takové úrovni a v těch oborech, o něž je na trhu práce zájem. Nejlepší cestou z chudoby je zaměstnanost. Často jsou však nezbytné programy individuální podpory. Podmínkou

úspěchu strategie Evropa 2020 je její úzké sepětí s politikou soudržnosti. Cílům strategie rovněž pomůže zjednodušení strukturálních fondů a redukce byrokratického aparátu.

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Pane předsedo, vážení členové Komise, pane zpravodaji, dámy a pánové, jak víte, poté, co budou vyslyšena všechna stanoviska, jak to vyžaduje smlouva, dojde k přehodnocení obecného přístupu Rady. Po hlasování v plenárním zasedání přezkoumá Rada a její přípravné skupiny pozměňovací návrhy Parlamentu. První schůze pracovní skupiny pro sociální otázky je naplánována na 14. září s cílem dosáhnout přijetí těchto zásad na zasedání Rady ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO), která se bude konat dne 21. října.

Podle vás neexistují žádné podstatné rozdíly mezi obecným přístupem Rady a postojem Parlamentu. Rada navíc již pro Parlament pozměnila původní návrh Komise tím, že doplnila několika důležitých bodů, zejména v oblasti rovnosti pohlaví, ochrany lidí s postižením, klimatických otázek, rozvoje podnikání, stimulace pracovní poptávky a ochrany nejchudších pracujících. Všechny členské státy rovněž požadují v zájmu zvýšení jeho efektivity co nejstručnější text.

Belgické předsednictví by tedy mohlo navrhnout Radě, aby věnovala pozornost čteným pozměňovacím návrhům Parlamentu v bodech odůvodnění, zejména co se týče správy evropské strategie zaměstnanosti a částečně také ve vztahu k vlastním cílům členských států, dále co se týče kvality a důstojnosti odváděné práce, v souvislosti s produktivitou práce a stimulací malých a středních podniků a konečně i s ohledem na generovou problematiku.

Probíhaly také – zejména z podnětu belgické delegace – diskuse v rámci pracovní skupiny sestavené za účelem stanovení dílčích cílů v oblasti zaměstnanosti, především s ohledem na konkrétní cílové skupiny. Jak víte, členské státy nakonec tuto možnost zamítly. Jelikož by bylo nesmírně obtížné zapracovat konkrétní podúkoly do předloženého textu pokynů, mohlo by belgické předsednictví navrhnout, aby byla tato otázka nově projednávána, a to v kontextu socio-ekonomické správy, Evropské strategie 2020 a hospodářské správy.

Předsednictví může vyzvat Radu, aby zajistila účinný dohled nad dodržováním těchto zásad. Jeho součástí by měla být každoroční doporučení Rady EPSCO v otázce zaměstnanosti pro každý členský stát. Rada by tak mohla doporučit dílčí cíle pro každý z členských států podle jejich vlastních specifik.

Výbor pro zaměstnanost (EMCO) dále již ve svém příspěvku ke strategii Evropa 2020 zdůraznil, že je věcí členských států, aby definovaly vlastní dílčí cíle pro konkrétní cílové skupiny na základě vlastních specifik.

Závěrem bych tedy chtěl poděkovat Parlamentu za úsilí, jež věnoval těmto zásadám, a zároveň ujistit, že vaší práci bude věnována náležitá pozornost.

László Andor, *člen Komise*. – Pane předsedo, vážení poslanci, vím, že nás tlačí čas, a budu tedy pokud možno stručný. Jelikož jsou probíhající diskuse klíčové pro současnost a budoucnost Unie, rád bych se k průběhu, ale i k podstatným součástem těchto diskusí vyjádřil.

V jarním období jsme měli napilno, a všem je dobře známo, že samotná Komise se sešla v úřadu se značným zpožděním, které bylo zapříčiněno opožděnou ratifikací Lisabonské smlouvy mnohými zeměmi. Na vypracování některých dokumentů byla stanovena velmi krátká lhůta, což se týká i strategie Evropa 2020. To se odrazilo i na časovém plánu pro

vypracování zásad k politice zaměstnanosti a stejně spěšná byla práce v oblasti hospodářské správy.

Naše úkoly však tento spěch vyžadovaly, a já si velmi cením kvalitní spolupráce s panem zpravodajem a s Parlamentem jako celkem. I já teď musím odpovídat ve spěchu, mám však několik připomínek zásadního významu.

Za prvé zaznělo v několika poznámkách přirovnání k lisabonské agendě. Naše nynější cíle jsou mnohem strukturovanější a naše návrhy na správu strategie jsou mnohem lepší, což nám dává silnou naději na jistý úspěch, na rozdíl od lisabonské strategie, jež byla úspěšná pouze z části. Určitá kritika je jistě na místě, není však pravdou, že by lisabonská strategie před rokem 2008 a hospodářskou krizí byla zcela neúspěšná.

Některé další otázky: za pomoci zásad politiky zaměstnanosti chceme dosáhnout zvýšení počtu i kvality pracovních míst. Zamýšlené množství pracovních míst je vyčísleno i ve strategii Evropa 2020 a z mého pohledu je to cíl velmi ambiciózní vzhledem k tomu, že se nacházíme v propadu, míra nezaměstnanosti je vysoká a procházíme stadiem hospodářské obnovy s negativním dopadem na zaměstnanost. Toto stadium nás nečeká, je již zde.

Bohužel je jen málo členských států, v nichž momentálně stoupá zaměstnanost, je však dobrou zprávou, že jedním z těchto států je Německo. S rostoucím počtem pracovních míst v Německu máme naději, že situace bude stabilizována a tento trend se rozšíří do dalších zemí. Skutečnost, že máme vzestupný trend přímo v srdci evropské ekonomiky, jen podtrhuje důležitost politiky soudržnosti.

Jsem poslední, kdo by chtěl popírat důležitost politiky soudržnosti. Chci však říci, že – pokud bychom měli propojit politiku soudržnosti s integrovanými hlavními směry politiky zaměstnanosti – dával bych přednost jejímu začlenění do rámce hospodářských směrů než do směrů politiky zaměstnanosti. V Evropě existují značné rozdíly, tyto rozdílnosti jsou však spíše než v oblasti nezaměstnanosti daleko více patrnější v oblasti hospodářské výkonnosti mezi centrem a periferií.

Jsem nicméně, tak jako vždycky, velmi rád, že s vámi mohu spolupracovat na otázkách politiky soudržnosti a jejím propojení s politikami zaměstnanosti. Máme ambiciózní cíl dosáhnout 75 % zaměstnanosti, chtěl bych však toto číslo uvést na pravou míru. Nejedná se o 75 % zaměstnanost v rámci každé jednotlivé podskupiny. Neznamená to kupříkladu cílovou 75 % průměrnou zaměstnanost žen. Toto číslo je cílem pro celkovou zaměstnanost mužů i žen. Tato okolnost bude v nadcházejících měsících důležitá pro členské státy při sestavování vlastních programů zaměstnanosti a jejich propojení se stěžejní iniciativou.

Čekají nás ambiciózní projekty práce s podskupinami, jako je například mládež. Rád bych vás upozornil na to, že příští týden zahájíme stěžejní iniciativu Mládež v pohybu. Tento projekt tvoří opět nedílnou a silnou součást naší celkové práce v oblasti zaměstnanosti. Již obsah dokumentu Mládež v pohybu vám napoví, že je tato iniciativa rovnoměrně rozčleněna, a to 50 % podílem, na oblast vzdělávání a zaměstnanosti. Toto rozdělení je dáno i tím, že si Komise uvědomuje důležitost úkolů, jež před námi v oblasti zaměstnanosti mladých lidí v Evropě stojí.

Vzhledem k časové tísně již jen krátce k dalším bodům. Nemůžeme slíbit udržení úrovně zaměstnanosti v jednotlivých sektorech, jako je například zmiňovaný uhelný průmysl. Komise si je vědoma důležitosti udržování pracovních míst v upadajících průmyslových

odvětvích. Prodloužili jsme možnost státních dotací do uhelného průmyslu, avšak nikoliv donekonečna.

Musíme se připravit na změnu a musíme do budoucna upřednostňovat přechod k zeleným pracovním místům. V současnosti se soustředíme na zelená pracovní místa proto, abychom mohli tento přechod uskutečnit, abychom mohli lépe předvídat, jaká pracovní místa budou v tomto nově strukturovaném ekonomickém prostředí zapotřebí a abychom lidem pomohli se lépe připravit na jinou strukturu v oblasti výroby energie a jejího využití, ve stavebnictví, v automobilovém průmyslu, zemědělství a dalších odvětvích.

Plně souhlasím se vším, co bylo řečeno v souvislosti s dětskou chudobou. Právě jsme s belgickým a maďarským předsednictvím vyjednali, že první z nich vypracuje počáteční doporučení a druhé pak bude v započaté práci pokračovat s cílem vypracovat nové doporučení týkající se boje s dětskou chudobou, jež by mělo být v souladu s naším úsilím v této oblasti na evropské platformě.

Souhlasím rovněž s tím, že chceme-li dosáhnout vysokých cílů ve zvyšování úrovně zaměstnanosti až k možné plné zaměstnanosti, musíme se věnovat i dalším prostředkům nad rámec současných nástrojů – sady politik zaměstnanosti. Nejde jen o zvyšování kvalifikace, jakkoli je klíčové. Musíme vést širší makroekonomické diskuse – například v rámci debaty o ústupových strategiích – a musíme zajistit, aby předčasný ústup od podpůrných opatření nijak neohrozil hospodářskou obnovu a tvorbou pracovních míst v Evropě.

Chci se však zdržet jakýchkoli nabídek, jež by v tomto kontextu mohly vyvolat otázky, týkající se struktury hospodářské a měnové unie či nově ustavené struktury hospodářské správy. Tato lekce nás teprve čeká. Musíme se semknout a to také představuje užší makroekonomickou koordinaci. Pokud chceme odstranit celkovou nerovnováhu v rámci nové struktury hospodářské správy, musíme brát v potaz právě nezaměstnanost, jež je jedním z nejsilnějších původců ekonomické nestability.

Evropský sociální fond bude i nadále hlavním nástrojem ke zvýšení zaměstnanosti, zejména ke zlepšení kvality podpory poskytované nezaměstnaným při jejich návratu do zaměstnání, do nových, lepších a prestižnějších zaměstnání, a případně k samostatné výdělečné činnosti. Jsem v přímém kontaktu s orgány ve Walesu, kde mi s velkým uspokojením objasnili fungování Evropského sociálního fondu (ESF) ve Walesu. Rád bych Evropský sociální fond viděl i nadále jako součást rámce politiky soudržnosti, je však rovněž pravda, že vzhledem k úkolům, jež před námi stojí v oblasti nezaměstnanosti a chudoby, se musíme postarat o jeho větší zviditelnění. Parlament by měla sehrát vážnější úlohu a projevit větší nasazení při plánování budoucnosti Evropského sociálního fondu a kupříkladu i při vytváření regulačních opatření do budoucna.

Jsem si jistý, že v těchto záležitostech můžeme úspěšně spolupracovat. Mohl bych zmínit mnoho dalších otázek, nemáme však mnoho času a s mnohými z přítomných jsem již měl dvoustranná setkání a vedl debaty na úrovni výborů.

Nakonec bych rád poděkoval belgickému předsednictví za vzájemnou spolupráci s místopředsedou vlády a se všemi, kteří jsou v belgické vládě odpovědní za otázky zaměstnanosti a sociální věci.

Csaba Óry, *zpravodaj.* – (HU) Pane předsedo, rád bych pana Andora upozornil, že jsme nevytvářeli nové cíle, ale spíše nové dílčí cíle. To znamená, že jsme se nesnažili přidat nové cíle, ale spíše upřesnit ty stávající. Doufám, že je náš text v této podobě přijatelný. Z naší

současné debaty je patrná shoda na tom, že chceme-li přežít krizi a obstát v konkurenci rozvíjejících se světových ekonomik, musí více z nás více a lépe pracovat. Rovněž je podle mne patrné, že starší lidé, ženy, lidé s postižením a lidé s nízkou kvalifikací nejsou na cestě k dosažení tohoto cíle zátěží ani břemenem, ale naopak představují rezervu a příležitost. Zároveň musí být této situaci nově uzpůsobeny související politiky. Byla vyjádřena rovněž všeobecná shoda na nutnosti – a já jsem vděčný belgickému předsednictví, že to zdůraznilo – věnovat zvláštní pozornost malým a středním podnikům a fiskální daňové politice, jež se jich dotýká, neboť to je právě to prostředí, kde může vznikat nemalé množství nových pracovních příležitostí. Na tuto oblast se tedy musíme zaměřit.

Je důležité, že jsme diskutovali o nových formách zaměstnávání. Existují, jsou zde a často zavádají příčinu k nedorozuměním. Je zřejmé, že potřebujeme lepší právní úpravu, ve které budou zohledněny nároky a požadavky Mezinárodní organizace práce. Souhlasím také s panem Chastelem v tom, že součástí dobré správy je také monitorování a kontrola, tedy že všichni, my sami, jsme zodpovědní za dosažení cílů, na nichž jsme se společně shodli a k jejichž dosažení jsme se zavázali a rozhodli.

Chtěl bych tedy všem poděkovat za spolupráci. Byla opravdu vynikající, mezi Komisí, Radou, mými spoluposlanci a stínovými zpravodaji. Doufám, že toto společné úsilí se nakonec odrazí v usnesení Rady, jejím rozhodnutí a případných následných konzultacích. Chtěl bych zdůraznit, že žádáme, aby shledáte-li potřebu četných změn, došlo k našemu společnému projednávání. Svým jménem a jménem Evropského parlamentu mohu říci, že jsme k takovému projednávání připraveni. Děkuji vám za spolupráci a doufám, že naše práce byla přínosná.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych reagovat na proslov pana Clarka, v němž prohlásil, že Evropská unie má loutkový soudní dvůr. S tímto prohlášením nesouhlasím. Pan Clark jistě není loutkovým poslancem, byl zvolen a myslím, že i on by měl na této půdě dodržovat pravidla slušnosti. Žijeme v demokracii a neměli bychom tedy nazývat Evropský soudní dvůr loutkovým dvorem.

Předsedající. – Děkuji za váš postřeh. Pan Clark není přítomen, ale jsem si jist, že se mu vaše slova donesou.

Rozprava je uzavřena.

Hlasování proběhne zítra (ve středu 8. září 2010).

Písenná prohlášení (článek 149)

Sergio Berlato (PPE), písemně. – (IT) Jak nedávno ve své pololetní zprávě zdůraznil Mezinárodní měnový fond, největším problémem, jemuž musí rozvinutá hospodářství čelit, je nezaměstnanost, a nejnak tomu bude v následujících letech.

V obzvlášť těžké situaci se ocitají mladí lidé, poprvé vstupující na trh práce. Podle aktuálních údajů agentury Eurostat nezaměstnanost mladých lidí v Evropě roste, částečně kvůli hospodářské a finanční krizi. V dubnu předložila Komise svůj návrh týkající se souboru integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020, které nastiňují rámec nové strategie a navrhuji reformy, jež mají být přijaty členskými státy.

S ohledem ke zprávě, o níž dnes diskutujeme a jež se zabývá tou částí hlavních směrů, která se vztahuje konkrétně k otázce zaměstnanosti. Souhlasím s předpokladem, že v zájmu účinnějšího zaměření EU na boj proti rostoucí nezaměstnanosti by měl být počet hlavních směrů omezen.

Rád bych využil tuto příležitost a zdůraznil důležitost investic do lidského kapitálu. Je zapotřebí podpořit investice do lidských zdrojů a klást přednostní důraz na celoživotní odborné vzdělávání za současných pobídek k inovacím v malých a středních firmách, jež jsou hnací silou evropské ekonomiky.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně.* – (LT) Vzhledem k ekonomické a finanční krizi bude situace na evropském trhu práce v nadcházejících letech i nadále složitá. Za těchto okolností musí být boj s nezaměstnaností jedním z nejdůležitějších politických úkolů Evropské unie a jako takový by měl být zohledněn v hlavních směrech navrhovaných Komisí.

Chtěla bych zdůraznit, že je v těchto zásadách politiky zaměstnanosti věnována obecně příliš malá pozornost politice genderové rovnosti a podpoře podnikání žen. Chceme-li opravdu snížit nebezpečí chudoby v Evropě, musíme stanovit závazné cíle, aby se nám podařilo odstranit genderové stereotypy, současnou diskriminaci na trhu práce a strukturální příčiny toho, že muži a ženy jsou nerovnoměrně odměňováni za odvedenou práci. Dále musíme odstranit překážky, jež brání ženám vykonávat jisté druhy profesí a omezují jejich možnosti vlastního podnikání.

Hlavní směry rovněž patřičně nereflektují cíl snížit nelegální či neohlášenou výdělečnou činnost, i když v této těžké době v mnoha zemích lidé pracují načerno, neboť neznají žádné jiné východisko ze současné tíživé situace. Zásady neobsahují žádné ambiciozní plány na boj proti chudobě, při němž je zapotřebí přijmout opatření v oblasti zaměstnanosti a vzdělávání s cílem pomoci nejohroženějším skupinám, jako jsou například svobodné matky, starší lidé s nízkou penzí nebo invalidé.

Vyzývám proto členské státy a na Komisi, aby se snažily o co největší možné začlenění těchto cílů do zásad, neboť jinak nebude Evropa schopna dosáhnout výsledků stanovených v zásadách.

Martin Kastler (PPE), *písemně.* – (DE) Vítám zprávu o zásadách politiky zaměstnanosti v členských státech, vypracovanou panem Örym. Proč? V této zprávě Evropský parlament jasně vyjádřil, co můžeme my Evropané v nadcházejících letech na poli práce a zaměstnanosti očekávat. Vedle otázek přistěhovalectví a demografických změn je velmi důležitou také otázka potenciálu zaměstnávání v Evropě v rámci takzvané zelené ekonomiky. Tohoto potenciálu můžeme využít pouze tehdy, bude-li k dispozici dostatek kvalifikovaných pracovních míst. Tato situace skýtá jedinečnou příležitost především pro ženy ve vedoucích pozicích. V tomto dynamickém a relativně novém odvětví podnikání mají muži i ženy rovné příležitosti, čehož v jiných oblastech není tak jednoduché dosáhnout. Je nezbytné zajistit, aby bylo možné sladit profesní a rodinný život, například tvorbou pracovních míst, jež jsou vstřícná k rodičům s dětmi a jež mají k dispozici zařízení pro péči o děti. Je nutné také poskytovat možnost individuální pracovní doby, zejména pro zaměstnance ve vedoucích pozicích. Tyto možnosti se ještě ve všech oblastech evropského pracovního trhu nenabízí.

Tunne Kelam (PPE), *písemně.* – Jak řekl dnes ráno pan Daul, potřebujeme víc Evropy. Více Evropy neznamená větší zásahy do životů našich občanů nebo činností členských států. Znamená to vyšší efektivitu a provozuschopnost Unie jako celku. Soubor integrovaných hlavních směrů může k dosažení tohoto cíle velmi napomoci.

Nezaměstnanost dosáhla nejvyšší úrovně za posledních deset let a nárůst nezaměstnanosti mladých lidí je znepokojivý. Hrozí ztroskotání pokusů o opětovné dosažení ekonomického růstu v dohledné době.

Na druhou stranu by měla být u jakýchkoli řešení zohledňována kvalita. Pan předseda Barroso dnes poukázal na čtyři miliony volných pracovních míst. Většina z těchto míst vyžaduje kvalifikovanou pracovní sílu. Vyzývám Komisi, aby neprodleně představila navrhovaný systém sledování volných pracovních míst v Evropě, jehož součástí bude také evropský pas osobních dovedností.

Nejvíce naléhavým cílem však zůstává kvalitní vzdělávání mladých lidí, které bude lépe zaměřeno na praktické potřeby trhu práce. Vzdělávací programy by měly být v souladu s tímto cílem reformovány a členské státy by měly udělat vše co je v jejich silách, aby zamezily studentům předčasně ukončit vzdělání.

Celoevropským cílem by mělo být poskytovat našemu kontinentu kvalifikovanou pracovní sílu.

Konečně potřebujeme rovněž odhodlání a odvalu k drastickému snížení správních a necelních překážek pro malé a střední firmy.

Ádám Kósa (PPE), písemně. – (HU) Můj spoluposlanec Csaba Öry odvedl skvělou práci, za níž zaslouží jedině chválu. Jsem přesvědčen, že bez jeho úsilí a jeho otevřenosti, jakožto člena Parlamentu, který je rovněž člověkem s tělesným postižením, by Evropská lidová strana, největší evropské politické uskupení, nepodporovala v Evropském parlamentu začlenění lidí s postižením tak, jak to činí dnes. Novátorský přístup pana Öryho a jeho zaměření se na zjednodušení by mohl přinést trvalé výsledky jak při výběru potřebných témat, tak při jejich uvádění do praxe. Nejen že pan poslanec zvolil skvělé téma, ale díky jeho schopnosti koordinace jsou cíle Evropského parlamentu a konkrétně Evropské lidové strany v mnohem širší míře dosažitelné pomocí citlivě vyladěných příslušných mechanismů. Nejdůležitějším z těchto cílů je investice do lidí jakožto kapitálu. Potřebujeme větší množství udržitelných pracovních míst. Kromě vytváření kvalitního pracovního prostředí vidím jako schůdnou cestu zaměstnávání lidí s postižením. Míra nezaměstnanosti těchto lidí leží mezi 60 a 70 %, a v některých členských státech dokonce až na hranici 90 %. Kromě inovací a zelených pracovních míst musí Evropa poskytnout pracovní místa i skupinám, jež mají sníženou schopnost školitelnosti. Mohlo by to vést až k přehodnocení globalizace tím, že se porovná míra vykořisťování sociálně znevýhodněných dělníků ze třetích zemí a snižování mzdových pobídek se zvyšující se mírou nezaměstnanosti lidí s postižením.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), písemně. – (PL) Ekonomika Evropské unie prochází pomalým zotavením z krize, jenž se započala roku 2008. Míra zaměstnanosti ve většině členských států EU je nicméně stále znepokojivě nízká, nižší než v době před krizí. Mladí lidé jsou jednou ze sociálních skupin, jež byly nárůstem nezaměstnanosti v době ekonomické krize postiženy nejvíce. Od roku 2008 dramaticky vzrostl počet mladých lidí bez práce a v současné době je nezaměstnanost mladých lidí mezi 15 a 25 lety v mnoha členských státech převyšuje celkovou míru nezaměstnanosti. Tyto údaje jsou znepokojivé, zejména vzhledem k tomu, že evropská populace stárne – to znamená, že klesá počet obyvatel v produktivním věku v poměru k lidem v důchodu. Proto je obzvlášť důležité pomáhat mladým lidem získat první zaměstnání a udržet si je. Vznik zprávy o zásadách politiky zaměstnanosti v rámci strategie Evropa 2020 je užitečným krokem ke zlepšení situace mladých lidí na trhu práce. Abychom však dosáhli viditelného pokroku, je zapotřebí přijmout další opatření na úrovni členských států. Zvláštní důraz by měl být

kladen na podporu mladých lidí při hledání prvního zaměstnání a na boj s nezaměstnaností u absolventů škol. Vytvoření kvalifikované pracovní síly se znalostmi potřebnými pro trh práce a příprava absolventů na vstup na tento trh jsou jen některé z úkolů, s nimiž bychom měli pracovat ve vzdělávacích zařízeních.

Theodor Dumitru Stoiloan (PPE), *písemně.* – (RO) Vytvoření nových pracovních míst v EU závisí také na celkové deregulaci trhu práce. Naší povinností jako členů Evropského parlamentu je zasadit se o ni. Žádejme po těch členských státech, jež stále ještě brání volnému pohybu pracovních sil z jiných členských států, aby začaly jednat. Žádejme po členských státech, Komisi i Radě, aby přijaly opatření nezbytná pro větší pružnost trhu práce, jenž je dosud stále rozdroben kvůli mnohým lokálním omezením. Bez větší pružnosti trhu práce bude jeho uzpůsobení současné fázi ekonomického cyklu náročnější a pomalejší, s negativním dopadem na obyvatele EU.

14. Přednesení postoje Rady k návrhu souhrnného rozpočtu – rozpočtový rok 2011

Předsedající. – Dalším bodem rozpravy je přednesení postoje Rady k návrhu souhrnného rozpočtu – rozpočtový rok 2011. Půjde o sérii prohlášení. Během této rozpravy nebudou přijímány žádné žádosti o slovo postupem zdvižené ruky.

Omlouvám se těm kolegům, kteří na tento bod museli nějaký čas čekat. Dnes odpoledne však proběhlo několik velmi dlouhých proslavů.

Melchior Wathelet, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, je mi ctí být zde v Parlamentu. Je pravda, že tato komora ztělesňuje celý evropský projekt a na její půdu tedy dnes, ne zcela bez emocí, přináším tak důležité téma, jako je rozpočet na rok 2011, tím spíše, že jde o zcela nový postup, o který byla role Parlamentu značně rozšířena. Společně tedy slavnostně zahájíme postup stanovený Lisabonskou smlouvou, postup přípravy evropského rozpočtu pro rok 2011. Z tohoto hlediska je pro mě ještě důležitější, že zde mohu být dnes přítomen a pronášet tuto řeč.

Rád bych znovu zdůraznil, že jsme v rámci této spolupráce, těchto diskusí, které nadále budou probíhat v souladu s postupem stanoveným Lisabonskou smlouvou, otevřeli kvalitní úvodní jednání. Tyto úvodní třístranné rozhovory nedopadly špatně a to je dobré znamení do budoucna.

Rada si uvědomuje, že Parlament lituje té skutečnosti, že v rámci procesu přípravy a návrhu postoje Rady neprobíhaly žádné debaty. Je pravda, že práci vykonával rozpočtový výbor, musím však zdůraznit, že byla vykonávána v souladu s politickými pokyny jasně definovanými Radou pro hospodářské a finanční záležitosti (ECOFIN) dne 16. března 2010. Jedině v zájmu souladu s prvním protokolem, jenž vymezuje úlohu parlamentů jednotlivých států, byl formálně přijat postoj Rady písemným postupem ze 12. srpna tohoto roku. Nejde tedy o politický rozměr stanoviska Rady. Rozpočtový proces je se svými novými pravidly pro rok 2011 je pro nás všechny první zkušeností toho druhu, a všichni se z ní budeme muset poučit do budoucna.

Rada samozřejmě vypracovala tento rozpočet na základě několika zásad: první z nich je respekt k finanční perspektivě období 2007-2013 a záruka spravedlivého finančního řízení, druhou důležitou zásadou je potřeba záruky dostatečných rezerv, aby bylo možné vyhovět rozdílným politickým postojům v rámci Evropské unie a dodat jim skutečný rozměr a věrohodnost.

Příprava tohoto rozpočtu by měla být znovuvvedena do režimu rozpočtové omezitelnosti, jež je zapotřebí ve všech členských zemích Evropské unie. Obzvláště těžkým byl rok 2009, a tato rozpočtová omezitelnost by měla být zohledněna i v rozpočtu pro rok 2011.

Pokud dovolíte, rád bych detailněji prošel jednotlivé pokyny k rozpočtu pro rok 2011 a poté se zběžně věnoval okruhům, o nichž si myslím, že by zde měly být zmíněny.

Navrhujeme rozpočet ve výši 148 miliard EUR v prostředcích na závazky, což představuje proti návrhu Komise snížení o 788 milionů EUR. Co se týká výdajových položek, Rada jejich výši snížila o 3,6 miliard EUR v porovnání s návrhem Komise, což představuje snížení o 2,8 %.

V této souvislosti vzala Rada v úvahu rovněž údaje Komise o výdajích na programy politiky soudržnosti za období 2007-2013 a především poslední informace o nastartování a plánovaném tempu hlavních projektů. Ve skutečnosti se ukázalo, že provádění mnoha projektů probíhalo se zpožděním.

Dále bych rád zdůraznil, že i po snížení, jež provedla Rada, celkový objem výdajových položek podstatně vzrostl, a to o 2,91 % ve srovnání s rokem 2010. To představuje téměř 1 % nad hranicí nulového růstu, což je inflační cíl stanovený ve víceletém finančním rámci.

Dál bych vás rád upozornil na metodiku, již Rada použila a jež je plně v souladu s aktuálními rozpočtovými odhady. Celkový objem prostředků na závazky a na výdajové položky zjevně vzrůstá, a to jak v absolutních hodnotách, tak i procentuálně.

Nemám v úmyslu procházet všechna témata okruh po okruhu. Jen bych vám rád připomenul, že pod podokruhem 1A je zahrnuta politika týkající se mladých lidí, která představuje pro Parlament, jak všichni víme, klíčovou oblast. Je přítomna ve všech dokumentech vydaných Parlamentem. Je pravda, že nedosahujeme výše navrhované Komisí, i tak jsou však rozpočty zjevně vyšší v porovnání s rokem 2010.

Co se týká podokruhu 1B, výše každé z dílčích položek tohoto rozpočtu byla opravdu stanovena na základě současného plnění, zcela v souladu s tím, jak jsou využívány v současné době.

Nezapomínejme, že pod hlavou 4 Rada důrazně trvá na tom, aby Evropská unie byla schopna efektivně reagovat na politické, hospodářské a sociální výzvy, především na mezinárodní úrovni. Dobře si přitom uvědomujeme, že v průběhu tohoto rozpočtového procesu mohou vyplynout další požadavky na rozšíření rozpočtu.

Dále bych chtěl vyzdvihnout, že pod hlavou 5 jsme zachovali požadavky Evropského parlamentu týkající se jeho administrativního rozpočtu, máme však za to, že každá z našich institucí by se měla držet finančního rámce a postupovat v souladu s naší současnou cestovní mapou.

Abych věc uzavřel, myslím, že je nesmírně důležité, abyste se tohoto přednesení postojte zúčastnili, že pro Radu má zásadní význam možnost dnes zde vystoupit a přednést naše postojte ve věci rozpočtových příprav. Chápu, že názory Parlamentu se mohou lišit od postojte přijaté Radou, ale čekám, že jednání s Parlamentem bude konstruktivní a plodné. Děkuji rovněž Komisi za její podporu v průběhu procesu, jež podle všeho přinese celou řadu výzev.

Můj proslov by nebyl úplný bez zmínky o přezkumu rozpočtu, který Komise zveřejní koncem tohoto měsíce. Rozpočtové priority pro rok 2011, především strategie Evropa

2011, budou bezpochyby prioritami nadcházejících let. S tímto na paměti musí Rada a Parlament ihned začít pracovat na budoucí podobě evropského rozpočtu a na tom, jak bude financován. Mohu vás ujistit, že belgické předsednictví se postará o to, aby Rada věnovala přezkumu rozpočtu patřičnou pozornost.

Nakonec, abychom se vrátili zpět k samotnému rozpočtu na rok 2011, vás ujišťuji, že belgické předsednictví učiní co je v jeho silách, aby překonalo překážky na cestě ke schválení tohoto rozpočtu, prvního, který bude vyjednáván podle Lisabonské smlouvy. Upřímně doufám, že tento vývoj – v rámci nového procesu – bude korunován úspěchem. Rada bude se všech sil usilovat o to, aby tento rozpočet sloužil ku prospěchu maximálnímu množství občanů Evropské unie, neboť právě oni jsou ti, kteří coby daňoví poplatníci tento rozpočet financují.

Janusz Lewandowski, člen Komise. – Pane předsedo, nyní, kdy Rada čte tento rozpočet, se nacházíme v rozhodovací fázi ročního postupu. V žádném případě to však není postup rutinní, neboť se vůbec poprvé řídí ustanovením Lisabonské smlouvy a horká rozpočtová sezóna teprve nadchází.

Na našem posledním třístranném jednání nebylo nic konkrétního dohodnuto, takřka nic se nepohnulo kupředu, ale došlo ke shodě na termínech a způsobu fungování dohodovacího výboru v roce 2010. Nyní je tedy sestaven kalendář, Rada dokončila čtení a Komise bude nadále pozorně sledovat nové pohledy a názory obou stran rozpočtového orgánu.

Co je však důležité – vedle rozpočtu máme stále na programu celý balík úprav samotné Lisabonské smlouvy. Obě strany musí projevit dostatečně dobrou vůli ke shodě, neboť v listopadu nás tentokrát na vyjednávacím stole čeká celá řada problémů k vyřešení a listopadové jednání o dohodě bude vícerozměrné.

Podstatné jsou, jak již zmínil pan ministr, snížení rozpočtu na výdajových položkách o 3,6 miliard EUR. Komise si byla při předkládání návrhu rozpočtu plně vědoma omezení a úspornosti v rámci jednotlivých členských zemích, stejně jako míry naší odpovědnosti. Ta je taková, že jsme navrhli rozpočet o čtyři miliardy EUR nižší, nežli je horní hranice finančního výhledu a navíc jsme soustředili veškerý nárůst pod rozpočtový okruh 1. Ten se týká podpory růstu a pracovních míst a měl by být vnímán jako jakýsi malý protikrizový balíček buď k lokálnímu využití, nebo k využití v rámci odvětví.

Těchto 96 % všech položek se zvýšeným rozpočtem soustředěných pod okruh 1 je mírou naší odpovědnosti. Je zcela běžné, že se politika soudržnosti ve střední fázi finančního výhledu po pomalém startu pohybuje vpřed stabilním tempem.

Co se týká závazků, vítáme fakt, že Rada nebude snižovat operativní výdaje. Bude však snižovat výdaje na předvstupní programy, což by mohlo být signálem pro kandidující země a mohlo by být důvodem ke znovuotevření procesu vývoje jednotlivých programů a k přezkumu rozdělování prostředků mezi jednotlivé země.

Malou poznámku ke správním záležitostem. V této otázce budu nesmlouvavý a mezi svými kolegy nebudu příliš populární. Jsou zde však snižovány náklady na takzvané linie administrativní podpory a hlavní obětí je okruh 4. Ten se týká správy programů, včetně krizových reakcí na živelní pohromy, což představuje pro Evropskou unii čím dál větší problém.

Evropská unie byla mezi prvními, kdo reagoval na živelní pohromu v Pákistánu. Co se týká humanitární pomoci a pohotovostních rezerv, zahájil jsem postup minulý týden,

který však vyžaduje řízení. Tento problém se týká právě linií administrativní podpory operačních programů.

Další oblastí, kde došlo k omezení, bylo navýšení rozpočtu pro výkonné výzkumné agentury, jež jsou ve fázi uvádění do provozu, a ty spravují sedmý rámcový program. Jeho rozpočet vzrostl v roce 2010 o miliardu eur a o další miliardu vzroste v roce 2011.

Co se týká závěrů, chtěl bych požádat zástupce obou stran rozpočtového orgánu, aby při jednání o konečné vícerozměrné dohodě důkladně zvažili obavy, jež jsem zde přednesl, a nikoliv pouhá čísla pro rok 2011.

A jako obvykle, my, členové Komise, jsme připraveni sloužit jako čestní jednatelé, kteří coby prostředníci chtějí hrát konstruktivní roli v úsilí o dosažení dobrého řešení pro rok 2011.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, *zpravodaj*. – (PL) Dámy a pánové, rozpočet na rok 2011 bude nejen prvním rozpočtem přijatým podle pravidel stanovených Lisabonskou smlouvou, jak správně podotkli mí předřečníci, ale bude také prvním rozpočtem, na jehož základě budou naplňovány politické myšlenky, jež tato smlouva přinesla. Bude rovněž již pátým rozpočtem připravovaným na základě víceletého finančního plánu pro období 2007-2013. A protože je to již pátý rozpočet, měli bychom již nyní znát jeho silné i slabé stránky.

Velmi si cením úsilí belgického předsednictví při přípravě rozpočtu ke čtení v Radě, jsem však více než znepokojena faktem, že plných sedm členských států hlasovalo proti tomuto čtení. Někdy mám nepříjemný, ale neodbytný dojem, že jakmile ministři financí členských států nahlédnou do svých vlastních rozpočtů a vidí příspěvek své země do rozpočtu Evropské unie, začnou přemýšlet, jak by se dal snížit nebo dokonce zcela eliminovat a vůbec nepřemýšlí nad tím, co se s tímto příspěvkem bude dít a k čemu bude využit, a ani nechtějí přemýšlet nebo diskutovat o následcích takového snížení. Hluboce lituji, že taková diskuse neprobíhá, a chyběla podle mne i tehdy, když se Rada sešla ke hlasování o návrhu rozpočtu. Mám rovněž za to, že vysvětlující poznámky v návrhu Rady nejsou dostatečně detailní. Proč přesně byly kráceny tyto kapitoly rozpočtu a nikoli jiné? Proč byly kráceny právě o tolik a ne o víc či o méně? Doufám, že v příští fázi naší práce budeme pečlivější a tím se vyhneme takovému nedostatku detailních informací vyhnout. V tomto ohledu musíme zvýšit náš závazek postarat se o to, aby následný proces přijetí rozpočtu na rok 2011 byl detailně a pečlivě rozpracován a abychom s veškerou zodpovědností zvažili každou rozpočtovou položku. To znamená přemýšlet nejen o procentech, ale také o tom, co je důležité, za co chceme utratit víc a co chceme v rámci úspor obětovat.

Ráda bych podtrhla prioritu Evropského parlamentu, která již dnes nikoho nepřekvapí, ani to není prioritou jediná. Touto prioritou jsou mladí lidé, mobilita a vzdělávání. Pokud Rada navrhuje zkrátit o 25 milionů EUR hlavní rozpočtovou položku týkající se této priority, jmenovitě kapitolu o celoživotním učení, je těžké hovořit o dialogu. Doufám však, že se k serióznímu dialogu vrátíme v průběhu dohodovacího procesu, neboť své priority vyjadřujeme tak jasně, že by mohly být k většímu užítku než navrhované rozpočtové škrty. Evropský parlament se momentálně nachází ve fázi přípravy ke čtení. Jsme již ve velmi pokročilém stadiu a já doufám, že naše čtení bude přijato rozpočtovým výborem do konce měsíce a že na plenárním zasedání na začátku října prokážeme naši schopnost přijmout kvalitní a konstruktivní rozpočet podle pravidel stanovených Lisabonskou smlouvou. Spoléhám se na dobrou spolupráci jak s belgickým předsednictvím, tak s Komisí.

Helga Trüpel, zpravodaj. – (DE) Pane předsedo, pane Wathelete, pane komisaři Lewandowski, dámy a pánové, velmi dobře si uvědomuji – stejně jako všichni občané Unie a, jak doufám, i politici –, že žijeme v době úsporně vedené politiky a že se členské státy nemohou vyhnout opatřením směřujícím ke snižování dluhu.

Jsem toho názoru, že je nutné bojovat za vyvážený rozpočet. Nejde o nic méně, než o otázku mezigenerační rovnosti a naší schopnosti utvářet v budoucích letech a desetiletích reálnou politiku. V opačném případě budeme nuceni strkat všechny své peníze na splácení úroků a nakonec se politicky zadusíme.

Evropská unie samozřejmě nestojí stranou situace ve členských zemích. Rád bych však zmínila následující jako námět k přemýšlení o tom, proč nejsme ve stejné situaci. Evropská unie nenapáchala žádné dluhy, neboť naše pravidla něco takového neumožňují. Evropská unie navíc – a to je věc, po které toužily samy členské státy – získala jako výsledek Lisabonské smlouvy nové úkoly (například v oblasti energetické politiky, ale i dalších), které je potřeba splnit. Musíme však samozřejmě zaujmout takový postoj, abychom se těchto nových úkolů, jež nám uložila smlouva, byli schopni zhostit.

Jako zpravodajka Parlamentu a ostatních institucí pro otázku rozpočtu musím říci, že jsme dosud nenalezli rovnováhu mezi novými úkoly a zodpovědnou rozpočtovou politikou, včetně úsporné politiky. Rada nepodpořila žádné nové administrativní pozice, i když ne v rámci Evropského parlamentu nebo Rady, ale v rámci jiných, převážně malých institucí, jako je úřad evropského inspektora ochrany údajů, Účetní dvůr a Evropský soudní dvůr. Považuji to za nespravedlivé. Malým institucím, jako je například úřad evropského inspektora ochrany údajů, na jejichž fungování máme zájem, by mělo být umožněno vykonávat svou práci. Požadujeme-li od Účetního dvora řádnou kontrolu, jeho úředníkům musí být umožněno cestovat a provádět audity. K tomu potřebují více zaměstnanců. Jsem přesvědčena, že jde o politický úkol a je to důležité poselství členským státům a našim občanům.

Další věcí, se kterou si nejsem jistá, se týká nákladů na rozšíření EU. Finanční prostředky byly ze strany Rady sníženy, ale termín přistoupení zůstal nezměněn. Vysvětlíte nám prosím, jak by to mělo v praxi fungovat.

Dalším problémem je zvýšení platů o 1,85 %. Je pravda, že ještě nemáme k dispozici soudní rozhodnutí. Chceme-li však dosáhnout pevného rozpočtového plánu, musíme být na takovou eventualitu přinejmenším dokonale připraveni. Z hlediska environmentálního přístupu jistě existují cesty k úsporám, jmenovitě velký projekt Mezinárodního termonukleárního experimentálního reaktoru (ITER), jehož součástí je fúzní jaderný reaktor. Možná bychom měli nalézt dostatek politické odvahy bojovat za tento typ výdajů.

Jutta Haug, zpravodaj o postoji Rozpočtového výboru. – (DE) Pane předsedo, pane Whatelete, pane komisaři, dámy a pánové, naši dva zpravodajové již poskytli zhodnocení postoje Rady a na mně je nyní, abych promluvila jménem rozpočtového výboru. Hned na začátku bych ráda vyjádřila své přesvědčení, že belgické předsednictví odvede tu nejlepší práci, jaká bude v jeho silách. Může však odvádět jen takovou práci, jakou mu Rada jako celek umožní. Musíme si bohužel přiznat, že v tomto ohledu jsou výsledky mizivé. Rada tak jako vždy – a opravdu si nevzpomínám, že by tomu kdy bylo jinak – pilně proškrtala a osekala části návrhu Komise, a to jak závazky, tak výdaje. Učinila tak plošně a náhodně, což je rovněž jejím obvyklým postupem. Výsledkem je o více než 780 milionů EUR nižší rozpočet na závazky a o 3,6 miliardy EUR nižší rozpočet na výdaje.

Když se podíváme na to, kdo přesně tuto situaci ovlivňuje, zjistíme, že jde opět o decentralizované agentury. Tyto agentury jsme společně ustanovili legislativními prostředky. Do tohoto procesu byl zapojen jak Parlament, tak Rada – bez nich by žádné takové agentury neexistovaly. Pokud jim však neposkytneme prostředky, jež nezbytně potřebují k vykonávání přesně těch úkolů, jež jsme jim zadali, měli bychom jejich činnost ukončit. V opačném případě je každé euro, jež jim poskytneme, vyhozeno z okna.

To samé platí pro výkonné agentury a pan komisař na tento problém již poukazoval. Necháme-li vykrváčet agentury, jež měly za úkol zavádět do praxe víceleté programy, tak jak jim bylo uloženo zákonem, tak tyto programy fakticky skončí. Chceme to opravdu dopustit?

Členové rady drží chvályhodné proslovy o tom, jak nezměrné úsilí musíme vyvíjet, abychom byli konkurenceschopní (nebo se jimi stali). V rámci rozpočtového procesu jsou právě ty části rozpočtu, jež mají podpořit růst a konkurenceschopnost, osekávány. Tedy podokruh 1a.

Podobně jsou postiženy položky strukturální politiky. Tam, kde je nyní reálná poptávka z regionů po prostředcích ze strukturálních fondů, bylo financování zkráceno o miliardu eur. Těžko to lze považovat za logické, a rozhodně to není moudré.

Rádi bychom, aby lidé s příslušnou politickou odpovědností důkladně prostudovali obsah našeho rozpočtu (opravdový obsah!) a aby při tom měli na paměti a před očima Evropu a přidanou hodnotu, již by měla mít pro své obyvatele. V takovém případě v nás naleznou vhodného partnera k diskusi.

Melchior Wathelet, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Pane předsedo, chtěl bych krátce reagovat na některé ze vznesených otázek.

Za prvé, co se týká skutečnosti, že nebyla možnost diskutovat o všech kapitolách rozpočtu navržených Radou, předpokládám, že tyto diskuse teprve proběhnou. Jsou podle mne nezbytné a o tom, jaké by měly být naše priority v rámci rozpočtu na rok 2011, bychom měli diskutovat. Ani dosažení shody uvnitř Rady nebylo jednoduché. Stačí jen říci, že tento rozpočet byl na úrovni Rady předmětem hlasování, jehož výsledek nebyl ujednáán předem. To je však rovněž důsledek rozpočtové situace v jednotlivých zemích. Panují těžké časy.

Rád bych vám nicméně připomněl, že navzdory složitému kontextu a navzdory těžkostem, se kterými se potýkáme doma, se evropský rozpočet oproti loňskému roku zvýšil o 2,91 %. Někteří, jak už jsem řekl, požadovali víc, nicméně ve srovnání s rokem 2010 jde o významné zvýšení.

Pan Haug vznesl otázku na podokruh 1b. Chci jen připomenout, že tento rozpočtový podokruh byl proti roku 2010 navýšen o 14 %. Tvrzení, že Rada nebere v úvahu specifické okolnosti tohoto rozpočtového podokruhu, je tedy vzhledem k tomuto 14 % navýšení nepřesné. Podle mne Rada svou pozornost zvýšila, což možná nebylo náležitě popsáno či komentováno.

Zpravodaji k rozpočtu na rok 2011 bych rovněž rád řekl, tak jako v proslovu, který jsem zde pronesl, že chceme upozornit na práci, jež zde v Parlamentu byla odvedena. Vy jste hovořil o rozpočtovém podokruhu 1a, jež chtěl Parlament vyzdvihnout. Mým záměrem bylo zdůraznit ve svém proslovu, že Rada ví a jak jen může se snaží svou práci ukázat, že je otevřená diskusi, zejména pokud se jedná o politiku týkající se mladých lidí. Diskuse o

této politice byla samozřejmě otevřená, vždyť Parlament ji jasně definoval jako jednu ze svých priorit.

Připomněl bych rovněž, že co se týká rozpočtového okruhu 5 a institucionálního aspektu jako takového, je pravda, že všechny instituce musí vyvíjet úsilí. Je však také pravda, že v rámci rozpočtu předloženého Radou jsme rozpočet samotného Parlamentu ponechali beze změn. Myslím si nicméně, že pro každou instituci jsou dnes důležitá úsporná opatření a pro každého z nás pak jít v tomto z rozpočtového hlediska těžkém roce příkladem ostatním.

Abych věc uzavřel – jistě v následujících týdnech povedeme plodná jednání a diskuse. Věřím, že přinesou výsledky v podobě shody na podobě rozpočtu na rok 2011. Chci jen připomenout, že to nebude snadný rozpočet, neboť zavádíme nový postup, neboť máme spoustu nových politik, které – jak jste řekli – čekají na zavedení, a také proto, že nemůžeme pomíjet těžkou finanční a rozpočtovou situací v členských státech. Každý z nich má rozpočtové cíle, které musí dodržovat.

Doufám rovněž, že s vědomím všech těchto těžkostí, úkolů a překážek dojdeme společnými silami k takovému rozpočtu na rok 2011, který bude přijatelný pro všechny, a že společně také ukážeme, že nový rozpočtový postup, stanovený Lisabonskou smlouvou, může být doveden k úspěšnému cíli. Tím mám na mysli přijetí rozpočtu na rok 2011.

Předsedající. – Tímto je bod rozpravy uzavřen.

15. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Komisi)

Předsedající. – Dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky (B7-0454/2010).

Následující otázky jsou určeny Komisi. Předem bych se rád omluvil. Opět máme zpoždění, a tudíž budeme muset tento bod dokončit do 20:30. Předpokládám, že zvládneme prioritní otázky, přičemž začneme otázkou pana Paleckise, dále pana Aylwarda a paní McGuinnessové a následovat budou otázky na pana Andora, pana Piebalgse a paní Hedegaardovou. Přinejmenším jednu otázku bude možné u každého z nich zodpovědět. Je mi to líto.

Část první

Gay Mitchell (PPE). – Pane předsedající, dovolím si procesní námitku – doba vyhrazená pro otázky měla být zahájena v sedm hodin. Mám to chápat tak, že k mé otázce pro komisaře pro rozvoj se nedostaneme?

Předsedající. – Je možné, že na ni dojde. Když jsem před hodinou začal předsedat, měli jsme hodinové zpoždění, nyní je to půl hodiny. Snažím se vše urychlit a doufám, že se k vaší otázce dostaneme, podotýkám jen, že je to pro tohoto komisaře druhá v pořadí, to je vše.

Předsedající. – Otázka č. 16, kterou pokládá **Justas Vincas Paleckis** (H-0356/10).

Předmět: Právní předpisy upravující nakládání s radioaktivním odpadem a jeho ukládání

Ačkoliv se v 15 z 27 členských států Evropské unie nacházejí jaderné elektrárny, existuje v současnosti pouze velmi málo projektů na vybudování dlouhodobých úložišť radioaktivního odpadu. EU sice uznává, že struktura dodávek energie je záležitostí jednotlivých členských států, zároveň však pracuje na nejvyspělejších právních rámci pro

jadernou bezpečnost, ochranu a nakládání s radioaktivním odpadem. Tyto právní předpisy jsou navrhovány na základě Smlouvy o Euratomu, v jejímž souladu EU stanovuje a reguluje základní bezpečnostní normy.

Bylo oznámeno, že Komise navrhne evropské právní předpisy upravující nakládání s radioaktivním odpadem v druhé polovině roku 2010. V současné době probíhají veřejné konzultace tohoto legislativního návrhu.

V jaké fázi se tyto konzultace nacházejí a jakých výsledků bylo dosaženo? O jaké zvláštní požadavky v oblasti životního prostředí bude tato směrnice usilovat? Budou na země, které již uzavřely své jaderné elektrárny a rozhodly se pro odlišné způsoby nakládání s odpadem, kladeny zvláštní požadavky, tedy aby vybudovaly vlastní úložiště nebo aby dodavatelům platily v souladu se stávajícími dohodami?

Karel De Gucht, člen Komise. – Jedná se o otázku, kterou přebírám od pana komisaře Oettingera. Jeho odpověď zní:

V době od 31. března do 31. května 2010 probíhaly veřejné konzultace, které byly zveřejněny na internetové stránce Váš hlas v Evropě. Celkem jsme obdrželi 510 odpovědí. Kromě toho několik dalších zúčastněných subjektů zaslalo písemné připomínky k veřejným konzultacím elektronickou poštou, dopisem nebo ve formě zprávy. Obecně je valná většina občanů pro zavedení závazného právního předpisu na úrovni Společenství, přičemž mnozí z nich od tohoto předpisu očekávají, že přispěje ke zlepšení bezpečnosti, právní jistoty, zapojení veřejnosti a rozhodování na vnitrostátní úrovni. Příslušná zpráva bude uveřejněna na webových stránkách Komise.

Legislativní návrh bude vycházet z kapitoly 3 Smlouvy o Euratomu o ochraně zdraví a bezpečnosti. Účelem by mělo být vytvořit na úrovni Společenství rámec pro členské státy, jímž by se zajistilo bezpečné a udržitelné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem pro všechny druhy odpadů ve všech stádiích od jeho vzniku až po ukládání, a zabránit tak nepřiměřenému zatížení budoucích generací.

Vzhledem k tomu, že stále ještě probíhá technické posouzení, je ještě příliš brzy na stanovení konkrétních požadavků v oblasti životního prostředí. Odpovědnými za nakládání s vlastním vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem zůstanou i nadále jednotlivé členské státy.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Děkuji vám za odpověď, která však byla spíše obecná a nepříliš konkrétní. Domnívám se, že by Evropská unie měla být v této oblasti maximálně náročná při stanovení ekologických požadavků. Chápu sice, že příslušný komisař není přítomen, přesto bych však rád položil Komisi otázku, jak plánuje tyto věci financovat a zda se podaří vyčlenit dostatečné finanční prostředky, které by zaručily, že budou přijímána rozhodnutí prospěšná přírodě.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Pro nakládání s radioaktivním odpadem a jeho ukládání musíme stanovit ty nejpřísnější bezpečnostní požadavky.

Spolupráce mezi evropskými, vnitrostátními, regionálními a místními orgány je v tomto procesu nezbytná.

Ráda bych se Komise zeptala, jakou roli by v tomto procesu měly sehrávat místní orgány.

Předsedající. – Pan De Gucht zastupuje pana Oettingera. Pokud znáte odpověď, můžete prosím na tyto doplňující otázky odpovědět.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, přinejmenším se pokusím neříct žádnou hloupost.

Nejprve odpověď na doplňující otázku pana Paleckise – pokud vím, financování bude záležitostí jednotlivých států, neboť odpovědnost budou nést i nadále členské státy. To, co chce Evropská unie zavést, je právní rámec. Předpokládám, že financování zůstane na členských státech, pokud nebude v právním předpisu a též rozhodnutí rozpočtového orgánu stanoveno jinak.

Co se týče místních orgánů, řekl bych, že to záleží na rozdělení moci v daném členském státě. Pokud by pak povolení měla být udělována místními orgány, budou do jisté míry ony součástí rozhodovacího procesu. Mohlo by to nicméně být i tak, že členský stát přijme ustanovení, podle něž budou povolení v této souvislosti – například pro výstavbu – udělována na národní úrovni. To vše ale teprve uvidíme, v rámci právního předpisu, který vám v brzké době předložíme.

Předsedající. – Otázka č. 17, kterou pokládá **Liam Aylward** (H-0374/10).

Předmět: Evropské malé a střední podniky, mezinárodní obchod a dětská práce

Jak může Komise zajistit, aby evropské malé a střední podniky nebyly při nákupu výrobků z rozvojových zemí zapojeny – ať už přímo nebo nepřímo – do aktivit souvisejících s dětskou prací? Má Komise k dispozici mechanismus určený k monitorování evropského obchodu a výrobků, které jsou spojovány s dětskou prací v rozvojových zemích? Jaká opatření byla zavedena s cílem řešit tuto otázku?

Karel De Gucht, člen Komise. – Komise bere otázku dětské práce velmi vážně. Mezinárodní organizace práce v červnu uvedla, že pracuje přibližně 200 milionů dětí. Přestože má jejich počet sestupnou tendenci, což je povzbudivé, je 200 milionů dětí, které pracují v době, kdy by se jim mělo dostávat vzdělání, stále příliš mnoho.

Nutno si ale uvědomit, že jen přibližně 5 % těchto dětí pracuje v odvětvích zaměřených na vývoz. Podle údajů Mezinárodní organizace práce pracuje převážná většina těchto dětí v samozásobitelském hospodářství nebo jako domácí pracovníci.

Proto EU zvolila v otázce dětské práce komplexní politický přístup, ve kterém se soustřeďuje na její hlavní příčiny – chudobu a nedostatečný přístup ke kvalitnímu vzdělávání.

Tento přístup byl zakotven v lednovém pracovním dokumentu Komise o potírání práce dětí, který byl dne 14. června schválen Radou. Oba tyto dokumenty uvádějí ve vztahu k tomuto přístupu a jeho budoucímu vývoji specifické podrobnosti.

Pravdou je, že všechny tyto kroky přispívají k naplnění mezinárodně uznávaných cílů, tedy aby byly nejhorsí formy dětské práce odstraněny do roku 2016 a aby se nám nakonec podařilo dosáhnout odstranění všech forem dětské práce.

Mnohé společnosti v EU, včetně malých a středních podniků, jsou dnes již součástí oblasti sociální odpovědnosti, jejichž prostřednictvím se zavazují zajistit, že se v jejich dodavatelském řetězci nevyužívá práce dětí a nucené práce. Komise v současnosti prověřuje různé způsoby, jak dosáhnout lepší integrace otázky lidských práv do politiky EU do oblasti sociální odpovědnosti podniků.

Kromě toho mohou malé a střední podniky využít řadu soukromých projektů zabezpečení udržitelnosti, které jsou v EU k dispozici a které, v závislosti na kritériích, jež daný projekt

používá, mohou vyžadovat, aby nese-li zboží a služba označení projektu, nebyla v souvislosti s jeho výrobou resp. poskytováním využívána práce dětí ani nucená práce.

Liam Aylward (ALDE). – Pane komisaři, aktivisté bojující proti dětské práci a nevládní organizace již delší čas volají po tom, aby téma dětské práce nebylo řešeno osamoceně, jak se to v současné chvíli děje, ale aby bylo začleněno do všech politik rozvoje. Jakého pokroku docílila Komise v tomto směru? Stanovila Komise nějakou konkrétní politiku, na základě které by se děti, které pracují, mohly znovu začlenit do vzdělávacího procesu či se vzděláváním začít?

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, můžete iniciovat rozhovory v rámci jednání WTO ohledně zavedení označení kvality ve vztahu k mezinárodnímu obchodu – zejména trhu, na kterém obchodují malé a střední podniky –, které spotřebitelům v Evropě poskytne záruku udělovanou uznanou a registrovanou organizací, že příslušné výrobky byly vyrobeny bez účasti dětí na práci? Věřím, že by se toto mohlo stát dobrovolným opatřením, které by mohlo situaci velmi rychle zlepšit.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pokud jde o doplňující otázku pana Aylwarda, mohu dodat, že dodržování osmi základních úmluv Mezinárodní organizace práce, které zakotvují základní práva pracovníků, tvoří nedílnou součást obchodní politiky EU, a to jak v rámci zvláštního pobídkového režimu pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věc veřejných (GSP+), tak v dvoustranných a regionálních dohodách.

Patří sem zejména úmluva 138 o minimálním přípustném věku a úmluva 182 o nejhorších formách dětské práce. Dohody z poslední doby zahrnují ustanovení o dohledu nad prováděním a sledováním účinného dodržování, pokud jde o jakýkoli mezivládní orgán a sociální subjekt, jakož i dialog a v případě nutnosti nezávislé přezkoumání, na němž se zakládá vydání veřejné zprávy a poskytnutí doporučení.

Naše politika není o tom, že by se měly obchodní preference rušit. Je však možné je pozastavit a my tento krok učinit můžeme, domníváme se ale, a to především kvůli tomu, že pouze velmi malé procento dětí pracuje v podnicích zaměřených na vývoz, že bychom se měli zabývat prevencí. Máme například několik programů se zeměmi, jako je Indie, a jejich prostřednictvím se o děti staráme a zajišťujeme, aby se jim dostalo vzdělání.

Co se týče doplňující otázky o malých a středních podnicích, souhlasím, že za pomoci těchto systémů, i když budou dobrovolné, můžeme mnohé dosáhnout. Jak jsem již ve své úvodní odpovědi zmínil, je rovněž mnoho malých a středních podniků ochotných být součástí systémů, v jejichž dodavatelském řetězci nesmí figurovat dětská práce, a toto uvést do praxe.

Předsedající. – Otázka č. 18, kterou pokládá **Mairead McGuinness** (H-0376/10).

Předmět: Možný dopad lepší koordinace hospodářské politiky

Může Komise poskytnout informace a podat vysvětlení o možných důsledcích nápravných opatření, jmenovitě sankcích, které jsou uvedeny ve sdělení o lepší koordinaci hospodářské politiky pro stabilitu, růst a nová pracovní místa a nástrojích pro silnější správu ekonomických záležitostí EU (KOM(2010)0367)?

Pokud by členské státy překročily požadavky stanovené v Paktu o stabilitě a růstu, mohly by být pozastaveny platby z EU určené vládám jednotlivých členských států. Pokud budou takové sankce uloženy, jakým způsobem může Komise zajistit, aby toto opatření nemělo nepříznivý dopad na občany, například zemědělce?

Jakým způsobem může Komise zajistit, aby vlády jednotlivých členských států byly schopny dodržet své závazky vůči zemědělcům a jiným příjemcům podpory EU, a to zejména v době, kdy jsou finance mnoha členských států v současné hospodářské situaci pod výrazným tlakem?

Jaká jiná opatření by Komise navrhla v případě, že členské státy nebudou schopny vyhovět tomuto požadavku?

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, sdělení ze dne 30. června o lepší koordinaci hospodářské politiky pro stabilitu, růst a nová pracovní místa navazuje na sdělení ze dne 12. května a představuje konkrétní nástroje, jež mají posílit koordinaci hospodářské politiky.

V rámci „evropského semestru“ navrhujeme účinnější rámec pro dohled, s prohloubeným fiskálním dohledem, s posíleným dohledem nad makroekonomickou nerovnováhou a přísnější předběžnou koordinací hospodářských politik. Naše návrhy byly kladně přijaty v Radě, v pracovní skupině Hermana Van Rompuye i v Parlamentu a rovněž v médiích. Závěry Evropské rady ze dne 17. června tyto naše návrhy jasně podpořily a zároveň nás vyzvaly, abychom učinili vše pro to, aby se lepší hospodářská správa v Evropě stala skutečností co nejdříve.

Nezbytné oficiální legislativní návrhy přijme Komise v průběhu tohoto měsíce. Bude spoléhat na to, že Rada a Evropský parlament podpoří přijetí právních předpisů, což přispěje k tomu, že tyto návrhy vstoupí co možná nejdříve v platnost. Jako součást legislativního balíčku navrhujeme nový soubor sankcí a pobídek pro účinné dodržování Paktu o stabilitě a růstu. Ústředním prvkem našich návrhů jsou posílené donucovací mechanismy pro vymáhání fiskálních pravidel, které jsou klíčem k důvěryhodnosti našeho fiskálního rámce a současně představují důležité téma, o němž diskutujeme v pracovní skupině.

Jak uvádí naše sdělení ze dne 30. června, v první fázi navrhujeme nový systém sankcí pro šestnáct členských států eurozóny, na základě článku 136 SFEU, a sice zaprvé preventivní i korektivní nástroje Paktu o stabilitě a růstu a zadruhé pak korektivní nástroje systému dohledu nad škodlivou makroekonomickou nerovnováhou. To odráží větší vzájemnou provázanost a přísnější omezení vyplývající z měnové unie. Uvedené sankce budou doplňovat ty, které jsou už stanovené v Paktu o stabilitě a růstu, uplatní se však k nápravě nadměrného schodku v dřívější fázi a více automaticky.

V druhé fázi pak bude v zájmu lepšího dodržování ve všech 27 členských státech zavedena možnost pozastavení nebo zrušení aktuálních či budoucích přidělů finančních prostředků z rozpočtu EU. To by se týkalo výdajů souvisejících s politikou soudržnosti, společnou zemědělskou politikou a fondem pro rybolov. Cílem tedy bude využívat rozpočet EU jako další páku k posílení pobídek pro dodržování požadavků Paktu o stabilitě a růstu.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane komisaři, děkuji vám za tuto poněkud obsáhlou odpověď. Všechny tyto podrobnosti jsem si přečetla ve sdělení.

Moje otázka byla konkrétnější. Občané se dočetli o možnosti sankcí. Jak můžeme trestat členské státy a jejich vlády, aniž by se to dotklo jejich občanů? To je podle mého názoru jádrem mé otázky. Jestliže se chystáte zastavit tok prostředků z rozpočtu EU do členských států EU, do společné zemědělské politiky a na soudržnost, pak otázka zní: kdo bude tímto rozhodnutím nejvíce zasažen? Toto musíte dnes večer sněmovně vysvětlit.

Marian Harkin (ALDE). – Pane komisaři, souhlasím, že v okamžiku, kdy patříme k jednotné měně, potřebujeme pravidla, avšak Pakt o stabilitě a růstu byl zaveden v naprosto rozdílné situaci, kdy na nás ještě nedoléhala krize. Ocitli jsme se na pokraji celosvětového kolapsu, a přestože se některé země vzpamatovávají lépe, jiné – například má země – stále strádají.

Zdá se mi, že je to samý bič a žádný cukr. Hovoříte o souboru sankcí, ale jak řekla moje kolegyně paní McGuinnessová, ty dopadnou na občany. Myslím, že Komise nemůže takto postupovat, když některé země jsou ještě stále na pokraji hospodářského kolapsu.

Karel De Gucht, člen Komise. – Toto je velmi důležitá, avšak spíše technická otázka. V případě víceletých programů by se pozastavení rozpočtových závazků neprojeвило okamžitě, neboť realizace plateb, které se týkají příslušných závazků, trvají obvykle dva roky. A to by mělo poskytnout ochranu probíhajícím projektům v rámci víceletých programů a dotčené členské státy by měly mít dostatek času na to, aby přijaly nápravná opatření v souladu s doporučeními Rady v rámci postupu při nadměrném schodku.

Jakmile členské státy splní doporučení Rady, tyto finanční prostředky budou znovu zahrnuty do rozpočtu. K absolutní ztrátě nároku na platby by došlo pouze v případě, že by členský stát doporučením Rady nevyhověl. Navíc, v souladu se sdělením ze dne 30. června, by nové sankční mechanismy měly zabránit situaci, kdy by omezení výdajů EU vedlo k omezení příjmů zemědělců a rybářů. Konkrétní návrhy podle příslušných skupin kategorií výdajů a to, jak budou příslušné sankční mechanismy koncipovány, zajistí, aby tato podmínka byla splněna.

Část druhá

Předsedající. – Jak jsem již řekl, jsme dnes večer pod velkým časovým tlakem, a já se snažím, abychom zvládli co nejvíce otázek. Budu vám všem vděčný za stručnost.

Otázka č. 19, kterou pokládá **Vilija Blinkeviute (H-0360/10)**.

Předmět: Provádění důchodových reforem v rámci strategie Evropa 2020

Ve strategii Evropa 2020 schválené Evropskou radou se konstatuje, že v důsledku provádění dlouhodobých reforem, včetně reformy důchodových systémů, lze očekávat dlouhodobý hospodářský růst a posílení zaměstnanosti v celé Evropské unii.

Jakým způsobem hodlá Komise dohlížet na důchodové reformy, posuzovat dosažené výsledky a podávat o nich informace? Jak zamýšlí Komise posuzovat přiměřenost a udržitelnost sociální ochrany a důchodových systémů? Jaká opatření budou přijata, aby se předešlo negativním důsledkům a zajistilo, aby reformy nebyly prováděny výhradně na úkor občanů EU, zejména starších a ze sociálního hlediska nejzranitelnějších osob? Má Komise v této oblasti dostatečné pravomoci?

László Andor, člen Komise. – Během posledních deseti let členské státy reformovaly výrazným způsobem své důchodové systémy, přičemž ve většině z nich tyto reformy stále ještě probíhají.

Komise podporuje, sleduje a hodnotí dopad a provádění vnitrostátních reforem prostřednictvím otevřené metody koordinace a snaží se rozvíjet přiměřené, udržitelné a zároveň moderní a transparentní důchodové systémy.

Současné práce na sledování a hodnocení důchodových systémů v EU zahrnují společný přezkum důchodů, který provádějí Výbor pro hospodářskou politiku a Výbor pro sociální ochranu.

Do společného přezkumu důchodů jsou zahrnuty výsledky důchodových reforem v posledním desetiletí a hodnotí se dosažený pokrok s ohledem na zhoršení situace v důsledku krize a větší problémy při zajišťování důchodů v podmínkách nižší zaměstnanosti, nižšího růstu, rychlejšího stárnutí populace a výrazně horší fiskální situace.

V červnu Rada schválila průběžnou zprávu a závěrečná zpráva, ve které budou zveřejněny profily jednotlivých zemí, by měla být přijata koncem roku.

Komise zároveň úzce spolupracuje v celé řadě otázek souvisejících s důchodovými systémy a důchodovou reformou s členskými státy. Například společné výroční zprávy a vzájemné přezkumy nabízejí rady a doporučení šitá na míru situaci v jednotlivých členských státech.

Aby bylo možné měřit pokrok v dosahování přiměřených a udržitelných důchodů, vytvořily členské státy ve spolupráci s Komisí ve Výboru pro sociální ochranu soubor ukazatelů. Ty se použijí i v rámci strategie Evropa 2020 pro hodnocení přiměřenosti a udržitelnosti sociální ochrany a důchodových systémů členských států.

Důchodová reforma musí být založena na řešeních, která chrání přiměřenost – a udržitelnost – důchodů, a nejsou realizována na úkor starších osob ani sociálně nejzranitelnějších skupin.

Předseda Barroso ve svých politických zásadách vydaných vloni v září uvedl, že „musíme zajistit, aby důchody plnily zamýšlený účel a poskytovaly současným i budoucím důchodcům maximální podporu a braly v úvahu zejména zranitelné skupiny obyvatelstva“.

Přiměřené důchody proto znamenají, že bude zajištěno, aby starší lidé nebyli ohroženi chudobou a po odchodu do důchodu si mohli v rozumné míře zachovat svou životní úroveň.

S ohledem na současný tlak vyvíjený na důchodové systémy a existující problémy s jejich alternativami – například zvyšování daňové zátěže v souvislosti s příspěvky důchodového pojištění nebo chudší důchodci – musí členské státy pečlivě zvážit, zda zvýšení počtu lidí pracujících více a déle umožní, aby důchody byly nejen přiměřené, ale též udržitelné.

Komise vždy zdůrazňovala, že důchodová reforma má zásadní význam, avšak sama o sobě nemůže dostačovat. Má-li pracovník získat přiměřený nárok na důchod, musí mít příležitost a schopnost pracovat více a o něco déle.

To znamená bojovat proti diskriminaci starších pracovníků na pracovním trhu, otevřít těmto pracovníkům trh, poskytovat odbornou přípravu a zvyšování dovedností v rámci profesního života, přizpůsobit pracovní podmínky potřebám lidí v různých fázích života a zajistit, aby se zlepšily zdravotní a bezpečnostní podmínky pracovníků.

Je zapotřebí vyvinout v této oblasti mnohem větší úsilí, a strategie Evropa 2020 představuje pro toto úsilí rámec. Doufám, že členské státy ve svých prvních národních reformních programech nastaví laťku vysoko.

Současný evropský důchodový rámec – který zahrnuje vše od koordinace politik po regulaci – by měl být aktualizován s ohledem na demografické změny, zhoršení situace kvůli krizi a poučení vyplývající z krize a s ohledem na změny vnitrostátních důchodových systémů.

Komise svou zelenou knihou o důchodech uveřejněnou dne 7. července otevřela celoevropskou diskusi o tom, zda a jak by se měl evropský důchodový rámec vyvíjet, aby zajistil, že naše důchody budou přiměřené, udržitelné a bezpečné.

Zelená kniha nijak nezpochybňuje, že tvorba důchodových systémů je hlavně odpovědností členských států. Má však na druhé straně za cíl rozvinout diskusi o přidané hodnotě EU v oblasti důchodů.

Zabývá se tím, jak může EU podpořit členské státy v jejich snaze přizpůsobit své politiky a zajistit do budoucna přiměřené důchody. Dále pojednává o možnosti posílení evropského důchodového rámce.

Zelená kniha je příležitostí k diskusi o názorech všech zainteresovaných stran v oblasti důchodů – nejen členských států, ale také zaměstnavatelů a odborů, které hrají klíčovou roli při utváření některých důchodových systémů, a samozřejmě Evropského parlamentu. Tím se zajistí, aby veškerá opatření, která navrhujeme, vycházela ze solidních důkazů, byla účinná a přiměřená a plně respektovala zásadu subsidiarity.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). - (LT) Děkuji za odpověď, uvítala bych raději, kdyby byla podrobnější. Jaká konkrétní opatření Evropská komise přijme v souvislosti se zaměstnáváním starších lidí? Zelená kniha, kterou jste předložili, se výslovně zmiňuje o tom, že prodloužení věku odchodu do důchodu se vzhledem k demografické situaci, která v současné době panuje v členských státech Evropské unie, neobejde bez negativních dopadů.

Ovšem bez zvláštních opatření vztahujících se k zaměstnávání starších lidí by zvýšení věku odchodu do důchodu mělo ničující dopad, neboť by se starší lidé mohli ocitnout v pasti chudoby.

László Andor, člen Komise. – Jedním z hlavních navazujících kroků na tuto práci v oblasti důchodů v podobě zelené knihy bude iniciativ mající za cíl vyhlásit rok 2012 Evropským rokem aktivního stárnutí. V současnosti probíhají přípravy a brzy to bude vydáno oznámení.

Do té doby budou probíhat určité související činnosti týkající se demografie. Rádi bychom tento Evropský rok aktivního stárnutí uspořádali na podporu pracovních příležitostí starších pracovníků, a to ve spojení s programy celoživotního vzdělávání a ochranou zdraví, neboť to vše jsou faktory, které ovlivňují pracovní příležitosti této věkové skupiny.

Předsedající. – Otázka č. 20, kterou pokládá **Georgios Papanikolaou** (H-0363/10).

Předmět: Důsledky, které z nových podmínek zaměstnávání vyplývají pro mladé lidi

Změny podmínek pro zaměstnávání podporované řeckou vládou budou umožňovat zaměstnávat osoby, které vstupují na trh práce a které jsou mladší 21 let, za 80 % minimální mzdy a mladé lidi mezi 21 a 25 lety za 85 % minimální mzdy, jak je stanoveno ve všeobecné národní kolektivní smlouvě (EGSSE).

Mohla by Komise s ohledem na výše uvedené skutečnosti sdělit:

zda v souvislosti s vyjednáváním podpůrného mechanismu pro Řecko a příslušným memorandem požadovala, oficiálně nebo neoficiálně, aby řecká vláda snížila nároky na mzdu pro osoby, které vstupují na trh práce, a

zda se domnívá, že jsou takové postupy členských států v souladu s cíli strategie EU 2020, která se snaží bojovat proti chudobě a sociální nerovnosti?

László Andor, člen Komise . – Pane předsedající, vážení poslanci, memorandum o porozumění podepsané mezi řeckými orgány a Komisí, Evropskou centrální bankou a Mezinárodním měnovým fondem stanoví, že řecká vláda má přijmout právní předpisy, které určí minimální mzdovou úroveň při vstupu do zaměstnání přiznanou ohroženým skupinám, jako jsou mladí lidé a dlouhodobě nezaměstnaní. Cílem je podporovat vytváření pracovních míst pro skupiny, které jsou více ohroženy nezaměstnaností a tedy i sociálním vyloučením.

V jiných členských státech, například v Belgii, České republice, ve Francii, v Irsku, na Maltě, v Nizozemsku, na Slovensku, v Portugalsku a ve Spojeném království, jsou zase mladí lidé za svoji práci často odměňováni nižší než minimální mzdou. Základním argumentem pro zavedení minimální mzdy je minimalizace chudoby pracujících, na druhé straně ale vysoká úroveň minimálních mezd může pro mladé lidi představovat překážku vstupu na trh a tím přispívat k vyšší nezaměstnanosti.

Velmi vysoká míra nezaměstnanosti mladých lidí v Řecku je důkazem toho, že se při vstupu na trh práce setkávají s obtížemi. Celostátní míra nezaměstnanosti ve věkové skupině 15 až 29 let byla v dubnu tohoto roku 30,8 %, přičemž průměr v Evropské unii činí 19,8 %. Podle odhadů toto číslo v tomto a příštím roce dále poroste.

Řecko má rovněž vyšší míru dlouhodobé nezaměstnanosti, což je ukazatelem toho, jak těžké je pro dlouhodobě nezaměstnaného znovu vstoupit na pracovní trh. Memorandum nabízí některá opatření jako krizovou reakci na tento neudržitelný stav. Hovoří se v nich o stanovení minimální nominální mzdy po dobu tří let a jsou cílená na ty, kdo mají problémy se vstupem na trh práce, jako jsou mladí lidé a dlouhodobě nezaměstnaní.

Kvalitní pracovní místa a důstojné pracovní podmínky jsou i nadále jedny z hlavních priorit Unie, jak dokládají integrované hlavní směry – téma diskutované zde dnes odpoledne –, jež jsou rámcem pro strategii Evropa 2020.

Komise dlouhodobě obhájí soubor opatření souvisejících se segmentací trhu práce na zajištění odpovídající podpory nezaměstnaných a dalších zranitelných skupin a na posílení udržitelné zaměstnanosti a sociální soudržnosti.

Uvedená opatření zároveň hmatatelně podporují fondy EU, zejména Evropský sociální fond. V Řecku je z Evropského sociálního fondu financována řada opatření na zlepšení přístupu na trh práce především pro mladé lidi, ženy, dlouhodobě nezaměstnané a další zranitelné skupiny. Děje se tak konkrétně prostřednictvím široké škály opatření, jako jsou individualizované služby pro nezaměstnané, programy pracovních stáží pro ty, kdo na trh práce vstupují poprvé, podpora zaměstnanosti nebo rekvalifikací, podpora profesní mobility atd.

Memorandum o porozumění dále Řecku stanoví cíle v oblasti zvýšení absorpční kapacity pro čerpání prostředků ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti směřovaných do rozsáhlých investičních projektů a projektů v oblasti růstu.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane komisaři, děkuji vám za odpověď. Stále jsem však nepochopil, zda se v případě ustanovení memoranda o porozumění jedná o návrhy Komise, či zda jsou to myšlenky řecké vlády, která k těmto závěrům v souvislosti s nižší mzdou mladých pracovníků skutečně dospěla. Memorandum o porozumění dále uvádí – a vy jste některé údaje zmínil –, že nezaměstnanost bude ve všech sociálních skupinách do roku 2012 postupně stoupat a že nejhůře postiženou skupinou budou lidé mezi 20 až 25 lety.

Moje otázka zní: jak zajistíme, abychom se v roce 2020 více přiblížili našim strategickým cílům na evropské úrovni, když se od nich vzdalujeme?

Brian Crowley (ALDE). – Nové překážky, s nimiž se mladí lidé v současnosti setkávají v otázce přístupu k odborné přípravě a vzdělávání, si žádají nové iniciativy zaměřené na tuto konkrétní skupinu. Jedna věc, kterou jsem v žádném z návrhů Komise nenašel, je využití internetu a sociálních sítí jako způsobu, jak přilákat lidi, aby se ucházeli o odbornou přípravu nebo představili své nápady. Má Komise nějaké nové iniciativy v této oblasti?

László Andor, člen Komise. – Rád bych se odvolal na dopolední proslov předsedy Barrosa, který tu naznačil některé nové iniciativy pro posílení rozvoje kvalifikací a mobility v rámci Evropské unie, jež jsou zejména určené mladým lidem.

Máme v této oblasti řadu programů a já bych rád upozornil na návrh vycházející z iniciativy Mládež v pohybu, který bude předložen příští týden a nebude se zaměřovat jen na mobilitu, ale i na množství kombinovaných pobídek ke zlepšení pracovních příležitostí mladých lidí – nebude to sice konkrétně v Řecku, jsem si však jist, že i pro Řecko to bude přínosné.

Předsedající. – Pane Crowley, vaše otázka bude v plném rozsahu zodpovězena písemně.

Protože autor není přítomen, otázka č. 22 odpadá.

Otázka č. 23, kterou pokládá **Gay Mitchell (H-0387/10)**.

Předmět: Summit věnovaný rozvojovým cílům tisíciletí

Hlavním cílem nadcházejícího summitu věnovaného rozvojovým cílům tisíciletí, který se bude konat v New Yorku, je urychlení pokroku na cestě k dosažení všech rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015.

Jaké konkrétní cíle si klade Komise, jež bude na summitu zastupovat EU? Je Komise přesvědčena, že Organizace spojených národů bude souhlasit s opětovným potvrzením závazků, jež byly učiněny v roce 2000?

A v neposlední řadě, ujistí Komise OSN o tom, že Evropská unie je nadále odhodlána vynaložit do roku 2015 na oficiální rozvojovou pomoc 0,7 % HND?

Andris Piebalgs, člen Komise. – Do roku 2015, který byl sjednán jako termín pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí, zbývá pouhých pět let, přesto Komise pevně věří, že je stále možné jich dosáhnout, projeví-li všichni partneři v mezinárodním společenství silné politické odhodlání, provedou nezbytné politiky a přijmou konkrétní kroky s ohledem na získané zkušenosti. Řada rozvojových zemí dosáhla značného pokroku na cestě k naplnění těchto cílů a je pravděpodobné, že jich skutečně dosáhnou, zároveň je však řada zemí, které by s jejich naplněním mohly mít problémy.

Plenární zasedání OSN na vysoké úrovni, které se bude konat v září 2010, je zajisté velkou výzvou, Komisi však nejde jen o potvrzení závazků přijatých v roce 2000, ale též o konkrétní a prakticky orientovaný výstup, který po dobu příštích pěti let bude vytvářet vhodné podmínky a dopomůže k dosažení cílů stanovených pro rok 2015.

Naplnění rozvojových cílů tisíciletí je v první řadě povinností každé zúčastněné země. Pokud jde o mezinárodní podporu formou oficiální rozvojové pomoci, Evropská unie se jako největší světový dárce ujala vedoucí úlohy a jde ostatním partnerům příkladem. Členské státy EU se na základě návrhů Komise shodly na souboru ambiciózních a konkrétních opatření a politik, které by měly být od tohoto okamžiku až do roku 2015 realizovány.

Představují společný postoj EU ve vztahu k summitu OSN i nad jeho rámec a potvrzují pevné odhodlání EU podpořit naplnění rozvojových cílů tisíciletí na celém světě do roku 2015.

Závěry ze zasedání Evropské rady z června 2010 znovu potvrdily úsilí EU o dosažení jejího cíle rozvojové pomoci a členské státy se dohodly, že budou učiněný pokrok každoročně na základě zprávy Rady hodnotit. Následná opatření, jak by mohlo být cílů dosaženo, budou podléhat ročnímu zhodnocení Komise. EU proto může na summitu OSN v září znovu zdůraznit svou oddanost rozvojovým cílům tisíciletí, aby tak dostála nejen svým závazkům zvýšit do roku 2015 oficiální rozvojovou pomoc na 0,7 % HND.

Gay Mitchell (PPE). – Dovolte mi poděkovat panu komisaři za jeho odpověď. Budete se mnou, pane komisaři souhlasit v tom, že v této náročné době je nutné informovat veřejnost, jaké jsou úspěchy z hlediska celkově vydaných prostředků z rozvojových rozpočtů, abychom si mohli i nadále zajistit podporu pro tyto výdaje?

Zadruhé, souhlasíte s tím, že s klesajícím HND nutně dojde k poklesu příspěvků, ale že by tyto příspěvky neměly klesat jako procento z nižšího HND tak, aby tím byl rozvojový svět postižen dvakrát?

Budete, pane komisaři, na tuto záležitost poukazovat v New Yorku?

Andris Piebalgs, člen Komise. – Veřejná podpora má zásadní význam, a proto je zásadní i komunikace a odpovědnost ohledně každé rozvojové pomoci. Komise se angažuje v řadě projektů, patří sem například i Evropské rozvojové dny, které jsem již zmínil a na nichž se snažíme informovat o tom, co jsme dosáhli. Chceme se na tento úkol plně soustředit.

Pokud jde o HND, s klesajícím HND se objem peněz – přinejmenším v některých zemích – rozhodně zmenší. Nyní jsme na 0,4 % HND, čeká nás tedy těžká práce, abychom se dostali na 0,7 HND. Komise samozřejmě zdůrazní, že bychom neměli zmenšovat objem peněz, a to ani v absolutních, ani relativních číslech, neboť jsme pod úrovní toho, k čemu jsme se zavázali. Naše důvěryhodnost závisí ve velké míře právě na nesnižování závazků a na splnění rozvojových cílů tisíciletí a oficiální rozvojové pomoci.

Předsedající. – Právě dorazil pan Gallagher. Pane komisaři, odpovíte prosím na otázku č. 22, kterou pokládá pan Gallagher o nadcházejícím summitu EU a Afriky?

Otázka č. 22, kterou pokládá **Pat the Cope Gallagher** (H-0385/10).

Předmět: Nadcházející summit EU a Afriky

Může Komise nastínit hlavní politická témata, o nichž se bude diskutovat na nadcházejícím summitu EU a Afriky? Jaké výsledky od tohoto politického summitu očekává?

Andris Piebalgs, člen Komise. – Politické otázky, kterými se má zabývat nadcházející summit EU a Afriky, jsou připravovány v úzké spolupráci s dalšími dotčenými institucionálními aktéry EU v souladu s novým institucionálním uspořádáním zřízeným podle Lisabonské smlouvy. Komise, jako jeden z hybatelů společné strategie EU-Afrika, bude při určování pořadu jednání summitu sehrávat rozhodující úlohu.

Evropská komise očekává, že třetí summit EU-Afrika, který se má konat v Libyi na konci listopadu 2010, stanoví konkrétnější obsah a cíle, jimiž by se měla řídit politická a technická spolupráce mezi Evropskou unií a Afrikou v nadcházejících letech. Summit by se měl v prvé řadě shodnout na obsahu a pracovních postupech nové společné strategie Afrika-EU a akčním plánu pro období 2011–2013.

Je třeba připomenout, že záměrem lisabonského summitu v roce 2007 bylo především zlepšovat na základě rovnocenného partnerství vztahy mezi Afrikou a EU. Je důležité, aby summit v roce 2010 dokázal mít akční ráz a kladl důraz na dosažení zcela konkrétních výsledků.

Co se týče samotného programu, Komise by uvítala, kdyby se na summitu řešily následující otázky:

– zastřešující téma růstu, vytváření pracovních míst a podpory investic, což je zásadní pro EU i Afriku. V rámci tohoto tématu mají vedoucí představitelé příležitost projednat, jak může fungovat hospodářský růst v oblastech, jako energetická účinnost, rozvoj soukromého sektoru a obchod, zemědělství a zabezpečení potravin;

– ochrana životního prostředí, zejména co se týče změny klimatu a ochrany biologické rozmanitosti;

– mír a bezpečnost, což je důležité téma zahrnující řešení krizových situací, boj proti terorismu, pirátství a nadnárodnímu zločinu, jakož i vazby na oblast správy a oblast lidských práv.

Komise očekává, že setkání se zúčastní velký počet vedoucích představitelů z obou kontinentů a dohodnou se na konkrétních výstupech, které osloví všechny africké a evropské zainteresované strany, média a občany. Mimo hlavní program summitu budou mít hlavy států a vlád příležitost sdílet své názory se zástupci dvou parlamentů, soukromého sektoru i občanské společnosti.

Komise má navíc v plánu navázat kontakt s dalšími zástupci afrických zainteresovaných stran, vysokých škol a výzkumných pracovišť, organizací mládeže a místních orgánů. Stejně jako v případě předcházejících summitů vyvrcholí tyto průvodní aktivity přijetím politického prohlášení a/nebo přijetím společného prohlášení hlav států a vlád.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Děkuji vám, pane komisaři, za možnost položit otázku.

Jedná se o velmi důležitý summit a mne potěšilo, že se mohu seznámit s body, kterými se bude zabývat, ať už je to růst, pracovní místa, investice, energetika, životní prostředí či mír a bezpečnost, zároveň však, jak jste sám řekl, je velmi důležité, aby tu vznikly konkrétní výstupy.

Je to pro mne, pane komisaři, příležitost požádat vás, abyste s využitím svých dobrých služeb tlumočil všem členským státům EU, že téma zahraniční rozvojové pomoci je velice důležité a že v době recese je nyní velice jednoduché snížit úroveň pomoci, ale že by to neměly dělat.

Andris Piebalgs , člen Komise . – Povzbudit členské státy k tomu, aby poskytovaly rozvojovou pomoc, je mým úkolem, který činím s plným nasazením.

Myslím si, že můžeme být pyšní na to, čeho jsme dosáhli. Bez naší pomoci – a jsme největším světovým poskytovatelem – by panovala mnohem větší nestabilita ve světě a bylo by o mnoho více chudoby. Naše podpora a naše rozpočtová pomoc tedy, jak uvedl ve svém dnešním vystoupení prezident republiky Mali, má význam.

Předsedající. – Otázka č. 26, kterou pokládá **Silvia-Adriana Ticaúová** (H-0354/10).

Předmět: Opatření pro boj proti suchu a dezertifikaci

Změna klimatu se významně dotýká členských států, z nichž velký počet je čím dále tím častěji vystaven dlouhým obdobím veder a sucha a dezertifikaci rozsáhlých území. Tyto skutečnosti mají závažný dopad na zemědělství a hospodářský rozvoj dotčených oblastí. Členské státy nacházející se na jihu a východě Evropské unie musí na obranu před dezertifikací a suchem zavádět rozsáhlé zavlažovací systémy a programy zalesňování, aby mohly účinně bojovat proti dezertifikaci a suchu.

Mohla by Komise uvést, jaká opatření související s přizpůsobením se změně klimatu zamýšlí přijmout na pomoc členským státům na jihu a východě Unie v boji proti suchu a dezertifikaci? Mohla by rovněž uvést, s jakými zdroji financování jsou jednotlivá opatření spojena?

Connie Hedegaard, členka Komise . – V roce 2006 a na počátku roku 2007 provedla Komise hloubkové posouzení nedostatku vody a sucha v Evropské unii. Na základě tohoto posouzení Komise předložila prvotní soubor možných politických řešení, jak posílit racionální a hospodárné využívání vody, a to ve sdělení Komise o řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii. To bylo zveřejněno v červenci 2007.

V boji za řešení problému nedostatku vody a sucha bylo označeno sedm následujících politických řešení: zavedení řádných poplatků za vodu, racionálnější přiděl vody a finančních prostředků vztahujících se k vodě, zlepšení řízení rizik sucha, zvážení dalších infrastruktur na dodávky vody, podpora technologií a postupů umožňujících racionální využívání vody, vytvoření návyků zaměřených na úsporu vody, a opatření zlepšující znalosti a shromažďování údajů. To je oněch sedm prvků.

Na základě informací poskytnutých členskými státy a na základě vlastního průzkumu připravuje Komise následné výroční zprávy, aby posuzovala, jak probíhá provádění každé konkrétní navržené oblasti politických řešení v celé Evropské unii. Komise rovněž realizuje bílou knihu *Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci*. V příštím roce se očekává další sdělení na téma zavedení prvku přizpůsobení se a zmírňování dopadů do klíčových politik EU.

Komise má dále v úmyslu zahájit do roku 2012 program pro evropské vody, který bude založen na přezkumu provádění rámcové směrnice o vodě, přezkumu politiky pro boj proti nedostatku vody a suchu a přezkumu ohrožení vodních zdrojů změnou klimatu.

V rámci přípravy tohoto programu zahajuje Komise řadu činností včetně pilotního projektu rozvoje preventivních opatření k zastavení dezertifikace Evropy a integrovanou hodnotící studii o rizicích ohrožení vodních zdrojů změnou klimatu a o opatřeních na přizpůsobení se.

Suchem a dezertifikací se zabývají rovněž opatření specifických odvětvových politik, jako je například rozvoj venkova v rámci společné zemědělské politiky a politiky soudržnosti.

Silvia-Adriana Ticaú (S&D). – (RO) Boj proti změně klimatu je pro Evropskou unii prioritou. Dopady změny klimatu jsou stále viditelnější. Proto bych se vás ráda zeptala, jak Komise hodlá zajistit, aby tuto prioritu odrážel i rozpočet Evropské unie. Jak k dosažení těchto cílů využijete přezkum v polovině období a budoucí víceletý finanční rámec?

Connie Hedegaard, členka Komise . – Jedním z našich návrhů, který jsem v této sněmovně zmínila během svého lednového slyšení, je, že v novém finančním výhledu se pokusíme o zavedení systému odolnosti projektů vůči změně klimatu. Jinak řečeno, pokud Evropská unie přispěje řekněme na infrastrukturní projekt – nějaký obrovský stavební projekt –, bylo by praktické, abychom vzali ve fázi budování v úvahu, co víme o zvyšování hladiny vod a dopadu změny klimatu.

Jinak řečeno, jednou z našich priorit je zjistit, zda můžeme zvýšit odolnost svých výdajů vůči změně klimatu, abychom poskytovali finanční podporu EU jen pro takové projekty, u nichž jsme si jisti, že zohledňují veškeré znalosti, které máme pro danou oblast o požadavcích na přizpůsobení. To je jen jeden z příkladů.

Předsedající. – Jelikož se následující otázky zabývají stejným tématem, budou předneseny společně: Otázka č. 27, kterou pokládá **Karl-Heinz Florenz** (H-0364/10),

Předmět: Příprava konference smluvních stran Rámcové úmluvy o změně klimatu (COP 16)

Od 29. listopadu do 10. prosince 2010 se v Mexiku bude konat příští konference smluvních stran Rámcové úmluvy o změně klimatu.

Jak hodnotí Komise naděje na uzavření komplexní dohody o klimatu?

O jaký výsledek bude Komise usilovat právě v souvislosti s dílčími oblastmi, jako je financování, odlesňování, další vývoj obchodování s povolenkami na emise a přizpůsobení?

Jak se Komise konkrétně připravuje, a to i v diskusích vedených s klíčovými hráči, jako jsou USA a Čína?

Jak Komise zajistí, aby byli přiměřeným způsobem zapojeni i zástupci Evropského parlamentu?

a otázka č. 28, kterou pokládá **Andres Perello Rodriguez** (H-0371/10).

Předmět: Příspěvek EU k úspěchu summitu v Cancúnu

Bývalý vedoucí představitel OSN pro změnu klimatu Yvo de Boer v Bonnu uvedl, že je velmi nepravděpodobné, že na nadcházejícím summitu v Cancúnu vznikne závazná dohoda regulující emise skleníkových plynů po roce 2012, kdy vyprší platnost Kjótského protokolu. Další političtí představitelé, kteří se rovněž schůzky v Bonnu zúčastnili, jako např. zástupce ministra životního prostředí Mexika Fernando Tudela, varovali, že má-li být summit v Cancúnu úspěšný, je třeba vyjednávací postup modernizovat a oživit.

Domnívá se Komise, že je ještě dostatek času k zajištění toho, aby summit v Cancúnu nebyl pouze průběžným krokem, ale aby se zde vytvořila skutečně závazná smlouva? Jak může EU přispět k tomu, aby jednání, která v současné době probíhají, byla pružnější, praktičtější a účinnější s cílem co možná nejvíce se přiblížit konečnému kompromisnímu znění pro COP 16?

Connie Hedegaard, členka Komise . – Pokusím se tyto dvě otázky zodpovědět zároveň, neboť se obě týkají strategie pro summit v Cancúnu. Myslím, že všichni, kdo jsme dnes tady, velmi dobře víme, že cílem EU v oblasti změny klimatu je komplexní, právně závazná dohoda, která by nám umožnila omezit nárůst teploty nejvýše na 2 °C.

Podobnou dohodu bychom měli uzavřít co nejdříve. To bylo naším cílem až do Kodaně. A je to stále náš cíl. EU je připravena podobnou dohodu na přelomu listopadu a prosince

2010 na konferenci v Cancúnu uzavřít, znovu si však musíme uvědomit, že v případě ostatních – říkám to, protože jsem přibližně před týdnem měla možnost se zúčastnit setkání ministrů – tomu tak pravděpodobně nebude. Musíme proto být realisté. Myslím, že je na místě říci, že přístup postupných kroků, který Komise navrhla v březnu, získal od té doby plnou mezinárodní podporu. Nyní se právě tento způsob začíná uplatňovat. Největší problém je pak ovšem to, abychom si řekli, co to přesně znamená pro Cancún a jaký konkrétní balíček by vlastně v Cancúnu měl být přijat.

Z našeho pohledu bychom se měli zaměřit na řešení klíčových potřeb nové struktury a rovněž tak je nezbytné zahájit konkrétní akci tím, že bude přijat soubor určitých rozhodnutí. Balíček z Cancúnu by mohl zahrnovat následující prvky. Zaprvé budeme muset zužitkovat nově schválené prvky z kodaňské dohody. Ty je nutno promítnout do oficiálních jednání rozhodnutími učiněnými v Cancúnu.

Také je důležité to, abychom podstatně pokročili, co se týče měření, hlášení a ověřování snižování emisí a finanční podpory. To je další klíčový prvek.

Odlesňování – oficiální stanovení snížení emisí způsobených odlesňováním a mechanismy znehodnocování lesů, jak předpokládala dohoda z Kodaně – to by měl být další z klíčových výstupů balíčku dosaženého na konferenci v Cancúnu. V Kodani jsme byli tak blízko. Musíme být schopni učinit v otázce lesů ambiciózní rozhodnutí.

Stejnou věc lze říci o dohodě o rámci pro činnosti směřující k přizpůsobení a rovněž o vědeckotechnické spolupráci. Máme strategii, kterou se snažíme zjistit, zda by toto téma mohlo být součástí rozhodnutí v Cancúnu.

Podstatně pokročit kupředu bychom měli i v oblasti finanční struktury. Netřeba připomínat, že pokud jde o financování rychlého zahájení, jednou z nejrozhodnějších otázek pro konferenci v Cancúnu bude, zda se zbytek dočká toho, že rozvinuté země dostojí svým finančním slibům z Kodaně v oblasti financování rychlého zahájení.

Nyní bychom se však o struktuře měli snažit diskutovat i z dlouhodobějšího hlediska, včetně toho, jak vytvořit ekologický fond pro změnu klimatu. Bude-li to možné, rádi bychom také byli svědky rozhodnutí o nových mechanismech trhu s uhlíkem, aby se dále rozvíjel celosvětový trh s uhlíkem pro obchodování s emisemi – jinak řečeno modernizace mechanismů čistého rozvoje.

A poslední položkou na seznamu našich přání je, že bychom měli pokročit kupředu v otázce emisí z letecké a námořní dopravy.

Kromě toho směřujeme k zakotvení dosavadních závazků v oblasti zmírňování dopadů, zatím jako základ do dalších diskusí a k posilování této problematiky obecně. S takovým výsledkem by konference v Cancúnu položila pevné základy akčního mezinárodního rámce a my bychom prokázali, že pokud se dokážeme shodnout na podstatě, mohlo by být snazší se příští rok dohodnout na budoucí právní formě.

Musíme však mít jasno v tom, že výstup cancúnské konference musí být vyvážený. Co myslím slovem vyvážený? Kjótský protokol ve své současné podobě nemůže sám o sobě dospět k cíli, aby se nárůst teploty udržel pod 2 °C.

Postoj EU k druhému období závazků podle Kjótského protokolu je tudíž zřejmý. Jsme druhému období závazků otevřeni, dovolte však, abychom dali obecně najevo, že sám o sobě moc nezmění. Musíme s ním spojit určité podmínky, protože jinak si do budoucna ztížíme možnost vytvářet tlak na ostatní, aby přijali závazky. Rozvinuté země, které nejsou

stranami Kjótského protokolu, například Spojené státy, musí přijmout srovnatelné závazky, a také musí jednat velké nově se rozvíjející ekonomiky, jako je například Čína.

Abychom byli schopni přijmout druhé období závazků, budeme ale muset nejdříve splnit ještě další podmínky. Podstatou je zajištění ekologické integrity, neboť dnes právě některé slabiny Kjótského protokolu jeho ekologickou integritu oslabují. Těmito slabinami je třeba se zabývat – zejména ve vztahu ke špatným metodám výkaznictví užívaným v rozvinutých zemích v oblasti lesnictví a dále v souvislosti s pravidly pro zúčtování přebytečných emisních rozpočtů, tzv. přebytků jednotek přiděleného množství, které jsou také nazývány „horký vzduch“. Jinak není žádná šance, že svět udrží nárůst teploty nižší než 2 °C.

A konečně musíme zdokonalit platný kodex, jak to nazýváme. Dnes například Kjótská pravidla zakazují EU zodpovídat se za pokrytí služeb letecké dopravy. Toto pravidlo nám brání pracovat na nových odvětvových mechanismech. Musíme mít prostor i pro modernizaci systémů mechanismů čistého rozvoje. Překážky tohoto druhu musíme v budoucím uspořádání vyřešit a měli bychom se postarat o to, abychom zkrátka nevstoupili do druhého období závazků, aniž bychom tyto prvky vyjasnili a napravili.

Jednání jsou v tomto okamžiku silně nevyvážená. Jednání o pokračování Kjóta jsou v mnohem pokročilejší fázi než jednání o nových opatřeních ze strany Spojených států a nově se rozvíjejících ekonomik. Takže má-li být Cancún úspěšný a chceme-li se opravdu posunout kupředu, je naléhavě nutné pokročit dál ve druhé jmenované oblasti.

Evropa může k úspěchu Cancúnu výrazně přispět tím, že i nadále půjde příkladem. V opatřeních na změnu klimatu máme ve světě vedoucí postavení. Ke splnění našich cílů z Kjóta jsme na správné cestě. Své snížení o 20 % jsme zakotvili do právních předpisů a chceme svůj cíl zvýšit na 30 %, pokud budou podmínky příznivé. Jinými slovy, plníme. Plníme i v otázce financování rychlého zahájení, tedy na naší straně opět problém není.

V neposlední řadě – a v otázkách jste se mne na to rovněž ptali – má naše činnost velmi aktivní dosah do řady dalších zemí a Komise nyní rovněž spolupracuje s diplomatickými službami členských států s cílem vytvořit před blížící se konferencí v Cancúnu zvláštní Síť ekologické diplomatické demarše EU, která by osvětlila rozhodujícím subjektům ve vybraných třetích zemích naše postoje.

Zároveň jsme zintenzivnili každodenní vnější činnost v boji proti klimatu, již realizuje síť delegací EU. Nemusím připomínat, že bychom v těchto aktivitách navenek velmi rádi spolupracovali s Parlamentem. Dnes jsem na toto téma měla velmi plodnou výměnu názorů s Konferencí předsedů delegací. Myslím, že Parlament má jedinečnou příležitost oslovit poslance různých parlamentů. Pokud budeme spolupracovat a bude probíhat výměna získaných názorů, budeme mít celkově silnější pozici.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, mnohokrát vám děkuji za vaši diplomatickou odpověď. Ve skutečnosti připravujeme usnesení pro Cancún, a pokud chceme vůbec někdy mít pevnou dohodu, pak pro to musíme pochopitelně přesně specifikovat, co vlastně chceme. Řekla jste, že jsme nabídli 20 %. Pokud budou údaje řádné, chcete nabídnout 30 %. Co znamená to „pokud budou údaje řádné“? Mohla byste nám to vysvětlit? A je to skutečně přání celé Komise?

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Pane předsedající, pokud je objasněním odpovědi komisařky to, že se chystáme být předvojem, na nějž svět čeká, že hodláme zvýšit svou snahu a že budeme vyzývat ostatní, aniž bychom vyčkávali, až oni vyzvou nás, a budeme v čele, pak souhlasím. Pokud se komisařce navíc podaří zajistit, aby náš jednotný

postoj zněl jednohlasně, nikoli 27 hlasy, jak tomu možná bylo v Kodani, bylo by to rovněž skvělé.

Kromě toho se připojuji k panu Florenzovi s požadavkem na vyjasnění, neboť mám stejnou otázku.

Connie Hedegaard, *členka Komise*. – Pane Florenzi, řekla jsem „budou-li podmínky řádné“. Za mimořádně důležité v tuto chvíli považuji to, aby se velmi důkladné sdělení, které jsme v květnu vyslali, skutečně odráželo v postojích členských států Evropské unie. Samozřejmě mne velmi potěšilo, když ministři životního prostředí Francie, Německa a Velké Británie hovořili v polovině července tak otevřeně, a jen doufám, že ostatní členské státy budou postupovat stejně.

Myslím, že tím, o co se zasazovali, ukázali, že nejde jen o záležitost mezinárodního vyjednávání; jedná se také o to, jak náležitě rozvíjet evropské zájmy. O této otázce budeme nadále – mimo jiné s Belgičany v době belgického předsednictví – diskutovat a samozřejmě bude také velmi důležité, jaké vyjádření obdržíme od Evropského parlamentu. Takže i vy na to máte velký vliv.

Panu Perrello Rodriguezovi musím říci, že jednoznačně souhlasím s tím, že je nutné vystupovat jedním hlasem. Jak jsem již řekla, neznámá to, že takovým hlasem může být jediný hlas. Důležité je, aby si subjekty v jiných částech světa pokaždé, když poslouchají to, co jim říkají zástupci Evropy, mohly být více méně jisté, že jsou jim poskytovány stejné informace, že jsme v tom, o co se zasazujeme, jednoznační.

To je důležité a na tom, abychom to zajistili, spolupracujeme s belgickým předsednictvím, mimo jiné pokud jde o formulování mandátů, neboť nemůžeme celému světu dále odhalovat, kde jsou naše hranice. Pokud nechceme, aby ostatní přesně věděli, kde jsou všechny naše hranice, musíme mít poněkud pružnější mandáty a musíme mít také vzájemnou důvěru a být si jisti tím, že máme určitou páku k posílení své jednací pravomoci. To je podle mne klíčové i pro to, jakého výsledku se nám podaří dosáhnout v Cancúnu.

Předsedající. – Otázky, které nebyly pro nedostatek času zodpovězeny, budou zodpovězeny písemně (viz příloha).

Tím končí doba vyhrazená pro otázky.

(Zasedání bylo přerušeno ve 20:30 a pokračovalo ve 21:00).

PŘESEDÁJÍCÍ: Roberta ANGELILLI
místopředsedkyně

16. Svoboda projevu a svoboda tisku v Evropské unii (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o svobodě projevu a svobodě tisku v Evropské unii.

Neelie Kroes, *místopředsedkyně Komise*. – Paní předsedající, svoboda projevu a pluralita médií patří mezi základní pilíře našich demokratických společností a jsou zakotveny v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie a článku 10 Evropské úmluvy o lidských právech. Kromě toho článek 2 Smlouvy o EU stanovuje společné hodnoty sdílené členskými státy a zmiňuje pluralitu jako jeden z dalších prvků, s nimiž budou muset členské státy počítat, aby zhodnotily uplatňování těchto hodnot.

Dodržování plurality médií, ochrana novinářských zdrojů, svoboda kritizovat soukromou i vládní moc, nezávislá média a nezávislé regulační orgány – to vše je nezbytné pro plný výkon svobody projevu, přičemž Komise je připravena tato základní práva chránit s plným nasazením.

Dovolte mi připomenout již existující nástroje, zejména směrnici o audiovizuálních mediálních službách. Ta se v šesti bodech odůvodnění zmiňuje o významu podpory plurality médií ve vztahu k uplatňování ustanovení směrnice. Dále jsou ve směrnici tři důležité prvky, které pluralitu médií posilují.

Prvke číslo jedna je podpora nezávislých televizních pořadů, prvkem číslo dvě je právo novinářů a zpravodajských organizací na přístup ke stručným výtahům pro účely krátkých zpravodajských příspěvků po celé EU a prvek číslo tři odkazuje na nezbytnost existence nezávislých úřadů pro sdělovací prostředky na vnitrostátní úrovni a přijmout ho bylo možné jen díky silné podpoře Evropského parlamentu.

Lhůta pro provedení nedávno uplynula a Komise nyní prověřuje prováděcí opatření, které jí členské státy již oznámily. Teprve po tomto prověření bude Komise schopna posoudit soulad příslušných právních předpisů s právem EU a základními právy a vyjádřit se, zda je jakákoli kritika vnitrostátních předpisů podložena či nikoli.

Komise již zahájila řízení o nesplnění povinnosti s dvanácti členskými státy, které lhůtu pro provedení nesplnily. Podrobnosti budou uvedeny v první zprávě o provádění, která bude vydána 19. prosince 2011. Pokud však do té doby budou odhalena další porušení, Komise nebude otálet a přijme nezbytné kroky, včetně předání věci Soudnímu dvoru EU.

Žádný zahradník nevytahuje své nejlepší mladé rostliny ze země jen proto, aby zjistil, jaké mají kořeny. Komise nemá v úmyslu navrhnout přezkoumání nedávno pozměněné směrnice, jejíž reálný dopad bude teprve nutno posoudit.

Politika vysílacího spektra je navíc jasným příkladem toho, jak může EU v oblasti své pravomoci jednat za účelem posílení soutěže o zdroje, na nichž jsou subjekty vysílání závislé, a tak pluralitu médií podporovat. Jak víte, Komise se chystá přijmout významný program politiky rádiového spektra s cílem posílit spravedlivé rozdělení spektra v celé Evropě a umožnit, aby se rozvíjely nové formy médií, z čehož bude mít prospěch právě pluralita médií.

Z obecnějšího pohledu, odhlédneme-li od konkrétní situace audiovizuálních médií, bude nutné, aby dříve, než budou v této oblasti přijata jakákoli nová zásadní opatření, bylo vyřešeno několik otázek. Například zda je nový právní předpis EU skutečně odpovědí na otázky, které byly vzneseny některými vnitrostátními návrhy? Jaké existují možnosti, aby byl z hlediska pravomoci EU identifikován problém vnitřního trhu, který je zapotřebí vyřešit? Panuje v Parlamentu široká podpora přijetí věcného přístupu, který by dokázal překonat specifika spojená s individuálními případy jednotlivých států?

Vše, co bylo v tomto ohledu řečeno, se, jak víte, pojí s tím, že Komise zorganizovala studii k vytvoření sady objektivních ukazatelů posuzování kvality plurality médií vztahující se k audiovizuálním médiím, ale i k tisku. Studii jsme uveřejnili na našich internetových stránkách.

Studie vyvolala otázku, jaké by měly být další kroky procesu, a zde bych byla ráda, abyste věděli, že jsem čekala, až budu mít příležitost s vámi tuto záležitost patřičně projednat. Názory, které ve sněmovně dnes zazní, proto budou v těchto úvahách výrazným vkladem

a já zajistím, aby kolegium komisařů bylo příslušně informováno a připraveno o věci diskutovat.

Pokud jde o základní práva, nemá Komise, jak víte, žádné obecné pravomoci zasahovat v případech porušení základních práv. Mohla by však mít možnost prošetřit dodržování svobody projevu a plurality médií v konkrétních případech, kdy může být stanovena vazba na právní předpisy EU. V současné fázi, byť je špatná situace v řadě členských států a mnozí z poslanců, jak jsem pochopila, jsou jí znepokojeni, nelze žádnou takovou systémovou vazbu nalézt, a tím není dotčena jakákoli další právní analýza.

Dále zde padla otázka, zda má být na jednotlivé dotčené členské státy uplatněn článek 7 SEU. Jak vysvětluje naše sdělení Parlamentu a Radě ze dne 15. října 2003, článek 7 se zaměřuje na situace, které jsou vážným a trvalým porušením hodnot uvedených v článku 2 SEU, nebo existuje zřejmé nebezpečí, že některý členský stát závažně poruší společné zásady těchto hodnot. Stanovisko Komise je takové, že situace ohledně médií v jednotlivých členských státech nespĺňuje nutné podmínky pro zahájení postupu dle článku 7.

Členské státy mají ústavní tradice, které chrání základní práva. Evropa proto nemůže suplovat členské státy v prosazování základních práv. Komise se však nikdy nebude zdráhat zabývat se vnitrostátními rozhodnutími, která porušují právní předpisy EU a společné hodnoty EU, a bude beze zbytku vykonávat své pravomoci a svou úlohu strážce Smluv.

Manfred Weber, *jménem skupiny PPE.* – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, hovoříme-li o svobodě projevu v Evropské unii, musíme hovořit o široké oblasti témat. Děkuji Komisi, že v této záležitosti zaujala širší přístup.

Tohle je debata o zásadách. Z mé vlasti, Německa, mohu uvést příklad, kdy jedna politická strana, politická moc, konkrétně sociální demokraté, vlastní noviny a vydavatelství, jinými slovy, má velkou část tisku pod svou kontrolou. My, občané, si opakovaně klademe otázku, zda je správné, aby strany vlastnily část sdělovacích prostředků, či zda by bylo lepší, aby tyto dva subjekty byly oddělené. Mnoho toho tedy zbývá s ohledem na tuto otázku prodiskutovat.

Rád bych však dnešní rozpravu využil spíše k tomu, abych hovořil o zásadách. Média jsou jedním ze základů naší demokracie. Informují občany o faktech a kontrolují ty, kdo drží ve svých rukou moc. Je samozřejmé, že tato role, kterou média plní, s sebou nese i velkou odpovědnost v tom smyslu, aby jejich síla byla využívána odpovědně. Z tohoto pohledu je důležité chránit soukromí osob a je důležité, aby zpravodajství nebylo vydáváno za účelem senzace, ale s cílem poskytnout spolehlivé informace. V tomto ohledu jsou média součástí základů naší občanské demokracie.

Nejdůležitější je zde nezávislost. Vydavatelé musí svým novinářům zaručit nezávislost. Ve vnitrostátních strukturách, které máme – a my, skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) vnímáme tento požadavek pozitivně, neboť média jsou také součástí naší kultury – potřebujeme nezávislost na politickém vlivu a stejně tak nesmí práci redaktorů ovlivňovat ani inzerenti.

Když se podíváme na dnešní žurnalistickou realitu, jedním z největších problémů nezávislé novinářiny je pravděpodobně internet, jinak řečeno možnost bezplatného přístupu k informacím prostřednictvím internetu, aniž máme tušení, zda jsou informace, které tu dostáváme, vůbec správné. Je to velký problém. V zájmu zachování vysoce kvalitní žurnalistiky, a tu potřebujeme zajistit i ve věku internetu, musíme podporovat autorská práva novinářů, kteří odvádějí vysoce kvalitní práci. To je klíčová výzva budoucnosti.

Monika Flašíková Beňová, *jménem skupiny S&D.* – (SK) Podle klasifikace organizace Freedom House jsou některé členské země, například Itálie, Bulharsko nebo Rumunsko, z hlediska svobody tisku svobodné jen částečně.

Nutno podotknout, že Unie jako celek toho zatím v této oblasti mnoho nevykonala. Před necelým rokem například Evropský parlament odmítl usnesení o nedostatečné svobodě médií v Itálii a toto téma označil za vnitrostátní záležitost. Jak ale může být svoboda projevu vnitrostátní záležitostí, když podle Listiny základních práv Evropské unie má každý právo na svobodu projevu a musí být respektována svoboda a pluralita médií.

Listina je právně závaznou součástí Lisabonské smlouvy, proto jsem přesvědčená, že je žádoucí, aby Unie vystupovala proti vnitrostátním zásahům do svobody projevu a tisku, ať už jsou to snahy omezit média pod záminkou boje proti terorismu, nebo jde o ochranu novinářů a anonymity zdrojů. Chceme-li, aby Unie účinně prosazovala svobodu projevu a tisku, určitá míra harmonizace právních předpisů v této oblasti bude nevyhnutelná.

Alarmující skutečností je v tomto období i situace v Rumunsku, kde bezpečnostní rada pod vedením rumunského prezidenta přijala programový politický dokument vyjadřující národní strategii, v němž definoval média jako jednu z možných hrozeb pro bezpečnost země. Je důležité zdůraznit, že situace v Rumunsku je v naprostém rozporu se Smlouvou, s kodaňskými kritérii či Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

V dnešní době je nepřijatelné, aby výkonná moc státu takovým způsobem zasahovala do svobody projevu a tisku. Postup Rumunska musíme jednoznačně odmítnout a vyzvat rumunské vládní představitele ke změně vnitrostátních právních předpisů a uvedení těchto předpisů do souladu se základními a zásadními právními dokumenty, na nichž je Unie založená.

Nakonec mi dovoluňte pro inspiraci jeden příklad. Jen nedávno přijal Island velmi progresivní zákon o ochraně novinářských zdrojů a na podporu investigativní žurnalistiky. Nevím, proč by Unie měla s přijetím podobných iniciativ otálet.

Sonia Alfano, *jménem skupiny ALDE.* – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, bohužel je nám všem dobře známa situace v oblasti informací v Itálii. Podle Freedom House jsme klasifikováni jako částečně svobodná země a na seznamu zaujímáme 71. místo společně s ostrovy Tonga, těsně před Východním Timorem. „Umlčovací zákon“ je jen posledním střípkem celé situace, v níž jsou, zejména v důsledku nedostatku informací, výrazně oslabovány demokratické záruky země.

Jak ve své poslední zprávě uvádí OECD, Evropou se bohužel šíří rozklad demokracie a nezadatelných práv na informace a svobodu projevu. Stačí připomenout Francii, kde je vládou jmenován šéf přední veřejnoprávní televize, nebo Maďarsko, Estonsko a Rumunsko, které poté, co přijaly tvrdé právní kroky k omezení svobody projevu, znemožňují, aby informace hrály svou důležitou demokratickou úlohu hlídacího psa státní moci.

Z toho důvodu jsem přesvědčena, že je povinností Komise učinit silný soudržný závazek k ochraně svobody médií a informací v souladu s ustanoveními Listiny základních práv Evropské unie. Ptám se proto Komise, jaká opatření hodlá přijmout na podporu skutečné plurality médií v členských státech EU, a zejména, kdy vydá sdělení o ukazatelích plurality médií, které bylo slibováno na rok 2010, a také související legislativní návrh.

Nerada bych si myslela, že Komise je, stejně jako v případě vyhoštění Romů z Francie, v pokušení svou ochranu svobody a demokracie vzdát, aby zakryla činnost vlád členských států, které stále více znepokojuje, že tisk a veřejnost jsou svědky jejich prohřešků.

Doufám, že mne vy i komisařka Redingová nenecháte v této věci na pochybách.

Judith Sargentini, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (NL) Paní předsedající, tato sněmovna pravidelně diskutuje na téma svobody tisku v rámci Evropy i mimo ni a vzpomínám si, a vy jistě také, zejména na žhavou rozpravu na podzim roku 2009 o svobodě tisku mimo jiné v Itálii. Bylo to legitimní, abychom my, Evropané, ukázali prstem na Itálii a jejího premiéra Berlusconiho, nebo to spíše byla vnitrostátní záležitost, do níž zbytek Evropy neměl zasahovat? V červenci uveřejnila svou zprávu zástupkyně Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) pro svobodu médií. I ona se se v ní odvážila ukázat prstem. OBSE prošla celou Evropu a chtěla nás upozornit na následující země. Vraždu blogera Socratese Gioliase v Řecku, vraždu novináře Grigorijsa Nemcovse v Lotyšsku, nový mediální zákon v Maďarsku, kterým je narušena autonomie veřejnoprávních televizních stanic a klesá dostupnost médií, a dohled prezidenta Sarkozyho nad veřejnoprávními stanicemi ve Francii. Právě jsem zaslechla něco o Rumunsku a pak je tu samozřejmě nejnovější vývoj v Itálii, kde zákon zakazuje investigativním žurnalistům šířit informace získané v rámci odposlechlů.

OBSE stejně tak, a právem, kárá Turecko, Srbsko, Albánii a Bosnu a Hercegovinu – země, které mají vyhlídky na vstup do Evropské unie. Nad těmito zeměmi však visí velký bič – členství v Evropské unii. Svoboda tisku je jedním z našich kodaňských kritérií. Proto jsou ve vztahu k přístupujícím zemím uplatňovány srovnávací ukazatele a je smutné, že Evropská rada nepovažuje za nutné uplatňovat je i pro sebe. Kdyby záleželo na skupině Zelených / Evropské svobodné aliance, Itálie by do té doby, dokud nepřestane utlačovat novináře a dokud bude vše v rukou jediného podnikatele a premiéra, rozhodně ztratila svá hlasovací práva v Radě.

Abych se ale vrátila k otázce koncentrace médií, skutečnost, že komerční i veřejnoprávní média v Itálii jsou v jedné rukou, je dobře známá, nezapomínejme ale ani na Axela Springera, Bertelsmanna, Ruperta Murdocha a v Nizozemsku a Belgii na Christiana van Thilla, který je majitelem mnoha novin. Svobodný tisk je mimořádně důležitý pro naši demokracii a je na Evropské komisi, aby nám představila návrh na boj proti koncentraci médií právě proto, že musíme brát OBSE vážně.

Zbigniew Ziobro, *jménem skupiny ECR*. – (PL) Paní předsedající, bez svobodných a pluralitních médií, která jsou zárukou toho, že se lidem bude dostávat spolehlivých informací a rozmanitých pohledů a názorů, nemůže žádná svobodná a demokratická společnost existovat. Média jsou krevním oběhem demokracie. Tato metafora z lékařského prostředí mi připadá zcela na místě. Pokud krevní oběh selže nebo se mu do cesty postaví překážka, tělo je samozřejmě oslabeno a onemocní. Nejinak je tomu ve vztahu mezi pluralitou médií a demokracií. Pokud se překážka postaví do cesty spolehlivému toku informací, začne mít problémy demokracie. To může vypadat samozřejmě, ale možná to navzdory některým náznakům samozřejmě není, neboť tomuto problému nevěnujeme tolik pozornosti, kolik si zaslouží – a platí to bohužel i v případě členských států.

Je nejvyšší čas, aby orgány Evropské unie začaly tomuto zásadnímu problému věnovat mnohem více času, a zdůrazňuji to, co řekla paní Kroesová: „jde o zásadní problém“. Musíme se sami sebe tázat, zda děláme dost, zda orgány Evropské unie dělají dost, aby zaručily, že větší část médií nebude soustředěna v rukou jen několika málo osob. Je rovněž

důležité, aby žádný jednotlivý subjekt nemohl ovládnout rozličná média operující v různých oblastech, například televizi, noviny, internet, rozhlas. Evropská unie by se podle mne měla soustředit mnohem víc na zavádění takových předpisů, které budou mít za cíl dekoncentraci ve všech oblastech mediálního trhu, nikoli jen v případě televizi. Mělo by být zdůrazněno, že hranice svobodného projevu v komerčních médiích jsou často dány zájmy jejich majitelů a inzerentů. Dalším rizikem je, že vlastníci médií sympatizující s určitými politickými uskupeními mohou upřednostňovat názorová hlediska těchto skupin.

Polským problémem je uzavřený systém médií, jak to někteří komentátoři nazývají. Všechna významná masmédiá hovoří stejně. Novinářům, kteří se od tohoto hlavního trendu odchyli, kteří zastávají odlišný názor, se dostane kritických recenzí a někdy je proti nim vedena pošpiňující kampaň, jež se často snaží o jejich diskreditaci. Vzniká tedy problém a velká nerovnováha poskytování informací a názorů – přitom poskytování informací je základem demokratické společnosti. Mohu uvést například novináře Tomasze Sakiewicze, Jana Pospieszalskiho, Ewu Stankiewiczovou a Janinu Jankowskou, protože můžeme říci, že se v poslední době v Polsku setkali s obtěžováním, jakkoli je obtěžování silný výraz. Tito lidé se kladně zapsali v boji za svobodné a nezávislé Polsko, za svobodnou a demokratickou společnost a za svobodná a demokratická média. V současné Evropě to musíme mít na paměti a učinit vše, co je v našich silách, abychom dosáhli skutečné plurality na mediálním trhu.

Takis Hadjigeorgiou, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Paní předsedající, pocházím z novinářského prostředí a myslím, že velmi dobře vím, jaká je úroveň svobody projevu v dnešní Evropě. Domnívám se, že svoboda projevu existuje, náleží ale vlastníkům médií, náleží vlastníkům televizních a rozhlasových stanic. Dále do jisté míry náleží těm, kdo zajišťují příjmy nebo jistá pracovní místa. Z toho je zřejmé, že mnoha tisícům či dokonce milionům lidí je svoboda projevu upírána

Komisi bych rád řekl, že cesta, jak zvýšit vliv žurnalistiky, existuje. Bude mít novinář práci, když bude ve své zprávě nesouhlasit s vlastníkem? Může se obrátit na agenturu a usilovat o výkon svého práva na svobodu projevu bez ohledu na to, jestli říká věci v rozporu s tím, co si myslí vlastník? Můžeme my, Evropská unie, vytvořit takovou agenturu, na niž by se novináři mohli obracet a věděli by, že následující den budou mít ještě práci? Je zřejmé, že svoboda projevu by neměla záviset na „odvaze“ novináře, protože odvážní novináři existují a zaslouží si náš obdiv. Jsou to bojovníci. My bychom ale měli pracovat na tom, abychom zajistili, že této svobody budou požívat všichni novináři.

Na závěr bych se rád zmínil o internetu, což je další extrém. Svoboda projevu zde často hraničí s neodpovědností. Jak můžeme kontrolovat, kdo co na internetu říká, kdo koho napadá, kdo koho ohrožuje, aniž bychom určitou formou kontroly ohrozili svobodu internetu?

Jaroslav Paška, jménem skupiny EFD. – (SK) Na úvod bych chtěl poznamenat, že v dnešním světě již nelze příliš spojovat svobodu projevu se svobodou tisku a médií. Svoboda médií znamená spíše respektování práv vlastníků, kteří určují obsah a povahu svého média a podle toho obsazují výkonné struktury, od šéfredaktora po grafika. Přináší obsah, o němž usoudí, že zaujme příjemce, a zpracují jej dle vlastního uvážení. V mnoha případech tak už dnešní média přerostla do podoby jakési zájmové skupiny, která se snaží vědomě a cíleně formovat názory veřejnosti.

Nemůžeme samozřejmě očekávat, že tzv. svobodná média budou automaticky naplňovat právo občana jako čtenáře, posluchače či diváka, který je příjemcem jejich cíleně zpracovaného obsahu, na objektivní informace. Proto je pro důsledné uplatňování svobody projevu a neomezené zveřejňování myšlenek dnes důležitější co nejvíce rozšiřovat svobodu sdělování neupravených informací, která umožní částečně eliminovat účelovou selekci a upravování informací ze strany těchto svobodně podnikajících médií.

Podle mého názoru bychom se v současné Evropské unii již neměli obávat zneužívání médií samotnými státními orgány. Větší riziko možného zneužívání práce s informacemi spatřuji spíše v přílišné koncentraci médií v rukou silných zájmových skupin a v tom, že tyto skupiny mediálně manipulují s veřejným míněním. Nedělám si velké iluze o svobodě žurnalistů. Pro většinu z nich platí přísloví: koho chleba jíš, toho píseň zpívej.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Paní předsedající, paní komisařko, svoboda projevu je v Evropě i v Nizozemsku pod velkým tlakem. Multikulturní elita využívá svůj tlak a v důsledku toho jsou stíháni lidé, kteří zcela správně poukazují na to, jakou hrozbu představují náboženství a ideologie. Kritika náboženství a ideologie je vždy legitimní. Pokud se lidé rozhodnou, že budou v něco věřit, je to jen jejich svobodná vůle, která nesmí nijak omezovat ostatní. Lidé se do víry a ideologie nerodí, ale přijímají ji, neboť pro ně je to pravda. Ale pořád je to jen jejich pravda, kterou by si měli nechat pro sebe a neobtěžovat s tím ostatní. Jakmile se tato pravda prohlásí za pravdu univerzální, a co víc, bude usilovat o změnu ústavního práva, trestního práva, občanského práva atd., stává se vysoce nebezpečnou.

Kritika něčí ideologie nebo víry nesmí podléhat žádné formě stíhání. Osobní rozhodnutí a zkušenosti nemohou být nad zákon. Každý má právo na to, aby ranil nebo zaútočil; není nezbytné být vždycky terčem, ale to je základ svobody projevu, jakože lichotky ani pochvalná slova žádnou ochranu nepotřebují. Rána nebo útok jsou nejen možné, ale i legitimní. Pravda může někdy ranit.

Nakonec se svoboda projevu projeví, aby chránila občany před útiskem ze strany tyranů. Tato svoboda funguje jako způsob, jak kritizovat a regulovat vládnoucí moc. Je to příležitost pro běžné občany, aby sociální elitě usilující o to, aby jim vnutila své konkrétní normy a hodnoty, sdělili své názory.

V Nizozemsku jsou zatýkáni, vyslýcháni a prověřováni politici, kreslíři i sloupkaři právě kvůli tomu, že vykonávají své právo – právo na svobodu projevit svůj názor. Nejvýraznějším příkladem je absurdní politický soud s lídrem mé strany Geertem Wildersem. Je stíhán proto, že my, Nizozemská strana za svobodu (PVV), správně poukazujeme na to, jakou hrozbu představuje politická ideologie islámu. Islám nese za současnou ztrátu svobody projevu větší odpovědnost než kterékoli jiné hnutí nebo ideologie. Ohrožuje a zastrahuje každého, kdo kritizuje jeho sociálně rozvratnou povahu.

Boj za svobodu zdaleka nekončí. Nástupci tyranizujících vládců stále tvoří v Evropě většinu. Nizozemská strana za svobodu chce v Evropě období prvního dodatku americké ústavy. Jaký na to má Komise názor? Rád bych od paní komisařky Kroesové slyšel odpověď.

Simon Busuttíl (PPE). – (MT) Domnívám se, že svoboda projevu a ochrana médií v zemích Evropské unie má k dokonalosti daleko, a podíváme-li se každý na svou zemi, nepochybně najdeme věci, proti nimž lze mít námitky. Na tom není nic špatného. Tvzení, že v zemích Evropské unie dochází k donebevolajícímu porušování svobody projevu, je však dle mého názoru přehnané. Rád bych vám připomněl parlamentní rozpravu z října loňského roku,

jejímž předmětem bylo usnesení, které při hlasování Parlament nepodpořil. V tomto případě mělo odsoudit italskou vládu. Podle mého názoru sněmovna tím, že usnesení zamítla, vyslala zcela jasný signál – jediným místem, kde lze takové rozpravy vést, jsou vnitrostátní parlamenty a na půdě Evropského parlamentu by se tyto debaty přesouvat neměly. Je to prosté, tento signál sněmovna vyslala vloni v říjnu a já se tudíž domnívám, že vměšování se do těchto záležitostí, které nespádají do naší pravomoci, nás o úctu našich občanů a voličů spíše připraví, než aby ji posílilo. Proto velmi oceňuji, s jakou jednoznačností se dnes Komise vyjádřila, když řekla, že není pochyb o tom, že neexistují žádné důkazy, které by svědčily o tom, že by v kterékoli zemi Evropské unie byla jakkoli porušována svoboda projevu a svoboda projevu médií, a myslím, že to by mělo k uzavření této rozpravy stačit.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Mnohokrát vám děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, zkuste si představit, že volební systém tohoto Parlamentu umožňuje, aby byla dvoutřetinová většina zajištěna prostou většinou hlasů. A větší skupina, tedy její lídr, nominuje předsedu Evropského parlamentu a pak tato skupina navrženou osobu pohodlnou většinou zvolí. Pak lídr skupiny nominuje a následně zvolí evropské komisaře, předsedu Komise, předsedu Účetního dvora a členy a předsedu Evropského soudního dvora. Správní orgány Společenství bez vysvětlení nahradí své lídry. Lídr skupiny přijme rozhodnutí, která menším stranám znemožní zvítězit ve volbách, či se jich dokonce jen účastnit. A pak lídr skupiny – který se zaštiťuje revolučními změnami – nominuje loajální struktury do vedení tiskového oddělení Evropského parlamentu a tyto loajální struktury zajistí, aby pro jednotlivá média byly vybrány spolehlivé osoby. V důsledku toho se veřejnost bude dozvídat jen příznivé a pozitivní zprávy o činnosti skupiny a jejího vůdce.

To by se v tomto Parlamentu samozřejmě nemohlo stát. Evropská demokracie je vybudována na systému kontrol a rovnováhy, v němž média plní úlohu hlídacího psa. Dokonce ani v případě existence dvoutřetinové většiny tak Parlament nemůže obhájit odstranění tohoto systému a omezení svobody projevu nebo svobody tisku. A přesto se právě toto již tři měsíce děje v Maďarsku. Vzhledem k tomu, že systém demokratických kontrol a rovnováhy v Maďarsku již prakticky neexistuje, hlídací pes byl otráven a jed začíná účinkovat, zpětná vazba může přijít jen od evropských orgánů. A to očekáváme. Zástupce OBSE pro svobodu médií již své hluboké znepokojení vyjádřil.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Paní předsedající, pane komisaři, děkuji vám za váš úvod. Víím, že osobně jste rozhodnými zastánci svobody a demokracie, proto jsem si jista, že svoboda našeho tisku je u vás ve správných rukou.

Říkáte ale, že Evropská komise nemá žádné obecné pravomoci chránit svobodu tisku, a já bych chtěla podotknout, že takový výklad vašich pravomocí je poměrně úzký, neboť ochrana demokracie a občanských svobod je v prvé řadě zakotvena ve Smlouvách a vy jste strážci Smluv.

Zadruhé, pokud jako Evropská unie požadujeme od kandidátských zemí, aby splňovaly určité standardy, pak budeme předpokládat, že Komise tyto standardy bude chránit i v rámci Evropské unie.

Další skutečností je, že vlastnictví médií je stále častěji přeshraniční záležitostí, a můžeme si dokonce představit takovou situaci, kdy evropská média vlastní společnosti ze třetích zemí. A pokud například ruší nebo čínští vlastníci vstoupí do evropských médií, budete nadále tvrdit, že to není naše věc? Já si to nemyslím.

Druhou otázkou je, zda bychom měli jmenovat a zostuzovat, zda bychom měli ukazovat na konkrétní členské státy. Ano, myslím, že bychom měli. Může to být nepříjemné a já bych určitě nechtěla, aby byl můj stát kritizován – ale pokud již nebudeme schopni sebekritiky, jak potom můžeme chránit základní práva? Panu Busuttilovi, mému váženému kolegovi, bych ráda připomněla, že tento Parlament v předchozím volebním období přijal usnesení o Berlusconiho vládě a svobodě médií, které bylo mnohem odvážnější než to, které bylo odmítnuto minulý rok. Precedent tedy máme.

Tato sněmovna opakovaně požadovala právní úpravu – zvláštní právní úpravu –, která by Evropské komisi poskytovala nástroje, aby mohla zasáhnout a chránit svobodu v celé Evropské unii.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Vítám skutečnost, že předmětem dnešní rozpravy je otázka svobody projevu, neboť v červnu tohoto roku jsem společně s ostatními poslanci Evropského parlamentu inicioval vznik poradní skupiny, která by se touto věcí zabývala. Pozvali jsme do Štrasburku novináře, kteří zde diskutovali a různých podobách ostrakizace používané proti zástupcům médií. Účastníci tohoto setkání nám ukázali, jak je svoboda projevu omezována vysokými pokutami, které soudy ukládají za informování o nepříjemných historických otázkách nebo ochranu tradičních hodnot, bráněním v distribuci filmů o nepříjemných tématech, jako jsou příčiny letecké katastrofy u Smolenska, a obtěžováním ve formě soustavné kontroly katolických subjektů vysílání, které nesympatizují s těmi, co jsou u moci. Rád bych ale upozornil na velmi výrazný případ obtěžování investigativního novináře v Polsku, který se zhroutil poté, co byla proti němu vznesena falešná obvinění. V zoufalství se pokusil o sebevraždu. V dopise na rozloučenou svým dětem napsal, že by neměly věřit hanebnostem, které o něm byly napsány. To jen jeden z řady případů, se kterými jsme se na zasedání v červnu setkali. Další setkání poradní skupiny pro ochranu svobody projevu se bude konat dne 22. září během dílčího zasedání ve Štrasburku.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Dámy a pánové, pane komisaři, svoboda projevu a tisku nejsou jako medaile, kterou jsme před lety obdrželi, a nyní ji můžeme vyvěsit na významné místo a dívat se na ni. Je to něco, za co musíme denně bojovat a denně vyhrávat – a my v Evropě na to často zapomínáme.

Svoboda tisku je v současné Evropě ohrožena – je ohrožena krizí, koncentrací médií a oportunistem některých politických lídrů. V Itálii může být každý novinář, jenž zveřejní odposlechy, potrestán pokutou do výše 10 000 EUR. Berlusconi, který kontroluje pět z šesti televizních stanic, chce zavést právní předpis, který by ukládal internetovým stránkám povinnost požadovat souhlas vlády k reprodukování video nebo audio zpráv, čímž by se jeho vliv rozšířil i na další média. V Maďarsku se objevují pokusy o vytvoření úřadu pro sdělovací prostředky podléhajícího předsedovi vlády. V Rumunsku nejvyšší rada národní obrany – vojenský orgán – požaduje, aby se tamější parlament začal zabývat fenoménem pomlouvačných kampaní organizovaných médii atd.

Na druhou stranu to ale není jen problém států – je to i problém společností. Koncentrace médií je stále častější, stejně tak jako redakční zásahy ze strany vlastníků médií. Paní komisařko, řekla jste, že členské státy mají ústavní tradice, které chrání základní práva. Ale i my v Evropě vytváříme vlastní ústavní tradice a musíme – z důvodů, na které již ostatně upozornila paní in 't Veldová – rozšířit ochranu médií i na Evropskou úroveň.

Mám několik návrhů. Musíme vytvořit prostředky na podporu nezávislých novinářů a externistů: novinářů, kteří v současné době žijí v chudobě a snadno podléhají tlaku státu

a společností. Musíme rozšířit právní předpisy proti koncentraci a rovněž musíme pravděpodobně vytvořit fond na podporu tisku, který zajistí nezávislost a kvalitu, dokud nebude v tomto přechodném období nalezen nový, na internetu založený obchodní model.

John Bufton (EFD). – Paní předsedající, problém, který máme se svobodou tisku, je převážně finančního rázu. Je-li tisk někde kontrolován, často si to vyžádal ten, kdo média vlastní a financuje. Digitální éra přinesla prudký pokles zisků a uvrhla mnohé společnosti do finančních potíží, jak ale může politický subjekt financovat toto odvětví, aniž by překročil hranici nestrannosti?

Dopis nové komisařky pro komunikace Viviane Redingové předsedovi Barrosovi, který unikl na veřejnost, odhalil, že předseda bude mít pro zlepšení své image 24 hodin denně k dispozici fotografa a televizního producenta. A co víc, novináři budou placeni za to, že budou předsedu Komise doprovázet na zahraničních cestách. Osm pracovníků bude dokonce přijato k tomu, aby monitorovali blogosféru a vyhledávali kritické názory a potlačovali jakákoli nežádoucí stanoviska.

V roce 2009 bylo na hostování a školení novinářů vynaloženo přes 8 milionů EUR, z čehož 350 000 EUR bylo vydáno na manipulaci irských novinářů v době referenda prostřednictvím takzvaných seminářů k Lisabonské smlouvě. 700 000 EUR bylo vynaloženo na novinářské soutěže a nejméně 7 000 EUR na koktejlové večírky.

Existuje poměrně jemná hranice mezi financováním informačního průmyslu a jeho uplácením. Není však přijatelné, aby Komise vyrazila do útoku proti publikování ze strany státu, když sama utrácí peníze daňových poplatníků na manipulaci s médii k tomu, aby pro nás všechny spřádala síť plnou lží.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, snad se mohou vyjádřit prostřednictvím velmi osobních příkladů. Mám zkušenost s médii ze dvou pohledů – zaprvé jsem byl profesionálním novinářem, zahraničním korespondentem magazínu *der Spiegel*, zadruhé jsem nezařazeným poslancem Evropského parlamentu. V těchto rolích jsem zažil dva zcela odlišné světy – ten první byl při pohledu z venku poměrně nezávislý, nyní, když se angažuji v politice, je to obrovské překvapení.

Mohu vám dokázat, že politické zpravodajství ve veřejnoprávních médiích v Německu a Rakousku je do značné míry ovládáno pouze několika lidmi. Za stejné názory, které jsem dříve měl možnost vyjádřit, jsem byl nyní požádán, abych opustil rakouskou společnost pro rozhlasové a televizní vysílání (ORF), a to kvůli politickému tlaku vyvíjenému například na Reinholda Beckmanna nebo Elmara Oberhausera. Pokud jde o svobodu projevu, máme před sebou mnohem větší problém, než si mnozí z nás uvědomují. Chtěl bych vás požádat, abyste se zabývali i údajně nezávislými veřejnoprávními médii, kterým – co se týče politických záležitostí – vládnou mimořádně jednostranným způsobem dvě hlavní strany.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, velmi oceňuji přístup paní komisařky k této rozpravě, neboť uvedla, že v Evropě k žádným vážným porušením v zásadě nedochází, a dále nás ujistila, že Komise plní úlohu strážce Smluv a tedy i svobody tisku a svobody projevu v Evropě.

Jisté nebezpečí tu však trvá. Komisařka uvedla, že s téměř polovinou všech zemí Evropské unie byla zahájena řízení pro porušení povinnosti s cílem zjistit, zda je v těchto zemích svoboda tisku a svoboda projevu skutečně zaručena. Dále zdůraznila, že v této oblasti je nutné zavést preventivní opatření, upozornila však na to, že tento problém se netýká jen jednoho konkrétního státu nebo jednotlivých států. Očividně to není problém Itálie –

Parlament se o tom před několika měsíci vyjádřil v demokratickém hlasování – a není to ani problém politické strany, neboť jsme právě slyšeli o tom, že v Německu kontroluje výstupy jistých médií socialistická skupina.

Problém, který musí tato sněmovna řešit, je obecnější. Zítra budeme hlasovat o zprávě Žurnalistika a nová média – vytváření evropské veřejné sféry. Tato zpráva obsahuje některé obecné zásady, k nimž se náš Parlament začíná vyjadřovat.

Musíme hovořit o tom, jak skloubit pravdu a svobodu v nových, ale i tradičnějších médiích, neboť pokud má jedinec právo říci cokoli, má rovněž povinnost říkat pravdu, když píše nebo se vyjadřuje prostřednictvím médií. Zároveň musíme nalézt způsob, jak skloubit informace s právem občanů – všech občanů – na soukromí.

Těmito otázkami je třeba se zabývat a Parlament se před nimi nesmí uzavírat, nejde o ideologie nebo konkrétní věci týkající se něčeho, co se v žádné evropské zemi nevyskytuje.

Victor Boștinaru (S&D). – (RO) Budu hovořit rumunsky, neboť doufám, že můj vzkaz se tak v nezkraslené podobě dostane i do Bukurešti, ke sluchu prezidenta země i pravicové vlády.

Jsem šokován tím, že po dopoledním projevu předsedy Evropské komise José Manuela Durão Barrosa o stavu Unie a evropských projektů nyní diskutujeme o stavu médií v EU, a jmenovitě v některých členských státech – Bulharsku, Maďarsku, Rumunsku a Itálii. Dejme tomu, že v Itálii je předseda vlády ve střetu zájmů, když je zároveň vlastníkem mediálního impéria, které má v této zemi monopol.

Paní komisařko, jste strážcem Smluv, budu vám tedy citovat následující pasáž dokumentu. Říká s v ní: „Cílené tiskové kampaně zaměřené na očerňování státních orgánů prostřednictvím šíření falešných informací o jejich aktivitách ohrožují rumunský stát.“

To není citace hitlerovské nebo stalinistické politiky. To je pasáž z textu, který se, pokud jej rumunský parlament přijme, stane zákonem, přičemž byl navržen na žádost prezidenta Traiana Băsescu pod názvem Rumunská strategie národní bezpečnosti. Mám na mysli konkrétně čl. 6 odst. 2 bod 10 nazvaný Hrozby.

Tento dokument, který hovoří o problémech národní bezpečnosti, vlastně tvrdí, že svoboda tisku a svoboda přesvědčení, což jsou jinak základní práva v každém členském státě EU, jsou ve skutečnosti hrozbou národní bezpečnosti. Znění tohoto článku ponechává prostor pro svévoli a zneužívání a poškozují pověst takové činnosti.

A konečně dovoluji, paní komisařko, abych vás informoval o tom, že Evropskému parlamentu již byly předloženy dvě petice, přičemž petici předložila i největší odborová organizace rumunských novinářů MediaSind. Stejně jako já víte, že rozhodnutí, které Evropský soudní dvůr přijal v roce 1978 ve věci Handyside, je součástí Listiny základních práv, která je nyní součástí Smluv o EU.

Renate Weber (ALDE). – (RO) Režimy, které opovrhují pravidly demokracie, vždy považují svobodu projevu a tisku za většího nepřítele, než je politická opozice, a snaží se je všemi možnými způsoby umlčet.

Trendy, které byly v poslední době v Evropě zaznamenány, jsou znepokojivé. V Rumunsku, mé vlasti, již není tisk považován za hlídacího psa kontrolujícího činnost vlády a společnosti, ale za hrozbu. Prezident a vláda navzdory vlně kritiky rozhodli, že tisk a kampaně, které mohou veřejné instituce připravit o důvěru, představují hrozbu pro národní bezpečnost.

Proto pokud by někteří novináři měli odhalit, že například na ministerstvu sportu a cestovního ruchu ministr zneužívá veřejné peníze neodpovědným či dokonce protiprávním vydáváním prostředků, mohlo by to oslabit důvěryhodnost ministra a následně celé vlády a tedy národní bezpečnosti země.

Chce-li se tisk vyhnout jakýmkoli obviněním, neměl by již nikdy kritizovat veřejnou instituci, nýbrž zůstat potichu. Počítá s něčím takovým Evropská úmluva o ochraně lidských práv? Počítá s něčím takovým Listina základních práv Evropské unie? Ovšemže ano a je načase, abychom takovým praktikám zastrašování tisku učinili přítrž. Evropská komise skutečně musí jednat jako strážce práv a zásad, na nichž je Evropská unie založena.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Rád bych hovořil o tom, jaký tlak na svobodu projevu vytvářejí mediální koncerny. Před měsícem se poprvé ve svobodném Polsku a možná v celé Evropské unii stalo, že soudní řízení, které zahájil vlivný mediální koncern, vyústilo v dražbu politikova majetku kvůli jeho názorům. Tím politikem jsem já, Jacek Kurski, poslanec Evropského parlamentu. Za to, že jsem učinil prohlášení, které se koncernu Agora nelíbilo, vydražil soudní exekutor můj majetek v hodnotě 24 tisíc EUR, což odpovídá ročnímu příjmu poslance polského parlamentu, tedy funkce, kterou jsem vykonával před čtyřmi roky. Panuje obecný názor, že mé prohlášení spadá do všeobecně vnímaných mezí politické kritiky a diskuse, jehož jediným soudcem by mělo být veřejné mínění a nikoli soud. V této věci jsem se obrátil na Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku, koncern Agora již ale zažaloval desítky polských prominentů za to, že se o něm kriticky vyjádřili. Mimořádně skandální je takové porušení občanských práv proto, že koncern Agora vzešel ze strany, která vede spor o to, aby se mohla stát „nejvyšším arbitrem“. Na základě toho má mít právo otisknout v tisku určitá oznámení, která mohou kohokoli zničit, pokud se tak koncern Agora rozhodne. Konfiskace nebo dražba majetku jsou běžné v Bělorusku a v Polsku byly využívány za vlády komunistů. Myslím, že Komise by toto měla zahrnout do svého postoje, které v této věci přijme. Nechceme žít v Evropě, kde vám někdo může zabavit majetek pro to, co říkáte.

Vladimír Remek (GUE/NGL). – (CS) Především oceňuji, že k této debatě dochází. Jak totiž dokládá praxe v řadě zemí Unie, formálně je sice svoboda projevu a tisku deklarovaná všude, ale ve skutečnosti má řadu trhlin. Moc má totiž tendenci v tomto směru stále projevovat svůj vliv.

V České republice máme tzv. náhubkový zákon, který znemožňuje zveřejňovat informace nepříjemné politikům a hrozí novinářům extrémními tresty včetně vězení. Podobnou pseudodemokratickou právní úpravu nemá žádná země v Evropské unii, i když tendence v řadě z nich jsou obdobné. Svoboda projevu je navíc značně ovlivňována ekonomickou situací účastníků mediálního prostoru. Kdo má peníze, má moc a také vliv v médiích. Názory nemajetných jsou často účelově opomíjeny. Nejsem idealista, jedna diskuse vše nenapraví, ale o to častěji bychom se k tématu měli vracet, abychom byli blíže skutečně demokratickým poměrům.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, paní komisařko, to, že jste strážci Smluv, mne velmi těší.

Ve skutečnosti však Komise dokáže velmi dobře strážít i svá vlastní tajemství, a to tak dobře, že například pro nás, poslance Evropského parlamentu, je velmi obtížné získat obsáhlé a především podrobné informace o tom, co se děje za zavřenými dveřmi na vašich zasedáních, nehledě na to, že komisaři nebyli zvoleni našimi občany a měli by se tedy o to víc snažit dodržovat své povinnosti komunikovat a zachovávat transparentnost.

Já například stále čekám na odpověď – tu ironickou, které se mi dostalo, nepočítám – na svou otázku, abych mohl pravdu pustit do oběhu v tisku. Je nebo byl předseda Barroso členem klubu Bilderberg, nebo ne? Navštěvuje jej, nebo nenavštěvuje? Odpověď, kterou jsem obdržel a kterou jsem zveřejnil ve svých tiskových prohlášeních, zní zhruba takto: „Pane Borghezio, víte o skupině Bilderberg více než my.“ Je poněkud podivná, proto bych rád byl o této věci lépe informován.

Jaké informace kupříkladu zveřejňoval mezinárodní tisk o tom, co bylo příčinou finanční krize? Byla citována Lisabonská strategie, to je velmi zajímavé. Když chcete nalézt skutečné vlastníky velkých finančních skupin, k nimž přední tisk a masmédiá patří, vypadá to jako sada ruských panenek; sídlit, jak víme, mohou všichni v daňových rájích.

Podle mne by proto bylo dobré prosadit iniciativu, jejímž cílem bude skutečné odhalení toho, co se odehrává na pozadí politické, finanční i hospodářské scény. Jde o velmi zajímavá témata, jež mají velký význam pro občany, a ti mají právo na úplné informace. Zaznamenal jsem a zdůrazňuji jednu zajímavou věc – mlčení levicových poslanců, kdykoli dojde na problematiku klubu Bilderberg a Třístrannou komisi.

Nicole Sinclair (NI). – Paní předsedající, pokusím se dodržet vyhrazený čas. Těší mne, že Komise uznává význam svobodného tisku pro udržování demokratické integrity. Příslušníci politické elity však příliš často požadují, aby slova měla takový význam, jaký jim oni určí. A právě toto je jeden z příkladů.

V Løkkegaardově zprávě, kterou dnes Parlament schvaloval, je článek, který požaduje, aby byla korespondence odesílaná tiskovými orgány v Bruselu lépe zorganizována, neboť je nezbytné zajistit větší výchovnost příspěvků o EU. Novináři jsou tu od toho, aby informovali, nikoli poučovali. A nezávislosti si novináři cení víc než čehokoliv jiného. Jestliže nebudou mít nezávislost, nelze je považovat za svobodné.

Komise již tak vykonává nad médii v Bruselu přílišný dohled – prostřednictvím finančních pobídek a nátlaku. O EuroParlTV se zde hovoří, jako by měla nějakou zpravodajskou hodnotu – žádnou nemá. Její obsah, to není nic víc než tiskové zprávy podbarvené pohyblivými obrázky. Proto se na ni nikdo nedívá.

Tento Parlament dnes odhlasoval Løkkegaardovu zprávu, v níž se požaduje, aby do vzdělávacích programů byla zařazena studia o EU. Každý novinář vám řekne, že ve svobodných nezávislých médiích nemá propaganda místo. Nevládní organizace Reportéři bez hranic již poukázala na to, že Itálie, Bulharsko a Slovensko mají se svobodou svého tisku velké problémy. Standardy, které by občan měl mít právo očekávat, nenaplnily ani Francie a Španělsko. Ve Spojeném království již tisk, který lze považovat za svobodný, máme, i když často používá slovo „údajně“.

Pokud jde o Evropskou unii, ta se, jak jsme dnes viděli, zřejmě ubírá opačným směrem.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Sdílím postoj těch, kdo podporují svobodu projevu a svobodu tisku. Demokracie bez svobody projevu neexistuje. Dále bych vám na tomto místě ráda připomněla nedotknutelné pravidlo, které tvoří základ každého tisku, a to i v demokracii: názory mohou být různé, fakta jsou svatá.

Pokud jde o Rumunsko, těší mne, že vám mohu říci, že urážka na cti ani pomluva již od roku 2006, kdy je pravicová vláda vypustila z trestního zákoníku, nejsou trestným činem. To znamená, že od té doby nebyly žádnému novináři uloženy trestní sankce, a to ani v tom nešťastném případě, kdy byly nepravdivé informace šířeny ve zlé víře. Ano, situace je

skutečně skvělá, neboť novináři již nemusí žít ve strachu z trestních sankcí. V Rumunsku jim nyní hrozí jen soukromoprávní spor.

Soukromé tiskové organizace plně využívají své svobody kritizovat a zpochybňovat ty, kdo vládnou, neboť ty, kdo vládnou, máme stále za co kritizovat. To je jen přirozené.

I Rumunsko má svůj podíl tiskových uskupení patřících politikům a financovaných politiky a/nebo podnikateli. Jak jsme dnes večer slyšeli, dochází k tomu i v řadě jiných zemí EU.

Tato vazba a financování musí být v prvé řadě transparentní. Chceme-li mít svobodný tisk, musíme dále zajistit, aby byla zaručena redakční nezávislost novinářů, kteří pro takové organizace pracují.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Paní předsedající, paní komisařko, svoboda médií je nedílnou součástí systému lidských práv a nelze na ni pohlížet jinak než v obecnějším kontextu demokracie. V Bulharsku i všude jinde média fungují pod velkým tržním tlakem. Prodeje klesají, inzerce ubývá a nová média postupně stírají hranici mezi profesionální žurnalistikou a sociálními médii. Další novináři mají stále méně příležitostí, aby svou profesi vykonávali standardním způsobem. Tradiční média a jejich konzumenti mizí. Dnes například bylo oznámeno, že jeden z kvalitních bulharských časopisů *Klasa* zastavuje vydávání tištěné verze. Za této situace se média stávají výrazně závislá nikoli na svých čtenářích, ale na mecenáších, ať už ze světa podnikání nebo politiky, kteří jsou v pokušení vyměnit svobodu médií za vlastní příznivý obraz ve světle reflektorů.

Bohužel velká část vydavatelů v Bulharsku má své hlavní zájmy v jiných oblastech. Tím se vytváří podmínky pro nátlak a zneužívání redakční politiky výměnou za ústupky a dobré zacházení ze strany vlády. Sama vláda dává systematicky najevo, že nedbá na zásadu nezávislosti určité instituce, včetně subjektů zapojených do regulace médií. Dostali jsme se až do bodu, kdy se vláda médií zeptá, jestli na ně byl vyvíjen nátlak, a následně nesmlouvavě požaduje písemnou omluvu. To je samo o sobě formou nátlaku.

Problémy Bulharska nejsou ojedinělé. I jiné země se s nimi potýkají. Nebudu kritizovat plošně všechna média a nechci v tuto chvíli ani kritizovat dobré novináře, kteří jsou často nuceni pracovat bez stálých smluv nebo obecně musí uvažovat o změně zaměstnání. Problém je strukturální povahy. Je v zásadě spojen s autocenzurou, která je dosti často uplatňována. K tomu je nutno přičíst koncentraci z hlediska distribuce médií, digitálních i tištěných.

Před nedávnem Evropská komise v předchozím složení ohlašovala zamýšlená opatření v oblasti udržování a sledování plurality médií. Potřebujeme, aby k tomu nyní skutečně došlo. Populismus a agrese jsou velkým pokušením, nikdy ale nevedou ke skutečným řešením. Očekávám, že se Evropská komise v tuto chvíli aktivně zapojí a navrhne řešení. Jsem si vědom, že se jedná o citlivou otázku, kterou často ani nelze objektivně měřit, třebaže určitá kritéria pro to už existují. Očekávání a měřítko, která Evropský parlament v této oblasti nastaví, musí být i přesto velmi vysoká. Důležitost zajišťování, ochrany a rozvíjení demokracie v Evropě je stejně tak vysoká.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, pro budování Evropy práv jsou svoboda, pluralita a nezávislost informací základním předpokladem.

Uvědomuje si paní komisařka, že v Evropské unii je jedna země – shodou okolností je to jedna ze zakládajících zemí Evropské unie podle Římské smlouvy –, v níž neexistuje pluralita médií, ve které předseda vlády přímo nebo nepřímo ovládá veřejnoprávní i soukromé

televizní stanice a tištěná média? Jak může v zemi, v níž předseda vlády – politická strana – ovládá média, fungovat demokratický boj o voliče? Jak může v zemi, v níž bude v řádu několika dnů schválen zákon, který zakazuje novinářům zveřejňovat soudní zpravodajství, fungovat demokracie? Zapomeňte na Watergate a tisk prosazující režim! Hovoříme v tomto případě o poslušném pejskovi!

Co je to za demokratickou zemi, když chce kontrolovat internet? Co je to za demokratickou zemi, když odsune na vedlejší kolej každého, kdo se odchýlí od stranické linie, a nezaručuje svobodu projevu a právo na nesouhlas?

Nehovoříme o Súdánu pod vládou Bokassy ani Rumunsku za Ceaușesca – toto je Berlusconiho Itálie, kde se takové věci bohužel mohou dít, v neposlední řadě proto, že Evropská komise nemá odvahu přijmout vůči členským státům nezávislý a svobodný postoj.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Paní předsedající, paní Kroesová, když slyším o všech těch porušeních svobody projevu v Evropě, vyvolává to ve mně úzkost. Nevím, zda si to uvědomujete, ale i vy přijímáte právní předpisy, které tuto svobodu omezují. Løkkegaardova zpráva, kterou myslím podpořily všechny politické skupiny v této sněmovně s výjimkou mé skupiny, což mne těší, obsahuje bizarní ustanovení, která omezují svobodu projevu a svobodu tisku. Doporučuji vám přečíst si body 14, 20, 23 a 39, a zejména body 8 a 31. Bod 8 uvádí, že orgán EU má monitorovat veřejnoprávní média v Evropě, a bod 31, že média musí informovat o naší práci. Měli bychom si získávat pozornost médií i občanů tvrdou prací, nikoli tím, že budeme někoho nutit, aby informace o naší práci šířil. Média nejsou povinna poskytovat informace o NATO nebo OSN a stejně tak nemusí nikoho informovat o práci Parlamentu.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Paní předsedající, pane komisařko, dámy a pánové, na úvod bych rád řekl, že to, aby tato sněmovna vedla rozpravu o základních hodnotách, jako je svoboda tisku a svoboda projevu, je nyní nutnější než kdy jindy. Navrhuji – a doufám, že se na tom dokážeme shodnout –, abychom vedli tuto rozpravu na základě objektivních kritérií a objektivních analýz.

Paní komisařko, vy sama jste navrhla jeden takový nástroj s objektivními ukazateli, totiž nástroj monitorování plurality médií (MPM), který byl vytvořen Evropskou komisí. Cílem nyní je, aby Evropská komise, mimo jiné, MPM zavedla, a skutečně očekáváme, že Komise tak učiní.

Druhým nástrojem jsou doporučení Rady Evropy. Tato doporučení se týkají standardů v oblasti svobody tisku, nezávislého řízení veřejnoprávních stanic a stabilního financování. Všech 27 členských států Evropské unie se k těmto standardům zavázalo, a tak je dobrý nápad, abychom členským státům připomněli, že je důležité, aby splnily své povinnosti v tomto bodě.

Je rovněž naší povinností – jako Evropského parlamentu –, abychom je na to upozornili. Měli bychom tak například učinit v dohledné době ve formě nového usnesení, které se bude zabývat budoucností veřejnoprávních stanic v digitální éře a bude této sněmovně předloženo příští nebo přespříští měsíc. V něm bychom měli Komisi a rovněž členské státy výslovně požádat, aby se touto oblastí zcela konkrétně zabývaly.

A konečně, nemůžeme akceptovat, aby byla kdekoli v Evropě svoboda tisku ohrožována, na místě je tedy bdělost, potřebujeme, aby tato sněmovna byla bdělá. Myslím tedy, že je

to velmi dobrý nápad, aby Komise a Parlament vyslali členským státům v příhodném okamžiku příslušné připomenutí.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, již podruhé v této sněmovně v tomto parlamentním volebním období diskutujeme o problematice svobody tisku. Paní komisařko, z toho je zřejmé, že se jedná o palčivě pocíťovaný problém; v očích evropské veřejnosti je to zásadní problém.

Chtěl bych vám připomenout, že Parlament v květnu 2004 přijal usnesení, v němž Komisi žádá, aby přijala opatření na ochranu plurality médií a svobody tisku, v průběhu následujících let jsme však žádnou aktivitu Komise v této věci nezaznamenali. Jak víte, problém nyní narůstá. Záležitosti týkající Itálie, Rumunska a Maďarska jsou něčím rozdílné, základ mají ale stejný.

Jak dobře víte, Itálie zažívá i nadále vážný střet zájmů, který se ještě prohlubuje tím, že vláda kontroluje veřejnoprávní vysílání. V Rumunsku je tisk v podstatě považován za hrozbu pro národ. V Maďarsku by vláda ráda dostala žurnalistiku pod kontrolu. Evropské orgány samozřejmě nemohou přehlížet, když nějaká vláda uplatňuje vliv nad médii. Svoboda informací není komoditou, kterou by bylo možné posuzovat jen podle tržních kritérií. Je spíše veřejným právem vytvářet si vlastní názory na politiku, kvalitu vlád a veřejný život.

Evropské orgány se už nesmí vymlouvat; Komise musí přijmout rozhodné kroky, aby posílila používání jednotných evropských standardů. Váš zásah, paní komisařko, by mohl evropským občanům nabídnout jistotu, že Evropa je oblastí práva a svobody.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Paní předsedající, dovoluji mi v tuto pozdní hodinu připomenout, že svoboda projevu má své historické kořeny v Evropě. V mé vlasti, Švédsku, byla prosazována od roku 1766, kdy se stala součástí švédského právního řádu, a nyní je zakotvena v ústavě. Nezabránilo to ovšem tomu, aby byli novináři a spisovatelé vystaveni tak strašným věcem, jako jsou pokusy o vraždu, bombové útoky či výhružky. To se neděje jenom ve Švédsku, k obdobnému násilí dochází i na jiných místech v Evropě.

Chceme-li, aby Evropa byla nadále vzorem svobody tisku a projevu, je nepřijatelné, aby tři země v EU byly označeny za země jen s částečnou svobodou projevu, jak uvádí poslední zpráva Freedom House – konkrétně se jedná o Itálii, Bulharsko a Rumunsko. Problémy má podle zpráv také Řecko. Kdo by si nepamatoval prázdné novinové stránky, které jsme před nedávnem zažili v Itálii v reakci na nátlak na novináře a na vydavatele tisku?

Musíme bránit svobodu projevu. Nesmíme zapomínat na to, že svoboda umění a svoboda projevu poprvé spatřily světlo světa v mladých evropských demokraciích. V každé demokracii se občané mohou kriticky vyjadřovat a utvářet si vlastní názor na články a knihy a my nikdy nesmíme připustit situaci, aby mezi lidmi panoval strach promluvit. Svoboda projevu tvoří samu páteř Unie, a my jsme povinováni jí sloužit a zastávat a bránit její ideály, zejména v dobách, kdy jim jsou do cesty kladeny překážky.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Paní komisařko, dámy a pánové, potřeba ochrany práv svobody projevu a tisku je mimořádně důležitá a objevují se v ní, zejména v dnešní době, nové aspekty, které mají dva hlavní důvody.

Zaprvé technologický pokrok, jak jsme tu už slyšeli, přinesl nové komunikační prostředky. Dnes máme internet, máme blogy, máme sociální sítě, máme rozhlas přes internet a máme internetovou televizi. To jsou nová média, která mají velký vliv. Rád bych na tomto místě

připomněl, že před dvěma a půl měsíci byl v Řecku zavražděn novinář, který byl současně aktivní blogger.

I když mají tato nová média obrovský vliv, jejich fungování ještě nebylo integrovaným způsobem upraveno, ať už právně či prostřednictvím kodexu chování. Komise sama se často vyjadřuje, že všichni spoléháme na to, že je možná jakási samoregulace těchto médií. Začíná být zřejmé, že to často skončí – v důsledku svobody udělené těmto médiím, a zejména za podmínek zajišťujících anonymitu – zneužíváním a nakonec poskytováním zkreslených informací veřejnosti.

Druhým důvodem je, že v dnešní době je vydávání a vysílání soustředěno v rukou několika málo silných velkých podnikatelských subjektů, což nevyhnutelně vede k tomu, že se podnikatelé, politici a často celé vlády musí sklonit před přáními těchto velkých subjektů. Na závěr – je zřejmé, že leckdy ve jménu svobody projevu nakonec nasadíme náhubek politickému světu a pracujícím novinářům, kteří objektivně nemohou pracovat a informovat veřejnost.

A konečně, víme, že naše pravomoci na evropské úrovni jsou omezené. Samozřejmě však i my můžeme vyvíjet nátlak, v rámci a v prostředí širokého konsenzu všech dotčených subjektů, v prostředí, které nabídne okamžitá řešení pro členské státy EU, která se vynořuje z největší krize za posledních osmdesát let.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Paní předsedající, je pravda, že tato rozprava je všeobecná, a říkat, že v Evropské unii neexistuje svoboda projevu, by bylo přehnané, stejně tak jako ovšem platí, že případy, kdy je omezováno právo na informace a právo na svobodu projevu, existují a musíme je odsoudit.

Podporuji ty, kdo říkají, že se musíme na ty členské státy, které porušují svobodu projevu a svobodu tisku, zaměřit, a jsem o tom i já přesvědčen. Pokud tu máme hovořit o Itálii, Maďarsku a Bulharsku, pak je třeba tento přístup skutečně uplatnit, a pokud máme mluvit o skandální situaci Rumunska, je samozřejmě potřeba tak učinit také. Můžeme říci, že neexistují žádné soudní důkazy, máme však dostatečné informace pro to, abychom na tyto skandální případy reagovali – protože toto není soud, toto je politický parlament.

Rád bych také zdůraznil, že existují demokratické země, které mají veřejnoprávní televizní stanice, jimž se podařilo získat maximální počet diváků díky pluralitě – například Španělsko –, ale koexistují s veřejnoprávními stanicemi autonomních oblastí – jako je Madrid nebo Valencie, jejichž území i obyvatelstvo je pestřejší než v některých členských státech –, které byly převzaty příslušnými regionálními vládami a ve většině případů jsou ovládány. O manipulaci, která spočívala ve výpadcích vysílání a v přerušení vysílání podnikovými výbory kvůli strachu z mobbingu informovala sdružení, strany i odborové organizace. Ukázalo se, že jsou tyto stanice schopny (například Canal Nou to udělal) cenzurovat největší korupční skandál ve Španělsku, případ Gürtel, neboť se dotýká vlády, která kanál provozuje – zatímco veřejnoprávní televizní stanice přinesly tuto informaci jako hlavní zprávu dne –, čímž skandálně porušují práva novinářů a diváků.

Děje se to v Evropské unii – ve společenství Valencie a ve společenství Madrid – na stanicích Telemadrid a Canal Nou (ve Španělsku kanál 9).

Jsou zde tedy dva televizní kanály – a slibují, že o tom poskytnu důkaz –, které jednají v rozporu s Lisabonskou smlouvou a obcházejí Listinu základních práv Evropské unie, neboť trvale porušují článek 11, a já vás žádám, abyste to vzali v potaz.

Hovořím o tom bez obalu, protože to ostře odsuzuji, a žádám komisařku a Komisi, aby si vyžádaly informace, neboť demokratický členský stát a demokratická Unie nemohou podobné špatné chování trpět.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Paní předsedající, je naprosto zásadní, aby byli naši voliči dobře informováni o aktuálních událostech. Informace podporují zájem občanů o veřejné záležitosti a jejich účast na nich. Jako politici potřebujeme rovné podmínky pro všechny, má-li se našim rozmanitým zprávám dostat spravedlivé veřejné pozornosti. Komerční média se dnes bohužel stále více snaží naše voliče jen zabavit. Důsledkem je, že o současných událostech referují jen omezeně. Čili je na našich veřejnoprávních médiích, aby více informovala a více vzdělávala.

Nebezpečné je, že existují určité strany a politici, kteří pokračují ve snaze získat kontrolu nad veřejnoprávními médii. Dochází k tomu v řadě členských států – za všechny jmenujme Itálii, Maďarsko, Rumunsko a Francii. Takovému trendu musíme zabránit. Od roku 1989 sehrává mimořádně důležitou úlohu ve vytváření standardů pro svobodná a nestranná média v Evropě Rada Evropy, o níž již v naší rozpravě byla řeč. Tyto standardy Rady Evropy je zapotřebí prosazovat ve všech členských státech, jak v bývalé komunistické východní, tak západní Evropě.

My, Parlament, bychom měli v této věci navzájem více spolupracovat s našimi sousedy zde ve Štrasburku. Vlády našich členských států jsou odpovědné za zajištění toho, aby si veřejnoprávní média zachovala svou nezávislost a schopnost poskytovat informace v nezkrácené podobě, a my, Evropský parlament, bychom měli i nadále sledovat, zda tuto veřejnou povinnost plní.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Paní komisařko, je mimořádně znepokojivé, že, jak tu dnes večer bylo řečeno, státy, o kterých se nejvíc hovoří v souvislosti s porušováním svobody projevu a tisku, jedné ze základních hodnot Evropské unie, jsou Rumunsko, Itálie, Bulharsko a bohužel i má země – Maďarsko. Paní komisařko, Komise se nevyhne prošetření toho, jak členské státy toto základní právo Evropské unie dodržují. Komise musí zajistit, aby bylo toto právo respektováno, musí sledovat situaci a zajistit, že v členských státech nebudou vytvářena žádná monopolní vlastnictví, jako je Berlusconiho mediální impérium v Itálii, jehož příkladem následuje Maďarsko – jde o koupi stanice RTL Klub –, a nemělo by být ani možné jmenovat loajální osoby do vedení veřejnoprávních mediálních organizací. Komise musí o těchto případech hovořit otevřeně a náležitě je sledovat.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, dovolte mi poděkovat paní komisařce za její vyváženou zprávu.

S velkým zájmem očekáváme definici objektivních ukazatelů pro měření plurality médií. Očekáváme to jednak jako poslanci Evropského parlamentu a jednak jako Italové, neboť jsme si velmi dobře vědomi rozsahu, v jakém jsou pluralita, svoboda a nezávislost médií v Itálii zaručeny. Šlehačkou na dortu by tedy byly takové ukazatele, aby i italské levicové poslance o tom, jaká je pravda, přesvědčily, protože oni stejný spor otvírají každé čtyři nebo pět měsíců, pokaždé s výsledkem hlasování, řekl bych, ne příliš příznivým na podporu jejich věci.

Většina italského tisku je levicová a trvale napadá vládu, což vytváří propagandu opozici. Po třicet let levice v Itálii držela a autoritativně rozdělovala pracovní místa veřejné služby ve státní televizi financované z veřejných zdrojů, což je útulný klub pro středolevicové strany. Každý den, každý týden v Itálii veřejnoprávní vysílání pomlouvalo vládu a premiéra.

Když si ale některý z politických exponentů středu nebo pravice dovolí čas od času udělat chybu a zpochybnit tisk, vypuknou nářky, že je ohrožena svoboda informací.

V Itálii se děje ještě něco: pravidelně jsou zde zveřejňovány telefonní odposlechy získané při legálním vyšetřování, i když nemají s vyšetřováním vůbec nic společného. Takový postup sděluje informace a narušuje soukromí občanů do té míry, že před několika lety protestovali proti této praxi i dámy a pánové z levice. V červnu 2007 řekl Massimo D'Alema: „Pohled na právníky, jak si kopírují, co bylo řečeno, a pak běží za novináři, je nechutný, je to jako na arabském trhu.“ V březnu 2007 řekl Antonio Di Pietro: „Používání odposlechů by mělo být regulováno a v zájmu ochrany soukromí by měly být ukládány sankce.“ V únoru 2008 řekl Walter Veltroni: „Demokratická strana podporuje absolutní zákaz zveřejňování odposlechů, dokud neskončí předběžné líčení.“

Pokud si ale italská vláda dnes dovolí navrhnout parlamentu zákon, který reguluje také právo na soukromí a ukládá sankce těm, kdo poruší zákon o zveřejňování odposlechů, veškerý levicový tisk bude okamžitě ve zbrani a bude vykřikovat, že je to skandál, což budou nadšeně opakovat i tradiční ultralevicové hlasy v Evropě.

Některé levicové noviny již v tomto duchu byly vydány; titulní strana byla nepotištěná na protest proti zákonu umlčujícímu novináře. Nepotištěné byly ovšem jen první a druhé strany, neboť na zadní straně byly jako vždy otištěny reklamy. Proto levici, která se neumí konečně rozhodnout a každých šest měsíců nám tvrdí, že svoboda informací neexistuje, doporučujeme, aby se uklidnila a našla si něco vážnějšího k hovoru.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Paní předsedající, paní komisařko, děkuji vám za slovo a těší mne, že Komise považuje otázku svobody projevu a s tím související svobody tisku, což jsou základní lidská práva, za tak významnou a věnuje se jí objektivně. Zatím jsem dnes večer slyšela zmatené účtování, skryté nářky a bohužel i obvinění.

Paní komisařko, dovoluji mi, abych vám poskytla spolehlivé informace o novém maďarském mediálním zákonu. Všechny politické strany se shodly na tom, že zákon z roku 1996 byl velmi zastaralý. Nová vláda předložila svůj návrh balíčku zákonů maďarskému parlamentu s cílem vytvořit jasnou strukturu a transparentní finanční základy regulace médií. Jak toho chce vláda dosáhnout? Například tím, že zabráni zbytečným výdajům ze státních peněz. Dále řešením strukturálních otázek. Zprůhledněním systému médií. A jakými prostředky to hodlá udělat? Snížením počtu poslanců jmenovaných stranou na jednu pětinu. Nebo také vytvořením národního úřadu pro sdělovací prostředky a telekomunikace. Či deklarováním svobody tisku a ochranou nezávislosti novinářů. Nebo dokonce zajištěním utajení zdrojů investigativních novinářů, zatímco budou současně chráněna jejich základní ústavní práva.

Paní komisařko, zároveň se může stát, že důsledky budou trpět zájmy předchozí vlády. Mohou se dokonce objevit zákeřné pomluvy. Pravda je taková, že předložení zákona předcházelo dlouhý proces. Kromě toho tento akt dosud není definitivní, neboť teprve příští týden začne jeho projednávání v parlamentu. Evropská komise má velkou odpovědnost. Věc by měla být brána vážně a současně je, jak bylo správně zmíněno, v tomto případě nezbytné jednotné, transparentní a spolehlivé posouzení. Otevřené účty a nářky jsou nebezpečné a mají negativní dopad na národní státy.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Paní předsedající, není nutné dále poukazovat na přednost svobody projevu, která je zakotvena v článku 11 Listiny základních práv.

Právo na informace a přístup k informacím, ve spojení s rozmanitostí zdrojů, jsou ústředním prvkem demokratického procesu. Občané si díky nim mohou svobodně utvářet svůj názor a média mohou na druhou stranu ukázat, že dokážou plnit úlohu partnerů v dialogu mezi občany a těmi, kdo vládnou.

Pro média je pak charakteristická jejich neutralita, objektivita a přesnost. Přesto to není tak dávno, co v mé zemi, Bulharsku, sloužila média a tisk zájmům ideologického režimu, který jsme společně v roce 1989 odsoudili. O dvacet let později si tento odkaz s sebou stále neseme; došlo k určitým změnám a je důležité, že nás varovné signály nutí, abychom zůstali bdělí a nepouštěli ze zřetele základní požadavky.

Ráda bych na tomto místě zmínila tři věci. Zaprvé je to zajištění toho, aby byla svoboda projevu a svoboda médií zaručeny. Tento proces má ale dvojí stránku. Svoboda nesmí poškozovat svobodu druhých. A budování a posilování atmosféry vzájemné důvěry a vzájemného respektu se mi jeví jako důležitý prvek vztahů mezi médii a jednotlivci.

Dále, média jako „čtvrtá moc“ zajišťují demokratickou kontrolu. Tato kontrola však musí být provázena ověřováním zdrojů a transparentností, což zabrání využívání médií pro podnikatelské, obchodní, hospodářské nebo politické cíle. Pokrok může naší společnosti přinést jediné spolehlivost zdrojů, transparentnost v otázce příjmů vlastníků médií a objektivní šíření informací.

A konečně musíme mít na paměti úlohu novinářů. Dodržování profesní etiky, nezávislost a respektování základních svobod jsou cenným ukazatelem pro všechny novináře, kteří se považují za profesionály. Snahou dnešních médií musí být předcházení stádnosti a přetahování se o informace, které má často politováníhodné následky.

A konečně, svoboda neznamená podřízení se. Podřízení se zákonu sledovanosti, poslechovatosti a čtenosti, velké monopoly, odpolitizování důležitých subjektů a naopak přepolitizování subjektů spojených se společností jsou proto v rozporu s úlohou médií jakožto nositelů svobodných informací osvobozených od všech zájmů kromě zájmu veřejného.

Iosif Matula (PPE) . – (RO) Uznáváme všichni, že svoboda tisku je jedním ze základních práv, které demokratická společnost občanům zaručuje. Svobodu projevu jsme zařadili také mezi demokratická kritéria, která musí každý členský stát nebo budoucí členský stát EU přijmout, konkrétně to, aby bylo zaručeno dodržování svobody tisku.

Jak jsem již uvedl i při jiných příležitostech, plně podporuji absolutní svobodu tisku. Tato svoboda však souvisí s maximální odpovědností redakčních týmů, že budou veřejnosti poskytovat správné informace. Vzhledem k tomu, že dnes diskutujeme i o situaci v zemích východní Evropy, mohu vám objasnit, jak vypadá situace v Rumunsku.

Velké tiskové organizace patří opozici nebo podnikatelům, kteří opozici podporují. Nejnestoudnějším příkladem této situace byla nedávná kampaň před prezidentskými volbami, kdy převážná většina tisku napadala úřadujícího prezidenta Traiana Băsesca, jenž byl jedním z kandidátů.

A v současnosti se s tím denně setkáváme dál. Tento způsob je přijatelný, jen pokud je dodržována pravdivost, neboť promyšlené kampaně, očeřování v médiích, pomluvy...

(Předsedající řečníka přerušila.)

Ioan Enciu (S&D). – (RO) V Rumunsku se tisk, čtvrtá moc každého demokratického státu, nachází v kritické agonii. Došlo zde k rekordu, který je snad nepřekonatelný. V rumunském tisku bylo dosud propuštěno pro nadbytečnost přibližně 6 000 novinářů a mnohá vydavatelství končí.

Jak se to mohlo stát? Je to důsledek zstrašovacíh kroků těch, kdo vládnou, například prohlášení tiskových kampaní za ohrožení národní bezpečnosti, a opatření rumunské vlády, aby všichni zaměstnanci v médiích, kteří jsou již tak špatně placeni, museli odvádět další daně. Má to i jiný aspekt, na nějž upozornil i generální tajemník Mezinárodní federace novinářů Aidan White – cituji: „Rumunská žurnalistika se ocitla v kleštích hospodářských strastí v zemi a nenasytnosti zaměstnavatelů.“

Budoucnost této profese je vážně ohrožena. Zaměstnavatelé i příslušné orgány musí neprodleně přijmout opatření na záchranu profesionální žurnalistiky. Rumunský tisk už mohou zachránit jen kroky učiněné na úrovni EU.

Chris Davies (ALDE). – Paní předsedající, myslím, že je s podivem, že úvodní poznámky paní komisařky nevyvolaly bouřlivější reakci. Ovšemže je Komise strážcem Smluv a všech jejich zásad, ale upřímně, jen stěží byste něco takového našli v jejich slovech.

V dnešní rozpravě jsme slyšeli příklady nevhodných postupů z celé Evropy. V mé zemi, Spojeném království, vlastní značnou část médií News International, společnost Ruperta Murdocha. Usiluje-li politik o moc, nechce rozvířovat hladinu přílišnou kritikou daného stavu.

A pokud jde o Itálii, kde premiér vlastní podstatnou část médií také – není snad toto zneužívání zásad Smluv?

Jak můžeme odsoudit nevhodný postup v kterékoli zemi, když nezajistíme, aby naše vlastní postupy byly v rámci možností co nejlepší?

Pravomoci Komise, její zákonné možnosti, jsou v současnosti samozřejmě omezené. Ale paní komisařko, vy nejste úředník; jste lídr; máte hlas a právě teď je správný čas, kdy můžete lidi vyburcovat, prosadit změnu, jednat v zájmu svobody.

Anna Záborská (PPE). – (SK) V naší společnosti zdomácněla dvě kouzelná slovíčka. Toto slovní spojení „politicky korektní“ úzce souvisí se svobodou projevu. Je znakem určité seberegulace při vyjadřování názoru. Týká se to nejen novinářů, ale i politiků, umělců a vlastně i všech ostatních občanů.

Politicky korektní v naší společnosti není respektování názoru druhého, ale sdílení názoru, který je většinový. To je velkým nebezpečím pro naši demokracii a kulturu.

Ještě jedna poznámka: Jsem zastáncem respektování svobody projevu, ale svoboda projevu není šíření dezinformací, lží a pomluv, jak se často děje. Mám s tím osobní zkušenosti. Občané nemají právo jen na informace – mají právo na informace, které jsou pravdivé.

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Paní předsedající, připojím se ke kritice Komise. Dnes jsme slyšeli o řadě případů, kdy byly moc a právní předpisy zneužity proti těm segmentům tisku, které se kriticky vyjadřují k vládnoucí elitě. To každopádně musí být něco, co se dotýká Komise. Jsem členkou Petičního výboru a v tomto výboru jsme od Komise dokonce slyšeli, že ona není za porušování základních práv v členských státech odpovědná. Komisi to prostě nezajímalo. Takový postoj silně kritizoval výbor a později i tento Parlament v podobě přijatých usnesení.

Chtěla bych paní komisařku jen upozornit na to, že kodaňská kritéria neplatí pouze pro země, které chtějí do EU vstoupit. To nám bylo řečeno i zástupcem Komise v Petičním výboru. Kodaňská kritéria platí pro každého – včetně samotných členských států EU. Chtěli bychom Komisi požádat, aby v budoucnosti věnovala podobným situacím větší pozornost a vystupovala v nich důrazněji.

Salvatore Iacolino (PPE). - (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nelze pochybovat o tom, že dnešní rozprava je opakováním něčeho, k čemu došlo v říjnu 2009, i když v podstatně mírnější podobě.

Svoboda tisku: skrýváme se sice za zprávu, která hovoří o možnosti vytvoření evropské veřejné sféry, v podstatě ale dál a donekonečna mluvíme o tom, co se děje v Itálii.

Komisařka velmi jasně a zřetelně řekla, že členské státy svobodu tisku neporušily. Dále uvedla, že k měření tisku v tomto směru budou využívány specifické objektivní ukazatele, co však musíme mít nejvíc na paměti, je to, že zpráva – a to je jen dobře – výslovně a otevřeně zahrnuje místní média.

Lze-li na této zprávě najít nějaký pozitivní aspekt, pak je to pravděpodobně toto. Zbytek je jen tlachání, neplodné diskuse v situaci, která si od Parlamentu žádá jiný typ reakce.

Seán Kelly (PPE) – Paní předsedající, čím je společnost vyspělejší, tím větší je v ní svoboda projevu a svoboda tisku, přesto však nikdy nebude žádného utopistického ideálu naprosté svobody dosaženo, dokud lidská povaha zůstane taková, jaká je.

Zprvce se vlády budou snažit neustále dosáhnout toho, aby kontrolovaly, jaké informace média poskytují. Slyšeli jsme tu dnes večer mnoho příkladů takového jednání. To se v budoucnosti nezmění.

Zadruhé, vlastníci médií i jednotliví vydavatelé se budou rovněž pokoušet promítat do sdělení, která zveřejňují, své zájmy a samotní novináři nebudou mít jinou možnost než se podřídit, nebo si hledat jinou práci.

Pak je tu druhá strana mince, kdy se bezskrupulózní novináři řídí tím, že pravda se nikdy nesmí postavit do cesty dobrému příběhu.

Je to problém, který má mnoho forem. Je to problém, který nikdy nezmizí. Je to nikdy nekončící boj. Musíme stále bojovat a nikdy nevyhrajeme.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Paní předsedající, ráda bych připomněla případ tisku *Egunkaria* v Baskicku a otevřeně odsoudila porušení práv, k němuž zde došlo. V roce 2003 byly tyto noviny, zcela v rozporu se zákony i španělskou ústavou, nezákonně zrušeny kvůli pronásledování jazykové a kulturní menšiny a pokusům směřovat baskický jazyk s terorismem, což je něco, co většina Basků odmítá. Odborným pracovníkům i čtenářům bylo upřeno jedno z jejich nejzákladnějších práv. O sedm let později to ve výroku rozsudku uznal i soud.

Po celou tu dobu i po vydání rozsudku učinily Evropa a Komise jediné – mlčely. Umožní to snadno takovou svévoli opakovat. Proto, paní komisařko, musíte být mnohem aktivnější a smělejší, aby byla role Evropy jako strážce Smluv důvěryhodná.

Smlouva i právní předpisy, jak jsme dnes viděli, jsou v Evropě soustavně porušovány. Žádám vás proto, abyste byla aktivnější.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Paní předsedající, všechny projevy, které tu dnes zazněly, dokázaly, že svoboda tisku a svoboda projevu mají pro evropskou společnost zásadní význam, a jsem si jistá, že na celosvětové úrovni to platí také.

Nicméně se domnívám, že je tu jedna povinnost, která jde proti těmto svobodám – konkrétně je to rovněž povinnost chránit práva jedinců, o kterých je psáno. Média mají v dnešní době neuvěřitelnou moc, zejména v důsledku použití moderních technologií. Je naší povinností myslet i na ty, kdo jsou objektem mediálních zpráv.

Je třeba najít v této oblasti křehkou rovnováhu a je to výzva, které se musíme postavit čelem, a to poskytnutím odpovídající právní jistoty, kterou my v Evropském parlamentu a evropských orgánech můžeme poskytnout a pak předat členským státům.

Oreste Rossi (EFD). - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, vyjádřit své myšlenky a názory, aniž bychom přitom zranili práva a důstojnost druhých, je jednou ze základních svobod demokracie.

Bohužel však údajně svobodná média s politickými stranami a politiky nezacházejí vždy stejně. My o tom, dámy a pánové, sami něco víme, neboť média informují jen o zlomku toho, co v Parlamentu děláme.

Navzdory obviněním úzkoprsé a příliš uzavřené levice je svoboda tisku v Itálii zaručena nepřeborným množstvím médií na místní i státní úrovni. Ti, kdo říkají, že premiér řídí média ve vlastnictví své rodiny tak, jak si on sám přeje, lžou a vědí, že lžou. Jsem překvapen, že poslanci Evropského parlamentu, kteří jsou odborníky v oblasti práva, dokážou obviňovat italskou vládu z porušování Římské smlouvy a snad dokonce i Lisabonské smlouvy, následně ale nevyužijí hlavního nástroje proti takovýmto porušením – tedy možnosti obrátit se na soudní orgány Evropské unie.

Domnívám se, že je třeba v Evropské unii zřídit nezávislou etickou komisi, která by stanovovala úroveň svobody tisku ve všech 27 členských státech, a jednou provždy tak umlčet ty, kdo donekonečna opakují nepravdy.

Neelie Kroes, místopředsedkyně Komise. – Paní předsedající, byla jsem za svůj dlouhý život kritizována za různé věci, nikdy však za to, že bych byla lhostejná, to je poprvé.

I tak jsem ale vděčná za všechny vaše příspěvky. Uvědomuji si, že jsem v jejich množství zastínila předsedu Komise a jeho ranní projev o stavu Unie. Zaznělo zde mnoho příspěvků a znovu opakují, že jsem za ně vděčná.

Vyslechla jsem všechny vaše názory. To je vskutku svoboda projevu a já jsem ráda, že mohu být v Parlamentu, který nejenže toleruje svobodu projevu navenek, ale brání ji i ve své sněmovně.

Bez ohledu na to budu tvrdit, že máme mnoho společného. Oba orgány – nejen Komise, ale rovněž Parlament – jsou strážci Smluv, takže je dobře, že tu dnes spolu hovoříme, a měli bychom být k sobě v tom, co je tu v sázce, maximálně upřímní.

A přece, stejně jako mnoho poslanců Parlamentu, kteří dnes večer vystoupili, musím říci, že ani já jsem se nemohla ubránit údivu nad tím, jaká situace ve většině zemí panuje, ano, ta, o níž řada z vás tvrdila, že ji znáte nejlépe. Skutečně, jednou z otázek, kterými jsem se zabývala, je, že poměrně mnoho poslanců Evropského parlamentu pochází z mladých demokracií, a to je myslím varování.

Bojovali jste za svobodu projevu a bojovali jste za pluralitu médií, a my všichni bychom si z toho měli vzít jedno poučení, totiž že vy podobné věci neberete jako něco, co je dáno, ale jako něco, za co se musí bojovat. Pokud tohle podle vás není zanícení pro věc, pak bych si s vámi po skončení tohoto zasedání ráda zašla na skleničku, abychom si ujasnili, co si vy pod tímto pojmem představujete.

Nyní bych ráda zdůraznila, že to, říkála Sofia in 't Veldová, je naprostá pravda. Jsem skutečně připravená hovořit o těchto záležitostech a jsem na to hrdá. To neznámá, že je vždy možné postupovat stoprocentně podle vašich představ, určitě se ale snažíme zjistit, co je v Evropě nejlepší a jaká je ta nejlepší cesta, jíž se můžeme vydat.

Na závěr dnešní rozpravy by Komise ráda připomněla, že nový článek 2 Smlouvy o EU v první větě uvádí výčet zásad, na nichž je Unie založena a které členské státy musí respektovat a prosazovat. Jsou to: úcta k lidské důstojnosti, svoboda, demokracie, rovnost, právní stát a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin.

EU a členské státy jsou povinny tyto hodnoty respektovat. Jsem si naprosto jista, že nikdo v tomto plénu proti tomu nic nemá, protože jinak by nebyl členem tohoto Parlamentu, přičemž seznam uvedený v první větě tohoto článku není pouze prohlášením, ale má dva konkrétní aspekty.

Zaprvé dodržování těchto hodnot a závazek k jejich jednotnému prosazování na úrovni EU jsou dvě podmínky pro vstup do EU, jak stanoví článek 49 SEU, a jak někteří zcela správně uvedli, pokud spravedlivě posuzujeme, zda se potenciální členský stát může stát součástí naší rodiny, platí tyto povinnosti i pro ty, kdo již její součástí jsou.

Zadruhé, při porušení těchto hodnot může být zahájen výstražný nebo sankční postup podle článku 7.

Operativní povaha seznamu hodnot vysvětluje, proč je seznam takto stručný. Byly sem zařazeny jen ty nejdůležitější základní hodnoty s jasně vymezeným právním obsahem. A naopak článek 2 ve druhé větě uvádí charakteristické rysy evropského modelu: pluralismus, nepřípustnost diskriminace, toleranci, spravedlnost, solidaritu a rovnost žen a mužů; tyto charakteristiky napomáhají při uplatňování a výkladu těchto hodnot.

V tomto okamžiku by byla potíž, kdyby hodnoty zakotvené v článku 2 byly událostmi, jež tu dnes byly zmiňovány, bezprostředně ohrožovány. Za současného stavu si však nemyslím, že by tyto situace měly jakýkoli přeshraniční rozsah, který by pak ospravedlňoval příslušný zásah z naší strany.

Komise a já, jako místopředsedkyně odpovědná za digitální agendu a média, zůstaneme zvláště bdělí a budeme chránit svobodu tisku, pluralitu médií, právo novinářů na ochranu důvěrnosti svých zdrojů a kapacity médií umožňující vyšetřovat korupci a zneužívání moci.

Kvalitní a investigativní žurnalistiku, tištěná média a zpravodajství považuji za důležitý rys evropské politické kultury a demokracie.

Na závěr mi dovolu podotknout, že se skutečně těším na zprávu vašeho zpravodaje, o níž se zmínil Ivo Belet. Velmi dobře vím, jakým vývojem vaše zpráva prochází, a vítám ji a těším se na výsledky.

A nyní mi dovoďte, abych vás závěrem ujistila, že jsem vám všem pozorně naslouchala, a až zvážím další kroky s mými kolegy, jsem připravena v diskusi s vámi pokračovat, a tak předpokládám, že se k této debatě budeme vracet.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Tím je tento bod uzavřen.

Písemná prohlášení (článek 149)

Carlo Casini (PPE), *písemně.* – (IT) Svoboda tisku je mimo jakoukoli diskusi a nikdo v žádném demokratickém systému nemůže mít pochyb, že je nutné, aby média byla nezávislá a pluralitní.

V informační společnosti, jako je ta naše, je však stále více zřejmé, že nezávislost neznamená absenci jakýchkoli pravidel a že pluralismus není dostatečnou hodnotou. Moc médií v informační společnosti, to je skutečně veřejná moc, kterou by se Montesquieu, kdyby dnes žil, snažil vyvážit s ostatními – zákonodárnou, výkonnou a soudní mocí. Tyto tři tradiční moci musí rovněž být nezávislé, ale navzájem se přiměřeně omezují. Pokud vím, nebyl tento problém dosud důkladně zkoumán.

Omezím se na dvě poznámky. Svoboda novinářů je lidským právem srovnatelným přinejmenším s právem na důstojnost a soukromí každého občana. Proto i zde musí existovat systém kontroly a rovnováhy. Soudní moc musí být transparentní, ale některá vyšetřování musí být v počátečních fázích držena v naprosté tajnosti, aby byla pravda v zájmu spravedlnosti a nakonec i veřejnosti odhalena. Zdá se mi, že tyto dva aspekty v našich diskusích soustavně zanedbáváme. Tímto svým příspěvkem jsem se je pokusil alespoň podchytit.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *písemně.* – (CS) Domnívám se, že mezi poslanci Evropského parlamentu se nenajde jediný, kdo by chtěl zpochybnit nutnost svobody projevu a tisku. Koneckonců jde o základní práva, kodifikovaná v Listině základních práv EU (článek 11). Rád bych také připomněl, že od loňského roku existuje neoficiální, leč Komisí přivítaná Evropská charta svobody tisku, ve které novináři vyžadují, aby vlády evropských zemí dodržovaly principy chránící je a jejich práci – od zákazu cenzury po osobní ochranu novinářů. Jenže podle mě jde jen o jednu stranu celého problému. Tou druhou je stále rostoucí brutální moc médií, masivní nedodržování základních etických norem novinářů a neexistence jejich odpovědnosti za svobodně vyřčené slovo a jejich pseudonezávislost daná ekonomickými a politickými zájmy vlastníků médií. Takřka veškerý tisk v České republice, od regionálního po centrální, je rozdělen mezi zahraniční koncerny, které bez skrupulí přes svá média zasahují do politického dění v zemi. Zajímá to někoho kompetentního v EU? Pochybuji. Budeme jen dál razit líbivá hesla a fráze, ale realita si půjde po svém.

Alexander Mirsky (S&D), *písemně.* – (LV) Celkem bylo o svobodě projevu a svobodě tisku řečeno a napsáno příliš mnoho. Většina poslanců podporuje demokratické hodnoty a rovné příležitosti pro každého, kdo chce hovořit o problémech a o lidech, kteří tyto problémy způsobili. Objevují se ale případy, kdy novináři slídí po laciných senzacích a zapomínají přitom na profesní etiku. Pak jsou zde situace, kdy jsou novináři ochotni uveřejnit za úplatu pomluvu a hrubě tak zasáhnout do osobních životů lidí. Musíme hovořit nejen o nátlaku na tisk, ale rovněž o odpovědnosti každého jednotlivce za urážení a pomluvy. Jedno ruské přísloví říká: jediná věc, která je horší než smrt, je ztráta dobrého jména. Pro řadu lidí to zůstává i dnes základním principem. Proto také nabízím následující

přístup k pojmu „novinář“: 1) označení „novinář“ by mělo být vyhrazeno pouze pro ty, kdo tento vznešený výraz nepošpinili využitím nepravdivých materiálů za úplatu od třetí strany; 2) dospět k definici pro ty, kdo se angažují v negativním PR; 3) zdůrazňovat, že svoboda projevu není svoboda pomlouvat a urážet; 4) novináři si musí zasloužit vznešené označení „příslušníka čtvrtého stavu“. Jinak jsou veškerá usnesení a veškeré zprávy o svobodě tisku pouhou fraškou.

Andreas Mölzer (NI), *písemně.* – (DE) Pro Evropskou unii je charakteristické, že se toho o svobodě hodně namluví. Nicméně ve skutečnosti je to bohužel jinak. Svoboda projevu, a zejména svoboda tisku jsou ohroženy a zakrátko budou existovat jen na papíře.

V Německu například spustilo prohlášení člena rady německé *Bundesbank* Thila Sarrazina o tom, že integrace muslimských přistěhovalců se nepodařila, kampaň politicky korektních strážců počestnosti, přestože většina toho, co Němec Sarrazin řekl, je pravda potvrzená statistikami i každodenními zkušenostmi. Lidé zachází dokonce tak daleko, že požadují, aby byl tento sociální demokrat odvolán z funkce. Každý, kdo vyjádří nežádoucí názor, si tím tedy zničí svou občanskou existenci – takové postupy jsme zažívali v diktaturách.

Existují i další vážné hrozby pro svobodu projevu a svobodu tisku v Evropské unii a největší takovou hrozbou je tzv. Agentura pro základní práva – o přistěhovalcích mají vznikat pouze pozitivní zprávy, přičemž problémy, jako je zneužívání udělování azylu nebo trestné činy státních příslušníků třetích zemí by měly být maximálně utajeny, neboť neodpovídají propagované multikulturní idyle. Pokud soukromoprávní televize odmítne před volbami vysílat spot pravicové demokratické strany kvůli údajnému naladění namířenému proti muslimům, jako tomu bylo ve Švédsku, pak se jedná nejen o akt autocenzury, ale i o ovlivňování před volbami.

Rovana Plumb (S&D), *písemně.* – (RO) Svobodný, pluralitní a nezávislý tisk je klíčovým prvkem demokratické společnosti. Rumunská média se v roce 2010 střetávají s omezeními vyvolanými nepříznivým hospodářským klimatem, přičemž v této zemi byly nepřátelství vůči novinářům a faleš, která je cíleně podněcována, povýšeny na vládní politiku. V důsledku současné hospodářské krize bylo pro nadbytečnost propuštěno více než 4 000 pracovníků v médiích, zavřeny desítky vydavatelství a poklesly příjmy z inzerce. V důsledku všech těchto faktorů jsou média náchylnější podlehnout politickému a hospodářskému tlaku. Ovlivnění a nedostatek nestrannosti snížily důvěru veřejnosti v tisk. Vzhledem tomu, že všechny navržené regulace médií v Evropě, jež stanovují dodržování práva na svobodu projevu a informací, se řádně neuplatňují, vyzývám Komisi a členské státy, aby tento aspekt důsledně kontrolovaly.

Emil Stoyanov (PPE), *písemně.* – (BG) Chtěl bych zpravodaji poděkovat za kvalitní práci, kterou odvedl na této zprávě, jež poukazuje na mimořádně důležité otázky týkající se práce evropských orgánů a médií. Vztahy mezi Evropským parlamentem a médii byly odjakživa velmi složité a je nadmíru důležité najít v těchto vztazích rovnováhu, která umožní oběma stranám účinně pracovat. Chtěl bych poděkovat panu Løkkegaardovi a jeho kolegům z Výboru pro kulturu a vzdělávání za to, že přijali dva mé návrhy o usnadňování postupu udělování akreditací pro novináře v Bruselu (bod 24) i můj druhý návrh o významu soukromých rozhlasových a televizních stanic, které jsou společně s veřejnoprávními rozhlasovými a televizními stanicemi hlavním zdrojem zpravodajství v EU a mohou pomoci ke zlepšení toku informací v Evropě (bod 26) tím, že je zpřístupňují občanům. Jsem přesvědčen, že evropské orgány musí pracovat v oblasti usnadňování akreditací novinářů v Bruselu a přispět k lepší spolupráci mezi veřejnoprávními a soukromými televizními a

rozhlasovými stanicemi. To vše nám napomůže zvýšit povědomí evropských občanů o práci evropských orgánů a jejich politikách. Děkuji vám za pozornost.

17. Diskriminace párů stejného pohlaví, které uzavřely manželství nebo registrované partnerství (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o:

– otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi pokládá Cornelis de Jong a Eva-Britt Svenssonová za skupinu GUE/NGL, Marije Cornelissenová, Raül Romeva i Rueda a Ulrike Lunaceková za skupinu Verts/ALE a Michael Cashman, Britta Thomsenová, Sophia in 't Veldová a Sirpa Pietikäinenová o diskriminaci párů stejného pohlaví, které uzavřely manželství nebo registrované partnerství (O-0081/2010 – B7-0451/2010),

– otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi pokládá Claude Moraes, Michael Cashman a Monika Flašíková Beňová za skupinu S&D o vzájemném uznávání sňatků a registrovaných partnerství uzavřených páry stejného pohlaví (O-0117/2010 – B7-0459/2010),

– otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi pokládá Sophia in 't Veldová, Renate Weberová, Niccolò Rinaldi, Sarah Ludfordová, Sonia Albanová, Cecilia Wikströmová, Alexander Alvaro a Gianni Vattimo za skupinu ALDE o diskriminaci párů stejného pohlaví, volnosti pohybu, právech gayů, lesbiček, bisexuálů a transsexuálů, plánu EU (O-0118/2010 – B7-0460/2010).

Cornelis de Jong, *autor.* – (NL) Paní předsedající, paní komisařko, já a můj partner spolu žijeme už více než 21 let. Nedávno jsme využili možnosti, která v Nizozemsku existuje, a nechali jsme své partnerství oficiálně registrovat. To znamená, že v Nizozemsku požíváme naprosto stejných práv jako heterosexuální manželské páry. Ostatně, mohli jsme zvolit i manželství, neboť tato možnost je v Nizozemsku otevřená i párům stejného pohlaví.

Představme si, že bych se rozhodl odejít za prací do Polska a můj partner by mne následoval. V takovém případě už bychom nebyli považováni za pár, neboť Polsko zatím partnerství osob stejného pohlaví neuznává. Jinak řečeno, výkon svobody volného pohybu pracovníků v EU by pro nás znamenal ztrátu řady základních práv, například v oblasti sociálního zabezpečení a důchodů. Zkrátka heterosexuální manželské páry si tedy mohou zachovat svůj status, zatímco páry stejného pohlaví nikoli. Právo na volný pohyb je v důsledku toho omezeno. Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice se nepřimlouvá za to, aby Komise předložila návrhy na harmonizaci této oblasti rodinného práva. To zůstává záležitostí členských států. My spíše žádáme Komisi, aby předložila návrhy, které zajistí, aby byla práva zaměstnanců i osob samostatně výdělečně činných v souvislosti se svobodou pohybu stejná pro všechny.

V současné chvíli to však vypadá, že Komise se zdráhá být jen říci, kdy na vznik takových návrhů dojde. Proto jsem společně s mými kolegy požadoval tuto dnešní rozpravu. Upřímně doufám, že je paní komisařka připravena nás ujistit, že v této záležitosti budou rychle podniknuty nějaké kroky, a že například v oblasti sociálního zabezpečení a důchodů budou páry, které se usadí v jiném členském státě, požívat stejná práva bez ohledu na to, zda se jedná o pár homosexuální či heterosexuální.

Marije Cornelissen, *autorka.* – (NL) Paní předsedající, volný pohyb evropských občanů je pro Evropskou unii základní hodnotou. Je nepřijatelné, aby byla z práva na výkon této hodnoty vyloučena velká skupina lidí – osoby stejného pohlaví, které sice uzavřely

manželství nebo registrované partnerství, tento jejich vztah však není řadou členských států EU uznáván. To není malý nevýznamný technický problém, tady jde o nejdůležitější věci v životě lidské bytosti. Mohu si s sebou vzít své blízké a své malé děti, až odejdu za prací do jiné země? Budou mít moji blízcí nárok na důchod nebo příspěvek v případě mé náhlé smrti? A tato záležitost sahá ještě mnohem hlouběji.

Paní komisařko Redingová, představte si, že byste byla po mnoho let šťastně vdaná za ženu. Jedete společně do Itálie nebo Řecka, kde si najdete nejlepší práci svého života. Několik let všechno funguje, najednou ale přijde katastrofa. Vaše milovaná partnerka se stane účastnicí dopravní nehody a zemře na jednotce intenzivní péče. Může se stát, že nemůžete za svou životní partnerku přijímat žádná rozhodnutí, nemůžete dokonce být ani u jejího lůžka a držet ji za ruku, neboť v Itálii nejste nikdo a nemáte s ní nic společného.

Paní předsedající, těší mne, že stále více zemí umožňuje párům stejného pohlaví uzavřít manželství nebo registrované partnerství, a desítky tisíc lidí toho již využily, přičemž jejich počet stále stoupá. Bohužel některé členské státy stále zaostávají. Považuji to za politováníhodné, Parlament je však nemůže přinutit k tomu, aby to dohnaly. Co však požadujeme, je uznání, aby pak všichni občané EU mohli opravdu využít svých práv na svobodu pohybu.

Byla bych ráda, kdyby nám komisařka Redingová sdělila, jak s námi hodlá spolupracovat na tom, aby byl tento cíl uskutečněn.

Michael Cashman, *autor*. – Paní předsedající, výsledky komisařky Redingové v oblasti nediskriminace jsou skutečně příkladné, o čemž svědčí i dvě velmi zajímavá potvrzení, které si dnes večer vyslechla.

Podobně jako pan de Jong i já jsem homosexuál žijící v registrovaném partnerství, ve vztahu, který trvá 27 let, státem však byl uznán teprve před pěti lety.

Jak již bylo řečeno, kdybych měl na dovolené v Itálii nehodu, můj partner by neměl ani základní právo rozhodnout, zda bych v takovém případě měl být připojen na přístroje na podporu životně důležitých funkcí.

A právě tyto základní věci, které jsou tak soukromé a osobní, jsou nám upírány čistě na základě předsudku. Někteří tvrdí, že vzájemné uznávání a respektování soukromého práva a občanských práv získaných v jedné zemi a uznávaných a vykonávaných v zemi jiné by podkopalo pravomoci členských států týkající se manželství.

To je holý nesmysl. Obávám se, že jde o argument navrhovaný těmi, kdo potřebují jakoukoli omluvu pro nerovnost.

Pět členských států manželství osob stejného pohlaví uznává. Dvanáct států uznává registrované partnerství. Deset z dvaceti sedmi zůstává stranou tohoto úžasného kruhu tolerance, rovnosti a porozumění.

Paní komisařko, je vaší úlohou – a já vím, že se jí zhostíte – členské státy do tohoto kruhu tolerance a porozumění posouvat. Teprve pak budeme skutečně mít oblast svobody bezpečnosti a spravedlnosti, nejen pro vyvolené, ale pro všechny, bez ohledu na jejich sexuální orientaci, pohlaví nebo pohlavní identitu.

V politice je tak snadné řídit se veřejným míněním. Nejtěžší a nejobtížnější je razit v něm cestu kupředu a umlčet předsudky. Pokud tato sněmovna udělá správnou věc a pokud vy, paní komisařko, uděláte správnou věc, pak můžeme Unii skutečně změnit a můžeme

změnit životy lidí k lepšímu, což se týká nejen nás, ale důsledky to bude mít i pro další generace.

Výsledek vašeho slyšení je jednoznačný. Řekla jste, že se domníváte, že práva získaná v jedné zemi by měla být uznávána v zemi jiné. Zde jsem citoval, vím ale, že vám to nemusím připomínat, protože vy jste zásadová žena, která se pronásledování a diskriminaci dokáže postavit.

Sophia in 't Veld, *autorka* . – Paní předsedající, paní komisařko, před několika dny jsem se dívala na BBC World na dokument o kavkazských zemích, kde je běžné, že muž jede a ukradne si nevěstu. Jakmile spatří hezkou dívku, unese ji, odveze si ji domů, znásilní ji a tím se stane jeho ženou. Samozřejmě že rodiny dívek proti tomu hlasitě protestují, neboť mají pocit, že to není jen rozhodnutí toho muže, jestli si dívku vezme – je to i věc jejího otce, aby se rozhodl, že ji provdá.

Byl to srdceryvný dokument. Bylo to šokující – a proč? Protože cítíme, že volba partnera, volba manžela nebo manželky, je ta nejosobnější a nejintimnější volba, jakou můžeme v životě učinit. To nepřísluší muži, otci ani bratrovi – a už vůbec ne státu – rozhodnout, kdo bude nebo nebude něčím partnerem.

V historii a v řadě zemí se dodnes setkáváme s tím, že stát zakazuje manželství mezi osobami černé a bílé pleti. Není to tak dávno, co v mé zemi – byli s tím konfrontováni moji prarodiče – nebyly dovoleny sňatky mezi katolíky a protestanty, i když se ti dva milovali. Stále existují konzervativní muslimové, kteří jsou přesvědčeni, že by se jejich dcery neměly vdávat za muže jiného vyznání. Takových případů je mnoho a považujeme to za velmi šokující. V Evropské unii však stále máme státy, které zakazují dobrovolná manželství mezi dospělými téhož pohlaví.

Vím, že pro někoho je velmi šokující, že lidé stejného pohlaví se mohou milovat, to ale opravdu není relevantní. Záleží na tom, že každý jednotlivý občan EU by měl mít stejná práva. Nepřísluší ani Evropské unii, ani vládám členských států, aby hodnotily vztah dvou osob.

Evropská unie nemá žádné pravomoci v oblasti rodinného práva, jak ale zdůraznil Michael Cashman, již pět států otevřelo své právní předpisy upravující manželství i párům stejného pohlaví. Řada dalších zemí zná určitou formu registrovaného partnerství. To nejmenší, co bychom měli na úrovni Evropské unie prosazovat, je uplatňování zásady vzájemného uznávání. Činíme tak v případě marmelády, vína a piva – tak proč by to nemohlo platit pro manželství a vztahy?

Chtěla bych Komisi požádat, aby iniciativně prosazovala vzájemné uznávání mezi těmi členskými státy, které již manželství nebo určitou formu registrovaného partnerství mají, a poskytla nám plán, jak dosáhneme toho, aby byly tyto vztahy uznávány všude.

Viviane Reding, *místopředsedkyně Komise* . – Paní předsedající, je zcela jasné, že právo na volný pohyb a výběr místa bydliště občanů EU a jejich rodin je jedním ze základních kamenů EU. Není to jen základní právo, ale rovněž osobní právo.

Článek 21 Smlouvy je velmi jednoznačný a poskytuje tomuto právu účinek. Zákaz diskriminace, včetně diskriminace na základě sexuální orientace, je úhelným kamenem EU a je uznán i jiným článkem 21, tentokrát ale Listiny základních práv.

Směrnice přináší velmi výrazné zlepšení situace párů stejného pohlaví. Chtěla bych Parlamentu poděkovat, neboť to byl Parlament, kdo ji prosadil. Právní předpisy EU poprvé

zakotvily právo párů stejného i opačného pohlaví cestovat a usazovat se kdekoli na území Evropské unie.

Z uvedeného vyplývá, že pokud se můžete svobodně pohybovat a svobodně usazovat, pak musíte mít na jiném místě pobytu stejná práva, jako jste měli na místě původním. Jak bylo řečeno, je věcí členských států nebo právního řádu, aby rozhodly, zda umožní registrované partnerství, postupně však vidíme, že stále více členských států kráčí tímto směrem a manželství stejného pohlaví buď uznávají, nebo povolují.

Směrnice je v tomto ohledu velmi moderní, neboť nerozlišuje mezi páry stejného a opačného pohlaví. V tomto je skutečně zcela neutrální. Umožňuje takové situace a to, aby páry mohly projevit svou vůli a měly právo tak učinit. Z tohoto hlediska není potřeba směrnicí měnit.

To, jak je směrnice uplatňována v praxi, je ale jiná věc. Směrnice sama o sobě problematická není – problematický je spíše její výklad. Pro Komisi je zcela jednoznačné, že při uplatňování směrnice musí být plně dodržena zásada zákazu diskriminace na základě sexuální orientace.

Komise musí zajistit správné používání práva EU. To znamená, že musí sledovat, zda členské státy při uplatňování směrnice dodržují základní práva, včetně zákazu diskriminace na základě sexuální orientace – dobře známý článek 21 Listiny.

Pro Komisi je odstranění veškerých překážek, které by mohly výkonu práva na volný pohyb a výběr místa bydliště bránit, velice důležité a bude dál spolupracovat s členskými státy, aby zajistila správné uplatňování směrnice.

Jistě víte, že Komise přijala v oblasti lepšího provádění směrnice do právních řádů členských států pokyny. Pokyny byly přijaty v červenci 2009, takže nyní posuzujeme, jakým způsobem členské státy v praxi tyto pokyny uplatňují.

Komise vítá zprávu Agentury pro základní práva o homofobii a diskriminaci na základě sexuální orientace. Zpráva (vypracovaná na žádost Parlamentu) poskytuje komplexní a důležité údaje o lidských právech gayů, lesbiček, bisexuálů, transsexuálů a osob se změnou v pohlavní identitě.

Musíme mít tyto údaje a já jsem požádala agenturu, aby rozšířila výzkum na tomto poli – jak jsem veřejně prohlásila 18. května, kdy si připomínáme Mezinárodní den boje proti homofobii –, protože potřebujeme vědět, jaká je uplatňovaná praxe v členských státech. Nadcházející výroční zpráva o uplatňování Listiny, která je naplánována na listopad, by se měla diskriminací a homofobií zabývat. Můžete se spolehnout, že jsem rozhodnuta ve stávajícím rámci pravomocí, které smlouva Komisi svěřuje, maximálně jednat.

Jsem si jista, že chápete, že pro některé členské státy je to velmi citlivá politická a společenská otázka, neboť pohled na tyto věci není v celé Evropě stejný. Avšak skutečnost, že stále více členských států již buďto uznává nebo povoluje manželství bez ohledu na sexuální orientaci partnerů, je velmi dobrým znamením.

Musíme postupovat krok za krokem. Musíme především vycházet z našich navržených pokynů a přimět členské státy, aby na tato pravidla přistoupily. Pro mnohé je to zcela nové a velmi neobvyklé. Pro některé je to velmi šokující. Musíme postupovat opatrně, protože opravdu nechceme – a já věřím, že všichni, kdo zde od srdce hovořili o svých zkušenostech, to pochopí též – žádné příliš tvrdé metody.

Těmito slovy nemluvím o základních hodnotách, o ně tu nejde, ale musíme přimět vzdorující členské státy k přijetí obecných pravidel postupně. Skutečně nechceme, aby lidé začali protestovat proti manželstvím osob stejného pohlaví, proti uznávání jejich práv a proti nediskriminaci.

Podívejme se do zprávy, kde je uvedeno podrobně, jaké postupy se v jednotlivých členských státech a jejich různých regionech v této věci uplatňují. Nechci, aby měl někdo jakékoli pochybnosti o základních právech, o právech volného pohybu bez ohledu na sexuální orientaci nebo národnost. Budeme je uplatňovat krok za krokem. K této otázce se budeme vracet.

Někteří poslanci hovořili o velmi osobních věcech a já bych jim ráda poděkovala. Je pro mne velmi důležité, abych porozuměla citlivé povaze tohoto tématu, které není jen otázkou principu, ale i lidských bytostí, které žijí své životy. Za to vám patří dík. Jsem si jista, že společně se nám podaří situaci v průběhu příštích měsíců a let změnit.

Salvatore Iacolino, *jménem skupiny PPE*. – (IT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, se zájmem jsem naslouchal vám všem, kdo jste o tomto rozhodně citlivém a specifickém tématu hovořili.

Na rozdíl od předchozí rozpravy, v níž jsme dlouho diskutovali o vyčerpaném tématu s minimálním věcným obsahem – tedy o svobodě projevu v Evropě – je toto nepochybně aktuální a skutečný problém.

Chtěl bych poukázat na to, že před nějakým časem bylo přijato usnesení o Stockholmském programu, tehdy ale nebyl ve výboru přijat pozměňovací návrh, který byl v zásadě totožný s otázkou, o níž dnes diskutujeme. Bylo to pravděpodobně proto, že pokud jde o text usnesení – jinými slovy, že by měly být respektovány národní identita a odlišné postoje každého členského státu –, byl názor Komise stejný jako ten, o kterém nedávno informoval Evropský soudní dvůr, který s odkazem na konkrétní případ uvedl, že odepření manželství páru stejného pohlaví nepředstavuje porušení práva.

Osobně se domnívám, že určité základní postoje by měly být zaručeny, neboť vše, co se týká soukromého a osobního života osoby, je ve skutečnosti třeba respektovat, ale zároveň musíme věnovat náležitou pozornost tomu, co komisařka Redingová právě řekla, tedy že to musí být pozvolný posun ke konečnému uznání složený z malých konkrétních kroků.

Dosáhli jsme velkého pokroku, nemůžeme však přehlížet pojetí rodiny, které je podle našeho názoru přirozené, tedy rodiny tvořené mužem a ženou a určené k plození dětí, proti němuž stojí jiný model, který sice bereme náležitě v potaz, ale který ani v dnešní době většina Evropského společenství za rodinu vůbec nepovažuje.

Monika Flašíková Beňová, *jménem skupiny S&D*. – (SK) Velmi pozorně jsem poslouchala váš projev a chtěla bych skutečně ocenit, jak citlivě jste volili slova. Snad jen pro objasnění kolegovi Iacolinovi: my zde nehovoříme o tom, že Evropský parlament chce zavést registrovaná partnerství nebo přikazovat národním státům, aby je zavedly. Hovoříme zde o zcela jiné věci, hovoříme o toleranci a o tom, že většina hostitelských členských států neuznává manželství ani registrované partnerství, které zákonně – a to zdůrazňuji – zákonně uzavřeli občané stejného pohlaví. Tím podle všeho ale dochází k porušování směrnice o právu na volný pohyb.

Na první pohled se zdá, že se jedná o technicko-právní problém, protože směrnice definuje člena rodiny občana Evropské unie jako manžela/manželku, resp. partnera/partnerku, s nímž občan uzavřel registrované partnerství.

Prvním problémem je, že volnost pohybu registrovaných partnerů je dána tím, zda právní předpisy hostitelského státu považují registrované partnerství za rovnocenné manželství. Pokud tomu tak není, směrnice se neuplatňuje beze zbytku a tím jsou omezena jejich základní lidská práva.

Druhým problémem je, že neexistuje shoda v tom, zda termín manžel/manželka, resp. partner/partnerka zahrnuje i partnery stejného pohlaví. Navzdory snaze Evropského parlamentu Komise v této směrnici tuto nejasnost nevyřešila. A tím se vlastně dostáváme k jádru věci. To, co se jeví jako problém právně-administrativní povahy, je ve skutečnosti, jak jste i vy sama podotkla, problém politické vůle.

Chtěla bych věřit, že Komise si správně vysvětlí signál, který jasně vysílá několik politických uskupení, protože u akčního plánu provádění Stockholmského programu jsme šanci již promarnili, resp. Komise ji promarnila, ale já věřím, že při nejbližší příležitosti učiní kroky nezbytné k odstranění veškerých nejasností, které v současné situaci způsobují diskriminaci a nenaplnění smyslu evropských právních předpisů v oblasti lidských práv.

Sarah Ludford, *jménem skupiny ALDE*. – Paní předsedající, tato rozprava má některé společné rysy s dnešní předcházející rozpravou o vyhoštění Romů z Francie a předtím z Itálie. Ve smlouvách a právních nástrojích EU máme krásné zásady – nediskriminaci, rovnost, práva menšin, lidskou důstojnost, právo na rodinný život a právo na volný pohyb –, jejich provádění v členských státech má ale do ideálu daleko a těchto hodnot a závazků se nedosahuje. Problém je v tom, že Komise, hlídací pes a strážce Smluv, se příliš často zdráhá členské státy postihovat i v případě poměrně závažných a velmi závažných porušení.

Mám to štěstí zastupovat Londýn, dovolím si říci, že je to jeden z nejpokrokovějších regionů v Evropě, co se týká práv gayů. Neříkám, že v mém městě nebo dokonce mé zemi se nevyskytují homofobní předsudky a diskriminace – dosud nepovolujeme homosexuální manželství –, učinili jsme ale velký pokrok. Pokud však moji voliči žijící v registrovaných partnerstvích cestují nebo se stěhují do ciziny v rámci EU, ztratí, jak bylo zmíněno, svá práva i právní status – dědictví, daně, dávky sociálního zabezpečení, dokonce právo, aby k nim bylo přistupováno jako k partnerům, to vše je pryč.

Ale na druhé straně je celý program v oblasti, v níž hodně pracuji, tedy v evropském trestním soudnictví, založen na zásadě vzájemného přeshraničního uznávání – uznávání a výkonu právních rozhodnutí, jež byla vydána v jiných členských státech EU. Proč tedy nefunguje totéž u právních rozhodnutí o partnerství nebo manželství, která jsou ještě citlivější než oblast marmelády a všelijakých jiných věcí, jak o tom hovořila má přítelkyně Sofie?

Já proto nesouhlasím s místopředsedkyní Komise Redingovou v tom, že směrnici o volném pohybu není nutné měnit. Tato směrnice změnit potřebuje, aby se odstranila možnost částečného uvážení, kterou členské státy mají k tomu, aby diskriminovaly partnerské nebo manželské páry stejného pohlaví, které se přistěhovaly z jiného členského státu. Připadá mi tedy, že potřebujeme, aby Komise jednala. I kdybychom akceptovali argument, že je třeba vyčkat, až dojde ke společenské změně, musím vám říci, že k určitému kritickému množství jsme zde dospěli. Máme zde kritické množství členských států, které ze zákona uznávají páry stejného pohlaví.

Je čas zavést jednotná pravidla pro tyto partnery stejného pohlaví pro případ, že se stěhují do jiné evropské země. Vlastně nedávný zajímavý rozsudek Evropského soudu pro lidská práva naznačuje, že možná nebude trvat dlouho a tento soud, soud Rady Evropy, bude vyžadovat, aby manželství byla otevřená pro osoby stejného pohlaví. Bylo by ironií osudu, kdyby EU zaspala a najednou bychom zjistili, že nás Rada Evropy předběhla, když se sami v porovnání s Radou Evropy definujeme tak, že jsme zlatý standard.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Paní předsedající, opravdu věřím každému slovu paní komisařky a tomu, že ona sama je přesvědčena, že by právo pohybu měl mít možnost vykonávat každý evropský občan, bez ohledu na to, zda je gay, lesbička, heterosexuál nebo má nějakou jinou orientaci a zda žije v manželství, registrovaném partnerství nebo jiném svazku.

Problém, který mám, stejně jako všichni, kdo dnes vystoupili, nebo přinejmenším většina, spočívá v tom, že říkáte, že musíme postupovat kupředu krok za krokem a členské státy že musíme přimět, aby našim požadavkům porozuměly, a přesvědčovat je a současně odstraňovat předsudky. Vím, že to tak je, zároveň si ale myslím, že ve všech zemích EU jsou občané mnohem dále než jejich vlády.

Dovolte mi říci pár slov o varšavské EuroPride, jíž jsem se letos účastnila. Pochodovala jsem se zhruba dvaceti tisíci lidmi – lesbičkami, homosexuály, heterosexuály, bisexuály, osobami se změnou v pohlavní identitě – hlavními ulicemi Varšavy, kde policie vytlačila extremistické demonstranty na okraj, kam patří, a kde nás zdravila spousta heterosexuálních občanů – například dámy se psy vyhlížející z oken –, kteří říkali, že my, lesbičky a gayové, jsme v samotném středu společnosti, v hlavním proudu. Ta rovná práva zakotvená v Listině základních práv, která jste správně citovali, platí pro nás všechny.

Jak řekla paní Ludfordová i celá řada ostatních, potřebujeme, aby Komise postupovala kupředu a nevyčkávala, až členské státy pomaličku jednoho dne možná učiní to, co pro své občany, pro jednoho každého z nás, musí udělat.

Dovolte mi uvést můj vlastní příklad. Po sedmnáct let jsem ve své zemi nemohla uzavřít registrované partnerství se svou partnerkou, až konečně před několika měsíci se taková možnost objevila. Pokud bych musela odejít žít do jiné země, jako je Itálie nebo Řecko, nechtěla bych znovu čekat, než bude možné se registrovat, a v těžkých situacích říkat, že jsme partnerky, že k sobě patříme a že se o sebe chceme starat. Prosím, tlačte na to. Většina tohoto Parlamentu chce na to zatlačit s vámi.

Konrad Szymański, jménem skupiny ECR. – (PL) Členské státy uplatňují zde několikrát zmiňovanou směrnici v souladu se zásadami svého rodinného práva. Jen stěží si lze představit, že by tomu mělo být nějak jinak. Pokud by tomu tak nebylo, státy by ohrozily svou svrchovanost v oblasti rodinného práva, přičemž tuto jejich svrchovanost potvrzují Smlouvy. Myslím, že Komise to může potvrdit. Členské státy, které neumožňují partnerství osob stejného pohlaví, nemohou uznávat taková partnerství, která byla registrována v jiném členském státě – a na tom není nic neobvyklého. Stejně tak bych nyní mohl v této sněmovně požadovat, aby se polský nebo irský zákon o potratech vztahoval i na polské občany ve Švédsku nebo Spojeném království. Myslím, že všichni cítíme, že v takových věcech se žádná vzájemnost neuplatňuje, a nepředpokládám, že by ji někdo požadoval. Kromě toho odkazování na evropský systém ochrany lidských práv je mimořádně nevhodný argument. Podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku není neuznávání partnerství stejného pohlaví a dokonce ani manželství stejného pohlaví diskriminací. Z těchto důvodů je celá tato rozprava opět naprostou ztrátou času.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Paní předsedající, pane Szymański, dovoluji, abych podotkla, že se jedná o diskriminaci. Komisařka Redingová vyzdvihla základní kameny EU, jmenovitě volný pohyb a základní práva. Pokud jde o Parlament, jsem si jista, že většina podporuje jakoukoli práci, jež je zaměřená na boj proti diskriminaci. Zaslouhuje si naši podporu.

Není snad načase, aby Komise začala jednat a zastavila diskriminaci osob, které jsou v manželstvích nebo registrovaných partnerstvích téhož pohlaví? Tato otázka je namístě, neboť Stockholmský program zdůrazňuje, že volný pohyb se má vztahovat na všechny občany. Musíme se vyhnout všem formám diskriminace. Uvědomte si prosím, že sem patří i diskriminace na základě sexuální orientace.

Potud je vše v pořádku, jenže v akčním plánu provádění Stockholmského programu Komise nenalezneme žádná opatření, která by zajišťovala stejná práva osobám v manželství stejného pohlaví. Občané, kteří uzavřeli manželství osob stejného pohlaví v zemích, které to umožňují, již nemohou déle čekat. Musí mít stejné právo přestěhovat se do jiného členského státu, aniž by v řadě různých občanských práv byli diskriminováni.

My v Parlamentu i naši občané chceme od Komise odpověď, a já doufám, že tato odpověď bude zahrnovat přijetí kroků, jak dosáhnout rovná práva pro všechny bez ohledu na jejich sexuální orientaci.

Oreste Rossi, jménem skupiny EFD . – (IT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, Evropa se nemůže stavět do role svrchovaného národa a nutit ostatní, aby učinili něco, co nechtějí, protože pokud to nevíte, heslo Evropy zní: Jednotná v rozmanitosti, jinak řečeno – ve svém domě je každý pánem.

Parlamentní otázky, o nichž dnes diskutujeme, jsou velmi podobné a jejich cílem je zajistit, aby Komise uložila členským státům povinnost uznávat manželství párů stejného pohlaví a předcházet jakékoli formě diskriminace v souvislosti s adopcí. Skupina *Lega Nord* nemůže souhlasit s tím, aby Evropská unie vzala jednotlivým národům právo chránit své vlastní kultury, tradice a kořeny.

Tradiční manželství, tedy mezi mužem a ženou, kteří mohou přivést na svět děti, je jedinou formou, kterou můžeme a musíme uznávat. Jakákoli jiná forma, tedy spojení osob stejného pohlaví, může existovat, v žádném případě však nemůže a nesmí být považována za manželství.

Ještě více nás znepokojuje požadavek těch, kdo položili na stůl otázky týkající se adopce dětí páry stejného pohlaví. Jaké výchovy by se takovým dětem mohlo dostat? Nikdo nechce bránit homosexuálním párům v tom, aby například pomáhaly sirotkům nebo chudým dětem formou adopce na dálku; avšak to, že pomohou těmto dětem vyrůst ve svých rodinách ve vlastní zemi, a požadavek na jejich adopci jsou dvě zcela odlišné věci.

(Řečník souhlasil s položením otázky postupem modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Paní předsedající, pane kolego, můžete mi vysvětlit, proč je pro pár tvořený mužem a ženou škodlivé, aby pár tvořený dvěma ženami nebo dvěma muži měl stejná práva jako oni? Jak může heterosexuální pár poškodit, že páry osob stejného pohlaví mají stejná práva? V čem je hrozba? V čem je nebezpečí?

Oreste Rossi, jménem skupiny EFD . – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, to není nebezpečí, to je něco, co je podle názoru většiny Italů – a já hovořím za Itálii – nepřijatelné:

je to jiné. Aby takový pár existoval, v klidu žil a nic více nežádal, stejně jako pár tvořený mužem a ženou – kteří mají případně i děti, neboť Evropa stárne – to je něco trochu jiného.

Jak jsem již řekl: domníváme se, že pár, který má nárok na formální oficiální manželství, musí být tvořen mužem a ženou, protože ti se mohou rozmnožovat – a celkovým cílem stárnoucí Evropy je plodit děti.

Crescenzo Rivellini (PPE). - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, rozprava, kterou dnes vedeme, vyplývá ze samotných základů Evropského společenství – unie rozmanitých společenství, rozmanitých pocitů a rozmanitých názorů. Schopnost sjednotit tyto rozdílné pocity je základem Evropy a Evropského parlamentu, a proto je tato rozprava nevyhnutelná, přestože je náročná.

Moji pozornost upoutalo, co řekla komisařka Redingová, když navrhovala, že musíme postupovat opatrně, abychom nevyvolali nevoli veřejnosti.

Je správné přiznat práva všem evropským občanům, aby tak mohli bojovat proti diskriminaci a bránit svou svobodu, svoboda však náleží každému, i společenstvím, která po tisíce let historie sdílela koncept společnosti založené na rodině, na tradiční rodině tvořené mužem a ženou. Musí proto existovat svoboda vyjádřit názor, že rodina je spojení muže a ženy.

Každý samozřejmě může vstupovat do různých svazků, nemůžeme však stavět na roveň rodinu tvořenou mužem a ženou, která zajišťuje pokračování druhu, s jinými svazky, jakkoli mohou být uznávány.

Tato diskuse musí samozřejmě pokračovat, protože Evropa, která při projevovalí respektu ke všem odlišným postojům států musí být jednotná, musí i v tak náročné, složité a vzrušující diskusi hledat řešení, ale takové, jež bude respektovat všechna společenství. Neboť – a nyní hovořím k vám, paní komisařko Redingová – v žádném případě nemůžeme připustit, aby tato fráze, „nevole veřejnosti“, oslabilu jednotu Evropy.

Emine Bozkurt (S&D). - (NL) Paní předsedající, registrovaná partnerství a manželství osob stejného pohlaví nejsou ze zákona uznávána ve všech hostitelských členských státech. To vede k diskriminaci v řadě oblastí nejen ohledně rodinných záležitostí, jako je opatrovnictví a právo na dědictví, ale i v daňových věcech a sociálních právech – jako kdyby tato manželství a partnerství byla méně opravdová nebo méně důležitá. Akční plán navržený ve Stockholmském programu neobsahuje návrh, který by to řešil. Nejsou v něm žádné zvláštní iniciativy pro práva osob s lesbickou, homosexuální a bisexuální orientací či osob se změnou v pohlavní identitě. Je pravda, že jste právě řekla několik vstřícných slov o tom, že máte v úmyslu opatření přijmout. To mne velmi těší. Hovořila jste o konkrétních krocích – nebo spíše o konkrétních malých krocích – a o tom, že je nutné při přesvědčování států, které s tím mají problém, postupovat velmi opatrně.

Moje první otázka zní – dojde k tomu dříve, než skončí vaše funkční období? Moje druhá otázka se týká toho, zda tak špatná situace panuje i v otázce ostatních diskriminačních důvodů, například rasy, postižení nebo věku. Domnívám se, že je zapotřebí sebrat odvalu u všech důvodů, neboť jsou si rovny, a proti diskriminaci z jakéhokoli důvodu je nutné bojovat účinně a všechny důvody musí být odsouzeny současně.

Dovolte mi něco navrhnout. Řekla jste, že v listopadu očekáváte zprávu Evropské agentury pro lidská práva, která se bude zabývat i homofobií a diskriminací na základě sexuální orientace. Mohu se vás zeptat, zda k této zprávě, ve které jde o to zjistit, jaká je skutečná

situace, předložíte Parlamentu zprávu o svém hodnocení situace a o konkrétních krocích nebo spíše mílových krocích, které hodláte přijmout?

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Paní předsedající, mám to štěstí, že pocházím ze země, která v posledních letech v otázce práv homosexuálů výrazně pokročila kupředu. Ve Španělsku jsme si také mysleli, že musíme postupovat pomalu a že společnost na takový krok zatím není připravena. Přesto jsme ten krok udělali a nic se nestalo. Nic se nestalo a navíc jsme mnohem šťastnější, protože lidé se přestali bát.

Zaručení práva osob stejného pohlaví na sňatek a na to, aby si společně plánovaly budoucnost, vás nijak nenutí něco takového činit, nechcete-li. Skutečnost, že se mohou oženit s mužem, neznamená, že tak musím učinit, mám na to ale právo. To dává nám všem svobodu, můžeme opravdu být Evropskou unií, která tyto zásady a práva zaručuje.

Jsem rád, že takovou možnost, stejně jako moji kolegové poslanci, mám. V Evropské unii jsou ale země, kde něco takového možné není, což v dnešní Evropské unii nemůžeme akceptovat. Žádáme Evropskou komisi, aby projevila stejnou rozhodnost, jako v kritickém okamžiku projevilo Španělsko, a žádáme vás, abyste tento projekt v současné Evropské unii podporovala, neboť v akčním plánu Stockholmského programu nic takového není. Žádáme vás, abyste vytvořila konkrétní plán a zaručila, že k diskriminaci, s níž se setkáváme a o níž hovoříme, již nebude docházet.

Jak se ukázalo ve Španělsku, jde to jen v tom případě, že je zde politická vůle. Pokud budete mít politickou vůli, podpoříme vás, ale pokud ne, budeme protestovat.

(Řečník souhlasil s položením otázky postupem modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Paní předsedající, chtěl bych navázat na projev svého kolegy a položit otázku – byla-li nabídnuta možnost změny ve Španělsku a španělský lid ji přijal, proč bychom neměli respektovat odlišné postoje jiných zemí, které chtějí zaujmout jiný přístup? Proč rozhodovat za jiné země a narušovat historické přesvědčení jiných společností?

Evropa je souhrn společností, a pokud jedno z nich nerozumí hodnotám jiného, nikdy se nemohou stát opravdovou Evropou. Pokud tedy respektujeme volbu Španělska, proč bychom nemohli respektovat volbu jiných společností?

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Odpověď zní: protože jsme a chceme být evropští občané. Musíme mít možnost se volně pohybovat v celé Evropské unii se stejnými právy, neboť tak je to zakotveno ve Smlouvách. To je ten základní princip, přičemž druhý prvek je též velmi prostý – chceme říct, že se není čeho bát, protože společnosti, které jsou historicky založeny na párech tvořených mužem a ženou, zůstávají zachovány. Nebojte se, svět se točí dál, a co víc, je šťastnější.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Paní předsedající, je nepřijatelné, že v Evropě existují země, v nichž se práva osob v manželství nebo partnerství liší podle toho, jaké jsou sexuální orientace. V některých členských státech nemohou homosexuální lidé legalizovat své partnerství a současně partnerství uzavřená na základě zákona v jiných členských státech nejsou uznávána. V Polsku je s partnerem i v případě takové tragédie, jako je smrt osoby vám nejbližší, zacházeno jako s občanem druhé kategorie. Jak lze takovému tolerování diskriminace na základě sexuální orientace učinit přítrž, když dokonce i na půdě tohoto Parlamentu občas zaznívají skandální homofobní prohlášení? Jejich autoři si zjevně neuvědomují, že homofobie je trapná choroba, která by se měla léčit. Přestaňme lidi

škatulkovat na lepší a horší. My všichni si zasloužíme stejná práva vstupovat do stejných právních vztahů, adoptovat děti, vykonávat své povolání, mít řádné vzdělání a nemuset skrývat své sexuální preference – i my máme právo na lásku, hrdość a štěstí.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, tato rozprava ukazuje, jak se argument nediskriminace na základě pohlaví a sexuální orientace hází do jednoho pytle s argumentem volného pohybu pracovníků, a to s jediným cílem: přimět členské státy, aby od základů změnilly své národní tradice v oblasti soukromého práva, v níž je upravena definice rodiny.

Vnitrostátní parlamenty respektují postoj svých občanů. Pro 80 % občanů představuje rodina především pevný svazek mezi mužem a ženou. Tento údaj zveřejnil Eurostat, nikdo o tom ale nemluví. Kdybychom otevřeně řekli, že velká většina občanů stále podporuje rodinný model založený na manželství mezi mužem a ženou, tato rozprava by se ubírala jiným směrem.

(Řečnice souhlasila s položením otázky postupem modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Sarah Ludford (ALDE). – Paní předsedající, jen bych ráda paní Záborskou požádala, aby si laskavě uvědomila, že zde nehovoříme o přinucení členských států ke změně jejich manželského práva, ale o tom, že by měly být povinny uznávat produkty právních předpisů jiných zemí v oblasti partnerství a manželství. To je zásadní rozdíl.

Jde o uplatňování zásady vzájemného uznávání. Chtěla bych požádat ostatní řečníky, kteří projeví podobné postoje, aby uznali, že jsme vytvořili skutečně velmi dobře rozvinutý systém vzájemného uznávání v řadě oblastí života EU a pravomocí.

Takovou cestou bychom se měli vydat i v oblasti nediskriminace a volného pohybu. Nejde o to, abychom přinutily členské státy ke změně jejich předpisů upravujících manželství, ale jen o to, abychom uznali manželské právo jiných zemí.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Paní předsedající, s radostí odpovím.

Zákona o rodině nebo rodinného práva v členských státech se to sice týkat nemusí, jde ale o změnu občanského zákoníku. Právě soukromé právo se v členských státech musí změnit. Některé změny jsou zavedeny zákony, další pak nařízením vlády. Vláda a parlament však musí respektovat názor občanů, a to i v případech, kdy přijímá legislativní akty, které nemají s rodinným právem vůbec nic společného.

Nicole Sinclaire (NI). – Paní předsedající, nepočítala jsem s tím, že dnes večer vystoupím. Neměla jsem v úmyslu vystoupit a nemám nic připraveno, přesto jsem nabyla pocitu, že bych měla říci pár slov.

Otevřeně se hlásím ke své homosexualitě a myslím si, že každý má právo milovat, koho chce, a žít tak, jak chce, ať už je to s kýmkoli. Dnes večer se mi potvrdilo, že bylo správné opustit skupinu EFD a jejich fašistické názory – například názory jejich italské skupiny, které zní jako z 19. století. Dovolte mi této sněmovně připomenout, že starosta Trevisa prohlásil, že jeho město by se mělo homosexuálů zbavit etnickou čistkou.

Jako osoba, které se ke své homosexualitě otevřeně hlásí ve svém soukromém i politickém životě, jsem se někdy trochu obávala prosazovat své názory ohledně rovných práv pro homosexuály. A to proto, že nechci patřit do škatulky. Chtěla bych bojovat proti tomu, o čem jsem přesvědčená. A to je jednoznačně diskriminace, která stále panuje v našich členských státech.

Samozřejmě že když lidé přistupovali k Evropské unii – a konala se mnohá referenda, kde lidé vstup schvalovali –, museli zároveň přijmout i tato práva. Každý ví, že patřím k těm, kdo má víru v členské státy, avšak toto – jak řekla paní in 't Veldová – přesahuje hranice členských států. Jde o základní lidská práva. Domnívám se, že pokud zemi dovolíme vstup do Evropské unie, tato země – jakkoli jsem proti tomu – musí zároveň přistoupit k jejím právům. Kdy budou tedy tato práva plněna? Jsme si rovni, nebo nejsme?

Sophia in 't Veld (ALDE). – Paní předsedající, velmi stručně bych ráda položila otázku italskému kolegovi – omlouvám se, nezaznamenala jsem jeho jméno –, který žádal, aby členské státy respektovaly odlišné postoje jeho země.

Tato rozprava není o tom, že budeme respektovat odlišné postoje jiných zemí – jde o to, že budeme respektovat jejich jiné právní předpisy. Chtěla bych se tohoto kolegy zeptat, zda je ochoten uznat právní předpisy ostatních členských států EU?

Crescenzo Rivellini (PPE). - (IT) K odpovědi postačí citovat rozhodnutí Soudního dvora z roku 2008, které je naprosto v rozporu s tím, co jste řekla, a které členským státům umožňuje, aby přijímaly legislativu a neohlížely se na podobné rozpravy, jako je ta dnešní.

Odkazují tedy na rozhodnutí Soudního dvora z roku 2008.

Viviane Reding, *místopředsedkyně Komise.* – Paní předsedající, pro mne je to snadné, protože právo hovoří zcela jednoznačně. Jedná se tu o nediskriminaci, právo na volný pohyb a vzájemné uznávání.

To bych s dovolením zdůraznila. Pokud žijete v zákonem uznaném registrovaném partnerství nebo manželství osob stejného pohlaví v zemi A, máte právo, základní právo přenést svůj status i status vašeho partnera do země B. Pokud tomu tak není, dochází k porušení práva EU, o tom není pochyb. To je zcela jednoznačné, není nad čím váhat.

Takové je dnes právo a můžete se spolehnout, že vám pomohu je naplňovat. Leč pozor, toto je právo. Realita *sur le terrain* – v reálných podmínkách – může být odlišná, a my musíme tuto realitu změnit. Z toho důvodu jsem řekla, že na technické úrovni probíhají dvoustranná setkání s členskými státy, jejichž cílem je zjistit, jak můžeme změnit způsob, jímž tyto státy uplatňují to, co je z hlediska práva zcela jasné. Dovolte mi na tomto místě nesouhlasit s baronkou Ludfordovou. Zpravidla se v rozboru situace shodujeme, tentokrát ale nikoli.

Směrnice o volném pohybu neponechává diskriminaci na uvážení států – to nečiní žádná směrnice EU. Nesmíme dopustit, aby vznikl mýtus, že diskriminace je vlastně přípustná. Náš postoj v těchto věcech musí být velmi pevný. Myslím, že v tom se již shodneme, nemám pravdu?

Pro mě tedy není nutné, aby byla v této oblasti vedena rozprava o tom, jaký je základ našeho právního systému a jak jej máme interpretovat. Budeme se snažit, aby byl všude uplatňován, stejně jako byl stanoven – a v tom jsem na vaší straně.

Zazněla zde otázka, kdy se tak stane? Nyní! Ne za pět nebo za deset let. Ohledně změny myšlení v jednotlivých členských státech nemám informace. Mohu vám jen říci, jaké zkušenosti jsem získala za mnoho desítek let v politice. Někdy jsou vlády opatrnější než jejich lid, a to je má osobní zkušenost, kterou jsem nabyla v této sněmovně. Někdy lidé reagují velmi přirozeně a uvolněně a přitom vláda je přesvědčena o tom, že je to velký problém.

Právě to se snažím vládám vysvětlit. Pokud s tím neuspějí, pak bude nutné uplatnit energičtější opatření.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písenná prohlášení (článek 149)

Elisabetta Gardini (PPE), *písenně.* – (IT) Nikdo nemůže popřít, že nediskriminace je klíčová hodnota. A nikdo nemůže popřít, že volba vašeho partnera spadá do oblasti naší osobní svobody, v tomto případě však Evropa zasahuje tam, kam nemá. Pro nás je, jak stanoví italská ústava, rodina založena na manželství mezi mužem a ženou. To je základní zásada našeho právního systému, která odráží kulturu, tradice a přesvědčení italského lidu. Nesmíme zapomínat ani na to, že podle zásady subsidiarity – posílené Lisabonskou smlouvou – Evropská unie nemůže zasahovat do oblastí, které spadají do působnosti členských států, jako je například rodinné právo. Článek 9 Listiny základních práv Evropské unie přímo stanoví, že právo uzavřít manželství a založit rodinu je zaručeno v souladu s vnitrostátními předpisy, které upravují výkon těchto práv. Pro tuto oblast jsou tedy příslušné jednotlivé státy. Každý národ má právo bránit svou národní identitu a přesvědčení vůči všem ostatním národům v mezinárodním společenství. Vyplyvá to i z hesla Evropské unie – jednotná v rozmanitosti.

Debora Serracchiani (S&D), *písenně.* – (IT) Právní rámec pro páry stejného pohlaví v Evropské unii je velmi rozmanitý a mezi jednotlivými členskými státy existují výrazné rozdíly. K diskriminaci párů osob stejného pohlaví dochází prakticky denně – proto je nutné zajistit, aby byly dodržovány směrnice 2000/43/ES a 2000/78/ES o boji proti diskriminaci na základě náboženského vyznání, zdravotního postižení a sexuální orientace. Evropská unie musí pracovat na tom, aby párům osob stejného pohlaví zaručila stejná práva, jako mají páry heterosexuální, pokud se přestěhují za studiem nebo prací do jiného členského státu Evropské unie, a to v souladu se směrnicí o volném pohybu evropských občanů.

18. Dlouhodobá péče o starší osoby (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi pokládá Elizabeth Lynneová a Pervenche Berèssová za Výbor pro zaměstnanost a sociální věci o dlouhodobé péči o starší osoby (O-0102/2010 – B7-0457/2010).

Elizabeth Lynne, *autorka.* – Paní předsedající, důvodem, proč byly tato otázka k ústnímu zodpovězení a usnesení zařazeny na pořad jednání, je snaha dosáhnout toho, aby na úrovni EU vznikl kodex chování v oblasti dlouhodobé péče o starší osoby. Nehovořím zde o právním předpisu, ale o výměně osvědčených postupů mezi členskými státy.

Po dlouhou dobu bylo se staršími osobami v řadě oblastí zacházeno nepatřičně. V prvé řadě musíme vědět, jaké údaje již Komise o poskytování péče v členských státech má k dispozici. Vnímá Komise svou úlohu v šíření osvědčených postupů?

Klíčovou oblastí, jíž jsem se mnoho let zabývala, bylo špatné zacházení se staršími osobami. Může mít mnoho forem – tělesnou, duševní, citovou či finanční. Vezměte si případ 93leté ženy, která přišla na jeden týden do pečovatelského domu pro respitní péči, na pouhý týden, a pak se vrátila domů zcela dehydrovaná – očividně se vůbec nikdo nepokusil ji přimět pít.

To není ojedinělý případ. K podvýživě a dehydrataci dochází často, bylo by ale dobré, kdybychom znali fakta a čísla. Má Komise nějaké údaje o úmrtích způsobených dehydratací a podvýživou?

Stejně tak znepokojivé jsou samozřejmě stále častější příkazy k neprovádění resuscitace. Mělo by být věcí lékaře, aby po konzultaci s pacientem rozhodl, zda by v pacientových záznamech měl být příkaz „neresuscitovat“. Znam příkazy, kdy o tom, kdo má nebo nemá být resuscitován, rozhodl pečovatelský ústav, nebo bylo příbuzným řečeno, že tento dokument, který od základů porušuje právo volby jednotlivce, je třeba podepsat.

Jak se Komise na používání tzv. příkazů k neprovádění resuscitace dívá? Nemám zde na mysli rozhodnutí o odpojení či neodpojení od přístrojů, hovořím o příkazech k neprovádění resuscitace. Souhlasí Komise s tím, že tu dochází k porušování práva na život zakotveného v článku 2 Listiny základních práv?

Jsem ráda, že Světová zdravotnická organizace přijala širokou definici špatného zacházení se staršími osobami. Nyní musíme rozsah špatného zacházení upřesnit na úrovni EU. Doufám, že Komise předloží zelenou knihu o špatném zacházení se staršími osobami – vím, že komisař o tom mluvil.

Dalším příkladem špatného zacházení je nadměrné předepisování léků, zvláště antipsychotik. Často je jejich užívání výhodou především pro personál, nikoli pro klienta pečovatelského domu. Na druhé straně je starším lidem léčba odepírána právě z důvodu věku. To je další důvod, proč se domnívám, že bychom měli na Radu vytvářet tlak, aby přijala rozhodnutí o směrnicí o rovném zacházení a postavila tak diskriminaci v přístupu ke zboží a službám mimo zákon, přičemž by k těmto službám patřila i zdravotní péče.

Více je na úrovni členských států zapotřebí rovněž učinit v tom, aby bylo možné pomáhat starším osobám v jejich domácnostech, pokud o to mají zájem, a regulovat kvalifikační požadavky na lidi, kteří o starší osoby pečují, což musí být provázeno odpovídajícími mechanismy odborné přípravy.

Mnohé členské státy osekaly specializované geriatrické lékařství a musíme zjistit, jaký to bude mít na starší osoby reálný dopad. Nesmíme zapomínat ani na podporu a uznání, které si zaslouží neformální pečovatelé. Právě oni se poměrně často o své příbuzné starají ve dne v noci a dostává se jim jen nepatrné pomoci.

Celá oblast dlouhodobé péče o starší osoby byla po mnoho let opomíjena. Doufám, že tato otázka k ústnímu zodpovězení a usnesení přispějí k tomu, abychom začali všichni tomuto tématu věnovat takovou pozornost, jakou si zaslouží. Pro starší osoby, které potřebují dlouhodobou péči, je často velmi obtížné si říci o to, co potřebují. Je na nás všech, kdo s nimi pracujeme, abychom zajistili, že jejich hlas bude vyslyšen a nezapomene se na něj.

László Andor, člen Komise. – Paní předsedající, evropská společnost v posledních desetiletích stárne a my musíme nalézt způsob, jak zajistit, aby se starším osobám dostávalo kvalitní péče, již potřebují.

Takový cíl si členské státy stanovily v odsouhlasených cílech pro oblast zdravotní péče a dlouhodobé péče na úrovni EU. Kromě toho závěry ze zasedání Rady ze dne 30. listopadu 2009 požadovaly, aby Komise vytvořila „akční plán další činnosti v roce 2011, který bude prosazovat důstojnost, zdraví a kvalitu života starších osob“. Jsem rád, že nadcházející předsednictví, především maďarské a polské, hodlají v této práci pokračovat.

Komise již přijala řadu iniciativ, aby zintenzivnila práci na zkvalitnění dlouhodobých pečovatelských služeb, zvýšila znalosti v této oblasti a podpořila diskusi na úrovni EU. Dlouhodobě podporuje poskytování dlouhodobé péče v rámci otevřené metody spolupráce v oblasti sociální ochrany.

Společná zpráva o sociální ochraně a sociálním začlenění z roku 2009 potvrdila, že je nutné řešit problém nedostatku pracovních sil v odvětví dlouhodobé péče. Určování a šíření osvědčených postupů je jedním z našich hlavních cílů. Komise může jednat jako katalyzátor změn a může podpořit úsilí jednotlivých států.

V současnosti je v souvislosti se snahou podporovat aktivní, zdravé a důstojné stárnutí připravován pracovní dokument Komise o dlouhodobé péči, přičemž sdělení Komise je naplánováno na rok 2011.

Komise včera přijala návrh, aby se rok 2012 stal Evropským rokem aktivního stárnutí. Evropský rok bude sloužit jako rámec pro zvýšení informovanosti, určování a šíření osvědčených postupů, a v první řadě k povzbuzení politiků a zúčastněných subjektů na všech úrovních k opatřením na usnadnění aktivního stárnutí.

Cílem je vyzvat tyto subjekty, aby se zavázali ke konkrétním krokům a cílům na rok 2011, který bude Evropskému roku předcházet, aby bylo možné v průběhu Evropského roku prezentovat hmatatelné výsledky.

Nyní bych chtěl konkrétněji hovořit o lidech. Správně jste poukázala na to, že ve většině členských států je největší objem podpory a péče o závislé osoby realizován rodinou a přáteli, a to bude platit i v příštích několika desetiletích. Ve všech zemích jsou mezi pečovateli zastoupeny mnohem více ženy než muži. Nedostatečné uznání úlohy neformálních pečovatelů a nedostatečná podpora jejich práce mohou vést k riziku sociálního vyloučení.

Některé tyto problémy by mohly členské státy zmírnit, kdyby společně s orgány EU zvážily zavedení hodnocení a osvědčování pečovatelských dovedností, včetně těch, které jsou získány při péči o závislé příbuzné a při řízení domácnosti, což jsou činnosti, které vykonávají především ženy.

K dosažení pokroku bude zapotřebí vyvinout úsilí mnoha zúčastněných subjektů. Komise vřele vítá práci, kterou v otázkách souvisejících s péčí odvedly pracovní skupiny Parlamentu pro stárnutí populace a pro pečovatele, jakož i práci organizací občanské společnosti, jako je AGE a Eurocarers.

Komise nemá v plánu vytvořit středisko pro sledování aktivního stárnutí, ale vzájemné učení v oblasti aktivního stárnutí je jedním z cílů Evropského roku aktivního stárnutí, pro nějž bude vytvořena samostatná internetová stránka.

Dále bych chtěl zmínit příspěvek programu Grundtvig v oblasti vzdělávání dospělých, programu veřejného zdraví a Evropského roku dobrovolné práce 2011.

Paní Lynneová, správně jste zdůraznila význam etických otázek, a to zejména v souvislosti s příkazy k neprovádění resuscitace. Komise sice uznává význam této věci – a s morální podstatou vaší otázky se plně ztotožňuji –, někdy se ale musíme vyjadřovat v právních termínech a v tomto případě jsme nuceni konstatovat, že tyto záležitosti jsou výhradně v pravomoci členských států a že z hlediska Listiny základních práv nemáme možnost do pravomocí členských států zasahovat.

Komise přijala několik iniciativ – včetně velké konference, kterou uspořádala dne 17. března 2008 –, s cílem zvýšit znalosti o problematice špatného zacházení se staršími osobami a na podporu diskuse na úrovni EU ohledně toho, jak špatnému zacházení se staršími osobami předcházet.

V roce 2009 Komise uskutečnila pilotní projekt, který vedl k výběru dvou projektů. Jeden z nich zkoumá, jak je možné špatné zacházení se staršími osobami sledovat prostřednictvím systémů veřejného zdraví a dlouhodobé péče. Cílem druhého je mapovat stávající politické přístupy a politické rámce v Evropské unii. Oba projekty byly zahájeny v prosinci 2009 a závěry budou představeny na podzim příštího roku.

Komise rovněž nadále spolufinancuje řadu opatření v rámci programu Daphne a programu veřejného zdraví.

Komise aktivně podporuje Výbor pro sociální ochranu v jeho probíhající práci na dobrovolném kvalitativním rámci pro oblast sociálních služeb. Rámec musí být dostatečně pružný, aby se na vnitrostátní, regionální i místní úrovni mohl uplatnit na všechny členské státy a též na rozmanité sociální služby.

Jedním velkým odvětvím, kde by se rámec mohl uplatnit, je dlouhodobá péče. Avšak každodenní poskytování dlouhodobé pomoci není snadným úkolem a je smutnou pravdou, že lidé, kteří vykonávají péči, která znamená velkou odpovědnost, se často kvůli těmto závazkům musí vzdát své placené práce nebo pracovat na zkrácený úvazek. To následně ovlivní jejich postavení na trhu práce, jejich aktuální příjem a budoucí důchodová práva.

Naše dlouhodobá spolupráce s členskými státy na sladění rodinného a profesního života odhalila, že je důležité, aby byly upraveny pracovní podmínky osob, které vykonávají neformální péči.

Vytváření sociálních služeb, které umožní respitní péči a dovolenou při péči, a poskytnutí zvláštních práv neformálním pečovatelům, zejména co se týče systémů sociálního zabezpečení a nároku na důchod, by měly neformální péči podporovat a umožnit více lidem, aby se pro poskytování neformální péče rozhodli.

Jak jste zmínila, chudoba, přístup k péči a dlouhověkost mohou být vzájemně propojené oblasti. Zabývali jsme se těmito vazbami v nedávném sdělení o nerovnostech v oblasti zdraví. Důkazy jasně potvrzují, že rozdíly v příjmu, v pracovních podmínkách a životní úrovni se promítají do průměrného zdravotního stavu všech věkových skupin.

Jsme však na samém počátku, co se týká politik, které účinně naruší nebo změní souvislosti mezi společenskou hierarchií a hierarchií zdravotního stavu.

Tím hlavním, co požadujeme, je proto větší informovanost a více výzkumu a inovativnější tvorba politik. Kromě toho musíme podporovat přístup „začlenění aspektů zdraví do všech politik“, který je zásadní složkou jakékoli úspěšné strategie.

Csaba Sógor, jménem skupiny PPE. – (HU) Fenomén stárnoucí evropské společnosti, to je velký problém pro každý členský stát. Musíme věnovat péči o starší osoby, jejichž počet stoupá, stále větší pozornost. Tradice a kultura péče o starší osoby se region od regionu liší: v jižních členských státech žije společně více generací a tento problém vyřeší v rámci rodiny, zatímco v severovýchodních státech je obvyklejší institucionalizovaná péče.

Náklady na institucionalizovanou formu péče ale narůstají a udržitelnost je stále více zkoušena kvůli hospodářské situaci a v důsledku nárůstu počtu starých osob. Ve střední

a východní Evropě jsou velmi často schopny určitý druh institucionalizované péče efektivně provádět nevládní organizace a církve. Jedná se však o spíše ojedinělý jev a stát tuto vývojovou linii systému péče o starší osoby nepodporuje.

Ve Spojeném království systém odborné přípravy pro přistěhovalce úspěšně vyřešil problém dříve nezaměstnaných žen prostřednictvím péče o starší osoby. Není pochyb o tom, že tento postup lze úspěšně uplatnit i v jiných členských státech. Vítám návrh usnesení, který předložily mé kolegyně paní Berèsová a paní Lynneová. Chtěl bych zdůraznit tu část textu, která vyzývá Komisi, aby vytvořila zelenou knihu vycházející z osvědčených postupů a vzorů členských států, aby všechny členské státy mohly v rámci svých možností uplatnit ta nejvhodnější opatření a tím vyloučily možnost nesprávného a špatného zacházení se staršími osobami.

Kinga Göncz, *jménem skupiny S&D*. – (HU) Prodloužení délky života není jen dobrým výsledkem – je to zároveň výzva. Sice můžeme být pyšní na to, že se průměrná délka života v Evropě prodlužuje, současně je to ale problém. Je to problém i proto, že nevíme, jak ve stárnoucí společnosti zajistit příležitost k aktivnímu stárnutí. Dále není známo, do jaké míry můžeme starším osobám zajistit příležitost k aktivní účasti ve společnosti a nediskriminační zacházení. Uvědomujeme si, že v této oblasti je před námi mnoho práce. Můžeme dosáhnout zvýšení počtu zdravých let? Do jaké míry můžeme zajistit zabezpečení příjmů pro starší osoby nebo celoživotní vzdělávání?

Jeden z evropských roků, který bude nazván Evropským rokem aktivního stárnutí, nám snad pomůže, abychom k této otázce upoutali více pozornosti. Nevyhnutelně však nastane doba, kdy budou starší lidé potřebovat sociální a zdravotní služby a budou mít méně sil vystupovat sami za sebe, a bude na nás, abychom se postarali o to, že budou mít přístup ke kvalitním službám. Je mimořádně důležité, aby byly pro osoby s nízkým příjmem, chudé starší osoby a starší osoby, které potřebují trvalou ošetrovatelskou péči, k dispozici odpovídající služby, bez ohledu na to, zda potřebují domácí péči nebo je o ně pečováno v institucích. Dále je zde několik specifických úkolů, v nichž žádáme Komisi o pomoc. Zaprvé nezbytně potřebujeme určitý druh údajů – o tom, jaké jsou potřeby, a o těch, kdo péči potřebují. Zvláštní pozornost by měla být věnována těm nejzranitelnějším, potřebujeme monitorovací mechanismy a součástí minimálních standardů je též shromažďování osvědčených postupů.

Jean Lambert, *jménem skupiny Verts/ALE*. – Paní předsedající, velmi ráda bych poděkovala paní Lynneové za to, že máme dnes příležitost vést rozpravu na toto téma, a velmi vítám to, co řekl pan komisař. Vskutku bylo pro mne mnohé nějakým způsobem povzbudivé.

Pochopitelně uvidíme, že řada otázek se týká problémů zranitelnosti starších osob, a máme velmi silný pocit, že je klíčové, aby se lidé s osobou, která o ně pečuje, mohli cítit bezpečně.

Budu-li se na to, co je v pravomoci členských států, dívat vaším pohledem, je tu nicméně otevřená metoda spolupráce, která má členským státům pomoci spolupracovat na něčem, co sice není v pravomoci Evropské unie, ale je obecně vnímáno jako věc společného významu.

Myslím, že v této oblasti jsou některá témata velmi důležitá, a to i v souvislosti se základní péčí, výživou atd. Také by mne zajímalo, jaké další kroky může Komise přijmout, aby přesvědčila členské státy, že podpora neformálních pečovatелů je z hlediska nákladů a výnosů velmi výhodná. Určité údaje ze Spojeného království ukazují, že jde o miliardy ušetřené pro naše hospodářství, neboť péči poskytují blízcí přátelé a příbuzní, nikoliv stát,

a proto se ve skutečnosti investice do jakéhosi pečovatelského příspěvku a podpůrné mechanismy pro pečovatele skutečně vyplatí více, než kdybychom nechali lidi úplně vyčerpat, izolované a trpící zdravotními a duševními problémy způsobenými tím, že péči vykonávají nepřetržitě a bez odpovídající podpory.

Dále mne zaujalo to, co jste říkal o možnosti zlepšení kvalifikace pečovatelů. Součástí tohoto problému samozřejmě je, že se týká žen a navíc často přistěhovalkyň, a proto je potřebné investovat do velmi konkrétního souboru opatření. Naše usnesení však hovoří i o tom, že jsou zapotřebí i smlouvy přiznávající přinejmenším minimální příjem, minimální mzdu. Uvítám vaše reakce na toto téma.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Děkuji vám. Mojí babičce je 69 let a já jsem s ní po dlouhou dobu žil. Proto ze zkušenosti vím, že nejlepším způsobem, jak se postarat o starší osoby, je zajistit, aby se o sebe v maximální možné míře dokázaly postarat samy. Avšak i pro ty, kdo jsou na svůj věk v dobré duševní i fyzické kondici, je to náročný úkol. Strana Ataka tuto problematiku vyzdvihla v předchozím parlamentním období a bude tak činit i v budoucnosti.

Průměrný důchod činí v Bulharsku pouhých 100 EUR. To je 100 EUR na měsíc, vážení kolegové. Důchodci si za tyto peníze koupit léky, zaplatit účty a obvykle až na posledním místě je obstarání jídla. Důvodem tohoto stavu je obrovské rozkrádání, ke kterému v mé zemi docházelo během posledních tří po sobě jdoucích vlád. Toto rozkrádání nese označení „hromadná privatizace“. Musím připomenout, že k němu dochází pod bedlivým dohledem evropských orgánů a Mezinárodního měnového fondu. Z Bulharska byl ukraden majetek v hodnotě miliard eur, takže není divu, že má moje země nejnižší důchody v Evropské unii. Když přemýšlíte, jak bychom se měli o starší osoby postarat, měla by vám tato tragická situace být odstrašujícím příkladem.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Paní předsedající, Komise právě prohlásila rok 2012 rokem aktivního stárnutí. Vyhověla tím požadavku Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a zprávě o rovnosti mezi generacemi. Blahopřejí! Tento důležitý signál přichází v pravou chvíli.

Počet lidí starších osmdesáti let, kteří jsou zdraví a schopní, stále stoupá. Pro období mezi lety 2010 a 2030 je očekáván až 60% nárůst. V otázce, kterou předložil náš Výbor, vyzýváme Komisi, aby analyzovala pozitivní, ale i negativní dopady v oblasti péče o starší osoby a navrhla závěry.

Víme, že stále více rodin péči o své příbuzné bez podpory zvnějšku nezvládá. A pracovníků ve zdravotní péči je nedostatek. Není však dobré, aby byl veškerý odborně vzdělaný a kompetentní personál nahrazen špatně placenými zaměstnanci se základními znalostmi ze zrychleného kurzu. Na mnoha místech je poskytována jen takováto péče.

Jakožto zpravodaj pro demografickou změnu a rovnost mezi generacemi jsem vyzval členské státy, aby zavedly transparentní a udržitelné systémy kontroly. Musí být chráněna důstojnost těch, kdo potřebují péči. Potřebujeme kodex chování na úrovni EU, který by obsahoval minimální požadavky a minimální výstupy služeb dlouhodobé péče. Lidem se musí dostávat dostupné a kvalitní péče bez ohledu na jejich příjem, věkovou skupinu, společenské postavení nebo zdravotní rizika.

Starší lidé nejsou zátěží, naopak. Jejich zkušenosti a to, čeho v životě dosáhli, utvářelo naši společnost. Nesmíme je nechat napospas jejich problémům. Využijme čas do roku 2012 k vytvoření množství předpokladů, které umožní politikům, médiím a veřejnosti, aby se

intenzivně zapojovali do problematiky aktivního stárnutí. V této souvislosti musí mít možnost mluvit do věcí především ti, kterých se to týká. Musíme změnit náš přístup ve prospěch některé udržitelné formy péče, která je trvale zaměřena na lidi, nikoli jen na náklady.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Paní předsedající, hovoříme-li v této sněmovně o starších lidech, zapomínáme, že i my se v určitém okamžiku můžeme stát staršími lidmi a můžeme se dožít 80, 90 nebo i 100 let. Zkusili jste si někdy představit, jak s námi pak bude zacházeno? Dnešní starší lidé jsou ti, kdo nás přivedli na svět, kdo nám dali civilizaci a jsou naším „osobním bohatstvím“.

Dlouhodobá péče o starší lidi nemá jen morální a sociální rozměr, ale má i rozměr hospodářský, neboť péče, kterou každá starší osoba potřebuje, s sebou nese omezení produktivity pracujících členů rodiny. Pokud však zároveň zavedeme program péče, podaří se nám dokonce vytvořit pracovní místa. Pane komisaři, musíme se nad tím vším zamyslet a navést členské státy na správnou cestu.

Na závěr bych ráda poděkovala tlumočnickům a překladatelům, díky nimž můžeme své názory vyjadřovat i po půlnoci.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Paní předsedající, podle posledních statistik se očekává, že počet lidí starších 65 let v Evropské unii vzroste do roku 2050 o 70 %, přičemž u osob starších 80 let bude tento nárůst činit 170 %.

To znamená, že v roce 2060 bude podíl občanů starších 65 let v zemích EU-27 dosahovat 30 %.

Evropská unie musí nalézt řešení, jak se vypořádat se stoupající poptávkou po zdravotní péči, přizpůsobit systémy zdravotní péče potřebám stárnoucí populace a udržet je při životě za situace ubývající pracovní síly.

Komise, členské státy, a zejména místní orgány musí nalézt řešení, jak přizpůsobit bydlení, prostředky veřejné dopravy a dokonce odvětví, jako je cestovní ruch, tak aby vyhovovaly specifickým potřebám starších osob.

Vítám přijetí evropských norem pro práva cestujících, zejména s ohledem na osoby s omezenou pohyblivostí, což je případ mnoha starších osob cestujících lodí, letadlem nebo vlakem.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Jednou z aktuálních výzev pro evropskou společnost se stává vyrovnání se s demografickými změnami zvyšujícími tlak na státní rozpočty. Východisko spatřuji v zavedení progresivních a trvale udržitelných politik poskytování adekvátní dlouhodobé péče v duchu mezigenerační solidarity, odstraňování diskriminace na základě věku a plného začlenění do společnosti i v pokročilém věku.

Dále považuji za důležité, aby ve smyslu solidarity a ocenění nezištné oběti byly opatrovatelům, kteří se starají o starší osoby, přiznány určité právně vymahatelné výhody, resp. vyplácena odměna. Z tohoto důvodu kladu velký důraz na výměnu osvědčených postupů a zkušeností v této oblasti mezi členskými státy.

Na závěr bych jen dodal, že jako lékař si dovoluji vyjádřit ostrý nesouhlas s takzvanými příkazy k neprovádění resuscitace na základě vyššího věku. Takový postup považuji za hrubé porušení základního lidského práva na život.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Autoři položili Evropské komisi deset otázek. Mezigenerační solidarity se však týkala jen jedna, ta předposlední. Pro komplexní pojetí problému bych ráda doplnila další.

Před chvílí jsme hovořili o tom, jak má Evropská komise ovlivňovat členské státy. Proč Evropská komise nenavrhne členským státům, aby ocenily péči, kterou starším nesamostatným osobám poskytují jejich rodinní příslušníci? Proč, když se člen rodiny stará o svého příbuzného, není finančně ohodnocený, zdravotně a sociálně zabezpečený a po skončení tohoto opatrovnictví se nemůže vrátit na své pracoviště jako žena po mateřské dovolené? Proč jsou muži a ženy, kteří se angažují v mezigenerační solidaritě, v naší společnosti diskriminováni?

Kdybychom se v Unii pokusili tuto diskriminaci odstranit, bylo by v ní mnohem více obyvatel spokojenějších a šťastnějších.

Seán Kelly (PPE) – Paní předsedající, dnešní rozprava je velice aktuální, neboť velký problém je za dveřmi. Chtěl bych poděkovat paní Lynneové za to, že definovala zejména problémy, které v souvislosti se špatným zacházením se staršími osobami existují v této takzvané civilizované společnosti. I příspěvek Komise byl velmi kvalitní, naznačil cíle, problémy a řešení.

Zprv si myslím, že bychom na tento problém měli nahlížet jako na příležitost – příležitost, která umožní lidem pracovat déle a do vyššího věku, a zadruhé zejména cestovat a přispívat k cestovnímu ruchu mimo sezónu. Pak zde pochopitelně máme otázku péče o lidi v jejich domovech, dokud je to možné, a následně institucionalizovanou péči. Dosud však vůbec nebyla mezi faktory zmiňována finanční ustanovení, a pokud chceme v příštích letech dosáhnout stavu, kdy bude o starší osoby řádně postaráno, máme před sebou hodně práce.

László Andor, člen Komise . – Paní předsedající, vážení poslanci, dovoluji mi na úvod zopakovat, co zaznělo na počátku rozpravy o rozmanitosti v Evropě.

Máme 27 členských států s odlišnými sociálními a materiálními a podmínkami, a to je hlavní důvod, proč Komise v současné době pracuje na kvalitativním rámci – z hlediska práva tedy na ničem silnějším. V současnosti to považujeme za správnou koncepci a měli bychom porozumět tomu, jak funguje – ve spolupráci s Parlamentem, s nímž jsme tyto otázky v poslední době opakovaně diskutovali.

Jedním z klíčových bodů, v němž můžeme podle mého názoru vyvodit závěry, je vztah mezi dlouhodobou péčí a problematikou pracovních míst, jak vnímáme velký potenciál pro tvorbu pracovních míst, na druhé straně však musíme tyto otázky zahrnout do našeho programu v oblasti dovedností a zjistit, co můžeme ještě udělat pro odbornou přípravu a zvyšování počtu pečovatелů, kteří mohou v této oblasti nabídnout profesionální služby.

Je skutečně otázkou, jak moc musíme tyto služby formalizovat, neboť, jak bylo řečeno, většina této práce se realizuje neformálně. Plní ji, nebo mohou plnit, příbuzní a rodina. Otázky regulace, zvýšení standardů nebo požadování určitých podmínek v rámci rodiny a příbuzných je jednoznačně věc velmi problematická. Mimo jiné by formalizování těchto služeb a této práce přineslo další náklady a problémy zvyšování daní a snadno bychom se ocitli ve slepé uličce ve špatném směru.

Neexistuje tedy jednoduchá odpověď, přičemž jsou zde nepochybně přesvědčivé důvody pro zlepšení podmínek těch, kdo tyto služby potřebují a jsou závislí na dlouhodobé péči, ale i pro uznání těch, kdo tuto práci poskytují. Jednoznačně můžeme udělat to, že budeme

shromažďovat a rozšiřovat osvědčené postupy, například s využitím otevřené metody spolupráce.

V tuto pozdní hodinu mohu říct, že se za několik hodin v Liège setkám na konferenci o důchodech s některými ministry belgické vlády. Bude to dobrá příležitost zprostředkovat názory Parlamentu na tuto otázku a propojit je s naší prací v oblasti důchodů, neboť tato témata jsou zjevně propojená, jak s ohledem na sociální zabezpečení obecně, tak na přiměřený příjem starších osob.

Máme dlouhodobý plán, jak navázat na naši práci v oblasti důchodů, který spočívá v rozsáhlé práci v demografických otázkách. Nadcházející maďarské a polské předsednictví má o toto téma stejně velký zájem a hledáme správný rámec pro související výstupy. Na tuto práci bude navazovat Evropský rok aktivního stárnutí, který se netýká jen zaměstnanosti – a rozhodně ne pouze prodloužení věku odchodu do důchodu –, ale i ochrany zdraví a zlepšení celoživotního vzdělávání, celoživotního učení, potenciálu a institucí s cílem zlepšit kvalitu života.

Toto je tedy v zásadě rámec, v němž můžeme dle mého názoru pokračovat v naší práci. Je plný výzev, ale obsahuje etické závazky, které všichni sdílíme, a podle mne můžeme dosáhnout výsledků.

Elizabeth Lynne, *autorka*. – Paní předsedající, chtěla bych poděkovat všem, kdo vystoupili, a panu komisaři za to, co dnes večer řekl. Bylo to velmi užitečné. Z této rozpravy mimo jiné vyplynulo, že je důležité mít kodex chování. To jsem požadovala ve své otázce k ústnímu zodpovězení a Thomas Mann a další se o tom zmiňovali.

Jak jsem již řekla, nemluvíme o právním předpisu. Dobrý příklad Bulharska, kde někteří žijí za 100 EUR měsíčně a musí platit za dlouhodobou péči, je jen jedním z důvodů, proč kodex chování potřebujeme, aby tak členské státy mohly dosáhnout minimálního standardu.

Totéž platí pro příkazy k neprovádění resuscitace. Neříkám, že by stejná právní úprava měla platit ve všech členských státech, měli bychom ale zajistit, abychom měli pro lidi srovnávací kritéria, a pokoušet se nalézt osvědčené postupy. To je oblast, kde Komise může odvést hodně práce a pomoci nám rozvíjet osvědčené postupy, které jsme se naučili od jiného členského státu.

Ještě jednou vám, pane komisaři, děkuji a děkuji tlumočnickům, že s námi vydrželi i po stanovené půlnoční lhůtě.

Předsedající. – Obdržela jsem jeden návrh usnesení ⁽²⁾ předložený v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 9. září 2010.

I já bych chtěla poděkovat tlumočnickům.

19. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

(2) Viz zápis.

20. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 00:25)